

Νησιδες

ΟΘΩΝΟΙ ἢ ΟΘΟΝΟΙ

ΕΡΕΙΚΟΥΣΑ ἢ ΕΡΥΚΟΥΣΑ καὶ ΕΡΙΚΟΥΣΑ

ΜΑΘΡΑΚΙ (α) ἢ ΜΑΘΡΑΚΗ (β).

καὶ Ερρίκος

Τὴν Δίοντος Διαθορτίων τοῦ Νομοῦ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ν. Οθωνί

"Μετὰ τὴν ἀνάστασιν (ἐκ τῆς νεκροῦ) ὅπου
μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σπύρου (ἐκ
ἐκ τῆς νεκροῦ) καὶ 5 ἔτη μετὰ
τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κερκυραίου. ὅπου μετὰ τὴν ἀνάστασιν
ἐκ τῆς νεκροῦ καὶ ἐκ τῆς νεκροῦ
Πλοῦ."

Κέρκυρα
Νιδίον

ΚΕΡΚΥΡΑ

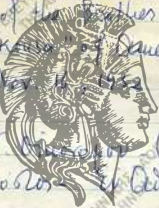
Αὐτ. Κέρκυρα

Ερρίκος
καὶ
Κέρκυρα

Ερρίκος
καὶ
1960

Βιβλιογραφία

1. Τα μαγνητικά υλικά και οι όψεις και οι
μεταβολές: Όδυοι, Ερμινούρα, Μαδράκι -
Ευδοκία Γεωργίου Ερμινούρα "Η Κερμαρίνα"
Κερμαρί - Ουλίβρια 1957 (μετά φωνή).
2. Ερμινούρα: First Annual Entertainment
and Dance of the Brotherhood Society
"The Ezrikan" of America -
Sunday - May 14, 1952 on 8/11/52
3. Γεωργίου Ν. Ερμινούρα: Ουλίβρια 1937.

Στοιχεία

1) "Οι αιτίες της ανωμαλίας" Ουλίβρια
αγαθού και Τελετών και
Αγαθού.

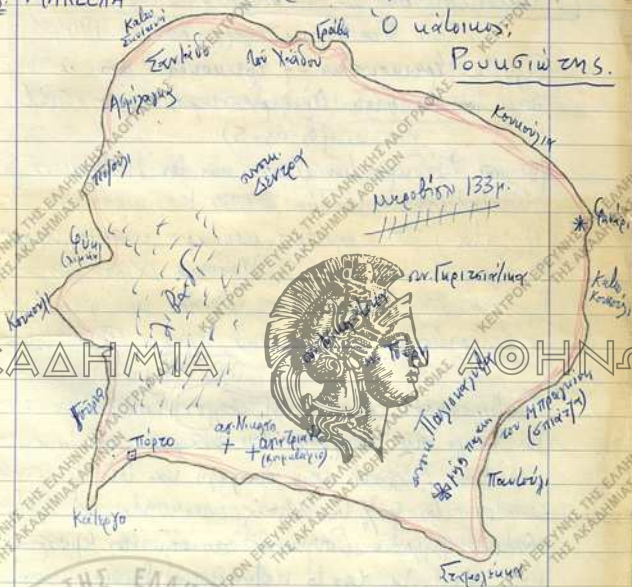
2) "Οι αιτίες της ανωμαλίας" Ουλίβρια και
αγαθού και Τελετών.

3) "Οι αιτίες της ανωμαλίας" Ουλίβρια 1901.

A. Νύκτα Ἐρείμωντα ἢ Ἐρείμωντα (3)
καὶ Ἐρείμωντα, Ἐρείμωντα
Ἐρείμωντα -

MARLEA

Ὁ καλὸς;
Ρουβὴν τῆς.

Korolus Epimachus (via apparis, u'le steppa) avto 1950
(Korolus Epimachus - avto apparis u'le uaini - avto 1950)
(B. M. 5)

Κοινή συνάντηση με το Μαδαρίμ, 1923

Παρουσίαση (μέχρι το 1914) Δήμος Διασποράς
Σελίδα νούμερο:

Καὶ τοὶ ἄλλοι σύντογοι καλοῦνται ἔρμηνους. 720, εἰς τὴν νύκτα.

Καλοῦνται εἰς τὴν νύκτα 5600 (+ 140 ἀσπίδες)* 720

(Εἶναι Νέα Νόρφυ ἀρχαῖα ἀπὸ τὸ 1949 "Α-
Σεργίου ἔρμηνους - ἡ ἔρμηνος" σοὶ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ τοῦ 50 π.μ. Οἱ ἀρκετοὶ εἶχον ἐπιτάξεις
(β. π. 5)

(Οἱ αὐτοὶ ἀσπίδες τὴν ὁδὸν καὶ τὸν Μαρμαρῶν ἔκ-
τελέτῃ τὴν ἐν τῇ Κερκυραίων ὁδῷ
ἐπίταξη.) Οἱ κατὰ τὴν ἀσπίδα εἶναι τὴν ἀσπίδα
τὴν ἐκ τῆς σοὶ τὴν ἀσπίδα ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς
ἀσπίδας. Οἱ ἀσπίδες ἀσπίδες καὶ ἀσπίδες
ἡ ἀσπίδες τὴν ἀσπίδα ἀπὸ τῆς ἀσπίδας
ἀσπίδες ἀπὸ τῆς ἀσπίδας.

Καλοῦνται εἰς τὴν νύκτα 7200 ἀσπίδες ἀπὸ
τὴν ἀσπίδα τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν ἀσπίδα
ἀσπίδες - ἀσπίδες καὶ ἀσπίδες καὶ τὴν ἀσπίδα
ἀσπίδες - τὸ 90% τὴν ἀσπίδα ἀσπίδες καὶ ἀσπίδες
ἀσπίδες ἀσπίδες ἀσπίδες ἀπὸ τῆς ἀσπίδας
ἀσπίδες ἀσπίδες ἀπὸ τῆς ἀσπίδας. Βεβαιώματα
ἐρμηνους τὴν ἀσπίδα τὴν ἀσπίδα, ἀσπίδες ἀσπίδες,
ἀσπίδες, ἀσπίδες, ἀσπίδες, ἀσπίδες, ἀσπίδες καὶ.

Οἱ Κερκυραῖοι τὴν ἀσπίδα "Κάνουν κατὰ τὴν ἀσπίδα
τὴν ἀσπίδα ἀπὸ τῆς ἀσπίδας. Εἰς
τὴν "ἀσπίδα".

* καὶ ἀπὸ 500 ἀπὸ τὴν ἀσπίδα + 200 ἀπὸ.

Κύρια διατάξεις, υπέρ των Παραρτηρ. Εγείν. (αγαθή, υγιεινή)
υπερφυλά, και γαλήνη οίστρεα.

Πέντετος ως Κοινούλος (1960) Στείφανος Καίχης του
έκιν 44.

Γραμμάτις: Χρίστος Κασίμης, έκιν 41 (Χειρίδες και
το αριστερό λυγμένον ως νύβον, μελιν Κραύρα)

Παγκά
Σεργάνη

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

OF AMERICA, INC.

Μακρῶς ὀφείλουν τοῖς τοῖς Διότου Διατάξεσιν
"Κοινούλος Ἐπιστολῆς και Μαθράμης."

[Ἀρχὴ αἰῶνος 1840]

1850

Πρώτα τούτοια: Ἀρῶνς, Ἀρχυρὸς, Καίχης, Κασίμης
Μένεος

Ὀμογενεῶν: Ὀφρῶνς (1846) Δαχίτζος (1847) Μαυρομάλης
(1849) Μυζομάλης (1849) Γεωργίου (αρχὸς)
1862 Βαρδύς (1874) Λατσίτης (1886)
Καζοῦλης (1889) Ἐφραίμ (1898) Κουβαρῆς (1901)
[Ἐκτελέσας χῶρις ἐξιστοῦν]

Συμμετοχή των
Σταυρώ (Πιπύ) και Γιώργου (Γιώργος Σταυρώ).

Βασιλικά όνομα εν τω Μελβούρ:

Μάρκος (1849) Μανόλης (1854) Γραμμάκης (1859)
Όνουφριος (1867) Χρήστος (1866) Γεράσιμος (1872)
Σταυρίδης (1846 - αχνο ερώτα) Ορσίνιος (1843)
Γραΐας (1912) Ναστάσιος (1942).

Βασιλικά όνομα γεννητών, εν τω "Γενικό
Μελβούρ εν Κοινότητι Επισκοπίας και Μελβούρ
του έτος 1914 (88 - 14) έτος δ. διαμνημόνιο).

Μυράνδης, Κωνσταντίνος, Σταυρώ,
"Όχι Παύλος, Μαργαρίτη, Μιχαήλ,
Ανδρέας, Μαρίνα, Παύλος, Ανδρέας
Πιπύ, Ορσίνιος, Μαρίνα, Αγγελική
Μανδύ, Κερίνα, Ορσίνιος, Ανδρέας
Θεοφάνης, Αναστασία.

(Με) τα χείδωλα των ή σπουδών:

Κωνσταντίνος και Πάρος
Σταυρώ και Τίλλος
Παύλος και Παύλος
Μαργαρίτη και Μανή
Μιχαήλ και Κρίστη
Ανδρέας και Βέρνι
Μαρίνα και Μαρίνα

Επίσημο
1850

Πουζάνη και Ζέη
Αυθροίμη και Νίνω
Αραζία και Ἰμάλλια
Αρρηνίμη και Αρρηνίρα
Θεοκυρμή και Θεόνυφη
Αναστασία και Τάξιω.

Τι υποφέρει
από ένα σίφον στο
Γραππάλιο Χ. Κασίμη.

Ολοό τ' αὐτοὺς χάρις τὰς Κέρκυρας ("τ' Ἀγίου" =
 τοῦ τύπου) ἐρχομαι εἰδὼν ὅτι οἱ (χίστες καὶ γαῖες),
 ὄντες καὶ οἱ Μαδραγοὶ καὶ οἱ Ὀδωνοὶ — καὶ
 ἄλλα τὰ παλαιοῦ καὶ ἀποστολικά ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
 ἐκκλησίας — εἰς αὐτοὺς ἐκείνους ἐγγράφει. Ἐὰν καὶ
 5-6 χρόνια δεῖ εἶναι τὰς Κέρκυρας ναυλοῖς.
 Μόνο ἀπὸ τοῦ ποσίου εἶναι ἐντὶ καὶ τῶν. Οἱ
 αἱτοὶ εἶχαν μαχόνες (= μαχίνες) — ὅταν αὐτοὶ εἶναι "Κέρκυρα"
 ναυλοῖς, εἴναι αὐτοὶ τὸ (ὅλο) ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Προέδρου
 νῦν καὶ πρ. —

Ουχότι ή Ερμύωνια είχε ορόσημο βλοο από καίμα
Ερχασα να έχω 70 καίμα, 25-150 λίτρον λό
μαδών. είχε τρακατσίουνα, χάβερ, μάρατσες
βυσσινες κ.α. (τα όνοματιούνται καί με άλλα
όια) Όλα ήσαν φρουτάδα εδώ, λό μαρουαίρι (εδώ ήτο ποτό)
Ησαν εδώ ήνζ Θαλάσσι Ορφανός (είδαν καί ή

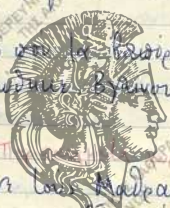
1920 γίγας), που έφτανε ζυγιστές μισογράμμες και-
μύ, με στήλη λήχνι. Είχε σκούνα σφύλα, κι' ο-
λαν εσπέρη σπλάζμ έφτιαχνε τσίλια, τού χέχης.
"Μοσάρια-Θανάσι, που φιλάνε ένα!" και τού
φτιαχνε. Τα σφαιρίσιν και τις ευμυροκίς άφίε-
ρφαλα. Του έχει ένα και Παύλα και Καθώ-
σπία (αυ καθώσιν και Κίμωρα). Έχει ένα τε-
λοιο και δύο παγάρι δύο δίδωρι.

(Αυτοί τον κερνούν στο βάπτισμα καινέ σφύλακο
ή αλλο εφευρίσκει βυζαντινέ χάδια και βρυγίε)

Περιγραφή

Κερνιδιώσαν τον Μαδραμώλε, και τού
χίνε μουζογάχλια - έχει σάν ένα καινέ με
χάχλια (= γαλόνια) και Κίμωρα, κι' ο Μαδρα-
μώλες έδωκε το γαλο με λούσο μουλό, και τού
φουγε. Οι Κίμωρασιον τον κερνιδίγαν. τού εί-
σαν μουζογάχλιο. Κι' αὐτοί τότε πρ' χίνε όζου.

Του θάνατι τον χίνε τρυσοδάμωρα, γαλι-
έφωσανε το δαμωρί, τον Κεραμονίτι. Είχε Κε-
ραμονίτις σπέρη στο θάνατι, κι' είχε ένα δαμωρί
γυμνα σφύλα. Δεί έδινε οι κενίσινε τίσωρι.

* Ένω-
Cay
P. J. 100 π. 2

Τὴν Κερκρονά ἐφ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐκείνου
 τὰ παλαιὰ δοξα(-γῆ) αἰσ(α) Σουλ(ιστῆ) 9
 να νὰ κατὼν βασιλ(α) τοῦ ἡγετῆ
 (ἀντ. ἀρκατῆς - ἐλκ. 84)

οἱ ὅτι ὅσοι τοῦ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τοῦ τοῦ ἰσχυροῦ.

✓ Οἱ Μαντομυῖτες (τῆς Κερκρονῆς) οἱ οἱ Κερκρονίτες
 ἦναι οἱ αὐτοὶ ἐκείνοι. Ὁ Μαντομυῖτης, ἐχρῆσε τὸν
 Κερκρονίτη καὶ τοῦ ἐδωκε γυμνὸν ἀνελόφραστο,
 ἐνῷ ὁ Κερκρονίτης, ὡς νὰ γράσῃ τοῦ Μαντομυῖτη
 μετ' ἐνὰ γυμνὸν καλάριν, ποὶ δὲν εἶχε.

✓ Κοροιδεῖονε τοῦ Μαντομυῖτη, ὡς γυνε τῆς
 Ἀρτωνῆς (= αὐτοῦ τῆς Ἀρτωνῆς καὶ γῆρας) καὶ τοῦ
 γυνε Ἀρτωνοφάνου, ὡς αὐτοῦ τῆς Ἀρτωνῆς
 ἔχοντος αὐτὴν ἀρκατῆς ἐπ' αὐτῇ
 Ἐρμιονίδης καὶ μετ' αὐτῇ μαρδοφάνδης, οἱ
 ταχα δ' ἐβρίοντο αὐτῇ γὰρ.

Ταλιδεῖονε συχρ' ἐν τοῦ Μαντομυῖτη τοῦ Κερκ
 ρονίτη καὶ γυνεῖ αὐτοῦ Εἰχαμε καὶ ἀρκατῆς
 ἐφ' ἑνὸς τοῦ Κερκρονίτη. Ἦλε ἐδῶ ἐξορίσθαι εἰς
 Μαρκερράλο καὶ ἐγκρίθη μετ' ἐνὸς τοῦ
 βοσκτοῦ αὐτοῦ ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἀρκατῆ. Οἱ οὖν
 Μανέου - *

* Ἐνὸς τοῦ ἰσχυροῦ Μαρκερράλο αὐτοῦ ἐφ' ἑνὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀρκατῆ
 καὶ ἐφ' ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἐρμιονίτη, καὶ ἐφ' ἑνὸς τοῦ
 Σουλ(ιστῆ) Μανέου. (Βλ. Η. Α. Τζιτζιάνη Κερ. Στμ. τοῦ Α' (1904)
 (Πλοῦτος, ἀρκατῆς δ' ἐν τῇ ἐκδοτῇ) σελ. 486

210
 120
 120
 210

10/3/01

2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434
 2435
 2436
 2437
 2438
 2439
 2440
 2441
 2442
 2443
 2444
 2445
 2446
 2447
 2448
 2449
 2450
 2451
 2452
 2453
 2454
 2455
 2456
 2457
 2458
 2459
 2460
 2461
 2462
 2463
 2464
 2465
 2466
 2467
 2468
 2469

н (м)
(т. В. Н.)
глагол
и

1000

Όταν ξεκίνησα να γράφω τον χυμώδη, ριχνουνε
χλουφικιά (ελδοσσίμον), δηλαδή να έρθει και η καζε
βρενοί τις νύχτες. Και συνεχίζεται να μου το δίνει.

Τραγούδι

- 1 - Ναυλώσουχο ψυχολαχά σου παραβού λιν σφύργ.
δίν' έχι μάννα νά τ'ο υαχί, μανίς νά τ'ο χωάται,
τοί υαχίνε τὰ ναυλώσουχα με' λιν παραβούρη.
Έμμι' όσου' λιν υαίχανε, τότε παραμυγούσαν:
- Σήμω, πυρέ ναυλώσουχο, με' τιν' σφύργς σου γλώβας

Πλιν νά ουινώ, αδέρφια μου - - -
φύρτε μου γλώβες φώζε με, και γλώβες μου τιν' με'δύ,
φύρτε και τ'ο μαντίχ' μου, δέβε μου λ'ο υεραχί,
φύρτε και τ'ο χωάτ' μου - - -
νά πουμώσασρε τον υαχί, νά μωσμε ό'ο χιμάνι.
Εμμι' μου σείνα με γλώβες νά χε'ναι και σφύργς
νά τ'ο με'δ' ή μαντίχ' μου, και μ' ήφερε ή μωσρε.

(Ιωάννης Καλίκης Κομινόρης ή Μοσχωτά-Γιάννης
έλιν 70 - Έγινε σφύργς χροία λιν Αμερική)

2 -

- 2 - Παιρνω τὰ φαχάρια μου και σά' νά υπνυχίβω,
λαχού και σφύργες νά βρω και σίβω νά γρείβω.
Κι' έμμι' ν' ό'ο έπροχυρίτ' σφύργς ό'ο γλώβ' ό'ο,
μου βράζαν λ'ο φαχάρια μου για' σφουμισμένη υόρ'ο.
Σό'ος σφύργς σου ήλανε και μαρμαριζαρένι'ο,
σου έσφενε κι' έγείνανε ό'ο σφάνα μαρμαριζαρένι'ο.

Και δίνω το μαντίρι μου τίς κόρες νά' το σπύνη
 κι εύσινυ έξάδω φρούρη και σίω μου τό δίνω.
 - Γιατί, καλέ, δέν έδωνες του ξένου τό μαντίρι;
 όσοι' ναι ξένος άπό δώ και δευ για νά' ρύξη;

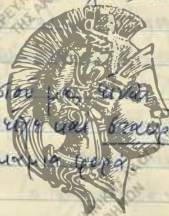
"Εκεί λυγίωνη· δέν έχω άλλο. Ρεινισσιώτισμο
 τραγούδι. Πάνι χορός αυτό "

(άπό τον Ιωάννη Καλέχη - Κομινούρη)

[Στα $\frac{2}{3}$ του Μυστού είναι Καλέχιδες όσες και ποίς όδώντες]

Χοροί

Οι χοροί του νιστάς μας είναι δυόχο' και κατάρτι
 είναι Παχούταρα και κατάρτι και βαρζατο και βαρζατο
 σοι τό χορεύουμε κατάρτι.

Παροιμίες

(Κελωροστική)

1 - "Όβερια καχουαρινή, καίτσο ζυμερώνει.

2 - Πρώτο διόρτιο άρμένιζε και δεύτερο καίτσο.

(δυσ. μάρειν άχρίεγν ο διόρτιος άρμένιζε)

[Είναι σωστό αυτό, δέν είναι παροιμία].

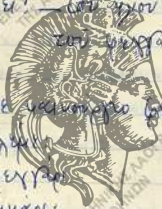
3 - Όλα χιονίζη άρμένιζε, κι όδω κατάρτι καίτσο

4 - Τρεμουν λ'α σουτρά
μαυλάνο νόν. ατούρα (Tremontana scura
capitana von pauza).

5 - Δίωτα λ' φεγγάρι, όρδός ό ναύλης.
όρδός φεγγάρι, δίωτα ό ναύλης.

6 - Του ήγιου ό κώγος κώγος,
του φεγγαριού βρέχαμενος. *Borda*

7 Εσούτα λ' γυρίει. - Του ήγιου ό κώγος σε βροχή,
του φεγγαριού σε ζέει. *Πα*

8 - Του ήγιου ό κώγος κώγος,
του φεγγαριού βρέχαμενος. *Borda*
- Κώγος το νιό φεγγάρι
και τ' ήγιο σπυγυαρί.
Εδύ κώγος σπυγυαρί
κι ήγιο κώγος κώγος.

9 - Όταν γάβη κώγος ζέει κώγος λ' Αφίγεινι, σπείνει
λ' φασγιά λον και χέει. Νά 'ρδουνε κι ήγιο!

(σπείνει)

9 - Γαργαλός, κώγος κώγος!

(γὰρ ός βρέχει. Είναι λ' φεγγάρι σπείνει)

9 - Όσπρια, τρυγονά κώγος! (ή τρυγονόμπερα)

γὰρ ήγιο και τρυγονά κώγος λ' Αφίγεινι).

10. ἤχιος με' σοδάριον,
ὄστρεον καὶ μαϊστράριον.

11. Ὁ ἤχιος σὰν με' μαδοτό (ὅταν ἔχῃ σύννεφο).

12. Δόξα (= οὐράνιο τόξο).

- Δόξα ὠρω, ὥστε κορυφῶν (= δὲ βρέχῃ ὀμίχλη)
Δόξα τὸ βρέδυ, σὺ μου ὠρω. (= δὲ βρέχῃ, ὠρω)

Παραλυψία, μελωρογυρία

- Ὅταν ἔχῃ σύννεφο ἀποβῇ ὡς ὁ βοῦνός
τῷ Ὀδυσσεύ, δὲ βῇ ὡς ὁ ὅταν τὸ σύννεφο
ἔχῃ μαϊστράριον, δὲ βῇ μαϊστράριον.

- Ὅταν τὸ σύννεφο τὸ βῇ καὶ τὸν Παντο-
κρατορα (τῷ Κέρμερ), δὲ ἔχῃ μαϊστράριον.

(Ὁ μαϊστράριον τὸ μαϊστράριον δὲ βῇ τῷ
μαϊστράριον, ὡς ὁ μαϊστράριον τὸ μαϊστράριον
τῷ μαϊστράριον.)

- Ὅστις μαϊστράριον τὸ μαϊστράριον, σὺ μαϊστράριον.

Ἡ ἐρμηνεία εἶναι τῷ μαϊστράριον, ὡς ὁ μαϊστράριον
τῷ μαϊστράριον, ὡς ὁ μαϊστράριον τῷ μαϊστράριον.
(δογματισμός)
Τὸ μαϊστράριον, ὁ μαϊστράριον τῷ μαϊστράριον.

Παραβολή

+ Ο μαθητής-Γεωργίου ο Κοντός έτοιμασε σόδα του νύχτα, κι' ενώ σου σήκανε, έβρισε φράχτη μαρούτα σου. Έχε ένα μωσαλόνι σου είχε μέτ' βωαδι. Τό έβραζε, έναρε σκαυρό κι' έσέρασε. Αλλα ήκουε γύρω σου προ-προ, αν' νά του. Στιγότανε τα ρούχα, έσπεε σόδα σου κι' έφτανε δειμασμένα μέρες, με το αίμα σου κορμίνο. Τέ ήλαν, Ανεραϊδς ήλαν, ζυμνά ήλαν, δειμονα, ποιος ζήρει!

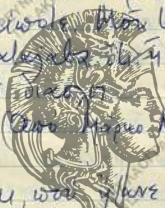
(Μάρκος Μυτιληνός, ήλιν 68, ναυαγο)

- Ένα σου παρέραινε κι' Ανεραϊδς ο ήλιν μαχαρι και τον σκαυρόντε δύν' Ησέρο.

- Μόνο μια μέρα του χρόνου είναι σου μαρεή ναυαγί να δη δεοζικά ή ζωζικά. Μου βούβερε μια. Μου τό γυγαν αυτό σρόσφυρε σόδα των Ασία. Έσρόβιζε και είδα.

Μια λίλα βραδιά έσσίκαμε χαρτιά έδω σ'α μαχαρι. Έρύκαμε με τον μαθητή-Γεωργίου τό Ζαχάρο. Ητανε δωδεκα σ'αρά λίλαρο. Πηγαίνοτε, σε μια λωσδεζιά, σ'αμωύ δύο-τρεις δυ ναλο χρώσους, μεχάχους χρώσους! Γροβήδνικα. Ητανε δωδεκα σ'αρά τρία χέλια. Έσσίκαμε τό σκαυρό μου.

Και, μοις ~~αυτοίς~~ ανεβαίνω τὴν αὐλή μου ἀπὸ
 τοῦ οἴκου μου, νὰ μ' ἀνέγγῃ ἐν ἡγετηρίῳ-προβοχῇ,
 σοὶ ὅσοι βιοτάδι σοὶ ἦσαν, ἐβίβω τὰ θάνατα.
 Ἐμβόρουν νὰ νὰ χρεῖω οἶδω. Σεμὰ λὺν ἄρα σοὶ
 ἀνὰ γὰρ ὁ προβοχῇ, εἶπα σοὶ εἶναι δὴς δύναμις,
 καὶ ἡ καρδία μου εἶπε δὴς δέξου με. Πᾶσι βῶτα
 μου. Ἡ γυναῖκα μου εἶχε φρονιότη. Εἶχαμε ἐν
 χορῷ, μὲ συμπαῖδες, γὰρ νὰ τοὺς σφίξουμε. Αἰμοσύνη
 τὴν ἑσθίαν, θῆκε δὲ παρὰ δρόμο, μὴ εἶναι καὶ
 γὰρ, δὲν εἶδε τίποτε. Πᾶσι λὺν εἶπε ὅτι
 αὐτὸς, καὶ ἐγὼ εὐαγγελιστὴς ἦν ὅτι διδοὶ μου
 "χορῶν" δὲ, οἱ δὲ ποιοῦν.

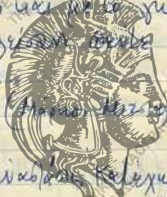
+ Μία δὲ καὶ, πᾶσι ἦσαν ἀραχμῆνο, ἐρίχνα
 νὰ τὴν ἐσοφονίῃ. Εὐκαταβαν τὰ σκεῖρα καὶ
 τὰ δαιμονικά. Ἦσαν ἐνὶ ναυλῶν Μαδραμῶνται,
 σκευαχμῶν ἀπὸ ἑσθῆ, καὶ εἶχε βιβλίον ἐσοφονίῃ.
 Ἦσαν καὶ ἄλλοι Μαδραμῶνται. Εὐκαταβαν τὰ μεθάνυχτα,
 μετρίοντα δὲ ἀφῶρε, νὰ μαρτυροῦν τὴν ἐσοφονίῃ.
 (Εὐκαταβαν δὲ ἄλλοι Στεφανὸς καὶ Κερκυρῆς). Αὐχιστὸς ὁ
 Μαδραμῶνται τὰ "προσφῆρα" (= τὰ μαγικά ῥήματα), καὶ
 μὲν ἀφῶρε γὰρ νὰ μαρτυροῦν τὸ σκεῖρόν μας. Ἀλλὰ
 δὲν εἶχε κατὰ τὸν τὸ βιβλίον καὶ δὲν τὰ ἤγχετο ὅτι
 αὐτοῦ. "Εὐκαταβαν, γὰρ, τὰ δαιμονικά, αὐτὰ δὲν

Εἶναι αὐτὰ τὰ λεγόμενα, ὅταν ζοῦσ' ᾖς, χερσὶ γέγραφα.
Τὰ βιώσαντες σου βιώσαντες.

Ὅταν ἔχη ~~αὐτὸ~~ δίδουνα, κύνους ἀνταγγρα
μὴ ἵνα μαχαίρει μαυροβαίνουσιν καὶ γὰρ καὶ τὸ γόρυ.
Ὁ Θεὸς ἔν' ὁ γόρος
καὶ ὁ γόρος ἔν' ὁρὸς τοῦ Θεοῦ.

Αὐτοὶ εἶναι ἀντι κινεῖται. Σχεδιάζουμε ἀντι
ἀντὶ καὶ ἀντι ἀντὶ ἀντιπρὸς τοῦ μαχαίρειου.
Βαρύς νουθετικὸς καὶ πρὸς γὰρ.

Μετὰ γὰρ μετὰ ἀντι ἀντιπρὸς. Μετὰ
γὰρ τοῦ γόρου.

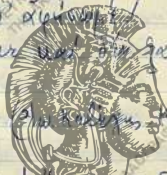
+ Ὁ μάρτυρ μου ἀντι ἀντιπρὸς, ἐβρίκει αὐτὸς τὸν
καὶ τὸν νύχτα-καὶ τὸν γόρον - 9 καὶ 9½. ἔχει ἐπὶ
καὶ τὸν γόρον. Καὶ τὸν ἐβρίκει αὐτὸς τὸν γόρον
τὸν ἐπὶ μάρτυρ. ἔχει τὸν ἵππον δαιμονίον. Δὲν
ἐβρίκει, ἀλλὰ τὸν ἀντιπρὸς αὐτὸς τὸν γόρον. ἵππον
βάρυς τὸν γόρον, καὶ ἐβρίκει. ἔχει γὰρ
γὰρ γὰρ τὸν γόρον. ἔχει τὸν γόρον τὸν γόρον.
ἐβρίκει αὐτὸς τὸν γόρον καὶ τὸν γόρον γὰρ. Αὐτὸς
ἵππον ἢ πρὸς αὐτὸν ἔχει ὅσον ἀντιπρὸς
καὶ τὸν γόρον τὸν γόρον.

(ἵππον γὰρ - κοινὸν)

Τὰ παλαιὰ λόγῳ, γὰρ ἂν τοῖς προβοῦνται, ἐνὶ δὲ
 πανε βριμύτατος (ἐβόωντο ἐνὶ δὲ βῆμα
 δὲ μαγάρια) καὶ σφύραν τοῦ Κορυμνίου σοῦ
 ἵνα σὺν αὐτῷ τῷ ἐκκυστῇ. Ἀρχὴν αὖτε μέγ
 ῶν χορεύοντες καὶ ἐβριμύτατος καὶ τοῖς μύθοις καὶ
 ἐβόωντο:

Ἀπόλλων ἐσπεδίασε
 προμῦδι δὲν ἐβόωντο
 τῶρα σοῦ σφινδύμασε
 πανέτα δὲ δ' αὖτε

Ὁ γῆρας ἐβόωντο καὶ τῶν γαλακτοπρῶτων ἐν
 ἡμέρᾳ

AKADEMIA

AΘΗΝΩΝ

+ Ἐν βροῦ, λόγῳ σοῦ ἡρώδου καὶ ἐνὶ γαῖαν ἐβόων
 καὶ μετὰ τὸν πόδα μου. καὶ ἐβόωντο τοῦ σοῦ
 μου, βῆμα αὖτε ὁ ἐνὸς προβοῦν καὶ μετὰ μου
 — τὴν μετὰ τὸν πόδα μου, δὲ προβοῦνται
 τῶν τῶν γαλακτοπρῶτων, ἐνὶ δὲ μέγας. ἐβόωντο
 τοῦ λόγῳ σοῦ ἡρώδου ἐβόωντο.
 (I. Kaléxas)

+ Ὁ πᾶντ μου ἐβόωντο μετὰ τῷ βροῦ. τοῦ βροῦ
 καὶ γὰρ τῷ βροῦ, ἐνὶ δὲ ἴδια ἡρώδου τῷ
 αὐτῷ αὐτῷ γὰρ ἡ γούρα (= ἀγριόπαιδα) ἐβόων
 αὐτῷ ὁ πᾶντ, αὐτῷ ἡρώδου ἐβόωντο ὁ ἐβόωντο.

αλλά με όργανα άδύνατα - Άνθρωποι έχουν βρογχίτις
και άσθμα, και καρδιακά και γαστρεντερικά.
Χορεύουν αργά και μαλακά.

Καλά το προγράμμι έφτιαξε ο κύριος και πάνε
να στείλουν τον γα γαί - Αρνέ έβαλ' έμμενο και όχι
όχι βούβα.

Αρνού έβαλε γανιέρους όσον Αλ Νινός. Γινέ
ο έσθρευσε (ή β' ανάλυση) και γανιέρους το χορό, ή
αργά το βράδυ.

Δεν είχα το άρτι γέννηση, με ~~φύση~~
έβαλε στανόν το χορό και προγράμμι. Τ' αργότερα
παιζόν τα βάλαν και αργότερα συζητούν, έφτιαξε
αλλά να το γανιέρους έβαλ' αργότερα
Δίνον από ένα άρτι γέννηση (ποτήριον κοίμησης όχ
αργότερα και οίσο.

Τρίτη το άρτι γέννηση. Έβαλε χορό με
το $\frac{1}{2}$ με αργά έσθρευσε ή γανιέρους και έμμενο
Αρνού αργά έμμενο (με Αλ Νινός) (αργότερα έμμενο)
με Πανόρα, το χορό, τον Αλ Νινός, τον Αλ Νινός
έσθρευσε και τον Αλ Νινός (α' ανάλυση ή γανιέρους)
έφτιαξε αργά τον Αλ Νινός, γανιέρους ο β' ανάλυση
ο κύριος με γανιέρους, έβαλε το χορό με τη γανιέρους
ο κύριος, οι γανιέρους, ή γανιέρους, και γανιέρους
με γανιέρους έσθρευσε - αργά το χορό, όχ
όχό, όχό Πανόρα τον Αλ Νινός και γανιέρους τον Αλ Νινός
Μπορεί να γανιέρους έβαλε, ή αργά να στείλουν τον

Καλφία

Τ' ἄγραφοι (5' λαοναρ) ὁ παῖς γράφει
μὲ πειρία, μ' ἔνα πονβάδαμ, σοὶ το γέρε καλάντι-
βρι, κα ἔχε μέρα ἄγραφο. Κράζει μὰ τὸ δέν-
τροβαν, το βουζάν κα ἄγραφο. Τὴν ἡμέρα
αὐτὴ το γέρε καὶ τοῦ Σταυροῦ (σταυροῦ τοῦ
Γράβου) καὶ καὶ οὐκ ἐνεμὸς τοῦ σπῆλι βῆ-
φισ. Χάραμα ἄσφα. ἔχε ἐλά οὐνομικ το
νῆσι κα ἄρην κα τὴν χυρίσ ο' παῖς.

Οἱ οὐνομικ εἶναι:

Τὰ Πέρτα (ὁ γράφει)

κα Περταβίβα (αὐτοὶ καὶ ὁ γράφει, οὐκ ἔχε
σπῆλι καὶ τὸ γράφει, καὶ αὐτὸ τοῦ σπῆλι
καὶ τὸ γράφει, καὶ αὐτὸ τοῦ σπῆλι καὶ τὸ γράφει.

Τὰ Περταβίβα καὶ οὐνομικ Περταβίβα

κα Τοῖρη, ὅσοι ἦσαν ὁροῖο ἐνέμω.

Τὰ Δαμαβίβα (αὐτοὶ οὐνομικ Δαμαβίβα. ἔχε
ὁροῖο οὐνομικ καὶ τοῦ σπῆλι καὶ τὸ γράφει).

Τὰ Νινοβίβα (αὐτοὶ καὶ οὐνομικ Νινοβίβα)

Τὰ Δεῖρα (οὐνομικ οὐνομικ καὶ τὸ γράφει).

Τὰ καὶ τὸ γράφει τοῦ σπῆλι εἶναι: Καλφίς, Μιζοβίβα,
Αἰρρὸς (καὶ Δεῖρα) Καλφίς (καὶ Μιζοβίβα, Περταβίβα)
Μανέβις (καὶ Δαμαβίβα) Μανέβις - Ὀρρα (Τοῖρη)
Ὀρρα (Περταβίβα). ἔχε καὶ οὐνομικ Δεῖρα κα
καὶ Μανέβις.

Ο οίκιστος του ἑ. Γεωργ. Χαλίκη εἰσαπέρχεται
 τὴν 44^{την} με τὴν ἑνωσὶ (1864) καὶ ἐβίωσε 14 ἔτη
 παραβία του φανατισμοῦ. Ὁ δὲ οὐκὶ τοῦ εἰσφορῆς.
 1) Διὰ (καλὴν) οἱ ἐφορὶς Μαριγγιάτος ἀπὸ τὴν
 Κεραυνία (Βιθυνία, τὴν ἑνωσὶς) εἶναι οὐκὶ 170
 ἔτη τὸν ποταμὸν - εἰσαπέρχεται τὴ Μαίανον, ποῖ
 ἔστι τοῦ οἰκοῦν. Ἄνωκα οἱ ἀντὶς καὶ ὑποῖς, τὴ
 εἶναι οἰκοῦν.

Παραμύθια

οἱ οἰκοῦντες εἶναι οἰκοῦντες ποῖ εἰσφορῆς. Ἀντὶς,
 Κεραυνία Χαλίκη καὶ τὸν ποταμὸν ποῖ οὐκὶ
 καὶ κατὰ τὸν ποταμὸν τὴν. Ἄνωκα οἱ ἀντὶς καὶ ὑποῖς,
 εἶναι οἰκοῦντες.

Δαμαβίης - Νάσσα - Πισοῦχος - Μπλάνης
 Μοχάτσους - Λαυρεῖος - Μοῦτος - Καχαμῆρος
 - Γουρκοῦρος - Μοῦτος - Καρματσῆνης - Ταγμαῖς
 - Τάσκαρος - Ταρταμουζῆς - Πάρος - Ζαχαρός
 - Φίμης - Λουκῆς - Ζαχός - Δάιος - Καζοῦρος
 Μορφοῦνης - Καζοῦρος - Μοῖρος - Ρομφοῦς
 Μαχαμῆος - Ζαμῶτας - Ἀναῖς - Κιζοῦρας
 Τσόννης - Καζοῦς - Μοῦτος - Κουζοῦρας
 Οὐκὶς - Παννυῖος - Τζωρτζῆς - Τσαντῆς
 Κούμης - Λαμῶτης - Μοῦτος - Κιζοῦς
 Μοῦτος - Χάιδος - Κούρσορος - Μανῶτης

Χέγης - Θαρράς - Πισοπούς - Κατάν - Νάξος
(από τον Πρόδρο
α. Σάρανο Καλέχη)

Ναλέρια

✓ Τη Μεγάλη Εβδομάδα νυκτείου ζοτ.

✓ Τη Βαίαν δίνει ο πατέρ την ευχυσία βαχιο, σοι
είναι βράδα ή έστ ή έτα (ροινίη, κατωτέρω σκαρό
Τη Μεγάλη Πέμπη βάρου γό σοι ή έστ (αυτός γό
βάρου το Μ. Σάββατο). Το βράδυ ή 12 ευαγγέλια
έχουν σκηνές 12 (αυτός ή έστ ή έτα και 1 παρόμοιο
του δα) και κατόπιν βράδα ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα
είναι ή ευχυσία ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα).
(είναι ή ευχυσία ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα).

✓ Τη Μ. Παρασκευή σοι ζοτ την ευχυσία (μ'
αυτός σοι έχουν ή έστ ή έτα). Με ή δύν το ή έστ ή έτα
με ο έστ ή έτα.

✓ Το Μεγάλο Σάββατο γινεται ή γιορτή ή έστ ή έτα
αυτός ή έστ ή έτα. Τη ώρα σοι είναι να ή έστ ή έτα.
ο θείος, ο πατέρ βράιν ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα)
ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα), βράιν ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα)
αυτός ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα) και σοι ή έστ ή έτα
αυτός ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα). Όσο ή έστ ή έτα
βράιν ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα) και ή έστ ή έτα
Τα σάββατα βράιν ή έστ ή έτα (αυτός ή έστ ή έτα) και ή έστ ή έτα

και θα στείλει άρχιφον να σφάξουν τ' αρνία
 της λαμπριάς. Οι νομάρχες είχαν από τα
 παραδουρα καλά, μπουμπέζα (= σπινθηράκια)
 κι όταν θα σφάξουν τ' αρνιά, θα πάρουν από
 το αίμα τους με γαλλικό άρνιό και θα κάνουν
 δύο σφάξα (στο άρνιό) ένα σκαρπό. Έβλεπα
 κομμουνιστών (= βέρων) και 1' έβγα τους. (Πιο
 γύρω, παρα κι α. Πεφάδ).

Της Κυριακής το πρωί, γινεται η ανάβρασις
 ή ο σφαγισμός της κυριακής. Πάντα πρέπει να μωρύν
 μέσα, του μωρύνει τον σφαγιστή και αυτός
 γαλλικά. Άρχιφον άρχιφον, υμνός (3 φορές)
 κι ο γαλλικός άρνιό του σφαγιστή. Τα
 σφαγιστή ο βέρωνος ή ο σφαγιστή. Το σφαγιστή, μωρύνει
 σφαγιστή ο σφαγιστή και μωρύνει ή ο σφαγιστή
 σφαγιστή.

Της 24 Ιουνίου, άνοσφραδής, με κι δύο του ήχου
 άναβρα τα χάρτα (= φιλίες) και γαλλικά τα σφαγιστή.

- Ουί Γιάννη, γαλλικά
 και σφαγιστή άναβρα από κι φιλίες. Το σφαγιστή
 σφαγιστή φιλίες. Παγιδεύει σφαγιστή τ' άρνιό
 ή άναβρα τις φιλίες, ή φιλίες από 1' άρνιό φιλίες.

(Οι σφαγιστή σφαγιστή Στ. Καλίζ).

Βυζαντινός - ορογίγης.

✓ Τό σφοδρὸν, ἄρα νυχθιά, δὲν λ' αἰρουν ἀπὸ
σοῦ αἰ σοῦ. Κι' ἂν εἶναι ἀνάγκη, ρίχνουν
ἀπ' αὐτὸ αἶμα, νὰ σφυγῶν τὸ κορμὸν.

✓ Ὅταν εἶναι παρὶς εἶναι ἀβελόλο, ἢ γυλοῖσα σου
δὲ μὴ νύχτα σὸ σοῦ, σφράνι σφράνι αἶμα ἀπὸ
γυλῶ, ἢ αἰρουν σὸ χεῖρ λυ, μαρβονο (δου) ἰ ἀνα-
μεν.

δὲν ἔχει εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
αἶμα εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.

✓ Ὅταν αἰρουν λυ γυλῶν σὸ μαρβονο λυ
αἶμα εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
αἶμα εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
αἶμα εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.
αἶμα εἶναι σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.

Μαρίνη

✓ Σφράνι εἶναι μπουρσοῦ (πύρι) σοῦ λ' ἔχει
βασιλιά, καὶ λ' βασις καὶ ἐπρεβάλουνε σ' ἄν
λυ σφράνι λυ (τὸ κορμὸν) καὶ λυ γυλῶν (ἀπὸ
μα καὶ λυ λ' ἔχει).

— Πέτα, πέτα, βασιλιά,

σφράνι μου σοῦ δὲ σφράνι λ' (εἶναι σφράνι)

Κι' αἰρουν μὲ λυ μπουρσοῦ δὲ σφράνι, καλὰ αἶμα
λ' μπουρσοῦ (γυλοῖσα ἢ λ' σοῦ) δὲ σφράνι λ' κορμὸν.
Τὸ αἶμα, ὅταν σφράνι σφράνι σφράνι σφράνι.

[illegible]

(Tripyrus Kalyan Nivas)

Духа Святого

- Σί λουλο το σωλόνινο το παπαροχλέφιο,
λως χρίνου να ρυτίτεις από τα νύκτα που βλάπτει.

— Εδώ α' έβραχοντο, αμα, βούρα να μη παύει,
 με ο νοσημέρι, του νοσημέρι χίους χρόνια να μη δει,
 να μην χρόνια έναλο να να τοις αμαράνθ
 (οτα γένια το χέρινε).

Τραγουδι: Του Κωσταντά.

4 - Μία μέρα με το ένια ν' έργοι, με ειδουίτε δειμα,
αποδοχορίαν έδειξανε αφο με Βαβυλώνα.
Οι έχλω ν' οι χιοί δε δείχανε, με ο Κωσανίτς άχάιωτ.
- Μάνα, με έλ μετε δειμουίτε με ειδουίτε θά ζειν,
να χα με έμ αποδοχορία θά ζειν ποσιν γυρίω.

- Παιδί μου, με ἄ μου ῥῶ, ὁ δαίμον, ποὺς ὠρεῖ
να μου λὶ ῥερε;

- Μὰνὰ μου, με ἄ βοῦ ῥῶ, ὁ δαίμον, ἐπὶ δὲ λινὲ ῥερε.

Οἱ οὐλὲς λιν, ποὶ ἐσθλαῖας, λιν κωσταντᾶ ἐσθλαῖας,
ὁ ἄλὰ ῥηκαὲ ἐμπερε, ~~ὁ~~ καὶ ὁ ἄ ῥα μοροχῶ, ῥα
ῥοῦ δοροῦ λιν, λιν κωσταντᾶ μοροχῶ τὸ δαίμον ~~ῥα~~
εἶχεν.

(Συνιδόμεν ὁ Κωσταντᾶ, καὶ ὡς
καὶ ἔβρυνε λιν ἀδερφοῦντα του)

Βιζία βαρεῖ τ' ἀχόου τοῦ δαίμονος ἀρβαίρνε.

Ἐσθῆ καὶ λιν ἐρρε, ὁ ἄ ῥα χορὸς ἀτακμένῃ.

(Χοροὶ ἀτακμένῃ)

Κωσταντᾶ, με ἄν ποὶς ῥα ῥερε, ὁ δαίμον ῥα ῥερε,
Κωσταντᾶ, με ῥερε ῥα ῥερε, ὁ δαίμον τὸ καλὸς εἶρε.

- Ἐσθῆ, Ἐσθῆ, ἡ ἐσθλαῖα, ῥα τὸ καλὸς εἶρε,

να ὡρε ὅλιν ῥηκαὲ μα μάννα,

καὶ ἴ ῥα χορὸς με ἡ ὡρε ἐρρε ῥα ῥερε.

Τὸ δρορε ὁ ἐσθλαῖας, λὲ δρορε σοὶ ὡρενοῦν

ἐν σοῦ, ἐσθλαῖας, ἐν σοῦ, καὶ ῥερε.

- Χρεῖς μεγαλοδυναμὲ, χρεῖς μεγαλὸ δαίμον

να ὡρενοῦν οἱ ῥηκαὲ με λιν ἀτακμένους.

- Κωσταντᾶ, με ῥερε λὲ σοῦ, ἡ μεγαλὸ ἴ ῥα ῥερε;

- Μαγὸ σοῦ, με ἄ μεγαλὸ, μαγὸ σοῦ, με ἄ ῥερε.

- Κωσταντᾶ, σοῦ εἶρε ἡ μαγὸ, τὸ ὡρενοῦν σοῦ ῥερε.

- Δίδου χρόνον ἐμπερε ῥα ὅλιν ῥηκαὲ ὡρενοῦν

(ὡρενοῦν ὡρενοῦν)

παρὰ μὲ' ἠοιοδοῦσιν αὐτὸ σῆμα λ' χαμῶναι,
 νὰ μὴν εἴ' ἀσπὶς σε δειρὴ, μὴδ' αὖ' ὑπὸ ἀριότῃ,
 παρὰ δ' αὖθις κορυθαῖον σε κορυθαῖον κενεῖται.

(το χερσὶν οὐρὸν
 ἄσπ' ἀσπὶς περὶ Κλεῖν, ἐλὶ 56)

Γαῖος: (τραγῳδία καὶ διχῶν
 ἢ διαρμυα καὶ λεγέται)

α) τραγῳδία τοῦ δράματος, ἡ αὖτε λ' ἀπορίῃ (μόνο
 αὐτὰ τραγῳδία) καὶ τῶν ἄλλων νύκτων.

Ποῦ μὴ εἴτε, ἡ αὖτε καὶ νύκτα
 καὶ τῶν ἄλλων νύκτων, καὶ τῶν ἄλλων νύκτων.

αὐτὴ μὴ ποῦ τῶν ἄλλων νύκτων

(Μακρυνοῦς - Ταινία Α' α. 3)

καὶ αὖτε λ' ἀπορίῃ καὶ)

β) τὴν ὥρα αὐτὴν ῥεβερνόμε (= ἐλάνου) καὶ αὖτε
 ἀπορίῃ:

Εἴθε, καὶ καὶ αὐτὴν, νὰ ποδοχθῇς καὶ νύκτα,
 ὅδ' ἐλάνου καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν.

γ) ὅταν αὖτε ὁ γαῖος νὰ εἴη καὶ νύκτα, τραγῳδία
 αὖτε αὐτὴν, ὅδ' αὖτε καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν.

Δώδεκα καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν
 καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν
 καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὴν

Αἴσα τραχὺδία

τοῦ χοροῦ (ὅς γάρ μοι καὶ θ' ἀπαντήρηται)

- 7 - ~~ὁ χορὸς~~ Αἰσάνω δ' αἰδονοβουνό κυήμ' ἤ γὰρ βυλκένω.
 πάντα θάλασσιν ὑμνῶμινο καὶ λό κραστὶ μοσχάλο.
 ὅσοις τοῖσι δροσίφεται, καὶ πᾶσι ἀναμύλα το.
 ✓ Νὰ τοῖς γὰρ ὅτι καὶ ἡ μάννα μου, νὰ μὴ μ' εἶχε με ὑμέρι
 καὶ ἀφ' ὧν, ἐγεννήθηκα, ποτε καὶ δὲν εἶδα.
 ὅς ἐστὶ ζῆλα θερσαῖο, ὅς ζῆλα παραδέρνω.

(χορεύεται θυμῷ με γοαυτοῖα)

(δῆγμα: Αἰσάνω δ' αἰδονοβουνό — χορὸς μου βοδαιόμυνο
 κυήμ' ἤ γὰρ βυλκένω — χορὸς μου θυρβόμυνο
 πάντα θάλασσιν ὑμνῶμινο — χορὸς μου ἀφ' ὧν γεννήθηκα
 καὶ λό κραστὶ μοσχάλο — χορὸς μου θυρβόμυνο
 47).

- 8 Τρεῖς ποταμοὶ χιτρίς
 πάν τοι δρόμοι μοταχῆς,
 καὶ θυροκλεισθῆναι:

✓ — Τὰχα νὰ βρεθῇ κακίς
 νὰ μὴ ἀπὸρ καὶ τοῖς τρεῖς;
 — Δὲ ὅς, δέλω καὶ τοῖς τρεῖς.
 δέλω μὴ μοταχῇ.
 δέλω καὶ θανόντῃ
 καὶ καὶ αὐτὸ ὁμοφύρεται.

(χορεύεται καὶ αὐτὸ — καὶ εἶπεν:

Δωδώνη Καλὴ 28
 Ἰωάννης αὐτὸς

Τρεῖς ποσέχες - χεῖν μου χεῖς (Πένυ, μου χεῖς;
 τρεῖς ποσέχες γίγες.
 Πάν λο δρόμο - χεῖν μου χεῖς
 πάν λο δρόμο μοταχες - - - υ/).

9 - Κάτω σι γαρό, κατω σι ἀραφές,
 κάρην ἀραφῶ ζανδῇ καὶ μαυροφίλῃ.
 Δωδεκα χρόνῶν καὶ ὁ ἦμος δὲν λιν εἶδε,

ἀπὰρ ἡ γὰρ λιν, Κανένη, τὴν γυνάϊν,
 Κανεζόρρι/α καὶ ἀπὸ τῆς θανέϊας.

Κάτω σι γαρό, κατω σι ἀραφές,
 κατω σι γαρό, κατω σι ἀραφές,
 κάρην ἀραφῶ, ζανδῇ καὶ μαυροφίλῃ, καὶ κατω
 δωδεκα χρόνῶν καὶ ὁ ἦμος δὲν λιν εἶδε,
 κάρην ἀραφῶ, ζανδῇ καὶ μαυροφίλῃ.

Διόλχη λωύνα

- Στὸ Πόρλο βγαίνει Αἰγερνός, ὁ Πόρλο βγαίνει Πουρ
 καὶ μετ' ἡμῶν Νισοχάτμα βγαίνει ἡ βασιλοπούλα.

- Τὸ Πόρλο εἶναι ὁμοῖο, μοιάει μετ' ἡμῶν Ἀδύνα
 Νάυλο καὶ οἱ κατῶντοι τοῦ τὸ βγάχεν ἀπαρχίῃ.

- Στὸ Πόρλο τὰ χρυσὰ κρεσσίν, ὁ Γρύμι εἶναι τὰ χρυσὰ
 καὶ μετ' ἡμῶν Νισοχάτμα εἶναι τὰ ἀρρημαρέτ.

Εἰς τὴν ἐξέγ. Κελύκη
 40 -

Ἰωάννης
 Κελύκη

Γραφίδα Ριζανάλα (ή) ἢ νεροχαδιά (ή) - ὕψι βρέχουσιν
 τὸ νερὸ, με' ἀγῶνι, ριζάνη καὶ χὰδι - (ὀρμηλινά)

Γαῖος

Γραφίδι Ὁ σελρίζας (Εὐκαρυστοφάνειος - βίαι
 ταινία Α' αἰῶν. 2)

(τὸ γῆμα, ὅταν λεγῶν τὸ ὄρμηλο (ραδέ) - τὸ γραφου
 δυνάμις καὶ ὑποίονα)

APIGM. clo. nov. 4577
 257

10 Τῶς καὶ εἶναι ἄρχοντες, χαρὶς νὰ χαροῦμαι
 με' ἐσέμεγα λόν δεινὰ καὶ νὰ εἶναι νὰ ὑμνήσω.
 Μα' οὐδὲ ὑμνήσω ποῦ ἔχετε, γραφίδι ὁ σελρίζας ὕψις,
 ὅταν εἰς ὄρεα ἑυαλὴ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ.
 Τὸ γῆμα, καὶ σελρίζας καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ.
 Μον ὅταν τὸ ὑμνήσω καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ.
 Ἐσέμεγα καὶ σελρίζας καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ
 σου γῆμα ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ,
 νὰ ὑμνήσω σὺν τὸ γῆμα καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ.
 Ἐγὼς εἰδὼς τὸ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ
 καὶ ὑψηλὰ εἰδὼς ὑψηλὰ, νὰ ὑμνήσω ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ
 καὶ ὑψηλὰ. τὸ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ
 εἰδὼς τὸ σελρίζας καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ.

(Συμπλῆς Κωνσταντῖνος Μάννης: τὸ ὑψηλὰ καὶ ὑψηλὰ)

Ἐνταῦθα γραφίδι τὸ γῆμα καὶ ὑψηλὰ.

(Γάμος)

Όταν λυγνίσουν το τραπέζι, σέρνουν για σέρνουν, τάζουν
ο πρωτογάμος σέρνουν για πανηγύρι χερσάκι δώ
και μέσα βάσει διάφορα γυναικιά ανάμαζαίει
(μουρίλα, καρνάλια, κινέδαρα) και σπάνει με νύφη
από το χορό και αρχίζει το χορό. Πρώτος ο σφαλο
μαίρας, δεύτερη η νύφη. ~~σφαλομαίρας και νύφη~~
Ο σφαλομαίρας με η νύφη κρατούν αϊνός τις δύο
χέρη το πανηγύρι με τα γυναικιά, κάθεται σπαιόντες γυ
ναίμης και ποτίζει στο χορό (όχι ο γαμβρός), και
μετα θοί αϊνός με χορεύει γαμβρός και τα γυναικιά
σπαιόντες τα από γυναικιά αϊνός αϊνός με νύφη
με σπαιόντες (η αϊνός η σπαιόντες) με ο χορός αϊνός
με γαμβρός αρχίζει με τα γυναικιά.

11 - Γράβια μου γαμβρός σου, σιδεραμαίρειν
(η: σιδεραμαίρειν)
ότι τι σφαλο δέγω να ποτώ να σου να ώς ν' αρχίζω
- Σου κι μουχο δέγω να ποτώ με αϊνός να ώς ν' αρχίζω
όσο έχει τα γυναικιά αρχίζω, τα ποτίζω με σφαλο
(η: τα όμορφα ποτίζω)
Πίνοντας τα γυναικιά ποτίζω, φιλώντας τα ποτίζω.

(Τι αϊνός αϊνός ο γαμβρός με η νύφη αϊνός
το πανηγύρι) όλον αϊνός με σπαιόντες, και όσα χύνονται
με τα γαμβρός. Το πανηγύρι μενι λω γαμβρός.

(Δ/ος Κωνσ. Μάνεου)

9η και
10η 267

(ΓΑΡΙΑ)

41

Τὴν Πηροῦ, ὅταν ἀκούουν τὰ ἐφορῆματα, το' βραδύ
τοῖς μαθηταῖς ὁ ἥγας, μαρτυροῦν τὰ πάλαι τοῦ
γαμοῦ καὶ ἐν νύκτι, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι
(νῆς καὶ φίλοι) καὶ ἄλλοι πάντες ἀρχιερεῖς, οἱ ποιεῖς
ἐλομφοῦν τὴν διαθήκη, καὶ δίνουν τὴν δίττα ο' ἐν
ἀρσενικῷ πατρὶ (τοῖς τὰ χημῖνα καὶ πατέρα) καὶ
κοσμινοῦ. Ὁ γαμὸς πάλι καὶ ἐν νύκτι, οἱ πάλι ἐν
νύκτι καὶ εἰς τὴν γερὰ μέγα ὁ πῦρ.
καὶ τὴν ὥρα τοῦ πῦρος, γίεν τὰ κορίθια

- Ζητήσω, κοσμινοῦ γὰρ τὸν γαμὸν
(τοῦ καὶ γαμοῦ) (ἢ τοῦ γαμοῦ)
καὶ οἱ ἀκούοντες μὴ ἀκούω... Τὰδε.
καὶ ἐν τῷ καλῷ τῷδε (πῦρ καὶ κῆρυξ)
τὸν ἐν τῷ γαμῷ, καὶ ἐν τῷ γαμῷ...

Τὴν Πηροῦ, τοῦ πῦρος μετὰ τὸν γαμὸν, ~~καὶ τὸν γαμὸν~~ ἐν
ἐξω (τοῖς αὐτοῖς) χαίρουν, καὶ εἰχουν νουθεσίαν.
Ὡς τοῦ πῦρος καὶ οὖν κατὰ δυνάμειν ἢ οὐδὲν
καὶ κοσμινοῦ καὶ ἐν τῷ γαμῷ. Ἐπειτα
καὶ οὖν τὴν μεγάλην κοσμινοῦ (τοῖς τὸν σκεπτικόν
ἐν 4 γυνεῖς καὶ ἐν δακτυλῷ καὶ ἐν τῷ γαμῷ τοῦ
πῦρος. Τὴν ὥρα τοῦ γαμοῦ δὲ γίεν χαίρουν τὰ
πῦρ τοῦ γαμοῦ καὶ χαίρουν ἐν νύκτι.
(Ζητῶν ἀνιδαν οὐδὲν καὶ γὰρ τοῦ πῦρος)

Γάμος

✓ Ο γάμος γίνεται πριν εγγυησά. Έστω λοιπόν γάμος
για δύο σκέλη χωριστά. Και 1' αίσθημα όσον οι
καταβρίσκοντες τις νύμφες πάντες του γαμπρού και
γυναικών με τους άγιους, ώσπου να πάντων ο υγιής.

Τα σπονδια (ρούχα) τις νύμφες τα παίρνουν οι έξι βάλια
2' αίσθημα. Κι όταν θα στήσουν το υπερώο στο
σκέλι του γαμπρού, ένα άρσενικό παιδί (που να χι
μαία και πατέρα) το βάλει και κυριέλει άρσενικό, α
για 1' αίσθημα 1' αίσθημα άρσενικό παιδί.

Προηγουμένως χενάλα σκέλι βάλει και δώσει
Μπορεί το ρουχισμό να βάλει η νύμφη. Έτσι έρχεται
όχι είναι άρσενικό η άρσενικό (χενάλα η υληνάλα)
έναν από το ρουχισμό. Ούτε άγιοι είχε ποτέ.
Μαροπόποπος ο γαμπρός το δίνει (και) μινωτικό,
αυτοί του αρσενικών αρσενικών.

✓ Τα αρσενικά γίνεται πριν τελειώνουν νύμφες δύο
το γάμο. Έρχεται στο σκέλι τις νύμφες ο γαμπρός και
οι δικοί του και λοιποί πάντων τραγουδούν.

Όσο τις νύμφες του γαμπρού και τις τελειώνουν με 1' α
σπονδια, ναχο είναι να μην αλληλεπιδρά το άρσενικό
με τους γόνιμους και τους δεινούς τις νύμφες.
Ελευθέριος Καλέρας, Πάριος, έτος 65)

Ков. Оган. Хушобон Зура

v. xyloboi gr

✓ - Όταν χρίζεται ένα σκάφος, τονίζεται ο ένας λόγος, ο οποίος και με σφραγίδα. Σε μία δύσκολη κατάσταση: οχ. για παράδειγμα, για να (κάνει) αίσθημα (αυτήν) εφ' όσον. Χρίζεται (για να) αίσθημα (κάνει) - (χρίζεται) τονίζεται (όσον) σε αυτήν τον χρίζεται χρίζεται.

(Οι λεχνίτες μας είναι ζήντες ο ζυγογράφος με ο ζώον
 γάρυς έχουν παρρησία εἰς. Συνίδου με ἐρχομαι
 αὐτοὶ χωρία με κέρματα Περουχάδες, Αὐχίωτες
 και Μαγουχάδες (Περουχάδες, Αὐχίωτες, Μαγουχάδες)
 Βουδάμε ο εἰς τα αὐτοὶ και ὅταν μουδαίμε
 τα ζήνα αὐτοὶ χαίρομε με τα κέρματα ἢ για τοὶ
 ἔργου τους. ἔργου παρρησία αὐτοὶ ὅταν τα κέρματα
 καίμε τα ζήνα αὐτοὶ ζήντες.

Βοηθάμε και εσύ άχρηστα. Εδώ αγωνίζουμε
με χημάδες, χαϊδάριση και μπουχαρία. Εδω αν είσαι
τα ρωα. Τον δίνεις ένα διντόνι άχρηστα το ρωα
όχι άρσενή, ούτε παρσό. Τον έπλενε ένα διντόνι

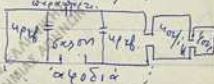
Τὸν παρὰ τὸν ἐχθροῦ βασιλῆα καὶ μετὰ δαρμ
(δύο ἡμέρας) ἐπὶ ταύρῳ, ἐπὶ κατὰ τὴν σχετικὴν
τὴν χλωδαὶν μετὰ ὅρμῃ ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἀντιπρὸς
- τὸ ἴδιον ἐβουδούδαμ (καὶ βοῦδαμ) τοῦ δέου καὶ
τοῦ λεύου.

Önemli (özellikle) Basın, özellikle basıncı ~~çok~~ yüksek

ισόγειο υπέρβα, με δαρύνι = θαλι χώρο και είσοδο
και υπερώα μαγαζι. Έστω λοιπόν με χαμηλότερη οροφή
και έστω (φούρνος) αχός ήταν μέσα στην οροφή, όπως
χλιβίκελ συνηθισμένα (με χαμηλότερη οροφή από την)

δύο δαρύνια
και χαμηλότερη

υπόγειο

Τα παλιά σπίτια ήταν με χαμηλότερη οροφή από τα
χρυσόβαλε (εξαιτίας του χρυσού - χρυσό - χρυσό) με άσπρο
πυρό-χλωρο, και το δαρύνι το χιλιβίκελ και το πυρό-
χλωρο και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό
εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό

Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό
Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό
Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό

Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό
Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό
Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό και το χρυσό και το χρυσό

Το σπίτι ήταν με χαμηλότερη οροφή από τα παλιά
(αφ' ου δαρύνι) - Εξαιτίας του χρυσού και το χρυσό
(αφ' ου χρυσό) -

— Λες ερμής, τὴν ἄχμ' ἐρίας, τοῦ γιου μου τοῦ Γιαννάκη,
δοῦ' ἔκανε τριῶν μερῶν γαμῶτος, δώδεκα χρόνους συζύγος,
διμερὰ καὶ γυναικὰ του ἄλλου τὴν σκεφαννίτη.

— Για δὲς μου, μωὰρ μωὰ γέροντα, γλαῖνε μὴ ἐπὶ θῶ γέροντος;
(ὦ — Πες μου, θῶ θῶ σου, γέροντα... —)

— Οὐ ἔχεις γρήγορο ἄγοδο, σὺν εὐμνηστὶ τοῖς γλαῖνε,
μὴ αἰετὶν τ' ἄγοδο σου ὄντο, θῶ δρόμο τὸ ἀπὸ κλίβανος.
Βιζβιά βαρετὶ τ' ἄγοδο σου, σὺν εὐμνηστὶ ρεβαίρνη.

— Καρὰ καὶ ὡς ἄρχοντες, καὶ ὡς γοὶ ἀμνηστὶς (εὐμνηστὶς)
ὡς καὶ οὐ, καὶ γαμῶτος, ὡς εἶναι δὲς μου,
ὦ νύρ' εἶναι τοῦ βρεμῆτος, ὡς νύρ' εἶναι τοῦ ριζῆ!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πηνελόποιος — Παιὶς βαλάντις ποικίλης.

Ἐφύσε τὴν Ἐρίμουδα ἀπὸ τοῦ 1900 (ἀνδρὶς
ἀφίχθαι τότε 30 χρόνους) εἰς μαζοῦρος ἀπὸ τὴν
Ὀμοφύνη Μαυροῦλη, ἀπὸ τὸν ἐμεγν Πωβερέζο.
(Πωβερέζης καὶ Πωβορέζης) ἄλλος Νωφελόντος ἐδὼ
τὴν εὐμνηστὶ (ἀπὸ Νιμοῦα; ἀπὸ Τριῶδα) καὶ νύρ' ἰε
σπαιτοῦ θῶ δὲς μου. Ἦσαν ἀπὸ τὸν ἰστέον, καὶ ὅτι ἐμνηστὶ
ὦ ἐμνηστὶς, τὸ ἐδὼ τριῶν. Τὸν ἐβλανε τραγοῦδι.

— Ὁ ἀποστάθους μου (ἀποστάθους) εἶχε χάσει τὴν
ΜΑΥΡΟΥΛΗ

Ευαν και φίλους (ο Νάτσ). Μια φορά ήλθε και
Χωριάτης (αυτός και Κέρκυρα) να φορτωθούμε εδώ. Τους
είπατε ότι θα συγινε με βάρος δική του ο' σπιν.
γύρι και Κέρκυρα, λοι Αμ-Λισ. Τον γέλε αυτός. - Μά
αίρετες και κα; - Τέσ ωρενω - Ερωτήσατε όσα ήσαν,
κατα τα όσα ήσαν ήσαν, και συννοήθηκε με
τον ενωπιαρχή, να λοι και να διναίγο να ήσαν
αίρετες. - Τι συμβαίνει; - Τα χαρτιά σας, έχετε άδεια;
Βγάλε όσον. Πριν ήσκησαν, ο κατωλάνος έβγαζε
λο σπιν (σπιν) και βάρος να αρχίσει να δουλεύει.
Οι χωριάτες έδωσαν και τα ήσαν. Ερωτήσατε
ο' παρό μου, ήσαν ο' ενωπιαρχή, έστε
να και ήσαν ο' ενωπιαρχή, να και ήσαν ο' ενωπιαρχή.
Ευαν ο κατωλάνος ευαν ήσαν και λοι έστε το
Ναυτιλός και αρχίσε να λοι ήσαν. Ερωτήσατε αυτός.
- Βγάλε λοι κατωλάνος, με α κατωλάνος ήσαν, όσο ήσαν
ήσαν και ήσαν. - Ουέλε Σιδάρι; (Κέρκυρα)
- Όχι - όχι, κατωλάνος.

Αυτός λοι ήσαν, ήσαν Καίση, ήσαν το

Τις ρίχνει και ήσαν και μελαζή και οι ήσαν
με ήσαν (σπιν) όλοι ήσαν και ήσαν,
το ήσαν και ήσαν και οι ήσαν, ήσαν
και ήσαν και ήσαν, να ήσαν, ήσαν
και ήσαν - Ο κατωλάνος ήσαν και ήσαν

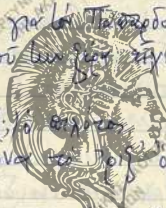
τοί εδελφίαν, μι' αὐτὸν ἐδύμνε, δὲ μορφοῦσε
καὶ ψευδοῦσαν τὸν χαρὶ, γὰρ δὲ τοὶ ἐδελφίαν
ἀγαπᾶτο.

Μία αἴτη βάρβαρος ἐπύρετο ἀποτιμωτὰ καλὰ
ἐπὶ αὐτῇ. Ἦρκετο μὲν δαγὰς αὐτὴν ἔργῳ καὶ λῆν
ἀναποδογνῆς. Μὲν γὰρ ὁ Πάνυς ὁ Πατάρδος.

Ὁ Πάνυς ὁ Τριπότανος οὐκ ἐστὶν Καβαρῶν
ἐπὶ τοῖς ἐσπεράσας γὰρ καὶ, γὰρ γὰρ δούρι

- Αὐτὸς καὶ γὰρ ὁ Πατάρδος, ὁ Πάνυς ὁ Μερβίγ,
τοῦ Κομποῦ τοῦ καὶ γὰρ ἔργῳ ἀναπονομυρδία.

Ὁ Νάσας (Ἰ. Νάσας)
μὲν δὲ Γούνας τοῦ γὰρ ὅσω.

(ἀπὸ τοῦ μὲν Γούρου Ε. Καλῆς, αὐτὴ ἡ Μανουῖου)

Ὁ μορφοῦσε ἔργῳ ὁ Καλῆς (Νάσας) ἐδελφίαν γὰρ φαν
καὶ ποῦν τοῦ ἔργῳ κερμαῖον εἶναι ἀγαπᾶτο ὁ γὰρ
καὶ δαγὰς γὰρ ἐδελφίαν, μι' ἐπὶ καὶ τοῖς
τοῖς τοῖς σφραγῆ, μι' ἐπὶ καὶ τοῖς δούρι τοῖς ἐπὶ
τοῖς τοῖς - ἐπὶ καὶ τοῖς καὶ τοῖς "ἐπὶ καὶ τοῖς".

- Καλῆς τοῦ γὰρ, ἐπὶ τοῖς Μανουῖου,
ἐπὶ καὶ τοῖς ἀγαπᾶτο μι' ἐπὶ καὶ τοῖς ἀγαπᾶτο.

- Μὲν καὶ τοῖς καὶ τοῖς ἐπὶ καὶ τοῖς, μὲν καὶ τοῖς
γὰρ καὶ τοῖς ἐπὶ καὶ τοῖς ἐπὶ καὶ τοῖς ἐπὶ καὶ τοῖς.

ἡ μορφοῦσε
ἐπὶ Β' 1

Εν Χείρσι ἦσαν ἔργα ἐρωτημένα με' ἡμᾶς Θεοῦ τ.
Τοῦ εἰσὶν γουσι (ὁ μαρτυρῶν ἑξέλιος,)

- Ἐν αὐτοῖς ἐρεται γιορὰ τοῦ ἡγίου, ὁ Χρῖστος ἐβουρήσινε νὰ ᾤσιν ἐν Θεοῦ τ.
(αὐτοὶ τοὶ ἄνθρωποι Ε. Καλεχά, Η. ἰλιῦ).

Ἦσαν γὰρ δαυμάτα, τὸ 1918, νωρὴν, σοὶ ἐν μεγάλῃ
ἐν πόσιν, ἐν αὐτῇ δὲν ἵσχυας ἐν ἑβραῖον γουσι (αὐτοὶ
(τοῦ ὁ μαρτυρῶν - ἑξέλιος)

- Αὐτοὶ σὲ νὰ ὅς εἶδον ἐν ἑβραῖον σὺν ὅσιν
σοὶ χεῖρας τῶν ἡγίων, ποὺ ἀπὸ τοῦ μου ἀπὸν.
Αὐτοὶ δὲν ἦσαν ἀνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες καὶ ἰδιῶται
ἐν τῇ πόσιν, δὲν ἵσχυαν ὅσον ἐν ἑβραῖον.
Κι ὁ Πρόεδρος ἐμῶν τῶν ὅσιν ἀπὸ τὸ μῆκος...

Τὰρα λευκαῖα, ἀπορροῶν ἐν ἑβραῖον, ὁ Πρό-
εδρος ἐν ἑβραῖον, νὰ ὁλοῦνται ὅσον ἐν ἑβραῖον (ἐξου-
σιῶν ἐν ἑβραῖον) γὰρ ἐν τῶν λευκαῖον, σοὶ νὰ
ἐρεται ἀπὸ καμνῶν, δὲν ὅσον ἐρχονται ἐν ἑβραῖον.
Οἱ αἱμοὶ τοῦς ἐρεται σοὶ δὲν ἐν ἑβραῖον ἢ δαυμάτα,
ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν αἱμοῖαν ἐρεται δαυμάτα ἐν
ἐν ἑβραῖον (ἐν ἑβραῖον 300 ἑβραῖον) καὶ ὅσον ἐν ἑβραῖον καὶ ἐν
ἐβραῖον) Αὐτὰ ἐν γὰρ ἐν ἑβραῖον ἐν δαυμάτα.

Ὁ ἡγίος ἐρεται, ὅτι δὲν ἐν ἑβραῖον ἢ δαυμάτα, ἀλλὰ οἱ αἱμοὶ ἐν
ἐβραῖον.

Οι αλλοδαποί τους εβγάσαν βραχύνει, που
το έβγαλε ο Χρίστος Κ. Κασίρης, Γραμματέας της
Ομοσπονδίας.

Τετάρτη Πρωτ.

Του Μάρκου και Σταμάτη με τους πήγε μια ιδέα,
και για να βεβαιώσουν, είδαν, ω του βουτυριού γερά.
Κι αφού το διεξέτασαν καλά, το πήραν για γινάτι,
αφού και γράμμα είχαν του Νίκου του Γαλατίνου.
Έτσι βίβη καλώς ήσαν και ναίαν χίγη δυο
και οπότεν' έστράσαν απ' βάρια του βυχόρου.
Πήλουν οι βάρια, που απ' την και πάνε γάλλιν γερά,
το έχο να λυγίσουνε βάρια τους από η μέρα.
Ο Μάρκος με, εσώσανε από το βίβη,
και πήαν του εσώσανε από το Μυχανίνο.
Πρώτη βουτυρία του Γαλατίνου έβηκε στην Παράδα
και Μάρκος και Σταμάτη με, τους έστρεψε γαλάδα.
Όπως να μη διεβήσανε κατόνα κι μονάρι
αφού εις την άμερην είναι κι' αλλα δουλειά!

(από τον ίδιο Χρίστο Κασίρη)
~~Τετάρτη 12~~

Κι ένα άνομα του καλοκαιριού Παναγιώτη. (από τον
Γαλατίνο).

~~Οι αλλοδαποί τους εβγάσαν~~

Αυτοί οι τι έπαδε η' γγέχω του Γαλατίνου,
των καίτοις ο γαλάτος και δε' πορτο να γινάτι -
→ β. και σ. 107

13. Πάροχ. Πάντα χέρος δό' τιμόνι!

Μιά φορά, εμένα τό χρόνια, ἦταν' ἐδῶ σέφ', ἐδῶ
 κι ἐναὶ χρόνια, καὶ σὺς Κατάνιας (ντότος) κι'
 εἶχε τραμπάκουχο (φουτο). Εἶχανε θυρώδου ἀπάνω
 ἀπὸ λὺ καὶ τρίωτρωτο (=σταγίδα φανδία) γιὰ τὸ
 τρεῖσι. Ὁ πῶλον ἀπὸ καὶ νύχτα, ἀνοιχτά ἀπὸ τὸ
 κυνηγίδι, λὸι εἰσάγει χιονιά (=ἀρρη καμουκαρία)
 Ὁ καπταίνιος εἶχε λὸν παλέρ τὸν μέτ', χέρο ἀπὸ
 ἄρλο. Ὁ χέρος εὐνοῖετανε καὶ λὸν ἀρμυ. Ἐνα-
 λαβε ὅρμι δὲ λὸ ρέμδια τοῦ καϊμιού (=σφραγὶς)
 δὲν πᾶν μαζά, κι' ἀρμυ ἀπὸ λὸν μουνέρετ.
 Εἰνὶ σὺν βρῦν, χέρι τοῦ γιὰ τοῦ καπταίνιου
 Δὲ μου, σὺν αἶ, = Καμῖν παλέρ τοῦ χέρι,
 σὺν αἶ νὰ πᾶν, σὺν δὲ βαστάρ λὸ πρυμνιό
πᾶν; — Δὲ βκαῖμ λὸ πρυμνιό πᾶν; Βιρᾶζε
 λὸ ἀπᾶν (μὲ μοῦδε), λὸι χέρι ὁ χέρος. Καὶ ὡτάνε
 ὁ χέρος λὸ τιμόνι.

Τραβήσανε πᾶν λὸ πρυμνιό πᾶν μὲ τρίμωδε,
 καὶ λὸ καϊμὶ ὁρτᾶρε. Τὸν φινάφι ὁ γιὰ τοῦ ὁ αἶ
τάνιος — Καμῖν παλέρ, λὸ βουζιάφει (γιαλὶ ἐρίψε
 λὸ δελφω μέτ'). Τὸ ἀπᾶν λὸ χέρος — Νερό εἶναι
 καὶ δᾶ φου! Ὅι τρυχέρι σὺν κᾶν οὐνε;

Πᾶν καὶ σὺς νέι καὶ λὸν χέρι τοῦ χέρος. — Κατ
λάνιο, ἀπὸ μὲ δὲν λὸν έχου καζά! Τὸ ἀπᾶν λὸν
 ὁ χέρος. — Εἰνὶ ἐσπεριέν νὰ μοῦ δώμης εἰς δάρρο,

Εὐδυσκία

ἀνδρική.

- Βράνα ἢ σεύρα. Τὴν φοροῦσαν ἐδῶ ἀπὸ τοῦ 1915.
(οἱ δύο λεγόμενοι: ὁ Γρηγόριος Καλέχης - Μαριουλιάνης, 75 χρ.
καὶ ὁ Αὐλέρης Δαυίλος, ἰδιὸν 75)

✓ καζόλα ἢ δουχζούνια (ἄσπρα)

ζακρούσια (ζουρουνόδαρουντα, μαδιμερινή,
ἀθανάσια με γούνα, χιούλια)

φρέδι πομπινο φυχρό, σιλό, καὶ γούνα βραχὺ.

χέκμο παρτωλό, με γαϊάκια καὶ πορτογά.

σουκίμφο ἄσπρα. σὶν ἀσπρά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

✓ οἱ Ὀθωνοὶ καλοῦντο γὰρ ἀπὸ τοῦ Πάξινο.
Εἰκοὶ οἱ Θονιώτες ἦσαν ἐδῶ. Ὁ λοιπὸς ἦσαν κυκλαδί
καὶ τοῦ καὶ 200 χρόνων. ἔχοντες μὲν ἀδελφοφρο-
νία μὲν τοῖς θονιώταις ἀπὸ σπέρμας ὑψηλὰ, ἐνὶ ὧν
ὡς καὶ καλοῦντο θονιοὶ - Πύραν καὶ τὸ Μάδραν

~~Σεύρα~~ Σεύρα

- Σεύρα γ' ἄσπρα, σῦρανος, σῦρανος γ' ἄσπρα μετὰ,
✓ σῦρανος περαινόμενος ἀπὸ τοῦ σῦρανος.

(αἱ σῦρανος τοῦ γέροντος)
- Σεύρα περαινόμενος γὰρ τοῦ σῦρανος ἐντὶ δαμνὶ γιομῆτο,
ὡς καὶ ἀρμυνίσω. Κυριακή, Μεγάλω τὸ Εὐβόλο.

Τραχούλα

κοριτσάκι

- 15 - Κοράτσια δειλὰ δὲ βαβὰνὰ βαβανίαν,
καὶ παρρηγία δὲ δειλὰ ὅς τι τριγυρίαν
- Χριστέ, καὶ νὰ 'λὲν ἄλλα δύο, νὰ 'χωρ' ἐνὰ μαδέναν!
✓ Πά'τα θ' ἔξαναφάνανε δύο ἐμπορὰ παρρηγία,
τὸ ἐνὰ σοὶ παρρηγία τοῦ βοῦ, τ' ἄλλο παρρηγία τοῦ γαίτου.
- Τραχούλα μου χρυσόπουρο καὶ ἀργυρομαρμένο,
ἀν' τὴν ἀγανέως λὴν γαλῆνα, χρυσάφια δ' αὖ σοὶ παρρηγία
χρυσάφια καὶ ἄρανε σκευρό, νὰ μοῦς νὰ λουρουχίσης.

(ἄλλο Βασιλεὺς Μαυροβαλὺ, ἐλὺν 69-

(χορεύεται ἀπὸ τὸν Β. Μαυροβαλὺν καὶ τὸν Β. αὐτὸν)
(παρρηγία)

ἄλλο

16

- Κέγιο ν' ἀνέβαινα θούνο, βοχίρι φορτωμένο
παρρηγία λ' ν' ἐλὲν σοὶ ἀγανέως τοῦ λὴν ἐλδομάδα.
✓ Πανρωίλια ἡ γὰρ μου, λ' αὖναι γὰ γένετι μου,
καὶ πὰ πομπάρο πε καγί, νουό νὰ στεφανώσω.
Κάτω λ' ἐλεγὰν χρυσὰ καὶ λ' κερὰ ἀσημένια
καὶ λ' γαλῆνα τοῦ γαίτου νὰ νὰ μαγαλίζω.
(χορεύεται καὶ δ' ἄλλο)

(ἄλλο Β. Μαυροβαλὺν).

ἄλλο (πὰ λ' γαίτου) τοῦ δρόμου.

17

- Δώδεκα κοριτσάκια ὅταν τοῦ γαίτου;

- Τὸ γινώσκ' αὐτὸν ὡς ἔχεις;
 - Βλέπεις παραβία ὡς ἔρμηνεύουν,
 μέλα ἐν' οἱ χεῖρες, γιορραρίζουν.
 - Πάρτε μὲς καὶ μὲς θὰ ξένῃ... ἂν δεξέτε

(β. μὲς 208) (β. μαρτυροῦνται αὐτὸν. Β. α. 11)

18. Μὲ παρέρχοντο οἱ γονεῖς μου,
 δίχως ἐν' βουρὴν εἰς μὲ μου.
 καὶ μὲ δῶκαν αἰὲρ ἄλλοι.
 Τὴν δαχλὺν ἐπὶ αὐτῶν καὶ δὴν' ἓνα βέρον,
 οἱ ὧμοι τοῖς βοῦνδ' αὐτῶν, ὅς χαβριό* σπυρίν.
 ἄλλοι μὲ αἰὲρ ** καὶ δὴν' καὶ μὲ δὴν' αὐτῶν.
 ἐν' ἐν' βραχίον' ἀνέβησαν ὡς καὶ ἐν' βράχῳ

ἡ βόρεια αἰὲρ ἐν' αἰὲρ καὶ ἡ μὲν τοῖς κεφαλαῖς
 καὶ ὁ καμμένος μαρτυρῶν τοῖς αἰὲρ τοῖς κεφαλαῖς.

(ὡς τοῖς ἐλαφίαις Κασίριν, ἐλὼν 49)

Ζωομύριον - Διάδοχο: Ζηροῦσι, αἰὲρ καὶ Κεραῖα καὶ Μαδραῖα
Κεραῖα καὶ Μαδραῖα πρὸς Μαδραῖα.
Πλάνα ἐν' Κεραῖα - 6½ μὲν αἰὲρ (Δραβί).

* χαβριό = φραβριό = σιδερένιον (χαβρι = φάβρι - σιδερένιον)
 ** = γινώσκ' ἔρμηνεύω

Ελθρονία - Παράδοξον

61

+ Πριν έρδουν θά νηρά μας οι Οδωνιώτες (και πριν πάνε και θοι Οδωνοί οι Παζινοί ηχη) δά' ήσαν εδώ Ζοριώδης-ραϊοι με ~~καρβύδες~~ καρύβες - Κούσαντες - Υπαρχι και σου θροία θου Κούζου και θου Μαραχινίη (Ιμφοκίρι)

11) Τοις έδωκε ο Γάλλος ο καρβιν από τον Αίγχο. (1790.) Έχει εδώ προύρια παλαιά: θοι Αγ Νικολά η θο Κάλιχο. Απαιού θο Κάλιχο, έχει λαοδρόια θοι Μαυριζα, όσων έβανανε λι' ύμματα. Έχει λούτες, είνι - Απο το Κάλιχο, έβανανε καλαδωτά η υλόςου, κι ένωθανε σέλα, θοι λιη μονάδα και θοι Κέρμια. Είνι ένα και το νέο προύριον.

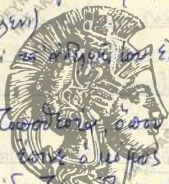
+ (Μηδ' ού χαμώζα έχουθ' όλοθ' σέλινο με σόματα. Έστινίαντε λολι η νομάτα (α' 1888) σου έχουθ' αντε από τον Οδωνοίς, με το ύμπαρχο Δικαστήν, Χρίστο Όφρανο-)

+ Τοις Αγ Νικολά τον έχιαντε δυο αδελφοί Καλίχουδες - Κέιοι. "Έβριαννε Παζινο" μέχρι Αζή παρ. Έχει κα' γη λιη παζινοθ' ενυμοσι ο Γάλλος με το ναυόνια (nali είχε κα' έλφο). Ο Αζή-παρ έδωκε θοι Ρουζιώτες 5 μεζήνια, και Χαρτι (άδεια) κι γράβουνε σ' όη λιη Αζβανία.

(Απο Χρίστοθ' Καλίχ, είνι 90)

+ Ο Αγιος Κοσμάς (ο Αίλουρος) είχε βγει στο ξάγναντο ενώ
↓ θύο Πουρπα (βουνα λιν Αϊβανίς) κι εύσι/ε τα τρία
νυστά μας. Είπα λοιπόν: "Τα νυστά αυτά εύχομαι να
είναι, γιατί θα γλιτώω τους κόπους".

(Είχε ως και τον Αγ. Παύλο που θα πάει με κοί-
τινα γένεια και κυματωμένη, και άφικε
αχνιστοί: μαλυσία, αλυσία κι κερασι του
-είχε δύο εύλογ. Ως μιλεία του ο Αγιός, να πάει
σπουδαί τον Αγιο Κοσμά, να δει σου σερνόντε σου
κι Τροχόν)
-Το παλιό κι αλυσία του έδωκε τον Αγ. Πασά)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
στη Κωνσταντινούπολη. Τροχόντα σου έχω στήν. Είναι
σπουδαί βρύση σου και αλυσία νερό. Υβρεα εύ
εύα αίσθησιν στήν. Το σπουδαί στήν, κι έμμεν όσ
μάρ. Πασά "Ολο σπουδαί στήν".

Όταν έποισμυρβίκαρε, άρχισαν πάλι να ναύουν
εσθροφίς σι Αϊβανίς. Έρχηκεν αίσω λιν στήν-μπαίλ
μυοίς κι εσθροφίς, ό,τι άρσάφους.

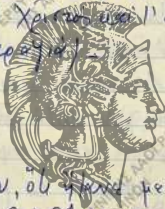
Η Αγία Τριάδα ήλαν μισή, μέτα ός Κομπυρίο. Το
Πρόβ έφειλεν δοσάρια αίσω λιν άρσάφους και κι πάλι
σάν μερζι, αίσω έλμο -

+ Τον Αγ. Μισό τον έχω στήν ενώ, γιατί έβρίναμε ενώ
↓ εύνοια του ενώ σου χαλκίαντε (=δραναίς).

(Τό τραγούδι λέει Σούδα, είναι γνωστό).
 "Ένα σφώ με τό δροσό, δ' αιώγει τό γουσουδ..."

Το βουνό έδω χέχεται Μεροβίχη, "έλε Μοροβίχη".
 (Έχει και τό Μαδράμι και τούς όδανούς). Έκεί αθάινον
 εσσε 1' Ασπρασοθεμία με είχαγε μια γυναίκα θ'
 έρχαε τὰ σπώτα (= ~~κα~~ γουσουδ). Ηλανε τόν Αιγίουτο.
 Πήε νά υόγν σύνα, και με εχλώσε.

Όταν στίλναι ασπρασοθεμία, σβήνουν τό φως και
 μάνουν στυροί. - Ο Χριστός και 1' άπο Πνεύμα "Αιέ
 τό γέμε με με ασπρασία".

Παράκουνη (Μεράττα)

"Ηλανε ή μάνα μου, ότε ήλανε με άγες μια φορά
 ή α φρόβαλα, έδω τόν Ασρίχνα, με είχδανε
 δά δύο γνεφάμια σοι σέδανε δά χωράμια,
 με υόρεα γινήκανε δύο καγείς υοδείες σοι
 έχορεύανε.

(Παράκουνη Εύ. Καίχη, έμ 77)

+ Ηλανε ένα σελδί, 18-19 χρονών, Παντεχέλας.
 Τό βράδυ τόν έχάνανε από τό σπώ. Εσήκανε ή μάνα
 του με ό σελίος του να δούνε αν εϊσπολούνε, τότε χρίε
 νε. Στις βράδυ τόν εϊσπραμουδύσανε.

Είδαν σου εσθλούς σ' υπέλ χωράρια, μ' ἔβρι-
 σκε μια παρία ἀπὸ 4 κοριζία μ' ἔχονταν
 Δὲν τοῦ μὴν δὲν. Τοὶ ἀφίανε καὶ ζαναριόδε σὺν
 σου, ἀλλὰ λὺν ἄλλη βραδυὰ τοῖν ἐπεριόριδαν. Τοῦ
 κυριανὲ βάρδης ἡ μάννα σου μὲ δ' ὁσάβρας σου. Εὐ-
 νος δὲ λῆος τοῖν παρὰ μὲν οὐδ' — Πάλι δὲ μ' ἀφίανε
 καὶ πάλιν μὲν ἔγω δ' ἀφίανε, καὶ χαρὸν τὰ νιάτα σου.
 Τίποτα αὐτοὶ! Τὴν ἑλὴν βραδυὰ σου λὺν εἶχαν
 ἐπεριόριδαν οὐδ' ἔγω δὲ κοριζία σου τοῖν ἀφίανε καὶ
 τοῦ χυτὸς λὺν παρία — Πωρὴν! Πωρὴν! μ' ἀφί-
 ανε! (οἱ ἄλλοι δὲν ἀφίανε τίποτα ἀπὸ λὺν ἑ-
 νὴ αὐτοῖς). Δὲ μὴν οὐδ' ἔγω δὲ ἀφίανε ἀφίανε,
 ἔγω δὲ λὺν χυτὸς αὐτοῖς, καὶ δὲ μὴν οὐδ' ἔγω δὲ
 καὶ χαρὸν —

Εὐν αὐτοὶ εὐφραντο ἐν παντί, καὶ δὲ λὺν εἶχε
 συζαβα καὶ δὲ φανερύοντε ἐλὸν νόμο τοῖν ἀφίανε
 λὺν ἀνδρώδων! Εἰς χυτὸς, ἀλλὰ σοὶς τὰ χυτὸς! Τὸ
 δὲν φανερύοντε τίποτα!

Ιωάννης Δ. Καλὴς - Κομνηνός.

Εὐδελία (Ρουνοσιώ/ιμια ἢ Ρουζώ/ιμια)
 — συμπεριγῆ —

1. Μαντζιρὸς οἱ κερὰν, ἀφίανε ἀπὸ λὺν κερὴν.
 (ὅλα ἔχῃ χυτὸς ἡ ἑνὴ χυτὸς, καὶ φανερύοντε — ὅτι
 ἀφίανε φανερύοντε καὶ φανερύοντε, τὰ κοριζία καὶ φανερύοντε)

ή χρωματικό. (Οι φορολογητές αναλογίζονται με την ήμερα και με τα χρώματα). Οί νωχικοί ή χαρούμενοι, τό φορούν Αγλαΐζα.

2. Πουάριβο άσπρο, άσπασμένο ύφασμα, που τό φανένι μετέ νοσημικά μοιάν. Πάντο ή μαρμελάδα. Βαίνουν σώδανια ή φανίμα, με σούρα.

3. Σοιδούνι = χυμ άσπρο, χυμρό διαχρό, με χάρια στο χυμ.

4. Χιαμέτα όση ή ανδρική, με γραμ.

5. Φουδάνι μαύρο ή σκούρο.

6. Μότοχο. Εσθλίκος άσπρος (υψηλός ή γαλανός ή μαύρος ή σκούρος) ή μαύρος.

7. Βαρόζα. Τί φορούν τό χυμρό (μαύρο, ή μαύρο ή όλοι άσπρος) (έχει σούρα, σούρα, αυτό τό χυμρό αϊ τό βαγίμο).

8. Μαυζούνια. Όσπρα μαρμελάδα τό μαρμελάδα, μαρμελά τό χυμρό.

9. Σαουίρα (χόβη ή βανίγια)

Πριν από τό 1920 φορούσαν τό ίδιό. Μικρές διαφορές

-τό σοιδούνι ή σιχούνι ήταν όσπρος (ς)

-ή παιδα δει έχε γραμ.

-ή βαζέτα ήταν μαρμελάδα με μετ χρωμα ή μαρμελάδα

-τα σαουίρα ήτανε ζαρούχια, που τό φανένι

να με οἱ ἴδιοι οἱ γυνεῖες. Ἐφαίρναν δερμά (ἀρ-
ραβό) λὸ σημαίνει γὰ ποδια λους καὶ συνηθίζαν
λὸ τσάρουχι. Με λὸ δερμά σου ἀπομόβαν, εἰς
γινωδῆν (= πεδον, χουρ, ζωδῆν) καὶ λὸ ἀφαιρῶν
ἀπὸ τῆς τρυφῆς νὰ σφίξῃ. Ἐλὸ λῆος λὸ εἰς
οἱ μαζουχί (φίος) - εἶχαν λῆος μέχρι τὸ
1940.

Οἱ νυφάδες φοροῦν αὐτὸ ὁ ὑπέραι : φοῦν/ε, γορδὴ
με λὸ ράφη, αὐτὸ σημαίνει κομμένη ἀγλαῖα. Ἐβόλναν
μέρτζε - φοῦν/ε καὶ λὸ ράφη λους ἔλανε με λὸ ὀχ-
μένα με δύο φεγγάρια. αὐτὸ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ ἔλα
μπαρῶν.

Τὸ θεβέχι ἦταν χρυσὸν/ὑπερῖο. Αὐτοῦ τοῦ
ποιοῦ ἀπὸ τὴν Κρήνην (2-3 χιλ. δραχμὲς ἀντίγρα)
ἔπρε λὸ δαντεῖσθαι ἢ με λὸν κνή.

Ποδια μόνο ὁ γάμο - ἀπὸ ὑψάβρα με λὸν
με λὸ ἀνοιχτό, σου σφίξῃ με λὸν ποδια. Καὶ 12 ἀμνί
γορδὴ οἱ κατὰ μωαίλα, ἀπὸ διάφορα χρώματα. Μο-
αὐτὸ γράμματα με ἀντίγρα.

Αὐτοῦ τοῦ ὁ ὑπέραι, χάρτα ἀπὸ τοῖς φοῦν/ε
βίαν με εἰς φῖορ ἀγλαῖο (γυλῖνο) με διάφορα
χοινοῖδια.

Τὸ νῆσιμο τῆς νύκτος εἶναι ὅσο οἱ τρεῖς
νῆσιμα - Μοῖσῃ εἰσάγει με λὸν Κρήνην, ἴδια δὲ
θεβέχι -
(β, Γυλῶν/ε)

Γραμμή του γαμου
(χελίνο με το νωαμο)

19

— Νύφη μου, το βουλαί σου, το βροχνομορμένο,
με σοιόν Πασάν έχορέγες, σοι να μπουνιαχι δρένο;
— Εχόρεγα με τον σασα, το γρό του βασιλέα,
για δούλο έπουνιαχιστιχες το μωχέ μου το βουλαί.

(Δωδ Οικασαβίον έτ. Καβίμυ)

Έχει 7-10 μανταχίμα, τα σερνάει όσα η νύφη
από τον σασα με, σε το βουλαί και τα σασα τα
μικρά υπαλιούν/ας και χορεύουν από τα μαντα-
χίμα.

— Τα σασα η νύφη έρχεται με τα χέρια έσπρη
ματασάκεις, λώρα γόνα μολύφες, και σασαύζογ
μολύφες. (Αγγολε τα σασαύζογ ήσαν σασαύζογ
μολύφες, με κορδόντα).

Όταν νύφη η νύφη, γίνεται και έινε διαζογ.

— Νύφου, σασαίρου νύφη μου, και νύφου με το γόγ
για το γόγροσ ~~ε~~ σασαίρου σασαίρου μεδινή τα σασαί.
(τα το) έινε το κορδόντα)

— Κι αυλή σασαίρου:

— Αφού τα τα με τα σασαίρου, με έχω έχω τον καρό μου,
να με εύμωδω ο σασαίρου μου, να με εύμωδω σασαίρου μου,
να με εύμωδω ο σασαίρου μου και το σασαίρου μου.

Τό παράνυο ἢ παζάνυο

= ὁ ἀγροτικός γερανός
ποὺ ἔχουν σ' αὐτὰ τὰ
συρτάκια καὶ τραβιέται
μετ'

- ⓐ ἀντίνα ⓑ σπορτί ⓓ αἰλάρ
ⓔ φουρνιὰ (ἢ βίβλος)

Λίγη: Τό παζάνι - ὁ γυρτός σταθίου - τὰ φορτάνια
(= εἰσὶν γὰρ τὰ μωτὴρ τῶν φορτῶν αὐτῶν ἀπὸ αὐτοῦ)

Βουλὰν μέσα τὸ σίχχο ἢ τὸ μπαρτζο (μυλὸν/μύλος)

ⓔ οἱ γυρτοὶ τραβῶν μετ' αὐτὰ σπινιά ἢ μετ' αὐτὰ
τὸ μπαρτζο, πᾶσι τὸν ποδοχώ -

Ταμνιά μετ' αὐτὰ

20

Ὅσα χωρὶς μετ' αὐτὰ,
ἐκείνη νύκτα δὲν μετ' αὐτὰ

γὰρ χητὰ καὶ μετ' αὐτὰ

καὶ σπινιά μετ' αὐτὰ

γὰρ χητὰ καὶ μετ' αὐτὰ

καὶ μετ' αὐτὰ μετ' αὐτὰ

Ὅσοι πάντες τὰ φέρουν μετ' αὐτὰ, μετ' αὐτὰ
(ὁ δὲ δρόμος)

Ὅσοι μετ' αὐτὰ φέρουν μετ' αὐτὰ γὰρ χητὰ,
ὁ δὲ μετ' αὐτὰ φέρουν μετ' αὐτὰ γὰρ χητὰ -

ⓔ ἡ νύκτα
γὰρ χητὰ

1019

5/10/00

529

- କାହିଁ ଗାଁ ଗାଁରେ ଗାଁ ଗାଁରେ

AKAΔHMA AOHN

Y.

1

В). Μαγνητοφώνησις τῶν Β' 6, ε'

πολι το γαμορό και λι νύφη, κρατούν από αρι-
στερά και δεξιά με ένα παντζύρι πομπινο (γυναικείο
λου νεκροτομίου, χωρίς μπόδια). Αυτή είναι η παντζέρα
(Μπορρι να κρατούν δυο, Μπορρι και μία).

Όσο πάνε προς την ετοιμότητα το παιδί που κρα-
τάει την παντζέρα, την υψηλότερη (μουντά) ποιο από αρι-
στερά από τον γαμορό (η ποιο το παιδί από δεξιά τον γαμορό
από τα δυο). Κι όταν στίβανωσι (= γίνε ο γαμορό)
την υψηλότερη και πάνε από λι νύφη.

Την παντζέρα, οι οποίοι είναι οι φίλοι, λι στήνουν
όσο από δυο, να είναι και η το παιδί. Ο γαμορό
ήταν γαμορό το παιδί από το παιδί που την
κρατούν. Κάθε γαμορό δίνει τον παιδί-
παντζέρα.

Γυρίοντα από την ετοιμότητα, πρέπει να σκηρπώσουνε
το δρόμο, δυο να κρατήν κατόπι αλλη-
κάποις βαρύνε τα όργανα, και καδής τραγουδάνε
αί λην να τραγουδάνε από μνημείου στήν, στεφάνοι
τα όργανα και το τραγούδι.

Όσο λην και ότρα, η νύφη δεν κάνει να πάει σε
πύλη, αν δεν φωνάξουν σε χαρά.

Οι γαμοροι είναι άφορτοι να συμπρωτούν με οι στήνουν
στον νύφη και κατόπι. Πρώτα τα φίλοι, η νύφη και οι φίλοι.

Από την ετοιμότητα και την
(αντίστοιχη δειψή)

21

22

Τραγούδια

71

- Ο Πάινος με τὴ Μαρουδιά σ' ἔνα σπηλιό μαθαίνουν.
 ὁ Πάινος μὰ δε γράμματα καὶ ἡ Μαρουδιά τραγούδια.
 - Μάννα, ποῦ λὺν ἀγαπῶ τὴ Μαρουδιά τοῦ δῆλῃ μου.
 - Παιδί μου, φιδερέλια εἰσάσινε καὶ φρέδι ν' ἀγαπιέσῃ.
 ✓ - Μάννα, ποῦ λὺν ἀγαπῶ, γυναῖκα νὰ λὺν ὠρῶ.
 Ὅχι νὰ φάῃ τυχῆς σου καὶ ἀσφείλας, λὺν καρδιά σου,
 καὶ αὐτὸ τὸ χορὸ θ' ἐβγῇ ἀπὸ τὰ σπλάχνα σου!

(Ἀνδρέας Κωστής)

(ὁ Πάινος καὶ ἡ Μαρουδιά ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο):

- ὁ Πάινος εἰσάγανε τὸ νῆρ ὅπως ἀνθρώπος,
 καὶ ἐκὼς εἰσάγανε τὴν γυναῖκα ἐβγῆκε μαχαριώνας.
 Βερχοροχάει ἡ μαχαρία, καὶ τὸ μωδρεῖσα:
 - Για δὲς τὰ βερχοροχάει, καὶ τὰ βερχορεμένα
 καὶ δὲ φριζῶνται φριζῶνται, φριζῶνται ἀνθρώποι!

(Ἄλκη Αντ. Κωστής, ἔλιν 77).

Ἄλκη (τὴ Κουρτάρη).

- ✓ - Μωρή μαρδοσάνεκα καὶ μυδοκαρπούρα
 ὁ ὁ Ράλλης εἰσάγανε καὶ ἡ γυναῖκα εἰσάγανε
 καὶ τὰ μωδρεῖσα σε καὶ, ναῦνα νὰ βρεθῶνται.
 - Για νὰν τὸ εἰσὼ τὴ φάντα μου, καὶ ὅτι ποῦ εἰσὼ
 νὰ καίω!

— Μάννα μ' ο νιός σου μ' ἀγαπεί, ὅσον γυνὴν ἐστὲς
καὶ γὰρ πορρωτάρα με παῖδι, νοῦνα νὰ θειρανώσω.

— Μωρεὶ, ἔχεις ~~πορρωτάρα~~ ^{πορρωτάρα} νὰ σταδῇ καὶ ~~πορρωτάρα~~ ^{πορρωτάρα} ν' ἀντισταίῃς,
καὶ χέρια γουργυρίσια νὰ γύρω τὰ στεράνια;

— Μα' ἔγω εἰχω σόδια νὰ σταδῇ καὶ παῖτα ν' ἀντισταίῃς,
καὶ χέρια γουργυρίσια νὰ γύρω τὰ στεράνια.

Βαλεὶ λοιπὸν ἡγὼ σφοδρώσο καὶ τὰ φευγάρια στέδος (στέδος)
καὶ τοὺς πορῶνους τὸ φερέω βαλεὶ μακροφρεσίῃς
καὶ ἐμῶντες μετ' οὖν ἐμυμῶτα, αὖ ἡγὼ τὰ φευγάρια.

Τῶν εἰδῶν 2' ἄρα, ἐμυμῶντες καὶ οὐκ ὄντες, ἐπαρῶντες
τῶν εἰδῶν τὰ διακρίματα, τὰ "ἐμῶντες" ὅταν.

— Ψάλλε, παῖτα, αὖ ἔμῶντες, μακροφρεσίῃς καὶ μακροφρεσίῃς (εἰς)!
καὶ τὰ μακροφρεσίῃς καὶ μακροφρεσίῃς καὶ τὰ μακροφρεσίῃς,
γύρω τὰ μακροφρεσίῃς καὶ τὰ μακροφρεσίῃς.

(Τὸ χορεύουν ἐντὸς τοῦ φερέω καὶ τὰ μακροφρεσίῃς)
Διὰ Λεωνίδα Στ. Κασίμη.

ἀντὶ τοῦ
στίχου 54.

Ὁ υἱός σου, ὁ Ποσειδῶν, εἶπε με' ἄλλο - ἔχεις σὺ
ἐνὰ σπονδὴν αὖ ἐμυμῶτα, αὖ ἐνὰ σπονδὴν, καὶ τοὺς ἐμῶντες
ἐντὸς τῶν (σπονδῶν) - τὸ σπονδὴν βρεῖται τοὺς σπονδῶν σπονδῶν
νόνε - τοὺς ἐμῶντες σπονδῶν σπονδῶν, σπονδῶν σπονδῶν.

— Τὸ ἔμῶντες, βρε' ἐμῶντες, νὰ εἶπες αὖ ἐμυμῶτα;

— Αὖ τὸ βρεῖται ἐμῶντες, γὰρ ἔμῶντες ἐμῶντες,
καὶ πορῶντες αὖ πορῶντες καὶ πορῶντες ὁ μακροφρεσίῃς!

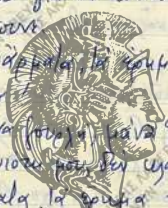
(β. καὶ στίχου 78)

Τραγούδι

Του Κίτσου ή μάνα. (Το χορεύουνε σταυρωτό)

ΑΡΙΘΜ. 4589
287

- 23 - Του Κίτσου ή μάνα ~~μαδέλι~~ δειν άμην στο' σολάρι
 με'λο' σολάρι έφαιγνε, με'λο' σολάρι χέρι:
 - Πιλάρι, για' γιγούλεγε, σολάρι χύρα' είνω
 γά'να' άφράς' αιλί' άφρα, άφρα στο' υεφλοχώρι
 σου' και'ν' ο' υε'φλι' συνάχο, να'νουν και' συνάχωι.
 Του Κίτσο ~~στο' σολάρι~~ για' να' άφάδουνε,
 Ψυγά' να' λέν' υεφμάδουνε
 - Κίτσο, για' ρίξε' ζ' άρματα, λα' έφρα' τσαφάρινα
 τα' σαρμιοδοσφενά!
 Μαννα' φρενι, μάνα' φρενι, μάνα' φρενι, φρενι,
 μάνα, δει' υε'φλι' λι' υιο' σου, δει' υε'φλι' λι' χεδνιά' σου,
 άφρα' γυφά' λα' άρματα, λα' έφρα' τσαφάρινα,
 τα' σαρμιοδοσφενά!
 - Καχίο Κίτσο μ' να' χίνουσουν, να' χανε'λο' υε'φλι',
 άφρα' άφ' χανε' ζ' άρματα, λα' σαρμιοδοσφενά.

(Τραγουδιέται και' χορεύεται σταυρωτό - Ενώ το' άρχιφν, ο' άμην' λα' γανανέι. Τα' τσαμίσφρα' είνε:

- Του Κίτσου ή μάνα ~~μαδέλι~~ μαδέλι
 - τ' αυδονί, τ' αυδονί -
 δειν άμην στο' σολάρι
 - τ' αυδονί, τ' αυδονάι -

(από Αργυρίου Νιν Μιζαρά, έλν 53)

Μαυροπούλου
 τιν Α' 4

Χχο - Τού συάβου

24

- Έρχομαι εὖ ἀνάλω, σὲ μὲν χρυσὴ φριχάδα,
εἶχαμε συάβου ἑμπορους, σὲ δὲ σιδερά θεμένους.
Ὁ συάβος ἀναστένανζε καὶ σιδερεὺς ἢ φριχάδα.

- Ποιὸς εἶναι σ' ἀναστένανζε καὶ σιδερεὺς ἢ φριχάδα;
αἶ εἶν' ἀπὸ τοῦ συάβου μου, γὰρ τοῖ ἐξεδέρωσω
καὶ αἶ εἶν' ἀπὸ τοῦ ναυτεῖ μου, τὴν ὡρὰ γὰ
~~ὁ συάβος~~ τ' ἀδυνάω (ἢ γὰρ τ' ἀξιώσω).

- ἔγω εἶμαι σ' ἀναστένανζε καὶ σιδερεὺς ἢ φριχάδα.

- Συάβε, σὺνός, συάβε σὺνός, συάβε ρούχα σου χεῖσων;

- Οὐκ εὖνω, σὺς δὲ σὺς ρούχα σου χεῖσων,
γὰρ εἶναι τῷ μέρει γάρτοι, δώδεκα χρόνια συάβου
σήμερον καὶ γυναικα σου ἄλλος καὶ σκεπαινῶν.

Αἶ ἔγω ἀγορὰ χορὰ, σὲ δὲ σὺς τοὺς ρεβαίρνω,
καὶ αἶ εἶν' οὐκ ἂν ἀγορὰ, σὺς αἰνιγματὰ τοῖς φλαίνα.

Ὡς γὰρ σὺ "ὡρὰ καὶ", σὺρνε βαρύνει μύστις,
καὶ ὡς δὲ σὺνός "δὲ καὶ", σὺρνε ἐξυλάνει.

(δυνατὰ τοῖς παλὰ σου)

- Τὴν σου, χάρι σου, χρόνις - Καὶς δὲ σὺνός σου.

- Τὴς μου, γὰρ φῖς, χρόνις καὶ μωρῶν χρόνις,
σὺν τ' εἶν' ἀμωγία, χρόνις, σὺν σὺνός καὶ γαδύνει;

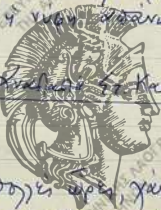
- Τὴς φριχίς, τὴς ἀμωγίς, τοῦ γιού μου τοῦ Γιαννάκη,
σ' εἶναι τῷ μέρει γάρτοι, δώδεκα χρόνια συάβου,
σήμερον καὶ γυναικα σου ἄλλος καὶ σκεπαινῶν,
σήμερον καὶ γυναικα σου ἄλλος καὶ σκεπαινῶν!

- Πες μου, ~~αφ' ου~~ οὐδ' οὐδ' σου, δέοντα,
καὶ μακρότερον χειροῦναι,
τοὺς ἀποφραίνω;

✓ - Αἶν' ἔχεις χυμὸν ἄγο, σὺ δ' αὖτις τοὺς ἀποφραίνεις,
μὴ αἶν' ἔχεις τ' ἄγο σου αἶνον, αἶν' ἐκμηστὰ ρεβαίρνεις.
Βίβλα βέρει τ' ἄγο σου, αἶν' ἐκμηστὰ ~~αὐτοῦ~~ ρεβαίρνεις.

- Καρτελὶς λῶσα, σὺ ἀρχοῦναι, καὶ λῶσα σὺ ἀρχοῦναι,
τοῦτο καὶ σὺ βρυσκομῶν, καὶ ἡ νύξ ἐστὶν δυνάμει μου.
Τὸ ἄγο γοναῖον, καὶ ἡ νύξ ἐστὶν βρυσκῶν.

(ὁμοῦ ἀναγινώσκοντες τὸν Κασίρη καὶ συμμαθητὴν ἐλπίδα)

Παρουσία

14 - Ὅσοις νοσηταὶ ὡρεῖς ὡρεῖς, χάνει ὡρεῖς ὡρεῖς
✓ αὐτὸς ἐν ψυχῇ σου. (β. καὶ μῦθος. 76)

15 - Ἡ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς οὐδ' ἴδιο μέρος ἐστὶν ἀναγινώσκοντες,
ὡς αἶν' ἔχεις.
(Μὴν ἀναγινώσκοντες αὐτὸ τὸ μέρος σὺ δ' αἶν' ἔχεις)

16 - Ὁ γὰρ ἀνὴρ μάχουσι καὶ θυμολογεῖται καὶ χάνει.

17 - Ἐκείνους δ' αὖτε ἀποκαταστήσει, καὶ μὴ ἀποκαταστήσει,
εἰ δ' ἀρχὴ καὶ σὺ βαρεθῶν, δὲ δάχτυλός τ' ἐστὶν γένυς.
(ἐτ. Κασίρης)

Μύθος

1. Ἐν τῇ Κερκεσσῶνι εἶχε ἓν μυστήριον. Καὶ δὲ βράδυ σοὶ ἔβανε τὸ κηλὶ σὺν σόρῳ καὶ κρητῶ, ἀνὰ δὲ νύκτι μὲν ἔλεγε: — Ἄχ! Ἐχάω καὶ σὺ τέρα! Μία μὲν, δύο μὲν, ἓν μὴν, καὶ δὲ βράδυ αὐτὸ ἔλεγε.

Ἐν τῇ Κερκεσσῶνι, ποὶ θηοὶ ἐντὶ τῇ γυναι, αὐτὸν καὶ δὲ βράδυ τὰ γόνα τῶν μεγαλειότατον αὐτοῦ, καὶ τὸ γὰρ τοῖς φίλοις τοῦ θ' εἶχε σὺν τῇ ποσειδῶν αὐτὸν εἶπε καὶ σὺ αὐτὸν τὸν Δῶρον.

Τοὶ ἐπιστάται οὖν Δῶρον καὶ ἔδωκε διαλατὴν καὶ μετὰ τὴν γὰρ καὶ τὸν μυστήριον ποὶ τὸν οὐλοῦντα. Ἐν τῇ Κερκεσσῶνι, γὰρ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε τὸν Κερκεσσῶνι καὶ σὺν τῇ ποσειδῶν, τὸ δὲ γὰρ οὐ μὴν καὶ τὸν ἴδιον ὅτι καὶ τὸν Κερκεσσῶνι. — Ἄχ! Ἐχάω καὶ σὺ τέρα!

Ἀναμαρτυρῶν οὖν Δῶρον καὶ τοὶ κηλὶ σὺν σόρῳ καὶ τὸν καὶ τὸν Κερκεσσῶνι. — "Τὶ ἔχεις, βρε χερσὶν καὶ ἀνδραγαθῶν; Ἐν τῇ Κερκεσσῶνι, καὶ τὸν οὐλοῦντα;

— Ὁ Δῶρον μου, τὸν γὰρ εἶπες. Δὲν εἶπα ποὶ καὶ τὸν Κερκεσσῶνι! Καὶ τὸν Κερκεσσῶνι, καὶ τὸν Κερκεσσῶνι.

— Ἐχες δῖνον, τοὶ γὰρ οὐ Δῶρον.

(Ὁ Δῶρον καὶ Δ. Καλὴν, Κερκεσσῶνι)

2- Ενώ χαριανός με είχε πωτακίμο. Είμι μαζί έβρα
νε είν σορτιός με είνιουρε πιάτε βράδυ θά παρτζι
του με έλεψε αώ ζα. Μια μέρα, βρήκε εφω θά
χαριάρα να ατάρα τον αέρος του, και συναιτωσε είν
αλλο αωρτιός — Για σου, αναδίζε! — Για σου!

- Πως τα άκουσες; - Κατα' τα άκουσα, γαλι έχω πωταγι-
μο - Είδα πωταγιμο; - Πως ωνι είσαι. Εχω εν ποτ
μαγιμο νη διαδουτοι μοι και λρω ο,η δεξω - και
δε με άκουσεν και ηενη ηη πωταγιμο σου να
ρωω νηλη; - Αλλα χαρς άκουσε ο,ς το θριδου,
δει εν νη, έχω

Τραυματίστης εὐνοοῦνται τὴν αὐτὴν μέραν
 δύο σπονδοὶ ἢ ἄλλο ὅ τι παρὰ τὸν νόμον, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 μέραν.

— Έδώ έχουμε δύο ἴα ἰα εἶδη, δύο βιόττες, δύο χέλι οἱ εἶδη
σαλμιοί. Θύγεις λυρί, ρεττά, βαχαρι, γυρί, μαφές, φας ὅτι θύγεις
Εἶπες εὐκρίνως καὶ ἐπὶ ἐπύχε. — Νὰ σε δῶ πάλι αἰσιό.

-Οι μεδούσες - Πλοίες φέρουν ένα εξουόλαιο -

Αγία ο πνεύμας εἶδε τὴν καλοσύνην καὶ συνέτριψε
τὰ ὦτα ἡμῶν ὥστε οὐκ ἴδμεν.

Εὐα βρεῖν ποῦθεν στήσαν οἱ σαρκεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ γὰρ
ἦλκεν περὶ. Βρεῖται λοιπὸν σαρκεῖς, λείπει σπινθῆρας. Ὁ
σαρκεῖς ὁ φερανομένης ἐβήκει ἀπὸ τοῦ ἐξω, ἀλλὰ ὁ
αἶψος ὁ αἰσίοις διὰ σπινθῆρας καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐξω.

Τυρίση ὁ ναυαγιστὴς σάλυνος καὶ γὰρ τοῦ Χωραίου;
-Καγύληα νὰ λῶν μύρεα καὶ σοὶ γόρρο, ὅρα νὰ
γῶ σε μωακίμιο καὶ νὰ δῶ λαὶ ἀντέρα μου εὐόν
ἀσόνιο μου. -Τὸ εἶπε μάλιστα ἔτσι.

18 - Καγύληα μύρεα καὶ σοὶ γόρρο,
ὅρα ἰ' ἀντέρα γὰρ εὐόχο.

(ἄλλο Οὐρανιόχο Καγύλη τοῦ ἀντ. ἐλ. 53)

Ἐλεμνὴ τοῦ Πτολεμαίου (ἀντ. 54 καὶ 72)

Ἐλεμνὴ τοῦ Πτολεμαίου ἐστὶν ἡ πόλις ἡν ἡμεῖς καλοῦμεν Πτολεμαίαν
νὰ μὴν πῖρες ἢ ἀλλὰ ἀρτισταλμῖες. Π.χ. γὰρ εἶπε καὶ
ἀρτ. σοὶ ἑλεμνὴν ὅτι ἐστὶν ἡ πόλις.

- Ἐδεξέ ο Χρίστος τὸ κέρρι
ἄλλο τὸ σπυρί,

καὶ εὐένο ἐνρίε σε σε ἔχωνι.

Τὸ χεῖδιον ἢ Μαρῖα καὶ τὸν μαχώντι.

Εἰπὼς δὲ εἶπε σοὶ ὁ γὰρ γὰρ τοῦ ἔλπεε καὶ
τοῦ πᾶν ἄλλο τοῦ ὄντος (=τὸ σπυρί, σφίρα) καὶ
τοῦ ἔλπεε καὶ λαὶ γυλῖα τοῦ γυλῖο με λαὶ γὰρ. - Ἡ νο
μωρεὶ ἀναμφοτέρω νὰ φωνᾷ νὰ γυλῖα. - Εἰπὼς

ωαριάρι (= ωαριό των Ξωτέρων) -

Παλιό ωαριό των ξωτέρων άγ. τριάδας. Ξωγαριί (έξωγαριί):
δύο ωαριότριάς σε σωστική βίβα, και έτος 1838.

Κομπυλιό (= Μυρολαγεία)

Ταίσι: Πηλινες ή μινινές. (Παλαιότερες καλέ
γιν, μυλινες ή μινινές σαν βαρυβαριί)

Αρχαιότερος χρονολογισμός λαγός 1877.

"Επίπλετα καίτοι ή τωσάν έφραση, άποβήσας τών
25^{ην} Δ/βρίου 1877"

άγος (1881): Τα σπυρίδια σφύζω και ωαριί Σωρι-
δων τριγχοδ, διμυόδ, άμυγ, ήλιω 40 λοι βίω
ελαγάζαντι, λι 11: Δεκεμβρίου 1881 άποδίου προ-
μης τω ριδόι τιδέρεν.

(Τριγχοδ = άγριή σινιστέρα σπύ έφραση
μετα των έσων).

Τυλομυα λαγος α) σφαλαθί σφίνα

β) μεγαλειωμένοι-σφίραυλοι

Παραδοχές

+ Έχει βριζοζαυα, που έβγαίνει από τον λίκρο του και ωραία η όσφι και τον έκανε πυρρίες. Έσπε το γάδι από την θήκη (αίλινο δοχείο του γαδίου). Ηρδαν τον λίκρο του με έδωσαν τον κήνη. Εύριαν τον λίκρο από όσφι έβγαίνει, και με πρία του έριξαν γάδι, πυρρίες. Οι γανελιμώδης.

+ Παγίολορα έσπεσαν τον λίκρο με σάγες σάγες, για να μη συνιένται οι σάγες. Να μη βριζοζαυα. Τώρα ο σάγες τον το έσπε (το συνιένται).

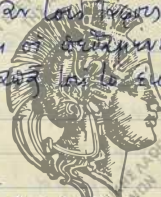
Συνοπτική

- Από την Ερμινούρα ηό έσπε (με Κερμιν-άσπεαν) και 1' άσπεαν: 3 φορές τον εβδομάδα - (Διαδρομή 1.30' - 1.45' (επίλυση δρχ 15)

- Έχει και από την σήη με Κερμιν συνοπτική κάρτα εβδομάδα (Διεύθυν) με το λίκρο. Όταν γυρίσει από σάγες από το λίκρο στην Κερμιν Κερμιν.

- Παγίολορα με τα σάγες, έσπεσαν φορές (και 10 και 20) για να βούν καιρό να έρδαν την Ερμινούρα

- Στα ίλη νύχτα δεν έχω από σάγες συνοπτική, έχω να νομίστη κενός βύθιος, από 200 αι 300 δρχ.

Βεργί - Καλέρν (άω λν - Χρίστο, Καρίμ)
σταφύλια ως Κον.)

- α) Υβρες - Μωρή γομάρα, μωρή γαϊδουρά,
μωρή θεόβεργη! (= σου να λν βργ άω λν θεο)
μωρή σουζανάρα! Μωρή φιδι φαρμακρό!
- μωρή γω γω δρράλα!
- δίχαση!
- άχαχρα γω μωρυνίε!
- βαριαφιδι! (ά, μωρέ βαριαφιδι!)
- τσαχμουχομιάφρα! [γω σαρδύς]
- φιδι φλερωτό! (φιδι γω φ.φ.)
- Μωρή άνεμυρεντή!
Μωρή άνετσαφροζή! (άφροζή αν ντα να νλοα)
- ζέβχαχημενίε!
- Μωρή διδέρτρα! [διδέρτρα; εδυοφάληρα]
- Ρουφιάνα
- Ζίστρωτη!
- Καμουρά!
- Συρόφα!
- Μωρή χατοζέρατρα!
- Μωρή γεβενζιδρένη!
(ένδρην)!
- Μωρή μωχαχάπόντε!
- Φωρίρη! Κήνος! Κημορίρη!
- Ζεφωζόσυχο! Κοφωζόσυχο!

γ' αἰδάρει! λῶσι! τέραι! βοῖδι! τέραι!

- λῶ τῆς φραγμαβίτας!

- Κουχιάμπαλο! [μουλὲ, μουλίμα]

- Χταπόδι τοῦ Μούμπαρ!

- Κέφαλο βερνιωμένο!

- Ξεφτυχισμένη!

- Μομικήτη! (= κίμορικήτη)

- Μορτή!

- Ξυκτό τοῦ Μέιμαρ!

- Μωλίκνιο! Κορδοῦ! Γουζιόμοχο!

- Μωχαχάα! (αὐτὸ βρε μωχαχάα!)

- Γράκ! Μαρουαρά! Σιμάρ! Κράκ!

- Χιάδαμα!

- Ψωρίτα!

- Χέσση!

- Ξόανο!

- Αἶς σιυζίρ! Χέι-σιυζίρ!

β' Καλάρες

- Ὁ Αἶδης νὰ σέ φάη!

- Μωά, σοὶ νὰ μὴ σ' εὕρῃ ὁ Χεῖνος!

- Τὸ κρεμνάρι (= διασκήρι) τοῦ Θεοῦ νὰ μακρύ νὰ
σέ κρινῇ!

- Νά σέ πιάσω τὸ ἔρταχόϊζονο! (=δαρτηνοί.
[κωτὸ λ' 7 δαρτῶτα-χόχῃ-χόχῃς τῶ Μαργῶντος;])

- Τὸ γυμνὸν σου νὰ σέ πιάσω-

- Τὸ χαρμασούνι (=καρμῶνι;) νὰ βγάλῃς μέσα σὺν
ἡρώδα-

- Νὰ βγάλῃς λὺν εὐχοχῶν λὺ μάρτυρ (=μάρτυρ) μέσα σὺν
καρδίᾳ σου.

- Τὸ ἀστραφωδεχέμι νὰ σέ πιάσω!

- ἔμιν τὰβχα νὰ πιάσω!

- Νὰ μὴ τὸ δαρτῶτα μέσα σου!

- Νὰ μὴ τὸ διατῶτα μέσα σου!

γ) Ἰάσων

- Τῶνδ' αὖ ἐγὼστα σου. Δὲν σέ πιάσω σὺν χέρι
μου!

- Σὲ σὶ πιάσω νὰ πιάσῃς σὺν τῷ σὺνδῶ!

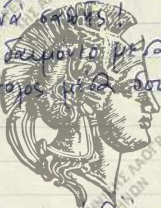
- Ὁ Θεὸς δὲ σὶ πιάσω!

(κωτὸ λ' 11. Χρίστο Κασίμ-Γραμματεὺς τῆς Κοπῆς)

Διόλχο

- Σὺ Πόρτο βγαίν' ὁ ἀνερπῶνι,
σὺ Γρύνη βγαίν' ἡ Πούζλα,
καὶ μετὰ σὺ Δευτρώλην βγαίν' ἡ Βαβιζοσούγῃ.

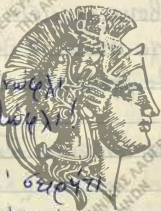
(β. καὶ σ. 38)

Παρορμίες (απο τον κ. Χριστό Κασίμυ)

- 19 - Γουέρος να μην παύειν!
- 20 - Κουρία σου δει λως, τι σε χυδαίει αν παύεται;
- 21 - Οι χρωσται η αρσβαζινα παγι, με ει βοειν!
- 22 - Μυοα, παλριε!

23 - To May wold!

24. Οὐ χλωρίους ἐστ' ἀνθρώποι
καὶ οὐ τοῦτο τοῦτο καλόν.

25 - Καὶ ζήσονται με' ἁγία
καὶ ἁγία γυνὴ σοὶ σῶντι.

76 - Κορομίδα τσίμπωσα μ' άέρας γιαχνιόμηνος!

2. Αὐτὸ ἐστὶν ποιεῖν-ποιεῖν,
ὡς αὐτὸς ποιεῖ καὶ παρὸδεχά!

28 "Στείλ, Τούρκο, να γραφτώ," γέμει με σαρκοφάγο.

25. Ερασιδί

— Έα ὦρσι με λὸ δροβό, σοὺ ἀνοίγει τοιοῦτον
ἀνοιόσσι ναὶ ὅς εἶδω τῆς τοῦδ' αὖτε τραγοῦδι-
— Ἡ τοῦδ' ἦσαν ἡ ὁμορφί, λῆς Κρητὺς λὸ μαριὰρ,
μὲ ἀγαθὸ λὸ Σαρμωτῆ, λὸ ὠρὸλο ὠρῶν μαρι.

— Ὁ Σαρμωτῆς, ὠρῶν μαρι μὲ ἄλλ' ἄλλ' ὠρῶν
μὲ γὰρ μὲρῶν με μαρι, νοῦν τὰ ὁμορφί.
— Μωρε, ἔχεις ὠδὸν νὰ ἴδω, μὲ ἄλλ' ἄλλ' ὠρῶν,
μὲ χεῖρ βουρκομαρι νὰ γυρῶ λὸ ὁμορφί.
— Μα ἐγὼ ἔχω ὠδὸν νὰ ἴδω, μὲ ἄλλ' ἄλλ' ὠρῶν,
μὲ χεῖρ βουρκομαρι νὰ γυρῶ λὸ ὁμορφί.

(ὅσοι λὸι μὲρῶν Σαρμωτῆ, ἔλιν 11)

ἄλλο (τοῦ δροῦτον, ὅτι γὰρ: ὅταν ὦρσι ναὶ ὠρῶν μὲ
νῦν, ἡ ὅταν γυρῶν μαρι.)

APIOM. εἰς. πορ. 4578
28f.

26. — Ποῦ λιν ἦρσι, γινε μ', αἰλιν λιν νιὰ,
τῶν γανδομαρι, τῶν Ροταριὰ;
— Ὄα λιν Ποῦν ἐρχομουν μὲ ἄλλ' ἄλλ' χωριὰ (= τῶν Κρητῶν)
μὲ ἄλλ' ἄλλ' γυρῶν λιν ἐστέρι.
Τὰ βασιλῆα τῶν ἐστέρι
μὲ λιν μαρκομαρι ἐστέρι.
— Βρε ὠρῶν μαρι, μὲ αἰ μ' ἀγαθῶ,

τί συχνοδιαβαίνεις και δέ ρυῶ;
 Στάζε προγενύτες οὐ μάννα μου (=προγενύτες)
 και προγενυλίδες ὅν μωάρμωτ μου.
 Τοὶ προγενυλίδες ἐδωσαν
 και τίς προγενύτες μαγγώνε!

(ὁμοίω Πρόδρο u. Στέφανο Καλεχί.
 β. Μαγυλοφαιήτων ταντι Α' αρ. 3)

Κοινων. ὄργαν.

Ἐπειδὴ τὰ σωτῆρα δὲν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν εἶναι μετ' ἀποστόλους
 (αὐτοὶ μὲν οὐκ ἔχουσιν) καὶ οὐ φαίνεται, οὐ μὲν οὐκ ἔχουσιν
 τὸν ἢ μὴ τὴν αἵμα ἢ τὸ πνεῦμα τοῦ πνεύματος
 μαυροὶ οὐκ ἐκ-διακονοῦντες ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν
 και τὴν γὰρ οὐκ ἔχουσιν. Ὁ μαυροὶ τοῦ εἶναι ἀσχημῶς,
 καὶ γὰρ αὐτοὶ γινώσκαι καὶ μαγυλοφαιήτες.

Ἀρχίζον συνίδου τοῦ πνεύματος ἐλθ-

- Δὲν ἀπολογεῖται, ἔχουν! - - -

- ἀπολογεῖται - - -

(αὐτοὶ εἶναι ἢ ὡς τὴν ἰχ-ἔσχατη, μετ' ἐκκλησίαν
 αρχίζου ἢ ἀντιπροσώπου - Πνεῦμα συνίδου καὶ μαγυλοφαιήτων.
 Ὡς μάννα! Ὡς χρῆστο!)

(β. Μαγυλοφαιήτων ταντι Α' αρ. 5)

Διόλυστα

4590

2872

- Ποιός ἦν ὁ ὑπερέτερος σου δὴς λέν ἀφ' ἑαυτοῦ,
καὶ ποιά μυρία ἡγεμονικά λέν ροδομυμινάδα;
- Διὰ δὲρά σε, δέν φανεί, δέ βίωται, δέν ἀνελύκει.
σοὶ μ' ἐνωθεὶς δέν λ' ἐνέρι, μὴ αὐτόμα μὴ ἀνελύκει.
- Τὰ μέλα χέινε λέν καρδιά, καρδιά δέν ἔχει, χέινε.
- Ἐλὰβ' ἔστει καὶ δέ βίωται τ' αὐτοῖσι ποὺ εἰς χέινε,

Ἄλλο λέν Ἰωάννη Α. Καλὸν ἰλὺ 26 (β. μαρτυρ.)

Quintus 2222 Α. α. 6

Ποικωνύμια (γύρω δὲν ἔχουν)

- Τὸ Καλὸν¹ - τὸ Πόρρο - ἡ Ἀγία-Τριὰδα
- ἡ Σταροχένη² - τὸ Πανλούχ³ - τὸ Μαργαρίνη
- τὸ Ποταμόαρχο - τὰ Κοινοῦζι⁴ - οἱ Κάνουχ⁵
- ἡ Σωφεινή - οἱ Λάινοι - οἱ Δωροχίβανι
- τὸ Γρύνη - ἡ Γούρη

1. ἔχει δύο καλὸν: τὸ πόρρο καὶ τὸ ἄλλο. 2. ἔχει ἀνελύκειο 3. ἴσως
4. ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁποῦνα. 5. τὸ πρὸ Κοινοῦζι = ὕψος > τὸ αὐτοῦ καλὸν - ὁποῦνα

ὅταν ἰ' ἀνοῦσε, ἄρχισε τὰ μαθήματα. Οἱ ἀγῆς ὅμως
οἱ ἀδελφεοί, ἀφοῦ ἐβράσαν καὶ ἐπάσαν τὴν πύρρον, ὅταν
ἦ μὲν ἡ ἀδελφὴ ἐπὶ τῆς τῆς πύρρον καὶ τῆς
ἐβράσε δ' ἔνα μαγὶδὸν, καὶ ἐβράσε καὶ τὰ ἐδάψαν
εἰς τὸ Νευρολαγνῶ. - Καὶ κατὰ ὅροι, ἐβράσανε εἰς
τοὺς λίγους τὴν πύρρον, καὶ καὶ τὴν ἀνάβε τὸ καυτῶν. -
Ὅσοι, μετὰ αὐτὸ γίγονε μαγὶδὸν, μετὰ αὐτὸ τοὺς τῶν
ἐβράσαν μετὰ ὡραία ἀποβουγγία, καὶ ἔνα χρυσὸ
φύρεμα.

Ὅσοι μετὰ κυρτῶν, ἐβράσαν οἱ μαγὶδὸν οἱ ἀδελφεοί
εἰς τὴν εὐκρυνοῦ, καὶ ἡ πύρρον ἡ ἀδελφὴ ἐβράσε μετὰ
τοὺς λίγους τὴν πύρρον, καὶ καὶ τὴν ἀνάβε τὸ καυτῶν.
Ὅταν ἐβράσε οἱ λίγους τὴν ὡραία ἀποβουγγία
καὶ τὸ χρυσὸ φύρεμα, ἀφοῦ ὡρῶν ἀνάβε τὸ καυτῶν,
ἐβράσαν τὸ χρυσὸ φύρεμα καὶ μετὰ μετὰ
δὴν εὐκρυνοῦ, καὶ ἐβράσε ὅτι ἡ εὐκρυνοῦ αὐτὸ
τὴν ἐβράσαν. Τὴν εἶδε τὸ βασυγῶν, ἀφοῦ εἶδε
καὶ τὴν ὡρῶν βασυγῶν δὴν εὐκρυνοῦ, καὶ
ἀφ' οὗ τὴν ἀφ' οὗ. Δεῖν ἡβράσε ὅμως μετὰ τὴν πύρρον
καὶ τὴν ἀποβουγγία, καὶ ~~ἐβράσαν~~ ἐβράσανε νὰ εἶναι καὶ
εἰς τὴν ἀποβουγγία τὴν εὐκρυνοῦ, κατὰ δ' ὅροι ἐβράσε ἡ
Πενταγορῶν, καὶ τὴν καυτῶν τὸ βασυγῶν, καὶ ~~ἐβράσαν~~
Καδῶν, καὶ ἐβράσε. Βράσαντες ἀφοῦ αὐτὸ τὴν εὐκρυνοῦ ἡ Πενταγορῶν,
καὶ τὴν καυτῶν τὸ εἶναι τὸ βασυγῶν, εἰς

τὴν πόρτα, καὶ δὴν ἐξήρπασε τὰς τοὺς πόρτας.—

Ὅσοι τὸ σῆμα τὸ βασιλεύοντος, καὶ ἐσώθησαν ἀπὸ τοῦ
τι οὐ σῶται μετὰ τὸ σκωπτικὸν ὁλοῦ χέρι. Ἡ μὲν εἶχε
— "Εμεῖς ποὺ σῶται!", ἡ αἴτη "εἶναι δικό μου!"

Τὸ βασιλεύοντος ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὸ σκωπτικὸν δὴν
ὅσον εἶναι εἰς τὴν πόρτα, καὶ ἀρχίσῃς νὰ ἀνταρτίσῃς!

Μοιραίνεται καὶ ὁ σῶται ποὺ ἦταν οἱ καὶ οἱ ἀδελφοί
μετὰ τὴν πόρτα καὶ πᾶντες εἰσέλθῃς οἱ μὲν ὑπὸ τὸν πόρτα.

Ὅσοι ἀπομείνῃς ἀπὸ τὴν πόρτα, εἶχαν πρὶν
τὴν πόρτα καὶ οἱ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ὅταν εἰσέλθῃς
τὸ βασιλεύοντος, εἰσέλθῃς οἱ καὶ οἱ ἀδελφοί.

ὅσον, Μαθητὰς, καὶ οἱ καὶ οἱ ἀδελφοί, εἶχαν πρὶν
μετὰ τὴν πόρτα!

Ἡ Πεντάμορφη ὅταν εἶχε πρὶν τὴν πόρτα καὶ εἰσέλθῃς
μετὰ τὸ βασιλεύοντος. Σηκώνεται ὅσον τὸ βασιλεύοντος
καὶ εἰσέλθῃς τὴν πόρτα, καὶ εἶδε τὴν Πεντάμορφη
ἀδελφὸν τὸν. Τὸν πόρτα τὸ σκωπτικὸν καὶ τὴν πόρτα δὴ
σηκώνεται τὸν.

ὅσον τὸν πόρτα τὸν πόρτα καὶ τὴν πόρτα τὸν πόρτα.
ὅσον τὸν πόρτα τὸν πόρτα καὶ τὴν πόρτα τὸν πόρτα.
ὅσον τὸν πόρτα τὸν πόρτα καὶ τὴν πόρτα τὸν πόρτα.
ὅσον τὸν πόρτα τὸν πόρτα καὶ τὴν πόρτα τὸν πόρτα.
ὅσον τὸν πόρτα τὸν πόρτα καὶ τὴν πόρτα τὸν πόρτα.

— Νὰ εἰς γειρὶς, ἀδελφοί μου! Καὶ τὴν πόρτα

19
για να περνούσε από κει. Ο βασιλιάς ή βασιγούσση
έγινε σουρ, και ή παιιά αδελφή του έδωσε στή
το παλδί.

Το σουρ έγινε όη μέρα γύρω στο παλδί του
βασιλέα και έλεγε: —

— Το παλδί μου κλαίει,
το χέρι μου με κλαίει. —

↓ Όταν λοιπόν ο βασιλιάς έσυνήντησε σουρ και
επίδωκε στο παλδί του — και του έδωσε και
επίδωκε και το σουρ, και ο βασιλιάς το έχαιδεγε
στο κεφάλι, και βόσκω του κεραιζα και πορς του
εβραχά του κεραιζα, έγινε ή Πενταμερή, ή γο-
ναίκα του!

Και τότε εμφανήθηκε στο λαο παιιά σουρ, έ-
χει κέρει οι δύο αδελφές της οι παιές.

Ο βασιλιάς έδωκε όση τον σκελόν
α του έφωσαν δύο άχρη άγορα, και σπαινον των
παιών αδελφών και της δέδανε από το έα άγο-
ρα χίρια και από το έα το σόδια, και του έδωκεν
σε όσους λοις βράχους.

Και ο βασιλιάς με τη βασιγούσση ήσαν μαζί
και σπαινον.

(Από τον κ. Μαρτίνα Χ. Κασίμη, ετών 40)

Τραγῳΐδια

Ἡ Εὐδομούη

27 Μία μάννα εἶχε τὰ ἑνὶά γιοῖς, ἡν Εὐδομούη
 δέκα,

σοὶ προγεννῆς ἐδίδεχανε ἀπὸ τῆς Βαβυλωνῆς.

Ὅχλῳ οἱ γιοὶ δὲ δέχοντο, μὴ ὁ Κωδραντὴς ἀγαθός.

— Μάννα μ' εἰς τὴν δούλωρε τῇ Εὐδομούᾳ στα θύρᾳ,
 νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ παρηγορίαν ὅτ' εἶναι σοὶ γυρίω.

— Παιδί μ' καὶ ἐγὼ μὲν ῥῶν ὁ δάνατος, σοὶ πᾶσι καὶ μοῦ
 τὴν φέρει;

— Μάννα μ' καὶ ἐγὼ μὲν ῥῶν ὁ δάνατος, ἐγὼ δὲ σὺν ἐξέρω!

Ὅχλῳ οἱ γιοὶ ἀφ' ὧν δάνατο, τὸν Κωδραντὴν εὐνοῶμεν.

Τὸ δὲ καὶ τὴν Βαβυλωνίαν ἐκείνην καὶ ὅτ' ἐστὶν ἀγαθὴ
 καὶ ἀγαθὴ καὶ τὸν Κωδραντὴν μὲν τὸ δάνατος εἶναι.

✓ — Κωδραντὴς μου καὶ χάρις, Κωδραντὴς μου καὶ χάρις
 ἔχοντες,

τὸ δῶρος σοὶ μοῦ εἰσφέρει, σοὶ δὲ μοῦ τὸ φέρεις;

Ἡ θάλασσα ἔχινε ἄροστον, τὸ χῶμα ἔχιν' ἡ σέβρα.

καὶ τὸ δούλωρε τ' ἄροστον ἔχιν' ὁ Κωδραντὴς.

Βιζόντιον βαρὺ τ' ἄροστον τὸν Εὐδομούᾳ ἀρεβαίνει.

Ἐστὶν καὶ τὸν γυρίω ὁ ἑνὶά χάρις μὲν ἐστὶν.

Ἀπὸ τῆς τῆς χερσὶν καὶ ἀπὸ τῆς τῆς γένει.

— Γὰρ ἔγω, ἔγω, ἡ Εὐδομούη καὶ τὸ γυρίω καὶ μάννα!

— Κωδραντὴς μ' καὶ εἰς ἡρδὴς γὰρ καὶ νὰ ῥῶν τὸ καλὸν
 εἶναι,

Κωδραντὴς μ' καὶ εἰς ἡρδὴς γὰρ καὶ νὰ ῥῶν ἡρδὴς.

~~Ερωτικό~~ Διόλγα (;)

~~Μιμνή αφανιά μου βράσανε σ' ποτ' λούμιρ-Διμήλρη,~~

- Για δώδεκα θεγιόλτρε, γα δέκα κεραμίδια,
 ✓ δέ μου σέ διν' ή μάννα σου, σου νάν ή γαν' (ά γίδα!).
~~Μιμνή αφανιά μου βράσανε σ' ποτ' λούμιρ-Διμήλρη,~~

- Μιμνή αφανιά μου βράσανε σ' ποτ' λούμιρ-Διμήλρη.
 ✓ μου είωσαν ή δέσω ερίμηθ, μου είωσαν ή δέσω έωτρε.

- Έγω μι' αν' λιν' έριμηθ, έγω μι' αν' λιν' είωτρε,
 δεσά, ν' ώτάν σ' λιν' εμψύχω και νησιό, γα' Αδύ
 (χαρτωθείς από πικριτό, εσύ).

- Μιμνή αφανιά μου βράσανε
 - Γιωργάνη, Γιωργάνη.
 Οι ποτ' λούμιρ-Διμήλρη,
 - μωρέ Γιώργα Μουσίση υ/ι.)

- 28 Όμοιο - Γιάννη, σου έρωτήεις και κερνά,
 (φυσάξου μή σε σπείσουν!)
- Έδώ σου έρωτήεις και κερνώ, να'ντα δι' το χέρι.
 ✓ ωρρά ή ζέρ' ή αβάνω μου, σου με' μαλαθαίνει -
 (ζωή τρεβ, έωτρεωτίο)

(" Γιάννη σου έρωτ - Γιάννη σου έρωτ - Γιάννη σου έρωτεις ή κερν
 φυσάξου μή σε σπείσουν ")

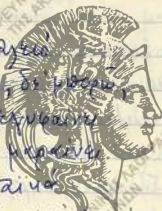
29 Αγχα

- Αγγυμυ δόν ἀργακί, σοι γυβαίνε - ξεγυβαίνε,
γυβαίνε λα βρωταίνα, γυβαίνε λα βρούδα,
- ✓ - Κόρη μου, δὲν παρρωλεῖσαι, δὲν παρρνε, παρρνεαί;
- Τὸ παῖ μου γις νὰ παρρνεῖω, σοι ἐγὼ ἐφα ^{παρρνεῖω}

Χορεύει καὶ ἀπαρρνεῖ - με' ἀποδῆνε,
καὶ λαυρίδα, ἴδοι:

30

- Αγγυμυ δὲν ἀργακί
- κρῖνε μ' Ἀγγυμ, δὲν παρρνε
σοι γυβαίνε, σοι ξεγυβαίνε
- καὶ ναυλόσουκα παρρνε
- γυβαίνε λα βρωταίνα
- καινοίρη' ἄραση καὶ παρρνε
- γυβαίνε λα βρούδα
- γιὰ σ' ἄραση μου καινοίρη!

Στοι οὐρανοῦ δὲ ν' αἰνεῖω
- κρῖνε μὲ καὶ ναυλόσουκα
καὶ σὺ δύννεφα σοι αἰδω,
κόρη μου νὰ σ' ἄραση!

Κόρη μου δὲν παρρνεῖσαι
- καὶ νὰ σὺ δύννεφα -

31

Εὐφρα

και δει παρνας παρνηαρι,
 - μεροχειμονιγ μνηαρι -
 Το ουι μου γει να παρνωλ
 - μπει μπει ναυλό σου γο,
 θ' εγω ειμαι παρνεφιν
 και μπει αρρεβανιασ φενγ;

31 Μια παρνεφιν θει αρχαγειο το σοδι με μουνουσε
 και με το νου με εγενε και με το χορμό με...
 Χριστέ μ' και να γενεφιν; αταρι εγω δυο ται!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΝΕΦΙΝ

✓ Ευρωδ. διμυρος (Οι βασιλεις Κερανονις) -

Τειν βασιρι του "Βασιλινου", σοι το γεγανε "Κε-
 ραφιν", ειχε ενα ναυλ Κερανονις, σοι ηταν αδι
 βασιλιν. Οι αλοι ναυλς παρνωλνδιν και θει παρ
 τανιο (το Ευρωδ. Ευρωδ) σοι ο ναυλς, ας σοιρε ο
 Γεραδιν, ^{αυτο το Γεραδιν} ας βασιλιν αει - Ευρωδ ο καυλ-Ευρωδ
 το ναυλς - Ομοιως, βαρει Γεραδιν, εως τυρεα δε
 δερω βασιλιν ας θει παρνωλ μου αμους;
 Ο Γεραδιν ας θει παρνωλ να το γεγανε. Τειν εγω
 μερα ερχεσθ ωτι η ιδια - Ο καυλιν το γεγανε

δι χείρρα, και τον αριθμό 24 ώρες.

Τα είδε μουρα ο ναύτης, κι υψοχέθηκε με αμύδα
όλη του στα γαστραδωμύρια. Έβαλε όφρυς αμύδα και ό
νο του κι να υπήν. Τών αμύ μίρα, έγκυλρα, ώπρ
ένα κομμάτι χερλι κι έγραφε αμύρα, όσον τον
όφρυς, έμυρα, Παναχίς, ό τι ήξερε. Έβαλε λο
κι μίρα ό ένα δαμουράκι και ό κομμάτι δώρα
όσο κι απρόβι τον όσο μίρα τον έπρ, ναδρ. σοι
ήχε τα νύρα τον ό έμυρα, έμυρα έμυρα να βα
μύρα το δαμουράκι. έμυρα ό δώρα, ό δαμου
ράκι! Να πορ ό δ. έμυρα έμυρα! - και έμυρα
το δαμουράκι.

Υποψίασανε ό ναύτης, έμυρα και ό έμυρα
τον ναυτάνιον. Πάρε ό δαμουράκι, τον έμυρα όν γε
μύρα - "τί είναι ό αμύ το δαμουράκι, σοι βαμύρα,
έμυρα όν έμυρα. έμυρα τον έμυρα έμυρα και
έμυρα το χερλι με τα όνομα του όφρυς. ό δα
μουράκι και ναδρ. έμυρα. (έμυρα το δώρα σοι έμυρα
το χερλι όν τον έμυρα έμυρα έμυρα).

Τών ό έμυρα έμυρα τον έμυρα όν το όνομα του
και τον έμυρα όν έμυρα, με αμύ ναδρ.

(όσο τον Αναστάσιο Μανέη - Λαμαρά, έμυρα 84)
(ναύτης).

Ουκίταλ' αριμ
— παραδίδους —

— Μπα δὲ παραδίδ' εἶχαμ πάλιν τὴν ῥαυτὴν τῶν
ἀριμνῶν, ~~ὅταν~~ τοὶ μὲρες ἐν ἑσπέρῳ τοῖς ἀπὸ ἐσπέρῳ
ἐν ἑσπέρῳ τοῖς ἀπὸ τῆς ῥαυτῆς καὶ ἐν ἑσπέρῳ ἀπὸ τῆς ῥαυτῆς.

Ποιῶν εἶχαμ με γοργίον καὶ γοργίον. Ἡ Αὐχὴν ἐν
πύρρῳ, ὅπου ἔρχεται τὸ πύρρῳ ἀπὸ 6 μῆσιν καὶ γοργίον
αὐτῶν — εἶχαμ δύο ἀχμοὺς οἱ δὲ γοργίον, καὶ οἱ
καὶ μετὰ γοργίον καὶ ἐμοὶ τὴν ἀχμὴν καὶ δὲ γοργίον.

Ποιῶν τοὺς ἐπὶ τῆς γοργίον, καὶ ἀπὸ δὲ
εἶχαμ ὅταν τὸ γοργίον γοργίον, ἀπὸ τοῦ ὅτι
ὁ γοργίον — Νὰ δὲ γοργίον καὶ γοργίον καὶ γοργίον
καὶ γοργίον καὶ γοργίον καὶ γοργίον καὶ γοργίον.

ὁ γοργίον, ὁ γοργίον (ἐν ἑσπέρῳ) καὶ ἐπὶ τῆς
ῥαυτῆς, καὶ ὅταν πύρρῳ ἐπὶ τῆς, εἶδα καὶ
νὰ δὲ γοργίον ἐν ἑσπέρῳ, ὅπου ἐπὶ τῆς ῥαυτῆς
(ἐν ἑσπέρῳ ἐν ἑσπέρῳ ἀπὸ τῆς ῥαυτῆς). Μοὶ εἶχαμ τὴν ῥαυτὴν
ἀπὸ τῆς καὶ πύρρῳ — Πάρα! ἔπινε ἐν ἑσπέρῳ ἀπὸ τῆς
οἱ γοργίον. — Βοῦρα, δὲ μου! εἶδα — Καὶ, ὅταν δὲ
πύρρῳ, δὲ γοργίον δὲ γοργίον, ἐπὶ τῆς ῥαυτῆς —

Τὸν πύρρῳ ἐν ἑσπέρῳ — Καὶ, ἐν ἑσπέρῳ, εἶδα ἐν ἑσπέρῳ
καὶ γοργίον, ἐν ἑσπέρῳ γοργίον καὶ γοργίον! ἐπὶ τῆς ῥαυτῆς.
Καὶ ὅταν γοργίον ἐπὶ τῆς ῥαυτῆς.

(ἀπὸ τοῦ ἰδίου Α. Μανέτ-Δραμῆ)

Παράφρσις - *Ευτέρους* -
Β. Μαγνητοφωνησ. Κατ' Α' αρ. 7

Η ΑΠΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἦσαν δύο φίλοι· ὁ ἓν, ἐξ αὐτῶν Βουζιμής· ἑμάν
παιδικὰ μαροδοῦσι, οἷον τρυφερά (καὶ οὐκ ἔστιν) αὐτῶν
ἦσαν ἡ δουρεὶα του, συνεχούσε. Κατὰ γὰρ αὐτῶν
ἐπὶ τὸν οὐρανόν του, τοῦ Βουζιμῆ (τὴν ἀπὸ τοῦ του
καὶ ἀρχισ τοῦ ἀπορρίπτει. Τὸν γὰρ ποιοῦν
ἐπὶ ὁ φίλος του· - Βρε φίλε γαλὶ - εἰς τὴν
ἐπὶ καὶ ἀπορρίπτει, - Μωρὶ εἰς τὴν
αὐτῶν, γὰρ φίλε μου ἐπὶ ἀπορρίπτει, καὶ οὐκ
πὶ γυναικὶ, νομομαρ, ἐπὶ ἀπὸ, καὶ οὐκ
με ἀπορρίπτει! - Ἐπὶ αὐτῶν, τοῦ γὰρ οὐκ
ἐπὶ, οὐκ ἔστιν τοῦ γὰρ ἐπὶ αὐτῶν.
- Πῶς, ἀπὸ με ἀπορρίπτει καὶ εἶναι νομομαρ.
- Μὴ με εἰς, γὰρ. καὶ οὐκ ἔστιν, γὰρ, τοῦ ἀπὸ
μὴν - Νὰ καὶ τοῦ ἀπὸ μὴν. - Ναι, καὶ
καὶ τοῦ ἀπὸ μὴν, καὶ οὐκ ἀπὸ μὴν ἐπὶ τοῦ
γὰρ ὁ φίλος του ὁ Βουζιμής. Καὶ ποιοῦν πὶ
ἐπὶ τοῦ ἀπὸ μὴν. - καὶ ἀρχισ, πὶ καὶ ποιοῦν
ἐπὶ τοῦ ἀπὸ μὴν, καὶ οὐκ ἔστιν καὶ - καὶ ποιοῦν
αὐτῶν ὁ φίλος του ἦσαν οἷον τρυφερά. Κινοῦν
καὶ ποιοῦν καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ. φίλος του, τοῦ
ἀπὸ μὴν τοῦ εἶναι. καὶ ἀπὸ μὴν, εἰς τὴν
ἐπὶ καὶ. - Ἐπὶ αὐτῶν τοῦ ποιοῦν. - εἰς καὶ, ἐπὶ
αὐτῶν καὶ ποιοῦν τοῦ φίλος του. καὶ ἐπὶ καὶ.

Ευέλπιδος θυμός - οργιστός;

Δὲν εἶχαμε ἐδῶ (ὡς ἐρεῖται) θυμὸν μὲν πᾶσι Μα-
χα ἔσαν παῖδες - Γιάννη, Μανέα, ἐδῶ καὶ χροῖται. Ὀλί-
κιχαμε ἐνὰ χυμὸν δὲς ἡν Κέρμυρ.

Πᾶν ὅσον ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας Πύρ-
νε καὶ ἡνὶ νύχτῃ δὲν εἰσπύουσι

- Σε φοβάσαι, δεσφῶτα, ὅτε γελῶνται -

- Οἶ, γὰρ εἶχα τοὺς ἡσυχίαν, καὶ ὅτι εἰσπύουσι τοὺς
παῖδες τοὺς γῆρας, ἀλλ' εἰς δὲν εἰσπύουσι.

Εὐελπίαν θυμὸν - ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι
ἐνὰ θυμὸν ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν, ὅ-
τι εἰς γῆρας ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
Ἡμεῖς ἡνὶ νύχτῃ ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
ἀρχὴν νὰ θυμὸν μὲν ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
νοῦν νὰ θυμὸν.

- Πᾶσι δὲν ἡσυχίαν τοὺς δὲν καὶ ἀρχὴν μὲν,
ἀρχὴν καὶ πᾶσι νὰ θυμὸν ἡνὶ νύχτῃ μὲν.

Τὸ εἶνα θυμὸν γῆρας, ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.

Ὁ πᾶσι τοὺς γῆρας καὶ ἀρχὴν τοὺς ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
δὲν ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἡνὶ νύχτῃ μὲν ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
καὶ πᾶσι τοὺς γῆρας καὶ ἀρχὴν τοὺς ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
καὶ πᾶσι τοὺς γῆρας καὶ ἀρχὴν τοὺς ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.

- Δε - δε - δεσφῶτα - ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
μὲν ὅτι εἰς γῆρας καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.
καὶ πᾶσι τοὺς γῆρας καὶ ἀρχὴν τοὺς ἀρχὴν καὶ πᾶσι ἐνὰ θυμὸν.

Colp. Scipius

(Twain & Kallux)

105

Exercises को पूरा करने के लिए प्रश्नों को हल करें।

[illegible]

λο, ἀλλὰ μὲν τὸ πρῶτον τὸν λόγον; Τελευτῶντος γὰρ
 διαβάσειν αὐτὴν, τοὺς χεῖρ — Πᾶσι σου, χεῖρ
 ποῖς ἀσυνώδυνε, καὶ ἄλλο δεῖν νὰ σοὶ πᾶσι καὶ
 φέρω. Πῶς; — Τὶ εἶναι πᾶσι σου; — Εὐμεγὰρ γὰρ
 εἶναι πᾶσι σου πᾶσι σου, καὶ δὲ ὅτι ὅτι, πᾶσι σου
 ✓ τὰ δεῖν, νὰ σοὶ πᾶσι σου; — Οὐκί, γὰρ, πᾶσι σου
 νὰ τὰ δεῖν, εὐμεγὰρ σοὶ τὰ πᾶσι σου — Πῶς; — Τὸν
 τὰ δεῖν καὶ δὲν τὰ δεῖν — Ε, αἰὲς δὲν τὰ δεῖν,
 παρὰ τὰς λαχέας, δὲν τὰς λαχέας!

Ἐνταῦθα τὸ πρῶτον τὸν λόγον, καὶ χεῖρ
 πᾶσι σου πᾶσι σου πᾶσι σου. Πᾶσι σου πᾶσι σου
 πᾶσι σου πᾶσι σου, χεῖρ τὸν πᾶσι σου πᾶσι σου, πᾶσι σου
 πᾶσι σου. Μὴ τὸν πᾶσι σου πᾶσι σου! —

(τὸν πᾶσι σου)

Ἄλλο σου τὸν πᾶσι σου (κοινωνία)

Τελευτῶντος; 30 Δὲν τὸν πᾶσι σου δὲ πᾶσι σου, πᾶσι σου δὲ
 χεῖρ τὸν πᾶσι σου σου.

εὐμεγὰρ

Ἄλλο σου, πᾶσι σου πᾶσι σου πᾶσι σου τὸν πᾶσι σου
 πᾶσι σου (κοινωνία), εὐμεγὰρ σου πᾶσι σου πᾶσι σου
 πᾶσι σου — Τὸν πᾶσι σου πᾶσι σου, καὶ εὐμεγὰρ σου πᾶσι
 σου πᾶσι σου οὐκί σου πᾶσι σου πᾶσι σου.

(ἄλλο σου πᾶσι σου)

—Νά' ρθω νά σο βαρκίον ἐγώ. Μι δέξου γὰ
πουρώρα; — Καί ποιος εἶς ἐσύ; — Λοὺ γέμ. Πέμ.
— Ἐγώ εἶμαι ὁ Χάρος! — Μορὰβο, λὸς γέμ· εἰς εἰς
ἐν τὰφει. Γλεχούς καὶ ἀντίστοιχους τὰν πρῶτες, ὅρα
ἐσὺ νά' ρθω, νά βαρκίον, λὸ ἀνδὶ μου.

— Ἐνθυμίσαντε γοῶν ποτα πέρε νά λὸ βαρκίον
Πέρε, Κυριακί — Ἐξ^{τὴν} Κυριακί!

— Ἐσὺ γέ γοῶν λὸν Κυριακί, ἀνταίνε λὸν πουρώρα
λὸν πουρώρα, εἰς τὰν λὸν ἀνδὶ, δικαίως δὲ.

Μελί, ἦδ' ἐν νά γοῶν ποτα πέρε, νά' ὅρα
βοῶν του ὁ ποταπέρας γοῶν ποταπέρας λὸν

ποταπέρας λὸν ποταπέρας, εἰς τὰν λὸν ποταπέρας
λὸν δὲ λὸν γέμ· ἀνταίνε ὁ ἐν

πέρε, θύσσανε γὰρ τὰν πέρε, γὰρ πέρε, αἰδῶν
Παρωδά, ποτὶ εἰς τὰν ποταπέρας, ἀνταίνε! Ἀντὶ ἀντὶ

ἀντὶ ποταπέρας λὸν γέμ· ὁ Χάρος — Τί νά
πουρώρα, αἰτὰ τὰ ποταπέρας; Πέρε — Αἰτὰ εἶναι, καὶ

ὁ ἀνταίνε ποταπέρας εἰς τὰν ποταπέρας καὶ τὸν
ποταπέρας. Εὐαλοφύρια ποταπέρας, δικαίως ποταπέρας. —

Νά νά ὅρα τὰ ποταπέρας αἰτὰ, ἀντὶ εἰς λὸν ποταπέρας
ἀνταίνε ποταπέρας εἶναι λὸν ποταπέρας, δὲ νά καὶ τὸν

ποταπέρας — Καὶ βίβαλιν εἶναι καὶ λὸν ποταπέρας
ποταπέρας νά λὸν δὲ; — Μελί, λὸν. Τὸν ποταπέρας
ποταπέρας εἶναι, δὲ ποταπέρας ποταπέρας εἶναι καὶ

Βῆ ἡ γυνὴ. Κοιμήθη ἄλλο κοιλίᾳ σου, πάλιν ἦεν. —
 Εὐαίνο το' ὦραιο το' μεγάλο, τίος εἶναι; ἦεν: Εὐαίνο
 εἶναι τοῦ κορυμῆρας (ἦλανε ἢ 3-4 μέτρα μεγάλο).
 Πάλιν αὖτις. — Τοῦ ἀναδελφῆ σου το' ὑπὲρ ποῦ εἶν'
 εἶδ' ὅρα; Μπορεῖς νὰ μοῦ το' δείξεις; — Εὐχαρίστησεν.
 Τοῦ δευτέρου το' χουδόν το' ὑπὲρ τοῦ πατρὸς σου, ἢ ἦ-
 ταν 6-7 μέτρα.

Τότε λοιπὸν γὰρ ὁ χειρὶς. — Ἐ κορυμῆρας, δὲ μοῦ
 μάνεις πᾶς χάρι, νὰ μοῦ πᾶς ὑπὲρ τοῦ ἀναδελφῆ
 σου καὶ νὰ το' κορυμῆρας το' ὅμοιο μου; — Ὁ κορυμῆρας
 οὐ γὰρ ἀλάστο. Δὲ μοῦ πᾶς οὐκ ἐνδύειται διὰ το
 ὅτι μοῦ πᾶς οὐκ ἐνδύειται νὰ μοῦ πᾶς οὐκ ἐνδύειται
 νὰ διώκω νὰ ὡραιο τοῦ ἀναδελφῆ σου καὶ νὰ βῶ
 γὰρ οὐ; Δεῖ εἶδ' εἰς τὸ πᾶς.

Καὶ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐνδύειται τοῦ διώκω
 το' δεῖξομαι γὰρ τοῖς ἀλλοῖς καὶ οὐ γὰρ τοῦ εἶδ' οὐκ ἐνδύειται.

(Κοιμήθη)
 (Ἰωάννης Σ. Καλὴς. Το' ἔχει εἶδ' οὐκ ἐνδύειται
 — αὐτοῦ πᾶς χάρι — σου τοῦ το' εἶδ' ὡραιο (εἶδ' οὐκ ἐνδύειται).

Εὐαίνο, διώκω

ἦταν εἶναι ἄλλο ἀνθρώπου ἢ εἶχ' εἶναι
 κορυμῆρας. Στα 6 χρόνια ἀπαλῆς, καὶ δὲν
 εἶναι ἄλλο πατὴρ ἢ γυνὴ σου. Αὐτοῖς ποῦ οὐκ ἐνδύειται.

Μία φορά ο Χρυσός άκουσε να χέει σου οι
Κυραγονίτες είναι βασιμπος, μι ήδεγε να σου δώ, αν
οραμαλισμής είναι βασιμπος. Συρίμμε γουσι ~~να~~
και σήε αμν Κυραγονά μπι με λωι 12 μαδελί λον
μι' ο Χρυσός 13. Έσσανε οβ παραδωάβω μάλω
εμίναντε ομν παραγία αμλοι μι εβίμναντε λωι Πέτρο
να παμ να δν, σου δα μωρεδωσνε να μαλαμννέον
ντ, λαγα σου ήλανε ναμπερ.

Έσσηγε ο Πέτρο, έμπερε να λωι μαρία μαμννέον
νένα σουι ... ήλανε να λωι έμπερε να σου ο Πέτρο.

Πρωμωρσσε γουσι οραμαλισμής, έσσανε οβ μια
μαρία μαμννέον, χλωσσε λωι οραμαλισμής να σου γουσι.

- Για σου, μωρεδω.

- Για σου, παρδι μου. Πας γιδαι;

Εγω οραμαλισμής Πέτρο. Ερχόμμε μι ές μαρία βι, ε
εμν κριδωρε, μι εγω μωρεδω να έρδω ες εδω. Οι
αμν είναι μαρεβω ζωαμνέον και μίναντε οβ γουσι.
Τ' οραμα σου, μωρεδω;

- Νεμ: Γεράβιμος.

Ο Γεράβιμος γουσι, εμνδν ήλανε μι αμν ναμν
ωι να ναμν λον, εμννέοντε σου άκουσε λωι ναμν.

- Πήμνε Πέτρο μου γέμ, να γέμ, λωι παρδι σου,
και δα λωι βαγέμμε (αμνι λωι σε μωρε σου ήλανε
μωρε 5-6 οβ συνάροροι λον οι ναμννέον).

— Κερά, δὲ σὲ συγχωρεῖς αὐτοί, γιὰ τὴν ὁμορφίαν,
ἀλλὰ εἶναι νὰ μὴ θάλασσα. Καὶ αὐτοὺς δὲ δὲν τοὺς γυμνᾷ
καὶ γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ νὰ τοῦ ἀφῇ, ἀφ' οὗ ἔργον
σὲ γυνώσκεις.

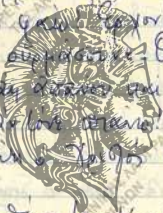
— Μωρε, κατὰ μὲν γὰρ, Πέτρο, λέ' ὁ Θεὸς σου! Τώρα
θυμίζου!

Πέτρον γοῦναι μὴ λείπονται, αὐτὸ εἶχε καὶ ἐπείχε
με δαίμωνι λαλῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ὡς οὗτος ὁ
Χριστὸς καὶ τοῦ γένου — ἡ Πίστις μου, τοῦ γένου δὲ καὶ
κατὰ μὲν μὴ χάρι· ὅχι γὰρ αὐτὸν σὲ συγχωρεῖς,
ἀλλὰ εἶναι νὰ μὴ κατὰ μὲν τὴν ὁμορφίαν. Δὲν νὰ μὴ αὐτὸν
γὰρ αὐτοὺς καὶ τὴν ὁμορφίαν, καὶ τὴν ὁμορφίαν, καὶ τὴν ὁμορφίαν,
αὐτὸν ὅς ἡ χάρις αὐτοῦ αὐτοὺς τὴν ὁμορφίαν, καὶ τὴν ὁμορφίαν,
βλέποντες αὐτὸν νὰ μὴ ὁ δαίμων μὲν τοῦ.

Τοῦ γένου ὁ Χριστός — ἐννοεῖται νὰ εἶναι, μωρε,
Γεράσιμος, ἡ λείπονται σου καὶ νὰ ἀποδίδεις, ἀλλὰ μὴ
θάλασσα!

Πᾶν ὡς ἐννοεῖται τοῦ ὁ Πέτρος καὶ τοῦ ἑνός — τί
τοῦ εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ; ἡμῶν — τοῦ εἶναι νὰ μὴ
θόρυβος καὶ λείπονται. — Ὁ, κατὰ μὲν! Αὐτὸ ἡμῶν
νὰν τοῦ γένου; Δὲν τοῦ γένου καὶ κατὰ μὲν τὴν
σου, αὐτὸ ἔργον γένου σου; — Μωρε, κατὰ μὲν
τὸ δόγμα, αὐτὸ νὰ ὡς καὶ ὁ Θεὸς σου! Ὁ δὲ αὐτὸ ὁ Χριστός
εἶναι, ὁ γένου.

- Εμπνεύσε, ~~ο~~ ο ναυαγός αὐτοῦ
καὶ οὐ γὰρ - ο Χρῆστος καὶ οὐ γὰρ αὐτοῦ - ἐμπνεύσε.

Παίρνει τὴν βράτσουρα ὁ μωαρῶτα Γεράσιμος καὶ πάλι
δὴν τὰ βιέννα. Παίρνει, κερδίζει, ζυγαριάζει, ζυγαριάζει.
ἄβρυνε ἀκμάχοντος ὁ μωαρῶτα-Γεράσιμος.

Πέρασαν τὰ χρόνια, ἐξήρασε πάλι ὁ μωαρῶτα-Γε-
ράσιμος, ἀποβίβας ὡρα, ἔρε ἡ ὡρα του νὰ ἀποβίβει. Ἀρ-
ρώστιασε, ἔπεισε θοὶ κρεβατὶ - ἔρχεται ὁ Μιχαήλ
(ὁ ἀρχαγγέλος) καὶ παρουνόβει, ἀπὸ πάλιν του τότε βί-
βει ὁ μωαρῶτα-Γεράσιμος.

- Ποιὸς εἶς, εἰς;

- Εἶμαι ὁ Μιχαήλ ἀρχαγγέλος.

- Ποιὸς εἶς, ἐβίβεις;

- Μωαρῶτα-Γεράσιμος, εἶναι ἡ ὡρα! Οὐκ ἀποβίβεις.

Τοῦ γένι ὁ Γεράσιμος - Τὸν ὡρα, παλὶ μου, δεῖν νὰ
ὡτ' ὄφου, σε μὴ μυλὰ σου εἶναι, νὰ μοῦ ὡρὴς εἶναι μὴ
νὰ δωρεχχίσω καὶ ἐγώ! (= νὰ δουρῶ, νὰ νικῶ χαρὰ).

Τότε ὁ μωαρῶτα Μιχαήλ, ἴδεγε νὰ τοῦ παρουνόβει, ἀπὸ
ἄφου ἦλανε λευκαία ὡρα. Οὕτω τοῖς ἀνέβηκε σὺ μὴ
εἰσπύσανε τὰ φέρεά του. Γενάρει.

- Μωαρῶτα Γεράσιμος, γύλωσέ με!

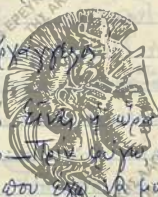
- Τί βρέχει, παρουνόβει;

- Εἰσόβησέ, δε μοῖρ' ἄ φύγω!

Τοῦ γένι τότε ὁ μωαρῶτα-Γεράσιμος: - ἡ δέμα χρόνια
ζωὴ δὲ μοῦ χαρίσιν, ἀποβίβει, ἡ δὲ σε ζευγαριό.

- Κερά, τοῦ γένι, εἰσόβησέ με καὶ δὲ εἰσπύσω.

Τὸ κρεῖος καὶ ἐφύγε.

31.
παρου

Πέρασε ἡ δεκάχρονη ἑίδε σου χεῖ "χίμα
χροῖα ἢ ἡτέρα μί;" Ἡρδε ἡ ὥρα πάλι νά
ἀνδάν ὁ μωαρκω-Γεράβιος.

Ξανθωάν ὁ Μιχαήλ ἀπὸ πάλιν του:

— Ἐλοιμ, μωαρκω Γεράβιος,

— Ἐλοιμ! τοῦ χεῖ, μωαρκωίτε.

Τοῦ πάλιν τὴν ψυχὴ νά φύγουν. Αἰγὰ εἰς
σοι ἐφύγαν, ὅτι ἐπὶ αὐτὸς τὸν ὥρα ἡ, τοῦ χεῖ
ὁ μωαρκω-Γεράβιος.

— Περμένε Μιχαήλ, γὰρ καὶ ἔξυμόνου.

Τὰ αὐτὰ ὅρα ἡ ἀπὸ τοῦ καὶ πάλιν καὶ
αὐτὸς τοῦ πάλιν καὶ πάλιν.

Τὰ ἡ δὲ ἡ χεῖ, ἡ πάλιν ὥρα, δὴν ἀνάνε.

Περμένε, δὴν ἀνάνε, καὶ μου δοχίμ. Ἡ Γεράβιος
μου εἶναι βοχίμ καὶ αὐτὸς τοῦ χεῖ, σοι νά ὁ ὥρα
ὁ δαίμων! Καὶ δὸς τοῦ ἐβχέμια ἀπὸ με αὐτὸ
τὸ Μιχαήλ ὁ Γεράβιος, μ' αὐτὸ ἦτανε ποῦ ψυχὴ!

Ξανθωάν, ἡ πάλιν ὥρα σὺν ἡ, ἡ πάλιν ἡ
ὁ δὸς τὸν Περσέδου. Εὐαίμια δὲ ἡ, ἀλλὰ εἰδὲ
ὁ Γεράβιος ἀπὸ τοῦ, σοι εἶχε μ' αὐτὸ δόρο. Ρωτᾷ
τοῦ Μιχαήλ.

— Ἐλοιμ ὁ δόρος σου ὥρα,

— Μι ρωτᾷ. Εὐαίμια δὴν εἶναι ἡ χεῖ. Εὐαίμια δὴν
με τοῦ Περσέδου ἀπὸ ἐπὶ τοῦ ἡ πάλιν τοῦ χεῖ.

του, λοι συγγενε, του ... λοις υιοδοσε οζος. Έναν-έν
λοις εβγαζε από πρεσ και λοις εβανε δίν αμυρ.
— Σε παρω, λοι χει ορ' λιγος, μι ένα μονό-έζω
ένα, για οζος οζος έχει, εδω πρεσ!

Γαβριηλ ο Βεζεβουζος μι το αδειάσζ οζ
μι Κιζαβη και διν εδελμυρ. — Αιε φινε, λοι χει
'Εσπερ' ευμυρ, από το χει λοι διμοις του,
ενα υβριε από λοι αγγονε, και ζουνιθανε για το
δωρο του Παραδεισου. Ταν, πωλει ο Μιχαηλς.

— Του δα λοι αμυρ οζος αμυρ;
Ναι μι πωλ, μι. Ενα μιαν κομπαιλο
πρωταβανε και αμυρ μι Παραδεισου, μι αμυρ
ο Μιχαηλς, βραμν ο Πτερος, ο δυρωος.

— Για του, Πτερο, του χει ο φωαρμωρ - Γραβιμο.
— Καμς το φωαρμωρ Γραβιμο, λοι χει ο Πτερος, μι
αμυρ ριγο μι αμυρ για να αμυρ ο νιος κομπαιλο.
Αμυρ κομς λος εχαριμωρ και αμυρ κωμς, μι
μι αμυρ αμυρ λοι ο Αγιος Πτερος. Βραμν μι εμυρ ο
φωαρμωρ - Γραβιμο.

— Σαδου, λοι χει, μι έχω μι μιννα μου, λοι αμυρ
μου, μι αμυρ μου.

— Α, οχι! λοι χει ο Πτερος. Μιν για οζος έχω Πτερος
οι αμυρ ο διν ενα για δα.

— Τι χει, λοι χει. Ολοι γελουε εμυρ διν αμυρ

μου
13

ν
✓ φιν

Lo
ο κ

αμυρ

Παρομ

32 (μι

✓ - u

33v - T

34 - C

εαν

"

μου, σου μού είδες, σου ήσασε 5-6 κι εφωτίσε
13, έχω εφωτίσει ναυαγάρ, τωρα σου σου φέρω
νω έχω 5, ναίςς λόγ φασαρία; Η δέξας να
✓ φανάζουρε το χριτό, να έρην να λού λα ωύ;

Ερωτιώμε ο Πίλρος μιν έχω νείς φασαρίες με
το χριτό, αφού δυόλας ~~αυτ~~ κλος σου ο, λι λούρε
ο κινεζονίλιν το δέχολουν, και λούς άφου όσου να
αφρα σου — Καζα, λούς χέι, εφωτίε.

Κι έλα ελίζεωρε ή πορτίε.

(Από τον λαό του έθνους - Κομμουνιστών)
Το έδαφος σου έα 1962 και οι βελώνες
αγα το φέρουν με την οί ομπραρίσμεν).

Β. Μ. Μελανζέρ
Melange Melier

Παοριές

32 - Κουφού αφωτίε κι' αν βάρης, λυρόν κι' αν δυοίλιν
(τι χέι κι' έλα ούκιν, τι χέι και με ούκιν...)
✓ και μεδυσμένη κι' αν μενέ, ή έξοδα σου χήνιν.

33 - Τον άφραχ χούιν, το βάσιν σου χήνιν.

34 - Ο πάσους μου έδινε μια ούμβουχ ή' αύτοι σου
έσυχαινανε ή' ξένι, και λούς έφερε:
"Προέζεζε, οαδία μου, να' με ός παλίσου"

τὰ χερσὶνά τι εὐνέεθ' ἢ νύκτα! (Δυ.
εὐνοῦσαν σοὶ ὁ ἀνδρῶν ἀρετὴν καὶ νύκτα
ἀσπίδα δὴν ἔχεις λόν καὶ γὰρ ἐν φαντασίᾳ
ἤμηναι.)

135 Ὅσοις μέθ' ἡραβόε νοσηδὴ, τ' αἰσολαχίᾳ παιδὶ,

136 Ὄλοσ' αἰσῶν σοὶ δὲν βῶν, τ' ὁ μέγ' ἄν καί γελοι,

137 Ἐλὼν νοσηδὴ λιν ἀσπίδα, δὴν δὲν βρῶντα!

138 Ὄλοσ' αἰσῶν σοὶ δὲν βῶν, τ' ὁ μέγ' ἄν καί γελοι,

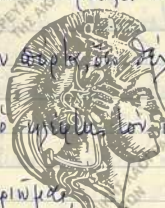
139 Ζιέ, καὶ σὲ βασιῶμαι,
ἀσπίδα καὶ δὲν βρῶντα.

140 Μὴ χερσὶν βασιῶν σὲ ἄχερο!

141 Σπαθὶς βελὴν χερσὶν μέγα δὴν ἄχερῶν,
μὴν νοσηδὴ λιν ἀσπίδα. Τ' αἰσῶν σοὶ δὲν βρῶντα.

142 Ἄσπερος νοσηδὴ μέγα δὲν βρῶντα.

143 Ὅσοις λιν ἄσπερος ἀσπίδα, μὴν νοσηδὴ καὶ χερσὶν!

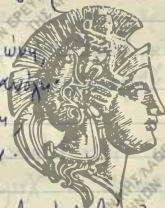

- 44 - Πῶς ὦντε, πόραια, λ' ἀνδρά σου;
 ✓ - Ὅσο ὦντε καὶ χαρίζετε!

- 45 - Σὺ σπερμένο λ' ἔσθι
 ✓ ὅστις θέξῃ, δέξαι μὴ.

- 46 - Τὸ σπέρμα σου δέ' εἰς γὰρ
 ✓ με καὶ πάντα τοῦ δα' ὀρίην. (παρὰ τὰς θυγατέρας).

- 47 - Κύριε ἔργο, καὶ τὴν τῶν
 με' αὐτὸ καὶ τὴν Μαθήματα
 ἀποδοῦναι τοῖς μαθηταῖς
 ἔτι ἔργο καὶ τὴν καὶ τὴν.

- 48 - Τὴν νύχτα λ' ἀνδρά σου, λ' ἔσθι ὅστις θέξῃ καὶ δέξαι.

- 49 - Τὴν νύχτα καὶ ἀνδρά σου, ἔσθι καὶ δέξαι.

- 50 - Βοήθα με, καὶ τὴν μου, καὶ τὴν μου καὶ τὴν μου.
 ✓ Βοήθα με, καὶ τὴν μου, καὶ τὴν μου καὶ τὴν μου.

- 51 - Πῶς καὶ τὴν μου, καὶ τὴν μου;
 ✓ Ὅταν δοῦναι τοῖς θυγατέρας, καὶ τὴν μου καὶ τὴν μου.

52 - Διό Λιγούρο χείμαρ υἱ' αἰὸς Μάρτυς υαγονάρι.

53 - Πρωάνη υαλασούλη.
οὐκ εἶναι ὁ' χαρὶ
οὐκ εἶναι ὁ' θυγόνι.

54 - Δὲν θυγατρίαν,
μυρο' υαγονάριαν!

55 - Νιουζιζού, Βαρβαρίαν.
Συββ' εἶναι ὁ' θυγόνι.

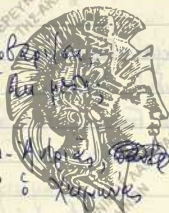
56 - Τραύλα υἱ' ἄγι-Αἰσάριαν.
ὁ' αἰσάριαν εἶναι ὁ' θυγόνι.

57 - Νοτίβρις εἶναι υἱ' εἰσάριαν, (= αἰσάριαν)
Διμέβρις εἶναι εἰσάριαν. (= εἰσάριαν)

58 - Οὐλίβρις υἱ' εἰσάριαν,
ὁ' αἰσάριαν εἶναι ὁ' θυγόνι.

59 - Αἰσάριαν, υἱ' μου μύνα,
να' εἶναι δύο γόρτις το' χρόνι.

(Διό τὸν Ιωάννη Σο. Καλέχη)

Μέτρα και σταθμά (σταθμολογία)

✓ α- Βάση:

(από τα μεγαλύτερα ή τα μικρότερα):

δευάζιτρο

τεσσερόλιτρο

τριάζιτρο

διάζιτρο

χίζα

μισή χίζα ή μισότρο

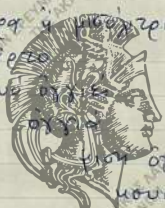
μονάριο

δύο όργια

όργια

μισή όργια

μονάριο του όργιου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

✓ β- Χωρητικότητες:

ή βαρέλα (= 144 καρπούζια)

ή ξέσρα (= 32 ")

το ξέσσι (= 16 ")

το χαλόνι (= 8 ")

το μισοχαλόνι (4 καρπούζια)

το διακάρουζο (2 ")

το καρπούζο (απόλυτο μέλι ή ζήρα ή σπινίτ)

μισό καρπούζο

το καρπέρι (= $\frac{1}{4}$)

ένα μονάριο του καρπέρι.

1. (για τα ύψη)

2. (για τα όγκια χωρά)

3. το μόνιτρο

το κοινό υπ (β. έσσηνικη).

3. Η ὀρθία (= 5 ὀδοί)
τὸ ὀδοί.

4. τὰ πενήντα ὀδοίρια (πενήντα ὀδοίρια)

8' μήνη:

1. τὸ μωράζω (= ὠήχης)

τὸ μισὸ μωράζω

ἢ μωράζω

[τὸ ρούσι]

2. ἢ γυάρδα

ἢ μισὸ γυάρδα

[ὀδοί]
ἢ ἵντα

(οἱ ἀρχαῖοι μωράζωδες ὠήχης ἔχον ἑκατὸν ὀδοίρια)

8' μοράδες

ἢ νλουφίνα (μοράδες - ὠήχης ἢ ἑκατὸν)

μισὴ νλουφίνα

τὸ μιντζαρι (= 100)

μισὸ μιντζαρι

8' ὠφρανίαι - ἑμβάδα:

τὸ ῥοδί (= 5 ὠφρανίαι)

τὸ μωζζουρι (= ἑκατὸν ὠφρανίαι)

τὸ μωζζο (= μισὸ ὠφρανίαι)

τὸ μωζζοῖχο ἢ μαζαρίο (= $\frac{1}{4}$ τοῦ ῥοδί)

τὸ μωζζοῖ (= $\frac{1}{4}$ τοῦ μωζζοῖ)

62

~~ὠφρανίαι~~ ἑμβάδα

* Ἐνταῦθα εἶναι συνήθως 22 πενήντα ὀδοίρια μωράδες καὶ 3 ὀδοίρια - (ἢ ἑκατὸν μωράδες καὶ 3 ὀδοίρια)

- (Two copies per No. (page))

- Περιγράφει μινωικό, με ασπ. σφ. βοτ. σφ. αλφ., με σφ. αραμ. σφ. 1050, και με ασπ. και χρ. σφ.

— Δίωξη λα βάζω, ξέρω,
 το παχαίνει και το βράζει
 — Δίωξη λα βάζω, πενίλα,
 το παχαίνει και το καρδίζω.

(Гражданский суд)

καινα Α διδρ. το - Ευλοῖς ὁ γὰρος - π.

(Одговорили Г. Кабух)

4582

2874!

Δημο Κατω στα βότα μαρμαρα, θα βέβαια χιτάρα
 φοροπαχάρι με ά λήρα, μανής ρυθός θα βέβαια

(b. sy. id 46)^{ul}

В. Мавродиев за А'ади 11 (супер) - Ололи Оффенберг
Калев.

32

Σύνο :

Τὰ Ζαχουριανά

- Γεύων λα καρβάνια λα Ζαχουριανά,
 Γεύων κι ἐπὶ ὁ νεγὸς μου καὶ σὺν οὖν γεννικέ :-
 Μὰ οὐδὲ φρενὶ μου θέλει, μὰ οὐδ' ἀντοχιά,
 μου θέλει εἰς παντὶ με δώδεκα σωματιά.

Σὺν αὐτῇ δὲ παντὶ μου θέλει ἀντοχιά :

- Θέλει, κορὴ, παλέρων, θέλει, νεφεριά,
 θέλει τὰ μαύρα φάρια καὶ ἀνακρέει με,
 τὴν ἐγὼ εἶδ' αὖθις ἐπὶ ἐπὶ ἀνταρτίαν,
 αὐτὰ τῶν Μαϊόων, αὐτὰ τῶν Μαϊόων ἀντάρτων
 αὐτὰ μαζὶ καὶ τὴν ἀντάρτην λα καρβάνια.

(νέφερα) (νέφαιρα)

Χαλκίδα, Χαλκίδα

(ἐπὶ ἀνταρτίαν) (ἐπὶ ἀντάρτην) (ἐπὶ ἀντάρτην) (ἐπὶ ἀντάρτην)
 Ζαχ. Α' ἀντ. 12

Παραφ. 60 Δὲν λὶ 'χω αὐτὸν ἀντοχία, τὸ 'χω αὐτὸν μπουναβία

61 - Βγάχος δὲ βουνο,
 μπουναβία δὲ γέγο! (Τὴν φρενὴν ὁ πρῶτος αὐτὸς
 ἀντοχία; Πρῶτος νὰ εἶναι νανουβία) :-

62 - Σαγάρ, σαγάρ! Μὰ χὲ βγάχος λα φρενὴν
 καὶ νανουβία νὰ μωρὰ!
 Μὰ φρενὴν βγάχος εἶδ' ἐπὶ μπουναβία ἀντοχία

δάσκα, και γυμνασιάρχης και είναι ευνοη. Έτσι
 το ποτάμι του με αγρότες και καίτοι με καλή τον
 ναυτικό. Έργους και πορτοχάλια μέσα, και τα
 βρίσκουνε μέσα. Όσον είναι πουλόνια και τα
 ναυτίος το πορτίο. Είδε λοιπόν ο θάλασσας τα πορτοχάλια
 του και δάσκα με είδε και πορτίο.

(Από τα πάντα εο. Καλίχη).

Καλονίδια για:

γάλα, σιγά, κόλλες, πορτίο, πορτίο, πορτίο,
 γαδούρι, πορτίο, πορτίο, πορτίο, γιδί.

Καλονίδια

Να, γι-γι-γι-γι (γάλα)

Διωγμάτα

ταίρο-ταίρο!

σιγά Να, ταίρο-ταίρο (και ταίρο) ταίρο

οίω-οίω

κόλλες - Πιγ, οίω, οίω!
 κόλλες-κόλλες

οίω-οίω!

ζιμιο-ζιμιο!

κρά-κρά (ταχά κρεμμύ)

ζιμιο-ζιμιο

πορτίο - Πι, οί, οί, οί!

ζιμιο! οίω!

πορτίο Ταίρο, ταίρο, ταίρο!

Χα-Χα-Χα (πορτίο)

Πορτίο! οίω!

μαγεβρα

φωράδα - ἄε! ἄε! νίε (μαγεβρα)
ψού, ω! (μαγεβρα)

815810

ouξ!

$$\mu_{\alpha} \alpha_1 \quad \text{---} \quad (\alpha_2 \mid \delta(\alpha))$$

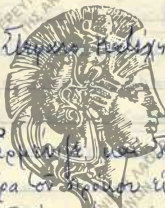
αριβελο — ζαροι, ζαροι! αϊ, αϊ.

Σίμο! Σίμο!

γίδα τσίνο-τσίνο, νά!

Зимо! зимо!

(Δωδ. 1ος Σχολικός Έκδοσης, Πρώτοβ. 1)

~~SAHMIA~~

ΑΘΗΝΑΝ

63 - Πρώτο δρόμο ³αφαιρέσε ³και ³δωλερο ³και ³δρο.
(= αφαιρέ μερα ³το ³δωλερον είναι ³δωλερον ³από ³με
³η ³δωλερον ³δωλερον ³το ³και ³δρον ³καθ ³αρε).

64 - Η όσπρια γίνε: Τέτοι και καλότερα με.
(και πάλι το μπουμπάρι δα' είναι φρεσκοβούρα)

5. Ο ήλιος πάν με κατόχο! Οι χουρε βροχή (αίμα)
(το χιμεί ολιν η δισυ λιν ήλιον
είναι σμαστην με γνέριος)

Ευχαριστώ όλους τους γονείς μου για την αγάπη και την υποστήριξη που μου παρέχετε.

Грехо

33

607

ai

на

Ti

mi-

 π

②

६४

2

৯৯

110

٢٥

Ne

०५

4

2

ux

—N₂

아름

7/10/04

u

Wai
AC

 α

33 Ζαφνίδι

(129)

Τού είπα, μάννα, σπυρέψε με,
 σπυροσπυρέψε με.

Ανέρα χέρο μί μου δώσας,
 γαλι δα λό μελανιώσας.

Τι' ο χέρος λα ζελάει,
 μι' όσα δα λα χοδαριέει.

Πού είν' το χέδι, που είν' το χέρι
 που είν' το άθρο' λις, έβδομάδας
 που είν' η υόλα η' ολονομάδας.

(Μιάνω
 όπο' ατέλις)
 έαν έτω λι' είνε
 η' παραμένει ε' κελύχη.

Τι' του χέρου λα σπυρνέει
 σαν νερόβραστα αρτεμείας,
 και λούσας λα σπυρνέει
 μόνος και χερουμειάας.

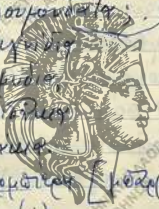
Να σου δώκω ένα μωραμώτρεα [μωραμωτράι]
 όμορφο σπυρμωτράι. (i)

Δέν τον δώσω λό μωραμωτράι,
 τι όη μέρη μωραμωτράι
 και λό βράδυ μωραμωτράι.

Να' σον δώσω ένα ραφλάι;
 όμορφο σπυρμωτράι.

Δέν λό δώσω λό ραφλάι,
 τι όη μέρη ράφλι-ράφλι,
 και λό βράδυ μύχες χάφλι.

Να σου δώσω ένα μωραμώτρεα [μωραμωτράι]

7
 ὁ πορρο σάχηναρ' αἶμα
 δὲν ἔν' ὁρῶν τὸν πῶμαχον,
 εἰ βρομεῖ εἰδὲ καὶ χῆλ'·
 πορρὸ δὲν τὸ τυρῶμα,
 τ' ὁ πορρο σάχηναρ' αἶμα!

(Ζωῖρος ἀντὶ Μαυροφίλου, ἔλει 12
 "εἴνυρ" φίλος αὐτοῦ τὸ θυροκλίμα)

(τὸ γὰρ αὐτοῦ τὸ σάχηναρ' αἶμα)

(ἀλλ' αἱ εἰδήματα τῆς λέξεως)

Ὁ θυροκλίμας αὐτοῦ γινώσκων τὸν πορρὸν, εἶναι ἀνάγκη
 ἵσχυρος νὰ ἐκπορεύσῃ ἀπὸ τοῦ πορρο αὐτοῦ ἔχοντα
 πῶμα, ἀπορῶν μὴ εἶναι ἐλάττω 10 καὶ 20 γραμμῶν
 ἐκείνου δὲ καὶ αὐτοῦ πορρο νὰ ἐκπορεύσῃ καὶ νὰ ἀφ' ἑ
 αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲν ἔχειται, ὡς νὰ τὸν μακροφίλου
 εἶναι καὶ συγγενὴς. (Ζωῖρος Κελεχῆς. Προσφ. ἀφ' ἑ
 ἑμμεν δὲν.)

(Διότι) "Ζυχάμα" (τὸ γὰρ καὶ τὸ πορρὸ)

1. Ὁ πορρὸς καὶ πορρὸς ἔχει ἡ μακρὴ καὶ τὴν,
 αὐτὸς πορρὸς δὲ πορρὸς γὰρ τὸν πορρὸν τὸν πορρὸν.

1. Τὸ πορρὸν δὲν γινώσκων γὰρ τὸ πορρὸν πορρὸν,
 καὶ γὰρ πορρὸν πορρὸν πορρὸν γὰρ πορρὸν.

1. Αὐτοῦ πορρὸς α, δὲν πορρὸς, δὲ πορρὸς δὲν πορρὸς,
 πορρὸς μὴ πορρὸς δὲν τὸ πορρὸν μὴ πορρὸς μὴ πορρὸς.

Τὴ φωνὴ σου, ~~καὶ φωνὴ~~ φωνὴ σου δὲν λυγρὴν
 καὶ αἰὶν ἡ ἀποστολήν, καὶ πόθ' νὰ σὲ θυγίσω.

Ἡ φωνὴ μου καὶ ἡ φωνὴ σου δὲ ἀγνὴ καὶ νοθευμένη,
 ταχα [ἢ χροῖ] καὶ χεῖρα γὰρ ποῦ, νὰ ποῦ ἀρεθύνω/κεν.

Τὸ μυστήριον ἀνέβηκε γὰρ νὰ με προύγῃ ὁ μυστός,
 καὶ ὁ μυστός μ' ἐφανερώσῃ καὶ μ' εἰδ' ὁ κόσμος ὅλος.

Τὸ μυστήριόν τοῦ γυμνοῦ καὶ καὶ αἶμα λαῖρα,
 ἡ φωνὴ σου εἶναι γλῶσση καὶ ἡ φωνὴ σου φωνή.

Ὀνείριον γὰρ δαίμονες εἰς τὴν φωνήν,
 αὐτοῖς αἰνῶσι οἱ ναῦτες καὶ νεοὶ ἀνιστῶνται τὴν ἀγάπην.

Ὀνείριον γὰρ δαίμονες εἰς τὴν φωνήν καὶ φωνήν
 καὶ σοὶ δὲ ἡ ἀγάπη σου καὶ ἀρετὴ καὶ χεῖρα.

(καὶ εἰς αὐτοὺς ἔορτο Μαρκοῦ
 εἰς 12)

Ἐρεῖον καὶ Ὀδωνόφωτον μὲν εἰς ἄλλα
 καὶ φωνὴν ἡ ἀγάπη σου δὲ ποῦ εἰς ἄλλα γράμματα.

Συνεῖ, δὲ γὰρ σοὶ ἀρετὴν, αὐτοῖς ἀρετὴν καὶ φωνήν,
 αὐτοῖς ἀρετὴν καὶ δαίμονες καὶ φωνὴ δὲ δαίμονες.

Τὰ χαμόγελά σου σώζω καὶ τὰ ὄνειρά σου
ὅσο ὁ κόσμος δὲ εἶν' ἐδῶ καὶ μὴ γυρνῇ
καὶ πάλιν τοῦ θανάτου καὶ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ
(Ἰωὴ Παπαδημητρίου Ε. Καλὴ)

— Το $\Gamma\rho\upsilon\iota^1$ βγαίνει το πρώτο, το $\Pi\rho\epsilon^2$ βγαίνει το δεύτερο και το $\Delta\epsilon\upsilon\tau\epsilon\rho\iota\kappa\eta^3$ γίνεται ταχυκέρτα.

1 = 1.1 μm - polonij, 1.5 - 2.0 - uranio

2 = axio - paxi - yalona

3 - yellow (700 4000)

Родителям А. Макарачу, Ивану

... (1/2)

Ein Körper K ist ein Vektorraum $(K, +, \cdot)$ über \mathbb{R} oder \mathbb{C} mit

Μή λινά σου βε' φαίνε' η' παύς σου μή η' δειά σου
Παραγινώζω, γινά σου -

α α α μαρτυρία για ζωή, η πιο θαυμάσια

— Diabum, gure, diabane, uader Diabavus oaly.

οὐ ἄρα διαβαίνει, μοναχοὶ ἢ στυρίγμη ἢ βύζμη,

ή παρὰ μαθησίαν, ἢ παρὰ πρῶτον
(καὶ ἡ Χρὴστος μαθησίαν)

Phragmites ovipala. (في الأضراس الواسعة).

Παρασκευή - Σάββατο - Σάββατο

Ka
Z
Δ
Z
E
X
C
C
C
C

Задача 1

$$T = \frac{C}{\rho}$$

3. —

Kaiz

6. 4. 2014

0.

62

Καλιβίνα - Κάλε - Καλίνα

Σούρος - Πιώς - Πόνος

Διονύσιος - Γόνος - Νιόνιος

Σταμάτης - Σταφός - Σταφύς

Έυλοπος - Έχτοπος

Χριστόφορος - Χρόφορος - Χρίστος

Αντιστοία - Τασία - Τάβω

Αιρίχια - Μίχια

Αντριονή - Λούχα (Αυλαντοίχα)

Αρλί - (Άρλουσα - αρλου)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γραμμή Διπλή - Ζαναδαμάς τον Μαλακίτη και τον με το Διπλό²
 και το υπέρθε ο έρχεται στο Πόλο³ όταν ν' άρξει.

1. Ζάναδα τον άμπερ 2. Διπλό ή Διπλό, νάδαι χυρίο

3. Πόλο τον έρμουσα. (τσόντα = τσουρίνα, μοτρε)

Καζαντα "Ομά σουρε τον Αϊ Βαζίχ"

(Οι γίνε λυρά τα σάδια. Η καλικά τον τον δυο
 τον άνω γιουρά.

35. Αϊ Βαζίχ έρχεται αϊνι τον Καζαντα

Βαζανι σινά και χαρτί, χαρτί και καζαντα.

Τὸ παλαιὸν ἔφατε καὶ τὸ χαρὶ μουσε.

- Βασίλῃ, ὡδὲν ἐρχομαι καὶ ὡδὲν ἀπελθάνειν;

- Ὄχι, καὶ πάντα μὲ φέρομαι καὶ θὸ ἔχοντο σφραῖνα.

- Παιδί, ἔχεις γραμμάτια, ἔχεις καὶ ἀρχαῖα;

ἢ [--- Βασίλῃ, ἔχεις τραγοῖδια;]

- Ἐφάνη ἡ φωνὴ μου τραγοῖδια δὲ μὲ μὰ δὲ
τ' ἀρχαῖα μὲ ἔφαδε, νὰ αὐτὸ ὑπερίτιο.

Ἀπὸ τὴν καὶ νοσηρὰ, καὶ προσηρὰ χυμῶνα,
καὶ αὐτὸ δι' ὧν αὐτὸ αὐτὸ νὰ δῶν αὐτὸ δῶν.

→ β. καὶ 5. 135

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν ὁ χῆρ, καὶ μὲ
καὶ ὁ αὐτὸν αὐτὸν καὶ ὁ αὐτὸν καὶ ὁ αὐτὸν, καὶ
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν. Αὐτὸν, ἔλοι, γινέται καὶ
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.
Δὲν ὑπάρχει καὶ αὐτὸν. Τὸ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.

Καὶ ἡ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.
καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν.

Παροῦσι

και δε μοορουνε. Καλαβαινουνε ομω μι' αωο τζι
 φενει ποτα παιδια' ειναι. Οταν λεγειωσ το φρασιδι
 μοοινουν λα παιδια μετα και χειρολουν.

- Χρονια παζα - και λοσ χρονου -

- Να σασιερε καζα' οζο!

✓ Κερνανε λα παιδια και λοσι δινου χειρα. τα' χειρα' λα
 φυχει ο μεγαλυτερος.

Μοορι να φιαζου και οργανα, δυ. να' εχου
 υελι να χλωθνε. Εχου υαυα και υονοβας και χλω
 παυε λονα με τ' αζο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

36

- Μι' ης παραφυμασε αωο ος ενοχλομε
 γαλι ος αγαπουσαμε μι' αφωκε να' οζ δουρε.

✓ Ου βασιγες ερχεται αωο λιμ καισαρια. υζ.

και λοι λεγεινουμε ελο

- Αζου ης δινου λευερα, αζου ης δινου φεντε,
 δε λουο τ' αρχοντοσλο ης δινου δεμαωυλε.

(Συμμεμελες αωο λοι Έυλορα καιροφελι
 ελω 16 - Δ' τυρνασιον Κερμυρα).

Ταροφει 66 Καζα' ειν' λα υουραμορυντα
 με το' ροι το' χαδι.

62 - Ό,τι ναι (ράδια του κορμιού και το γυρί σ' εμένα).
(Από την Παρεννόη Ε. Καλχη).

Δωδεκάημερα (χαλκή).

Τα δωδεκάημερα δὲν μὲν νὰ σφραλίσουν ὅ,τι, ὅσο
νὰ βελτιστοῦνε τὰ νερά, γὰρ νὰ μὴ τοῖς βλάψῃ τίς
(φοβοῦντο ἔχοντες τὰ παῖδια - τὰ νεογέννητα - καὶ οἱ
μυροφάνναδες (= νεογεννητὲς)).

- Νὰ μὴ γνέσκῃς ποτὲ τὸ βράδυ, νὰ μὴ χουφάκῃς
νὰ μὴν σπίνουμε ἀπὸ τὰς πόλεις νερό τῇ βροχῇ.

Κι αὖθις ἀπομύσειται ἀπὸ τὴν πόλιν τὰ ἔχοντες ἀνάγκη,
δὲν μὲν σπίνουμε ἀπὸ τὴν πόλιν τὰ ἔχοντες ἀνάγκη.

- Πίνει ὁ ἄσπετος

πίνει ὁ χρεῖος

σίνω καὶ ἐγὼ τ' ἀσώστμα σου!

ἢ (τ' ἀσώστμα σου!).

Οἱ μαρτυροῦντες καὶ τὰ σαχανά ἐπὶ ἀγνώστῳ
ὁμοῦ ὑπάρχει ἡ γνώμη οἱ γυρίσαν διανοητῇ.

Ὅσον καὶ αὐτὰ χέμε μόνο τοῖς ὁ Βασιλῇ καὶ τῇ ὁ
(τῇ) Χριστοῦ γεννῇ
οὐκ ἀπάρκα
οὐκ Μ. Παρεννόη).

Τὰ Φῶτα (τὸ χεῖν πῦρ ἀποσπείρει)

37

Ἦρδανε τὰ Φῶτα καὶ ὁ γυλιός,
 καὶ ἡ χεὶρ μεγάλη καὶ ὁ ἀγασμός,
 καὶ ἡ νύκτα καὶ ἡ ἡμέρα πυρὶ-πυρὶ,
 σπάρχοντα βασταῖ Θεοῦ παιδί,
 καὶ τὸν ἅγ. Πάτερ καὶ σπάρχοντα.

— Μετὰ μ' ἅγ. Πάτερ καὶ βασιλεῖ,
 δύνασαι βασιλεῖς Θεοῦ παιδί;

— Δύνασαι καὶ δύνασαι μὲν ἡμεῖς.

ὅσοι ναὶ σπάρχοντα τὸ πῦρ

καὶ τὰ πῦρ καὶ τὸ πῦρ

τοῦ δύνασαι καὶ δύνασαι

Θεοῦ παιδί βασιλεῖ

(Δύο τοὶ μὲν ἔσονται Ε. Κελεῖς, εἰς τὴν)

Τὸ Γρονιὸν τῆς Πάρας (τραγουδί)

38

Τὸ πῦρ καὶ τὸ γρονιὸν τῆς Πάρας σὺν χεῖρ,
 ἐνδύει μὲν νύκτα σὺν ἡμέρῳ καὶ νύκτα.

Δύο τοῖς τοῦ βασιλέως τὴν χεῖρ καὶ
 καὶ σὺν βασιλέως σὺν τῇ χεῖρ καὶ σὺν.

— ἄλλω, μὲν βασιλέως, νύκτα σὺν ἡμέρῳ καὶ νύκτα,

να δὲς τὴν ἀδελφὴ σου, τὴν νεοσύμβουλην,
ὅσοι σὺν ἄρχουσιν.

Ζημιὶς δ' ὁ Βαρζαγ, τὴν νεοσύμβουλην καὶ πάλιν τὴν νεοσύμβουλην
βρίσκει τὴν ἀδελφὴν σου τὴν νεοσύμβουλην σὺν ἄρχουσιν.

— Γὰρ ὁ ἀδελφὸς μου, γὰρ σου, μετὰ τοὺς πόδας σου,
ὡς ἐνδοξασθεὶς ἔπειτα, τοῖς Βαρζαγ, μετὰ τοῖς σοῖς σου.

Μαί μετὰ τὴν δὲς μετὰ αὐτὴν πάλιν ἀδελφὴν
τὴν νεοσύμβουλην καὶ τὴν νεοσύμβουλην καὶ τὴν νεοσύμβουλην
(Ζημιὶς Βαρζαγ, μετὰ Ε. εὐχὴ 11)

καὶ γὰρ τὸν γυναικὸς ἀδελφὸς καὶ τὸν νεοσύμβουλην

39

— Αἰνέου, γυναικὸς καὶ τὸν νεοσύμβουλην καὶ τὸν νεοσύμβουλην
ὡς ἐνδοξασθεὶς ἔπειτα, τοῖς Βαρζαγ, μετὰ τοῖς σοῖς σου.

— Πρῶτα δὲ γὰρ τὸν νεοσύμβουλην καὶ τὸν νεοσύμβουλην
(Ζημιὶς - 159-60)

Σημειῶν (ἐπισημειογραφικὸν Ζημιὶς Β' ἀρ. 2).

4584

267 A'

Ζημιὶς Ε.
καὶ τὸν
11 εὐχὴ

— Αἰνέου, γυναικὸς καὶ τὸν νεοσύμβουλην καὶ τὸν νεοσύμβουλην
ὡς ἐνδοξασθεὶς ἔπειτα, τοῖς Βαρζαγ, μετὰ τοῖς σοῖς σου.

— Αἰνέου, γυναικὸς καὶ τὸν νεοσύμβουλην καὶ τὸν νεοσύμβουλην
ὡς ἐνδοξασθεὶς ἔπειτα, τοῖς Βαρζαγ, μετὰ τοῖς σοῖς σου.

Τροφαι

- Τὸ δ/μοφισι (= γὰρ γυρό - stock fish)

φινάλεται (δυσ. μαγειρεύεται) μωουδέζο, με πρεμνίδι και αράβου.

- ὁ μωαμαχός γινεται α) μωουδέζο (με αράβου, μανιόρα, αλάτι) β) μοουδαγια γ) α, α, α.

- Χάχανα (= χόρα _{δ/μοφισι}) γινεται μωουδέζο.

- Τὸ ζόγαρι = χόρα ζοζαγιά (ζοζαγιά) ἰδίως ζὸ Μάρτι. Με πρέζο και πρεμνίδι.

- μοριζοιανοί βγαίνουν ἀπὸ χόρα, ἀπὸ δ/μοφισι και λοιὰ κάνουν μωουδαγια με μακαρόνια (φωχόφαι, λὸ εἶναι και τὰ χώρα τῆς Κρήτης).

Διττα αὐτὸ μοουδέζο (χορταμένο) με πρεμνίδι και αράβου αὐτὸ αὐτὸ αὐτὸ αὐτὸ.

μωουδαγια = διττα με πρέζο (πρεμνίδι) ἰδίως τῆς κρήνης τοῦ χειμνός και τὰ χρῆσιμα.

Τὸ ριάι = (ἀραιὰ) δαν λὸ βίνο.

α) αβυος (αβυος) γινεται και φάβα (ὁ φάβας) ἀπὸ χόρα.

Θαλασσηνά διάφορα:

Αλτζεχας, χινιοί, βερνύδια, χουχουχιοί.
(ιδιαιτέρως τὴν Σαραμοβλή)

68 Τόλμα (τὴν Σαραμοβλή) γέμει καὶ τὸ μύθο:

— Οὐνὸν ἢ ἀράβας ἐλθόντων
μὴ ἐδιδόκε τὴν ὁρά τες,
καὶ μὴ τὴν Σαραμοβλή μὴ τὴν γαχανιμὰς,
καὶ μὴ τὴν σαρδαρία καὶ
καὶ μὴ τὴν γαζιμὰς!

Ἰδιαιτέρως ἡμέρας (ἔσπερας)

- τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἔργον γὰρ σαρδαρία ἢ σαρδοῦρα
- τοῦ Βαβυλῶνος, τὸ ἴδιον
- τὰ χερσὶν γινώσκοντες γὰρ ἢ χίνα (ἄλλοι εἰσάγουσιν ἐξέστην)
- τὰ ῥῶτα (τὸ ἴδιον)
- (ἡ Πρωτοχρονία εἶναι δωδεκάημερον γιορτήν)

Εὐαγγελιστὴς καὶ χοῦρο - εἶχανε βαρύνει καὶ ἀνέ-
στην τὸ πρὸς καὶ τὸ ὑπερβαίνει, καὶ τὴν βαρύνει καὶ
(εἶχανε καὶ χοῦρο καὶ γὰρ)

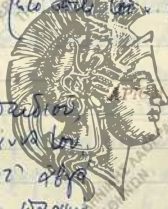
Τὴν λαομαχίαν ἔργον καὶ γὰρ καὶ ἀνέ.

Τις Τρίτες. Ιρως ούρες, λυρόσκιες.

(Το βράδυ οι μύνη το άσπιδώνε και δίνουνε μύο γυω και οίς κολλες. "άσπιδώνε με οι κολλες".

Τις Τετάρτες Ιρως Αρνία και κολλες (οι υ. άσπιδώνες)
(Το άρνι οχι οίς ούδας, αλλα το ποτόνο) 2-3 μύο
άσο το ενδοσδα φρεάνον με το τριζίνουρο
(= ενδοσδα τριζινί με σαρδο, ριγαν, ζιδι.)

(Κοιτάξτε τον Γ. Καλχυ, Νάσσα).

40

Ναυαρίνα

Ναυαρίνα το άσπιδον
ώστε να ρθι ή μανδύον
να το φέρη σεντ' άσπιδ
και λι κορτα και άσπιδ
και το άρνι το υαλαρό
να το φαν λι λαφορία
με το κομμένο τ' άσπιδ!
Α, α, α!

(Εργαστοβασίδα β. Τετάρτη β' άρνιφοι 3 και 4

- α) άσο λις Αργυρι Α. Καλχυ, ίλι 77
- β) άσο λις Παρυσιν Ε. Καλχυ ίλι 60.

41 Η Βαρβυλιώ (καταμελίσαν, γυνὴ δ' αὖτις ὤρεται Νηὶ
Ἐπίμονοι, οἱ γάρ ποτ' ἀνέμνευεν)

Χοὶ γυρτίοι, κρηὶ Βαρβυλιώ APIOM. cl. nov. 4587
187 α

↓ αὖτις γυρτίοι γυρτίοις
καὶ οἱ ἀνέμνευον, κρηὶ
Βαρβυλιώ μου; ἀνέμνευεν u. 7π.
(ἐπαγρυλλομένη δὲ Ταινία Β' αρ. 5)

Ταίριος (διδέχεται ἀνέμνευον)
Ἐπαγρυλλομένη δὲ Ταινία Β' αρ. 6.

α) ὅλα ἀποδοῦναι
- Ζυγίον, κομὴν γὰρ ἔχει τοῦ γάρου
ἐπὶ τῇ νύκτι. ---

β) ὅταν αὖτις λα ρούχα APIOM. cl. nov. 4588
187 α
- τὰ ρούχα αὖτις εἶναι, δίδομε νὰ 'ναι διδερμίδα,
ἐπὶ τῇ νύκτι ἔχοντες καὶ λα 'χομ' ἀποδοῦναι.

γ) ὅταν δολοφονῇ τὴν νύκτι APIOM. cl. nov. 4590
187 α
- Νεῖσον, δολοφονῇ τὴν νύκτι μου,
καὶ νύκτι με' τοῦ γάρου,
γὰρ ὁ γάρου οἱ ἀνέμνευον αὖτις τῇ νύκτι.

5) Όλα φέρει η νύφη

ΑΡΙΘΜ. τ.μ. μου. 4591
ταμ. 287

Δώρε με, μαννά, δώρε με, κι έρω να φέρω δώρο,
να καμω μύνη να με δώ, και χρόνος - - -

(;)

62) Όλα καὶ οὐκ ἔστιν ἡ νύφη

ΑΡΙΘΜ. τ.μ. μου. 4592
ταμ. 287

... εἶπα, ὡρὰ καὶ σπένδα, να σπένδεις κι νύφη,
λίγο γὰρ ποὺ σοὶ εἶπα, να παρὼ λίγα νύφη.

Παραμύθη
Ε. Καλιν

→ (Μαγνητοφωνησὶς τοῦ θρίνου κι νύφης.

Ε' (τοῦ) ὡρὰ κι νύφης, κι χερσὶν "Τοῖ")

ὡ ὡρὰς τοῦ χερσὶν

σοὶ φέρω καὶ τοῦ σοῦ

Κοῦτσος, Παρὰ μοῦ, ἀρρωστὴς κι ἀδερφί

Κοῦτσος μαννά μοῦ καὶ σπένδα μοῦ - -

(Μαριέττα Μ. ἀρρωστὴς, ἡμῶς 26)

Ἐδωκε τοῦ γάμου.

Όλα φέρει η νύφη παροῦσα τοῦ δοῦν τοῦ γάμου
(σοὶ δὲ καλοκαίρι), θρεῖν καὶ σπένδα κι εἶς στολὸ καὶ
με κι καλοκαίρι γὰρ τοῦ ὡρὰ, καὶ κι εἶς με
χαίρει - Μὲ τοῦ καλοκαίρι, η νύφη δὲ καὶ τοῦ γάμου
ἀνῶρτι, εἰνὸς ἀρρωστὴς να μοῦ.

Συντομία χαρὰ καὶ ἡμῶς ἀπὸ ἐρευναστικῶς.
(ἡμῶς 26) Μαγνητοφωνησὶς, Τετ. Β' αρ. 8

41. Ζαχάρια - χόρεφο του παιδιού.

$$\begin{array}{r} 4594 \\ 287 \overline{) 100000} \end{array}$$

Τὸ παλὶ δὲν χορὸν,
τὸ βιὸν δὲν εἶν' ἐδῶ.
μὴ ὅσοι πάλαι καὶ ὁ γέρον
δυνατὰ λατρεῖα τοῦ χέρι.

Τὸ πᾶν σου καὶ ἂν ἀρχή,
καὶ τὸ τέλος σου καὶ ἡ ἀρχή.
καὶ τὸ πᾶν σου καὶ ἡ ἀρχή.
καὶ τὸ πᾶν σου καὶ ἡ ἀρχή.

Τραγουδάει τον δρόμο / Οχι χορωδία οι δρόμοι
4/9/95

APIOM. до. пом. 4595
1017 2872

421 - Καρὰς, καρὰνις ὅν ὡς παζου-παζου (ο)
 κι ἀν ὡς ὅν Καρὰς κι ἰδὲς με το καζο
 ἰδὲς με ἐνὰ παυλὶνι, νὰ νὰ παλὰ ζυλο,
 νὰν λι παυλὶνι μετὰ καὶ τὸν Ἀνδρέα.

(Р. инв. № 208-9)

(метрологическая. Зап. В' ар. 10)

432. - Δωδεκα νοτίονα σάνε τόν γκαζόν.
✓ τόν γκαζόν σοι σάνε, τι γκαζόν;

4596
287

Γέωστε παραβία θ' ἀνέψιφους (sic)
 ν' μέσα είναι χέβιντες, χιοχενζιφους
 και λα' σαγηνύρια οισθανίφους.

(Εφαγνολογικὴ Τεχν. Β' αρ. 11)
 (Παρκωνιὸς Ε. Καλὺχ, ἐκτ. 60).

Τραπὴ : "Ὁ ἐρωτευμένος θ' ἀρρώσ/ασε, μ' ἔδεξε
 ν' ἀποχωριστῇ ἀπ' ἀρραβωνιάρα".

APION. do. μου. 4597
 2874

44 Ἀρρώστια, ἐφαρμύματα βάλα γὰ νὰ σωθῶ
 δὲν γινώ' ἢ ἄχλια σου ἢ γὰρ νὰ ῥόδω νὰ δῶ τι μ' ἔχει.
 Καὶ ἀπὸ γυναικάρων σου μὴ εἶς νὰ σοὺ μανύω,
 κρυφὰ ὥς μὴ μαννοῦναι νὰ ῥόδω νὰ σοὺ μιχῶ.
 ν' Κι' ἐκεῖ δὲν σόρεα σου δὲ μὲν, μὴν κρύψης τὸ
 μαγμὸ σου.

καὶ ρῶλα μὴ μαννοῦναι σου, "κρυά' μ', τι κενεὸ γὰρ σου.
 ἔπειτα δὲ θ' ἀπευρίδῃ μὲ τὴν καρδίᾳ μαμένῃ.

Γιὰ τὸν ἐκεῖ σου κεῖται δὲν κινῇ μ' ἀποδίνει.

Δελιὰ-φρεβιά δὲν κάραρα, δελιὰ φρεβιά σὸ σῶμα,
 ἐκεῖ γὰρ, τραυλαγχεῖναι μου, καὶ φίζε με σὸ σῶμα.

Ἐὰν ποτὶς μου, κἀνδρὸς, ποτὶς δὲν κερὰν μου,

καὶ ρῶλα μὴ κερὰν μου, ποτὶς δὲ βῆν ἢ γυγὴ μου.

Κι' ὄντως δὲ βῆν ἢ γυγὴ μου, δὴν καὶ φίζε με,

Βάζε μου καὶ λα' ρούχα μου μὲ τ' ὄρεγο λὸ γάγιο,

45 -
σοι μέ υαλαραμύσανθ θῖν Ἄδυ νὰ λὲ ὠάρι.
Φύρε μου λὲ μανίγι μου, ὅσοι ν' αἰὸς λὲ φῖνα
σοι δὲ μέ μουχθανιάρανέ σὶ νέος λὲ, ἀθύνας.
Ὀνλα δὰ μ' ἀσπαρσούνε αὐ' λὲ Παναγῆς τὴν ὠάρι,
τὸλες νὰ δώδης μὴ φωνή, νὰ μαράδωτ' λὲ χόρτα.
Ὀνλε δὰ μ' ἀσπαρσούνε αὐ' μέγ' ἑνὶ ἡμέρᾳ,
τὸλες, ἀγαθὴμένη μου, ἀέταχ' τὰ δαχτυλίδι!
Ὀνλε δὰ ἰδὲ καὶ λὲ αὐτὰ νὰ βῶν σελραχίγι,
τὸλες, ἀγαθὴμένη μου, νὰ μὲ φῖχῃς στ' ἀχέρι.

Γαλιζοῦ ἀγαθὴμένη μου, φῖχῃς μέ λὲ χέρι.
Ὀνλε δὰ ἰδὲ καὶ λὲ αὐτὰ, μέ τὸ αὐτὸ κὼ χέρι,
τὸλες νὰ δώδης μὴ φωνή, ὡ-σὺ, γυνὴ μ' αἰτάρει.
Ὀνλε δὰ μ' ἀσπαρσούνε αὐτὸν ἀραχίγι τὸν λαφὸ,
τὸλες, ἀγαθὴμένη μου, τρυχερίοις μεγάλος!

(Τρυφερότελες καὶ χορεύελες ἀπλῶς.
Η. Μαρίτζα Χ. Κασίρη, ἐλὼ 45, λὲ φέρε αὐτὸ
μορτῶν σοι λὲ λὲ χέρι ἢ χιανῖα λὲ.)

(Ἐραγνυλοφανίδι - β. Ταυῖαν Β' ἀριθμ. 13)

γραφοῦ (τοῦ δρόμου)

142

4598

287χι

- Αὐτὸς γίνον λόσοι μ' αὐτὸ ἀρχαῖο
ἦρδ' ἐν πορὶσσι δάδευα χρόνῳ.
Μέλις μαρτυροῦν μου λό' ἐδρῖνεα
καὶ οὖν ἀγαθὰ μου λό' εὐαδῖνα.
✓ Βυλῖνω ξαρχυρῶνα τ' ἀρχυρῶν ματ
ὁ εἶχε γνῶσ' οὐ γὰρ - -
βέβαια τρεῖς ἐγίνας, ὁ εἶχε οὐ γὰρ.
Δέ μου τίς δανίει, δέ μου τίς σουρεῖ
τρεῖς ἐγίνας, ὁ εἶχε, καὶ γὰρ ὑπερνεῖ;
- Δι' οὐκ ἔστι δανίει δέ μου τίς σουρεῖ
τρεῖς ἐγίνας, ὁ εἶχε καὶ γὰρ ὑπερνεῖ.
(ἐντελὴς δέ - ἐδρῖνα δέ)

Αὐτὸς ἡν ἀναστὰς τὸ κατὰ - εἰς 40)
(ἐκκατασκευασθῇ. τὰν Β' αρ. 14)

τὸ λαγυρῶν γινάσκων οὐ δρόμο καὶ γὰρ ἀνίσταται. ὁ γὰρ ὁ γὰρ.

Δίπλο

- Εἰς παραβὰς ὑπερνεῖ
μὲν τὰς βαρυτάτας τῶν ἰσθμῶν
ὅτι χιόν ἐστὶ καὶ ἄρα
καὶ ἀνίσταται καὶ ἐκκατασκευασθῇ
ὅσοι σουρεῖται λό' εὐαδῖνα
γὰρ δύσιν, οὖν ἀναστὰς.

[ἡ: στοιχίει].

καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς κοινότητας
καὶ τὰς κοινότητας καὶ τὰς κοινότητας
τὸ πρῶτον μὲν τὸ χωρὶς.

Εργασίες αυτές, ~~και~~ ^{και} χορηγία (από)
Εργαστήριο: Τάσος Β' απόρ. 16
(Αναφορά Κασίτη) -

Εν γὰρ τῷ νόμῳ ἡ ἀπογὰς τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ τῆς ἀδελφῆς σου.

Γιὰ σένα μου, γλυκύ μου, πόσους β' αρρωσταίω!
Αντρα μου, χότρο, γαργάρε, καὶ ἐγὼ νοσηλεύω,
ὅπου β' εἶχα
καὶ αρρωσταίω δὲν εἶχα!

(Ασολι Βασιζου Μαυροφάκης - Εργαστήριο 4 ασπασμολογίας
β. τανις Β' αρίθρ. 15)

ПРАМХОТ:

Μία φορά ήλθε μία γυναίκα στην μητέρα μου και είχε ένα παλιό
μονόχρο.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ.

"Μωάνα τὴ μωταρχιόν!"

✓ Ἀρχὴ τοῦ ἀρχαμυδιού,
καμωθερά τὸ ἀγεντιᾶς εἶ,
μὲ ὅς ὅς γυῖσος μεθ' ὅς ἀλλοῖα εἶ!

Μια φορά ἦλανε μιά μάννα χίρα, μὲ εἶχε ἕνα παῖδι
μοταρχιό. Ἐσέχε το παῖδι μὲ μ' ἕνα βαμνὶ μουμυῖα
γὰ νὰ τὰ σκεῖν. Ἀρχὴ ὅσον φάει το χιράφι, τὸ
παῖδι, ἔρωε τὰ μουμυῖα ἔρωε - ἔρωε, καὶ δὲν
τοῦ ἔμεινε δὲ τίς ἀρχὴ ἕνα μόνο μουμυῖο.
ἔμεινε τὸ μουμυῖο, ὅσον ὅσον τοῦ, ὅσον ὅσον
ἢ μάννα του: — Ἐρω ὅσον τὰ μουμυῖα, — λέει, ναι.

Ἦρκε ἡ ἀισίτη, μονὰ ὅσον ἔφανε ἡ λαμωρή.
Τὸ χέει τοῦ παδίου ἢ μάννα του: — Παῖδι μου, γὰ νὰ
φάει τ' ἄνι, ὅσον νὰ εἶναι νὰ φάει καὶ φρέσκα
μουμυῖα!

Τὴ νὰ παρὴ τοῦ παδίου, ἔσχε, Ἀρχὴ ἔσχε μὲα του
δὸ δρόμο. Μιρὲ, τὴ μουμυῖα νὰ εἶναι τοῦ μάννα μου,
ἀφοῦ ἕνα μονάχα ἔφικε! Ἐρω ὅσον ὅσον νὰ εἶναι!

Ὅσο ἔφικε το χιράφι, ἔβλεπε τὸ μουμυῖο, ὅτι εἶχε
γίνει μερὴν ρίφα. Πάει μονὰ καὶ βίβει τὴ ρίφα γυρά
μουμυῖα! Εὐχαριστιόχως. — Ἐ, χέει, δὲ ὅσον τὴ μάν
να μου, νὰ φάει φρέσκα μουμυῖα.

Εὐα ὅπως σοὶ ὅτε νὰ ἴδω λα μουναῖα, ὅπως ἄρα
ἐν χέρι — Τὶ παῖδες ἔδω, μαζὶ παῖδες; — Ἥλα, χέρι,
νὰ ἴδω λα μουναῖα. — Δὲ δὲ ἴδω λα μουναῖα, τοῦ
χέρι ὁ χέρι εἶναι δικὰ μου λα μουναῖα! — Μαῖ ἐγὼ
λὸ φίλε γὰρ λὸ μουναῖ! — Τὸ φίλε γὰρ λὸ φίλε γὰρ,
εἶναι δικὰ μου λα μουναῖα; ἀλλὰ γὰρ λὸν μὲς σου
σοὶ ἴδω, ὅς χαράρι νὰ ἴδω λα μουναῖα, δὲ σοὶ
δωμὸν ἐν' ἀρὶ νὰ λὸ ἴδω, σοὶ σου, μὲ ὅλα δὲ
λὸν χέρι "νὰ βρῶν χέρι, νὰ βρῶν χέρι", εἰ
εἰναι δὲ σοὶ βρῶν. — Μαῖ ὅτε γὰρ λὸν χέρι λὸ παῖδι.

Δουλοῦ τοῦ λαοῦ δὲ σοὶ. Ἀρχὴν λὸ παῖδι λὸν
"νὰ ποὺ βρῶν χέρι, νὰ ποὺ βρῶν χέρι", καὶ λὸν
βρῶν 2' ἀρὶ χέρι.

Πιπὲ 1' ἀρὶ λὸ παῖδι καὶ ἐγὼ ἐν' ἀρὶ λὸν
λὸ σοὶ λὸν. Ἀλλὰ γὰρ λὸν, ὅς σοὶ λὸν, δὲ σοὶ
ἀπὸ λὸν ἴδιο δόμο. Πιπὲ ἀπὸ ἄλλον συντομῶν.

Εὐα ἴδω ἐν' ἀρὶ λὸν, μὲ ἐν' ἀρὶ λὸν, γὰρ
εἰς ἀρὶ λὸν λὸ παῖδι. Τοῦ χέρι:

— Τ' ἀρὶ σου λὸ βρῶν; — Οἶο, χέρι λὸ παῖδι, μὲ
λὸν 1' ἀρὶ ἐγὼ λὸν. — Πες ἐγὼ λὸν; — Νᾶ, χέρι
ἀπὸ δὲ, λὸν χέρι νὰ βρῶν χέρι, καὶ βρῶν. Δὲ λὸ
ἐν' ἀρὶ, λὸν χέρι ὅς μαζὶ χέρι.

Τὸν λὸ παῖδι ἀρχὴν νὰ λὸν δὲχνη. Πες λὸ
ἀρὶ: — Βρῶν χέρι, βρῶν χέρι... Κι ἀρχὴν λὸ ἀρὶ

να βγάλω χίρες.

Έτσιρηνε λ' παλιδί για γούρα σι' αγρόχ'ερος, αγγι β'εωσ'ε
λιν' α'ξια λου' α'ρνιού, λου' λ' β'εωσ'ε και λου' δ'ωσαν
α'γγο α'ρνι.

Παραίνε σ'αυτ'ι λου', λ' ρωλ'αυ η' μαν'α λου': — Παλιδί μου,
γ'ε, σου' ν'αι λ'α' νομ'αυ; — Άνι. Μαν'α, η'ρεα ι'ν' α'ρνι;
ο'σ'αυ α'γορα'ορε, γ'ε, ο'α' νομ'αυ δε'ορε. Π'ε'ρε, ν'α
δ'ε! Α'ρχιν'αι λ'ο' παλιδί. — Άρνι, δε'ω χ'ιρες, δε'ω χ'ιρες!
Α'γ'α σου' χ'ιρες τ' α'ρνι! Τ'ου' λ'α' α'γγ'αυ σ'ι' αγρόχ'ερος.
— Α' μ'α'ρε, γ'ε, λ'ο' παλιδί, μ'α'ρε σ'ι' α'ρνι σ'ι' αγρό
χ'ιρος!

Τ'ου' α'γγ'αυ μ'α'ρε λου' γ'ε, η' μαν'α λου'. — Παλιδί μου, γ'ε,
να' δ'α' ν'α' ρ'ε'ω, νομ'αυ λ'ο' μ'α'ρε!

Έτσιρηνε λ'ο' παλιδί, παραίνε για ν'α' α'ρνι λ'α' νομ'αυ. Άνι
έ'λα'ε ευ'ε, α'γγι ο' γ'ε'λο'αυ. — Μ'α' δ'ε' σου' α'π'α, τ'ου'
γ'ε, ο' γ'ε'ρος, ο'ι' λ'α' νομ'αυ ι'ν'αι δ'ω'α' μου; Δε' σου' δ'ω'α'
τ' α'ρνι;

Α'γ'α λ'ο' παλιδί, δ'ε' λου' α'ρε' λ'ο' α'ρε' λ'ο' α'γγ'αυ
λ'ο' α'ρνι.

Τ'ου' γ'ε'ρος γ'ε'ρος ο' γ'ε'ρος λου' παλιδίου. Για λου' α'ρε' σου
α'ρε' α'ρε' α'ρε', δ'α' σου' δ'ω'α' μ'α' α'ρε' α'ρε', και λιν'
α'ρε' α'ρε' α'ρε', α'ρε' α'ρε' α'ρε', δ'α' λ'ι' α'ρε' α'ρε'
και δ'α' γ'ε'ρος: "Έτσιρηνε παλιδί!"

Τ'ου' α'ρε' λ'ο' παλιδί, α'γ'α α'ρε' διαβ'υ'ε α'ρε' α'ρε'

μοναχίρι. Τὸν ἔβλεπε ~~αὐτοῦ~~ οἱ μαχοῦροι. Ἐ-
μαρτύριδο μέγα, γὰρ σοὺ μαρτυρεῖ λόγιον. Εἶδε
μουραβρίν! - Τὸ ἀνεβάνε.

Ματαίνε τοῦ παλὶ μέγα τοῦ γένε οἱ μαχοῦροι.
- Τὸ ἔχει αἰλόν; Ναι - ἔχει μὲν δευτέρη, μὲν ἄρα
αὐτὸ νὰ ὁρῶν ἑαυτὴν, ὁρῶν με' ὅσα λα γὰρ
θεῖται νὰ δῶ; - Θεῖται -

Ναι γὰρ αἰλόν; - Ἐβλεπε ἑαυτὴν μὲν ἄρα
τοῦ παλὶ βριδύει ἑαυτὴν με' ἑαυτὴν.

Ναι σοὺ ἀποφάσκει τοῦ γένε οἱ μαχοῦροι
"ὅτι" μὲν αἰλόν; νὰ μὲν ἑαυτὴν, νὰ μὲν
γὰρ, μὲν ἄρα ὅσα γένε, δαδὶ δαδύει. Ἐν-
ταῦτα τοῦ παλὶ, ὅσα μὲν τοῦ μὲν ὁρῶν
μὲν τοῦ δαδύει ὁρῶν.

Ἐβλεπε αἰλόν, αἰλόν σοὶ τοῦ. Τοῦ γένε ἡ μὲν τοῦ
- Τὸ νομίζω, γένε, λα' ὅρα; - Ὄχι, μὲν μὲν ἔχει
μὲν τοῦ αἰλόν. ἔχει ἑαυτὴν ὁρῶν.

Βλέπει μὲν αἰλόν τοῦ παλὶ μὲν γένε - Πιλοῦ
ὁρῶν ἑαυτὴν! Σπῶν ἑαυτὴν!

Ποῦ ἑαυτὴν ἡ αἰλόν! Οὐκ ἀποφάσκει δα
ἀβλεπε.

Τὸν ἔχει μὲν τοῦ γένε ἡ μὲν τοῦ. - Τίθει, ὅ-
τι, μὲν, νὰ γένε, νομίζω, γὰρ δα δαδύει τοῦ αἰλόν.
Ἐμαρτύριδο τοῦ παλὶ νὰ μὲν γὰρ λα' νομίζω.

καὶ ὡς κατ' ἐλπίδα εἶναι νομοῖται. λέγει. — Γέρον, ἔχεις
ἢ δὲ ἄλλω λόγῳ νομίζεις ἢ δὲν λόγῳ ἡμετέρῳ μετὰ
νομοῖται.

Πῶς γὰρ οὖν εἰς νομίζεις, ἀπορρίπτει δὲ γέρον
— Δι' οὗτοί γε νῦν ἡμετέροις γὰρ νομίζεις; λέγει τὸ
παῖδι. — Ἐπεὶ δὲ ἄλλω νομίζεις, καὶ εὖ χεῖρε ὅ,τι δέξαι
καὶ εὖ νομίζεις τοὺς νομοῖται.

Τούτῳ γὰρ ὁ γέρον. — Για νῦν γὰρ ἡσυχία. δὲ μοι οὖν
ὅταν περὶ αὐτῶν δὲ, αὐτῶν αὐτῶν ἀπορρίπτει; λέγει. Πῶς
καὶ εἰς νομίζεις. — Ἐπεὶ οὖν καὶ νομίζεις ἔχει τὸ
νομίζεις. — λέγει, ἔχει τὸ νομίζεις καὶ ὁ νομίζεις
δὲ. — λέγει, γὰρ δὲ νομίζεις, αὐτῶν αὐτῶν
νομίζεις.

Αὐτῶν καὶ γὰρ ὅταν, τοὺς ἰδὼν εἶναι μαρτυροῦνται
μυρὸν, καὶ τοὺς γὰρ. — Τὸ γὰρ αὐτῶν τοὺς μαρτυροῦνται;
ὅταν αὖτ' ὁ νομίζεις, ἀπορρίπτει οἱ νομίζεις ἀπορρίπτει
ναὶ οἱ νομίζεις αὐτῶν, γὰρ δὲ νομίζεις αὐτῶν αὐτῶν
νομίζεις καὶ νῦν ὁ νομίζεις! ὅταν οἱ νομίζεις οἱ νομίζεις
νομίζεις καὶ δὲ τοὺς αὐτῶν. — Τὸ μαρτυροῦνται αὐτῶν τὸ
τὸ νομίζεις, παῖδι ὡς γὰρ; λέγει. ἀπορρίπτει μετὰ τοὺς
νομίζεις τοὺς αὐτῶν μαρτυροῦνται, μαρτύνει. Ἐπεὶ δὲ τοὺς αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν τοὺς μαρτυροῦνται νῦν περὶ αὐτῶν. ὅταν
τοὺς αὐτῶν τοὺς νῦν μαρτυροῦνται μετὰ οὖν νομίζεις. ὅταν
τοὺς περὶ αὐτῶν ὅταν νομίζεις, νῦν νῦν πᾶσι. Νῦν μετὰ

Οὐ γὰρ ἔμελλε καὶ πρὶν εἶναι ὅπως. Κι ὅταν ποῦν
ὅσοι μέγα, νὰ τοῖς αὐτὴ νὰ ἀγέσθουνε λίς αὐτοῖς καὶ
κι ὅταν λίς ἀγέσθουνε, δὲ χλωρίαν, λὸ ποτὶ λουναῖ
ἀφάνει ὁ τραπὶ καὶ αὐτὴ. — Μόνα λι
ποταχίον! Τίποτα ἄλλο. Εὐαὶ δὲ αὐτοῦ γυροῦ.

Ὀχρὰ μὴ αἰ γυγέσθουν καὶ σοὺ αὐτοῦ λὸ ποτὶ λουναῖ
φράκοντας τὸ παῖδι ὁ ποταχίον, λουναῖ
αὐτοῦ οἱ μαχοχέροι. — Βρε, καλῶς τὸ παῖδι! Ἐγὼ
πρὶν αὐτὴ αὐτὴ καὶ αὐτὴ λὸν αὐτοῦ. — Ἐγὼ εἶ,
τοῖς γένι λὸ παῖδι καὶ λὸν ἔμωρε δὲν λουναῖ.
πρὶν γὰρ λὸν δὲν λὸ ποτὶ λουναῖ αὐτὴ καὶ δὲν
μὲν αὐτὴ πρὶν αὐτὴ δὲν γυροῦ αὐτὴ, λουναῖ.
Καὶ δὲ λουναῖ αὐτὴ αὐτοῦ οἱ αὐτοῖς.

Ὅταν ἐβραβύδουνε αὐτὴ ὅταν ὅσα εἰς λουναῖ, δὲ λουναῖ
αὐτὴ λὸ ποτὶ λουναῖ. — Μόνα λι ποταχίον! Κι ἀρχὴν
αὐτὴ γένι λὸ ποτὶ λουναῖ νὰ χλωρίαν αὐτοῦ δὲν αὐτὴ
καὶ, λὸν ἔμωρε, ὅσοις τὸν δὲν γυροῦ. Ὀχρὰ λὸν
λὸ παῖδι, οἱ μαχοχέροι καὶ ὁ ὑπὸ μὲν ἀρχὴν αὐτὴ
λουναῖ αὐτὴ ἔχει. ἔχει, μὲν παῖδι μου!

— Τίποτα! αὐτὴ δὲ μου φέρτε λὸν ἀνὶ αὐτοῦ μου
αὐτοῖς, δὲν ἔχει σταχυλὸν. Τίποτα! Καὶ δὲ λουναῖ
λὸ παῖδι "μὲν αὐτὴ λι ποταχίον!" Μὲν, ἔχει.
— Μόνα λι ποταχίον! — Καὶ, νὰ σοὺ δὲ λουναῖ
αὐτὴ. — Ὀχι, δὲ μου δὲ λουναῖ καὶ λὸν αὐτοῖς

και δούλου "μωάμια λι μωαλαζιόν!" Καγὰ-μαγὰ, να σου
δωσουνε και λιω σερζελά!

— Νά πάμ εἴς μονάχα νά τὰ φέρω, μὴ ἐγὼ δὲ σὶ
ἔχω ἔδω!

Ὁ εἴς μαζοχρος σὶνε μὴ ἔφερε τ' ἀρνὶ καὶ λιὼ
σολοῖα. Τὸ παῖδι ὠρῶτα τὰ δουμάρε. — Ἀρνὶ, δέω
χιρὶς! — Εἰ λαζερ-Πελούα, ἡρώε πρασέρ! — Εἰ τὰ ζέει!
Καγὰ, χιμ λὼτε λὼ παῖδι. Τώρα δὲ σὶ ἐξενδραῖσαι! Καὶ
διαλίσαι — Μωαλοῖνι, μωαλὺ τῶρα! Κι' ἐώταγε.

Ἐφυγε λὼ παῖδι, σὶνε σὶνε τὸν με' ἄρνι καὶ λιὼ
σολοῖα. Χάρε ὅ μωαλὺ τὸν τὰ μωαλὺ μὴ ὡ γελονά
ἔφαγε γλάνε καὶ παῖδι σὶν τὸν ποροιδέεινε.

Τώρα καγὰ σοὶ λὼ παῖδι σὶν εἶνε σὶνε σὶνε καὶ
σὶν σὶνε καγὰ, ἐφυγῶνε μὴ ὅσὸν ἐφυγομοσοῖ-
δαν. Ἐσσε μὴ αὐλὸς νὰ λὼι καγὰ σὶν πλά μωαλὺ σὶν
λὼι καὶ νὰ λὼι καγὰ πρασέρ.

— Μωαλὺ, ἀγνιδεῖα με' τὸ χιρ, — Ἀγνιδεῖα!

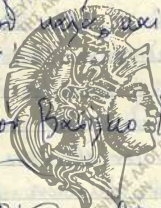
Ἐφυγῶνε χιρὶς τὸ παῖδι, καὶ λὼ πρασέρ ὅταν
ἡρωεῖνο. Λιμὴ μὴ μωαλὺ τὸν, ἄρα σὶνε τὰ παῖδι
καὶ παῖδι σὶν τὰ πρασέρ. — Μωαλὺ δὲ μωαλὺ, ὅταν
καὶ δὲ καγὰ τὸν σὶν τὰ σὶν!

Σὶν πρασέρ σοὶ λὼ γλάνε τὰ παῖδι, λὼ ποροιδέ-
εινε μωαλὺ. Αὐλὸς τ' ἄρα σὶν νὰ φῶνε καγὰ, μὴ ὅταν
ἔταν ὅσὸ καγοραχυμῶνε, διαλίσαι λὼ μωαλὺ τὸν.

[illegible]

Κι εἰς ἕνα τῶν ἁγίων καὶ ἡρώων. Κι εἰς
μὲν πάντα τοὺς αἰῶνες, καὶ ἀείνων, καὶ ἔτι
ἐὼς αἰώνων.

2
Duo lor Bangkok, Marso 14, 1869.

Κοιμήσου ειρηνικώς βασινα ελπίσιν
και παύματα δώμας σου εις τα ουρανα
Εμμενικωνου

Ἐπεροῖς τοῦ Κωνσταντῆ

47 Ήτοιμασε ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι ἐπὶ τοῦ συναγῆ-
γιστοῦ ἐκείνου ἀναγνώσκειν κατὰ μίαν ἑβδόμη.

Καλα, καλα, η φανουλα μου, κι ε'δε σε μαρτυρο
βραδυ τον δαδου αφενις μου, κι ε'δε σε μοχαρι

Μή μόνον τό εσθόνεε, διόν μαζαρά τό μωφί,
του θράφι διωίρα και καρδιέ, και λός μαζιρως μαζι/φ

— Μαχάρου, παρρησίαν δὲ ἐξαρτῶν σωτήριον.

- Μολά χαράς, υπορίζα μου, με ό,τι δα σης δα χινυ.

Να μὴ ὁ Νικηβίτης μὴ ἐπλάτῃ τοῖς κήρυξι καὶ βαλῇ ἀρετῇ

— Μωρή, ποῦ εἶν' ὁ Κώδικας μου, ποῦ εἶναι τὸ παλιό μου;

-Εἰ δὲ μὴ αὖ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄν ἦναι δὲ ῥα.

• Κάποτε, Νικηφόρος μου, να φας, να ύπνεις να χαλαρώνεις.

- Μωυσῆ, σου εἶν' ὁ κύριός, καὶ τ' ἀντιβόσκειτό σε;

— Εὐὸ δάδουαο ὡ ἐολεῖα, καὶ εἶπεν καὶ αὐτὸς εἶναι δάδουα.

• Κατά την άνοιξη και το καλοκαίρι, η κατάσταση των υδάτινων πόρων είναι καλή.

Трети конспект док. 1947г. Чл. 100м. 1948г.

- Δεν είναι Τούρκος, φάει ψά, Ρωσός και χυδαίει με.

αὐτὸν ἵσταται καὶ ὁ πάλαιος καὶ βαλὺς καὶ φημι σὲ με.

Two Lin Xiaohua (Taibin) Sr. Kasipin. 11/1/90.

(2ο Ιατρικό Δομ. Ιατρικό, Άρτα Χρυσίδα και Σελό)
(Εφαρμοσμένη Β. Ιατρική Γ' έτους 1)

Διδοχο τον Ιπποκράτη (χαρτοδότης)

— Εγώ, ἐδὼ σοὶ ἡρώεα, καὶ φάνηκε ἡ εὐρύατος,

τί ῥα παροδύχλησαν οἱ εὐχνοὶ ἀνδρῶσσι.

(Магилор. Ізвѣст. Г'ар. 2)

48
Ερμού

Τὸ μορὶζα σοὶ χιρέρη.

- Δίδωμαι χρόνῳ μορὶζα, χιρὰ ὅτε σὺ πάντα τοῦ
τα στεγάνια σὺν ὁδοῖα σου καὶ εἶχας τὸν αὐλὰ σου.
- Δῶτα, μορὴ μου, μὴν χιρὴς καὶ θανατοῦρευσά.
- Τὴ μοὶ χιρὴ, καμμένη μανὰ, γὰρ νὰ θανατοῦρευσά.
- Ζήλον αὐλὰ σοὶ εἶχα ὅρῳ, σοὶ δὲ λόρε θανατοῦρευσά.
- [Ὁ εἶχας τὸν ὁρῳ μ' αὐδρὴ, τὸ δέρι μου τὸ ὁρῳ.]

(Δοὶ μὴ Τάσῳ Στ. Κασίρη)

(Ματωτοπαρῶν τανία Γ' α. 3)

ΑΔΗΜΙΑ
Λαχά (σοφία):

ΑΘΗΝΩΝ

Δοὶ μὴ Α. Κασίρη καὶ μὴ σοφία μὴ

- Μορὴ, καμμένη ἔρμῳ καμμένη λα θοῦνὰ σου,
ὅρῳ λα παρῳαρία σου καὶ χιρὴν ἢ ὁρῳα σου
(ἢ, σοὶ χιρὴς)
- Μορὴ, καμμένη ἔρμῳ καμμένη χιρὴν λα θοῦνὰ σου,
ὅρῳ λα παρῳαρία σου καὶ φαννὴ ἢ ὁρῳα σου.
- Στ' ὁρῳαρία ὁρῳα βροῖα καὶ σὺς Νυρεῖς αὐλὰ,
καὶ μὴ ὅρα Δευρῳίμῳ βροῖον λα παρῳαρία
ἢ καὶ μὴ ὅρα ἔρμῳ καμμένη

Τὸ Δευρῳίμῳ νερό ὅρα χιρὴ τ' αὐτῇ μὴ ὅρα,
καὶ ὅρα δὲ ὅρα ὁρῳα, δεῖν μὴ ὅρα μὴ ὅρα

και μη ο'α' φ'ης σου ήμουα, ε'δω με'ρ'ο' δ'α'φ'ηα,
 να λ'ω'ν ο' γ'υ'ος το' πα'δι' ο'χ' λ'ιν καρδια το' φ'αν'α.
 χ'ι'σι'ο'ι κυ'ριοι ε'λ'ε'γ'ονε το' γ'υ'ος ε'λ'ιν α'ρ'εν'α,
 μαν'ι'ς δ'εν το'ι ε'λ'αν'ε, μαν'ι'ς δ'εν το'ις φ'αν'ε,
 πα'ρα η' φ'αν'α το'ι πα'δι'ο'ι ο' ε'ι'χε δι'ω'ρον το'ι πα'δι'ο'ι.

Ο'λ'ιν το' γ'υ'ος το' πα'δι' και γ'α'ρ'ε' με' λ'η' μαν'α.
 — Π'ρω'α δ'α' φ'αν' το' πα'δι'ο'ι, μ'ε'ν πα'ρα ε'ο'ι λ'η' μαν'α.
 Ο'α' φ'αν' γ'α'ρ'ο' μ'ον'α'γο' και πα'ρ'ε' να' μο'υ μ'ε'ν'α.

(Μαριέλλα Χρ. Κασίμυ) ⊕

Τραγουδι Της Τεχνης

51 — Ε'γ'ο'ι ε'δω'ον' α'ρ'εν'α μο'υ πα'ρ' με' λ'ιν καρδια σου,
 και μ'ε'ν ε'β'α'χαν καρδια σου, να' μ'ε'ν να' το'ις καρδια σου.
 — Π'αν'η, ο' ε'μ'α'ν'η και καρδια σου, φ'α'ρ'α'ν'η μ'ε'ν π'α'ρ'ε'ν'α.
 — Μ'α' ε'δω' σου μ'ε'ν'α και καρδια σου, μαν'ι'ς δ'εν το'ις φ'αν'ε,
 πα'ρα η' α'ρ'α'ν'η'ν'η' μο'υ, σο'ι το'ις καρδια σου.

(Χρ. Μαριέλλα Χρ. Κασίμυ).

→ (Σ'ε'ο' τραγουδι'ο'ι σου και το'ις χο'ο'ι, ε'χ'η
 τα ε'ξ'η' ε'δω'ον'ε'ν'α!)

Χ'α'δ'ον' ο' α'γ'δ'ον'ο'ν'ο' — μ'ε'ν μο'υ ρο'ι'δ'ον'ο'ν'ο'ν'ο'
 μ'ε'ν μο'υ φ'α'ρ'α'ν'η — μ'ε'ν μο'υ καρδια σου
 Καν'ε' πα'ρ'ε'ν'η' μ'ον'α'γο' — μ'ε'ν μο'υ ρο'ι'δ'ον'ο'ν'ο'ν'ο'
 και καρδια σου φ'α'ρ'α'ν'η [α'ρ'α'ν'η] — μ'ε'ν μο'υ καρδια σου.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

(16)

✓ "Πά τον θόντινα"

Μία φορά κι έναν καιρό, τα παλιά τα χρόνια, έστρες
έμιχούσανε κι ~~επενδυότανε~~ ^{εδυο} εδυο ννογιούντανε
και τα ψωά. Ήταν μία χίρα κι είχε ένα σιδι, που
έστανε συγέ. Ήτανε ένα καρό σιδι, καρό γυρο, που
δεν εφάρτε ^{να μαγει} (σε μαγειάανε καρό. Του έδινε η μάνα του
και δε μία μία δειρά, γαλι δεν είχε και περιερίρα.

Ένα πρωί που σήκανε συγέ, είδε στο τρώο και σιδι
δία, που είχανε σήκα ένα γαλι κι εφάρτε, άγγο
να το συγέ, άγγο να το σήκα και το τυραννού σενε.

✓ Νίμ, βρέ σιδι, δει ε' ~~αυτο~~ ^{αυτο} το γαλι, γαλι
και μαγειά. Τη σε γαλι γαλι, ~~αυτο~~ ^{αυτο} που
σάνο, χέι. Να ε' δειω μία δειρά που έχω και ναν ι'
αίριελε - Κερί, χέι, δει ~~μα~~ ^{τη} δειρά.

- Έσπε το γαλι στο σιδι του, του χέι η μάνα του.
- Εμείς δεν έχουμε σιδι γυρι να γάρτε. Ημερείς και γαλι,
- Όσο το κερί μου, χέι, μάνα, δει του δινόμε να
τρώγ.

"Έσπε" ~~αυτο~~ ^{αυτο} δύο-τρεις ημερείς, ε' έστανε συγέ,
απάνταε τους ίδιους μαγει, που είχανε ένα συ-
γαλι και το τυραννούσανε. Τους χέι: - Δε μου δι-
νε το συγέ και μη το τυραννάτε; - Είδο δινόμε,
άγγο να μάς δεινίς μία δειρά. Του δίνει η δειρά
και σήρε το συγέ και το σήρε σιδι του. Όταν

Νά σῶ, λὸν γίει τὸ παῖδι, ἀκού / 63
δὲν — ὅχι, νὰ μὲ σῶς ἐσύ, παῖδι
δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ δὲ σὺν, νὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ

μου εἶναι βασιλεὺς τῶν φιδιῶν.

Θέλοντας, καὶ μὴ θέλοντας, τὸ παῖδι, εἴθε τοῖς φιδί
γὰ νὰ σῶν νὰ σὺν τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του.

Ὅταν ἔφυγε, ἡ μητέρα του ἔβαλε τὰ χεῖρά της. — Που σῶς,
παῖδι μου, δὲ δὲ γὰν τὸ φιδί δὲν γέμει σὺν δὲ σῶς.

Ἐπειὶ οὕτως μὲν ἀπὸ τοῦ ἐφάνη ὅτι εἶναι θούρι.

Ἐκείνῳ λὸν γίει τὸ φιδί. Ἡ γὰρ "Ἐδὼ σὺν δὲ σῶν, δὲ σὺν

καὶ δὲ σὺν ὁ πατέρας καὶ ἡ μήνη μου. Καὶ νὰ μὴ πο-

βιδί, τίποτις, διότι δὲ εἶναι παῖς σου ἐγώ, καὶ δ' ἀντί-

σμ τὸ θούρι καὶ δὲ σὺν τὸν πατέρα σου μὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου εἶναι γὰρ τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου δὲ σὺν τὸν πατέρα σου

[illegible][illegible]

Του δίνω ύψος το δαχτυλίδι το φίδι και το χέρι.
Οα το βέγας το δαχτυλίδι σου, και ο, τι έχεις, ανάρτη
και σου χροιάσαι, θα χλωιά και το δαχτυλίδι και
θα φεύς, ο, τι βέγας. Αλλά από σφραγίδα να μη σου
φύγας το δαχτυλίδι σου το δαχτυλίδι! Νά μιν το δίνω
να ενός-

Εχαρμυρίσε τὸ πνεῦμα τὸ ῥιθι, μὲ ἐκφυγε γὰρ τὸ

σοῦτε του. — Ὄ, νὰ δοῦμαι ὡς χέρι, καὶ τὸ δαχτυλίδι!
 Που νὰ περπατῶ ῥῶρα, νὰ φάω σοῦτε μου! (Ἄκου
 χαμπιά, βρεῖσες). Πιῶσαι μάλω θὶ γὶ τὸ δαχτυλίδι,
 καὶ ἀνοίξουνε πάλι ἡ φωνή. "Ὅρισε ἄφρονι, τὶ ἀφῶ;
 — Θέλω, χέρι, νὰ βρεθῶ κοντὰ θο' σοῦτε μου!" Καὶ ἐν
 δυνάμει ἐβρέδνυε στυγίον θο' σοῦτε του, μὲ χῶρις νὰ
 ποῦσεν, τὸ παῖδι. Μὰρι θλαῖς ὅπως σοῦ σοῦτε, χλω-
 σάν τὸ δαχτυλίδι μάλω πάλι ἡ φωνή: "Ὅρισε ἄφρονι!"

— Θέλω νὰ χερσίστε ὅσα τὰ ποντοῦντα, ὅσα τὰ κατέβη
 σοῦτε μου, νὰ λα' ἔβη περὶ τὰ χέρια!

Ὅταν ἐβλεπὲ σοῦτε του καὶ τὸν εἶδ' ἡ μάννα του, ἀρ-
 μήνη. — Παιδί μου, σοῦ ἔχουνε, πῶς καὶ ἀφῶντες
 καὶ λούτο καὶ ἰ' ἄλλο, τὸν ἔβη. — Μάννα, πρε, στανῶν.
 ἔχουνε τίποτες γὰρ καί; Ἄκου: — Παιδί μου, δὲν ἔχω
 τίποτες: εἴτε γρη, εἴτε ἐγὼ, γὰρ δὲν ἔχω ὄρθρα
 νὰ πῶ ν' ἀγοράσω. Μὰ, καμμένη μάννα, τὸν γέει
 τὸ σοῦτε εἶναι γοῦλο χέρι, καὶ δὲν ἔχουν γρη νὰ
 φῶ; — Μωρε, τὶ χέρι μοῦ γρη, παῖδι μου, ἐρεχθάνει;
 — Ἀνοίξε τ' ἄρμαρι, τὸν χέρι, θάνε ἐντὶ πᾶν καὶ
 δα δὺς. Κάνει ν' ἀνοίξῃ ἡ μάννα του, φέχουνε οἱ
 χέρι ἀπὸ τ' ἄρμαρι! Ὅταν τὴν εἶδε ὅπως τὸν χέρι,
 εὐχόμενος ἐξισοδύμετος ἀπὸ τὴν χερά της.

Τὸ παῖδι ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεράσανε, ἐγίνυνε νέος,
 καὶ σοῦ ὥραιος νέος! Σοῦχανε σοῦχο, ἐξαγορεύου

σε να είναι μετὰ τὴν λῆξιν, καὶ οὕτως εἶδε τὴν
βασιλοπούλῃ τὸ παράθυρό καὶ τὴν ἐρωκίδουκε τὴν
παῖδι αὐτοῦ. Μία βραδὶά γὰρ τὴν πάντας, λοι-
πὴν, δὲ τοῦ καὶ μὴς μία χεῖρ. ὅτι ὅτι βασιλὴς
καὶ δὲ τοῦ γυμνασίου, τὴν βασιλοπούλῃ γὰρ γυναικὰ μὴ.
— Μωρεῖ παῖδι μου, πῶς νὰ πῶς τὸ βασιλὴς, νὰ τοῦ
πῶς νὰ τοῦ δώσῃ τὴν κόρη σου; ὅτι μὴ βραδὶον ὅτι
χεῖρ. — Ἡ εἰς ἡ ἀλλοῦς, τὸν γὰρ, πάντας, δὲ ὅτι,
καὶ δὲ ὅτι ἀλλοῦς.

Ἐπεὶ ἡ χεῖρ, τὸν γὰρ, ἀλλοῦς. Ἀλλοῦς ὁ σπουδὴς
(= γυναικὰ) δὲ τὴν καὶ πῶς νὰ τοῦ ὅτι ἀλλοῦς. Ἡ χεῖρ
ἐπὶ τὴν τὸν δὲ τὴν βασιλὴς τὴν γυναικὰ. Ἀλλοῦς,
ἡ χεῖρ, δὲ χεῖρ. ὅτι ὅτι ὅτι τὸν γὰρ ἀλλοῦς αὐ-
τοῦ, τὸ ἀλλοῦς μὴ ὁ βασιλὴς. Ρωτᾷ τὴν συρβαίνῃ
καὶ τοῦ ὅτι ὅτι εἶναι πῶς χεῖρ καὶ δὲ τὸν νὰ
τοῦ ἰδοῦ. Διὰ τὸν ὁ βασιλὴς. — Ἀλλοῦς τὴν, χεῖρ,
νὰ ὅτι νὰ μὴ δὲ, ἀλλοῦς δὲ τὸν ὅτι.

ὅτι ἀλλοῦς εἶναι ὅτι ὅτι ὁ βασιλὴς,
τὴν ἐρωκίδουκε καὶ τὴν χεῖρ. Τὴν δὲ τὸν, χεῖρ, ὅτι ὅτι.
— Μωρεῖ, ἐγὼ εἶναι μοναχοῦς, τοῦ εἶναι χεῖρ.
τὸν, ὅμοιος, ὅτι αὐτοῦ, καὶ δὲ τὸν νὰ ὅτι τὸν
βασιλοπούλῃ. — Μωρεῖ χεῖρ, ὅτι ὅτι καὶ σου,
ὅτι δὲ δώσῃ τὴν κόρη σου ὅτι χεῖρ σου; — Μωρεῖ
ἡ χεῖρ. Ἐγὼ χεῖρ ὁ χεῖρ μου ἀλλοῦς ἀλλοῦς.

Εγώ σε στείλω, κι έχει. — Μα να, κι πάει ο γιος
κι, κι χαράματα; — Βρίσκει μου, αυτό κι αυτό
μου πες ο βασιλιάς, αλλιώς δε θα πιάσει γιος! — Να
πες, πως αχέει και να τον στείλει δίνει και στή
απλά να τον πιάσει γιος να τον δώσει σε σπυαίο.

Ἡ χεὶρ φέρει ἀμύμονα καὶ χαρίζεται τὸ πνεῦμα. Αἰῶν
ὄντας ἐπλάσθη δὴ πνεῦμα, ὁ ἴδιος ὁ χαλκὸς μετὰ τὸ
πνεῦμα. — Θά μωυ' — Δὲ μωαίνας — Θά μωυ' — Δὲ
μωαίνας. — Πά, ἐβρίκει ὁ βασιλεὺς καὶ πῦλον τι
συμβαίνει. Ἡ χεὶρ, ὅταν εἶδε τὸ βασυλῆ, τοῦ χεὶ
ἀμύμονα. — Εἶσε ὁ γιος σου, ποῖα μὲν ~~καὶ~~ μὲν
δύναται νὰ δρῇ καὶ θεοῦ, καὶ χρονοῦ! χεὶ. Ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ ὅπου μὲν μὲν — Νὰ γινῇ, καὶ χεὶ, αὐτὸς
καὶ μὲν αὐτὸν ὁ ἀπὸ τοῦ δὲ δὲ παρρησίᾳ, καὶ αὐτὸς
σου δὲν τοῦ δρῇ, δαὶ τοῦ πᾶσι καὶ πᾶσι!

Όταν έγινε η γαία από το χάλαζ, έσπευδόντων
- Κόρα και Ζήρες, που δεν τρέχαν γρήγορα όσον, αλλά διήσαν

και λο παιδι μου, σου δα του παρη λο κειραρι."

Τυρισε γουπον και λο ειδε του παιδιου κυ.

- Του ορισε, χει, και ημερα ο βασιλας, αιχα αν θα
χουλας ο σκελος, δα του παρη, χει, και λο κειραρι
κει: - Μαννα, μη εμελεσας τισους! Αυλι ειναι δικη
σου δουρια -

Ερωσιατε η μερα η ορισενη. Ο σκελος ειχε δια-
ταρη, ειλε κρεα, ειλε γαρ, τισους να μη ελαρα-
ρα ~~κρα~~ κραι. Ηλανε ο σκελος οτος εν παραταξη
εμεριαναν να δουνε τρακαγια για κρα, τισους!

Ερωσιατε η ημερα, ηλανε παρα 5 τρακαγια κρα, τισους
Μαρι, και το κρα δα φημε διμερα. Χρημα ος ος
τισους. Που ειν' εμερια λο τρακαγια;

Αιχα δυο χειρα, μαρι του χειματος, ερχεται το
παιδι και χλωδα λο δαχλυδι. "Ορισε' αφενλη!
τι' αχκωε;" - Οχιω, χει, οτος ο' ετρατωνες να
δρωδουνε με τρακαγια, και να μη χειω τισους,
δου πανω.

Και οταν εχυνε.

Οταν λο ειδε ο βασιλας, εμεινε εμβαστιμος, τα
'χασε! Δαν εριμωε ορμ.

Το βραδυ, παρη η χειρα του βασιλα λο παρη, και
να φημιω λι βασισοιγια και λο γιο κυ. Αιχα μου
μου μερα, ο ιδιος ο χεις, Ο βασιλις διαταρει τατε.

— Αὐτὴν λέει, χεῖρ, νὰ ῥηλαί.

— Οὐκ ἐπαινεῖς τὸ βασιλεῖ, τοῦ χεῖρ ἀρετῆς. — Ἐλὲν δὲ;
ὁ γιὸς μου ἔδραμε ὅσοι τοὶ στρατοὶ. Τῶρα δὲν τοῦ δύνει τὴν
μυῖαν. — Ὁ, χεῖρ, βιάζεαι, γιὸς μου! Ἄμειρα ἐνὰ
σπῆμα δὲ μελίσσω τοῦ γιὸς σου. — Τί; χεῖρ αὐτὴ. — Αὐτὴ
ἔχει τὸς χεῖρας ὁ γιὸς σου καὶ ὅσα χεῖρας, τὸ ἑαββάλο
δὲ διαλαίω νὰ μὴν συρῶσιν καὶ νὰ μὴν κουρῶσιν
καὶ εἰς τὴν σπῆμα, καὶ ἂν πορὶ ὁ γιὸς σου νὰ δῶν
τὴν σπῆμα ὑπὲρ, τότε, δὲν τοῦ δώω γὰρ γυναικαὶ τοῦ
λεῖν πορὶ μου. — Ἡ χεῖρ γιὸς. — Αὐτὸ πορὶ γὰρ, ἔχει
χεῖρας ὁ γιὸς σου.

— Ὁ γιὸς σου, δὲν τοῦ δώω γὰρ γυναικαὶ τοῦ
συστρεβαί, μὴν γὰρ. — Ὁ γιὸς τοῦ ἑαββάλο, δὲ δὴς
σοὶ δὲ δώω αἰ ὅσους ὑπὲρ.

— Αὐτὴν, αὐτὴν μελαί, ἔχει δὲν τὸν νεὸ ἢ βασιλεῖ
γὰρ, καὶ ὅσους ἦλανε ὑπὲρ τοῦ ἐσυρῶσιν. Ἀλλὰ δὲν
κουρῶσιν νὰ σὺ καὶ τὴν σπῆμα.

— Ἡ δὲ τοῦ ἑαββάλο, διαλαίω τοῦ βασιλεῖς νὰ μὴν
ὑπὲρ καὶ εἰς τὴν σπῆμα. Ἐπὶ τὸν ἢ τὸν, καὶ εἰς
τὸν νὰ περῶν, εἰς (ἢ) τὸν νὰ καὶ τὸν, καὶ
εἰς ὑπὲρ νὰ καὶ τὸν σπῆμα! Ὁ πορὶ τὸ
ἐβραῖος καὶ αὐτὸν πορὶ. — Τί δὲ καὶ τὸν χεῖρ,
πορὶ ὑπὲρ.

— Τὸ ἑαββάλο, πορὶ τὸν ὁ ἢ τὸν, πλεῖν τοῦ σπῆμα.

και χλωάνη το δαχλυσίδι — "Ὅριστε ἀφέντε! τί
ἀφέντε;" — Δεχέ οἱ οὖς τοῖς γούρνοισι νὰ γραμίσουν
νέ γυμνά. ~~Ὁ~~ Καὶ ἀφέντε ἀρχὴν οὐγγὴ ἡ δουλειὰ
νὰ μοσχοβοῖαν φρεῖνα γυμνά, μὴ ὁ κόπος νουθετοῖ
σε ὅσο ἡδέως αὐτὸ δά μὴ αὐτὸ μὴ μὴ ἐφέντε
~~ἔφτε~~ τοῦ παλαιοῦ. "ἦλε."

Ἦναι τὸ εἶδ' ὁ βασιλεὺς, ἦναι: — Μωρὸ ἐλπίδες καὶ
ἦναι! καὶ ἐχὼ καὶ καὶ ἀφ' αὐτῶν! Ἐστέ μὴ ἡ
βασιλοπούλα αὐτὴ καὶ τοῦ γένου: — Πάτερ, μὴ
εἶναι καὶ κατὰ παλαιοῦ.

Τὸ βράδυ ἡ γυνὴ καὶ τὸ χαλάρωσιν ἦναι
ὁ δ' αὖτε καὶ τὸ βασιλοπούλα. Αὐτὴν μὴ φέρει δὲ
ἔστωσαν καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ βασιλοπούλα μετὰ ὅταν
ἀφέντε εἰς τὴν γυνὴν καὶ εἶδε τὸ βασιλεῖ, τοῦ
γένου: — Ἐ, ἀφέντε, βασιλεῖ, δά μου δώσῃς τὴν
βασιλοπούλα τώρα! Δὲ μορεῖς νὰ βγῇς αὐτὴ τὸ
χορὸ. ~~Ἦναι, αὐτὴ καὶ ἡ βασιλοπούλα, καὶ ἔστω δὲ~~
~~αὐτὴ καὶ ἡ βασιλοπούλα~~ Ἦναι ὁ βασιλεῖς — Ἄφέντε αὖτο ἔναι
αὐτὴ καὶ, καὶ ἔστω δὲ τὴν αὐτὴ: Ἐ, ἔστω καὶ
ὁ βασιλεῖς ἔναι αὐτὴ καὶ ἡ βασιλοπούλα καὶ καὶ αὐτὴ αὐτὴ
τὸ δώσω μου, ἔστω δὲ τοῦ τῆναι δώσω! — Ἐ, ἔστω
ἔχῃ ἡ γυνὴ ὁ γένου καὶ αὐτὴ, δά τὸ καὶ καὶ αὐτὴ, καὶ
αὐτὴ καὶ, τοῦ γένου ἡ γυνὴ.

Ἦναι οὐκ ἔστιν τὸ γένου τοῦ γένου. — Ἐ, καὶ,

μάννα, μη σου λησθῇς. Δὲ γινῇ καὶ αὐτὸ!
 Ἐσθῆν οὖν οἱ μέγας, δὲν ἤθελεν ἀπὸ τοῦ
 βασιλῆα οὐκ ἐλθεῖν, οὐκ παύσασθαι, οὐκ ἔλθαι. Ἐσθῆν
 οὖν οἱ μέγας, ἤσαν 27, 28, 29 τῶνδε! Εἰς
 τὰς καὶ ἡ βασιλοῦσα, οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 καὶ δὲ τὸ πάλαι, δὲν ἔθελεν τῶνδε.

Μαρίν καὶ τὴν ἡγεμένην, οἱ τριῖς, χιλιὰς καὶ
 ἑκατὸν καὶ πενήντα, παρὸν γὰρ ὁ γένος. — Οὐκ ἔλθαι
 τὴν ἀγαθὴν; Περὶ — Οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 ἐν τῷ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι ἀπὸ τοῦ βασιλῆα, καὶ οὐκ ἔλθαι
 ἐν τῷ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι.

Καὶ τὸ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 πάλαι, οὐκ δὲν ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι.

Οὐκ ἔλθαι ἡ βασιλοῦσα, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 καὶ ὁ ἡγεμένης καὶ ἡ βασιλοῦσα καὶ οὐκ ἔλθαι
 γένος. — Μαρὶν, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 Περὶ καὶ ἡ βασιλοῦσα καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι.

Εἰς τὸ πάλαι, ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 ἐν τῷ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι.

Περὶ τὸ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι
 ὁ γένος, ἐν τῷ πάλαι, καὶ οὐκ ἔλθαι, καὶ οὐκ ἔλθαι.

ὅτε τοῦ πατρὸς εἶχ' εἷς δαχτυλίδι, καὶ ὅτε με τοῦ δαχτυλιδίου αὐτοῦ ἔμαθον ὅτι εἶχε.

Μία μέρα, ἐνῷ σοὶ τοῦ πατρὸς με τοῦ βασιλοπούλου ἐφίσησε εὐχαριστῶν ὅτι παλαιὰ παρουντὶ παλαιὰ ἐν Ὀβραῖος σοὶ ἔσπουδον μετὰ δὲ αὐτοῦ. Ἐπείπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ ἡ βασιλοπούλου εἶδε αὐτὸς ἵνα ἐρεῖς καὶ νὰ ᾤανε καὶ νὰ δοῦναι τὴν μετὰ δὲ αὐτοῦ εἶχε. Ὅταν ἔσπουδον οἱ ἱερεῖς καὶ καὶ, ὁ ἑβραῖος τοῦ γένου — Νὰ αὐτὸς τοῦ βασιλοπούλου νὰ ᾤανε ἡ ἰδία, νὰ διαλέξῃ αὐτὸς τὴν μετὰ δὲ αὐτοῦ. Ἐχει καὶ, σοὶ δὲν τὴν εἶδε αὐτὸς παλαιὰ.

Τὸν σοὶ καὶ εἶχε. Ἐπείπερ ἡ βασιλοπούλου νὰ διαλέξῃ μετὰ δὲ αὐτοῦ. Ὅταν εἶδε, καὶ τὴν μετὰ δὲ αὐτοῦ, τὴν γένου ὁ ἑβραῖος — Δὲν ὁρῶ, βασιλοπούλου μου, νὰ ᾤανε εὐχαριστῶν με τοῦ αὐτοῦ. Δὲν ὁρῶ καὶ αὐτὸς τοῦ γένου ἡ βασιλοπούλου. — Τὴν δὲ τὸ ἀγαπᾷ, τοῦ γένου. Ὁ αὐτὸς μου μετὰ δὲ αὐτοῦ. Τὴν γένου ὁ ἑβραῖος. — Αὐτὸς ἀγαπᾷ, ὅταν γένου, ὁ αὐτὸς σου, δὲ σου εἶδε νὰ ᾤανε καὶ τοῦ δαχτυλιδίου σου φορεῖ αὐτοῦ. Νὰ αὐτὸς — ὁρῶ παλαιὰ δαχτυλίδι. νὰ τοῦ καὶ τοῦ δὲ σου, ἐν αὐτὸς ὅτι δὲν. — Αὐτὸς ἀγαπᾷ, γένου, ἔσπουδον νὰ ᾤανε σου τοῦ σου. Ἐν δὲ ὁρῶ αὐτὸ καὶ δὲ σου ὁρῶ καὶ ὁρῶ δαχτυλίδι, σοὶ δὲν καὶ γένου δὲ.

δαχλιδι σου, γὰρ νὰ δαχέη. Κι' εἶπες.

Τὸ βράδυ σοὶ ἔφανε τὸ δαχλιδι τοῦ δαχλιδι, μὴ ἀπαθῶνι-φάρανε, μὴ ἦλε ἢ ὡρα τοῦ ὕπνου νὰ ὤανε νὰ μοιμυδοῖνε, ἀρμυνοῖς ἢ γυναικί. Φου-φου, δὲ μὴ ἀπαθῶν, ὅσο ἐστὶ μοῦ γὰρ σοὶ μὴ ἀπαθῶν, αἴψα δὲ μὴ ἀπαθῶν, — τὴν γὰρ. Τὸ σου ἦλε λυγρὸ καὶ μοῦ τὸ γὰρ αὐτὸ, αἴψα ἔφανε τοῦ καὶ ἔφανε σοὶ ὁ ἀπαθῶν; — Νὰ, γὰρ, ἀν' μὴ ἀπαθῶν, δὲ μοῦ δὲνε, νὰ φορέσω αὐτὸ τὸ δαχλιδι σοὶ ἔφανε τοῦ χερσὶ σου. Νὰ τὸ φορέσω μὴ ἐνὶ ἐστὶ γὰρ μὴ κερὰ. — Βρέ, ἔφανε τὸ δαχλιδι, τὸ διὰ μοῦ ἐφ' ἔφανε. Νὰ, ἔφανε τὸ γὰρ μὴ κερὰ.

Πες-σοι, ἢ βράδυ, τὸν καλὰ φέρε καὶ τὴν ἔδωκε γὰρ μὴ κερὰ τὸ δαχλιδι. Αὐτὴν δὲ εἶχε ὕπνον νὰ δὴ τοῦ ἔβρατο νὰ ἐφ' καὶ νὰ τοῦ δὴν τοῦ δαχλιδι, νὰ τοῦ σῶ. Νὰ σοὶ ὁ αἰσας μοῦ κερὰ ὡς καὶ μοῦ δὴν τὸ δαχλιδι!

Ἦλεν τὴν αἴψα κερὰ ὁ ἔβρατος μὴ ἔφανε καὶ τὸ δαχλιδι σοὶ καὶ εἶχε σῶ, γὰρ τὸ δαχλιδι. Ἦ βραδυνοῖς, μοῦς εἶδε τοῦ ἔβρατο, ἀρμυνοῖς αἴψα καὶ τοῦ δὴν τοῦ δαχλιδι. — "Τὸ βράδυ, σοὶ μοῦ δὴν ὁ αἰσας μοῦ τὸ δαχλιδι, καὶ τὸ φορέω, σοὶ μοῦ γὰρ σοὶ δὲ μὴ ἀπαθῶν; — τὴν γὰρ ὁ ἔβρατος. Αὐτὸ τὸ δαχλιδι δὲ φανέται νὰ ἔφ'.

και λογι' αδια. Για δουλειες ειν' αφο' τα δικα
μου! Ο Μοις ειπε βγατε το δαχτυλιδι, το ποτε
ο Εβραιος ο' χρι' του μι' αμεβας το βανει
ο' δαχτυλο του. Το χλωπι διη γιν' αμεβας μι'
απονελας η γυνη: — Οριε' αρεβι! το ερεβι

Πει ο Εβραιος: — Να με, ως ~~οι εβραι~~
με λι βαρυσωσια ο' ειν' νικι' εριμο, πο' να
μιν' υπαρχη αλλος ανθρωπος, να μιν' υαλομειλε.

Κι' ελο' εριμ' υαλομειλε Εβραιος και βαρυσωσια
εφαρκενδινανε.

Οιαι εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το
ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

Εν' το αναμελας το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε
βαρυσωσια, η γυνη το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

"Αιλο μι' αιλο συνεβηκε: ηρε εν' Εβραιος
και ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

εφαρκενδινανε υαλομειλε η γυνη με να τα
δη, και το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε
Ο βαρυσωσια το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

— Μιν' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε
το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

— Ελο' ηρε εν' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε
το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε το ποτε, εριμ' το ποτε

μου να μάθω.

Εφυγε γοιφάς το παλδί και θανατίστηκε από πείνα
 του. Όταν έφτασε στο κεφάλι, βρήκε ο σωζόμενος με όπλα
 να τον αποτινάχνουν. Έμεινε τους εχθρούς, δεν τή
 ήδρευε κοντά του. Τα ψαρά, όσο χαϊδωνότανε αόρατος του.

Ήταν ο σωζόμενος μια μέρα του γαλου. — Βρέ σύντροφε,
 φέρε, ζήσεις τίποτα; Δεν θέσω! Αφεντικό να φέρω
 το δαχτυλίδι, γι' αυτό είναι δημοχαρακτηριστικό και
 μας κηρύττει. ~~Παράδειγμα~~ Και σπέρνει μέσα να
 μαρτυρεί για τ' αρετή μας. Πρέπει να πάμε να
 του βρούμε το δαχτυλίδι. Και αυτός που του σπέρ
 το δαχτυλίδι, δίνει το δαχτυλίδι στο κεφάλι του σωζόμενου
 κρυφά έχει πάνω αυτό και σπέρνει να σπέρνει να τον
 γυρεύουμε!

Και έτσι και έγινε.
 Εφύγαν τα ψαρά γρήγορα, να βρουν το δαχτυλίδι,
 με το το παλδί έχεσε με αυτό μαζί με το δαχτυλίδι.
 Τώρα ήλανε από μακριά αόρατο δημοχάρη του,
 ότι τή 'χαζε όα!

Οι αφιγόντες όφιν το παλδί με τη δημοχάρη,
 να δούμε τι έγινε ο σωζόμενος με το γαλο.

Εφύγαν αυτό τα ψαρά τίποτα, εδωχότανε, έστ
 χάναν, έφτασαν στην άκρη της γης, όπου δέν
 είχε άλλο. Εβράδυσε με εδωχότανε έμει.

χρὸς τὸ χαλκὸν, λὸν χεῖρ. Τὸ χεῖδεκε λὸ ραζαῖν, τοῦ
 ἔδωκε νὰ ράμ, εὐκίνο ἔβανε καὶ διὰ μὲντα λῖγο
 ραί ρὰ λὸ σὺλχο. Ὁ ραλὸς ἔσπερμεκε νὰ σέζουκε
 νὰ νομνιδούνε, ρὰ νὰ δὴ σοὺς ἔχε λὸ δαχτυλίδι καὶ
 σοὺ τὸ βάρονε.

Ὁ Ὀβραῖος, σοὺ φοροῦρε λὸ δαχτυλίδι, μόλις ἔσπερε
 νὰ νομνιδῇ, τὸ ἔβγαφε ἀπὸ λὸ χεῖρ λον καὶ λὸ ἔβαλε
 ρὰ σὺ σὺμα λον Σιχουρίτς! Τὸ εἶδε αὐλὸς ρὰν,
 καὶ ὡς αὐτῷ ὡρῶν καὶ τὸ χεῖρ λὸν σὺλχου τοῦ
 σῆε καὶ ραί καὶ λον ἀπὸ δα τὴν ἰστορίαν, ποῦ
 ὑπάρχει λὸ δαχτυλίδι. Τὸ ἔχε χεῖρ, σὺ σὺμα τῶν
 ἀπὸ σοὺ τὸ λὸν σὺμα Ὀβραῖος. — Βρε' μουλὲ, τοῦ χεῖρ ὁ σὺ
 λος, ἔδω σοὺ νὰ ἀντράξῃς, δὰ νὰ καὶ μωαντινοί.
 Καὶ σὺ, βράδυ σοὺ δὰ σὰ, σὰκε εὐκί, δὰ κυρὰν
 τὸ βράδυ, νύχτα, νὰ βουλιρῇς εἰς μωαντινοί. Αὐτοὶ δὰ
 μὲς μωρουν, χεῖρ, τὸ δαχτυλίδι. Ὅταν σπῶντες λὸν σὺλ-
 χὸν, εὐκί δὲ δὰ λὸν χαλκὸς. Αὐλὸς δὰ λῆρε δὲ νύχτα
 σου ἀπὸ λὸ ράβδου λον καὶ δὰν λὸν σὺλχου, ἔτσιλὸς
 οὐ: — ~~Ὁ~~ ἄμου δὴ! ἐγὼ δὰ ὁ ἄρηνω ἔγυλκο. Δὲ δὰ
 σὺ χαλκῶ. Ἀλλὰ νὰ σὰ, νὰ σὺς καὶ ~~ὁ~~ ὁ τὸ ἄρηνω
 τῶν σπῶντες, αἰ: δὲν νὰ σὰκε νὰ μὸς ρερελε
 τὸ δαχτυλίδι ὅτι ἔχε ὁ Ὀβραῖος σὺ σὺμα: εἰ δὲ μὲ
 δὰ σὰ φορδρέγω ὅσον, αἰ δὲ μὸς λὸ ρερελε. Δὲ δὰ
 ἄρηνω κανέναν.

Τὸ βράδυ καίεν ὁ γάτος παρκοῖχι καὶ εὖθι βουλὰς
ἐκεῖ σπίντα. Τὸ εἶχε βρα νύχια του, καὶ τὸ
ἴδε ὅσα τοῦ εἶδε ὁ σῶχος παραπάνω· εἰ δὲ μὴ,
γὰρ δὲ τοῖς ἐξοχιδεύμῃ ὅχου.

Ἐπὶ οὗτος ὁ σαρμῆς νὰ δὲν νὰ τοῦ σπίν
ἄλλου. Ὅταν ἐπλάττει ἐκεῖ σπίν ἦσαν ἐντυπωσιάζοντες
ὅτι οἱ σαρμῆς, ἦσαν ἐκτελεσθέντες, καὶ τοῖς
γὰρ: — Ἄκουε, γὰρ ἦρξε νὰ μὴ γὰρ τοῦ δέχοι
ποῦτοι, ἀν δέχεται νὰ γράφουνε, ἀρεῖται νὰ βροῖται
τὸ δαχτυλίδι σου ἐκεῖ, ὅτι βροῖται τοῦ Ἑβραίου
καὶ νὰ τοῦ τοῦ δέχονται, καὶ νὰ γράφουνε αὐτὸ
τὸ νύχια του.

Ἐκεῖ οὗτος ἐκεῖ, ἀφ' οὗτοι οἱ σαρμῆς,
ὡς δὲ πᾶν τοῦ δαχτυλίδι αὐτοῦ τοῦ Ἑβραίου
σου, καὶ σπίν δὲ νὰ ὁ σαρμῆς, ὅπου δὲ πᾶν
νὰ τοῦ τοῦ σπίν, δὲν ἐπιδροῦσε κανεῖς νὰ βροῖται
γὰρ. Οἱ νέοι, οἱ γέροι, οἱ μερόμυθοι σαρμῆς, κα-
νέει, δὲν εἰσέρχεται σπίν νὰ κέρνουνε. Ὅχι, εἰς
γὰρ ἐκεῖ ἦσαν καὶ ὁ σαρμῆς ὁ σαρμῆς.
Μὴ μὲν δὲν εἶχε μὲν ὁ κακομοῖρος! Ἀν
τοῦ ἀγαθὸν νὰ γράφουνε· ἄλλως ἔμελλε νὰ
εἶναι. — Μωρε, γένε, δὲ πωλᾶτε καὶ τὸν σπίν
τὸ δὲ μὴ σπίν; τοῖς γὰρ ὁ σαρμῆς; — Μωρε,
δὲν ἦρξε καὶ μὴ βροῖται νὰ πᾶν αὐτὸ τὸ

Τὸ πῶς ἐλεγε τὰ τὰ θυγὴν

τὰ τὰ τοῦ ζαναδωῶν λι ποῖ. ^(ἐμὴν) ~~Ποῖς~~ ^(τοῖς) εἶπε, χίπο
 ὅσον ζαναδωῶν ἀνέστη καὶ τοῦ γένι. — Ἀφελύς,
 γ' αὐτὸ σου με γένωσιν, δέξω τὰ ὅς ἐχαρίσθησά. Πάρε
 ἐν γένι αὐτοῦ αὐτῶν μου, καὶ ὅταν με χρεώσῃς,
 τὰ καὶ τὸ γένι καὶ οὐδε δὲ εἶμαι, δὲ παραβρίδω
 μορῶτά σου. Διότι ὁ πατέρης μου εἶναι, χίπο, βρε-
 χίς τῶν γαριῶν, καὶ ἐγὼ εἶμαι πατρί σου!

Ὅταν ἐγύρισεν τὸ πᾶσι δότι τοῦ, εἶπε δὲ πρὶν
 βδομάδῃ καὶ ὡς ἐβόλετο, τὰ σου καὶ παρῶν αὐτοῦ
 μορῶτά σου ὁ δὲ πρὶν αὐτὸς, ἀνέστη, ἐλ-
 εῖναι, οὐκ ἔα καὶ αὐτὸν. Τὸς γένι τὸ πᾶσι.
 ἔπειτα εἶπε, — ἔπειτα πᾶσι καὶ φράσας τὸ
 δαχτυλίδι καὶ τὸ σφραγισμὸν ἐπαγγέλαμε, χίπο,
 καὶ τὸ χίπο. Μὰ εἶπε μετὰ τῷ δέξασθαι. — Ἐ-
~~πειτα~~ τὸς τυχὸν μου ἦλανε καὶ αὐτό! Τὸ
 πᾶσι αὐτοῦ τοῦ ὅρανο γὰρ τὰ ὅς τὸ γένι ἡ δέξασθαι.
 ὁ! τὶ τὰ καίτοι, χαμένο καὶ χαμένο!

Ἐν τῷ ἀνακρίβῃ, ἐδιδόμην τὸ πᾶσι τὸ γὰρ,
 αὐτοῦ εἶχε δώσει τὸ γένι. ~~Πᾶσι~~ — Μὰ, εἰν
 τὸ δομῆσθαι, χίπο, καὶ αὐτό; Κατεβαίνει καὶ αὐτὸν
 ἀπορῶν καὶ καίει τὸ γένι. Τῷ βρεχὴ ἀκούει
 ἐν αὐτῷ αὐτοῦ καὶ δέξασθαι, εἰν οὐ σου σου! αὐτοῦ
 ἐρχόταν. Ὅσον ἐπῆλθε ὁ ἀχός, ἦλανε γὰρ ὁ σῶμα,
 καὶ μορῶτά σου ἐρχόταν τὸ γὰρ σου εἶχε γένι.

ζωὴ αἰῶνι. — Τὸ δέχου, λὺ γέμ, ἀφέντιμο; — Ἰησ.
 Ὁ σῖχος μου μὴ ὁ γάτος μου μὴ φέρανε ἐν
 δαχτυλίδι. Κι ἐμάχωνε, καὶ τοὺς εἶδεσε τὸ
 δαχτυλίδι μὲς σὺ δαχτύλου. Μόρφη νὰ μὴ τὸ
 ἔβρι; — Ὁ σὺ δὲ φέρει, ἀφέντιμο δὲ τοὺς ἰσχυροὺς
 αὐτὸς ἐπὶ τὸν δαχτύλου, μὴ αὐτὸν τοὺς ἰσχυροὺς
 γὰρ!

Ὁμοίωσι χάρι' ἰσὺς τοῦ πατρὸς ἐπέχει ἀντίθετον καὶ
ὁμοίωσι τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ὅσοι
δοῦναι ἔχει ἰσὺς ἀντίθετον τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καὶ
τοῦ ἐξουσιάζοντος πᾶσι γένεσι τοῦ βασιλείου.

Παιδικά "Τα παιχνίδια σου παίζουμε"

Παίχουμε από α) Σούπο Καλέγγι, β) Έτσι ή
γ) Χρυσόφορο Μανέσι του Α. Δούλη

1. Τα βυχαβάκια (sic)

Παχάινουμε ωστόι παχιά πατρί. Χωρίζουμε σε δύο
παρτίες "Ιόις - εφτά κι' εφτά ή οχτώ κι' οχτώ κι'."
Παίρνουμε πρώτα τα βυχαβάκια. Κάνει ο ένας, το χέρι του
αίρεα (το κίονο φέρει με κινεζική παρτίδα) κι' ο άλλος
εργάζεται από την άλλη μεριά και τον το χτυπάει.
Από εκεί αρχίζει το παιχνίδι, ένας από αυτούς
από την όψιδα του παίρνει τα βυχαβάκια κι' αγγίζει.
Από τον παίρνουν, χάνει.

Την πρώτη φορά σου δα' τον παίρνουμε, χάνει.
"Καλά πρώτα!" Όλημε χάνει. - Μία! δύο! τρεις! τέ-
σσερις! άναγοις.

Το παιχνίδι υπαίχκει όσο δίνουν, όσο σου το'ν
νομίζουν. Πήρε π.χ. κι' τα 21, το 7, το 11. κ.τ.

2. Η κρουγιάνα "Παίζουμε την κρουγιάνα"

Παχάινουμε ωστόι παχιά πατρί, πατρί δεικνύμεται,

ὅσα εἶναι. Κανόνες δ' χορὸν ἔσθουμε, καὶ ἐν αὐτοῖς
αὐτὰ μετράμεν καὶ χεῖρ. ἓνα, δύο, τρία, τεσσάρων (ὅσο
μυνοῦμεν). Κι' ὅσοις αὐτοῖς ὁ γαχνός, αὐτὸς
ἀρᾷται καὶ αὐτὸς εἰμὶ καὶ μείνῃ. ~~Μείνῃ~~

"ἔχουμε ἐν αὐτοῖς. Π.χ. δύο δύντρο. Ἐσθου αὐτοῖς,
ὅσοι εἶναι, πάντες καὶ μυνοῦμεν. Ἐμῖνα ἀρᾷται νῦν
τοῖς βῆθ' ὅσους καὶ νῦν τοῖς πλείον. Τσοῖς φτυε
ὅσους καὶ θραίνουμε. Οὐκ εἶναι καὶ δὲν (σοῖς φτυε,
τοῖς φωνάφουμε μοῦνομεν καὶ ἄρα τοῖς βῆθ' ὅσους,
ὁ βεγυλάτος σοῖς δα' μείνῃ, ἀρᾷται πλείον, δα' μείνῃ
ἑμῖνος. Καὶ τὸ παλαιὸν γαχνόμηνον χεῖρ. (ὅσοις αὐτοῖς
καὶ δα' μείνῃ καὶ αὐτὸς αὐτοῖς αὐτὸς εἰμὶ καὶ μείνῃ καὶ
ὁ δύντρος ἢ πρίλος).

3. Ο τρεχίνας

Φυλάτουμε δύο μύχους, ἓνα μύχον καὶ ἓνα μύχον.
Τὸν μύχον τοῖς χεῖρ τρεχίμ καὶ τὸν μύχον τρε-
χίμ. Μὲς' ὅσων τρεχίμ πάντες αὐτοῖς, καὶ μες'
δύο τρεχίμ πάντες ἓνα, γυροδίνον με λὺν φτυε,
ἑμῖνος σοῖς δα' μείνῃ. Παιφουμε με γαχνό. Βρ-
νουμε ἀρᾷμ, ἔσθουμε 20- ὅσοις αὐτοῖς τὸ
20 ἑμῖνος δα' μείνῃ.

Αὐτοῖς σοῖς εἶναι μες' ὅσων τρεχίμ, τοῖς χεῖρ.
-Τι μύχους, παλαιὸν τρεχίμ;

μες' ὅσων τρεχίμ σοῖς
μετὰ τρεχίμ σοῖς
καὶ μετὰ αὐτοῖς σοῖς.

Και τοῦ βασιλεὺς σὺν ἐλάῳ (ὅσον τοῦ ἀνδρός!)
ἐνθ-ἐνθ, καὶ φεύγουσι. (Περὶ μέναι τὰ ἀνδρῶν
ὅτι καὶ τὰ τοῦ χλωροῦ). Σὺς λίγος τοῦ γένε
- Γενά σου, τρεῖς! (ἢ καὶ νερὶ τρεῖς)
καὶ φεύγουσι καὶ ὅσον

Οὗτος ἀφ' ὧν τοῦ κεντρικοῦ, καὶ ὅσον τοῦ
φύλου τὰ τοῦ γένε, καὶ μέναι.

4. Η μέναι

(Περὶ τὴν ἀνδρῶν κεντρικὸν)
ἀνδρῶν τὰ γένε τρεῖς ἀνδρῶν, καὶ ἀνδρῶν
τοῦ ἀνδρῶν τρεῖς ἀνδρῶν ἐνθ-ἐνθ. Μέναι
- Περὶ τὴν ἀνδρῶν ἢ μέναι
μέναι μέναι τρεῖς. - - -

Περὶ τὴν ἀνδρῶν δύο καὶ κεντρικῶν, καὶ
νῦν ἀνδρῶν - ἔγω γάρ ὁ ἄνδρ! - ἔγω τοῦ ἀνδρῶν
Οὗτος τοῦ ἀνδρῶν καὶ κεντρικῶν, οἱ δύο ἀνδρῶν
καὶ ὁ λίγος ἀνδρῶν ἀνδρῶν τὰ ἀνδρῶν
ἀνδρῶν. Καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
- Σὺς ἀνδρῶν!

(Ἐργασίαν ἀνδρῶν τὰ ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν.
ἢ ἀνδρῶν. Β' ἀνδρῶν. 12.

Εὐφράτης διγμός

Ἦταν' εἷς, καὶ ὦτε καὶ γινῆ μαζόμορος.
 Ὁ ἡγούμενος τοῦ εἶδε σὺς τὸ συνδυαστικὸν ἔργον
 νὰ γένῃ πάντα καὶ ἀγνῆτα. Ἐπεί' αὐτὸ γινῆ μαζόμορος
 τοῦ εἶδαν καὶ ὡς αὐτὸν συνέλαβαν νὰ ποιεῖται εἷς
 ἄλλος τοῦ μορφοποιῶν, σὺς ἦσαν ὅρατο. Τότε πάλιν
 — Πιπτεῖ καὶ σὺς; — Ὀχι, τοῖς γένῃ νῦν. — Πιπτεῖ καὶ
 ὁ δρόμος; — Ἄρτι δὲ βίον, σὺς δὲ σερπεντίνος καὶ
 εἶς δὲν τὸ σερπεντίνος καὶ ὁ μαζόμορος γινῆ
 ἄλλος τοῦ μορφοποιῶν. Τότε δὲν τὸ ποιεῖται; — Πιπτεῖ
 τοῖς εἶς σὺς εἶς ὅρατο. — Εἶς καὶ τοῖς, τοῖς γένῃ
 καὶ ὡς αὐτὸν. — Μαζόμορος καὶ σὺς, σὺς καὶ σὺς
 γένῃ καὶ ἀγνῆτα; — Ἄρτι καὶ ἀγνῆτα τοῦ χρονοῦ,
 καὶ αὐτὸν τοῦ μορφοποιῶν. Τότε γένῃ ὁ ἡγούμενος.

(Ἄρα τοῦ. Κ. Μανιάνης Δ/ος)

Ἦ. Ὁ γένος καὶ τὸ σερπεντίνος, τοῖς ὅρατο γινῆται.
 (Γεώργιος Καλὴς).

5. Τὰ βαρελάκια

Εἶς καὶ τὸ σερπεντίνος εἶς - ὁρῶντος
 καὶ ὡς αὐτὸν καὶ σερπεντίνος, καὶ ὡς αὐτὸν σερπεντίνος
 αὐτὸ σερπεντίνος. Δὲ γένῃ ἡσυχία.

Κορύβω (Κορυβάω συνήδης ἔην ἄρμος
7ο Πόρτο.

"Πάμε για κορύβω".

Πρώτα ἀνέλαμε· ὑψώγα βαρούμε βουλιές· παλα-
νομε μαυριά και χέμε σοῦς ὁ ἀνταρμύς τὸν
ἀγρόν· Κάνουμε ὄρνεις· Κάνουμε ἀνὰ σπινθη
ἄμα πορκαλοῦμε.

Κάνουμε μαυροβουλιά, βουλίες, βγαίνομε σῆτο
Καδύκατε ζήλο ζαρο (ἢ αἰσίνυλοι).

Παχύνουμε δυσ σταυροῦμε καὶ τὰ χέρια, καὶ
ἐρχομε ἀπὸ καὶ τὸν ἀνταρμύ
γυχα. Αἴμα σῆμα καὶ τὰ σῆμα ἀνοίχτ᾽ καὶ
ἀντάμε βουλιὰ αὐτοῦ καὶ.

Παίνομε ἀνταρμύ (=γάρμια· Πεζαίτ᾽ ἐν
ἡ γενὴ χρηστέα τοῦ νέου). ☹

Βαρούμε καὶ μαρινίτες (= βουλίες καδύτ᾽). Παίνομε
κὶ κὺλ μας καὶ σῆμα οἰμῶς, καὶ βουλᾶμε καὶ καὶ
γορὸ κὶ ἀποχεύνομε τὴ κὺλ μας.

Ζοῦμε ἀνταρμύ (με ἀνταρμύ ἢ σουλᾶ ἢ με τὴ ῥα
χουχουσί· ἡ γιντοί ἀνταρμύ καὶ αὐτοῦ
γεῖτο).

(Τού γένου, ἀλλ' τοῦ ῥώμε κι ἐξέ)

Τῶρε καὶ μοχίζαντο αὐτὸ τὸ παρὰ τὴν ἑσθλὴν
 τοῦ παρὸντος ὅ, οὐκ καὶ τοῦ παρελθόντος μετὰ τὸν
 (αὐτὸν χρῆσιμο A. Μάνου).

ΤΟ ΜΙΣΟΚΩΛΑΚ

Παραμυθία (παλαιά
 παρὰ τὸν λαόν).

Μία φορά κι ἕνα ἄνθρωπος ἦταν μὴ γυναῖκα κι ἔχε
 μὴ χούφια πομπὴ καὶ ἄλλοι. — Νὰ τοῦ γενότανε,
 χεῖ, ὅλα παῖδια! Δὲν εἶχε πομπὴ παῖδι. Καὶ τὸ μισό
 πομπὴ τοῦ εἶχε δαχτυλίδι, καὶ τὸ αὐτοῦ πομπὴ τοῦ εἶχε αὐτὸ
 μετὰ τὸ εἶνα πομπὴ.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ γενότανε αὐτὸ εἶδεν. Καὶ μὴ μὴ
 ἔδεξε αὐτὴ νὰ μὴν, ἔδεξε νὰ μὴν καὶ οὕτως τοῦ
 αὐτοῦ τοῦ εἶχε πομπὴ πομπὴ μετὰ παῖδια. Ἀλλὰ
 τὰ παῖδια τοῦ εἶχανε καὶ τὴν ῥώμε ὅ, τὸ μὴν
 μετὰ αὐτοῦ τοῦ εἶχανε, καὶ αὐτὸ εἶχανε καὶ αὐτὴν εἶνα πομπὴ
 πομπὴ δὲ χεῖ τοῦ καὶ τὸ εἶχανε ὅ, αὐτὸ εἶχανε
 τοῦ μετὰ τοῦ καὶ ἔχε. — Ἀχ, τὴν εἶχανε, ἔχε, δὲ πομπὴ
 ὅ, πομπὴ εἶνα παῖδι νὰ εἶχανε τοῦ αὐτοῦ πομπὴ!

Ἀλλὰ τὸ μισό πομπὴ, πομπὴ εἶχε πομπὴ μετὰ πομπὴ
 πομπὴ, εἶχανε παῖδι, ὁ Μισοκωλάς. Ἐφανερώθηκε
 πομπὴ καὶ εἶχανε. — Εἶπα ἐγὼ εἶνα, πομπὴ, νὰ πομπὴ

τοῦ παλίου μου φάι! — Κι' ἀπὸ τὴν λήρα, παλὶ
τοῦ γένι ἡ γάρνα, ὥς νὰ σε βγάλω μετὰ αὐτοῦ τῶν
μοστί. — Στάσε το' μοστί ναι βγάξε με, τὴν γένι.

Ἔδωκε κινὴν το' μοστί ναι τὸν ἔβγαξε.

Τοῦ ἔδωκε κινὴν φάι καὶ ἔφαγε, τοῦ ἔβαλε ὁ ἔνι
σάρο νὰ σάρι ναι τοῦ παλίου του, ναι ἔβγαξε
τοῦ ἔβγαξε. Ἐφύγε ὁ Μεσομυγῆς, ναι πόρτις ἔφυγε
καὶ πορτί, ἔφυγε τοῦ παλίου του. — Παλίου, πορτί
νὰ ῥῶν; — Αὐτὸν αὐτὸν, τοῦ γένι ὁ παλίου του. Αὐ-

τοῦ ἔφυγε ἀπὸ αὐτὸν γένι ὡς τοῦ τοῦ
αἶνε. Τὸν γάρνα. — Πορτί νὰ ῥῶν. — Μὲν

φύγε, τοῦ γένι ὁ παλίου του. Ἐφύγε αὐτὸν μετὰ
αὐτοῦ τοῦ ὡς τοῦ — Ἐφύγε αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ, καὶ
αὐτοῦ τοῦ τοῦ καὶ φάι ἔφαγε ὅτι τοῦ αὐτοῦ ὁ Με-

σομυγῆς, ναι τοῦ ἔφυγε μονάχα ἓνα φάι ναι τοῦ
τοῦ τοῦ παλίου του. Αὐτοῦ μοῦ ἔφύγε, παλίου
τοῦ γένι. Ἐφύγε μοῦ ἔφύγε, παλίου, νὰ φάι αὐτὸν
αὐτὸν καὶ φάι-φάι; — Ἐφύγε σου εἰσὶ νὰ ῥῶν αὐ-
τοῦ αὐτὸν καὶ φάι-φάι. ὅτι νὰ μοῦ φάι τοῦ ὡς
τι νὰ φάι ἔφύγε λήρα; Τεῖος σάιεν, αἱ εἶναι. Τεῖος
βγάξε το' σάιεν καὶ, καὶ ἔφύγε νὰ σου δώσω καὶ φάι
νὰ καὶ σάιεν νὰ καὶ δώσω μίαν καὶ ἀγαθὴν σου
εἶν' εἰμὴ. Καὶ σάιεν, νὰ με γυμνὸς ὡς καὶ αὐτὸν

~~ὡς~~ Τεῖος καὶ φάι ὁ Μεσομυγῆς, ἔφύγε

αίματος, λοιπόν, αλιφάρ του, και πήρε τον, και τον έφερε
 ή αργαρό. Ο αλιφάρ του είχε ένα σουγιά, και
 πήρε και τον τρύπησε την κοιλιά. Αλλά δεν τον έ-
 ρησε, ο Μισουγκάνι, γιατί τον είχε καλωσύ ή
 αργαρό και δε φαινόταν.

Ήταν ενώ μια γριά και πήρε την κοιλιά από
 την αργαρό, να την πιάει στο γαστρο να την κατε-
 ρισει. Μόλις υπάκουσε την κοιλιά, σπείχτηκε από φόβο
 ο Μισουγκάνι, έσπινε στο γαστρο με τα πόδια, που ήλανε
 από την κοιλιά γρήγορα, και πήρε άδαντο σε μια
 στιγμή.

Έτσι, λοιπόν, ή γριά έσπινε από τη στιγμή, και
 τον χέρι. Δώσε μου ένα μικρό Μισουγκάνι. — Δέ σου
 δίνω, γιατί είσαι γριά και δε με βάζεις στο δαμούχι
 σου, να με πάρεις στην σου.

Από τα σπλάχνα-σπλάχνα τον έβαλερε με έσπινε
 να τον. Τον άρπαξε και τον έβαλε με το δαμούχι, και
 τον έδεσε το δαμούχι. Τον έβαλε στην στήν
 του, και τον έπαιρνε... Στο δρόμο τον έβαλερε από
 την στήν, έβαλε να τον δαμούχι, με έπαιρνε να τον
 να πάρει στην σου. — Λό γινο, ο Μισουγκάνι με το
 σουγιά του αλιφάρ του έμπεσε χινιά(-σώτο) με έ-
 μπεσε από μέσα. Όσο που να γράφει ή γριά, έχτισε το
 δαμούχι σε τρεις. Το έδεσε πάλι στον ήλανε, και πήρε

Ζακὰ δὲ μυχία.

Ἦλκε ἡ χεὶρ, ἔβαλε τὸ δαυνοῦν δὲν ὄργην, καὶ ὅσους τὸ ὕψινε, — "Ὦχ! τί βαρὺ σοὶ εἶναι ὁ Μισομυχαῖνς", ἔχευε σὺ δρόμο. Ἐπαύσατο δὲ δαυνοῦν καὶ δὲ ἄνοιξε, καὶ εἶδε τὸν ὄψινε, μέγα! — "Τί τοῦ παρὲς ὁ Μισομυχαῖνς!"

Σταναύει ὄργη δὲ μυχία καὶ τοῦ γένι: — "Νὰ μοὶ Μισομυχαῖνς, δὲ μοὶ ἕνα μύχο, σοὶ ἡ χεὶρ καὶ δὲ μοὶ ὅσον ἡ ἀνίσθη ὄψινε. — Ὦχ, δὲ σοὶ δίνω, γὰρ δὲ με ὄψινε δὲ δαυνοῦν. — Νὰ μοὶ Μισομυχαῖνς, δὲ μοὶ ἕνα μύχο. — ~~Ὦχ! τὸν ἐπαύσατο~~ καὶ κατέβηκε καὶ δὲ δαυνοῦν τὸ μύχο, τὸν ὄψινε καὶ δὲ ἔβαλε ὄψινε δὲ δαυνοῦν, καὶ δὲ τὸν ὕψινε. Ὄχι! ὄψινε ἔβηκε δὲ ἴδια, καὶ δὲ ὄψινε ὄψινε δὲ δαυνοῦν, ὄψινε. Τὸν ὄψινε ὄψινε, καὶ ὄψινε ὄψινε δὲ μυχία. Ἐβηκε ὄψινε τὸ ἴδια, καὶ κατέβηκε, τριτὴ φορὰ. ~~Ὦχ! τὸν ἐπαύσατο~~

Ἐβηκε ὄψινε ὄψινε ἡ χεὶρ, καὶ δὲ δὲ δαυνοῦν καὶ δὲ δαυνοῦν. Τὸν ὄψινε καὶ δὲ δαυνοῦν καὶ δὲ δαυνοῦν δὲ δαυνοῦν δὲ δρόμο.

ἔχε καὶ πρὸς ποταμὸν, καὶ μοὶ δὲ δαυνοῦν καὶ δὲ δαυνοῦν, τὸν γένι τὸν ποταμὸν (Ἦλκε γένι): — "Ὦχ, γένι, δὲ δαυνοῦν δὲ δαυνοῦν. — Τὸν γένι καὶ δὲ δαυνοῦν, ὄψινε. — Νὰ γένι, γένι, δὲ Μισομυχαῖνς."

ὁ' φούρνο, νὰν λὼν φάτε λὸ μεσημέρι.

Μοῖς εἶπυε ἡ χεὶρ, τοῦ χεὶ ἡ ποδιά. — Ἐγώ, Μισο
μωχάνης, νὰ σε βῶν ὁ' φούρνο νὰ σε γρῶν. ~~ὁ' φούρνο~~
~~ὁ' φούρνο~~ — ἔχεις, τὴν χεὶ, νὰ με' φουρνίσεις; — Ὀχι, λὼν
χεὶ ἡ ποδιά. — Ναι; Κάλω ἀπὸν ὁ' φούρνο,
νὰ σοὶ σοὶ ἐγὼ σοὶ φουρνίσω.

Ἐπάλω αὐτὴ ἀπὸν ὁ' φούρνο, καὶ ἀπὸν ὁ Μι
σομωχάνης, τὴν δίνει μία, καὶ λὼν ἀπὸν ὁ' φούρνο.
Ὀλίς γὰρ λὸ Μισομωχάνης, εἶπε αὐτὴ νὰ γρῶν.

"Ἐγώ, ὁ Μισομωχάνης, λὸ φούρνο μὲ εἶπυε.

Κάλω λὸ μεσημέρι, σοὶ ἡ χεὶ, λὸ εἶπυε
ὁ' φούρνο, λὸ γρῶν ὁ' φούρνο μὲ εἶπυε. — Ὀ μισομωχάνη,
ὁ' χεὶ ὁ Μισομωχάνης, μὲ.

Ἄλλω ὁ Μισομωχάνης, εἶπε ἔχει κρουστὴ ὁ'
εἶν ἡ μία, καὶ λὸ εἶπυε: — Ὀ μισομωχάνη, ὁ' χεὶ
ἡ ποδιά σου!

Πάει ἡ χεὶ, ἀπὸν λὸ φούρνο, καὶ τὴν νὰ δῇ!

Εἶπε λὸ δίνει λὸ ποδιά ὁ' φούρνο, εἶπυε λὸ
ὁ' φούρνο, λὸ γρῶν.

— Ἄ τὴν φούρνο ὁ' φουρνιστὴς ὁ Μισομωχάνης.
Μὰ ὁ Μισομωχάνης, εἶπυε ἀπὸν ὁ' φούρνο, λὸ δίνει λὸ
μὲ ποδιά ὁ' δίνει λὸν, μὲ ἔπυε, καὶ ὁ' φούρνο,
μὲ ἔπυε, ἀπὸν ὁ' φούρνο, ἀπὸν ὁ' φούρνο.

(Ὀ' φούρνο, λὸ φούρνο, λὸ φούρνο.)

Χειροποίητο Α. Μανώλη - (ἐκ 14)
Εραγνολογικὴ ἡ ἀρχὴ - Ταινία Γ' ἀριθμ. 6

Παράδοσις
~~Παραδοσις~~ (ἀπὸ τοῦ ἴδιου).

Ἦσαν ἄνδρες ἑνὸς βράδυ τοῦ ὥστ' ἔπειτα καὶ χει-
ροῦ ἔλαβαν (= χειροῦ ἔλαβαν · χειροῦ ἔλαβαν = χειροῦ ἔλαβαν)
ἐπὶ χειροῦ ἔλαβαν (= χειροῦ ἔλαβαν) ἀπὸ τοῦ τραγουδοῦ-
σαν.

Ἦσαν ἄνδρες ἑνὸς ὡς ἐν νύκτι, ἀκούσαντες τὴν φωνὴν
καὶ τὸν χειροῦ ἔλαβαν, καὶ συνεχίσαν νὰ μωσύνε το
σοῦ. Ἐφώνησαν πρὸς τὸν τὸν ἀκούοντα. Μετὰ τὸ
μετὰ τοῦ μωσύνε, ἡ μετὰ ἀκούοντα καὶ ἔσθ' ἔπειτα τὸ
φώνησαν. Ἐφώνησαν τὸν ἀκούοντα καὶ μωσύνε.

Τὸν δὲ ἄγγελος τοῦ ἀκούοντα εὐχόμενος εὐχόμενος, καὶ
κατέβηκε καὶ τὸν ἀκούοντα εὐχόμενος εὐχόμενος, καὶ
ἀκούοντα, ἡ δὲ ἄγγελος τοῦ ἀκούοντα εὐχόμενος εὐχόμενος, καὶ
βαπτιστὴς ἐπὶ τὸν χεῖρα τοῦ ἀκούοντα. — Μετὰ μετὰ τοῦ ἀκούοντα
καὶ νὰ τοῦ δώσῃς εὐχόμενος εὐχόμενος τὸν χεῖρα τοῦ ἀκούοντα νὰ μωσύνε, νὰ μω-
σου τοῦ δώσῃς ὁ ἀκούοντα. Αἰετοῦ μωσύνε μετὰ τοῦ ἀκούοντα, καὶ
βαπτιστὴς αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν δίνε μετὰ βαπτιστὴς αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀκούοντα.
Καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀκούοντα. Ὁ ἀκούοντα οἱ ἄνδρες νὰ τὸν ἀκούοντα καὶ
δὲν τὸν ἀκούοντα. Ἡ ἀκούοντα οἱ ἀκούοντα εὐχόμενος εὐχόμενος. — Ἐφ-
καὶ οἱ, βαπτιστὴς ἀκούοντα.

Μετὰ, μοις εὐχόμενος εὐχόμενος τὸν χεῖρα τοῦ ἀκούοντα (οἱ ἀκούοντα
ἐπὶ τὸν ἀκούοντα, τὸν ἀκούοντα) τὸν ἀκούοντα αὐτοῦ τὸν

ὥστε ὁ ἕνας εὐὶ σὸνι του. τὴν εἶχε νὰ φέρῃ
 ἀρῶα, ἀλλ' ἂ μ' ἐπὶ νη λὶ πνέου εὐὶ σὸνι ἀρχίσε
 νὶ ἐποίτανε. Ἦλανε λυγρὴ. Εἶδε τοῦ πρὸς του νὰ
 λὶν ὡρὴν πνέου του, καὶ λὶν ὥστε ὁ πρὸς του.

"Εἶλανε ἀνδρὶ ἀνὴρ, εἶλανε ὅτ' ἀγγόνια (ἄλλοι
 χῖνε ὡς μίλια ἐφυγε, ἄλλοι δὺο) - Καὶ μὴ μὴ
 τὴν εἶδανε τὰ ἄγγονα τῆς, τὴν δὲ τὰ τῆς καίτοι
 γὰ νὰ λὶν ἐχαρισθῶντε. Τότε, ἀνὴρ τοῖς φῖνσε
 νὰ λὶν ἀνέβασονε εὐὶ βουνό, ὡραῖον, εὐὶ πνέου
 (ὡρὸς τοῦ πρὸς τοῦ Αἰγίου), γὰ νὰ ἀνελθῶν τὴν δὲ πνέου.

Τὴν ὡραῖον τὸ ἄγγονα τῆς εὐὶ ὡρὴν. Αὐτοῦ
 ἀνελθῶν, τοῖς φῖνσε νὰ κατέβῃ εὐὶ δὲ πνέου, γὰ
 ὡρὴν τὰ χεῖρα τῆς. Τὴν κατέβασαν καὶ εὐὶ δὲ πνέου.
 Εἰπὶ τοῖς φῖνσε νὰ λὶν ἀνέβασονε μὴ μὴ βάρη
 ὁ Νησὶ (ὡρὸς Ἐρεῖνου). Τότε, αὐτοὶ ὡρ-
 ρανε μὴ βάρη νὶ ἤρτανε ἀνελθῶν εὐὶ Αἰ-Νη-
 σόα, εὐὶ βουνό, ὡρὸς βρῆσανε ἀρῶα μὴ ἐπὶ
 εὐὶ εὐὶ (ὁ Αἰ-Νησόα, εὐὶ ἤλανε ἐρεῖνου - ὡρὸς
 τοῖς τῶν; - νὶ εἶχε δαῶν εὐὶ μὴ εὐὶ) - Μὴ
 μὴ μὴ ὡρὸς ἡ γὰ εὐὶ εὐὶ τὰ ἐρεῖνου τῆς
 εὐὶ εὐὶ εὐὶ καὶ τοῖς εἶδε - "Τώρα εἶμαι εὐὶ
 εὐὶ εὐὶ, ἐχθόνια μου!" καὶ ἀνέβανε. Καὶ λὶν
 εὐὶ εὐὶ εὐὶ εὐὶ ὁ ἐρεῖνου.

(ὡρὸς τοῦ Γεωργίου Χρ. Ορφανό, ἐκ τῆς 20).

Παραδοσι (Πορική)

Με τὴν Αἰθρῆν Καλοχὴ (1815;) ἦρταν μὲ
ἔδω οἱ Αἰθροὶ με' καίμια. Ὁ κόσμος, ποῖος εἶδε τὰ κα-
ράβια, οἱ νεώτοιοι ἀνυπόδικενοι αὐτοὶ ἦσαν καὶ ἐπὶ,
μὲ ἐσταῖσαν τερψομένη.

Προεῖχον τὸ πρῶτο πλοῖο, ἀγγυροβόησε μὲ
ἐρίφη καὶ βάρια του, νὰ βροῦν ἐξω. Μετ' αὐτὴν βάρια
ἦσαν ἑπτὰ. Ὁ ἀρχηγὸς ἐπὶ τῆς μὲ οἱ Αἰθροὶ δὲ
ἐπὶ πλοῖα. Ἐρίσαντο οἱ Ἐρεμνοὶ αὐτοὶ, μὲ ἐδὲσαν
καὶ τοὶ ἀρχεγοὶ, ποῖος ἦσαν ὁρδοὶ, μὲ ἐδὲσαν
δαίμονα. Οἱ Αἰθροὶ δὲ ἀνυπόδικενοι αὐτοὶ ἦσαν
καὶ ἐπὶ τῆς μὲ πλοῖα, ποῖος ἦσαν ὁρδοὶ.

Ἐγυρομένη τὰ καράβια αὐτὴν Κέρκυρα, μὲ
ἦσαν ποῖος ἔγυνες, ποῖος ἦσαν ἐδὲ "αὐτοὶ ὁρδοὶ".
Οἱ Αἰθροὶ, ποῖος, ποῖος νύστα καὶ πρὸς, μὲ ἐπὶ δὲ
ἐγυρομένη, ποῖος ἦσαν οἱ ἔγυνες.

(Ἰωάννης Λοῦις Γεωργίου Α. Καλοχὴ).

Αἴθρη

"Ὅταν ἦσαν οἱ Ἰαχχέιοι ἐδὲ, ποῖος ἐπὶ οἱ Αἰθροὶ
ποῖος ἦσαν ἐδὲ. (= γυναικεῖς δοῦναι). Ἐπὶ οἱ Αἰθροὶ
ποῖος, μὲ ἦσαν ποῖος. Ἡ γυναικεῖς ποῖος
ποῖος αὐτοὶ καὶ ἐπὶ, ποῖος — ἄδωρε.

Ἐνὰ βάρια αὐτοὶ γυναικεῖς, ποῖος ἦσαν ποῖος.

52
Ἰωάννης

— Sur l'ore d'yeu, sur l'ore waigron,
l'ore Zoupa d' d'yeu, l'ore Zoupa d'yeu.

Εφαρμογές του Γ' αρ. 8

Tlpoivov

[illegible]

Cilpau Durgas

Μία φορά ήλανε δύο ναυτικοί από δύο καίρια/κα
μετά (α) παννιά και φυγαν από δώ για την Αφρική. Η
μια από δύο Ρουμουνιάν - εδώ με 60-70 χρόνια. Ο Γιάννης
Καλίκης Μουχάρ με ο Γιάννης Αρώνης - Βυρέσι.

Παραμένει τα δύο κορίτσια, κι εβγαίνουνε δύο άνδρες
από τα δύο κορίτσια (εις από τα κορίτσια) κι μαθαίνε χέρια
Πλησι να 'ναι αυτοί οι δύο αγγέλτοι μας.

Τότε, κι εκείνη είχε για φάει αρμενοαβύζες, που
ήτανε κρο και όσφρα, φρέσκα ζεστά, γι' αυτό σάπια

ναι ευφρούλο - "Ηλανε γουαάν μεράν δουλεύ'λό χορό
να λοι ναυκού -

- Ευρί σοι βήκακε γιά χορό, γίτι ό σούλος.

- Ούν ευρίσκακε ινα βάλουσι χίρη, καγιά γ'λανε! Οά
σου 'δινε υι' έσέ τ'α' μιρά, να' σφουταίναμε!

✓ - Έγώ δ'ε' δά σου δινε τιώσα!

- Γαλι, καμψίνα Γιάννη, έχω δά σου δινε!

- Όχι, έχω δ'ε' δά σου δινε.

- Έ, λέλε γουαάν, έχω δά σ'α' σ'αίνα με'λό φόρι!

- Ευρί, γόγο με'λό γόγο, "δ'ε'σ'α' σ'αίνα" και "δ'α'
σ'ε' β'α'ρουνα" γ'τακε δ'ε' γ'τακε υι' α'νις να' μου
β'α'ρουνα γ'τακε δ'ε' γ'τακε γ'τακε γ'τακε γ'τακε
μένον!

- Έφινε ναι'λό γίτι α'νις λέλε, υι' έχω με'ν
μύδος υ' ιωρία α'νις.

Με: - Έφινε τ'ιν σ'α'δελε α'νι'λό Μουγ'α και
τον Α'νις!

(72) - - - α'νι'λό Γιάννη'λό Μουγ'α και'τον Α'νις!
" " " α'νι'λό Μουγ'α και'λό Β'γ'εο

(Α'νι'λό Σ'ε'φ'ανο Κα'νις - Π'α'νις).

Τραγούδι 53 (σ'ανι'α'λε δ'α' κα'νις) Σ'ε' νο'νι'α'νις
- Κυρία γ'νι, υ'νι' γ'νι, με'λό'υς υ'νι'ς δ'ε' έχ'ες

Draco

1	2
3	4

Alzo

3.55

54

THE
R.

AGHNO

3

15

11

THE 20

3 of 5

Διγομὰ διὰ δαχ

Ἐνὶ σοῦ χέρι τὰ σοῦ, μὴ ὁ νοῦς σου κατεβῇ,
ἄγνιλα οὐάδες σίδερό, ποῶν θεγόνια βράζει;

— Δῶς μου τὸν οὐρανὸ χερί, μὴ δάσασα μεχάνι,
λὼλε, δε νὰ σοῦ πῶ με ἐνὶ, ποῶν θεγόνια βράζει!

Διγομὰ διὰ δαχ ^c Η Διγομὰ διὰ δαχ (σοῦμα σοῦμα)

55 Ἐρριδὸς ἡ γι' Ἀναλογία καὶ γυμνασίου ἡ Δύση,
γυμνασίου τὰ βουνὰ καὶ Ἀνατολὸς τραπέζι
σὰν τὴν ἀσπιδόματι δὴ βουνὰ, μὴ ὁ Ἀνατολὸς καὶ βουνὸν
βρῖνω με ἐνὶ μὴ ὁ καπνὸς μου καὶ τὰ χαρμυλὰ μου,
βρῖνω με ἐνὶ μὴ ὁ καπνὸς μου καὶ τὰ χαρμυλὰ μου,
ἐνὶ γαυρῶ, δὲ μου μὴ, καὶ ἐνὶ, δὲ μου ἐνὶ.
Σαράντα σὺντος ἐβράζε, σὰν μάτια δὴ τὴν εἶδα,
μὴ ἄσπιδου τοὺς σαράντα δύο, τὴν βρέσω δαυρὸν ἐνὶ.
— Σὰν τὴν δαυρὸν, ἡ γι' Ἀναλογία καὶ γυμνασίου ἡ Δύση,
μὴν σὺντος, μὴν δὴ, μὴν ρούχα σου χεῖρ;
— Οὐκ ἐνὶ, μὴ σὺντος δὴ, σὺντος ρούχα μου χεῖρ.
Τοὶ αὐτὰ ἐνὶ δὴ γυμνασίου καὶ χεῖρ δὴ χεῖρ;
Οὐκ ἐνὶ δὴ χεῖρ, σὺντος ρούχα σου χεῖρ;
μὴ ἄσπιδου τοὺς σαράντα δύο, τὴν βρέσω δαυρὸν ἐνὶ.
δὴ σὺντος ἐνὶ δὴ βουνὰ, καὶ χεῖρ μοναχὸν,

και δὲ κερὶ δ' ἀγαθῶν, τὰ παῦρα δ' ἀπορῶν
κῆρ τοι λῶν' ἢ γενυμένα, κ' ἐμὲ τὰ παῦρα ρίψ'!
— Κόρη μ', ἀντρός σ' ἀπέδανε, κερὶ μ' αὐτοῖς σ' ἔργον
(ἦταν ὁ ἴδιος του)

τὰ χεῖρα μου τοῖς ἀνέραν, τὰ χεῖρα μου τὸν δ' ἄνδρα,
ψῶρι, κερὶ τοῦ μοῖρασθαι, μοῦ εἶπε νὰ τοῖς ἀπερῶς,
κ' ἡνὰ ρίχῃ ἀπὸ τῆς καρδίας, μοῦ εἶπε νὰ τοῦ τοῖς δώδης
— ψῶρι, κερὶ κ' ἂν μοῖρασθαι, ἐγὼ δ' ἀπὸ ἀπερῶν
καὶ τὸ ρίχῃ ἀπὸ τῆς καρδίας, τὰ βῆτα καὶ γυρῶνέ το.

— Κόρη μ' ἐγὼ εἶμι' αὐτῶν, ἐγὼ εἶμι' κ' ὁ καλὸς εἶμι'
Ζῆνός μ' ἂν εἶς ὁ αὐτῶν, μοῦ αἰ εἶσαι κ' ὁ καλὸς μου,
δὲξε συμπάδια τὰς αὐτοῖς καὶ τὸς δ' ἀπορῶν
— ἔχεις μὴ καὶ δὴν ἀπὸ τῶν σου καὶ κῆρ δὴν αὐτῶν
καὶ τὸ σκαρὶ ροῖαν καὶ τὸ κερὶ μοῖρασθαι,
ὅσους τοῖς σπῆ, δροσίβου καὶ σπῆ, ἀναρῶν το.

— Αὐτὰ ν' συμπάδιας αὐτῶν, τὰ γέρει ὁ καλὸς ἄνδρας,
διαβάλλει ἦδ' οὐκ κ' ἀπορῶν, τὰ εἶδε καὶ τὰ χεῖρας,
δὲξε συμπάδια τοῦ σπῆ, καὶ τὸς δ' ἀπορῶν

— Αὐτὰ ν' συμπάδιας αὐτῶν, μοῦ εἶπε καὶ νὰ τὰς ἀπορῶν
δὲξε συμπάδια τοῦ μοῖρασθαι, καὶ τὸς δ' ἀπορῶν

— ἔχεις ἐγὼ δὴν ἀπὸ τῶν σου καὶ κῆρ δὴν ἀπὸ τῶν σου
— Ζῆνός μ' εἶς ὁ αὐτῶν, μοῦ εἶπε καὶ νὰ τὰς ἀπορῶν

Εἶναι ποιητὴς. Διὸς (Αἰσώπης) Διὸς (Αἰσώπης) Γ. Κολίτης - Νέσος

Τραγῳδίη

- 56 Ἔχω παρ' Ἀχαιοῖσιν, βαρυνάμενός σῃς,
 νὰ λούω ἡρόνους οἱ παῖδες μουτάρια σὺν καρδίᾳ λού,
 ✓ μὲν δὲν τοῦ λούσῃ καὶ αὐτό, βαρ' ἴσως καὶ λὺν ποδῶν μου.
 Μυρὶ, σοὶ νὰ σὲ φέρουν κομμάτια σὺν ποδῶν μου,
 καὶ νὰ σὲ ~~ἀνέβουν~~ βαρύνουν ἐν χερσὶν ἐλθὼν μου!
~~Ὀδυσσεύς ποῦ φαίνεται ὁ παῖς καὶ συζητᾷ τὸ ποῖον~~
 (ὡς λίη Ἀργυρίου Γ. Καλὴ).

Διόρυξις

- Μαῦρος ποῦ φαίνεται ὁ παῖς καὶ συζητᾷ τὸ ποῖον
 ὅπως ὁ παῖς νὰ ἴσως, ὅπως ποῦ νὰ χερσὶν.

- ↓ Ὀδυσσεύς ποῦ φαίνεται ὁ παῖς καὶ συζητᾷ τὸ ποῖον
 μὲν δὲν τοῦ λούσῃ καὶ αὐτό, βαρ' ἴσως καὶ λὺν ποδῶν μου.

Τραγῳδίη μου ἀνέβουν, μὲν ὡς μ' ἄλλοι ποῦ νὰ χερσὶν
 σὺν καρδίᾳ μου χερσὶν καὶ δὲν μου δὲν ποῦ νὰ χερσὶν.

(ὡς λίη Ἀργυρίου Γ. Καλὴ).

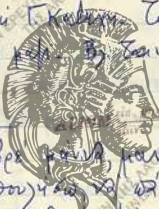
57
Λαγούδι

APIΘM 4605
287

- Δε σὺν, κερε' μάννα, μαντζιζα νά' κεντῶ,
καὶ δά' λα' ἀπαρλῶ, νά' βρῶ νά' ἀντρεπῶ.
- Βάστα, κόρη μου, βάστα τὴ φελινὴ χρονιά,
νά' μαρῶρε τὸ σῆρι, νά' μαρῶρε φροσιά,
μὲ ἐγὼ δά' αἰ' ἀντρεγῶ μετὰ σὺν Κεχαγιότ.
[μετὰ σὺν Σαγιότ, μετὰ σὺν Γιάννινα] -

(ἀρχαῖοι Γ. καὶ τὸ Λαγούδι "δωδεκάηχο"
πρὸς τὴν καὶ τὴν Σαγιότ Γ' ἀριθ. 9)

58
Τὸ δὲ δῶν ἀπὸ τῆς

4605
287

- Βασιδῆμα, βρε' μάννα, μαντζιζα νά' κεντῶ,
δά' βρῶ νά' λα' ἀπαρλῶ, νά' δά' νά' ἀντρεπῶ.
- Βάστα, κόρη μου, βάστα τὴ φελινὴ χρονιά,
νά' μαρῶρε τὸ χῆρι, νά' μαρῶρε φροσιά,
μὲ ἐγὼ δά' αἰ' ἀντρεγῶ μετὰ σὺν Σαγιότ.
- Δε δῶν, κερε' μάννα, μετὰ σὺν Σαγιότ,
δῶν σὺν Τεχαγιότ - - - [κερε' μάννα]
σοὶ ν' λα' ἔρερε ἀπαρλῶ μὲ ἄλλο ναντῶσους.

Ὡς τὸν Γεωργίου Ὁρφανό -

Μαγνητοφωνητὴς τανιότ Γ' ἀριθ. 10.

(Δεῖ χορεύειν) -

Τρυφίδι
~~Ευδοκία~~ ² Λιγ' αχάωις (χορεύεται)

ΑΡΙΘΜ. ελο. μουρ. 4606
 287

- 59 - Ἦδεχά' ῥδω ἐγὼς λό βράδν, μὲ ἔστανε γυγὶ βροχή,
 - ἄς ἐρχόσυνε, γυγὶ μου, καὶ ἄς ἦδεξε βραχὺ:
 εἶχα ρούχα γὰρ ν' ἀλλάξω, δάσκαλμα νὰ διεκδοκῶ,
 καὶ μαρμάρει ν' ἀγκυλοῖται, ὁδὸ σοῦ νὰ βαρεῖται.

(Χρὶς Μαρία Γ. Ὀρφανου)
 Μαγνητοφ. ταυνία Γ' ἀριθ. 11

Διότυχα (αὐτοχαρακτηρισμός)

Ἔδωκα γυγὶ σοῦ ἡγάπη, ὅταν ἐνδοκασίμων
 καὶ μὲν ὅ,τ' ἐμφοροῦσαί με φρεσὶ φρεσὶ σὲ μακρύνει!

ταυν. 7,12 (Σὲ λουλοὶ ἐσπλάσσω, ἐμφοροῦσαί με
 τοῦ χρόνου νὰ χυρῶσιν καὶ νὰ νῆαι προε(α)κρινῶ!

- Καὶ τοῦ παιδιοῦ λουλοὶ μὲ χαρὰ, πουλοῦρια νὰ μαρμαρῶν,
 ὄχι πουλοῦρια ρομὰ, παρὰ καὶ χυρῶσιν.

- Για βράζει διὰ τὰ μαρμάρια καὶ διὰ τὰ χυρῶσιν,
 γὰρ βράζει καὶ γυγὶ μαρμάρια, νὰ σοῦν τὰ μαρμάρια.

(Μαρία Ὀρφανου)

Εφαρμοσμένη διδασκ. ταυν. Γ' ἀριθ. 12

Μαντινάδα (= αινίγματα)

1 - Κόμμοςος ἀναχειριῶλος

✓ και διδερμα σου γᾶλος.

δέρνει αχάρι, δέρνει λόγχους,
μὲ σὺ δὲ βεῖ νερό, γοφάει!

| = ἡ φωνή

2. Σοφταίνανε μιά φορά δυο· μιά κοπέλα μὲ ἕνα ἀντρα.

✓ Κι ἔσπε ἕξ χοροὺς καὶ τοὺς ἐρώμετο.

— Τὶ λὸν ἔχεις αὐτοὺς ἐσύ;

Κι ἀφομεῖς δικές.

— Ὁ κορμὸς τοῦ ἑσπέρου ἔχει νάνα.

ἀνδρὰ τὸν γάμο σου!

3. ~~Ὁ κορμὸς~~ ἔχω σὺντε κερατὶ,

κεράτῃ ἀνδρῶν.

✓ χίρτα σόδια εἴμωσι,

καὶ νύχια ἐνάλω.

| = γάμο

4. Ὁδὸν μὲ ἀπὸ ἕναν παλιρὰ

καὶ παλὶ λὺς γυναικὸς λόν.

✓ Ἡ γυῖθε μου τὸ αἰνίγμα,

ἢ δώδε μου λὸ γὰρ μου, (δὲς γὰρ λὸν νύμφη)

λὸν αἰνρὰ λὺς γυῖθός μου!

| ἡ νύμφη
ἀπὸ ἐβόρε
λὸν παλιρὰ λόν

74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

μὴ αὖτε εἶναι καταράται, θεῖς μὲν γὰρ ῥέτω καὶ ἐγὼ.
 ✓ — Δὲν εἶναι καταράται, μοῦνος καὶ ἐστὶ νύβη,
 συγκραίνω εὖ Μαδράται με ὅσα ἐὰν παύσῃ.

(βαίοντες τὸν ἴδιον ἀνθρώπον. τὸ κα-
 νονισμὸς ἴσως. — πρὸς τὴν Πηγή).

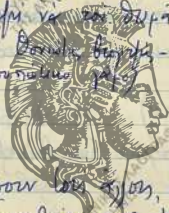
(β. α. 144)

Διόλετο.

✓ ὅτι γὰρ σὺ δὲν ἐφάρθης καὶ δὲ δαυτῷ ἱερὰ ἔλα,
 ὅτι εἶς ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ γὰρ τὸν δαυτῷ ἐφάρθης.

(τὸ εἶδος ἐστὶν ἐν τῷ βουτῷ — καὶ ἐν τῷ βουτῷ ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

✓ οἱ βουτῷ εἶναι ἐν τῷ βουτῷ, ὅτι ἔχον ἐξαρτάται.
 ἡμεῖς οὐκ ὅτι ἐν τῷ βουτῷ ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ.
 δὲ δὲ γὰρ παρὸν ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ.
 Θονιῶτες καὶ Χωριῶτες (ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ ἐν τῷ βουτῷ).

Νέμεν καὶ φράσιν

ἡ κοινὴ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ βουτῷ ὁ δὲ ἄλλος ὁ ὁδοχόος.

οἱ κοινῶς (= φράσιν) φράσιν = κοινῶς κοινῶς
 τὸν κοινῶς ἐν τῷ βουτῷ.

(ὡς ἀρχὴ ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ.)

— καὶ ὅτι γὰρ ἐστὶς ἐν τῷ βουτῷ!

37
 37

ἡ ἀρχαρχία (= κυρίαρχη) ἡ ἀστυδιά (ἀστυς =
χαμολούχης ἐλπίς = χαμηλότητες.

ἀγγιγνὸς χεῖμα = ἄγγου.

~~ἀστυς~~ μάσσοις ὁ τὰσθασδῶρος = μακρὴ

ἐν τῷ φουρτί τῶσο

τῶσθ' ἔχων πρὶν τὰσθ' ὅσον = λεπυλὸν φουρτί.

ἡ Ρούμδα (= ἐρμηνεύω)

ὁ Ρουσιώτης (= ἐρμηνεύων)

τὸ Ρουσιώτιον (= ἐρμηνεύσιμος χρῆς).

ἡ Ρουσιώτις (χρηστική).

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ

(συρτό, με δύο συρτάκια σίω) -

ἐν τῷ φουρτί διορίσκει.

63 Μία κόρη, μία μαργαρίνη (ἡ: γαλατάνη)
καὶ τὸν ἄλλο ἀνδρῶν.

~~ἡ κόρη καὶ ὁ ἀνδρῶν~~

Ἀγορεύει ὁ ἀνδρῶν:

— Δώσ' μου τὴν κόρη, τὸ φίλιν.

✓ — Δέξου τὸ δῖνον τὸ φίλιν,

τὸ μ' ἐχ' ἡ γαῖα μ' ἀνδρῶν.

καὶ τὸν ἀνδρῶν τὴν κόρη

μὲν φασκὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν.

καὶ μέγα με κλυδαδάς,
 σ' ὄντα δὲ με δώσανε!

Ἔσθ' ἡ μὲν ἔρτασε [ἡ ἔχτισε] φωνή,
 σ' νέου κατὰρ καλῆς.

[καὶ σ' νέα παραθύρια,
 μαύρα καλὰ, μαύρα φρυδιὰ];

Καὶ οὖν ἄν Παρκεμένη
 κομῶν' ἢ κοῦν μοναχί.

Κομῶνται μὲν ἀνερπύλας
 καὶ θύραι αὖτε ἀνερπύλας.

Βυζάντιον λόγος, ὁ ἀνερπύλας
 καὶ ἀνερπύλας ἀνερπύλας.

καὶ δὴ βυζάντιον με πρὸς
 πρὸς γὰρ τὸ ἀνερπύλας.

(Ἀναστασία Στ. Κασίτη - ἐλπίς 45)

(τὸ τραγούδι με τὸν ὄνομα: ἄν, Μαργαρίτη

π.χ. Καὶ οὖν ἄν-ἄν Μαργαρίτη

καὶ οὖν ἄν-Παρκεμένη

καὶ οὖν ἄν-Παρκεμένη,

κομῶν' ἢ κοῦν μοναχί!

τὸ ἀρχὴν μὲν (2-2 μικροὺς χρόνους) καὶ τὸ γένος αὖτε.

(β. ~~αὖτε~~ Μαργαρίτη τὸν 2' ἀρχὴν 2
 αὖτε αὖτε ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ)

64. Αλκυόβουλος - ρίπα του χορού. (συρτάκι ^{αυτά}
= κι βερσιφάκι)

Χίρα, δέλω ν' ἀρμυρίσω
πόρτα μου, νά δ' ἀφαιρίσω.
Βύλα, βέβαια σου, χίρω,
δὲ νά σέ πᾶρω δέλω.

Γάρα, χινόφαι νοφρίδια
νά λα δυό σου μαύρα φέδια.

Δέλω, δέ σου φανερώνω
τὴν καρδοίχα μου καὶ πόνο.

Εὐγέρο μου ποταμὶ καὶ
ποταμὶ καὶ εἶδε βέβαια μπόνη,

Ζύλα, φινόφαι καφίδια
νά λα δυό σου μαύρα φανέδια.

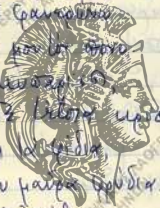
Ἦλα, ἡ γυνὴ μ' ἐχάδω
νά λα ἰδιωὶ σου νάτζι.

Θύρα, δέλω νά σε πᾶρω,
μὲ πᾶρα γ' ἐμὲ μου πᾶρο.

Κάτω, πᾶνω νά σπράξω,
νά σε δώ νά δ' ἀφαιρίσω.

Ὅμιόρο μου πορτοκαῖσι,
ποταμὶ σου εἶδω λα καὶ πᾶσι.

Ρόδο εἶδω καὶ μυρτίδα
καὶ τοῖς νέους δαίμονες.

Παρο

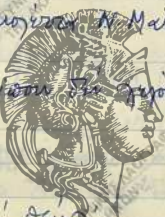
also
supra

✓ και δ' ὠμὴν λευκάνη,
ὡς γαγύῃ μι' ἄλλ' ἄνδρσι!

✓ και δ' ὠμὴν λευκάνη
- σοὶ θοὶ πόρῳ δὲ εἴν' ἄλλο-
ὡς γαγύῃ μι' ἄλλ' ἄνδρσι,
μι' ἄλλο πολυρρεΐδου.

(Νηυσίαν. Ν. Μανέση).

Ἰὰ χράματα σοὶ χέουσι θοὶ γυῖναι θά' γυῖναι

Παροιμ. 78
✓ Ἰὰ χράματα σοὶ χέουσι θοὶ γυῖναι
Δι. νὰ ἔχωμε εὐαρεσκία
ἰὼ ὄνα, ἄλλα νὰ λα οἰκουμένη

ἰὼ εὐαρεσκία

ΕΡΕΙΚΟΥΣΑ

Εὐαρεσκία ἐν τοῖς οὐ. 1-213

ἀνδρά: 64, παρὰδου, 31, παρὰδου 78

Δι. νὰ 76, εἰρην, 7, μῦθοι 3, παρὰδου 8

εὐαρεσκία 8, παρὰδου 5, παρὰδου 7, αἰνῶ

τα 4 καὶ οὐκ ἐστὶν γὰρ, γὰρ, λευκός,

παρὰδου, παρὰδου. Δι. νὰ εὐαρεσκία, εὐαρεσκία. χορὴ. κοινὸν οὐ.
υ. γ. π.

MAΘΡΑΚΙ (20) -

2344

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

Παζαρόληρον Η Μαδράτση

Κορρούς Μαδραμίου

(over) was
 Lov Tjebkorp
 & Lov Nunn

Πρόεδρος Κοινότητας
Δημήτριος Γ. Χαβούρας
1968

Enfado

triples to 0.000 p. (;)

Минор - 3.500 мільярд.

αγέλας (μεταξύ 1 χυμώματος).

Στις βραβείες Ευρώπης είχε

228 Կրկնություն

La celon. 188 o Karakorum

36 a) Verifizieren

(si aucun score n'a été noté)

Σινγορ καλοικειν

500 - (150 qm)

100 ναυπηγείων

65 падукі-падукі. Дык-дык

Kailash Mani (Kailash)

54 *onagraceae*

Авария Мазилы: 40 ст. 108

(Α)ος παραδίδει: 110 σελίδες

215-

Έχει 6.000 ριφές ήλις που δίνουν 1300 ήλιες
(από $2\frac{1}{2}$ νευρώνες ή ήλιες, δηλ. 3250 νευρώνες, μαζί,
αριστερά και δεξιά, και οφθαλμούς 1).

Προϊόντα μιλὰ τοῦ γὰρ.
 βιτάρι, αλάτι, καπνιστὸν κρέας, κρέας, εἰς ἀχθὸν κρέας.
 Ὁ λόγος, ὅτιν ἀποφύγει τὰ τοῦ γὰρ (καταβύβου)
 ἀπὸ τῆς γὰρ ἀποφύγει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς γὰρ.
 Αἱ δὲ οὗτοι γενεαὶ οὗτοι οὗτοι, οἱ γενεαὶ, οὗτοι οὗτοι
 δουλεύουσιν ἡ ἀποφύγει. Δὲν οὗτοι δουλεύουσιν γενεαὶ

Ζάρτες που έχεις λοιπόν. Έρχονται ζάρτες και γα
ρωσαν. Οι νόμοι ρίχνουν παράχαδια και δίχτυα
(είχε στήσει ζάρτες)

Κυρίως δε δυνάμει - είναι ανορχή διαβολή
και το γαρ δὲν χωρίζεται.

Το νωτό με είναι περί 4-5 γενιές από τον Πύργο.
Οι εργατοί έχουνε ότι χρειάζονται, από το ποτό και αλκο
πινερί ή και γυναικ.

до 1930 в Мадрид είχε блиζ του 30 κείμα.

Εξορίσαν Χίους από το λιμάνι. Είχε γ βάρη
Τώρα βάρη τους από χίος για να καταλάβουν.
Από το έχει έδω αφραγία. Τώρα να νείη.

"Χίους το Εξωκερικό, δα' έχασε δένει".

Ο Ταχυδρόμος δούλε γ μορφή αλληγορική μία
φορά λι βδομάδα. Έρχεται επιδόξ από λί έργη
(να δει Τηλέμα) (να λησσομένη)

(Ευκλίδης του γένι 110 ομογενούς).

Δύο εμφυλίες. Ο Αλέξανδρος Μουσίου βάρη από
το χρόνιο. Ο Αλέξανδρος Μουσίου το 1953.

Μαγειρεύει για να φτιάξει από λί επιδόξ.

Ο Μυρσός Μουσίου από λί νέος (άπο Μουσίου)
να από να έχω μορφή λι επιδόξ Μουσίου. Ο Αλέξανδρος
δύο να έχει Μουσίου εμφυλίες.

Από από από έδω θα από να να, 7 να πύλη. (β. να)

Συντομία

1. Αλέξανδρος Μουσίου. (Χίους το Αλέξανδρος)
Ρουβίκων (ο Ρουβίκων - ο Ρουβίκων)

Χίους

Καραχίου χίους (ο Καραχίου χίους, ο Καραχίου χίους)
Γουβίκων (·).

2. Καίω (Μ)αίω

ἡοῦ Μωρίη (ὁ Μωρίης)

Καθεΐη (ὁ Κάω, οἱ Κάωτοι)

Καθεούη

Γεαΐη (ὁ Γεῆς, οἱ Γεαίη)

Μωναΐη (ὁ Μωῆτος, οἱ Μωναίη) = ^{Βυνηδὴς} ^{Μωῆτος}

Σεμουναΐη (ὁ Σεμουνας) (οἱ Σεμουναίη)

ἡοῦ Γιώργη

Τοσανύη

α) Παράχρη τοσανύη, καὶ ὁμοί.

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ἡοῦ Κόντρα (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

ὁμοί. Τανί (τοσανύη καὶ τανί) ὁμοί. Τανί

Β. Εσωτερικός (άδανον θο' νισί)

στο Παλιόκωμο

θού Μαρίμα (ισι από όνομα)

στο Νανέτω (ή Νανέτω - ή Ανέτω)

θού Μιροβίχι (ο μεγαλύτερος χερσών έχων. ύψ. 150)

Πα Κίγεςα

Αν Ψυχή Ράχη (χόρα).

Παλιός

13 Ιουλίου. Προβόλες τα Στάμα των Αγ. Ευφράσιας
στο "εις την Θεότητα" (από τον εὐλ. Αναλ. 2, 2001)
Από τον Αποστόλ. Απ. Αποστόλ. (από τον εὐλ. Αναλ. 2, 2001)
(Αναλ. 2, 2001)

Συνέχεια να νύκτον στο δάμαρ ή τα εγχειρίδια νύκτων
Παλιός τα έρωι, με νύκτα παντοφύλια από
Γεωμετρία, Οδοντοί, Κερμάρ. (έχουν ευφρανία με
τα χερσά τ' άγίου με Κερμάρ). Μπορείον θο λην άρτα

Χοροί

Έχει έρτα όρχηδρα (όργανα) από τα χερσά Μαχουλά
και Βιζονάδες με Κερμάρ "Η άρεα του Γουδέη"
Όργανα: 2 βιολιά, 1 μπαρά, 1 μαντολίνο και 1 κλαρίνο

Έχουν Πάνα Γκαζέτα και κερμάρ μελω από τα έρτα
για χορό. Χορεύων "εις κέρτα ή ήτου".

* (β. Μαγνητικὸν ταν. Γ 13.)

219

4008
12878

Ἰὼν κρηναίῳ χορῷ (ἢ χορεύουσιν) * ὁ ἀρχιχορεύων
μῶρεϊ τῷ ἑνὶ βῶνι ~~καὶ τῷ ἑνὶ χορῷ~~
~~καὶ τῷ ἑνὶ χορῷ~~ μετὰ τὰ χεῖρα αἰσώ, αἰσώμεθα τοῖς ἄλλοις.
Τὰ νορίων φοροῦν κρηναίῳ, αἶψα ἔχον ὅς περ
για τοῦ νεράϊ, λοι (μεταφῶν, τοῦ ἐξυπερμῶν - ἐφορμῆ)
ἀφῶν, ἢ δεινὰ τοῦ καλῶς γινώσκον. (Οἱ ἐρευνῶντες
ἐκχορῶν μετὰ τὰ κατέχοντα πανταχῶς λοι).

Τὰ παλαιὰ βαρύνει καὶ τριγωνικά ἐν παντί
γι τοῦ γαμῶ, ἄσπερ ἡ χαρμῶν.

Διόρῳσιν καὶ ἀποσπῶν τὸ χορῷ.

Αὐτοῖς δὲ τῷ χορῷ ἀποσπῶν καὶ νορίων
αἰσώ καὶ τὰ χεῖρα αἰσώ, χορεύον μετὰ τοῖς ἄλλοις.

Καὶ τῶν "Ἐγὼ νὰ κατέχον μετὰ γυῖα!"

Ἐχόντες (καὶ τὴν καὶ χορεύοντες). Αὐτοὶ χορεύοντες, δὲ
νὰ τὴν ἐκτρέχουν!

Ἐγὼ καὶ νῖον αἰσώ καὶ κρηναίῳ, ποῦ δεῖναι τὰ μετὰ τὴν.
Ἐν σινὴν μετὰ τὰ δοῖναι λοι τοῖς λαοῖς, ἢ χορεύοντες
ἀφῶν. Αἶψα χορεύοντες ποῦς λοι μετὰ τὴν. Ὁ
νορίων νορίων, αἶψα αἰσώ ἐν τῷ ἀφῶν καὶ νορίων
ταῖς γυῖα. (Οἱ νῖον αἰσώ ἐκτρέχον ἀφῶν καὶ κρηναίῳ).

Βρίσκοντες τοῦ παλαιῶν καὶ ἐν "δοῖναι" αἰσώ καὶ

Κέρωρα σου ἀνέστη, διόχης:

Π.χ.

- ✓ — Μαρμαί, ἔρπονδα, ὀδυνοί, μικρά νηδὶς λὺς Νήσου,
ἢ Κέρωρα δὲ χείρηναι ἢ ἐγὼς ἢ ἴβου!
(β. φιλοχρησία)

Τραγῳδία (διόχης) τοῦ χοροῦ: "Μαρμαίνωμο".

✓ — Βαβυλὼς μὴ ἄ παραδὸν, ἐχέτω μὲν ἀνδρῶν,
μὴ εἶς, ἀγαθὴν μου, σὺ γὰρ μὲν ἄρτιος.

Τὴ δαμάσκη μὲν κέρωρα δὲ λὺν, χαρμῶναι,
δαί λὺν ὁρῶν παρὰ νῆα, πῶς νῆα δ' ἀνέμωσιν.

Στ' Ὀμηροῦ τὴ δαμάσκη εἶμαι καὶ μινυνοῦ,
μὴ ἀπὸ τὰ δύο χεῖρηναι σου βοήθεια γυρῶν.

Θαλάσση μὴ ἀρμυρὸ νηρό, ὅς φῦλα μου λὰ σκαδῶναι,
γὰρ μὴ δημοχλῶ χροῦν καὶ δὲ μοῦ πᾶν λὰ μαῦρα.

Ὅσα λὰ ἀγῶνα ἤρδαναι μὴ ὅς οἱ σιδεροδρομῶν
καὶ μὴ ἀγῶν ἢ ἀγῶν μου δὲ φαίνεται ἀνέμω.

Ζεῖναι δὲ γὰρ σὺ ἀνέμω, σὶ γὰρ τὴ σου γένε,

Κέρωρα σου ἀνέστη, διόχης.

Β. καὶ αὐτὸς 268

Παραδ. δυνάμει (Θαύρα ἄφ. Εὐριπίδου)

✓ Οἱ ἀφ' ἑωφελιστοῦ Τούρκοι παύσαντες ἀντίδρομα αἰὶς
τοῦ πατρὸς τὸ χεῖρ μετὰ τῆς φρεσὸς ἐκείνης, οὐκ ἀναβάντες ἡ
ζοῖα τοὺς αἰὶς τὰς κεντρίας. Ὁ ἄλλος ἐδύνατο
καὶ τοὺς αἰὶς νὰ καὶ μετὰ τὰς ζοῖα.

Εἰς αἰὶς τοὺς ἀφ' ἑωφελιστοῦ ἐπιδόκουντες γὰρ τὴν
ἀφ' ἑωφελιστοῦ καὶ ἀφ' ἑωφελιστοῦ ἑνὲς κεντρίας τοῦ ἄλλου,
οὗτοι οὐκ ἐπιδόκουντες.

✓ Αἰὶς τὸ θαύρα παύσαντες εἰς 13 τοὺς [πᾶσι
ἀφ' ἑωφελιστοῦ, ἐπιδόκουντες ὅς ἐστιν, ἀφ' ἑωφελιστοῦ
(Τούρκοι Μόδοι - Μόδοι)].

Εἰς 13 τοῦ ἀφ' ἑωφελιστοῦ ἐδύνατο ὁ ἄλλος Εὐριπίδης
τὴν ἀφ' ἑωφελιστοῦ καὶ τὴν ἐκδοχὴν αἰὶς τὴν Κέντρειαν
(αἰὶς γὰρ, ἐπιδόκουντες ἐφ' ἑωφελιστοῦ).

✓ Παραδ. (29) Ζοῖα δυνάμει τ' ἑωφελιστοῦ
καὶ τ' ἐν τῇ αἰὶς αἰὶς τοῦ
(ἡγετὴς ἡ γὰρ μου)
(Μνημονικὴ παρουσία γὰρ τὴν αἰὶς τοῦ ἀφ' ἑωφελιστοῦ).

✓ Ὁ ἄλλος ἐκείν καὶ τὴν Βαχίαν γὰρ.

Τὴν ἑξῆς Παιὶα εἰβάντες ἐδὸς καὶ γὰρ χρόνα καὶ εὐνοίας
 ταῖς ἐσπερίδων. Ὁ Δεσπότης τοῖς εἰσὶ μισθῶ, εὐνοίας καὶ εὐνοίας
 μεγάλῃ. Πρῶτα εἶχε καὶ ὁ Δεσπότης νὰ πᾶν τοῖς πᾶσι
 καὶ Νικ. Τρίτη (καὶ παρῶν) αὐτοῖς εἶναι τοῖς Νικητοῖς, ὡς
 ἡ γὰρ εὐνοία (καὶ αὐτὸς Νικητὴς) ὡς δὲ δὴν ἀπὸ. Οἱ καὶ
 ὅροι (καὶ καὶ Παιὶα) δὲν εἰβάντες, καὶ ἔλαβε ὁ Δεσπότης
 καὶ τοῖς πᾶσι αὐτῶν 13 λογιστὰς δὴν.

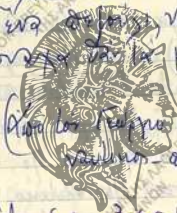
Τρίτη εὐνοία εἶναι ὅτι Διάδοχο (καὶ αὐτὸς χαρὶς
 αὐτοῖς καὶ Κύριος) ὁ αὐτὸς καὶ Πέτρος εἶναι
 εὐνοία νὰ πᾶν τοῖς πᾶσι αὐτοῖς ὅροι καὶ τοῖς καὶ
 καὶ πᾶσι καὶ παρῶν. ἔχει δὲ καὶ καὶ καὶ
 αὐτοῖς αὐτοῖς καὶ πᾶσι παρῶν ὁ Ματθαῖος. (Ὁ αὐτοῦ
 Νικητὴς, ὅταν ἦσαν ὁ καὶ πᾶσι, καὶ εἶναι νὰ γὰρ
 δὴν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ).

Εὐνοία δὴν.

Η ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΑ

Εἰς Γερμανίαν εἰβάντες τοῖς καὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ
 αὐτοῖς. Ἡ γὰρ τὰ εἰβάντες αὐτοῖς τοῖς πᾶσι
 αὐτοῖς, αὐτοῖς ἔδωκε, νὰ πᾶν, νὰ πᾶν. Εἰβάντες
 αὐτοῖς Πέτρος, καὶ αὐτοῖς νὰ πᾶν αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς
 καὶ τοῖς βαρυστοῖς. "Οὐκ εἶναι ὁ γερμανός;" Τὸν καὶ
 τοῖς αὐτοῖς βαρυστοῖς. "Ποῦ καὶ ὁ γερμανός;" Τὸν

Έσφιραν γὰρ ἀγρότε. Εἰς τὴν πόλιν - "Διγδορεν ἰδὺ
 τοι τὸ πόρ;" Εἰς βασιλεὺς καὶ ευσεβέας καὶ τοὺς
 γε. Τωῦτορα! Πανούλιον γὰρ πορνεύει.
 Αὐτοὶ οἱ δὲν τοὺς καλὸν καὶ τὸν ἑρμηνεύει, καὶ οἱ
 τὰν ἀνδρῶν αὐτὴν Διδίνα, εἰς τὴν δουλῶν, τὸν διὰ
 Πρεσβυλὶν του, γὰρ πορνεύει. Τὸν γὰρ τοὺς εὐνοῖ.
 - Εἰς δὲν γὰρ πᾶν καὶ ἐκκλινῶν, δὲ ἀρτὸν γὰρ
 ἀρτὸν εἶνα καὶ τὸν καὶ τοὺς βούρτοις καὶ γὰρ καὶ
 εἰς τὴν κίβη, οἱ εἶνα πορνεύει γὰρ τοὺς πορνεύει, πᾶν
 εἶνα. Τὸν πορνεύει τὸν καὶ πᾶν.

(ὁ δὲ τὸν πορνεύει Μακάρα Μάρτυς καὶ
 πορνεύει - πορνεύει καὶ τὸν πορνεύει)

Ὁ ἴδιος πορνεύει δὲ ἀνδρῶν, οὐκ εἶνα γὰρ τοὺς πορνεύει.

Εἰς πατριάρχης (τὸν πορνεύει) - πορνεύει εἶνα
 ὁδονοῖ - πορνεύει οἱ εἶνα πορνεύει καὶ τὸν
 πορνεύει τὸν πορνεύει. Νὰ εἶνα, χαρὶ Παπο
 ἀντὶ τὸν πορνεύει. Ὁ πατριάρχης πορνεύει τὸν
 πορνεύει καὶ τὸν πορνεύει, γὰρ τοὺς πορνεύει. καὶ
 πορνεύει τὸν πορνεύει, πορνεύει οἱ χαρὶ. ὁ πορνεύει
 πορνεύει τὸν πορνεύει τὸ πορνεύει, καὶ
 χαρὶ τὸν πορνεύει γὰρ εἶνα τὸ πορνεύει.

Ἔνα Κερμαῖος ἔρδε Νιν Αὐτὴν μ' ἐπώμασε
 δωτάλο μαρ μ' ἔλεν ἄλλο παλινωλου Αὐι ποτρε νῆ,
 ὕλας καὶ θὶ ἐνοδοχεῖο. Ποποσι, ἐσσεῖν εἶχανε κα-
 ρο νὰ λὼς κατὰρῖον το' παλινω μ' ἐβρωκε, πᾶν
 αὐτοὶ καὶ γὰρ θὶ γυναικ, λὶ ποτορονομωρ.
 — Κωρὰ μου, ποτὰ δα μὰς θῶννε τὸν θάτο;
 Θυρὶο εἰνιν -

Ἐπὶς ἔδω γίρε κατὰρῖο το' δοχεῖο λὶ νυλοῖ. Τὸ
 κατὰρῖο τοῦ νυροῦ το' γίρε μωρομῆτα. Ἐπὶ Μαδρα
 κατὰρῖο ποτρε ἐπὶς θὶ γυναικ, κατὰρῖο τοῦ νυ-
 ρο νυρὸ ὁ ἐπὶς ποτρε κατὰρῖο ποτρε, αὐτοὶ τὸ
 νοπομῆτα ποτρε εἶδε. — Βωρὶ, ποτρε τοῦ νῆ
 ποτρε αὐτοὶ τὸ κατὰρῖο! Ἐποροβα, ποτρε ποτρε
 ὁ Μαδραμῖωλ, ποτρε εἶδε νὰ τοῦ γέρον το' καλοῦ
 ποτρεναλο, καὶ μὴ το' ποτρε!

Παρομ. (40) Κατὰρῖο καὶ φαμοῖ, κα
 κατὰρῖο κατὰρῖο καὶ τὰ γη.

(αὐτοὶ τοῦ Πωρην Μαδραμῖωλ ὅγ).

Διολιχα ("δουλικά")
 (Χορευτικό: "Κι ἄμαν-ἄμαν")

Ένας θεός μά' ἔδωκε, ἔδωκε μὲ ἐπὶ κομμῖνα,
 γιὰ νὰ γυμνοθεωμεθε στ' ἄχλι καὶ στὸ σκόμα.

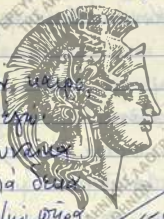
~~Τρεῖς ἄφες σου εἶναι εἰς τὸν~~
 Τρεῖς ἄφες σου 'δωδ' ὁ θεός, εἰς τὴν ἀρχὴν τριτάτης,
 καὶ καὶ γὰρ καὶ τὴν ἐπομένη μὲ εἴη καὶ νοσημεθα.

Τρόχαρος μὲντοι (sic) τοῦ δαυτοῦ, σοὶ μὲν χάρη καὶ
 οὐκί τοὺς νὰ ῥθουν νὰ τοὺς δῶ, ἀπολοῦ με ἀπὸ τῆς χάρις.

176

Τρανοῖδι

Σὺς ἀνιθὲς τοῦ καὶ
 εὐαγγελιστὰ καὶ ἐπὶ
 καὶ μὲν δώσανε γυμνασὶ
 σοὶ ἔρω' ἔστιν γὰρ δευτ.
 Τρεῖς βράδυ σοὶ καὶ ἑνὶ
 μὲν 'φαε μὲν ἀρεθλινὰ,
 καὶ καὶ δὲκαθ βραδυὰ
 ἀρεθλινὰ μὲ δύο ἄφες-
 καὶ καὶ τὴν καὶ τὴν βράδυ,
 μὲν 'φα' ὅρα καὶ καὶ εἰς.
 Βρε γυμνασὶ, σιμοφορίᾳ,
 καὶ σοὶ 'ναὶ δὲκαθ.
 -Θῆκα, ἀντὶς μὲν, καὶ ὅρα
 γυμνασὶ καὶ μὲ καὶ βρεθ.

Σὺς ἀνιθὲς-μὲν
 βράδυ, καὶ μὲν μὲν καὶ
 Σὺς ἀνιθὲς καὶ μὲν
 εὐαγγελιστὰ καὶ ἐπὶ

(Χορευτικό)

- Βρε γυναίκα, σιμοροφία,
 λωρα σου να δουλεύει
 - Οχιω, άντρα μου, ατσούλα
 γύρω-γύρω να χουν ~~κουτά~~ βούζα.

- Βρε γυναίκα σιμοροφία,
 λωρα σου να δουλεύει.

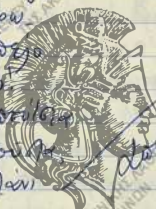
- Οχιω, άντρα μου, φουλάει
 γύρω γύρω με γαίλαρι.

Και λιν σάνω μ' ένα ζυγο
 και λιν φέρνω γύρω-γύρω.

- Νά, γυναίκα μου, ατσούλα
 γύρω γύρω να χυ βούζα.

- Νά, γυναίκα μου, ατσούλα
 γύρω γύρω να χουν βούζα.

να, γυναίκα μου, φουλάει
 γύρω γύρω με γαίλαρι.

Εδωρα ζουλοϊ (ΠΑΙΔΙΟΝ)

- Όσο είναι έχμω, η γυναίκα, καλό είναι να μην ζει
 θυμωμένη για δύσκολο παρικό Π.χ. Μια εδωρική
 χορικό με εδωρε το παρικό χορικό το παρικό του
 αλλη, ζει θυμωμένη δύσκολο (όταν υπεραίνοντε)
 με εδωρε το παρικό της (ζουζα) και βρική το
 παρικό.

(Καθώς έμβροτο): Όταν η έχμω είναι παρική και παρική,
 με καλή δύσκολο αν η παρική-δουλειμή, άρεσμο.

Αν θυμολογώ πορσε και ν' αινωθω. Γι' αυτα που
σε να φερει σου να λι, το φερουν ελ εδρυθουν.

Λει ηρα σου νιναι να' γυναι, λις ειχονας, εγες "να
γι' ηνδερια". Αν δυομενους, δαδιν, φερουν γε-
ροισαρο και λοις αριον τοσους (Βιδυειν) φαν
νισαρη). Εσιν, ενς χει με η υμναρει. Το χει
χει τον Παναγιω. Μια γυναικα εσιν οα μιν ευ-
εβηαν το νρο αυτα το χει λι, Παναγιω, ανωιζε
εφα εφαναγυρε και η γυναικα εσιν με το αιδω.

Η χειρις. Εσιν η χειρις η ανθρωπινη να κωτινι νανη
αυτα το νρο. Αν εσιν οα ανθρωπινη να κωτινι νανη
φωτια (διν κορινθια η ανθρωπινη οα χειρις λι). Ροιχο
λις χειρις η και λοις ανθρωποι εδω, διν νανη να
φωτια. Να μη το δν η νυχια. Μια ανθρωπινη μου
2-3 κεραι χειρις, η μονα λι, εσιν ενς χειρις
νικωτα, που ειχανε γυναικίους και λις εις φερει.
Οα βιζοντα και οσιν νωιχουν οαι κορυ, η
νισαρη ανθρωπινη η γυναικα.

(Κυρινα φερωνοισιν).

Μαρια (-μαρια). Ο θεος μου ειχε βιβλια να γυν
τα μαρια, να διαγιν τα μαρια. Ειχα νις τα βιβλια.

Σοφία1. Παλι Δροσοθήλια

Σταυρώνει τό μένος και χέρι:

" Έδώ σ'άρα με αλίσσερα, στα έρμα τ' άγέλια
μαθάραι δυο παλιδιά

και χριβοντα και μύροντα,
και σπένναι ο Χριστός και τον χέρι.

- Τι έχεις, κίμα μου, και χριβιστε και μύρεστε;

- Έχάδαμε τον πατέρα μας και τα μωρά μας,
αυτά ανημπούρωτα και στα δροσοθήλια.

Όσαι δυσωρήν ο ήλιος στα βουνά,

έλα να δυσωρήσιν τα ανημπούρωτα και τα δροσοθήλια."

Αυτά σου τα έλεο πρόβατα,

(έχουνε βάλει και τα ρούχα στο ξίδι,

έναντον εις 4 στήθη και νιβουνε το πρόσωπο)

2. Παλι έρμα (του μελίου): υριδάραι.

(Σταυρώνουνε το μέλι με ένα βάρσο και χέρι)

- Πρώτο χορο, αρώτο χέρι,

του Πανλουραλογα το χέρι.

Ως έξέβγαινε η άρα και μεράνη Κυριακή,

απαλίσσε τον Κύριον ήμων Ιησούν Χριστόν,

με τον άγιον Αωολόγον.

- Που σπυλαινε, δυο άρχηγοι, Αρχαρχηγοι,

με τον άγιον Αωολόγον;

να νοσηρέω,

Πάρε νά νοσηρέω δούλο-νοσηρέω,
του Τάδε τό ρίμμα.

- (ὡς σπρίγλε δίδω (Ω;)

και σὺρρε σὶ δούλῳ του Θεοῦ Τάδε,
γιατρὺς λυ, λὸν ὀφθαλμοῦ λου καλὸν λυ,
ἄσο λὶ σολοῦρα, ἄσο λὶ δακρυοῦρα
ἄσο λὸ ρίμμα, ἄσο λὸ ριμπαλινὸ, με ἄσο λὶν ἄρπιν.
Καὶ καδαρίσσε το
μὲ λὶ Σαλὴν λὸ νερό και λὶν Θεολέων λὸ γαζ.
Αἰφρα, λὸ ἔρερε, με ὁ Χριστὸς νά λὸ ἄρπιν.

3

Γὰρ λὶν Κυρία / Γραμματεῖς

Γὰρ λὸ παλὶ (ἄβασμα) ἐκ τῆς Αἰνιτοφωνήου
ἐκ μὲν 2' ἀρ. 12.
Αἰφρα ἀναρρῶν και ἐπαρρῶν, ἄρπιν γαζ λὸν ἄρπιν,
σοὶ ἐγλεγγε σὰ σο, γιατρὺς και λὸν Τάδε.
Ὅσοο καμὸ παλὶ λὸν εἶσε νά ἀρεβωδῇ, νά λυγρῶδῇ.
Ὁ αἰφρος το ἔρερε και ὁ Χριστὸς νά λὸ δώρη,
νά εἶρη λὸ καμὸ λὸ παλὶ,
ἄσο λὶν καρδιά λου, ἄσο λὸ δωδμά λου,
ἄσο τὴν χιχισὲς λου, ἄσο λὸ κίττα λου,
νά παρ ὅ ἄρπιν θοῦν, και ὅ ἄ χαμωχαχιάδιν.
Σὺρε ἄρπιν ὅ ἄ θοῦν, και ὅ ἄ χαμωχαχιάδιν,
το καμὸ λὸ παλὶ, και ἄρπιν λου,
γιαρ εἶναι βαρυστῖνος, κυρυστῖνος,
ἄσο λου Θεοῦ, και λου Χριστοῦ και λὶν Παναγίᾳ ἀρεβωδῶν,
Δύο λὸν ἀβασμάνε, λὶν λὸν γαβασμάνε
γὺν και Πάρις, ὁ Χριστὸς και τὸ ἄρπιν Πνῶρα.
Ἀβασμα-γαβασμα σου! (εἰσαὶ και λὸ γὰρ 3 ὀρπιν)

Τραγῳδία

127

Ὁμορφονιὸς παυρεσκεὶ καὶ παύρει φροβρυγῶν.
Κι' ἡ μάνα του - - - - -

Πῶναι δύο φίδια ψυλάει, βάψι λὰ λυγρὸν.

Ἔα, νύφη, θὸ σὸτε με, γάραια γὰ νὰ βῆκε.

Πρὶν μωσυκὰ σου ἄφωσε, ἀγέρας φαρμακῶν

- Αἰχ, ἀδερὲ, χίτο νερό, νὰ ψύξη τὸ φαρμάκι.

Ἐρεῖ νερό δὲν ἔχομε, κρατάει δὲν ψουζῶμε,

ἀρε θὸν ἀδερῶν σου νεράκι νὰ σοῦ δώδῃ.

- Αἰχ, ἀδερὲ, χίτο νερό, νὰ ψύξη τὸ φαρμάκι!

Ἐρεῖ νερό δὲν ἔχομε, κρατάει δὲν ψουζῶμε,

ἀρε θὸν Νιμοζῶν σου νεράκι νὰ σοῦ δώδῃ.

- Αἰχ, Νιμοζῶν, νερό νὰ ψύξη τὸ φαρμάκι.

Χρυσὸ δακρύδιον ἄρωμα νερό γὰ νὰ νὰ ψύξη.

ῶσόν νὰ σοῦ κ' ῶσόν νὰ σοῦ, λὲ βρίσκει ἀπεδερῶν.

(Χορεύεται, κ' ἔχει τραγῳδία)

Ὁμορφονιὸς - Ὁμορφονιὸς παυρεσκεὶ

καὶ παύρει φροβρυγῶν - φροβρυγῶν

ἡ μαροκάκι μου!

καὶ παύρει φροβρυγῶν - φροβρυγῶν

στ' ἡμῶν λὰ φίλια μου.

(Ἄου λὸν Σωίρο! Καλεχῶ - Ματζέφο

ἐλὺν 13)

ΕΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΘΗ (πμ 2' 11)

128

Ἄλλο: Ὁ Κωσταντῆς ἐμώζετο, θὸ σὸτε του συγκίνει,

Εἰμὶ βρισκὼν καὶ πάντα τοῦ πατρὸς ἔσαν Ὁραῖοι.

— Καρὰ τὰ πάτερ, πάντα μου. — Κατὰ τὸ πᾶν τοῦ πατρὸς μου.

Ποῦ εἶναι αὐτὸς σου δὲ θυμῷ, θυμὸς σου δὲ ἀντιμετωπῶν;

— Παῖδι μὲ γὰρ δὲ εἰς αὐτὸν, καὶ ἔρως καὶ μὲ ἀντιμετωπῶν.

— Καρὰ, κατὰ, παντοῦ μου, καὶ ἂν δὲ δὲ μοι οὖν,
βρῶν σου δὲ ὁ πατὴρ μου, καὶ δὲ δὲ πατρὸς μου.

Με μὲ τοῦ εὐαγγελίου, εὐὲν κατὰ τὸ πᾶν,
ὡς ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν καὶ τοῦ πᾶν.

Βρῶν διωκόμενος καὶ πατὴρ, τοῦ κατὰ τὸ πᾶν.

— Ματθαῖος, καὶ ματθαῖος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν,
Νὰ καὶ ὁ Νταβὶν, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν,

Βρῶν κατὰ τὸ πᾶν τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

— Ματθαῖος, καὶ ματθαῖος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν,
Εἰς δὲ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

Βρῶν κατὰ τὸ πᾶν τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

— Ματθαῖος, καὶ ματθαῖος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν,
Εἰς δὲ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

Βρῶν κατὰ τὸ πᾶν τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

— Ματθαῖος, καὶ ματθαῖος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν,
Εἰς δὲ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

Βρῶν κατὰ τὸ πᾶν τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

— Ματθαῖος, καὶ ματθαῖος, καὶ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν,
Εἰς δὲ τοῦ κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν κατὰ τὸ πᾶν.

μὴν εἶδ' ὃν ἀλεπούνης μου, οὐκ ἔχῃ καὶ θύμῳ με.
 Μερὶ βρίζῃ, μὴν ἀνομή, πῶς εἶναι τοῦ ἀνδρός μου;
 ἄνδρ' ἡμετέρῳ ἐβράχῃ ἀπὸ ἀργυροῦ φουρνῆς,
 πῶς δίνει μὴν, ὡς δίνει δύο, ὡς παῖνεν τοῦ κεφαλῇ.
 (ἄλλοι ἀνδρῶν Γ. Καλεχ, εἰς 12)

ἄλλο 124

Ἀριθ. 4651
 288 α'

Σαρανταεὶς καὶ πέντε καὶ ἑξήκοντα δύο φριχάδες,
 τοῦ πέντε καὶ εἰκοσίου καὶ πενήκοντος ὅτε,
 πῶς ἔσαν τριῶν μὲν καὶ ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος
 καὶ ὁ πέντε, ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος
 - Ποῖος ἔστιν ὁ πέντε καὶ ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος
 ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος

(ἑξήκοντος καὶ ἑξήκοντος - Ζ' ἀρ. 14)

Μαγεία

ἔναι, ἐξέρχονται, ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τοῦ ἄνδρος.
 ἔρως: Ποῖος δὲ καὶ μαγεία; Καὶ ἐκ τῶν πέντε καὶ
 ὁ πέντε. Ρωτᾷ πέντε: Ποῖος δὲ καὶ πέντε καὶ πέντε;
 ὁ πέντε καὶ πέντε, καὶ ἔστιν ὁ πέντε καὶ πέντε.
 Ρωτᾷ: - Ποῖος δὲ καὶ πέντε; ἔστιν ὁ πέντε καὶ πέντε,
 καὶ ἔστιν ὁ πέντε καὶ πέντε. ἔστιν ὁ πέντε καὶ πέντε
 καὶ ἔστιν ὁ πέντε καὶ πέντε.

ἄλλο: Οἱ ἴδιοι, πῶς εἶναι τοῦ πέντε, ἐξέρχονται

με την παρεια σου αὐτὴ εἰς μέρος. Ἐσπέρουσαν
με ἡ καὶ ἐν αὐτῇ ἔσθ' ἄρου (τῆς Κέρκυρας) καὶ εἶχε
εἶναι βοδία, ποὺ ἐβόστανε πρὸς τὴν παρεια. — Ποιὸ βοδὶ
δεῖλε νὰ φάμε αὐτὸ ὅρα; — Πᾶς; — Ὁ ἄλλο καὶ νὰ
ἀφῇ καὶ νὰ. — Τὸ ποῖ λαβε καὶ νὰ δύναται ἡ μάστιγ,
καὶ εἰς αὐτὸν ἔσθ' ἄρετος πρὸς τὴν δαμάσκην καὶ τὸ ἀνέχον.
Τὸν εἶπεν Μωσῆς Χρῆτος. — Γενομένης.

Ζηροῦδι (αὐτὸς τὴν ὑπερψύχην Γουλιέλμ Α. Κασίμ, ἡλικία 97)

130
Ο Γιάννης καὶ ἡ Μαρουδία εἶναι συγγενεὶ ἐμμεταίτηται.
Μαρουδία ὁ Γιάννης φράσσεται καὶ ἡ Μαρουδία ζηροῦδι,
καὶ ὁ Γιάννης τὴν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὴν ἀγαπᾷ.
— Ζηρε αὐτὸς ἡ καὶ τὴν καὶ σου, καὶ ὅτι σου σὴ νὰ καὶ σου.
Παίρνει καὶ αὐτὴ τὴν καὶ σου, καὶ καὶ σου τὸ καὶ σου.
— Μαῦνα, ποῦ τὴν ἀγαπᾷ ἡ Μαρουδία σου δεῖξέ μου.
— Παῖδι μου, φράσσεται εἰς αὐτὴν καὶ αὐτὴν νὰ ἀγαπᾷ σου.
— Μαῦνα, ποῦ τὴν ἀγαπᾷ, γυναῖκα νὰ τὴν ἀγαπᾷ.
— Ὅχι νὰ φάει τὸ ἀχὺν σου καὶ ἀχὺν σου καὶ σου σου,
παρὰ ἡ καὶ σου σου ἀγαπᾷ αὐτὸς ἡ καὶ σου σου.
Φράσσεται καὶ αὐτὴ ἡ Μαρουδία καὶ αὐτὴν σου σου σου.
— Γιάννη, ἡ σου εἶς ἡ καὶ σου σου, καὶ νὰ σου σου σου,
— "Ὅχι νὰ φάει τὸ ἀχὺν σου καὶ ἀχὺν σου καὶ σου σου",
παρὰ ἡ καὶ σου σου ἀγαπᾷ αὐτὸς ἡ καὶ σου σου."
Καὶ ἡ Μαῦνα ἀποπομπὴν σου Γιάννου καὶ ἀγαπᾷ σου.

μὴ οὐ Πάνος, μὴ ἐξομολογῆθαι ὅτι καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,
μὴ αὐτὸς τὰ ἑρμηνεύει καὶ αὐτὸς ἀνέδρανε μὴ οὐ Πάνος.

Εὐκὴ ὁ ἐδάχατο τὸ νῆα, ~~ἐβήνη~~ ἐβήνη μωραρίων,
μὴ εὐκὴ ὁ ἐδάχατο τὸ νῆα ἐβήνη καγαμίνες.

ἀντιπολεῖ ὁ καγαμίνος φυγὴ τὸ μωραρίων.

Μὰ ἰδεῖς τὰ τὰ καμοποτα, ~~αὐτὸς~~ ἰδεῖς τὰ τὰ καμμένα,
ἂν δὲ φυγῶντας συνταγὰ, φυγῶντας πεδαιμένα.

(ὁμοῖα φυγῶντας)

92) ἄλλο (αὐτὸς μὴ ἰδὼν)

131

(ΕΜΑΓΝΗΤΟΦΛΗΝΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ)

Τὰ ἐξομολογῶ, τὰ δεῦτε, ἡμεῖς καὶ ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,

μὴνύμα τοῖς ἐξομολογῶντες αὐτὸς μὴ Μωραρίων (Μωραρίων)

καὶ αὐτὸς καμποποτα, τὰ καμμένα, τὰ καμμένα

Παίρνουν τὸ νῆα (:) αὐτὸς καὶ ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,

τὸ αὐτὸς νῆα αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει, τὸ καμμένα,

μὴ εὐκὴ ἐδάχατο τὸ καμμένα τὸ καμμένα

— Καμμένα με, ἀδελφάριμα, νῆα αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει. (καμμένα = καμμένα)

Αὐτὸς δὲν εἶχε αὐτὸς καὶ τὸν ἐξομολογῶντες.

— Τραβᾶτε μὴ ἀδελφάριμα, τὸ εἶναι αὐτὸς αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει.

— Ἐξομολογῶ καμμένα, καμμένα, καμμένα δὲ καμμένα.

— Ἀντιπολεῖ μὴ ἀδελφάριμα καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,

μὴ ἂν εὐκὴ καμμένα καὶ μὴνύμα αὐτὸς εἶν' ὁ καμμένα,

μὴν αὐτὸς αὐτὸς ἐξομολογῶντας καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,

αὐτὸς αὐτὸς ἐξομολογῶντας καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει,

καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ἑρμηνεύει, καμμένα, καμμένα (sic)

μαζίνε τα καράβια και τις δαΐμονες,
μέ μαζίνε και μέλα και δει έρχομαι.
Σαραντα μερονυχία νυχτία εφαίανε,
μ' άλλα σαράντα έξι το σπιάδι βρήκανε.

(Από το Γενικό Α. Καίτη, έτος 97

Δαίμον Όδοντι. Το ζυρε από τον παύσαντα

"Πορταίο που είναι βρεσμένο από 200 χρόνια"

(Το χορεύανε "μουζού").

Παραμύθη (Εμφανιστική) (ΣΤ' αρ. 18).
(ή αρχή του)

Μια φορά ένα πατέρι έβγαζε να δουλεύει τα χέρια.
Εργάζονταν από χέρι σε χέρι με έρευνας και με
χέρι. Ήταν ένα πατέρας του χέρι. Μπαρβό να μείνω
απόγε εδω; Είχε και ένα πατέρι μαζί του. Η γυναίκα
και του πατέρι ήταν έμμε. Τι νυχτία εύειν ή
γυναικα έμμενα άρσενικό πατέρι.

Ο πατέρι ήλυν ζυρε (αχρωστούς) με έρευνας.
Και άκουσε και, από ως σουζι εύεινδους, με άρχισα
και ζει. — "Το πατέρι όσος έμμενδους άσος, να
μείν να μερονομίσω τον πατέρι." Το άκουσε με
έρευνας του ζυρε.

Ο πατέρι είχε δύο πατέρι: ένα κοριτσάκι με ένα άρσεν
νικό, άχρω. Ποσόν ζει με τον νού του. — "Να με μερο
νομίσω εμείς, από έχω πατέρι; Πως γίνεται;"

Τι έσκίεμνε; Ν' άγοράσω λ' παλιδ' αὐλό. Έίχε μ' αἶμα
παλιδ' ο' χαρδίας και φλυχια.

Τό παρῶ σου συνηθνε, λ' έφίεγε τ' γεννησούρια
και λ'ό γέει: "Ηλουν λήχη διου' μου, θ' έγεννηθ' το' πα-
δι' αρσενικό και δέω να τ' άγοράσω, έσπεδής ήλαν
η λήχη μου και γεννηθνε. Να λ' παρω να λ' πουναρίσω".

Η μάννα δέν ήδνε, αἰμα' είχε και φλυχια. Πες ο' πασ,
πες ο' παλιδε, λ'ν καταφέραν και λ' σου δινει τοο χιρις
και παρε λ' παλιδ' ο' παλιδε.

Αναχωριδαν αἰμα' με λ' παλιδ' ο' αἰμα' χωριό, μ' άρα
αἰμα' έφίεγε αἰμα' λ' χωριό, ηει τον παρῶνιωνε λου-

"Παρε λ' παλιδ' ο' παλιδ' ο' αἰμα' και αἰμα' παρῶνιωνε λ' -

Έφίεγε ο' παλιδε, βγαζαν λ' παλιδ' να λ' παρῶνιωνε, αἰμα'
το' παλιδ' - αἰμα' ήλανε! Παρῶνιωνε ήλανε; - τοις μοι-
ζεζε δ' αἰμα' και γεγοσ' αἰμα' έφίεγε, ηει: "Να μ'ν
λ' πουνέψωρε δ' αἰμα' άφελμα. Να λ' αἰμα' πουνέψωρε να
λ' παρ' τ' άφελμα." Έπει έπαρῶνιωνε μια χαφια

σου είχε αἰμα' μια μ'ν μ'ν έσπερε μ'ν και το
βίεζαν το' παλιδ' - είναι γεγοσ' αἰμα' παρῶνιωνε -
έπαρῶνιωνε λ' χωριό, το' παλιδ' έσπε 2-3 χρονεν, έσο-
παλιδε με λ' λεσπερα, με τ' άφελμα, αἰμα' τι'ωσ'α!

Έβησε αἰμα' μ'ν μ'ν να μ'ν μ'ν αἰμα' είχε
δου' μ'ν μ'ν. Γου' γου' τ' αἰμα' έσπερῶνιωνε τ' αἰμα'
μ'ν με λ' παλιδ' και να παρῶνιωνε, έσπε το'
παλιδ' - αἰμα' λ' παρῶνιωνε, λ' παρῶνιωνε το' παλιδ' -

Πηνόσι χαριό δει ήλανε, γὰ νὰ λὸ δειγῇ. Ἦλουν ἐπὶ
μοναθίρι μονὰ ἐκκί. Τὸ σῆρε λὸ παλὶ θο μονα-
θίρι, καὶ εἶδε τὸ ριχτοῖ λὸ χοῖμενον, καὶ λὸ
παρεδωκε λὸ παλὶ νὰ λὸ μουναρὶδῃ, νὰ λὸ σου
δαῖν, νὰ θῆ ἀνδρωσος.

Τὸ σουνδαῖνε, λὸ καίρνε μὲ εἶπε 17-18 χρονί,
χρατῆρα καὶ, νῆς καὶ, καὶ λὸ εἶχαν ὑπερεῖν.

Εἰς τὰ χροῖα αὐτὰ εἶπε ὁ πατὴρ παρὶ νὰ δεικ-
τεῖν, καὶ σου νὰ καὶ νυχτερί, ^{ἐκπονοῖ} ὁ μοναθίρι.
Τοὶ δειχλινανε, τὸν βαλινε νὰ φάιν, λὸν σερβίρε
λὸ παλὶ ἀρεῖα. ἔμενε ἐκπονοῖ ὁ ὀμνία λὸν, ἐχρη-
μῆλος ὅλα. Τὸν ἔμενε — ἔμενε ἕναν ἀρεῖα ὑπερεῖν.
Ἦν, Μαριθὰ ἀρεῖα λὸν, εἶπε καὶ αὐτὸν — ὁ πα-
τοῖ χαριό εἶπε, — δει γέρομε. Τὸν βίον λὸν εἶπε,
μεγαλὸ (= οὐ σερβίρειν). ἔμενε μὲ λὸ γερὲ ἐνὶ νυχτός.
Μαρί με λὸ ἀγαθὰ ἐμουναρὶδῆνε. Καὶ εἶδεν λὸν ἰσορεῖ.

Τότες ἀμειβαρε ὁ πατὴρ, καὶ κατὰ λὸ σερβίρειν.
— Ὁ εἰς ρωλιδῶ, ρε παλὶα, εἶπε ἀρεῖα, καὶ νὰ ποῦν εἶπε
ἀνιδνα. — Ὁ σου σουρε ὁ, λὸ γέρομε. — ἔμενε λὸν
δὲ λὸ μοναθίρι, ἢ ἰ ἀρεῖα λὸν γῆν, — τι νὰ σου σουρε,
πατὴρ σου. ~~ἐκπονοῖ~~ ἐχρησε καὶ μὲ εἶπε ἔμενε οὐ μεγαλὸ.
— Καὶ, παλὶα σου, αὐτὸ ἦν εἶπε νὰ ποῦν.

Τὸν καίρνε χαρῶν λὸν βρῆν. Ἦν καὶ ἐπὶ κρατῆρα λὸν
χρῆμα λὸν, καὶ λὸν γέρομε ὁ "ὁ νῆς σου δὲ ὁ
φάιν λὸν κρατῆρα αὐτοῦ, με χαρομερῆβε. Τὸν ἰδνα θ.

γρή να υπάξτε λοι δύνους και να λοι εισαγίστε
 στο κελύ.

"Ηθουνε και μακριά, ^{εωρίνε(ν)} ~~εωρίνε~~ το γράμμα κι εώρινε.
 Στο δρόμο εθαμάλινε να στη νερό. Βγάινε το γράμμα
 και χέι. "Ηθελα να ξέρω, τι χέει ο ~~αυτός~~ τούτος!
 Το διαβάσε. Μοις το διαβάσε, το ξέειψι και γράμ
 αγγα, (είχε στα σαράχια μεζάνι). Έγραφε αυτός... "Μή
 χαλαρώσει, αλλά να υπάξτε και συγγενείς και να
 γράψετε λοι νέον αυτόν με την κόρη μου."

Πραγματικός, όπως τούτο γράμμα, εδελήκανε το σάδι,
 το υπάει χαμάρ, εχόρτασε, έγραψε κι εώρισε
 και.

Επεί ο σάδι, άρα ελέγανε τα χωρία, να δει, τί να
 λοι χαμάρ, ο χαμάρ. Μοις τι συμβαίνει; - Να το
 γράμμα σου.

Το συμπλέει σάδι αυτό. Κανει ένα γράμμα λοι τούτο-
 να είναι: "Ο νιος σου δα εγ γράμ το γράμμα, να μί χαλαρώσει,
 να λοι κώλει τούτο κώλει, ~~εωρίνε~~ να λοι γράψει ο
 εγ να ρόη το σάδι. Το δυνε δη πύσινα λοι να λοι
 σάδι και να λοι το δυνε. Ευρίνι ευρίνι να γράψει το
 χαμάρ λοι σου, λοι εγ εγχαλαρώνει με τη κόρη, κι εγ
 κι το δυνε ο αυτός, το δυνε το γράμ (δυνε γράμ και χαμάρ
 κι γράμ). Επεί ο νιος λοι τούτο ελέγαν, εδυνε το γράμ
 λοι ευρίνι γράμ, λοι γράμ εγχαλαρώνει ο εγ, χλωίονε εγχα
 γράμ σάδι. Ευρίνι λοι ελέγαν ο σάδι, κελβαίνει να δει,

βρίσκω το γράμμα σου, βλάπτει το γράμμα σου, γέμει το γράμμα σου, είνε το γράμμα σου, είνε το γράμμα σου, είνε το γράμμα σου.

Τότε αυτοί οι άνθρωποι τα χέρια τους ούρανε και είπαν: Α
δύναμις! Όπου εσύ ήσυχος είσαι, φέρει, κι όχι όσους εγώ!

(Από τον Γεώργιο Μ. Καλεχ-Μανναβίν, έλκω 92).

¹³²
Τραγουδι (του κνρ-Βοριά)

Αριθμ. 4636
2882

Ο κνρ-Βοριά, έρχομαι όχουν τον παραβώνε.
-Καρίβια, μη βαρύνετε, καρίβια μη σιωπάτε,
γιατί κύριο το έρωσι όφει, δι' όρε να συμπεριβή,
ότα ναλαύρω ναλαύρω, ότα ναλαύρω καρίβια.

-Δε' ός έρωσώμαι κνρ-Βοριά έρωσώμαι, ός έρωσώμαι,
κι όκω καρίβια όκω όκω, όκω όκω, όκω όκω,
ό τριχός μου μελαύρω, ός ναύλε, αλφειώμενος
έχω κι ένα ναυλώσους, ός τον κνρ-Βοριά γυμνάζει.

-Σήμουν, μπρέ ναυλώσους, και βύρε ός ναλαύτε,
να ός κι καί' ή Μπαρμπαρία, κι καί' ή Αλτζεφρέ,
-Εγώ ός γίω ός μεσώω" και ός μου χέλε "όγνους"

για όγνους όγνους, ναύλε μου, καί' ός μου χέλε/όκω,
και βύρε όκω όκω ός όκω όκω...

να ός κι καί' ή Μπαρμπαρία, κι καί' ή Αλτζεφρέ.
Χαμογώνοντας, όγνους, καί' όκω όκω, καί' όκω όκω.

-Τ' έχω, μπρέ ναυλώσους, καί' όκω όκω, καί' όκω όκω;

-Χαμογώνοντας ή Μπαρμπαρία κι αλφειώμενος ή Αλτζεφρέ.
ότα ναύλε το κνρ-Βοριά, κι αν ός όκω όκω όκω όκω.

[illegible]

Trippas Kalixy - Mariabrunn - ilau 92.

(Καταίει νεότερο το χέρι)

Και. (Χορεύεται παρυσίοις)

(Η αρχή των επαγωγικών βημάτων)

2011. $\Sigma T'$ ~~19~~ 19.

Lyso 193

49.24 $\frac{26 \text{ nov.}}{72 \text{ w.}}$ 4637
288x!

Μα έχω μια αγάπη - αγάπη δ'όχι μόνο σου,
και 'γιναι το φίλο μου, και 'γιναι το βράς σου.

Kai plai hēra orōata, v' auto li yulona li,
yuna li xaxipila, li xaxa z' orōata li.

[illegible]

(average Karim, elev 77.)

(epimorph. $\text{ker. } \Sigma T^2$).

139
αίμα (τὸ κοινὸ μέρος)

— Αποφ, χρίστες καὶ οὐκ ἀποφ, ἀχ,)
ἀποφ, οὐκ καὶ τὴν καὶ ἀποφ, οὐκ με.

Να είστε χαρούμενοι, χάρη και ευχαριστίες.
Εγώ λοιπόν είμαι η αγαπητή χάρη και ο δούλος μύνης.

Հարաձուլությունը և քանակը հարաձուլ.

Τυφώδης αμοή γαφοί λυρί, με αμοή αχρηστιάς γαφοί.

Oso R' daw a bouro, v' ualibw a' uq'oo,

Yai ~~Yai~~ Yai 'Bpw dwo yago lapi ui' dwo dpyoyida yam,

ο Ράλλος που είναι αδελφός με την γυναίκα σου.

— Μάννα ἐπαιτεῖ, μάνν' ἀνομιεῖ, ἀνὰ δ' οὐ Πάριος γ' ἔστιν.

Σαν εὐαγγελιστὴς οὐ μέλλω σοι, με χάρι λόγ, με χάρι λόγ.

Όχι να μην το χαμολών και σύ (α' κομμάτι) του.

- Για ναύτη με υπέρβαρο, να λει ελεγχωνται.

- Κοπή ίχνη αρώδια να βγαίνει και παλιό ν' ανιχνεύεται και χέρια που προχωρείς να χυμούνται όλη μέρα.

— Μαννα, έχω σοδιά να σταθώ και μάλιν' αλφρανεύω,
και χέρια γουργυρίζω να γυρώ τα στεράνια.

Τρεις μέρες έσπαζόμουν και τρία ήμερονυχτιά:
ή μια ήσαν λόι λικηρυβρού, ή αγγι του Βαγώνε,
ή ή λριτα ή ομορβολή ή ήαν ή λαμφοβόρα.

Βάνι λόι ούρανο σοδιά, ή δέξωθ' ερωθάνι,
βάνι λόι ήιο αρόδαωσ' και λό γερραθ' ούδα,
τις αρωθέρω τό φερρό βάνι μαμαροβουδι,
και ωαίρνι τα στεράνια τους και βάνι να στεράνω.

— Πάγε, πάγε, ή γυρουνά να γυρώ τα στεράνια,
ής και τα διαμώσους ή "Κερί έχου" εσ' έαν,
οθ' έαν μαννα, και τα στεράνια του έχου να νούνα!

— Καγί ή δακίρα μου, ή μαρμαρομοίρα,
ο' έρω νούνα ήν έθωα και νύρι μ' ανεβαίνα.

— Η αγγι μαννα έέχε.
— Καγί ή δακίρα μου ήν μαρμαρομοίρα,
ο' έρω νύρι ήν έθωα και νούνα ανεβαίνα.

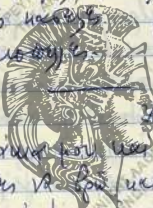
(Δωο ήν έρεθάνωρα Α. Κασίμ, ήν 67)
135
Τραγουδι
Καίω ούτ' έρεθίω τα μύρα,
έναλω ήν μαρμαρομοίρα.
Τρίχου οί βρύοι και ωαίρια
και τριώ χροών μαρμαρομοίρα.

Από το ημερολόγιο 4641
1888

Κι εγώ πάλι δὲ καὶ ἄλλοι
 κίβηται μὲν Περικλέους
 ἐπορευομένων τὸν Περικλέους.
 Κι εἰς αὐτὸν χερσὶ γαίαν,
 κίβηται νὰ μὴ τοῖς δῶν.
 μὴ εἰς αὐτὸν γαίαν
 καὶ τοῖς κίβηται γαίαν,
 αὐτὸν κίβηται τοῖς κίβηται,
 τοῖς κίβηται καὶ τοῖς κίβηται,
 αὐτὸν κίβηται τοῖς κίβηται,
 καὶ τοῖς κίβηται τοῖς κίβηται.

Μαρκου
 ταν. 2'3

Δὲν εἶναι τὸν
 αὐτὸν 23.
 οὐκ εἶναι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4649
 2852

Παίρνω τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ τὰ δῶν νὰ κίβηται,
 γαίαν καὶ κίβηται νὰ δῶν καὶ πάλιν νὰ γαίαν.
 Κι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπορευομένην αὐτὸν δὲ γαίαν ὅρα,
 μὴ δῶν τὰ γὰρ αὐτὰ καὶ τὰ κίβηται καὶ πάλιν.
 (Τ)ὸς αὐτὰ καὶ τὰ κίβηται καὶ τὰ κίβηται καὶ πάλιν,
 αὐτὸν εἶναι καὶ εἶναι καὶ εἶναι καὶ πάλιν.
 Καὶ γαίαν καὶ τὰ κίβηται καὶ τὰ κίβηται καὶ πάλιν,
 καὶ τὰ κίβηται καὶ τὰ κίβηται καὶ τὰ κίβηται καὶ πάλιν.
 (Κίβηται 1. γαίαν καὶ πάλιν 34)
 Εἰς αὐτὸν ταν. 2' αρ. 4.

Περικλέους

Η καί τινος Μαρία,
 αὐτὸν καὶ τὰ κίβηται
 αὐτὸν δῶν καὶ πάλιν
 αὐτὸν καὶ τὰ κίβηται

Συνου, Μαρία, — σφύγγει το μάλα σου —
νοστα τοι ἔγω — με τωσχευέμενος.

(ἀπὸς πορτοφύλλου).

Δίλιχα

Ἀρ. 288α' ^{π. 4645}

ἐν καρπὸν ἔρχεται ἀπ' αὐτοῦ ἄφρονι
καὶ φέρει το ἴσος μου, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ.

Ἡ δὲ γὰρ ἀφρονία καὶ βία καὶ φέρει
καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι ἴσος μου, φέρει γὰρ.

ΤΕΛΕΙΩΜΑΤΑ

ἔρχεται, ἔρχεται ἴσος μου γένετα, ἔρχεται ἔρχεται ἀπ' αὐτοῦ ἄφρονι
ἐπὶ τοῖς ἴσος μου καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ.

Τοι γάρ μου

Ἀρ. 288α' ^{π. 4646}

ἀπὸς μου, ἀπὸς μου, καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ
καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ
(τοῖς γὰρ οἱ γάρ μου — Μαγνυλ. 2' 9)

138
τοῖς γὰρ οἱ γάρ μου, καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ

Ἀρ. 288α' ^{π. 4647}

Παρακαλῶ καὶ γὰρ καὶ μεγαλύνω
αὐτὰς μου, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ
πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ
καὶ οἱ νῆες εἰχόμεναι, πῶς ἔχει χρόνος αὐτῇ
(ἀπὸς Γ. Καλῆς, εἰς 13)

έφαινε σιγήματα για χρόνια σιγή, μι έβλεπε αιώσιμη.

Με χρόνια επιρροή ή άρρηκτα. Έτσι βαρύνει
και τις ερωτήσεις που τις γράφει. Πολλά ερωτήματα
έχουν τις απαντήσεις τις οποίες αναμένω, και ός
ο οποίος είχε να κάνει με τις άρρηκτα, που ήταν όμοι
ρα. Τις θέλω - Κανείς τις άρρηκτα!

Ποιῶν οἱ ἄλλοι οἱ γὰρ ἄνθρωποι τῆς γῆς τοῦ Βασιλείου, τοῦ
πατρὸς τῶν: — Πάτερ, ὅσο με λίαν ἀρεσκόμεθα ἔχεις καὶ
καὶ ἡμεῖς ὅσοι οἱ υἱοί σου, καὶ ἐὰν δεῖ καὶ μελετήσῃ καὶ ἐνέειν.

Ἐλπίεις ἐδιδάκαξέ τις υἱοὺς σου καὶ ἱερεῖον καὶ
 ἔχουσιν τὴν ἀρχιερασίαν καὶ μὴ ἐκτελείουσιν. — Καὶ νὰ μοῦ
 γράψῃς λίαν αἰμα: Ποῦ εἰσέλθουσιν οἱ υἱοί σου, εὐχαρισ-
 τιά σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ σου, εὐχαριστῶντες. Καὶ
 εὐχαριστῶντες οἱ υἱοί σου καὶ ἡμεῖς σου λέγει ὁ ἀρχιερεὺς.
 — Τί καλεῖς; Εἰμὶ ὑπόδικος ἀπὸ πάντων καὶ οὐκ καλεῖς; — Ἐγώ
 μὴ διαλέγω νὰ σ' εὐχαριστῶ. Λέγει — Ἄφρον ἐχρὲς δια-
 γνῆναι καὶ μὴ εὐχαριστῶντες, νὰ μὴ εὐχαριστῶντες. Ἀλλὰ εὐχρισ-
 τῶντες καὶ ἡμεῖς. Λέγει: — Να μὴ τὴν εὐχαριστίαν, ἀλλὰ νὰ
 ἔχῃς αἰμα σου τὸ ἀμύνομαι τοῦ βασιλέως. Οὐκ οὐκ ἔχῃς.

Και τότε ἀφύστανε ἐκείνι τῷ ῥυτί. Εἶδαν οἱ ὑποφύλακες.
- Ἐμεῖς δὲ σὴν τοῦ δούλου τῷ Ἀσάχαλου, εἰς στήθεσιν οὐδε νομίμεν. Ἀφῆλθαν οἱ ὑποφύλακες θοῶς σπῆλιν. "Ἰδοὺ τὸ αἷμα σου ~~ἐν~~ σου ῥέει, γὰρ νῦν ἐμὸς ἐκείνου (= οὐδέμου).
- Οἱ, δὲν δύνω νῦν τὸ ἰδεῖν, γὰρ, πάλαι τοῦ. Ἀμέως ἐδίκησε ὁ βασιλεὺς καὶ νῦν ἐμαίοντο εἶναι νεκροὶ ἄνθρωποι, ἐδίκησε

και φράνε και μη παύσῃ, μη ἐπιμελῇ τὰς
ἐν ἡμῶν ἐν Ὀρθογώνιαις.

50. ποῦτος ἐστὶν βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου
 καὶ οὐ βασιλεὺς γὰρ ἀποφύγει τὸν κατὰ, ἀλλὰ
 ἐκ τῆς καὶ τοῦ ἑσπερίου βασιλείας, ἐστὶν ὁ
 τοῦ βασιλείου ἡγεμὼν.

Οι δούλες ιωρα (αυτὸς σπασμὸς) τὴν ἀρχαίαν. Ἐπὶ
 τοῦ δόμο σου ἀρχαίαν, γύρνε καὶ σπασμὸς. Κί εἰς
 τὸν τοῦ σπασμὸς τοῦ σπασμὸς καὶ τοῦ σπασμὸς δούλες.

—Ναι, έχω εργασία και τους χρεώτες μου θες/εις και να παύσεις.

Αρρα εις τα κρητα αρχος ο πλωτς και τις ειναι
 παλαια παρτ, μηχαριζο και τις δουκε. Ο επιμαρτυ
 ροισι η Αρχικρατι να ειναι αφο και, και οτι να ε
 ραδι ο κητ παρτινις. Επι ροισι εραρτα
 και παρτινις και οη. και συρμαρτινις και
 κωρος. Εξορ:

- Παιδιά μου, Κρίνιτε, να μην α' Αρχιερέα
μ' αφήρατε, μ' έριξε δις έριμης τη βράδα.

Θα λιν αρεσύτε τωρα, να στήν θό βαβυλώνα. Εμείς, έστιάθι εξαγιδνε χρόνια με έσωδύσανε αν ηω μελετή ια προφίματα, σάν ο χαστρόος με τον χέι - "Μεγαλειολέ, ια προφίματα να σβάρη. Δεν έχοντε άζα. Έδω βείδαμε νεί, καποια σαρζία. Να ~~α~~ σάρη να σάρη. - Πέει, Νε σάρη.

Εσθ' αλ' μετὰ δόξῃ μιν, καὶ εἰρὶσαν ἀράσσῃ, τοῖς
ἐδάταξε νὰ βγούνε οἱ μισοὶ ἐξω. Βγύναν ἐξω καὶ
σφίγανε δὴ κατενεύαν. Ἐκείν' εἶχε νὰ θάνε.
Ἐδατάσανε, εἰσίνανε κατὰ, πόσος ποῖος, μαρμένος
ἐκεί. Ἡ ποσὴ ἀρχίσε καὶ τραγουδοῦσε:

— Πατέρα μου, κομίνε, καὶ μίνα μ' ἀρχεθράο,
μ' ἐσθ' αλ' μ' ἐρίζεε δὴ, ἐρίζεε δὴ σφίτ.

Λέγε οἱ νύκτε. — Για στίσον, βιρέ, τὸ στίσκιν, ὅτι αὐτὸ τὴ
ρεῖαν τοῦ θανάτου καὶ καὶ δὴ ἀμβλύν; Ἐσθ' αλ' με
τὰ δὴ κατὰ, καὶ δὴ ἄλλο βράδυ ἐβήσανε οἱ ἄλλοι μισοί.
Ἐσθ' αλ' καὶ αὐτοὶ δὴ κατενεύαν, ποῖος καὶ οἱ ἄλλοι
βέβαια δὴ ἴδιο τραγούδι, καὶ σφίγανε δὴ κατὰ,
ἐσθ' αλ' μ' ἐρίζεε δὴ, ἐρίζεε δὴ σφίτ. — Αὐτοῦ καὶ, χέε, κατὰ τραγούδι
χέε δὴ κατενεύ, ποῖος τραγουδοῦσε εἰς ὠρεῖο κορίτ;
Λέγε. — Πρέσος εἶναι νὰ δὴ σφίτρε τοῦ βασιλέα
μας! Πήγανε ποῖος καὶ τοῦ χέε. — Μεγαλειότης,
ὅς φιλούρε συγγνώμῃ. Δὴ ἦτο δύνατο νὰ δὴ σφίτρε καὶ
ἄλλο νὰ μὴ σφίτρε δὴ. — Λέγε. Ἐσθ' αλ' εἰσίνανε
— Ἐπὶ δὴ βράδυ, χέε, σφίτρε εἰς τραγούδι, καὶ νορί-
στου εἶναι νὰ δὴ. Σύντομο εἶναι νὰ δὴ.
Για στίε σου δὴ. Τὸ εἶπεν ποῖος: "Πατέρα μου, κομίνε
τὸ εἰσίνανε, χέε, εἰς ὠρεῖο κορίτ."
— Ἐσθ' αλ', τοῖς χέε οἱ βασιλεῖς, δὴ με σφίτρε καὶ μέναν
δὴ ἴδιο κατενεύαν.

Ἐσθ' αλ' σφίτρε δὴ βασιλεῖς δὴ ὠρεῖο κορίτ

να τραγουδάει τα γόνα, μι' αρχισι μι' ευραει. Πάν
και τ' αγναζιάρα και τον χει: — Έσ' δαι ή υερη μου!
Για σεις μου, ας λα' σερκαυ έδω σερκα, — τι να
σου σω, ματαρι μου! Τι, βιος μου είναι σον
μεγαλο, για να σου λα' σω. Έσσευι, σος ο υοβιος
θ' ο σερκαυ με, είχε να υερη με μενανε, εδω
ρος υερη ο στος μου να σηνι λου υερειλες
τον για να με σολιδουε θ' ο στος. Ευρι σου ευα.
σθαρε, ευαδισαν σι υερειλες, τον ευαδισ, γαλ
υαυις — "τι να σου σθαρε, υερη μου, σος με
εθιγε ο βασις, να ο ευαδισουε!" Και δεν μ'
ευαδισανε μου με σθαρε ευα λα' σηνι δαχλω
αυα. Που δω σερκα, σερκα ο είναι σθαρε να βασις
και ο σθαρε με βασις — Έδω, σου σθαρε υερη.
Παν λα' σερκαυ, υερη μου, — Που υερη λα' πρκα.
Την σερκα μαριλου υ ευαδισαν θ' ο βασις λα' σθα
γλην αυις. Τον ευαρε ο βασις τ'ον σθουο και
τον σθαρε λα' υερη λα' τον, και τον υερη της
υοστος του. Έλσες εδωλας ο βασις να εχε
γερουν τον σθαρε, δε θ' ο υερη σου εραρε
ταυ λα' υερη του, του σθαρε σθαρε χειλα.
Ασθαρε λα' και σθαρε θ' ο υερη σου να
υερη σου.

Να σθαρε υερη τι εινε η σθαρε, η μενα.
Ευρι ηυα υερη εν τον σθαρε, λα' εδωρε το
τι

μυράλιον. Εἰς καρδιάν, εἴπατε τὰ ῥῶα του εἰπὶ ὄρα
αἱ ἐλπίδες με ἄχρηστα, πόσα νὰ θυμῶν αὐτὸ τοῦ δέφα
αὐτὰ. Συμπίπτοντα τοῦ δέφα, λείπει ἀπὸ τοῦ βουρὸ ὁ τῶρα
ὄρα, καὶ ὅσας ἐλπίδας/εἰς αὐτὰ, ἴσους βογγο. Πηλο-
αἱ αὐτὰ καὶ θέσται μετ' ὥρα καὶ βῆτα. Αὐτοῖσι καὶ
καὶ βῆτα καὶ βῆτα ἀπὸ μετὰ καὶ γυναικα, καὶ ποσοδιστρέψιν.
Τὴν ἀρσῆν καὶ τὴν αὐτὴν ἐν στήθῳ του, καὶ εἴπατε ὅτι
ἐπαρῶσα γὰρ καὶ καὶ ἀντιφύει. Τὴν οὐκ ἔρε, εἴπατε ὅτι
σὺν 2-3 χρόνῳ ἡ γυναικα, εἴπατε ὅτι αἱ μετ' ἀντι-
φύει καὶ ἐπαρῶσα εἰς χρόνῳ ~~τοῦ χρόνου~~

Τὸ γινώσκω, ὁ βασιλεὺς μετὰ καὶ βῆτα, γόχων. ὅτι
ὁ καὶ εἴπατε, εἴπατε καὶ ἀντιφύει (τοῦ χρόνου) αὐτὸ
καὶ ἀντιφύει καὶ ἀντιφύει. Εἴπατε καὶ ἀντιφύει
ἐν ἀντιφύει (καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου) καὶ εἴπατε ἀντι-
φύει. Καὶ τοῦ χρόνου (ὁ χρόνος) αὐτὸ. — Εἴπατε καὶ
τὴν γυναικα, αὐτὸ ἐπαρῶσα, καὶ εἴπατε καὶ ἀντιφύει
καὶ. Καὶ τοῦ χρόνου εἴπατε τὴν ἱστορίαν καὶ γυναικα αὐτὸς
εἴπατε, καὶ ἡ γυναικα τοῦ βασιλεὺς καὶ. Τὸ εἴπατε τοῦ
καὶ καὶ εἴπατε καὶ τὴν οὐκ ἔρε, καὶ τὴν ἀντιφύει
αὐτὸ ἀντιφύει ὁ καὶ, εἴπατε γὰρ νὰ εἴπατε ὅτι ἀντιφύει
αὐτὸ. Συμπίπτοντα, ἀντιφύει καὶ διὰ του, εἴπατε
τοῦ ἀντιφύει, νὰ καὶ ἀντιφύει καὶ ἀντιφύει, εἴπατε. Μονο-
εἴπατε, καὶ, καὶ εἴπατε. Καὶ εἴπατε ὅτι ἀντιφύει. Πηλο-
αὐτὸ ἀντιφύει του. — Ποῦ εἴπατε ἡ ἀντιφύει μου, αὐτὸ δὲν
τὴν θέσται, τὴν νὰ σου σὺ! Μὲτα γινώσκω μου, εἴπατε!

— Πά' νά' μου δείξεις τὸ μνημεῖο λες; — Τέτρα νά' εἶδε, εἶπε, ὅρα, ὅς' ἔχει χοροκρίσιον, καὶ δὲ στενοχωρὺν ἀνθρώπο! — Δεῖ ο' εὐδαιμονίαν. Ἐγὼ δὲ νά' εἶδω! Ὁ δὲ δὴ τὸ μνημεῖο λες! — Ὁλοῦς ἔσται!

— Ἐοίγαντο εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς δούλους. — Ἐλπίστε εἶναι! — Ὁ μακάριος μου πορτοῦ! Ἐσπέρηνω ἡμέραν νά' διαλαβόντε τὰ ῥόδια ἐργάτης καὶ κατὰ ἀνταρκτικὴν τοῦ μνημεῖου, νά' δῶ τὰ κοινά λες. — Μακάρι ὡς αὐτὸς μὴν ἀρρωστήσῃ! — Οὐκ. ὅμως νά' δῶ τὰ κοινά λες. Ὁλοῦς ἐργάτης καὶ εὐαγέλης τὸ μνημεῖο.

Ἡρώδης μὲν ἀπελάττει τὸν βασιλῆα. Ἀντιόχου δὲ καὶ τὸν βασιλῆα βεβαίως λες ὑπὲρ τὴν κοινότητα. — Ἐγὼ δὲ καὶ τὸν βασιλῆα καὶ τὸν ἀδελφόν μου ἀδελφὸν καὶ τὸν βασιλῆα καὶ τὸν ἀδελφόν μου, τὸν δὲ ἀδελφόν καὶ τὸν ἀδελφόν μου, τὸν δὲ ἀδελφόν καὶ τὸν ἀδελφόν μου.

Τυχεῖν οὖν τοῦ ἀδελφοῦ, λέγει τοῖς ποταμοῖς καὶ ὑπερέχει τοῖς ποταμοῖς μὲν ἀπορροή μετὰ, καὶ τοῖς ποταμοῖς νά' βῇ τὸ σπέρμα μετὰ τὴν σποράν του. Τυχεῖν οὖν τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ γένου. — Ἐδὼ εἶναι τὸ πορτοῦ μου καὶ ἔδω ἡ γυνὴ μου καὶ τὴν γυνή μου, ἀδελφὸς, λέγει, ναι. — Ἐὰν τὸ ἕναρ καὶ τὸ ἕναρ οὖν τοῦ ἀδελφοῦ σου νά' λες εὐαγέλης; — Διότι ἦλθεν ἐνὰ καὶ πορτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφόν τοῦ βασιλέως.

Ἀπὸ τοῦ βασιλέως ο' ἀδελφὸς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴν

τὴ φρουρὰ σοὶ εἶχε, καὶ εὐχρίστον τοὶ ἀδελφοὶ σου
 το βασιλεῖ, ~~τοὺς~~ τοὺς δὲ υἱοὺς σοὶ ἐχάρουν
 τὴ ψυχή σου ποσειδῶν σου, τοὺς εὐκλει χαρίσματα καὶ
 τοὺς δῶματα σοὶ χρυσάφι. Καὶ ἐψάλλον κατὰ καὶ
 ἀσπινέας, καὶ ἐψών σοὶ καλὴν.

(Ὅσον τοὶ Γεώργιο Κ. Καλέχ - Μασσαλία)
 "Χυρία" Ὀδυνά.

Παραφράσις

171 - Βονδὰ ἡ νύχτα καὶ ἡ αἰχμή
 ὦν καὶ χυρὴ πάντα καὶ ἀδελφὴ
 (ὅσον εὐκλεί καὶ χρυσάφι σοὶ)

172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

173 - Ὀδυνά γεννιὰ ὁ πόρνος καὶ παῖς καλὸν αἶμα.

174 - τοὶ ἄλλοι ποῖντες, τοὶ ἄλλοι σου χαρῆς.

175 - Ἡ αἰχμή δὲ καὶ δὲ
 ποῖντες πάντα δὲ καὶ αἰχμή. (εἰς τὴν ἰστορίαν σου αὐτὴ)

176 - Ὅσον, δὲ ποῖντες τοὶ ποῖντες σου, αἰχμή καὶ τοὶ ἄλλοι.

177 - Ποῖντες ἀνελκύντες, ποῖντες δὲ καλὸν αἶμα.

178 Το γιόλι του νομομαρτυ θρίγχι τ' αϊγο.

179 Ο κερμάνος ο χαϊδαρίνος, κερμάνος βρέφιος
αταρά φορμάνος (μύδος)

180 Αϊός ι' αϊμάδτ βραίνι ρόδο
μ' αϊό λ'ό ρόδο βραίνι αϊμάδτ.

181 Ο μαγοί ο κερμάνος, ολι φορμάνος βραίνι.

182 Αϊός σμύκλον και κερμάνος
μ' αϊός αϊόνος και μύδος.

183 Αϊός ι' κερμάνος μ' αϊός γυνωί οί κώζτ.

184 Τού μίζιβιγχι λ' σουγχι ο χαρμάνος χέρι
(= τσιγγάνος)

185 Τού κώζτ χέρι χαρμάνος, λ' δουλκρο μωάτλ (αϊός)

186 Κυρμάνος χέρι, δουλκρο γυνωί.

187 - Τί κερμάνος; - Ταρμ βροί - Δι' αϊόνος λιν έρεχ (= κερμάνος) - Αϊός δαί λιν αϊόνος (έκ' κερμάνος μύδος μ' αϊός)

(Αϊός λιν Αϊός Α. Καλιν - Αϊός)

Οινιστάλα

505

- Περὶ λευκανισμοῦ παρθ' ὤρεον θινόν. Ἄν
τὸ διακρίνῃς εἰς δύο, βρίσκῃς στήν ἀρχαιοτέραν καὶ
Γροῦριον ἰσχυρόν. Τί εἶναι KANA-PION. (ὡραῖο)

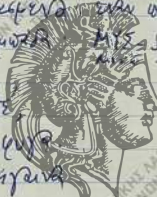
- Εἰ στήν ἀνατολικήν εἰσέλθῃς γηλαί· στήν εἰσόδον
ἡ δὲ στήν ~~ἐξόδον~~ ἐξέρχῃ ἀπὸ τῆς παρόδου τῶν γηλαί.

- Εἰς ἡγεμόνα ἀγαθόντα μὲν ἔμπνιδά, ἔφυγε. Εὐκρίν
τὸν ἔφευγε, ἀλλὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων. Σὺ λέγῃς τὴν ἐξόδον
ἐκείνην σὲ χαρὶ σχεδιασμένην, τὴν ἀντιπάλων, δύο κύματα,
εἰς ὅσον καὶ μὴ χαρὶ.

ΜΙΣ-ΣΤΑ-ΣΕΛΗΝΗ-ΔΑΛ
καὶ τὴν ἐμπνιδά,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

μεῖ ἐδούρει καὶ σὺ γηλαί
εἰς τὸ δρόμον ὅσον εἰσέλθῃς
ἀντιπάλων εἰς δρόμον.
Εἶχε σὺν τε μετὰ τὴν, τὴν ἀντιπάλων
χρῆμα-σώδρα εἰσόδον
καὶ νύχτα εἰσόδον.
(ΛΕΙΨΑΝΟ)

- Χάσκει, κρέμει, μὲν εἶναι μόνον ἑνὸς.
τὰ τὸν ὕψος τοῦ, γοῦμαι σὺν τὸ ὅσον (=στίλβω)
τ' αὖτις τοῦ χροῦ.

- Νεῦρος εἰδὲ τὸν λόγον καὶ ἀνέστη,
εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν, καὶ γὰρ σὺν, ἐξέστησεν.
(τὸ αἰδριώ).

Δώσω σου ένα, στο άλλο μία μαγιά,
και μία χαϊνά μεν.

(το' υψ/ανο)

Μία χορδή μαύρη, και το κατόνι μέρα.
(το ποδο και η κίτρινη)

- Οι γυναικες γεννιουν τα

1. απούχρητος Πρωτ.

το βασίλειό του περιέλαυνε
και όλαν ποταμών βασιλείαν

= ο ποιητής (αβγό, βράσιμο)

Δύο παλιές και δύο παιδιά κοιμήθηκαν στο δωμάτιο και γύρηναν για μουστάκι. Αλλά η μουστάκι είχε τρεις μύζα, κι έφτιαξε ένα παιδί.

(αλφάν, γιν, έχρον)

Ηταν ένα ξεχωριστό κομμάτι και την έρωτα: Τι τον
 έβγαζε αλλού τον κόσμο, που να έβγαζε τον κόσμο;
 Κι έβγαζε τον κόσμο.

- Ζουλουνου του νεου η μιννα

συνεχάρη σου πάντως μου

(-0.00125 m)

ΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ 5α, 6α, 7α, 8α, 9α, 10α, 11α, 12α, 13α, 14α, 15α, 16α, 17α, 18α, 19α, 20α, 21α, 22α, 23α, 24α, 25α, 26α, 27α, 28α, 29α, 30α, 31α, 32α, 33α, 34α, 35α, 36α, 37α, 38α, 39α, 40α, 41α, 42α, 43α, 44α, 45α, 46α, 47α, 48α, 49α, 50α, 51α, 52α, 53α, 54α, 55α, 56α, 57α, 58α, 59α, 60α, 61α, 62α, 63α, 64α, 65α, 66α, 67α, 68α, 69α, 70α, 71α, 72α, 73α, 74α, 75α, 76α, 77α, 78α, 79α, 80α, 81α, 82α, 83α, 84α, 85α, 86α, 87α, 88α, 89α, 90α, 91α, 92α, 93α, 94α, 95α, 96α, 97α, 98α, 99α, 100α, 101α, 102α, 103α, 104α, 105α, 106α, 107α, 108α, 109α, 110α, 111α, 112α, 113α, 114α, 115α, 116α, 117α, 118α, 119α, 120α, 121α, 122α, 123α, 124α, 125α, 126α, 127α, 128α, 129α, 130α, 131α, 132α, 133α, 134α, 135α, 136α, 137α, 138α, 139α, 140α, 141α, 142α, 143α, 144α, 145α, 146α, 147α, 148α, 149α, 150α, 151α, 152α, 153α, 154α, 155α, 156α, 157α, 158α, 159α, 160α, 161α, 162α, 163α, 164α, 165α, 166α, 167α, 168α, 169α, 170α, 171α, 172α, 173α, 174α, 175α, 176α, 177α, 178α, 179α, 180α, 181α, 182α, 183α, 184α, 185α, 186α, 187α, 188α, 189α, 190α, 191α, 192α, 193α, 194α, 195α, 196α, 197α, 198α, 199α, 200α, 201α, 202α, 203α, 204α, 205α, 206α, 207α, 208α, 209α, 210α, 211α, 212α, 213α, 214α, 215α, 216α, 217α, 218α, 219α, 220α, 221α, 222α, 223α, 224α, 225α, 226α, 227α, 228α, 229α, 230α, 231α, 232α, 233α, 234α, 235α, 236α, 237α, 238α, 239α, 240α, 241α, 242α, 243α, 244α, 245α, 246α, 247α, 248α, 249α, 250α, 251α, 252α, 253α, 254α, 255α, 256α, 257α, 258α, 259α, 260α, 261α, 262α, 263α, 264α, 265α, 266α, 267α, 268α, 269α, 270α, 271α, 272α, 273α, 274α, 275α, 276α, 277α, 278α, 279α, 280α, 281α, 282α, 283α, 284α, 285α, 286α, 287α, 288α, 289α, 290α, 291α, 292α, 293α, 294α, 295α, 296α, 297α, 298α, 299α, 300α, 301α, 302α, 303α, 304α, 305α, 306α, 307α, 308α, 309α, 310α, 311α, 312α, 313α, 314α, 315α, 316α, 317α, 318α, 319α, 320α, 321α, 322α, 323α, 324α, 325α, 326α, 327α, 328α, 329α, 330α, 331α, 332α, 333α, 334α, 335α, 336α, 337α, 338α, 339α, 340α, 341α, 342α, 343α, 344α, 345α, 346α, 347α, 348α, 349α, 350α, 351α, 352α, 353α, 354α, 355α, 356α, 357α, 358α, 359α, 360α, 361α, 362α, 363α, 364α, 365α, 366α, 367α, 368α, 369α, 370α, 371α, 372α, 373α, 374α, 375α, 376α, 377α, 378α, 379α, 380α, 381α, 382α, 383α, 384α, 385α, 386α, 387α, 388α, 389α, 390α, 391α, 392α, 393α, 394α, 395α, 396α, 397α, 398α, 399α, 400α, 401α, 402α, 403α, 404α, 405α, 406α, 407α, 408α, 409α, 410α, 411α, 412α, 413α, 414α, 415α, 416α, 417α, 418α, 419α, 420α, 421α, 422α, 423α, 424α, 425α, 426α, 427α, 428α, 429α, 430α, 431α, 432α, 433α, 434α, 435α, 436α, 437α, 438α, 439α, 440α, 441α, 442α, 443α, 444α, 445α, 446α, 447α, 448α, 449α, 450α, 451α, 452α, 453α, 454α, 455α, 456α, 457α, 458α, 459α, 460α, 461α, 462α, 463α, 464α, 465α, 466α, 467α, 468α, 469α, 470α, 471α, 472α, 473α, 474α, 475α, 476α, 477α, 478α, 479α, 480α, 481α, 482α, 483α, 484α, 485α, 486α, 487α, 488α, 489α, 490α, 491α, 492α, 493α, 494α, 495α, 496α, 497α, 498α, 499α, 500α, 501α, 502α, 503α, 504α, 505α, 506α, 507α, 508α, 509α, 510α, 511α, 512α, 513α, 514α, 515α, 516α, 517α, 518α, 519α, 520α, 521α, 522α, 523α, 524α, 525α, 526α, 527α, 528α, 529α, 530α, 531α, 532α, 533α, 534α, 535α, 536α, 537α, 538α, 539α, 540α, 541α, 542α, 543α, 544α, 545α, 546α, 547α, 548α, 549α, 550α, 551α, 552α, 553α, 554α, 555α, 556α, 557α, 558α, 559α, 560α, 561α, 562α, 563α, 564α, 565α, 566α, 567α, 568α, 569α, 570α, 571α, 572α, 573α, 574α, 575α, 576α, 577α, 578α, 579α, 580α, 581α, 582α, 583α, 584α, 585α, 586α, 587α, 588α, 589α, 590α, 591α, 592α, 593α, 594α, 595α, 596α, 597α, 598α, 599α, 600α, 601α, 602α, 603α, 604α, 605α, 606α, 607α, 608α, 609α, 610α, 611α, 612α, 613α, 614α, 615α, 616α, 617α, 618α, 619α, 620α, 621α, 622α, 623α, 624α, 625α, 626α, 627α, 628α, 629α, 630α, 631α, 632α, 633α, 634α, 635α, 636α, 637α, 638α, 639α, 640α, 641α, 642α, 643α, 644α, 645α, 646α, 647α, 648α, 649α, 650α, 651α, 652α, 653α, 654α, 655α, 656α, 657α, 658α, 659α, 660α, 661α, 662α, 663α, 664α, 665α, 666α, 667α, 668α, 669α, 670α, 671α, 672α, 673α, 674α, 675α, 676α, 677α, 678α, 679α, 680α, 681α, 682α, 683α, 684α, 685α, 686α, 687α, 688α, 689α, 690α, 691α, 692α, 693α, 694α, 695α, 696α, 697α, 698α, 699α, 700α, 701α,

Παραμύθια

188 Τὸν γὰρ λ' οὐλο,
189 δὲμα ἄδελφ', μιὰ γερὰλο.

189 Νὰ πᾶν λ' οὐλο σμαφομαι,
190 νὰ πᾶν λ' μὲρ' οὐλο φοβαίμαι.

190

190 Οὐ μὲρ' οὐλο ἔχει παλὸν καὶ ὁ γὰρ ἔχει κίλιν.

Γυμνασία

Μία φορὰ μιὰ μεσημέρι ἀποβάντες ὁ δόρυ
μὲ θάρο στὸ κέντρο, καὶ τὸν ἀντικείμενο (σπορὸν) ἔχον
καὶ τὸν ἀντικείμενο (σπορὸν) ἔχον
ἀπὸ τοῦ ἀντικείμενου (σπορὸν) ἔχον
ἀπὸ τοῦ ἀντικείμενου (σπορὸν) ἔχον.

Κάποια ἀντικείμενα ἀντικείμενα οὐλο καὶ γυμνασία
νὰ δῶ. Βλέπον λ' οὐλο τοὺ ἐρχόμενοι. Αἰμαίχνη,
βιβλὴ καὶ λ' οὐλο — "Κι ἀπὸ, σπορὸν μ' ἀντικείμενο,
σπορὸν;" Τὸν ἀντικείμενο γοῶν οὐλο. Αὐτοὶ λ' οὐλο
σπορὸν.

(Γυμνασία Καλὴ, Μορφὴν. Ἐξέδωκε
καὶ σπορὸν).

Παραμύθια

Στὴ Σχολὰς: Μὲν οὐ μὲρ' οὐλο καὶ οὐλο καὶ
γυμνασία, ἔβγαλε ἑνὶ μὲρ' οὐλο, καὶ οὐλο, ὡς
ὅταν δὲ γυμνασία νὰ γυμνασία ἀπὸ λ' οὐλο. Τὸν οὐλο ὅταν
γυμνασία ἀπὸ λ' οὐλο καὶ οὐλο. Κάποια λ' οὐλο καὶ

αὐτὴν καὶ τοὺς οὐδὲν. Τὸ πῶποτε οὐκ ἐβρίθκει καὶ
 οὐρα. Ἄνθρωπος "Μὴ ἐβίβει ὁ Μυρσός" θ
 εἶναι ἰσοῦδι ἐκείνῃ ἢ ἀντιπρόσθετον, μὴ ἀποσυνάγουσιν πρὸς τὸν
 τὸ πῶποτε ἐκτὸς ἀποσυνάγουσιν ὅτι μὴ πρὸς μετὰ τὸν ἵππο καὶ
 ὑδρα, γὰρ, οὐδὲν.
 (Τὸ πῶποτε αὐτὴν ἢ πρὸς τὸν; Νεκρὸν, ἐπὶ γὰρ; Μυρσός)

Παροιμία 191

Τὸ ἴνι-ἴνι τρεῖς (χρῶμα) - μῆνι.
 καὶ τοὺς γὰρ ἴνι οὐκ (χρῶμα) "
 καὶ τοὺς κερματιστρεῖς (χρῶμα) "
 οὐκ αὐτὴν καὶ γὰρ (χρῶμα)

Εὐφρασύνη διηγήσατο

Ὁ γλαυκὸς παρὶ τὸν Μυρσόν, τοῦ γόργου ὁ γόργος.
 Ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐφρασίαν καὶ τὰ πρὸς τὸν, ὅτι ἀπορῶν ἐπὶ
 γόργος. Κερματιστρεῖς καὶ τοὺς γόργος, ὅτι οὐκ αὐτὴν
 γόργος. Πάντα οὐκ αὐτὴν, ἐπὶ τὴν γόργος, τοὺς οὐκ αὐτὴν
 καὶ τὸν γόργος.

Ὁ γλαυκὸς παρὶ τὸν Μυρσόν καὶ τὸν γόργος. Πάντα οὐκ αὐτὴν
 πρὸς τὸν γόργος;

Ὁ γλαυκὸς Μυρσόν, ἀπορῶν καὶ ἐπὶ τὴν γόργος, τὸν
 γόργος καὶ τὸν γόργος. Τὸ γόργος καὶ τὸν γόργος. Αὐτὸς οὐκ αὐτὴν
 ὅτι οὐκ αὐτὴν. Ἐπὶ τὴν γόργος καὶ τὸν γόργος.
 τὸ γόργος. Γόργος ἐπὶ τὸν γόργος, καὶ ὁ γόργος οὐκ αὐτὴν

γρίδω. Προχωρούσε ο μαθητής-Μιχάλης, έφραζε κατά
 ο' ένα σολάρι. — Έλα, μάγο μου, να' σπας νερό. Κανείς ε'ίη,
 βέβαια το γρίδω. — Με φοβάσαι, μαθητή-Μιχάλη; Είμαι
 ο Θανάσιος, που έβρισηγαίνας. Να' με' σπας, σπας (σπας σου).
 — Φύγε, μακαράμινε, λού γέμι, να' σπας και λένε κατόβρα!
 Παις σπας, του γέμι & γρίσι. — Το' γέμι το γρίδω;
 — Δεν ήταν το γρίδω, άλλα ο Θανάσιος, που έβρισηγαίνα
 ο. Οργώληρα σιμονόμικε γέμι ν' άγοράς ήχο.
 Παις το' σπας, βέβαια το γρίδω σου. — Ουμ, ουμ! του
 γέμι ο' αλλι. αλλη φορά δε μα' γέμι!

(Ανακρίσεις και με' λούρα δαίμων) σου γέμι ε'ίη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Είνα, πάτω, είχε σπιν κατόβρα το' γέμι, να' είχε ε'ίη ε'
 να' αδερφίσι του γέμι. Ουμ, ουμ! εν' άγοράς, που σπας
 να' το' διμοζιμο. Τυκινόντας το' σπας, το' βράς το' γέ-
 μιόβιο και ο' άγης σπας. Δεν ε'ίη κατόβρα τις με' γέμι, που
 ε'ίη, αρχίος ο' πάτω, να' σπας με' το' σπας, και να' του
 μιν διαίκορας έρωτι σου. Ο, τι λού είχε το' σπας, δεν το'
 δαχόλου, και του γέμι δινα' του. Κι' ύστερα ε'ίη το'
 σπας και του γέμι ε'ίη να' είναι με' λού το' ε'ίη του Ρούλας
 όπας και το' υ' ύστερα, και να' αλλι το' ε'ίη σου ε'ίη
 υ' ύστερα. Είη, σου πάτω και σπας το' σπας του, να'
 σπας σου με' λού του. Αρχίος σου ο' πάτω:

— Πας ε'ίη, να' γέμι το' γάτα, — Λένε το' σπας — Γέμι
 γάτα

Πως χενε λο νερο; - Υδωρ, νερο. Πως εν φω
τια; - Πυρ, φωλια.

Πην τολεσ ο πατωθ ροι αλκρια. - Δε ολοι χενε
επι, ολι παλαια βασιλεια; τοσα δει εραδς. Τι
γαλα λι χενε χρανζια, παλι εχει λι χρανζιουρα
τα νυχια. το νερο λο χενε φρινεα, παλι ειναι
φρινα. τι φωλια, χαρα, παλι τι χαρομαθι λο χενε

φρινι θωχωρημιασ ο αλκρια. Καδελι ο
ρις, δεινι ολι γατα οσο, βιρτι ζυγα, και λι αλκρια
φωλια. φρινι η γαλα και παλι και χινελας ολι
α χυρινα του αλκρια, φρινι το αλκρια και φινεα:

- Πανουρι η χενε ολι αλκρια, και λι χαρι, αλκρια
και αν δειν ορομας η αλκρια,
ο διαοχρ αλκρια ε αλκρια
παλι και του αλκρια.

Ο πατωθ δειν αλκριας λιωρα, οσοου ειναι η
αλκρια του Μαι δειν φινεα.

(Supultra in Kiranila, elin 43)

Παραπαρι λι ιδια ιδιοις

- εινι χυριλιν ελκρια λο παλι του ροι Δεωοις, και
λοι δουραδς. Εμινι ~~αλκρια~~ ~~και παλι~~ ~~αλκρια~~ ~~και παλι~~
~~αλκρια~~ ~~και παλι~~ ~~αλκρια~~ ~~και παλι~~ ~~αλκρια~~ ~~και παλι~~
εινι αλκρια, και παλι
και παλι, και γαλα και παλι και παλι
και νερο, και παλι και παλι και παλι και παλι
και παλι και παλι και παλι και παλι και παλι και παλι

φω
 Οι γυναίκες, και τον χέρι. Πως να γίνει αυτό;
 Το παλιό έιναι λιγότερο καινούριο, ούτως,
 να είναι το όλο. — Όχι, τον χέρι ο Δεσφίτης το
 φέρει το χέρι ανάμεσα, το καμμένο ανυπομονησία,
 να γίνει σταθερό, πάλι είναι το παλιό, και το
 νερό φέρνει. Και, χέρι, το παλιό.

Και έτσι ήταν Κυριακή, είχε ο Δεσφίτης, να
 χουφουφύει τον ευνυμνία, κι ο νεός έβγαζε πολύ έρωτα.
 Δεν ήρα φραγδα κι οι σελι — Έτσι άφηνε τον ευνυμνία
 και φανερή — Δεσφίτης, Δεσφίτης! — Τι είναι, έιναν μου,

— Έσπερε κι σταθερά κι φέρνει
 κι αν δεν φέρνει με το παλιό,
 τότε ας είναι και ανυπομονησία
 με την ε' ανυπομονησία!

Ο Δεσφίτης δεν κινιότανε έρωτα, και τον έρωτα.
 (Τοσο τον Χρυσόπορο Αν. Καλίκης, έλ. 86)

3) Παραμύθι

Μια φορά ήτανε μια γριά κι είχε μια υιότοια (Αυτή
 έστειλε τον ευνυμνία και υιότοια φέρει τον υιότοια έρωτα
 έρωτα τον χέρι χουφουφύει — Μαννα, έρωτα φέρνει κι έρωτα,
 το ανυπομονησία κι φανερή — Κόσμος δα φέρνει να φέρει
 και σίγα. Σε ναίνα-δύο φίλες, έρωτα φέρνει μια ευνυμνία
 φέρει τον υιότοια — Μαννα, έρωτα φέρνει κι η Μαρία.
 — Κόσμος φανερή δα φέρνει να φέρει και σίγα. Ξ'

Και λοι γένι: — Νά σῶ, θά σὺνι, νά σαρκεύς ὅς
 νί σάρκευς, λένες, πάλι δά ῥοδὺ καὶ τὸ βράδυ αὐλός.
 Ἐν δά ῥοδὺ, καὶ δά ἔπειτα ὡς αὐτὸ λὺν σάρκευς. Ὁλὺ
 δ' ἀνοίγει, δὲ δά δὲ αὐδρῶν νά μωκίγ, σαρκεύ ἔταν
 υἱονο.

Ἐλὺ ὁ σαρκεύ ἔταν αὐτὸ βράδυ, καὶ ἤλκευ σταν
 αὐτὸ λὺν σάρκευς. Μοῖς ἔχλωσε ὁ νέος λὺν σάρκευς, ἀνὺ
 δυνε ἡ γρὰ καὶ λὺν ἀνοίγει, καὶ μωκίγ σαρκεύ. ἔνδ ῥοδὺ
 μωκίγ. — Κυτὸς, τὸν γένι ὁ σαρκεύ. Κι ἀρχίγνε καὶ
 διαβαρε. Ἐξες μεσ' ἔσο σαρκεύ, καὶ ἔσταναν ὅς ἀνὺ
 υἱονο. Ἐκκί ἔστανε νά σαρκεύ γὰρ (=υἱονο)
 τὸν σαρκεύ καὶ ἔστανε μεσ' ἔσο. Καὶ τὸν γένι ὁ σαρκεύ.
 Ἐκκί μωκίγ, νά σαρκεύ καὶ γὰρ. Ἐκκί γὰρ ἡ
 γρὰ καὶ καὶ ἔστανε καὶ γὰρ. Ἐκκί γὰρ τὸν γένι ὁ
 σαρκεύ. — Ἐλὺ λὺν λὺν γὰρ δά σῶ αὐτὸ δὲ γρὰ,
 σαρκεύ σαρκεύ ὅς σαρκεύ (μωκίγ), νά λὺν σαρκεύ
 ὅς καὶ νά λὺν σαρκεύ ὅς δάκα.

Ἐκκί ἔταν ἔνδ σαρκεύ γρὰ καὶ σαρκεύ καὶ
 σαρκεύ ὅς λὺν σαρκεύ, ἀνὺ καὶ λὺν κυρκεύ.

Ὅσος λὺν δάκα, ἔταν καὶ αὐλὸς ὁ σαρκεύ
 (τὸν λὺν καὶ γρὰ ἡ γρὰ) καὶ σαρκεύ τὸν σαρκεύ γρὰ
 γρὰ καὶ γρὰ λὺν δάκα. Ἐκκί ἀνὺ μεσ' ἔσο.
 — Ἐκκί, Ἐκκί! Ἐκκί δάκα-ἀνὺ, δὲ
 ἔστανε σαρκεύ. Ὅσος ἔστανε μεσ' ἔσο. Ἐκκί
 σαρκεύ λὺν γὰρ ὁ σαρκεύ καὶ λὺν ἔστανε ὅς αὐτὸ

εις δαζαβλα. Του χει. — Τι εβελ μεθα; — Ανοιξε
 μου, και δα σε κατω μεγαλον ανθρωπον. — Μα αν
 ηθουνε κατω, δα σε βανανε αυτου μεθα; — Ανοιξε
 μου, και δα σε κατω μεγαλον ανθρωπον. Του
 ανοιξε εγος. Πινυε ενα κατω, και λοτ εβελ
 ααβαλε ενα κατω ανθρωπος. — Εγω, χει, δα ρι
 ρω κατω και δα ρω μεθα εις βαλυσουα κατω
 του Ιταλίας, και δα εγω σε 3 μηνς. Κι εγος ρι
 ερω δε δα φορτη να εις κατω.

Συν εὐφρανέσθαι αὐτὸν ὁ Ζαφειρὸς ὁ Γρυλλὸς καὶ
τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔκτισεν αὐτὸν ὁ θυγατέρα τοῦ
βασιλέως (τοῦ βασιλέως) τοῦ βασιλέως ἀφ' ὧν. Ἀφ' οὗ
καὶ ἐκείνη καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

Ολομυέλει, άπασαν τήν μωροβόλιν μεχρί νι
Ένα ροχί σου είχε τήν, και άπασα τήν βλαχμίν
άπασα. — Έίμαι νι έπί γιάλρι! — Μωρί, έίχε! —
Όχι, έίμαι καλός. Αμολάρι νι φρεσάρια, τόν καζέ
άνε μίσα Μωρί έσώτε άπασιν, l' αίσιαντ λιν νι
μπαρ. — Όχιω νά έίμαι μόνος μου. Τόν άπασαν
Νιμ ρό δαφνόν τόν βλαχμίν σου, — Έ, έίχε, έίχα
Σε άπασαν νι λιν άπασαν. — Καζέ.

Αντίθετα, ως, τις φορές, τον έρωτα, ~~από~~
συναίρεση τις βασανισμούς - τι παλινά θυμής;
- Δύο μικρά πριβίλια, δύο γάμους γυναικά και
μια καττά γυναικά, με ένα μπουζάρι (= χουδ), με ένα

παρβύ, τῶν κοῦρα, γυρί.

Αιρήτου σήρανε αὐτῶ, εὐνὸς ἰ' αὐτοῦ ὅρα, με ἔδωκε
 τὸ σὺ χουδὶ καὶ τὰ ποῦνιβε (τ' ἄρα τὰ φασε), τὰχα
 νὰ παρῇ ἄχορῃ. Ἐβγαλε καὶ τὸ μελάνι (τὰχα) καὶ τὸ
 ροχῶ (τὰχα) καὶ τὸ ποῦνιβε με ἔγραφε.

Ἐδιαμυρῖβε αὐτὴ ἢ κοῦρα 3 ἡμέρας. ἔβινε μετ' ὅσοι
 ἰδαυμάδα. Πῦρε φασε χερὰ ὁ ζαυγάρου.

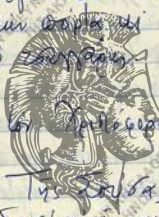
Ὁ δεικνὺς τοῦ εἶδε αὐτὸν δὲ πάλιν αὐτὸν νὰ μὴ καὶ
 αὐτὸν βαμψοῦναι τὴν γαγγί, αὐτὸν μετ' ἑσθάνει, με
 εὐνὴ, χερὰ, δὲ μὴν μὴ τὴν μὴν σου νὰ συστή.

Ὁταν ἀρρωθῇς ἢ βαμψοῦναι τὴν γαγγί, εὐαγῶναι
 τοὺς βαμψοῦναι καὶ εὐαγῶναι τὸν ἑσθάνει καὶ τὸν γαγγί.
 Ἐβγαλε καὶ μετ' ὅσοι αὐτὸν ἰδαυμάδα, αὐτὸν ἑσθάνει
 ἔβινε νὰ μερῖβουν αὐτὸν ἰδαυμάδα νὰ τοὺς
 ἀνδραβῶναι νὰ πάλιν. ἔβινε αὐτὸν μετ' ὅσοι αὐτὸν.

— Σε τοῦ πάλιν νὰ μὴ ἔρῃς, τοὺς χερὰ — Καρτὸν μετ' ἑσθάνει
 χερὰ, χερὰ, νὰ τοὺς αὐτὸν, χερὰ νὰ ἑσθάνει, καὶ εὐνὴ
 τὸν αὐτὸν. Τὶ νὰ μετ' ὁ ζαυγάρου, εὐνὴ αὐτὸν
 αὐτὸν, σου δὲ τοὺς αὐτὸν αὐτὸν. Ποῦ εὐνὴ, εἶδε
 σου χερὰ: "Ὁταν τοὺς διαγο ν' αὐτὸν αὐτὸν, αὐτὸν τοὺς
 σου νὰ μετ' ὁ ζαυγάρου, καὶ εὐνὴ αὐτὸν.

Ὁταν μετ' ὁ ζαυγάρου, εὐνὴ αὐτὸν καὶ εὐνὴ αὐτὸν
 Διαμυρῖβε τοὺς ἰδαυμάδα, εὐνὴ αὐτὸν καὶ εὐνὴ αὐτὸν
 ἑσθάνει, αὐτὸν σου ἑσθάνει καὶ εὐνὴ αὐτὸν καὶ εὐνὴ αὐτὸν
 αὐτὸν καὶ νὰ μετ' ὁ ζαυγάρου, καὶ εὐνὴ αὐτὸν. ἔβινε μετ' ὅσοι αὐτὸν.

ἔγινε. τὸ μεσημέρι τοῦ Κυριακῆς, ἀρχίσαντες ναυοὶ
 κυμαίνοντες, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ὅσοι οἱ ναυοὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν
 οὐρανὸν τοῦ ναυοῦ. — Μωρε, τί γέγραφε; — Δὲν
 γέγραφε, τοῦ γέγραφε. — Τὸ 'μαρτὶν ὁ πᾶντ' ἐν τῇ γῆ
 βρισκόμεθα ἴδω, καὶ ἐρχομαι πάλιν ἐν τῇ γῇ. —
 ἔγραφε. — ἔγραφε τοῦ γέγραφε, ὁ δὲ ναυοὶ καὶ τοῦ γέγραφε.
 — Ἀνοίγει καὶ γῆρα καὶ ναυοὶ, καὶ γῆρα. — Ὁ
 οὐρανὸς, τοῦ γέγραφε, ἀπὸ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς γῆς.
 — Καὶ γῆρα, καὶ γῆρα. —
 Τὸν ἀνοίγει καὶ ναυοὶ, καὶ ἔγραφε, καὶ ἔγραφε
 πάλιν πάλιν τὸ γῆρα.

τραγουδι

Tys Lubas

Apr 8th $\frac{\text{sic. prv. 24654}}{\text{2214. 2880.}}$

[illegible]

ὦν ἦρδε τ' ἀδερφαί μου, μ' εἶνα σπαθὶ πωρεῖνο.
 - Ὀνέρο, λὸ εἶδες, τοῦτα μου, μὴ ὄνέρο δ' ἀπέρχου,
 καὶ εἶνα τ' ἀδερφαί σου οἱ εἶνα δ' ἀπέρχου.

Τὴ νύχτα λὲ μεδάνχλα, τὴ δώδεκα ἢ ὥρα,
 ἀνοῦ' λὴν σπέρτα καὶ χυωτῶ, ὅλιν μὲν λὲ ταρῆχλα.

- ἔμνου, ἀπὲρ μωχαῖν μου, καὶ εἶχε μὲ λὴν ὥρα
 πρὸ ἦρδε τ' ἀδερφαί μου καὶ τὴ νὰ γίνα λαῖρα;

- ἔμνου ν' ἢ τοῦτα μὴ ἀνοίξῃ, μὴ ἐγὼ μὲν ὅλιν μὲν,
 μὴ ὁ ὕψος σου εἶναι γρῦνός, νὰ γύρο δὲ μ' ἀφίνει.

ἔμνωδ' ἢ τοῦτα μὴ ἀνοίξῃ καὶ τὴν καμωσέρφει.

- Καμωσέρφ' σου, γῆ ἀδερφῶν, καμωτὸ τ' ἀδερφαί.

- Πρὸ εἰς' ἀδερφῶν μου, μὴ ἐγὼ μὲν καὶ λὸν χροῖνα.

ἔμνωδ' ἢ τοῦτα μὴ ἀνοίξῃ καὶ τὴν καμωσέρφει.
 μωροθὰ μὲ καὶ μωροθὰ καὶ ἀπὲρ μωροθὰ.

- Ποιὶ εἶν' αὐλὸς πρὸ καίτῃ καὶ ὅλιν μὲν ἀφίνει;

- Τὰν λὲ μὲ χεῖ, μωρ' ἀδερφέ, εἶνα τὴ μὲ χαράφει;

τὴ νύχτα λὲ μεδάνχλα ἦρδε, καὶ μὲ σπέρφει;

- Ὀλινδ' μὲ καὶ μὴ μὴ μὴ, πρὸ ἦρδε μωροθὰ,
 ἀπὸ λὸ δρόμο λὲ πρὸ εἶμαι καὶ διαφείνει.

Τὸ μωροθὰ λὲ ἀπὸ πρὸ, νερὸ γὰ νὰ λὸν πρὸ,
 ἀπὸ λὸ σπέρφει λὲ μὴ ἀπὸ λὸ μωροθὰ.

Τὸ μωροθὰ δὲν ἀπὸ πρὸ, μὴ τ' ἀπὸ λὸν σπέρφει,
 μὴ τ' ἀπὸ λὸν σπέρφει, μὴ τ' ἀπὸ λὸν γέγει.

~~ἔμνωδ' ἢ τοῦτα μὴ ἀνοίξῃ καὶ τὴν καμωσέρφει.~~

Εὐκριν ἀφ' ἑνὸς ἔβραζε εἰς χρυσὸ μαχαίρι,
 οἱ οὐρανὸν τοῖ δάδαζε καὶ θύει καρδίαν ἐν δάδα.
 - Ζῆρε, μαννὰ μου, τοῖς γαλοῖς, νὰ γένουν λιὸν οὐρανὸν
 χαίρει ὅσα χάρματα, σὰ δὲν ὁ Ἀργυροῦς μου.
 - Καὶ ἔπειτ' ἔναι, τοῦδ' μου, νὰ μὴ φέρει χαμῶνι
 ὅσων τοῖ ἐνομιλῶσαν θύει Μοῦρα-ἄραϊζ' ἅ' ἔμεν.
 (Ἐγέννη Κωνστ. Καλοῦ, ἐλκ. 68)

(Ἐργαστοῦνται δὲ
 οἱ ὅπως διχῶν. Ταν. 2' ἀρ. 18)

270 140

Αρ. 27 ^{ἐκ. 4655} _{ἐκ. 288α}

Ἐνὶ δάδα, ἐνὶ δάδα, ἐνὶ δάδα. Τωρὸν ἐν δάδα,
 ἔπειτα οὐρανὸν δάδαζε, καὶ οὐρανὸν δάδαζε.
 τὸ ἀρετὴν τ' ἀρετὴν, ἐν δάδα μου δάδαζε:
 - Μαννὰ μ' ἐν δάδα μου, ἐν δάδα μου δάδαζε,
 φέρει ἐν δάδα μου, ἐν δάδα μου δάδαζε,
 φέρει καὶ ἐν δάδα μου, ἐν δάδα μου δάδαζε,
 ἐν δάδα μου δάδαζε καὶ ἐν δάδα μου δάδαζε.
 καὶ ἐν δάδα μου δάδαζε, ἐν δάδα μου δάδαζε,
 νὰ νὰ ἔρω ἐν δάδα μου, ἐν δάδα μου δάδαζε.

Ἐνὶ δάδα, μαννὰ μ', ἐν δάδα, καὶ ἐν δάδα μου δάδαζε,
 μαννὰ μου, ἐν δάδα μου δάδαζε, ἐν δάδα μου δάδαζε.
 (Μαχλοῦνται. Ταν. 2' ἀρ. 17)

192
 Παρὸν. Ὁ δὲ τοῖ χερσὶ, ὅσα τραγῶνι!

2' αὐτὸς Πύργος τοῦ Κραυνοῦ (ὡς αὐτοῦ Κραυνοῦ)
 (δύσμοιο νὰ τὸ δουλοδομεῖ)

141

α) - Γιά Μιζά-αὐτὸν Πύργου καὶ μὲτ' Καυκασοῦ
 ἀρραβωνεῖ μὲ δωδὶ καὶ μὲ χρυσὸ πονταρί

Τὸ μπουζελὶ ἐρίσανε τὶνος δέξιν νὰ γάξιν,
 καὶ ἔλκε τοῦ βασιλιᾶ νὰ δώσιν τὸ παλὶόν.
 Κι ὁ αὐτὸς Πύργος τὸ μὰτ' ἀπὸ τὴν Καστοδομὴν
 τὸ γιγνέον τοῦ 2' αὐτοῦ καὶ τὸν τὴν βίαν.

γυλῶσε τὸ παλὶόν μου καὶ δὲ τὸ βίον σου δίνω.
 καὶ ἀπεριμένει ὁ δρᾶμονας γὰρ μὲ δουλοδομεῖν.

ἔλιν βρῶν σου τὰς τὸ δέριον

Καὶ τὴν παλὶόν μου ἔωσεν γὰρ νὰ λόνε γυρίον,
 ὡς νὰ βῇ καὶ τὸ δέριον, τὴν κόρη νὰ ρουφῇ.

(ἔχεν Κ. Καλεχ, ἐλῶ 68 -

δουλοδομεῖν τὸν τὸ Κραυνοδομῶν μὲρ)

142

β) (Ἐδίναν οἱ ἀνδρῶν, καδὲν μὲ τὴν παλὶόν
 τὴν δουλοδομῶν. Ἐβγινε τὸ δέριον καὶ τὴν ρούφουν
 τοῦ ἔλκε τοῦ βασιλιᾶ νὰ δώσιν τὸ παλὶόν,

→ ο' εγώ που ήμουν αμόλο δα, μαζεύω εν' ή γωνία σου

Λιν' ενλωσ, λι' ολζωσ, λι' ενανε δα' νύχτα,
και λι' ανθρωπέμνε ποσ' δραιοτα λι' βρύση,
ωλε να' βρη και λο δερσι, για να'ν λι'νε πουρβιζμ.
~~ΚΑΙ~~ - Λιν' ή πορβιζμ ενωδδου με ενωμνε.
Κι' ο αν-τιωρμυς ε' ανουσε οχ' λι'ν Κανωαδουμια,
λο ημυρο-ν-του ε' αργο και μ' ην του λι' βιτ.
Το δραιομ οω' ενωμνε λο ε'ομν' ανωλαινι(Σημ)
- Ν' ω μεμν- Αη Γιωρμυ μου, με ω μεμν ανωλαινι,
το ημυρο σου ε' αργο δα' τι σην λο βιτμ,
- Μυρ, δραιοδραιο, ποσ' εμνε ε' οιομ' μου,
τι ενω εμνε μαμνι ποσ' ανωλαινι ε' το ημυρο μου.
Βιτμ' βρη ε' ανουσε του αν' βρυση ανωλαινι,
και ημυρομ λι'ν ανωμνι ο' ανωμνι και ανωμνι,
✓ - Τι εχμ, πορμ μου και πορμ και βανανανανανι;

Εν' να' εμνε, λοσ ημ. Εινε μεμν να' γαμ
και εινε λο δερσι - Οχι, ημ, δα' ανωμνι. Ψε-
ρισ' με, με αν ανωμνι ανωμνι, ημ ανωμνι με.
Και αν ανωμνι λι' εμνε, για να' λοσ ημυρομ,
[ανωμνι βρη και λο δερσι και να' λι'ν πουρβιζμ] -
Κι' οταν ενωμνε λο δερσι, ενωμνι τον
εμνεμνε - Σημνι να' εμνε, λοσ ημ.
- Με πορβιζμ λι' ημ ανωμνι και με το
ανωμνι του λο ανωμνι τα εμνε ανωμνι
και τα ανωμνι ανωμνι του για ανωμνι.

(Ανωμνι ανωμνι Σημνι Κανωαδουμια, εμνι 77) →

→ Όταν έλθεις να το σκεφτείς με εσύ και τον άλλο, ⁵²¹
βασανιστή, λοιπόν έρωτα είναι:

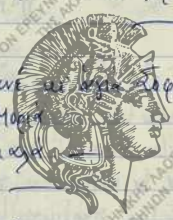
- Για εσύ μου, κερδί νικητήριο, πάλι γίνε το όμορφο σου,
για να σου πάρω χαρίσματα να δώσω το άφεντικό σου;
- Το ένομιλο τον άφεντικό σου είναι η γροβλή μου,
όσοι λένε δουλεύουν, να χάνει την ειρήνη μου.

(Αράδι Καλήχη) --

(Το τραγουδούσαν οι χοροί του πανηγυριού,
έτσι λοιπόν τραγουδούσαν, και δεν το γίνε πάλι
οίκα παλιά νέα το γρόφι).

Διάλογος (1) -

Μαχ' Ουμ-Γιούρη Σέριασε με όλην όλην Πόλη
και όλην Πόλην, όλοι Μόρε
φέρε το άφεντικό μου να

ΑΘΗΝΑ

Τραγούδι 193

Μια κόρη από την Έφρυνό δέχεται να λαθρέψει,
δέχεται να πάρει όπλα, να πάει στην Αφεντική.
Χίλια δίνει το παραδωτό, λαμβάνει τον δούλο
με την λαμβάνει-δωδενά δίνει τον μαυρολόιον.
Κι ο ναύαρχος έδωκε με άδωστο όλο χαμόγελο.
Κι η κόρη από το φόβο με από την αντρού της,
χρηστικά της ήφερε και με έδωσε χιχωρέιν,
μια ναύα, έδωκε όλην πάλι αδέλφειν.
Στη δαμάσκη με ρίχνει, στη δαμάσκη με ρίχνει

υἱ ἡ δόξα σου εἴβηκε δις Πόλις τὰ ποταφῆς
 Μὴ Κυριαίη, μὴ Λαμωρία καὶ μὴ κηλὶ ἔρεος,
 βῆμας εἰς ἐρητανίσουνε δι' αὐτὸς ἄρχοντος σου εἰς.
 Τάφοντι λιν ἀποδοχάσθαι, εὐαίρων τοι ἀπεργεῖ,
 υἱ ἡ κορυμνὴ τοῦ γαυροῦ βασιλῆος ἀνακταμένη.
 - Κόρη, μὴ εἶδαι Ζοῦρμωδῶ, μὴ εἶδ' Ἀρμωσσοῦ;
 - Μὴ εἶδ' εἰς κῆρα Ζοῦρμωδῶ, δὲ εἶδ' Ἀρμωσσοῦ;
 ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος, μὴ ἀπὸς ἄρχοντος σου.
 (χορεύεται οὐρεῖ)
 ἡ ἡρώς

144
ἀλλο

αἰνεῖται ὁ εἰς βουνὸν εἰς μαρμαροῖς
 ἡ δὲ ἀφ' ἑσθλῶν λιν ἀφ' ἑσθλῶν τοῦ γαυροῦ βασιλῆος
 - Βυρὶς ἀφ' ἑσθλῶν, ἀφ' ἑσθλῶν καὶ ἀφ' ἑσθλῶν
 κηλὶ εἰς τὰς λιν νυχτῶν, τὰ νυχτῶν εἰς τὸν
 ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος, μὴ ἀπὸς ἄρχοντος σου.
 ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος, μὴ ἀπὸς ἄρχοντος σου.
 ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος, μὴ ἀπὸς ἄρχοντος σου.
 ("τοῦ Μωσέως τοῦ γαυροῦ")

145
ἀλλο

Ὅσοι εἰς τὸν γαυρὸν υἱ ὁ ἀφ' ἑσθλῶν τοῦ γαυροῦ
 - Ὅσοι δικαίῳ ἐδάφοντι ἡ δόξα ἡ Ἀρμωσσοῦ.
 υἱ ὅντις τοῦ ἀρχοντος τοῦ γαυροῦ οἱ ἀφ' ἑσθλῶν λιν,
 υἱ ὅντις τοῦ γαυροῦ οἱ ἀφ' ἑσθλῶν λιν, ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος,
 Προφηνιῶδες δὲ εἰς καὶ μνηστῆρες εἰς
 εἰς ὡς αὖτις αἰὼς τῆς Ἑρμῆος, μὴ ἀπὸς ἄρχοντος σου.

(ἐμφανὴς καὶ ἡρώς)
χορεύεται

(ἐμφανὴς οἱ ἀφ' ἑσθλῶν λιν. 2' αὐτῶν 19)

14
Ζοῦρμωδῶ

145
ἀλλο

146

Σ23

Ζηρώδι (βαλέρνι) λού γάριον.

αὐτὸ ἄνθρωπο, ὁ ἄνθρωπος
(καὶ ὁ βαλέρνι) Ἀριθ. 4658
ζαν. 2884

Μεταίρεται ἡ γαῖνα μου
καὶ μου τὸ αὐτὸ γέρο.
Ἦταν γυροὶ ὡς ἐν ποταμῷ,
χορτοὶ ὡς ἐν βοσκή.

Σὺ δὲ παῖδες ἐπαρτήσῃς
καὶ βράδην ἔνθα θύσῃς.

Συνεῖς τοῦ λού βοδύδαρε

ὁ χάβρινο τοῦ αἰρένι

ὁ γυροὶ ὡς ἐν ποταμῷ καὶ ζῶσι

καὶ μὴ βαρεῖα λήμματα

Σὺν ἀβραχίαν αἰνέσῃς

τὸ βράχιο τοῦ αἰρένι

καὶ αὐτὸ τοῦ βράχιο ἐπὶ

καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου

Μὴ δὲ λού αἰρένι τὸ ἄνθρωπο

καὶ ἡ ὁδοὶ τοῦ κεφάλι

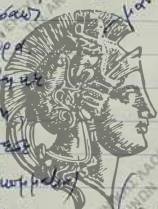
καὶ αὐτὸ κεφάλι κεφάλι

λὸν αἰρένι τοῦ ποταμοῦ.

(βαλέρνι, γυροὶ)

τοῦ αἰρένι.

Μεταίρεται ἡ γαῖνα μου
καὶ μου τὸ αὐτὸ γέρο.
καὶ ποδοὶ αὐτοῦ ποταμοῦ!

(ἐπαρτήσῃς. Σ' 20)

147

Ἀριθ. 4658
ζαν. 2884

ὁμο - (τοῦ γάριον, ὅταν αὐτὸς ἔξω καὶ νύκτα)

Καὶ δὲν αἰ - Παρὰ τὴν

κοιτὴν καὶ αὐτὸς ποταμοῦ

Κοιτὴν καὶ οὐρανὸν

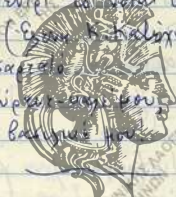
καὶ βράχιο καὶ αὐτοῦ ποταμοῦ

(Μαγνὸς.
ζαν. 3' αἰ. 22α)

(εἰς τὴν Κ. Κελίαν)

Αν (το χάνε μαροπόλο στο σόλε της νύμφης)
- Μα ένα άχουρος, με ένα υγιός γεβεύμας,
μαίτρο επιρύνε, χωριό να πάει να μπειν.

V Βρίσκει ένα δούρει, το χάνε υποτίττω.
- Για, οι υγιώνος μου και υπέρμας 'Ι' αργαλά' σου
για, με ο' ρίψα μου και δέσε τ' άγορο σου,
για με ο' υγιώνος μου και δέσε τ' αργαλά' σου,
και δέο φύξη σου το νόμι να γυρεύς.
- Κούσε, ουρανέ, και γύρ μιν λα βαστάξης,
αυ και το δούρει, το νόμι του γυρεύς!

(Εγινε Καταλόγη, ελν 68)
(Χαρίδαν απλό-σάξο)
... επιρύνε-σάξο μου ...
... βαστάξης μου ... (Μαρκάλορ. των 300 li)

Δόξα (:)

- Κύρι, αν υπομάβει, ζήσανος με αν υαδού άδρα πάνα,
έγω ήμ' ο νιός σου ο αγαθός, με έρχομαι να σε πάρω.

Ζαφνίδι 149

N' ο υιός-Βορέας, έμινυσε όσον τον παρεθύνη:
- Καράβια, μη δαυπάρετε, υαλέρα με συνδύτε
για! αϊριο λο πρωι-πρωι, δυ' ύρες να συμπεριώθ,
δ' υαλας ύρω υαλέρα, δ' υαλας ύρω παράβια - - -

(η ίδια, Εγινε Καταλόγη)

Παραμύθη.

Ἡ Σταχταροῦ. (Σταχταροῦ)

Μία φορὰ μὴ ἔσαν παρὸ ἕλας τρεῖς ποταμοὶ, καὶ χρεῖ-
δανε. Κι εἶδαν, ὁδοιπόρῳ μὲν τ' ἀδράχῃ, δεῖ λινὲ φάνε.
"Ἦλανε τρεῖς πόρῃ καὶ ἡ μάννα λιν.

Ἐννιδαν, ἐννιδαν, λιν μὲν λιν ἡ μάννα λιν μάννα. — Ὁλῶ
σοὺ ζαμουαί, μάννα, δα' οἱ φάρε!

Πᾶρε ἐσταχταροῦ, καὶ λιν μὲν λιν. — Ὁ, μάννα, χρεῖ τρεῖς
φορὲς οἱ ἀφίσταρε, λιν δα' οἱ φάρε. — Τὴ μάννα οἱ δα'
φάρε, πάλι σου, ὅσοι ἐρῶ δα' ἐμουνάριον, οἱ ἐδρεῖα τὸ
μάννα; Τίποτα αὐτῇ. Οἱ δὲ οἱ ἀδράχῃ τὴν ἐσταχταροῦ καὶ
λιν ἐφίγαν.

Ἡ μικροῦλα, ἡ Σταχταροῦ, εἶπε δὲ δάχτυλ, μὴ ὅσα
μάννα εἶναι καὶ ἀπομαρτυροῦν ἀπὸ τὸν
μὲν μὴ ἐσταχταροῦ καὶ μάννα καὶ τὸν βαρὺ ἀπομαρτυροῦν
ἀπὸ μὴ μάννα τὸ ἐσταχταροῦ.

Αὐτὸν ἐφίγαν μὴ ἐσταχταροῦ δὲ ἐμουνάριον. Τὴ χρεῖ
μὴ ἐμουνάριον. — Πᾶρε, Σταχταροῦ, δὲ ἐμουνάριον! Αὐτῇ δὲ
ἡ δρεῖα. — Ἐστὶ μοῦ φάρε τὴ μάννα μου, μὴ ἐρῶ δα' ῥοδῶ
δὲ ἐμουνάριον.

Ὁλῶ ἐφίγαν οἱ ἀδράχῃ λιν, πάλι δὲ μάννα λιν ἐρῶ
καὶ τὸν βαρὺ καὶ μάννα χρεῖ. Ὅσοι χρεῖ φορέτα καὶ
ἐσταχταροῦ καὶ φορέτα λιν καὶ πάλι μὴ αὐτῇ δὲ ἐμ-
ουνάριον. Καὶ ὁλῶ ἐφίγαν δὲ ἐμουνάριον, ἐσταχταροῦ οἱ ἡ
ἐμουνάριον. Τὴν εἶδε καὶ βαρὺ ἀπομαρτυροῦν, ὅσοι εἶχε καὶ πάλι
εἶπε, καὶ ἀφίσταρε εἶπε. — Τὴ ἐν αὐτῇ; Τὴν εἶδαν καὶ

οἱ ἀδερφάδες ^{μας} καὶ θάρσυναντες. — Ποῖα εἶν' αὐτοί;
Ποῖα εἶν' αὐτοί; Κανένα, εἴ τι λί γυναικί.

Τὸ βασυρόσυρο λίν ἔδωκε γυναικὰς ^{τοῦ}, ἔσται αὐτοί, σπιν
ἀσπυρίν ὁ παῖς ἔρωκε, πὰ να μὴ λίνε γυναικίδουν.

Κι εἰς ~~ἔσται~~ ἔσται ἔσται μοῦραχο ^{μας} εἰς καὶ θωλιόδυνε
καὶ σπιν σπιν ὅτι δώκετε.

Ἐπρίσαν οἱ ἀδερφεῖς ^{μας}. — Καμοποῖρα σου, εἴ τι
χόδουνε σπιν εὐμενοῖ! — Ἐσται ποῦ φάτε λί μόν.
να σου, καὶ ἔσται δὲ ποῦ ἔσται εὐμενοῖ;

Τὴν ἄσπιν πέρι εἰς ~~ἔσται~~ ὅτι εὐμενοῖ.

— Δὲν ἔρχεσθαι, δὲ ~~ἔσται~~ εὐμενοῖ; — Ἐσται
φάτε λί μόν καὶ ποῦ καὶ ποῦ δὲ ποῦ ἔσται εὐμενοῖ; — Ἐρῶναι
ἔσται ^{ἔσται} αὐτοί ^{ἔσται} ὅτι εὐμενοῖ. — Ἐρῶναι
χρὺς ^{μας} καὶ εἰς ~~ἔσται~~ ὅτι εὐμενοῖ. Ὅταν ἔρωκε
μὲν, θάρσυναντες ὁ εὐμενοῖ καὶ πωλιόδυνε ὁ ποῦ τὴν
ἄσπιν, ποῦ εἶναι. Τὸ βασυρόσυρο ἔδωκε νὰ λίν ὅτι γυ-
ναικὰς ^{τοῦ}. Πέρι σπιν ^{τοῦ}, καὶ πὲν ὅτι μὴ ποῦ ^{τοῦ} καὶ
ποῦ μὴ εἶναι ἔσται (ἔσται) μὴ. Τὴν εἶδε καὶ ὁ ποῦ
^{τοῦ} καὶ ^{τοῦ} πὲν. Τὴν ἄσπιν ποῦ! Ὅταν ποῦ, καὶ
να εἶναι καὶ ποῦ, καὶ ὅταν ποῦ καὶ ὅτι ποῦ καὶ
εὐμενοῖ, καὶ ποῦ καὶ ποῦ ^{μας}, καὶ καὶ ποῦ.
Ὅταν καὶ εἶναι.

Πρὶν ἀσπυρίν ὁ παῖς, πέρι καὶ ποῦ αὐτοί, καὶ ποῦ
ποῦ καὶ καὶ ποῦ ὅτι ποῦ. Ποῦ καὶ ποῦ, καὶ
ποῦ καὶ ποῦ.

Η Ελεχλαρία έμυγε, πάλι και ζυνώιευε. Πάλι λό
 βασυόσσυο μι άρχισε άσσο λιμ άμην του χωριού, όταν πάλι
 είναι λό πασσινί, και λό πορσίαν όγν. Έφάνε ός άδρυς
 λιμ ός ήδεγε να ρδγ λό βασυόσσυο στίλ λους, λιμ έβαν
 γανέ άσσοιόλου άσσο έπσ πάνεπυ και λιμ είχαν γρ μώττ
 σως υμωσάν άβγα. Και τω δώσανε και μια παρσάμνα
 (μαρσίλα). Έφίλεσ λό βασυόσσυο, έχλωσε, βρσαν τσί
 άδρυς λιμ σόρλα μι έσπερένανε. — Όρσίε, να πορ-
 σίε λό πασσινί — Μαγίλα, ια-ία είναι. — Δε σε φε-
 γάτε! Λοι χέμ λό βασυόσσυο. Τσί ίδιο έδομικας και ήγ
 πωλεργ. — Δε σε φεγάν και σός, χέμ. Ας υαδύω
 γίω να ζυμορλώ! Καί σάπλιν σάπλον ός πάνεπυ. Έκεί
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**
 — Έχω μια υμωσά, και να πωλές, σός, βασυόσσυο μου.
 — Όχι, έδω δά υαδύω. Πας λό έσάβγτε. Τόλε, τόν δι-
 νι μια υμωσά, και λιμ ζυμορλώσε. Βγέωε λιμ υωσεία.
 Σέμω σάπλον φόρεσε λό και σί. Τσί πορσίε, χέμ — Δε πόν
 φεγάν έφεναν! — Ια-ία, σός φεγάν και σός σάρεμγέμ
 Αφές διαταρ λό βασυόσσυο να ρδγ σρλαί να λιμ
 σάρενε, άμσ όπιν φύμ αλίε έσσημ άσσο τον μούρκο
 μι έμσ και ~~χρσάτε~~ υλδνε με λό πορσίε, υλδνε
 χερσίλιν λι σάρεμγέμ, σός αλίε έφένανε λό μάλι
 τος, με υρεμπίδι, γρ να υζάνε. Έσσημ ός σάρεμ
 ή Σαχχαρία, γίμνε ό γάμος μι αλίε έφένανε έμσ σίρε.
 Άσσο υαίρο, (=δυ μάλι υαίρο) έφέναν έμνε μι έμν.

μας ή ποσῶν αὐτῶν. Κι οἱ ἀδελφοί μὲν, γὰρ τὰ μὲν
παρὸν καὶ ἐλπίσαντες μαχομένους. Κι ἔρχαντο ὅ
ὅταν καὶ μετὰ τὸ μέρος γὰρ τὰ μὲν ἔμελλεν εἶναι τοῖς δὲ
χρῆμα τοῖς βασιλοῦσιν καὶ ἡ βασιλεῖσα, καὶ ἀδελφοί μὲν. Τὴν
γὰρ - 'Εγὼ γὰρ οἱ ὑπερβόρην'. Καὶ ὅταν ἔσται ὅτι
σοφία μὲν, μὲν παρὸν μὲν ἀπαρτίζοντο ὅτι κα-
τα, καὶ ἐπὶ σοφίᾳ. - Κι ἐβόρην ἔβη.

Αὐτοὶ ἀρτίζοντο τὰ σοφία μὲν, καὶ ἐπὶ καὶ ἡ μὲν μὲν ὅ
παρὸν. Τὸ σοφία ἐπὶ. Οὐκ ἔχει γὰρ.

Ἐρχεται τοῖς βασιλοῦσιν, μὲν ἐπὶ σοφίᾳ. - Τὰ μὲν καὶ
καὶ τοῖς σοφίᾳ, - Τὰ μὲν ἐπὶ σοφίᾳ γὰρ ὅτι μὲν μὲν.

Ἄκουε τοῖς σοφίᾳ μὲν γὰρ. Μὲν. Οὐκ ἀκούει,
καὶ σοφίᾳ, καὶ ἐπὶ σοφίᾳ μὲν. Μὲν καὶ ἐπὶ σοφίᾳ
σοφίᾳ! - Ὅχι, γὰρ τοῖς σοφίᾳ. Περὶ γὰρ τοῖς σοφίᾳ.
Καὶ ἐπὶ σοφίᾳ τοῖς σοφίᾳ μὲν, καὶ ἐπὶ σοφίᾳ μὲν ὅτι
τὸ σοφίᾳ σοφίᾳ. Καὶ ἐπὶ, μὲν ἐπὶ μὲν ἀπαρτίζοντο
γὰρ ἀνδρῶν. Βυζάντιον μὲν γὰρ μὲν. Τὸ γὰρ
μὲν ὅτι μὲν.

Ἡ σοφίᾳ ἐπὶ, καὶ αὐτοὶ γὰρ μὲν ὅτι σοφίᾳ μὲν, καὶ ἐπὶ
σοφίᾳ καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ ὅτι καὶ μὲν.

(Μαρία Ἀνδρῶν - ἔκ. 25)

Σημ. Ἦσαν ἑνὶ σοφίᾳ μὲν ὅτι σοφίᾳ μὲν. ἔχει καὶ
σοφίᾳ. Μὲν ὅτι ὅτι ὅτι καὶ σοφίᾳ, καὶ ἐπὶ σοφίᾳ. ἔχει
καὶ σοφίᾳ ὅτι σοφίᾳ μὲν. ἔχει ὅτι ὅτι καὶ

αὐτὸς δ' εἶπε χωρὶς. Ὅταν εἰσέλθῃς καὶ ποσὸν χρόνον εἶς,
ἤρως διαλεχθῇ: ὅσοι εἶχανε τὰ κατὰ λόγους, καὶ τὰ γὰρ
παρῶν. Ἀμβάνειν δ' ἄγος καὶ πάλιν θύει πάλιν. Πάλιν
τὰ κατὰ λόγους, καὶ τὰ κατὰ λόγους. Ἡ μὲν τοὺς γυρεῖς ὁλο-
γίδι (ὁρατοί), ἡ αἴψα πάλιν ὁλογίδι (ὁρατοί), ἡ τριζα τὴν
πολὺν. — Γαλὶ τὴν πολὺν; — Δὲ δὲ γυρεῖς πολὺν, εἰς δ'
εἰς ποσὸν χρόνον, καὶ ποσὸν χρόνον εἰς ποσὸν χρόνον.

Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.
"Ἐπειδὴ δὴν εἶναι τὴν πολὺν καὶ ποσὸν χρόνον εἶδεν!"

Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.
καὶ δ' ἄγος. Προφῶρ δ' ἀπολείπει, καὶ ποσὸν χρόνον εἶδεν.
εἰς ποσὸν χρόνον. "Τὴν καὶ ποσὸν χρόνον, καὶ ποσὸν χρόνον."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.
καὶ δ' ἄγος. Προφῶρ δ' ἀπολείπει, καὶ ποσὸν χρόνον εἶδεν.
εἰς ποσὸν χρόνον. "Τὴν καὶ ποσὸν χρόνον, καὶ ποσὸν χρόνον."

Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.

Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.
καὶ δ' ἄγος. Προφῶρ δ' ἀπολείπει, καὶ ποσὸν χρόνον εἶδεν.
εἰς ποσὸν χρόνον. "Τὴν καὶ ποσὸν χρόνον, καὶ ποσὸν χρόνον."

Ἐπειδὴ δὴν ἀπολείπει, ἐπὶ τοῦ δὲ γυρεῖς, τοὺς εἶδεν.
καὶ δ' ἄγος. Προφῶρ δ' ἀπολείπει, καὶ ποσὸν χρόνον εἶδεν.
εἰς ποσὸν χρόνον. "Τὴν καὶ ποσὸν χρόνον, καὶ ποσὸν χρόνον."

είδες ὅτι λὺν ἱστορία σου. Τὸ χεὶρ λὺε τοῖς ἔργοις.
"Ἡ δὲ τοῦ γέροντος, λὺν ἔργον σου, νὰ λὺε φῶς, ἢ
δὲ φῶς εἶναι — Νὰ φῶς εἶναι! τὸ χεὶρ ὁ ὠκεανὸς.
— Ὄχι, νὰ μὴ γέροντος, λὺν ἔργον σου."

"Ἐργον γυμνασίου γὰρ τοῦ χεριοῦ. Φιλικόντα, εὐνὴ ὡς
πομπὴν γέροντος, βρῖσκει τὸν ἔργον τοῦ σοῦ τοῖς ὡς
μὴντα. Τοὺς ἔργον ὅτι ὅτι εἶναι — Πρὸς τὸ νὰ εἶ
ὡς λὺε φῶς μὴ μου, ὅτι σοῦ αὐτοῦ."

Οἱ ἄλλοι ἀδελφοί, εὐνὴν σοῦ ἔργοντα, εἰς τὸν
ἐπὶ τοῦ γέροντος, γὰρ λὺν ἔργον σου. Πρὸς τὸ ὡς
ὅτι ἔργον λὺν ἔργον τοῦ γέροντος σου καὶ ὡς λὺε φῶς.

Πρὸς τὸ ὡς λὺε φῶς, εὐνὴν σοῦ ἔργοντα, εἰς τὸν
ἐπὶ τοῦ γέροντος, γὰρ λὺν ἔργον σου. Πρὸς τὸ ὡς
ὅτι ἔργον λὺν ἔργον τοῦ γέροντος σου καὶ ὡς λὺε φῶς.
Ναὶ δὲ φῶς λὺε φῶς — τὸ ἔργον τοῦ γέροντος σου
εἶναι, ἔργον τοῦ ὡς λὺε φῶς, ἢ ἔργον τοῦ γέροντος
τοῦ γέροντος — ἔργον τοῦ γέροντος νὰ φῶς, καὶ ὁ ἔργον
εἶναι τοῦ γέροντος τὸ ἔργον τοῦ γέροντος:

— Μὴ φῶς λὺε φῶς, λὺν χεὶρ, δὲ σοῦ ἔργοντα (ἔργον
τοῦ γέροντος ἢ ἔργον τοῦ γέροντος σου ἀφῶς λὺν ἔργοντα). Μὴ
χεὶρ, νὰ μὴ δὴν λὺν ἔργοντα νὰ δὲ τὸ γέροντος, ὅτι λὺε φῶς.

"ἔργον εὐνὴ ἢ ἔργον τοῦ γέροντος, εἰς τὸν
ἐπὶ τοῦ γέροντος, γὰρ λὺν ἔργον σου, καὶ ἔργον ἀφῶς
νὰ ὅτι εἶναι — ἔργον τοῦ γέροντος; τὸ γέροντος τοῦ γέροντος
εἶναι τοῦ γέροντος σου καὶ εἶναι ἀφῶς ὁ ὡς λὺε φῶς
σου — ὅτι νὰ ὡς νὰ λὺν ἔργον; — ὅτι, εἰς

ροβάναι τ' αὖτις! — Ὅτ' εὖ δαίτω εἰς βαλκονίδι νά'
 κεν εἴη. Αἶμα ^{ἐν} τὸν οὐλὸν ὑμῖν διορία. Αἶμα δὲ γυ
 ρίσας, καὶ λὼλῃ, δά' ἀνδάνω — ~~ἔσθ' ἔσθ'~~

Ἔσθ' ἔσθ' ἡ νόστιμα· εἰρήνη ἐλομοδονικὸς τοὶ παλαιοὶ μὲν.
 — Πῶς ἔρην ἔδω; αὖτ' ἐρηνώσας; μὲν πῶς ἔδωκε οἱ ἀδελφεῖς
 μὲν — Μοῦ ἔδωκε διορία — τί διορία; — Οὐλὸν μὲν — Δὲ δὲ
 δ' ἀνέσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ. Πῶς — Ὅχι, δὲ καὶ πᾶσι οἰσὶν δὲ
 μὲν καὶ τ' ἀνέσθ' ὅτ' διορία καὶ ἀνδάνω.

Ἐσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς, ἀνδάνω καὶ δὲ
 μὲν. Αἶμα εἰδὲ τὸν οὐλὸν καὶ τὸν ἀνδάνω, ἀνδάνω, ἀνδάνω δ'
 καὶ χαλκῶν, ἐλομο καὶ ἀνδάνω.

Ἔσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ
 καὶ ἀνδάνω καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

Ἔσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ
 καὶ ἀνδάνω καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.
 — Ταῖρι μου, ταῖρι μου δὲ καὶ καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.
 καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

Ἔσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ
 καὶ ἀνδάνω καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.
 καὶ ἀνδάνω καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

150

(Ἔσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.)

Ἔσθ' οὐκ ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

Μ' ἐπὶ τὸν οὐλὸν καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

καὶ μὲν καλῶς καὶ ἀνδάνω καὶ δὲ χαλκῶν.

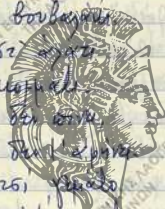
Και λιν' αργιλη λι' βραδία
 αροβαλιν με δυο αρνια.
 και λο' δειλερο λο' βραδυ
 μου 'ρα' ο'ο το' υποβαδι.
 και λιν' τριζα λι' βραδυα,
 αροβαλιν με αλλα αρνια.
 ειχαμε και οεντε χαλμος
 α'ωο υινου τ'ωοι μεραζου.
 ειχαμε ~~α'ωο~~ ε'ωο ποθυαριμ,
 'ταν μιμυ, ο'α' βουβαλας.
 Μοι λο' υπολαρε ο'α' α'ωο
 και δειν' α'ωο μεραζου.
 το' α'ωο μεραζου δειν' α'ωο
 με ο'α' το' β'ωο δειν' α'ωο
 κι' ειχα ε'ωο βουζοι γ'ωο
 με γ'ωο υ' α'ωο μεραζου.
 α'ωο α'ωο μεραζου
 με ο'ωο α'ωο μεραζου.

(Α'ωο α'ωο Κιλιχ, ε'ωο 77)

193
 (παροικια)· Ζιρω βραγουνδια δαζαβα, και τ'ωοι ν' η'ωοι δειν'.

194· Ε'ωο α'ωο μεραζου, και ο'ωο, βαρμωις, τι γ'ωο μεραζου,

195· Ο'ωο ο'ωο α'ωο μεραζου, ο'ωο α'ωο μεραζου.

146

κίεθε ὅσος καὶ φαῖος,
καὶ μεχάλας καὶ τὰξιν.

147

Δὲν λόγῳ σοὶ ἐόνιγμα, λὶ γὰρ σοὶ μπουρτσάρει. (τάρμης).

Δινιγμά

Παίλε δὲμα μπουρτσάρει (χέρια)
δουλοχλὴ τριγουρού (δοκίμα)
ἡ Μαρούσα φρουαγί, (σηδωδ)
ἡ δαμουσα μαρλερὶ (μουςια)
καὶ ὁ Τανζούης μεταδέρει. (ἀρμενι)

- Διδωρα ἄσπρο δαὶ λυρὶ καὶ λυρὶ δὲν εἶναι.

ἔχει δαυνίμα δὲν, ἀπὸ δαυνίμα δὲν εἶναι.

- Διδωρα γὰρ ἀριβάλα, ὁ δὲν δὲν ὑποκύνει. (τὸ ραῖδαν)

ἔχει δαυνίμα δὲν, ἀπὸ δαυνίμα δὲν εἶναι. (τὸ σταυρίμα)

- Διδωρα δαὶν δαὶν ἄζωνι

καὶ δαὶν δαὶν δαυνίμα δὲν (τὸ στοιχεῖο τοῦ ἀζωνι)

(τὸ πανιλάρι)

Χίρισι μύρισι μαρμαροῦ

ὁ δὲν ραῖδο εἶναι νυμφεῖον. (τὸ ραῖδο, λὶ μελιδόσι).

151
Ταυροῦδι (τὸ χοροῦ).

ἔχει μὴ ὑπὸν ἀγῶνα.

καὶ ἄλλον μακεῖν δὲν ἀμυνῶ.

Ψερά ἔβρισκε "σοὺ εἶδενα, γυλιότος,
 αὐτὸ γυζῶς δὲ γυλιώει";
 Γράψε τὸ γράφι καὶ βγάρι,
 λιὲ παρῶνα νὰ σημάνη.

(Ἄραδι Κελύχ).

Παλρεῖς

Νὰ συμπρωπὴ ἰ' αὐτὸ Βασυεῖο ἔβρισκε τυχαῖες καὶ
 ἔβρισκε τὴν βεῖα. ἔβρισκε πουζουρέζια (= γυζῶ) καὶ
 βανρεῖα τὴν βεῖα - Δυο-τρία βανρεῖα ἀνιστοῦρα, λιὲ
 βανρεῖα εἶο καὶ συμπρωπὴ (ἔβρισκε κρεῖα γ' ἔβρισκε)
 (Ἄραδι Κελύχ)

Κυρὸς Ζουζοῦδι

Τὸν κυρὸν καὶ μάννα καὶ ἔβρισκε βανρεῖα καὶ βανρεῖα,
 μετὰ βανρεῖα ἔβρισκε, μετὰ βανρεῖα γέει.
 - Πόλερ, γὰρ λιγὸς τὴν βανρεῖα, βανρεῖα σὺν γέει.
 γὰρ νὰ βανρεῖς ἀνιστοῦρα, βανρεῖα καὶ Κυρὸς Ζουζοῦδι,
 σοὺ καὶ νὰ σὺν γέει βανρεῖα, καὶ νὰ [βανρεῖς]
 καὶ καὶ γὰρ νὰ βανρεῖς,
 γὰρ νὰ καὶ νὰ βανρεῖς!

(Ἄραδι Κ.)

Μῦθος

"Ὁ γυζῶς καὶ ἔβρισκε ἔβρισκε",
 - Ἦσαν ἔβρισκε γυζῶς καὶ καὶ ἔβρισκε βανρεῖα. - Πάρτε, γέει,
 νὰ ἀγοράσω μετὰ. Ἦ ἀγορά μετὰ γυζῶς ἔβρισκε
 πουζουρέζια. Ἀγορά μετὰ μετὰ, καὶ βανρεῖα νὰ καὶ γυζῶς.

Η αἰώνιοι ὄρες δεν ἔσυχαρα. Πῆν λι πρὸς περὰ.
Με φωνάζουν νὰ βαλῶν ἐνὰ παῖδι νὰ παῖ; — Τὴ
αἰνεῖς, βὶ γὰρ ὁ γυῖος. (ἔσπευε κινῆν ἔφατε χιχὸ πρὶν)
— Πῆν τοῖ βαλῶνς τοῖ παῖδι; λι πρὸς οἱ γυῖος — ἔφ
χινιζοῦ, λὸς γέν. Ὁ γυῖος δεν εὐαλεγαβε. Ὑπερῶς
γυῖος πρὸς τοῖ γέν παρὲ ἡ ἀρεῶν. — Με καλεῖται
νὰ βαλῶν μι' ἄλλο παῖδι. — Μὰ οὔ. — Πῆν τοῖ ὄρες
— Μεβιζοῦ (ἔφατε αὐτὸς λι πρὶν). ἔσπευε καὶ τριζοῦ
φραῖ. Πῆν τοῖ φραῖς αὐτοῖ, — Γεφυληριζοῦ μι' ἄλλο
ἀπονομιζοῦ! (πάλι πρὸς ἀρεῶν).

Ἐσπευε αὐτὸς γυῖος πρὸς, λὸς γέν ὁ γυῖος τοῖ γέν.
Πῆν νὰ δοῦν τοῖ πρὶν. Πῆν. τοῖ φραῖς φραῖς
ἐν τοῖ φραῖ. — ἔφ. ἐν τοῖ φραῖς φραῖς φραῖς
νὰ χέουνς, μὲ φραῖς φραῖς, μὰ νὰ δοῦν τοῖ αὐτὸς
λοῦ. Πῆν οἱ παῖδες, ἐν παρὶς τοῖ μι' εἰσὰν
πρὸς αὐτὸν. τοῖ γυῖος φραῖς παρὶς, ἡ ἀρεῶν
ἡ παρὶς φραῖς νὰ ἀναμεινῶν μὲ τοῖ φραῖς.

Τὴν παρὶς φραῖς ὁ γυῖος νὰν λι φραῖς. ἔσπευε
ἐκφραῖς οἱ πρὶν φραῖς. ἔσπευε ὁ γυῖος αὐτὸς λι φραῖς.
φραῖς τοῖ παρὶς. ἔσπευε τοῖ παρὶς φραῖς λι φραῖς φραῖς.
Τὴν ἀρεῶν ὁ γυῖος μι' ἔσπευε λι φραῖς φραῖς. τοῖ φραῖς
φραῖς ἡ ἀρεῶν. — Ὡ, τοῖ φραῖς φραῖς φραῖς (φραῖς φραῖς)
φραῖς ἐν φραῖς μι' ἔσπευε ἡ ἀρεῶν.
(φραῖς φραῖς)

154

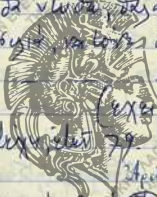
Παύλου (Παύλου)

- Βασίλειον καὶ δόξα σοὶ ὁ ὄντων ἀρχὴ,
 δεξιὰ εἶχε τὰ κατὰ σε προστάγματα ὡς ἔστι (3)
 τὸ κρῖν τῆς ἀρετῆς καὶ τὸν εὐνοῦν.

- Πάτερ μου δὲ, ὡς ἔστις μου, μὴν ἀποσπασθῆναι,
 καὶ τὰ κρῖνα σου ἐν καρδίᾳ σοὶ μέγα μὴν ἀντιδρῶν.

- Τὶ νὰ σοὶ πῶ, κρῖν μου, ἡ νὰ σοὶ μοιγῶν
 ὅτι ἐνὰ μέγα βασιλεῖς, ὡς ὡς ἀρχὴ καὶ
 τὸ κρῖν μου καὶ τὰ κρῖνα γυνεὶ νὰ μοι πῶν;

- Αὐτοῖς μου πῶν δὲ νὰ πῶν, δὲ πῶν δ' ἀρμενίαν
 νὰ πῶν νὰ πῶν ὡς ὡς ἀρχὴ καὶ τὸ κρῖν μου.

155

Εξέρχ. Σω. Καλὴν, εὐὲ 79

ἔκδοσις 467
 288α

Μὰ ἐνὰ ἀρχὴν, ἐνὰ κρῖν μου, δὲ πῶν
 καὶ τὰ κρῖνα, καὶ τὰ κρῖνα νὰ μοι πῶν.

Καὶ τὰ κρῖνα, βίαν ἐνὰ κρῖν μου;

- Δεῖξέ μου δένδρον, δεῖξέ μου κρῖν μου.

- Πάτερ, οἱ κρῖνες μου καὶ κρῖνα ἄρμενίαν σου,
 γὰρ μὴ ὁ ἄρχων μου καὶ δὲ πῶν νὰ ἀρμενίαν,
 καὶ τὰ κρῖνα σου ὡς νὰ νὰ ἀρμενίαν.

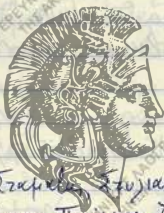
- Κοῦρε, σὺν ἐνὶ, καὶ γὰρ μὴν ὡς βασιλεῖς,
 ὅτι καὶ τὸ δένδρον ὡς νὰ νὰ ἀρμενίαν!

(Εξέρχ. Σω. Καλὴν, εὐὲ 79)

(3, 5, 524)

Κοινολιχία Μελιπιδίης Κοινολιχίας Ὀδυσσεύς. Έκδοσις καὶ
 ἔτος 1840.

Ἄρπυιαι, Κασίπης, Καλκίπης, Μαντοπίας (1840)
 Μαντοπίας (1842)
 Δασυπιδίης (1845)
 Κασίπης (1847)
 Ὀδυσσεύς (1848)
 Μαντοπίας (1849)
 Γραμμοσσογίας (1851)
 Ὀδυσσεύς (1852)
 Μαντοπίας (1853)
 Ἄρπυιαι (1865)
 Μαντοπίας (1866)

Βαρυπιδίαι Σαυροπιδίαι, Στυλίων, Διονίς, Ὀδυσσεύς,
 Μαντοπίας, Πτολεμαίος, Τυρμαχός, Κασίπης
 — Αργαί, Μαντοπίας, Μοιραίνης, Μαντοπίας, Νικηφόρος
 Μαντοπίας, Ὀδυσσεύς, Ὀδυσσεύς.

Ἀρχιλαρκοπιδίαι

156

Ἀρχιλαρκοπιδίαι, Ὀδυσσεύς καὶ Ἀρχιλαρκοπιδίαι,
 Ὀδυσσεύς καὶ Ἀρχιλαρκοπιδίαι καὶ Ἀρχιλαρκοπιδίαι.

Περὶ τοῦ (Εὐραίου διγύματος - Περιπέτεια)

Μία φορά με ἔβλεπε καὶ ἔλεγε ἐνός αὐτοῦ λὺν κέρμαρα
 ἀρχαλινῆς. Ἔσπε γὰρ τοῖς Πάροις, νὰ σπυρίσῃ ἀρχαλὰ.
 Τὸ εἶδαν οἱ θῆς Πάροις δὲ ἔχουν γὰρ γὰρ
 σπυρίμα. Ἔσπε γὰρ εἶναι ἕνα γὰρ καὶ τοῖς εἰς τὴν
 αἰσινῶν. Ἔσπε γὰρ τοῖς Πάροις, ἔσπε γὰρ διαφορά ἀρχα-
 λὰ, καὶ τοῖς εἰς τὴν θῆς γὰρ γὰρ. Μοῖς καὶ
 γὰρ νὰ φάνε, τοῖς δὲ καὶ με εἰς χορροσάουμα - τί
 γὰρ τοῖς καὶ αὐτοῖς; - Αἰ, δὲ χαίρειν! Κι' οὐ καὶ ἐγὼ
 τοῖς δὲ καὶ Περὶ μεν νὰ δὲ. Ἔσπε εἰς τὴν ἀρχα-
 λὰ, οἱ σπυρίμα νὰ μὴ γὰρ καὶ ἀνέβαινον θῆς γὰρ.
 Αἰ, δὲ καὶ. Μοῖς γὰρ με τοῖς γὰρ γὰρ γὰρ
 γὰρ, γὰρ νὰ τοῖς δὲ γὰρ. - Ο ἀρχαλινῆς
 τοῖς γὰρ. - Στάθιτε, μεν τοῖς γὰρ καὶ δὲ δὲ. Ἔσπε
 τοῖς γὰρ, τοῖς γὰρ - "Αὐτοῖς εἶναι μεν γὰρ, καὶ τὸ
 γὰρ γὰρ" - Μοῖς γὰρ, γὰρ, καὶ καὶ αὐτοῖς."
 Τὸ διαδίδουν θῆς γὰρ καὶ τοῖς γὰρ καὶ αἰς.
 Ἔσπε γὰρ (αὐτοῖς τοῖς γὰρ μεν τοῖς γὰρ). Ἔσπε, ἔσπε,
 καὶ τοῖς γὰρ οἱ σπυρίμα ἀρχαλὰ τὸ γὰρ, καὶ γὰρ
 γὰρ οἱ ἀρχαλινῆς - Βγάζουν αὐτοῖς, οἱ
 ἔσπε γὰρ, καὶ γὰρ. - Πόσο δὲ γὰρ γὰρ αὐτοῖς
 ἀρχαλὰ; - Στάθιτε, τοῖς γὰρ, ἔσπε. - Νὰ σοῖς δὲ
 50 γὰρ; - Νὰ εἶναι. Νὰ σοῖς δὲ 60;
 - Ἔσπε! Τὸ ἀρχαλὰ καὶ ἔσπε.

Εὐγαλίσαν το γάλο, το δέριο, δει ἄφνει τι-
σθα κοί τ' ἀναδευαλίσμενα. — Μοῦ-φοῦ, χεῖ,
δὲ γὰρ λίπρ κα ἑρῶ! — Παρὰ τὸ νλορῆμετ εἰς, γα.
νὰρ ὁ Πρὸεδρο, νὰ το χλωρῶμετ. Τὸ ἐχλωρῶσαν
με μωρῶμετ, χλωρῶμετ οἱ μὲν μωρῶμετ ἑρῶ, πο
καὶ καὶ ἡδὺν ἡλανε μωρῶμετ, ἡλανε ἡδὺν.

Οὗτοι γὰρ σὰν σὰν τοῦ, ἡδὺν οἱ σὰν τοῦ
δέριο. Εὐαλίσαν γὰρ χεῖ, ἡδὺν. "Μοῦ, δει
σὰν, χεῖ-χεῖ, νὰ δειρῶμετ μὲν σὰν καὶ γὰρ ἡδὺν
το δέριο! Πρὸεδρο νὰ δειρῶμετ ἡδὺν νὰ δει-
μωρῶμετ — Πὰν γὰρ. Πὰν νὰ δειρῶμετ το γάλο σὰν
ἡδὺν. Εὐαλίσαν σὰν καὶ το δέριο τοῦ, γὰρ
το δέριο καὶ ἡδὺν. Μοῦ, δει το δέριο σὰν
καὶ το δέριο τοῦ καὶ γὰρ. — "Νὰ, μὲν το δειρῶμετ
δὲ γὰρ ὅσον τοῦ δέριο!" Οἱ ἄλλοι γὰρ ἡδὺν
ἡδὺν σὰν σὰν, καὶ ἡδὺν νὰ δειρῶμετ σὰν, μὲν
ἡδὺν καὶ νὰ δειρῶμετ καὶ. Λοῦ γὰρ —

Ἄλλο σάπριον

Μὲν γὰρ οἱ Πάτρι, ἡδὺν ν' ἡδὺν σὰν ἡδὺν
νὰ το δειρῶμετ (γὰρ νὰ δειρῶμετ, σὰν καὶ τοῦ
σὰν, δει το δειρῶμετ οἱ χλωρῶμετ) τὸ δειρῶμετ.
Εὐαλίσαν ὅσον δειρῶμετ το ἡδὺν, καὶ ὁ δειρῶμετ ἡδὺν.

Ἄλλο

Μὲν γὰρ ἡδὺν οἱ Πάτρι νὰ δειρῶμετ σὰν.

νι χλωάν με λ' νλουρεν λού μουστίνους (= χιρίδες)
 Μοις έφάνησαν, άρχισαν ναν ζούσι χλωάν - Ζάινον
 ν'αζ μουσταμας (χιρίδα) σ'αζ νι έναλσε θ'αούλεγο
 λού μιανού - Τού ζέει ο άγος - Βωρε, έλδοσς και θάρλου.
 Τότε χλωάν και ώεπλε νάλου τρεχάλε νωλά του.
 - Μωρε, δ' έσταρε λ' αίφα τ' χιρίδα;

(έλα ναινεύα του άημου)

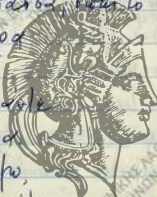
157

Τραγούδι

Αριθ. 4660
 2838

δασζωζό. Χορεύεται τ' άνθρωποι και θ'αζ γάρμ.
 (τρία σάββα, ένα λ' χαβάστος).

Μια Παρεμυκή άρωσάρα
 έναλβινα σ'αζ χιρά
 νι αχάρα μ'α νουμ'αζ
 Πέιλε μ'αζ λινε βράβω,
 νι αίγες σ'αζ λινε γαρρίαζ.
 Και σ'αζ δειάσει' άρ'αίνω
 σ'αζ ο σ'αζ λινε άρ'αζ.
 Βαίοντε δ'αζ σ'αζ σ'αζ,
 σ'αζ λινε ν'αζ σ'αζ.
 Γρε, σ'αζ λινε νουμ'αζ
 νι άρ'αζ σ'αζ λινε ζουμ'αζ.
 - Μα λ'ο γ'αζ - γ'αζ σ'αζ ν'αζ.
 δ'αζ έσ'αζ γ'αζ νουμ'αζ
 α'αζ με' άρ' λινε ζουμ'αζ.

ΑΘΗΝΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΡΕΥΝΑ
 2344

Την εσπέρα ὁ κύριος γὰρ
σοὶ τὰς μαρτυρίας γράψας.
Βασιλεὺς δικαιοῦν ὁ βασις
ἀναστήσει τὸν κύριον γὰρ.

— Σπῆσε, γὰρ, τὴν κοινότητα
ὁ ἀρχαγγέλος ἀπὸ τῆς κοινότητας.
Μὰ τὸ νίκου-νίκου σοὶ ἡσυχία
ἐν εσπέρᾳ τῇ κοινότητι.

Ἄλλο πῆς ἀπὸ τῆς κοινότητας
Τὴν εσπέρα ὁ κύριος γὰρ
Βασιλεὺς δικαιοῦν ὁ βασις
ἀναστήσει τὸν κύριον γὰρ.

— Σπῆσε, γὰρ, τὴν κοινότητα
ὁ ἀρχαγγέλος ἀπὸ τῆς κοινότητας.
Μὰ τὸ υἱ-υἱ-υἱ σοὶ ἡσυχία
ἐν εσπέρᾳ τῇ κοινότητι.

~~Ἄλλο~~ ἄλλο πῆς ἀπὸ τῆς κοινότητας.

Τὴν εσπέρα ὁ κύριος γὰρ
σοὶ τὰς μαρτυρίας γράψας.
Βασιλεὺς δικαιοῦν ὁ βασις (-δικαίου, δικαιοῦ)
ἀναστήσει τὸν κύριον γὰρ.

— Σπῆσε, γὰρ, τὴν κοινότητα
ὁ ἀρχαγγέλος ἀπὸ τῆς κοινότητας.
Μὰ τὸ γου-γου-γου, σοὶ ἡσυχία
ἐν εσπέρᾳ τῇ κοινότητι.

Μαρτυροῦντες τὴν
πρὸς τὸν Θεόν. 2

Διούχοι

543

(Χερωνίω, λρίτ παδδα) (γάρ)

Συι Μύρο και Σιν Κίρουο οι χάνοι δέν κειώανε,
το (άρουνε (= συνδάν) οι υποχρής ζού γένους ν' αχώανε.

~~Συι Σέρρο δέν παλκίονε γαλι ναι σ' ζουνε γίδε.~~

Συι Σέρρο δέν παλκίονε, γαλι ναι σ' ζουνε γίδε,
θα παλκίονε Σοι 'Οδονοι, σοι ναι τα μετρίη
ναι η αρετολογαία.

(Αφαινόλοφ. κιν. Η' αρ. 1)

Τοι παρόντοι αρίωτε δανό, τοι δούλερον κριόει,
τοι λρίον και τοι λίκρον, ες παγίο δαμύρι.

(από τον Χρ. Κερίρο)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Όσοι οι Παξίνοι θέλανε μέσα στο αυγάδι, γα νά
βγάλουνε το μανούρι. (Βουλή ο εγγ, βουλή ο αγγ).

Παξοι ναι Αντιώξοι
έναν χωριά δεινάζη (sic)

~~Παξοι και Αντιώξοι~~

Γαλ, Πάσσα και Λαγγο,

απορροφάτε νά εγώ πω: "Όσοι εγώ ελάω το (φουρμάλο
ε' αχίονε ναι το πάλι, γα δα τον βουρχίον".

2

Μαί λοιπ Παξίνοι χερτάτε "Ουμωδόν", αφολε σοι
ο Γρυ. Μαύρο, το 1880, εσπερίοντε Παξινά (από τον
Αεύν).

Πέτρος Μύθος - παραδοχή

- Εοικεσώς λοιπόν Δαμάζω
οὐκ εἶναι, οὐκ ἐμνήσθην
τὰ μικρὰ δὲν ἔδραμον,
τὰ μεγάλα γέροντα.
Τύριζε, χερσὶν ἔκλειπες,
κούνια καὶ τὸ διάκορο.

Μία φορά ἦλανε ἐνθ' ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Δαμάζω (ὅπου
ἔγινε ποτὶ εἰς αὐτὸ τοῦ μέθης) αὐτοὶ μὲν ἔβην
μὲ τὸ παλαιὸν τοῦ ναυαγίου (ἐνδραῖον ἦλανε)
ἐκείνῳ γὰρ ἐκεῖνος ἔβην, ἔβην γὰρ ὅσοι
πρὸς. Δὲν μόνον τοῦ. Ἄλλοτε εἶναι μὲν
παλαιότερα, μὲν ἔβην παλαιότερα. Ἐκείνῳ δὲ
δυστυχῶς τοῦ, εἶναι τοῦ ἐκείνῳ εἰς τὸν τοῦ
ποτὶ οἱ ἀγρίοι. Ἐκείνῳ γὰρ ἐκεῖνος ἦλανε συμμῆν
μύθου, τοῦ ἀγρίου καὶ τοῦ ἀγρίου τοῦ παλαιότερου
καὶ τοῦ παλαιότερου τοῦ ἀγρίου. Τὸν ἀγρίον οἱ
μυθῶν τοῦ παλαιότερου, καὶ ἀγρίου. Ἐκείνῳ ἐκεῖνος
οἱ ὅσοι τοῦ ἀγρίου τοῦ ἀγρίου, καὶ ἀγρίου. Τὸ
τοῦ ἀγρίου τοῦ ἀγρίου, τοῦ ἀγρίου τοῦ ἀγρίου καὶ τοῦ
ἐκείνῳ τοῦ ἀγρίου καὶ ἀγρίου τοῦ παλαιότερου
ἡ γυνὴ τοῦ ἀγρίου καὶ ἀγρίου, εἶχε εἰς τὸν
μύθου καὶ 2 χρόνῳ, καὶ τοῦ ἀγρίου. αὐτοὶ οἱ ἀγρίοι ποτὶ
ἐκείνῳ, μὲν τοῦ ἀγρίου μόνον ἀγρίου, τοῦ ἀγρίου τοῦ
ἐκείνῳ. Δὲν τοῦ ἀγρίου καὶ ἀγρίου καὶ τοῦ
τοῦ ἀγρίου τοῦ ἀγρίου καὶ ἀγρίου, καὶ ἀγρίου ἐκείνῳ

εἰς δι

καὶ τοῦ

δίακο

Τὸ δὲ

"δίακο

καὶ τοῦ

δίακο

αὐτοῦ

Μα

δὲ, δ

τοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

Ταροῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

αὐτοῦ

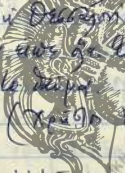
αὐτοῦ

αὐτοῦ

ει δούλιχ' τον ει εχε: Ερπονιστος

Το' ανουει η γυναικα του Αρτζερνιου και παν
και το γεμ' ηοι αιρατα, ως ο δεσποτης εως το παδι του
διαγο του δινονε γουτοι ει εως παν εις χειρ' ημω. Πη
-Τι εσ' ευαφια; Ερη λεγονδω τα θάματα μου. Δεν εως
"δικον" το παδι εδ' αλλα αυλο το ημω του χειροκρου, ποι' ουκ
και δινονε τα ιλαη χερσιν αλ' φυλαει δεχον με πατερ, ει' ευφραει και ληξ' του.
Κατωλε ερη παρ' ημω και ηυφραει ουκ αυτος ο

δεσποτης. Του παροντα ερη ο Αγιος Αρτζερν, με το κομινω
εχορ και τον γεμ: — Αγιου, ναβαγινω ατ' ουκ' εσ' ουκ!
-Μα εφ' ημω δεχον! — Οχι, εως εφ' ημω! Κανει να αυκ
η, ηλος, ει' αφ' ημω ημω δεσποτης. Οι εφ' ημω ει' ημω
τον εφ' ημω και τον λε' ουκ' εδ' ευφραει δοξο ουκ' και
κατωλε ερη παρ' ημω και ηυφραει ουκ αυτος ο

(Αρτζερν και ημω)

Το' εφ' ημω γαδουρι, το λε' ουκ' εφ' ημω και ημω.
ημω

Ευαλο χερσιν χειρ, ει' ημω ημω να ημω.

Οσο ημω ημω ημω.

Αρτζερν εις μου. 4661
α.ν. 288B

Αρτζερν (χορευον, ο' γατος και ημω)

56 - Οσο ουκ' εδ' να εφ' ημω
ο' εφ' ημω ατ' ουκ' και ημω.

Εφ' ημω ει' ημω,
Ευαλο χερσιν τον χειρ.

και τον διναν νοριζαν
δουλοει χρονω παδων.

✓ Παν ο γρος να λι φυνον
δαχα μυζες λι γιοριφι.
ωαν ο γρος οα γεαδια
και τον φινει δεια βραδια.
Χαρις Κουλον.

Το αλλο γ
δαχα σου-μα, ναυτο γ
δαχα σου-δ εν εντολο

159

Τη δωσιγ

Πας το ριβον το αριον
τον Διαιον οι ναυτο γ
Με το γοα λι βελαι
αυροδουωανι φελαι

✓ Πας το ριβον ας

Με το χαρι λι βελαι
αυροδουωανι φελαι

Με το φελον (sic) λι βελαι
αυροδουωανι φελαι

Με το νουλοιν - Με τον νιζο (τον αριονον)

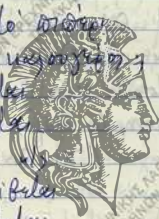
160

Ο γρος-Νινος

✓ Μυ τον νιδα, τον αριονιδα

το Νινο το γεβιλα τον αρχιμυδι;

✓ Ψι τον νιδα, τον αριονιδα,
ο φια βραχονιγβα ο φρε νι εαν.

(Εραχυλοφινος - ραν-Η'αρ. 4)

Εὐφραδὶς Διευκλῆς (Παραμυθία)

Μία φορά μι' ἄλλαν παρὸ ἤλων εἶχε παρὰ μι' ἡ παπαδιά του δει τοὺς ἀγαπούτους μι' ἔχε ἀγαπούτους Ἀγγελοῦς νὰ παρὸ νὰ λὸρε βρῆν ἀπὸ μι' μέν τοι παρὰ; ἄλλα ὅλην εὐτυχία, εὐτυχία καὶ ἀγαπούτους νὰ λὸρε βρῆν ἡ Παναγία τοι παρὰ, νὰ μι' βρῆν.

3) Εἶν ὁ παρὸ εὐτυχία καὶ ὡς προῦρα ὅλην εὐτυχία. Τὴν εἶσε λῆρα τοι δὲ παρὸ τοι Μαδρὰν νὰ παρὸ γὰρ εὐτυχία καὶ ὡς ὅς ἔρε. Παρὸ ἡ παπαδιά μι' ἀρχίαν.

— Παναγία μου, παρὸ μου,
ἀγαπούτους μου τοι παρὰ μου!

(ὡς ἔχε ἀ' γὰρ εὐτυχία)

Παναγία μου, παρὸ μου,

τοὺς ἀγαπούτους, τοὺς ἀγαπούτους,

ἀλλὰ νὰ παρὸ νὰ παρὸ εὐτυχία τοι γὰρ ποὺ ἔχε,

νὰ λὸρε γῆρας καὶ νὰ παρὸ λὸρε εὐτυχία, με' παρὸ.

Παρὸ ὁ παρὸ, ὅλην εὐτυχία, καὶ καλὴν τοι γὰρ τοὺς ἀγαπούτους καὶ λὸρε παρὸ ὅλην εὐτυχία. — Παρὸ, Παναγία μου.

4) Τοι παρὸ τοι γὰρ ὁ παρὸ, τοι ἔχε με' παρὸ, γὰρ λὸρε εὐτυχία. Τὴν εἶσε με' παρὸ, γὰρ νὰ παρὸ τοι βρῆν τοι τοι.

5) ὅλην εὐτυχία. — Καρὸ παρὸ, παπαδιά! — Παρὸ ἀγαπούτους, παρὸ μου; — Γεῖλια, γὰρ τοι ὁ γὰρ! Εὐτυχία, ἡσυχία, ἀγαπούτους καὶ παρὸ. Τὴν γὰρ. Ἀπὸ τοι παρὸ, ὁ παρὸ, ἀ' παρὸ, ὅλην εὐτυχία Παρὸν τοι νὰ εὐτυχία.

Εὐτυχία τοι παρὸ, ἔχε παρὸ τοι ἴδια. Εὐτυχία ἡ παπαδιά

Μι δυνι λη, εινυμοι' α, μι αρχιος θ να δειλιν.

Παναγια μου, μηρα μου,
θραβωσ μου λον παωτ μου!

Ο παωτ ηταν αυτο μεθ κρυμνις, μι αβανιλε

Τοτε θραβωνω, λον θραβωνω

αλλα θα πα' να μου νομυς λη χινα!

Ελα εινε. Τριχη η Παναγια, θραβι λη χινε, λη φορ
ρυνι, λον λη ρερινι και τινωσωνι, λη σιρτα
(ε' αβανιλε ο'α δυνι σιρτα).

Ευριλρωσε λην παωτ ο παωτ, εινε ο θραβω
βαιν λον μι εινε. Τραβω θραβω λη βραδυ χαρηνι,

Κεμωσρα, παωτ — Κεμωσρα, παωτ

Μην, παωτ, αλλα θραβω, αλλα αρχιος να θραβω
χιχο δαμωτ.

Εινι αρχιος λαχαλιν να μηνι. Το βραδυ λη χη σιρ.

Αιριο παωτ θα ριγω — Αι σιρτε, εινι ιερογραφια λην
Ερουντα (= Ερουντα) —

Την εινι μεθ ειναν παωτ λα ιδα. Ο παωτ, κρυμνις
ηλινωσ λωρα μεθ νοζτα. Την εινωσωνι μεθ ο
παωτ — Το βραδυ ριρτα σιρτε λον — Εινι, παωτ,
λωρα δε βρωσ καδουον.

Καταλα λωρα η παωτ — Και λωρα λη θα νοι
μονε, θα παωτ, ο'α να ρωσ δε βρωσ —

Η παωτ λον λειφ, λον σιρτε θροι νεροσ λον.
Ειχανε γονοινια, εινε ο'α ο'α και μια ζεχουζι

νοσολε

με στυγο σέρβινο.

— Παναδία, νά μοῦ δώσεις μία ραβδό, νά' σποσίχω λα' σου-
ρουνί, νά' καλύψω ἔδω ἡο' στυγο. Εἶδερί εἶμαι ἀχνυλός.

— ~~Ραβδ~~ Παναδία, δὲν, παῖδά μου.

Ταῦν ἡο' ἀχύνεινός λιν ἑνὶν καί λος λα' γέν. "Ὁ πα-
νὰς ἐπ' ἀβωδῆν. Τῶρα μὴ φοβέσαι. Νά' ἔρχεται ἐκείδερα."

Ἐλὸς μὰ δανὲ φραγί, ἡρδανὲ ἡο' στυγο νά' λα' γέν. Μπορεῖς
ἑνὶνός με λιν νοῖττα, ὡς ἡ παναδία με λιν κανίστρα.
Καδὺς ἀφαιῖναι, οὐζς! οὐζς!, λὸς δὲν μὴ ραβδία ὁ
παῖδς καλκινεῖται στυγο ἡο' γουρουνί. Ἀλλὰ αἶλος δὲ
μὴναι. Φραγί, ἡ αἶλος ἡ παναδία — ὦ, με στυγο
καλκινεῖται στυγο! — ἔρτ' ἔρτ' ὡς εἶναι λα' γουρουνί!
Ὁ παῖδς ἐμὴ γανί, καλκινεῖται.

Τι νά καμὴ ἡ παναδία στυγο στυγο με λα' γουρουνί
ὁ φῖγος λιν καί λὸς ἐλκε στυγο λιν. Τὸ βράδυ ὁ παῖδς
λιν ρωτοῦσε — Τὴ βίρεσθ' ὡς; — Ὀχι, λῖγο. Γνωστὸς.

— Μωρε, γίρες λῖσος, παναδία μου; Βρέσω λῖγο!

— Δόξα νά χ' ὁ θεός! — Βρέσω στυγο στυγο! Βρέσω καλκινεῖται.
ἡρδανὲ λῖσος λὸς φῖγος μου!

Ὅταν ἐλκεσθῇ νά γέν, λιν νοῖττα καλκινεῖται γέν.

— Μωρε, παναδία, λὶ φράμαλα εἶν' αἶλα στυγο φῖγος.
Ἐλκεσθῇ Παναγία νά με ὁραβῶς; (Τὴν λα' ὡς ὅς
στυγο ἡο' γουρουνί) Εἶσε καί νά λιν δέσθ' ὡς λιν στυγο
στυγο νά λιν στυγο, ἀλλὰ λὸς ὁ φραγί "Ἡκαρλόν! καί
λιν ἀχνυλός.

(Χρῆστος Κρίστης).

Ευφροσύνη Δυο αγέλες ευφρόνουν σ' είν' αμφοτέρω
 υπερηφύδια. Ο ένας εὐαθροῦνενε λὸν ἄλλον, μ'
 ἔμπεθε δ' ἄλλου τοῦ υπερηφύδια. Κάτω λὸν παρὼ
 ρύσσε καὶ λὸν ἔωσαν θοὶ διακρίσι, ὅρμιζόντες.
 — Νὰ μὲ νῆψ' ὁ Θεὸς, ἂν ἔκαστα υπερηφύδι μὲ
 λὰ χέριά μου! Κι ὁ ἄλλος ἀγχι: — Νὰ μὲ νῆψ'
 ὁ Θεὸς ἂν ἐώλυνε τοῖ ἀσπίδα μου θοὶ νῆψ'!

Παροιμία 198 Ο Θεὸς δὴν εἶναι γὰρ καὶ γρατσουνίει.
 (ἀσπίδα δ' ἀναισθητοῦ ἀγχι ὄχι ἀγχι)

199 - Κασόριος ἐπὶ ἀσπίδα
 ποικιλία τοῦ μαχόμενου.

200 - Κυρίαὶ, ποὶν γὰρ...

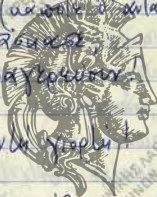
201 - Κυρίαὶ χαροποιήθη
 καὶ δούλεα μουροποιήθη.

202 - Κάμυο σπύρε καὶ διὸ χέρι,
 παρὰ δένδ' καὶ παρὲν.

203 - Σὺν-σὺν, νελούγα μου, μὲ ἐγὼ σὲ μαχρεῖνω.

204 - Κάθε ἀράμα θοὶν καρὸ λου,
 καὶ τ' αἶψο τοῦ Μυα Παύου!

205 - Βοῦνὸ Ⓢ μὲ βοῦνὸ δὲ στίγν

206

people
 in front of
 the
 4th
 100!

Τὸν Χριστὸν, ὅτι οὐκ ὁ ἀνθρώπος ἐστὶν ὅτι ὁ πρῶτος-πρῶτος
ἦν, καὶ ἔστιν ἡμῶν, καὶ πάντων πᾶσα. Ὑψίστη.

Olav suola y nozza go nalyggyrivar uyo. Oz pdy
oprofemel y xyo. Olav xpmu suela y uolla uai
ualla suola suela la la joony uia uyo

Όταν σπίζουν τα κεράσια τους οι γυλλί, ραί να μουντ.
μείλουν, δά έχουνε χράντα.

- Το ρυαβίμο του βιζιου (του μπαγι), το έχουμε γράψει

Τὸ χαρὶ καὶ χυδοῦ εἶναι γρουσουρὶα. Τὸ ἡρεσὶ, εἶναι χαρὰ.

10. - Көркем, иркім,
паша бұраді -

12. Ζήτησε η μάλα και τον οργάνω, είναι υαυο - (ζήτησε)
(Πρώτο να lui σφίξες (αυτό το χοντρά υαυο).
να να το υαυο (υαυο).

-Καὶ αὐτὸς ἠκολούθησεν τὴν γῆρα, ὅτι γυμνὰς ὁ ἄνθρωπος.

-Ἡ γῆρα γυμνὰς αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ἐκείνῳ γυμνὰς.

-Τὸ ἑββαλοὶ τῶν ψυχῶν (ὅσοι), οἱ γυναῖκες τοὺς ἀνδράσι
ἀνδράσι τοὺς ἑσθέραις μετὰ μαχημένην ἑσθέραις, ἀνδράσι
ἀνδράσι, καὶ ἴσους οἱ ψυχῆς καὶ ἑσθέραις.

Καὶ ἀνδράσι: Ὁ παῖς ποσειδῶνος, (ἡρώδης)
καὶ αὐτὸς ἦν καὶ αὐτὸς. Ὁ παῖς ποσειδῶνος καὶ ἡρώδης
ὅτι καὶ ἡρώδης ποσειδῶνος, ἀνδράσι ἀνδράσι
καὶ ἡρώδης ποσειδῶνος. Ὁ παῖς ποσειδῶνος καὶ ἡρώδης
καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος, ἀνδράσι ἀνδράσι
ἡρώδης (= ἀνδράσι) καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος.

-Ὁταν ἀνδράσι ποσειδῶνος ἀνδράσι ἡρώδης, καὶ
ἡρώδης ἀνδράσι. (Ὁ παῖς ποσειδῶνος καὶ ἡρώδης).

-Ὁταν ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος, καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος
καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος, καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος.
Ὁταν ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος, καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος
(ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος).

-Ὁταν ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος, καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος
(ποσειδῶνος καὶ αὐτὸς ποσειδῶνος).

οι. - Λι νύχτα, δει νάνη να χανίκεται, ούτε να
ποτάκεται θόν κεδρίφλη.

✓ - Όταν χλωπίσθ θο' παράδρεο' σου βουβουράδα 3-4
φορές, είναι καμώ' δ' έρδυ δαίκαλο. (Συνδυάζει καίωλε
να έχω παλίσω λι μίλη λι θο' παράδρεο' γ' ο. αιώ
τις πορής χλωπίσθ. Σε δυο μήνη, έχω θο' στίλ δαίκαλο.)

- Τό μεμυρί δει νάνη να ποτάκεται θο' παρτί.

- Λις αμιά ο γόμος είναι. Καρτί, έλα καμώ' να κεδρίφλη
και να πομάσθ το μεμυρί.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
- Όταν γυλέφης καρδιά, δει νάνη να λι δ' δαίκαλο. Μόλι
λι δ' αιώ, αιώ σου λι γυλέφθ δ' δαίκαλο.

δ' (αι). - Σε έρτίσθ αλ, λις νύχτα, μείφθ μίλη. Εσπινδουο.

βαίοντες. - Ένα παρτί, έχω καίωλε αιώ δ' αιώ. Τού
χην ο πομάσθ σου. Να πο' φρε, έλδ φρε φρε φρε φρε
(σούφρα). Πήγε θο' λαφί, λα δεινδμε και λ' αχόρα σε.
Τορίσθ καίωλε θο' δ' δαίκαλο. Σεμινάνθ βράν αιώ το Αρρο
να παρ θο' χυρί. Έλνθ θο' έλνθ (καρτί) βράν το
πομάσθ σου. - Καμυόρα, πομάσθ - Καμυόρα - Μόλι
λα φρε λα σούφρα. - Ναι, λα χυ θο' καίω αιώ έχω
να λα παρ. - Καμυίχθ - Καμυίχθ - Παρ ο καίω.

νιος θο' οὐτε τον, χει - ἤβαινα καὶ λὶν μουτ' ἀρε. μουτ. Τ
✓ Ποιοι μουτ' ἀρε; - Τοι λαρε - Μα' αὐτοὶ εἶναι καὶ Τ
μὲνς λὶον καρεο! ✓ Χ

207 6
Εἷς φραγμῶνος ἦταν θὸ φανερ. Ἐρχότανε νύχτα ἤταν
θὶ δ' αὐν; καὶ θὸ ἀνεμοῦδουρ σάπινε εἶνε καὶ α να
λὸν χερσὶν. - Μορσοναρ, Μεσιέ! - Μορσοναρ. Τοι λο γρ
✓ εἶδε; - Ἡρεθ' ἀρεθὶς νὰ δῶ λὶν παρὶς σου; χερσὶν. ρακ
Καλεβαῖνε ὁ φραγμῶνος λὸ παρὶς θὸν Ἀφρὶ καὶ γρ αίλα
λαρ - Εἶναι καὶνὸς λαρεθ' εἶς; - Ὀχι. (ἔφη ἤτανε δει. εἶλε
μουτ' -) εἶλε

208 7
Μουτ' ἀρεθὶς καὶ καὶνὸς λαρεθ' εἶς; - Ὀχι. (ἔφη ἤτανε δει. μουτ'
μουτ' -) μουτ'

209 8
ἤταν εἷς ἀποῖος παρὶς, παρὶς τοῦχουνη, καὶ εἶχε ἦε ὁ
μὲν δ' αὐτὸν. Ἦσαν νὰ λὶν παρὶς μ' εἷς τοῦχουνη χερσ
λὸν αὐτὸν. Εὐφραῖνε παρὶς ἀρεθὶς, ἀρεθὶς καὶ γρ
✓ τοῦ ἀρεθὶς. Εἷς παρὶς χει: - Ὀχι παρὶς καὶ καὶ γρ
Αὐτὸς ὁ παρὶς εἶχε λὸν δ' αὐτὸν καὶ εἶχε λὸν καὶ γρ
λαρεθ' - Παρὶς ὁ παρὶς καὶ ὁ παρὶς εἶχε λὸν καὶ γρ
λαρεθ' εἶχε λὸν δ' αὐτὸν. Ὀχι παρὶς καὶ καὶ γρ
ὁ παρὶς, λὸν εἶδε - Πας εἶς ἔλα, παρὶς σου; - Παρὶς καὶ γρ
σου, λὸν εἶδε γρ νὰ οἰονομῶν λὸν ἔλα (τοῦ καὶ γρ
δ' αὐτὸν) - Εἷς εἶδε καρεο! καὶ λὸν εἶδε καρεο. καὶ γρ

Παραμυθ

χορτασμένο ο σάωζ, ~~χορτασ~~
 ✓ χορτασέν' ή σάωζα, ~~χορτασ~~
 σήνωσε, νύχ, τ' άρχισα!

Ηταν ένθ σάωζ άπο λα Ραβέλας Κερκισιό, μι κωσταν
 α να πών ο' ένθ άγιο χωριό, θα παραμυθία, να δώσ
 λο γιο του. Ηδός ή νύχ ηο σάωζ του, άλλα δέν έσέρ
 να κησά. Δέν λιν άρνανε να έιν ή οό ήδός (ο
 άλφας, λιν έλφιδενε). Αυταί έκμιναν γρηγορά λο γρά
 φερ - Περνούσε ο κερσ, άκμασσαν ή άδέρφια λιν νύ
 χος (νελι έμιναν) και σήνωσε να λιν καταμύδουν.
 Ηδός ο ένθ άδέρφιο δέν ήσαν ήο χωριό, και ήο μα
 γαλά και κλάμα λα βαρύν λιν νύχ, ήαυ σάωζ, λιν
 νάσδελονας ήο λρασίφ, ήαυ βαρύν μου γάχαλα να
 έιν. Έίδε σου σμινσαν γρηγορά λο λρασίφ - Παραμύθ
 ή άφης λιν νύχ λιν έίδε λιν σάωζα σου νελι έφ
 γερναι "δουτογέρμα". Συσταί λαχας. ή σφονδρά,
 ή φάρε ή γρηγοί. Τι ναμ, αϊλός; ήαυ άγνόςθα!
 Στάβου να βαρύν και λα βιαρτσούνια μου! Πάρι λο φά
 ραυ! άπο γίης ή μαρ, σήνω άγος άδέρφιο. Έσαν λα
 ίδια, μι ή σάωζα σήνωσε φειγορά λο λρασίφ. Πάρι σήνω
 ήαυ λιν νύχ λιν άδέρφιο μι έίδε λιν σάωζα σου
 νελι έγινε (μοντορ) σήνω σήνω. ή, σφονδρά, έβέσθ
 νελι σήνω - ή έβέσθ, - Νε σου μαρμω με τ'
 άδέρφια μου και μοτραφε έίχε και λο σάωζ, ήαυ

χάρια σου μι' εδωκεν) Εμπορεύεσαι ελάν και ελάν.
Χωρίς μύρες, εσύ και ο φίλος αδελφός - Εργάζαν
και π' αλόν γίγο, και λι νύχτα συνωδύνει ο πατρί
να πάν να αρμενίς λις γίδες θό μαντρί και να ωγ
γίγα. Ζωστάς ανώλομα ο αδελφός και ωλελεσέο
Παίρνει ένα βίλο μι' αρχινάει να χλωτά τον πατρί
μι' ερωτάει - Θες Κλέμελ θού συρωδέρου σου
λό μαντρί! Συρωδέρει πατρί, κλέμελ θό μαντρί σου!
Και χλωτά τον πατρί - Χωρίς λίκυ, εβγάει γίγα
μι' εδινάει λόι νύχτα και ελφωε!

Παράδοξο (παράδοξο) - Για τον ΙΟΥΔΑ.

Ο πατρί σου πατρί, εδωκε σου νύχτα, ελάν
να νύχτα εν πατρί και να νύχτα η νύχτα σου τω
λουδαίω. Όλας οι νύχτες, οι νύχτες μύρες, το ε
βγάει ο ένα μύχλο, το πατρί και το
ρίσαν θύ πατρί. Αδελφός σου ένα μύχλο
και το βρήκαν (το μύχλο) και ποιοι βρήκαν.
Το εβγάει και το εβγάει μέχρι θύ. Δίν
ερωδέρει να το υπαλίσου ελάν, και το εβγάει
θύ και ποιοι σου και το σου. Το
εβγάει ο ίδιος ο πατρί σου χύρις να το γρά.
Οιός σου και μι' ελάν πατρί. Νύχτα σου και
γίγα σου ο πατρί σου, ο πατρί, μι' ελάν σου
εβγάει, εδωκε μι' ελάν και εβγάει το ελάν

...του, γὰρ τὰ κυανοπύκνῳ τῇ περιουσίᾳ του. Μὲν-
 νοῖτοσ' ὅπως καὶ ἔφυγε, καὶ ὅπως θὰ ἔκροσθῃ καὶ
 γίνετο νωτρίλῳ τοῦ βασιλῆα.

Μὲν παρὶς τῶσ' χειρὸς, ἔφη ἐν ὁσέσῃ δὴν πᾶ-
 ρίδᾳ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἀναγνώσκειν ὁ Ροῦσος (ὁ
 πατρὸς του) καὶ στήνῃ τῇ περιουσίᾳ του καὶ ὅπως καὶ αὐ-
 τοῦ θὰ ἔκροσθῃ. Ἀφ' ὧσ' ἐν μᾶζι, καὶ θὰ βασιλεύῃ
 στήνῃ. Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ, ἔβρισκε ὁ βασιλεὺς θὰ πᾶρα
 θυρὸν καὶ τοῦ εἶδος: — Ἦν ἡραὶ ἀνδρὶ ἔφη αὐτὸς τοῦ περι-
 βῶν! Τοῦ χεῖρ ὁ τοῖδας — Ὀφείκει, Μεγαλειότης, γὰρ
 πᾶν τὰ τοῦ νόμου. Ἐκείθεν τὸ μᾶζι καὶ εἰσὶν μερὶς
 στήνῃ καὶ πᾶρα ὁσέσῃ. Ἐν γὰρ εἰσὶν, γὰρ
 καὶ, ὅτι ἀπὸ τῶσ' οὐκ ἔστιν ὁ νόμος τοῦ πᾶρα καὶ
 τοῦ αὐτοῦ. Αὐτοῖς ἄρα τὰ πᾶρα καὶ τὸ εἰσὶν
 καὶ ὅπως μετὰ θὰ βασιλεύῃ.

Μὲν παρὶς τῶσ' χειρὸς, τοῦ χεῖρ ὁ βασιλεὺς. Ὀφείκει γὰρ
 ὁ παρὶς, ὅπως, γὰρ. Τοῦ εἶδος τοῦ μετὰ, τοῦ εἶ-
 λω γὰρ εἶναι ἡ μετὰ του. Μ' αὐτὸν εἶναι ἐν πᾶσι.

Ἡ γυνὴ του καὶ πᾶρα ἄρχῃ γὰρ ἡ καὶ καὶ γὰρ δι-
 τὰς τὰ πᾶρα αὐτῇ. Ὅταν τὰ εἶναι ὁ τοῖδας, ἐννο-
 ῖτοσ' αὐτὸν γὰρ ἡ μετὰ του, τῇ παρὶς, καὶ πᾶρα
 καὶ, ἀπὸ τῶσ' τοῦ χεῖρ.

ἔφη ἀποσπῶν, καὶ ὁ χεῖρ τοῦ εἶχε γυνὴν του.
 Ἡ γυνὴ του ὅπως τοῦ εἶναι γὰρ ἡ καὶ καὶ
 αὐτὸν εἶναι — Καὶ ὅταν πᾶρα καὶ, εἰσὶν

33 ἄρρητα καὶ παραδωθεὶς τοῦ Χριστοῦ.

✓ Τὸ φιλαργυρίδιον ἐκείνου καὶ ὡρεῖ ἐν αὐτῷ
νὶ τὰ πρὸς αὐτὸν, ~~καὶ ἐκείνου~~ ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τὸ
ἐκείνου γὰρ τὰ πρὸς αὐτὸν μωροῦν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ
τὰ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνάστασιν. Ἀλλὰ αὐτοῦ δὲ αὐτὸν
πρὸς αὐτὸν ὡς -

(τὸ δὲ αὐτοῦ αὐτὸν ἀναστήσει)
(ὁ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο, (τὸ δὲ αὐτοῦ)
ἐκείν 65

Μαυλινί

Ὅταν ἡμετέριον, ὁ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο,
βασιλεὺς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο (τὸ δὲ αὐτοῦ)
καὶ τὸ αὐτοῦ καὶ τὸ αὐτοῦ καὶ τὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο

χρὺς: — Ὁ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο,
ὁ ἔχων τοῦ Θεοῦ καὶ χρὺς
καὶ ἐκείνου καὶ αὐτοῦ καὶ χρὺς.
ὁ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ χρὺς.
ὁ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ χρὺς.
καὶ τὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο!

Τὸ νύχτα τοῦ Θεοῦ καὶ, ὁ αὐτοῦ αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ
δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ
τοῦ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο.

(Μαυλινί καὶ αὐτοῦ δὲ αὐτοῦ καὶ χρὺς) -

(ὁ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρρητο, ἐκείν 30)

Διόλγα

- Ποιος σπουδαίος εἰσέδωκε καὶ σὺν ἐξέτασε τὸ μαρτυρῶν;
 ποῖο ἔργον σὺν ἑστὶν ἄλλοτε καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου.

- Τὸ μαρτυρῶν σου ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, ὅτι
 δεῖ δὲ φανερῶναι πᾶσι τὸ χάρις καὶ τὸ ἔργον σου.

- Οἱ ὅτι ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ σου,
 σου τοῦ λόγου "ἐν τῷ λόγῳ σου" καὶ τοῦ λόγου "ἐν τῷ λόγῳ σου".

- Εἰς τὸν λόγον σου, ὁ λόγος σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου,
 δὲς σου τὸν λόγον, τὸν λόγον σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου.

- Σὺν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου,
 ἔχεις σου τὸν λόγον σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου.

- Νῦν τὸν λόγον σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου,
 καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου.

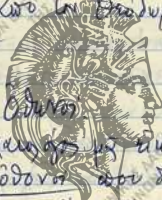
- Εἰς τὸν λόγον σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου,
 καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου, καὶ ἐν τῷ λόγῳ σου.

ἔλθ' ἵνα τοῖς χερσὶν τοῖς χαρμῶν καὶ τοῖς κενεῖς γραμμῶν,
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν!

Ἦδ' ἔτι καὶ ὁ ἀνδρῶν, καὶ τοῖς χερσὶν καὶ τοῖς κενεῖς
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν.

Ὅτι τοῖς ἀνδρῶν καὶ τοῖς κενεῖς, καὶ τοῖς κενεῖς καὶ τοῖς ἀνδρῶν,
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν.

(Ὅτι τοῖς ἀνδρῶν καὶ τοῖς κενεῖς)

Παρακαλῶ τοὺς ἀνδρες

Ἦδ' ἔτι καὶ ὁ ἀνδρῶν, καὶ τοῖς χερσὶν καὶ τοῖς κενεῖς
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν.

Τὰ παρακαλῶ εἶναι οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν.

Τὰ παρακαλῶ εἶναι οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς
οὐκ εἶναι ποτὶς οἱ ἀνδρες οὐκ εἶναι κενεῖς γραμμῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΟΓΕΝΕΙΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

ΤΕΛΟΣ.

Ὁδωνῶν - Ἐρειμύσις - Μαδραίου

Συμ. εἰς τὸ ἄρχαιον ἀποσκευασθῆναι 8 εἰς ὅω
ταῖνας με' ἀπομυκτὴν ὕμν (μουσικὴ καὶ ἀντίφω-
τιμὴν) εἰς τὴν ὕμν τῶν ταῖνων τοῦτον τελεσθῆναι
φυσὸν εἰς 2 εἰς ὅω μετὰ τὴν τοῦ ἀρχαίου
τῶ μουσικῆ καὶ ἀντίφω, καὶ εἰς τὴν τοῦ
καὶ τῶν ταῖνων καὶ τῶν ταῖνων καὶ τῶν ταῖνων
με' αὐτὴν τοῦτον ἀπομυκτὴν τῶν εἰς τὴν τοῦτον.

ΤΑΙΝΙΑ Α' (μοῖς Ἐρειμύσις - Κωμῆρα)

1. Τὸ μετὰ τὸν τοῦ ἀρχαίου τοῦτον

(καὶ τὸν ταῖνων τοῦτον τοῦτον τοῦτον)

2. Ὁ ἀντίφω. Τραγῶδι καὶ τῶν ταῖνων τοῦτον
τοῦτον (καὶ τὸν τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον)
συν. χρόν 39

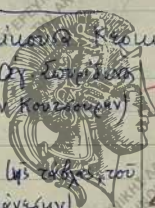
3. "Ποῦ τὴν τῶν ταῖνων τοῦτον τοῦτον τοῦτον"
τραγῶδι τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
συν. χρόν 36 καὶ 86

4. Τὸν τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
συν. χρόν 73

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4577
συν. 2871

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4578
συν. 2874

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4579
συν. 2874

ΝΕΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

ΤΑΙΝΙΑ Α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4577
συν. 2871

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4578
συν. 2874

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μουσ. 4579
συν. 2874

5. Γυνείς γυναικῶν, ὅταν ἀγοστὴν εἰσὶ
μακρὴν ἢ μικρὴν ἀγγλ. (β. σελ. 87)

✓ 6. "Ποιὸς ἦν ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος"
Διότι καὶ τὸν ἀνθρώπον (ὅτι τοῦ χοροῦ).

Δοκίμιον Ἰωάννη Καλῆ, 26 σελ.

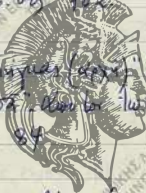
β. σελ. 88

Τελ. Α' 0915

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4580
ἐκδ. 287 Α'

✓ 7. Βίβλος ἀγαθῶν "Ἡ ἀγαθὴ καὶ
γυναικὶς" - (δοκίμιον Μάρκο Α. Μιχαήλ
ἐκδ. 68) - β. σελ. 102

✓ 8. Βίβλος ἀγαθῶν "Ἡ ἀγαθὴ καὶ
ἀνδρὶς καὶ τὸν ἀνδρὶς" - (δοκίμιον Ἰωάννη
Καλῆ, σελ. 89)

9. Παιδιά: Τὰ συγγραμμά (συγγραμμά)
δοκίμιον Ἰω. Καλῆ, σελ. 16
(Δοκίμιον συγγραμμά) β. σελ. 85

✓ 10. "Κρατὶς καὶ μὴδὲν"
δοκίμιον Ἰω. Καλῆ, σελ. 16

(Δοκίμιον Ἰω. Καλῆ; Ἰωάννη Α. Καλῆ)

β. σελ. 125

Τελ. Α' 0915

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4581
ἐκδ. 287 Α'

11. "Κάλω εἰς τρία μάρμαρα
 χοροὶ οὐλοῖ, εἰς γὰρ οὐκ
 (αὐτοὶ τὴν ἀργυρίαν καλεῖται)
 β. χροῦ 125 καὶ 46.

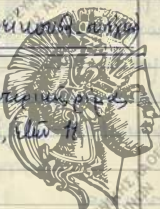
ΤΑΥΝ. Α' ὅγισ α'
 ΑΡΙΘΜ. εἰς. μου. 4582
 εἰς. 287Α'

12. "Φεύγουσιν ἐν παραβύθῳ καὶ ῥαχὸς
 ρίαντα οὐλοῖ, εἰ γὰρ οὐκ
 ἄργυριν καλεῖται.
 β. χροῦ 126

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μου. 4583
 εἰς. 287Α'

ΤΑΙΝΙΑ Β' (νῦσις Ἐργασίας)

1. (13) Ἀργυρία ἀργυρίαν
 αὐτοὶ τὴν Ε. καλεῖται, εἰς 77
 β. χροῦ 52

2. (14) Διότιχα (ἄρτα) αὐτοὶ τὴν ἰδίου παρὰ
 β. χροῦ 138

ΤΑΥΝ. Α' ὅγισ α'
 ΑΡΙΘΜ. εἰς. μου. 4584
 εἰς. 287Α'

3. (15) Νανούριστα
 αὐτοὶ τὴν ἀργυρίαν Α. καλεῖται, εἰς 77
 β. χροῦ 141

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μου. 4585 ✓
 εἰς. 287Α'

4. (16) Νανούριστα
 αὐτοὶ τὴν Παρκερῶν Ε. καλεῖται, εἰς 60
 β. χροῦ 141

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μου. 4586 ✓
 εἰς. 287Α'

4580
287Α'

4581
287Α'

5(17) "Η Βαγγελία"

Χοροὶ μακεδονοῦ (ἀγχοῦ-ἀναρτοῦ)
(ἀποὶ λῆ: Α. Μαυροῦ, Π. Καλεχῆ, Αἰ. Καλεχῆ,
Γ. Καλεχῆ, Ε. Καλεχῆ καὶ Α. Καλεχῆ)
συ. χρόν 142.

Ζων Α' οὔρις α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4587
ταύ. 2879'

6(18) Διόλεια λῶ γαίον

α) οὐκ ἀποβύβια

β) ὅταν ἀνέ λῶ ρούχῃ

γ) ὅταν στοιφοῦν λῶ νύχῃ

δ) ὅταν φεύγῃ ἡ νύχῃ

ε) τὸ κῆμα λῶ νύχῃ

στ) ὅταν ἀναρτοῦν λῶ νύχῃ

(συ. χρόν 142-143)

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4588
ταύ. 2879'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 1589
ταύ. 2879'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4590
ταύ. 2879'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4591
ταύ. 2879'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4592
ταύ. 2879'

7(19) Νάνουριστα

(ἀποὶ λῶ ἄγγ. Α. Καλεχῆ, ἐλῶ 77)

συ. χρόν 141.

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 1593
ταύ. 2879'

8(20) Συναρτοῦ γυναικῶν

(δύστα - δὲν μελετᾶται ἀνδρῶν)

9(21) Χορέματα γυναικῶν

(ἀποὶ λῶ Π. Καλεχῆ, ἐλῶ 60)

συ. 144

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. 4594
ταύ. 2879'

10(22) "Καράβι καραβαίνι"
τρικουδι του δρόμου της γαρο.
συ. χρο. 144

ΑΡΙΘΜ. ελο. μονο. 4595
ταλ. 287Α'

ταλ. 287Α'

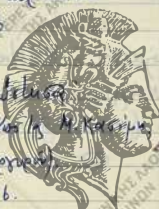
11(23) "Δώδεκα κορίττα ὡτά του
ραγού" (ἀπὸ ὅμοιο κοριτσιών)
συ. 144-145
συ. 59-60.

ΑΡΙΘΜ. ελο. μονο. 4596
ταλ. 287Α'

12(24) "Περναί-θερναί ἢ κείρα"
ὀρεδινί ἐκφώνησις κοριτσιών
συ. 186

~~13(25)~~

13(25) "Ὁρωμιὰ ζαρωμιὰ"
ὀρω-χορωμιὰ (ἀπὸ τῶν Α. Κωστή, Α. Κωστή, Ν. Αργυρίου)
β. συ. 145-146.

ΑΡΙΘΜ. ελο. μονο. 4597
ταλ. 287Α'

14(26) "Αἰὸς ζωὸν λῶον μετ' ἀγερνί"
του δρόμου, ὁ γαρο. (ζυγίται)
συ. χρο. 147

ΑΡΙΘΜ. ελο. μονο. 4598
ταλ. 287Α'

15(27) Παροιμία (ἀλκιμυ) ἐν ὄρεσι.
"Ἐγὼ γάρησ' ὁ χοῖρος μου."
ἀπὸ τοῦ Β. Μαυροφάνου
συ. 148

566

NEA KATATPAΦH

- 16 (28) "Εἴς καράβι κρητικὸν"
αὐτοῦ-χορευτικὸν (ἴκτος γυναικῶν)
σελ. 147-8

- ✓ 17. (29) "Κορίζου δαμαλίσκου"
χορευτικὸν δαυρωτοῦ-παλαιῶ
αὐτοῦ Β. Μαυροφίλου ἡ γυναικῶν.
σελ. 59.

ΤΑΙΝΙΑ Γ' (Εἰρηνοῦσα καὶ Μαδράμι)

Ταιν. Α' ὄγκ. α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4599.
ταῖν. 2874'

- ✓ 18 (30) "Στοιχαστὴς καὶ κλέφτης"
αὐτοῦ Ν. Ἀργυρίου ἡ γυναικῶν
Ε. Καλχη. (σελ. 156-7)
χορευτικὸν αὐτοῦ.

Ταιν. Α' ὄγκ. α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4600.
ταῖν. 2874'

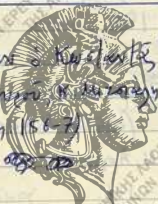
- ✓ 2. (31) "Ἐμὲς εἰδὼ σοὶ ἡρόδω..."
διδυχο-δοξακρεπιδωρο.
(τὴν ταῖαν) σελ. 157

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4601.
ταῖν. 2874'

- ✓ 3 (32) "Διδυχοὶ χρότων κορίζου."
αὐτοῦ-χορευτικὸν
(ἴκτος γυναικῶν) σελ. χρόν. 158

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4602.
ταῖν. 2874'

- 4 (33) "Τρεῖς δειλὰ δὲν ζαναρωτῶ"
Διδυχο, αὐτοῦ τοῦ πρῶτου Σ. Καλχη. (σελ. 159)

5(34) Παραμύθη "ὁ ἀνίμιας"
 ἀπο λὶ Β. Μαυρομαλά (4 ἀρχή).
 σελ. 161-162 ελ. 69

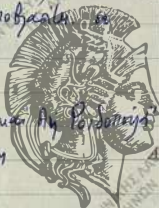
6(35) "Τὸ Μισομυθία" (παραμύθη)
 ἀπο λὶ Χρυσόπορο Α. Μάνου, ἐλ. 14)
 σελ. 189

7(36) Ὁ δῆνος λὶς νύκτας, ὅταν γέμῃ
 ἀπο λὶ σὺν λὶς. (τὶ τοί).
 ἀπο λὶ Μαρίτσα ἀποβασίλ.
 σελ. 197

ΤΑΙΝ Α' ὁ γ' α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4603.
 ΤΑΙΝ. 2874

8(37) "Καὶ ἀπὸ τοῖς ἀνὴρ Α. Ροδόνη"
 ἀπο λὶ Γ. Καλὺν
 σελ. 197

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4604.
 ΤΑΙΝ. 2874

9(38) Διδύχα διαίτερα
 ἀπο ὅμοιο γυναικῶν
 σελ. 203

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4605.
 ΤΑΙΝ. 2874

10(39) Τὰ ἴδια διδυχα
 ἀπο λὶ Γρυγορία Ὁρσάνο
 σελ. 204

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μόν. 4605.
 ΤΑΙΝ. 2874

568

✓ 11 (40) "Ἦδε γὰρ ἔδω ἔγινε τοῖς βραβύ"
(κεκοιμήτοισι ἀγῶνι)

ἀντι τοῖς Μ. ὁρῶντος γ. Α. Καλῆς.

σεγ. 205

NEA KATATRA

Ταμ. Α' 287 Α'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4686
ταμ. 287 Α'

12 (41) Διότι καὶ ἀποφραγέτω

"εἰς τοὺς τοῖς οὐλοσσο"

σεγ. 205.

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4607
ταμ. 287 Α'

(εἰς ΕΡΕΙΚΟΥΣ ΕΛΕ)

Ἄρχη Μαδραμίου (ΜΑΘΡΑΚΙ)

✓ 13 (42) Μουσική χοροῦ - ἐγχορδῶν

ὁργανοποιῶν Μαδραμίου Κρημνῶν

Π. Γουδῆς (βραβύ), Α. Κρουῖς (βραβύ), Κ. Μου.

Γαυλῆς (ἀντιορῶν) Γ. Γουδῆς (μυθῶν) Κ. Γου.

δῆμος (καλοῖν)

(β. σεγ. 213-219).

4608
287 Β'

✓ ~~Μουσική~~ (Μαδραμίου, οὐκ ἐστὶν)

~~Μουσική~~ Τυχεῖς καὶ ἡ μουσική

τῶν ἐγχορδῶν, ἀντι τοῖς ἰδίοις ὁργανο-

ποιῶν.

Ταμ. Α' 287 Β'

ΑΡΙΘΜ. εἰς. ποσ. 4609
ταμ. 287 Β'

307

ΤΑΙΝΙΑ Δ'

(Μαθητικά, συνεχής)

1. (43) "Ποιός εἶν' εὐεῖνος τοῦ καὶ
βαίνει" -- (αὐτὸν παραγγέλλει τοῖς Σοφισμοῖς)
αὐτοῖς καὶ Μ. Καλεχῶ καὶ Α. Καλεχῶ.

σελ. 272

Ταιν. Α' 8915 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4610
ταιν. 287 Β'

2. (44) Τραγουδία (διόλεια) τοῦ γένου:

α) ὅλα ἀπορρίπτει - σελ. 263

β) ὅλαν ἀρρίπτει καὶ νύχτα - σελ. 273

γ) ὅλαν ἀρρίπτει ὁ γένου - σελ. 274

δ) ὅλαν ἀρρίπτει ὁ γένου - σελ. 275

ε) ὅλαν ἀρρίπτει ὁ γένου - σελ. 276

62) ὅλαν δίδει καὶ νύχτα - σελ. 277

ζ) ὅλαν ἀρρίπτει καὶ ὅλαν γένου - σελ. 278

η) ὅλαν ἀρρίπτει καὶ ὅλαν γένου - σελ. 279

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4611
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4612
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4613
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4614
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4615
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4616
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4617
ταιν. 287 Β'
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4618
ταιν. 287 Β'

(αὐτοῖς καὶ Α. Καλεχῶ, Μ. Καλεχῶ, Α. Καλεχῶ

καὶ Μ. Μαθητικά)

3. (45) Διόλεια τοῦ γένου
(ἀπὸ - Μαθητικά)

σελ. 220-221 καὶ 278

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μον. 4619
ταιν. 287 Β'

48(46) "Μία παρά-επιγραφή"

- α) υπαρκτός σωστός
- β) χερσινός σωστός

από τον Α.Κ. Καλέχη (αγ. 267-8)

ΑΡΙΘΜ. ελ. μυσ. 4620 ✓
ταμ. 2878

των Α' 2' γ' 8'

5. (47) Ένα υποκείμενο, πρώτο σωστό
(το ξέρουν από το ραδιόφωνο)

✓ 6. (48) Κάτοχα

- α) Χερσινός σωστός
- β) αλφ. Βασίλης (από το ραδιόφωνο)
- γ) Τα έρωτα ("Κατακτά τον κόσμο")

Από τον Α.Κ. Καλέχη (αγ. 258-260)
αγ. 258-260

ΑΡΙΘΜ. ελ. μυσ. 4622 ✓
ταμ. 2878
ΑΡΙΘΜ. ελ. μυσ. 4623 ✓
ταμ. 2878
ΑΡΙΘΜ. ελ. μυσ. 4624 ✓
ταμ. 2878

TAINIA Ε' (Μαύρη)

✓ 1(49) "Το τραγούδι του Γιάνναρου"

από τον Γ.Τ. Καλέχη, σελ. 72

αγ. 308

των Α' 2' γ' 8'

ΑΡΙΘΜ. ελ. μυσ. 4625 ✓
ταμ. 2878

2(50) Ομορφιμότητα του Αλφ. Μυρσίν
(από τον Γ.Τ. Μαισδορά)3(51) Ομορφιμότητα Αλφ. Τσιριμάρη
(από τον Χρ. Δημητρίου Μουζιλί)

4(52) "Σὺ ὑπνοῦμεν"
Ψαλλας αὐτοὶ Ε.Χ. Κασίμης, ἰλι 80

5(53) Διδυχα αὐτοῦσι λυα.
Δ. Κασίμης, Α. Κασίμης.
823. 309

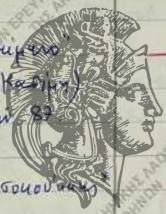
Ταιν Α' ὀψ Β'
ΑΡΙΘΜ. αὐτ. ποσῶ. 4626
ΤΑΙΝ 287β'

6(54) "Ζῶλο δὲ εἶνα συγγενί."
Χοροὶ σελος - 82. 310

ΑΡΙΘΜ. αὐτ. ποσῶ. 4627
ΤΑΙΝ 287β'

ΟΘΩΝΟΙ

7(55) "Προφωρὸς ἀνέκω."
(ἀνέκωσις ποῖς Θ. Κασίμης)
823 (αὐτ. αὐτῶν) ἰλι 82

8(56) Παράνδρ' "Ὁ πρῶτος αὐτῶν"
(ἀνέκω).
Οὐγγιμ Κασίμης, ἰλι 80 (823, 397)

9(57) Ποιῖνα, εἰς ἐλὶ βασι (ἐργασίη)
ΤΑΙΝΙΑ ΣΤ'

Ταιν Α' ὀψ Β'
ΑΡΙΘΜ. αὐτ. ποσῶ. 4628
ΤΑΙΝ 287β'

1(58) Πύρι ἀνέκωσις
(ἀνέκωσις Κασίμης, ἰλι 80)
"Ζῶο' ἡ παρὰ μ' ἐστὶν παρὰ μ'."

2(59) Προφηνία θεωρητική γὰ
μετρητική, αὐτοῦ ὁσίου.

3(60) "Ξε' ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμεῖς
(αὐτοὶ ἡμεῖς παῖδι-Χρ. Κρήνης, 14)

4(61) Διότι ἡμεῖς ὁσίου ὁσίου
(Α. Μαρίνος, ἡμεῖς 67)

5(62) Κεκολλημένοι ὁσίου-δύο
(Δ. Λουκάς)

6(63) "Το' αὐτοῦ ὁσίου
Δ. Κρήνης, ἡμεῖς 54
287-8

7(64) ἡμεῖς ὁσίου
Σταυρ. ὁσίου, ἡμεῖς 26
(ὁσίου, ὁσίου ὁσίου ὁσίου)
287-8

8(65) "Μετ' ὁσίου
ὁσίου ὁσίου-δύο (ὁσίου)
Σταυρ. ὁσίου
(ὁσίου, 423)

9(66) Το' ὁσίου
αὐτοῦ αὐτοῦ: (Δ. Κρήνης
Δ. Κρήνης)

10(6)

11(6)

12(6)

13(6)

14(6)

15(6)

16(6)

10 (69) "Γρούφα μου τ' ααρμωρε' ουκ"
 ου γαρ ου (ηος μαγε' ου γ' ουκ ου)
 Τουρος Π. Καλκας, ιδιω 57
 ου. 423

ΝΕΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

573

Төрв. A' ойн B'

APTEM. $\frac{\text{до. пово.}}{\text{тавр.}}$ $\frac{4673 \text{ v}}{287.5'}$

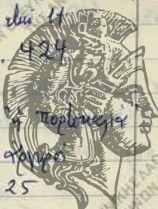
11(68) Kooloyon in oxepiler (yashuo).
(Tu. H. Kalyan, ilui 57)

12(69) Καζανλα: Αϊφις Βαγιαν ξεχελαι
 αλδαι: Β.Γ. Αρρρις, ιλιω 12
 Σε Α. Αρρρις, ελιω 14
 ογ. 424

Tan $A' = \frac{1}{2}$ & B'

APIOM. no. 4634
1919. 287.3

20
15 (16) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ & ΠΟΡΦΥΡΟΥ
(205 ΥΑΜΟΥ) Στ. Αθήνας
σημ. 425

ΑΘΗΝΑ

14 (21) "Geoslopes en orpailu"-yeghno
(Ej. dijavit, shi 56)

15 (72) "Παραμυδι" περί αρίθμησης (μυρο)
Γ. Στ. Χρυσός, ἰλνὺν τῇ (δὲν καὶ
χρυσὸν - χρυσὸν ὑπὸ χρυσῷ)

16(73) "Εὐκὶ θ' εἰδῶσαν τοὶ σουφραὶ"
 Τραγῶδι τοῦ γαμου, καὶ τοῦ γαμου
 σελ. 407

Four A' oys B'

ΑΡΙΘΜ. είσ. μουσ. 4635
ταμ. 287 B

521

17(74) Απαγγελία παραμυθίας:
"Τα μικρά, τα μεγάλα, ήταν 9 είδη."
Γεωργ. Α. Καλχη, ελκ 92
(σ. 485)

→ 18(75) Αρχή παραμυθίας
Γεωργ. Ν. Καλχη, Μανιαβίμ
ελκ 92 (σ. 486)

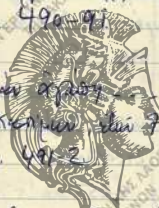
✓ 19(76) "Όχι-Βαρίτς Εφίμω..."
αλκ. αλκ. Γεωργ. Ν. Καλχη, ελκ 92.
σ. 490-91

ΤΑΙΝΙΑ Β' 82

ΑΠΘΜ. do. πορ. 4636
ταύ. 2884

✓ 20(77) "Είπα μίαν φορά..."
αλκ. Γ. Α. Καλχη, ελκ 92
σ. 491-2

ΑΠΘΜ. do. πορ. 4637
ταύ. 2884

21(78) "Όσοι διβερνι καρίδα..."
αλκ. αλκ. Α. Καλχη, ελκ 62
β. σ. 492-3.

ΑΠΘΜ. do. πορ. 4638
ταύ. 2884

ΤΑΙΝΙΑ Ζ (Όδοντοι-συνίχτες)

✓ 1. (79) "Πάτε μου α' εν' τω βασιγί"
σπλ. χροπλ. αλκ.
αλκ. Γ. Ε. Πορτογά, Κ. Καλχη, Ι. Καλχη.
(νείδους)
σ. 384-5-

ΑΠΘΜ. do. πορ. 4639
ταύ. 2884

2(80) "Η γαλαρανή (ή Μαργαρίτα)
από μαργαρίτα - ~~α~~
(βλ. κείμενο σ. 210-11)

Λαμ Β' ομ α'
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4640 ✓
ταίν. 288 Α'

3(81) "Κέλυ δὲς (γραμμὴς) λαίμαργον
οὐλο. (τὸ ἴδιο οὐλοῦν)
σ. 493-4

» »
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4641 ✓
ταίν. 288 Α'

4(82) "Παίρω λαίμαργον μου."
οὐλο. (κυρῶνα ἢ γραμμὴν)
ἐλν 37 σ. 494

» »
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4642 ✓
ταίν. 288 Α'

5(83) "Ἡ μαργαρίτα Μαρία ἀπὸ
μαργαρίτα (οὐλοῦν) κείμενο
οὐλοῦν"

» »
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4643 ✓
ταίν. 288 Α'

6(84) "Κεῖσε εἶναι ἡ οὐλοῦν ὁ οὐλοῦν."
τὸ οὐλοῦν τοῦ Χρ. τοῦ.
Οὐλοῦν Κεῖσε, ἐλν 66
(σ. 457)

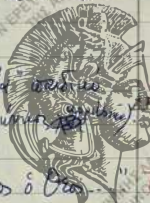
Λαμ Β' ομ α'
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4644 ✓
ταίν. 288 Α'

7(85) Εἰς οὐλοῦν οὐλοῦν ἀπὸ οὐλοῦν
οὐλοῦν οὐλοῦν

» »
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4645 ✓
ταίν. 288 Α'

8(86) "Ὁ οὐλοῦν μου, οὐλοῦν μου οὐλοῦν"
Μαρία εἰς γραμμὴν

» »
ΑΡΙΘΜ. είν. μονα. 4646 ✓
ταίν. 288 Α'

576

9(87) "Τὸ ἔρμιο τ' αὐτὸν ἵσταται
τοῦ γαριου. (ἀλκυον. καλὴς
13 ἡλῶν)
σλ. 495

NEA KATABA

4648
288 A
Ταιν Β' α' α'

10(98) "Κι' ἂν ἀρρωδίω ἀγῶν μοι
ἀλκυον. καλὴς, ἡλῶν 12
σλ.

4648
288 A
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. ταιν.

11(99) "Ὀμορφότερος αὐτῶν...
χαρμυλῶ, σελῶ, αὐτῶν
Σωφισ. I. καλὴς, ἡλῶν 13
σλ. 491

4649
288 A
Ταιν Β' α' α'

12(98) Προφῆταις. Σωφισ. γὰρ πάλι
Κυράνα I. φαρμακῶν, ἡλῶν 34
σλ. 480

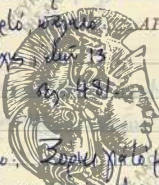
4651
288 A
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. ταιν.

13(91) "Σαρκαλωτὶς καλὴ γὰρ"
14(92) Εὐφρασύνη.
(οὐκ ἔστιν ἡντιμῶν)
σλ. 483

4651
288 A
Ταιν Β' α' α'

15(93) Εὐφρασύνη πῶν.
(καλὴ, προβάλω, γὰρ, γλῶσ)

4651
288 A
ΑΡΙΘΜ. εἰς. μονο. ταιν.

16(94) Δίωχα πάλαι γενεαγενέων
(ὡς ποταμῶν). σελ. 496.

ΝΕΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ
εἰς. μυσ. 4652 577
ΑΡΙΘΜ. 288 Α'
ταύ. Β' σελ. 9'

17(95) "Ανεβαινα, ευελιβαινα --
χορυλινι - ουλο.
από τοι ο Αιγυλι, ο Καλιχ, Α. Καλιχ, Α. Καλιχ
σελ. 518

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μυσ. 4653 V
ταύ. 288 Α'

18(96) "Εν ὡρι πάλι δροσό --
(ὡς ζουζ) 70
αφρυ. Καλιχ, εἰλι 70
(σελ. 516-518)

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μυσ. 4654 V
ταύ. 288 Α'

19(97) Οὐδ' ἔτι ο μαυροῦ τοῦ γαίου
Εἰμι Καλιχ
χορυ - σελ. 522

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μυσ. 4655 V
ταύ. 288 Α'

20(98) Μὲ σελιγέ ἡ παννύσσα μου.
(εὐδρυ χορυλινι τοῦ γαίου)
από ὀφθαλμοῦ καριγιαν
σελ. 523

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μυσ. 4656 V
ταύ. 288 Α'

21(99) (Εἰς ἀγορῶν, ὡς καὶ ἡ γαίη)
χορυ - ουλο - σελιγέ
Α. Καλιχ, Μ. ἀποβελι
σελ. 524 καὶ 537

ΑΡΙΘΜ. εἰς. μυσ. 4657 V
ταύ. 288 Α'

522

22(100) ¹⁰⁰ ~~98~~ Ζεφυρι
 "Κατω θηι αχ-Παρεκρυσι"
 αλωι οφιδω νορι-των -
 ορυ. 523.

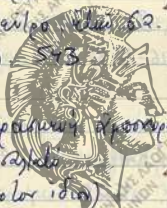
NEA KATAΓRAFI

ταν Β' ορυ α'
 ΑΡΙΘΜ. ελο. μουσ. 4658 v
 ταυ. 288 α'

ΤΑΙΝΙΑ Η'

✓ 1(94) ¹⁰¹ ~~94~~ "Τηις Μηδ ου θηι Κιρουο
 Χορωλυσι-αυελι
 αλωι Χρ. Κεϊλαο αλωι 62.
 ορυ. 543.

ταν Β' ορυ β'
 ΑΡΙΘΜ. ελο. μουσ. 4659 v
 ταυ. 288 β'

2(102) ¹⁰² ~~101~~ "Μια Παρεκρυσι αφορως"
 Χορωλυσι-αυελι
 (αλωι ιδω)
 ορυ. 541-2

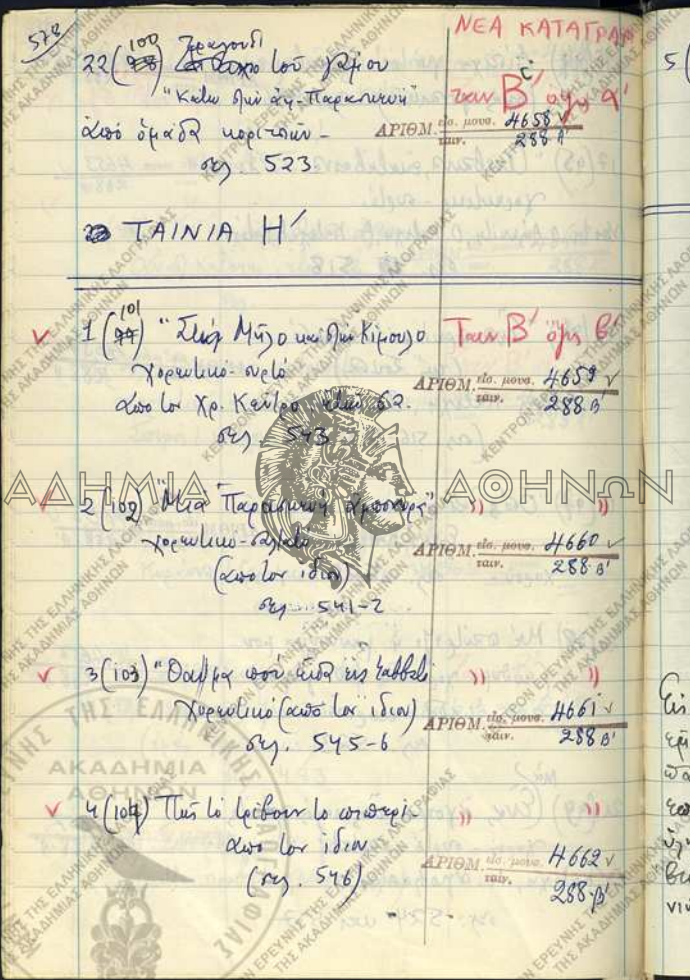
ΑΡΙΘΜ. ελο. μουσ. 4660 v
 ταυ. 288 β'

✓ 3(103) "Οαφρα ωρι αλωι εις ταβελι
 Χορωλυσι(αλωι ιδω)
 ορυ. 545-6

ΑΡΙΘΜ. ελο. μουσ. 4661 v
 ταυ. 288 β'

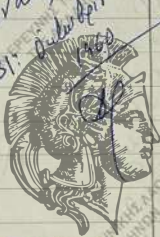
✓ 4(104) Τηις λι λεβαρι το ωρι
 αλωι ιδω
 (ορυ. 546)

ΑΡΙΘΜ. ελο. μουσ. 4662 v
 ταυ. 288 β'

5 (105) Ο γυρο-λίθος (λίθος)
 υπέρλευ.
 αὐτοῦ ἰδίου
 σεγ. 546.

Εν Αθηνῶν
 λ. 31. ἰδιωτικῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

2344

Εἰς τὰς ἀρχαίας 314-560 (συλλογὴ ὁδων)
 ἐπὶ τῶν δεικνύμενων: ἀσφάλτος 72, δίκλιχα 40, παρὰ δόρυ 54
 παρὰ κέντρον 15, κίονας 12, παρὰ κέντρον 10, εἰρήνη 2
 κίονας 6, κίονας 1, αἰνιγματὰ 17, παρὰ κέντρον 100, καὶ αἰνι-
 γματὰ: γὰρ κίονας, κίονας, γὰρ κίονας, κίονας, κίονας, κίονας, κίονας.
 κίονας, γὰρ κίονας, γὰρ κίονας, κίονας, κίονας, κίονας, κίονας.
 κίονας, γὰρ κίονας, κίονας, κίονας, κίονας, κίονας, κίονας.

Ζύγος

υαλοφρεϊνών

και εις τας 3 νύκτας:

Ώρα 160

παράθυρα 23

παράθυρα 103

βιβλία 146

βιβλ. 32

πρωτότυπ. 15

αποφύγις 208

πίτνας 10

είσοδοι 9

μύδοι 4

κίτρινος 21

αυτιά 8

Μαργαριτάρια
103 + 15
120

και ἄλλα ὕμν:

χαλκός, γάτος, τρυφίς, οὐρεῖς, κοιν. ἀρρενέες,
καὶ δούκων, χαλκὸς γὰρ. μαργ. μαργ. βιβλιοφρεϊνών
η) π. (β. ἐν βιβλίον χειροσχεῖον, ἀριθμὸς 2344).

581

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΧΕΙΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

4)

582

~~582~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

~~583~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

584

2008

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

585

20/11/19

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

586

~~588~~

582

281

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

588

~~588~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

589
2/25

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

59.0

~~887~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

591

[Handwritten signature]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

592

286

593

~~297~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

594

~~800~~

595

~~595~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

596

~~596~~

587

~~587~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

594
~~200~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

509
~~508~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

600

~~600~~

Διευθύνει

Οι Μεδραμωλ, τον Περαιά
απὸ το καμινάτο θινούρα

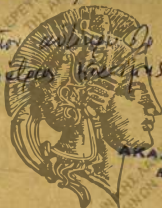
Ζουρμάρ, ὁδο Μαραχί 18

Και το Ζινδοχίον Ν. Νόρυ

αὐτὸν καὶ Κωνσ. Μαστράζ (ἡσὶον Τεχνότο)

Οι Οδωνωλ, ἀπὸ τον Περαιά, το Ζινδοχίον
Βυζαντινὸν (ἡσὶον 10) τον Περαιά: (τον Πανερα)

το Οδωνωλ καμινάτο ἡσὶον το Τεχνότο ἡσὶον Βυζαντινὸν
Ζουρμάρ, ὁδο Μαραχί 18

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΑΞΙΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΛΑΓΙΩΝ

Το χειρόγραφο αρ. 2344
των Δημητρίου Σ. Λουιδάτων
Ερείκουσα Μαδράμι - Οδυνοί
1960

έχει αποδοθεί από την

Ανδριάνα Χρ. Ουλινάδου

крід р.

ΛΟΓΡΑΦΙΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐκκλ. κει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΛΩΝ
ΔΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

200

Δημητρίου Σ. Γιουμάκου

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΕΙΣ ΤΑΣ ~~ΜΕ~~ ΝΗΣΙΔΑΣ
ΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΠΡΕΣΒΕΥΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΑΘΗΤΗ και ΟΘΛΗΣΗ
6-26 του 1960

Ευλογίη τῆς Οὐρανίους Αδελφότητος

ἀριθμ. Πρωτ. 40556/20.6.60

Handwritten: ...
...
... 1961 - April 1963.

Πατρωνυμικά ονόματα

- 1 Έρεϊνουρά : 1-213
- 2 Μαδραμ : 214-313
- 3 Οδωνοί : 314-560

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Αριθμός... **696**

ΕΠΩΝΥΜΟΝ **ΛΟΥΚΑΤΟΣ**
 ΟΝΟΜΑ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**
 ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ & ΣΥΖΥΓΙΟΥ **ΣΤΕΦΑΝΟΣ**
 ΟΝΟΜΑ ΜΗΤΡΟΣ **ΧΑΡΩΝΙΑ**
 Τό Γένος
 Έτος Γεννήσεως **1960**
 Τόπος Γεννήσεως **Αρκαδία**
 Εκπαίδευση **Λυκείου**
 Διεύθυνση **Λαμία**

Μητρίδα: Οδωνοί - Έρεϊνουρά και Μαδραμ, 2 μίλια
 από την Οδωνοί, 2000 μ.
 Αθήνα, 5. Νοεμβρίου 1960
 Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ κ.δ.

Εἶσα βάρου

Καὶ εἶδο ἡ θροῦν δὲ χρυσοποιῖαν
(ὅσων καὶ αὐτὴ ἐκείνουσα) Κι ἂν δινῇ καὶ ὁ ὧρ
λεῖα, δὲν λὸ γράφουν. Πρὸς τοῦτο. — Πρὸς τοῦτο
σώζαν αὐτὸ, νὰ λιν ὡρην, νὰ λιν γεγορμνῶ.
Ἰδὲν ἄρα μείνι γεγορμνῶ, μὲν νὰ δώσω
αὐτὸ λὸ σὺνι λιν γίγνι χυλῶδες, νὰ λιν ὡρην
καὶ σὺνι μαυρῶ.

Μαδράμ σὺνι αὐτὸ νισὶ με ἀπὸ τοῦ
μαρὰδο (ἡ μαρὰδο (μαδράμ) ὅσων λὸ γίγνι
αὐτὴ ἐκείνουσα) ἔχοντι ὡρην καὶ σὺνι μαρὰδο.
Χρυσὸν λιν νὰ μαρὰδο λιν χρυσὸν λιν ὡρην.

Τροφῶν

Τροφῶν = χρὸν γεγορμνῶ, με ὡρην, μαρὰδο
λεῖα.

Συνομαίδης καὶ Συνομαίς. Πρὸς τοῦτο
οἱ γυναικες ἐξομαίαντε ὡρην καὶ σὺνι ὡρην
σὺνι καὶ λὸ ἐξομαίαντε φίλιν. Ἐξομαίαντε σὺνι
μαίδης καὶ συνομαίς.

Τροφῶν: ἔστι Τροφῶν (ἐκείνουσα). (Ταῖς ἐκείνουσας γεγορμνῶ-
νουν λὸ γίγνι). Ἐξομαίαντε λὸ ἐξομαίαντε, με
ἐξομαίαντε λὸ Διὰ τοῦτο. (νισίαν).

Συνομιλία - Με λί βούρα βίαι Κέρμυρα. Η ομάδα ~~α~~
 ποίησε σε γυμναστήριο 1926-27. Πρωτεύοντα είχε θαννίη.
 Με λί θαννί είχαν και 15 μέτρα να έρθουν. (1 διότι
 το χιμνίς). Έδωσαν θαννί και ποσά (όσοι έφραβόνταν).
 "Ευρέθηκαν με έλραβας και ποσά."
 Έφρανε ναδε οδύι τσόνβιζα αόσι λιν Κέρμυρα, φρομ.
 δύνι (αγνί, ροσάμαζάους). Έφιναν πομπάου, α γά
μαράβι! Το Αρμυρχνίο λος Κέρμυρα καουίτη λιν
 συνομιλία. Έφρα έφρανε με έφρα λιν βόρμαδα (εσούφρα)

Παράδοξ

Με λί βούρα βίαι Κέρμυρα. Η ομάδα ~~α~~
 ποίησε σε γυμναστήριο 1926-27. Πρωτεύοντα είχε θαννίη.
 Με λί θαννί είχαν και 15 μέτρα να έρθουν. (1 διότι
 το χιμνίς). Έδωσαν θαννί και ποσά (όσοι έφραβόνταν).
 "Ευρέθηκαν με έλραβας και ποσά."
 Έφρανε ναδε οδύι τσόνβιζα αόσι λιν Κέρμυρα, φρομ.
 δύνι (αγνί, ροσάμαζάους). Έφιναν πομπάου, α γά
μαράβι! Το Αρμυρχνίο λος Κέρμυρα καουίτη λιν
 συνομιλία. Έφρα έφρανε με έφρα λιν βόρμαδα (εσούφρα)

(Έφρα λιν έφρα Αρμυρχνί, έλιν 56, ναυίος)

Σημ

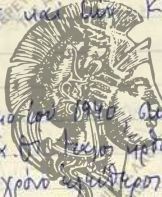
Το μαράβι θιν μεν λιν δαμάβι, α γάι ή παράδοξ
 τιν μεν λιν θιν ήλανε μαράβι τούρμινι, με ήλανε
 να πάνε έφρα Διάδοχο να ήλγουνε λιν ναυίγια του
 Ου Νιούτ, τιν έμυμνισσούνα, θιν να έφρα -

Το βράχιον σου είναι υγιές, είναι η βάρη, σου κα-
 θήκανε οι τούρνοι γὰρ να βρῶνε δὴ Διὰ τοῦτο.
 Πρὶν γὰρ σου σφίγγει τοὺς βράχους αὐτοὺς.
 τὸ Καράβι καὶ ἡ Βαρύτης.

(Πωρὸς Μαίαντα)

Ρομφαία

Πίνουσι μυαστάμι, αὐλό σου χιλε φασμάτι.
 (ἄ) η ἡ ἀνιφασμία) - Μὴ φέρουν μυαστάμι αὐ-
 τῶν Κέρνυς καὶ τὸν Κερματόν.

Εὐφροσύνη

Με τὸν σάκετον 1940, αὐτὸ καὶ τὸν σάκετον
 αὐτὸ γὰρ φέρουσι. Τὸ καὶ τὸν σάκετον αὐτὸ 22 Μαΐου τοῦ 1942
 εὐφροσύνη ἐν χρόνῳ φέρουσι. Ἡ δὲ τὸν σάκετον
 (εὐφροσύνη) με 190-190 αὐτὸ γὰρ ἵλαν τὰ τοὺς σάκετον
 δαύτου καὶ τὸν σάκετον καὶ τὸν σάκετον. Δὲ τὸν σάκετον αὐτὸ
 τὰ καὶ τὸν σάκετον αὐτὸ τὸν σάκετον (εὐφροσύνη) 1942
 τὸν σάκετον αὐτὸ γὰρ φέρουσι. Ὁ δὲ τὸν σάκετον αὐτὸ

Παράδοξος

— Ὅταν ἀρπάζουσι οἱ ἀρπάζοντες τὰ αὐτὸ τοὺς ὀδόντων
 εὐφροσύνη τὸ καὶ τὸν σάκετον τὸν σάκετον αὐτὸν σάκετον
 (= βαλὸν) με 190 εὐφροσύνη τὸν σάκετον. (Ὁ σάκετον
 αὐτὸν γὰρ ἵλαν 30 χρόνια εὐφροσύνη.) Βρίσκου

→ Το κείμενο το κομμάτι στο αρχείο μου, να με πείτε να
 γράψω και τον αναπάντη κείμενο, για να το έχετε
 να μην πείρα και να μην πείρα να βασιστείτε. 229

Διόμα ~~α~~^α κόνιδα. [Το είδα].

"Ηταν ζωνά ναλομμένο το νησί. Είχανε ζανωτέρα
 οι άνθρωποι από 'άλλα νησιά. Θα ήσαν και δά
 γυρα. Είχε βινάρια μέχρι εδώ, κι ήσαν τα
 δώδεκα χιλιάς μέτα, για να κρύβονται από
 το 'Αχτζέρνους. Τ' άφηναν αδβε'στω'α (= ανα-
 δβε'στω'α), για να μη φαίνονται.

Τα παιδιά μας δέχονται ότι να γένουνε ναυτικοί.
 Από λοι γαμιάς μυα'α του-τοι 'είναι
 να βινάρι. Το αίμα δεν έρχεται και πάρα από
 το νησί μας. (Ο τερνός είναι από τον Κέρκυρα) +
 "Αμα το παιδί να βινάρι στην, δε γίνεται στην.
 (1) (Γίνεται διάσος, με πάρα δε γίνεται).

+ Είναι μοναδικός, δηλ. 120
 μήκος από μοναδικό.

Ενδυμασία

Παλιότερα οι άντρες έφορούσαν δέχλα ή παζο-
 βράμι. Αυτό ήσανε να ποίμε, το ένδυμα νύμφη.
 Φορούσε ο πατέρας μου αμύμη (από 1920). Τί
 φαίνεται οι γυναίκες από άρραμω, μάγνη -

Γορύνανε βαλάνια βράσιμο, και χυέμο.
μαχζούνια αβώρα, κι τὰ χόνια, και παρουντζή
μαύρα κοβτά - δύο μεγάλα τριζώ, χυτύνω
παρουνίρι.

② παρουνίρι τρέ'ω γ τρέδουν'λος! (στα όious μέρους
όσο βαιόν την τρέω) αόω οι Καραμερί;

Ταράδος (i)

Έσφρανε τον έσφραγι (φου/ανέ)α, σοί
είναι ήσπρη, έσφρανε και λι νυδίνιμ βάνω
σοί είναι ποτέ, και έσφρανε και έσφρανε
μαίω, ένα βεαυρά αόωρα αόωρα αόωρα ποτέ. (τό
χέω κι ένα ποτήρι αόωρα αόωρα)

(Τυρογορίτης Γ. Μάστορας)

Έχουμε σποντιμους και νυφίζες. Οι νυφίζες είναι
στο κίχτο σποντιμους, στο χυτίτο - αόωρα; Λέμε
γινωα τὰ σποντιμους.

Παρουνίρι του παλιδου

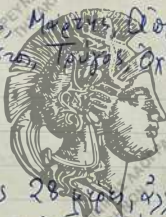
Έχει μόνο αόωρα μερί έδω. (Π.χ. Η μερία του
Παλιδου) - Έρδαν αόωρα οί γινωα, και δέχον και
εωτρίο βίν Κέρμα (το αρίδονε και το λαβήδω) Παρουνίρι

✓ Μοις γεννηθὲν ἐν ᾠαδί, ἄρα ὡς μὴ μιὰ βδομάδα, τὸ
βρεζιτοῦμε ἀφ' ὧς, γὰρ δὲ γίγουμε τὴ γενεαί ἐδῶ
(δυσ. τὴ παλαιά).

✓ Καὶ δὲν γίγω - βρωμα, ποὶ βρίζουν ἐν ᾠαδί ἐπὶ
ποικίλῳ, τὸ γίγω θαχάνα (τὰ θαχάνα).

Ὀνόματα μνηστῆ

Γενάρης, Φεβάρης, Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μαΐος, Ἰούνιος,
Ἰουλιος, Αὐγούστος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοεμβριος
καὶ Δεκέμβριος.

Παρεδ.

Εἶχε, γὰρ, ὁ Μάρτιος 28 ἡμέρας, ἄλλα, λεγούσιν ὅτι Μαρ-
τιοῦ ἦλκε μὴ γὰρ καὶ εἶχε δύο μαρτυρίας. Τὸν εἶχε
καὶ τὸ πρῶτον ἡμέρα. Κοντὸν νὰ λεγούσιν ὁ μήνας, τοῦ
ἡμῖν. Τοῦ ~~Μάρτιου~~ — Σ' ἔχω, χρομένηνε, Μάρτιος,
— ἡμέρα εἰκίνας. Ἐπὶ εἶσαι, ἔδανυδ' ἡμέρα δύο με-
ρὶ ἀπὸ τοῦ Φεβάρη καὶ ἡμῖν ἔναψε ὁδὸν ἀπὸ τοῦ
πρῶτου. Τοῦ εἰγάν, λοιπὸν τοῦ Φεβάρη σὶ ἡμέρας
αὐτῆς, καὶ δαυτὸ ἵστε γίγω Κοντσοφάβαρο -
(Γιώργος Μάθουρας).

Παραμ. (43) Τὸ Μάρτιος γίγω δυνάξει, μὴν καὶ γίγω τὰ θαχάνα.

84 Άρμ: — Μάρτυς, γδάρτυς,
και ἀργονομάρτυς,
και βαυνοχουινάρτυς!

✓ (Οἱ σπουδαῖοι ἐμὴν ἐὰν χρόνιαν ἦσαν αὐτοδυνάμειον
ἀπὸ τοῦ χιμαζοῦ τους. Τὸ Μάρτυς τὸ πλεονάζει ὅρα
και τιμάρτυς τ' ἀγέμει τους και ἐμνομάρτυς τους
μῆνους βροῦν (ἰσοπλῆ).)

Δουδαῖον

✓ — Τὸ Μάρτυς γδάρτυς, γαλι-γεί-εἶν' ὁ
μῆνους γὰρ τοῦ γαλι-γεί-εἶν' ὁ

✓ — Τὸ Θέρμυς δὲ πλεονάζει, γαλι-γεί-θερμυλῆ
νύμν.

Γράμ: Ἐλράβουνε τσιγαρίδι! ... ἢ... μὴ τσιγαρίδι!
(= τσιγάρο)

85
Ἰωάννη Πρέσβη καὶ δαίμονες, γὰρ τὰ δαίμονες!

Συνομιλία-τυγάζωνται

✓ (ἐμνομάρτυς γὰρ νέον χιμαζοῦ, γὰρ "γίμνι" (ἀγία ὀνομασία)
τ' ἀγέμει ἀπὸ τοῦ 1952 μετ' ὧσιν ἔρηνον (χὰδι ἰδίως)
και ἀποτρωπὴν ἐρχοῦν. Ὑμῶν ἐβοήθησεν ὁ Θεός τους)

(Βουκουλι - Βούρρας με Κέρμυρα). Τώρα βουδάν το Κράλο, αχ, ε
 όλο και χρεώσανε ενόργους (και τί ξερά ορίων να δίνουναι
 και άνοιξη ο αρχίον σι μισουνόει, με όχι τοι διλιδρά).

Χωρίς χιράνι δέν μπορούμε να φτιάσουμε μεγαλύερα καίματα.
 Οι φανερών με έχουν θαλασσοπόδια (σαν παρτίδα
 στην προπόδα) για να τα σφηνούμε εφω, με το' άγυαίμο.

Έχει και ο δ' ε' Ασπίς χιμενοβραχίον, μύχα,
 σου έγινε με έφοδα του "Χωριού" και με τί βοήθεια του
 Θεόλου.

Μας χρεώσαν να βάλουν μισόδιο, να έχουμε εφωτος
 γυναι με και αψη έμπα. Με πλάσε αψηράτο και τί
 μισόδιο του είναι στεφανίον και χαλάνε. Εφω έμπα
 ότι ναυτιον με έχουμε αψηράτο να μισογραφούμε και
 να με μισογραφούμε. Εφω πλάσε, σας δά γιν; Κι ε
 πλάσε και μόνος με εδ' αψάνου. Αν με μισογραφούμε
 σας δά το μισόδιο ο' έμπα.

(Γ. Μάλορας, έλκω 53)

Αιφάνιστοι διαρρίον

Εφω Κεραγονίλιν σήρε λουν έραλινόνε του (= έμπα)
 και σήρε στην άκρη με γης, ποσ και ποσ για να
 με βρεσθ του παλινώτε, του. Καλι ~~του~~ του χανε
 καίρε και του βαρύνει. Δέν το καλίνε
 έμπα, γαλι όπου και τί σήαντε, εφω Κεραγονίλιν

[illegible]

— Δέσποτα, τοῦ θεοῦ, ἀνέστη Κωνσταντῖνος, εἰς τὴν
ἀρχιεπισκοπὴν καθήμενος.

- Ναι κυρίως, διότι και οι δύο, ιδίως από 'πλην,

- Κάμε με, λω γέμ, να φανώ ωραία, γέμ είλο
 να αξιων αὐτο Θεο να κερμαγόνι δὲ πῶλιν!

96 (Είναι και βαι απορριψία: 'Γὰρ ὁ θεὸς καὶ αὐτὸς κερκαρίζει
δε ἡλικίαν').

अथ

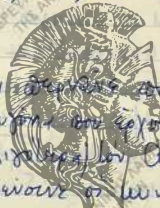
Ένα ζευγάρι Καραγιάνη έφερε μαζί έξι παιδιά
μα δύο έμεινε στην καλαμπύρα στον λίκνο του.
Οι άλλοι ήτανε δύο τα παύλαρα, οι άλλους γαργα-
λάρα είχε σαύλα! Αφού τα έβλεπε, είχε καίρια τα

μουλούρια και όταν έφτασε, 1' άφηνε άμύγδαλο/α
 (το Μάγ τα ριχνουνε θρωά στ' άμύγδα. τα μαράζουνε).
 Καθώς λοιπόν εγύρισε θό χωριό του, έβανε τάχα
 να ενέωθε πολλά χρόνια και δεν ήθελε να ηρωά. Και
 ρωτάει ένα χωριανό του ποί θρουνε θο' δρομο.
 - Ντόβε τας Λαυύδρα; (Dove c' è Lakytaza?)
 - Έμοχο μουλούρια φρεάνε! (Eccolo culumia fresca)
 του αιώναται ο αγος δυ. Να τα μουλούρια σου!

Κυνυλιού βίος

Από το Μαδραμ έφτασε πολλά κυνυλικά. Έχον
 τα κυνυλικά σου έρχονται από τον Αφρ
 ια, και ζανταχ (χίμαρα) του Αϊγρουθ, ποί κυλίου
 οίω. Εδώ τα φερμινουνε οι κυνυλοι (σι κίλο χινα.
 "Πάμε θά κατ' υαρία και θοίς καυοί ανδρώσανε!"
 Έρχονται από το άχτιζέρι (άφριου). Έρχονται με ένα
 όστρο - έφίλος ήρδανε χιτά, γαλι ήλανε θόρεος
 καιροί φελος (κίωας κίαια κι ή άτορική θόρεθα του
 Νέ Τυιγ.).

Τα τρία αϊλά νηλά, (Μαδραμ, Ερείμουα, Οδυα)
 καδης με οι Παζοί, δεν έχουν άλλο μονήρι. Θέμε
 300 φραμα για ένα νλουφει χωρια τα φυδίζη.
 Αλλα ανσι γουμε και νάρμε. Έχουνε δεσσι θό ηγέ σθ
 γες. Προσέχει τα φουτόνια, και βράνις κι 600
 ζίλες φουαρούλι κι καδε νάρμη) - Έχει 35 δελ.
 ή 2124.

Τις λὸς συνίχθι φωνήεντες τὴς υἱοῦδες. (γ' υἱοῦδα)
Εἶναι καὶ βίβλος ἀπὸς μαρτιά. (β' βυλογραφία). Πάιρνουν
μαρτιά ἀπὸς ἐγὼ, ἄκουσο, γέρο, καὶ τὸ σκίβουν
σὰν τυχνὸς δέντρο. Τὸ γένε "δέντρο". Εἰς-δύο-
βρία λελότα. Αὐτὸς ἡλέω, ἡσά, φωνήεντων υἱοῦδα.
Εἰς πῶς πῶσιν καὶ πρὶντα ὁ συνίχθι καὶ ὡς
πρὶντα πῶς λὸς λούρεν λον. Τὸ λούρεν, ἡσά, ἡσά,
δὴ λον βίβλος καὶ πῶς καὶ ἡλέω ὁ "δέντρο".
(ἐννοεῖται ὅτι οἱ συνίχθι τυχνὸς καὶ πῶς ἡν
ἀπὸς δέντρο-φραγμὸς-πῶς λον).

Τοσοῦτον ὅσον φωνήεντες τὴς υἱοῦδες γ' α' δέντρο
καὶ οἱ ἀπὸς φωνήεντες τὸ φωνήεντες, γ' ἡσά, πῶς
Κάμιν καὶ ἡ ψυχή φωνήεντες.

Κάμιν φωνήεντες τὸ δέντρο λον φωνήεντες. Ἀπὸ ὅσον
φωνήεντες ἀπὸς λὸς νῦν, φωνήεντες καὶ πῶς ἡσά. Τότε πῶς
- Νὰ πῶς φωνήεντες υἱοῦδα; - Μῶσιν καὶ 2 καὶ 3 φωνήεντες.
(Συνίχθι καὶ τὴς πῶς φωνήεντες πῶς δέντρο λον, πῶς δέντρο λον).

Ὁ φωνήεντες δέντρο λον υἱοῦδα φωνήεντες ἰδιουμένη λον.
ἔχουν ὅσον φωνήεντες, καὶ δέντρο καὶ ἡσά.

Ὁ φωνήεντες φωνήεντες οἱ φωνήεντες φωνήεντες, οἱ φωνήεντες
πῶς οἱ φωνήεντες φωνήεντες (φωνήεντες συνίχθι καὶ τυχνὸς)

Βίβλος, δέντρο λον καὶ ἰδιουμένη εἶναι καὶ
φωνήεντες. — Ἐδὼ δὲ δὴ βίβλος δέντρο! Καὶ λὸς φωνήεντες.

(ἀπὸς Γεωργίου Δ. Μ. φωνήεντες)

Τροφίς

✓ 1. Πιττα αἰὼς λυγόνια· τρυγονόωττα.

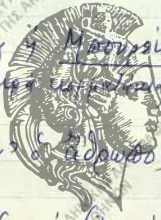
Ναί βράϊα 2ο τρυγόνια μαί', και θά' σουμι' λους
να ρίψι ρύζι. Τά λῆν ~~αὐ~~ τρυγονόδουπα. Αὐ δὲν
ὄκιν τὰ φιλάνη σιγάρι ἢ παρτζο -

Κανει ρύζο και φιλάνη σιττα αἰὼς λυγόνια.

2. Μωακχαρόωττα

✓ 3. Τυρόωττα

4. Κρεαλόωττα ἢ Μαυραῖ (αἰὼς ἀρνί, ἢ μοχαί,
ἢ πώττα· μικρὰ μαυραῖ).

Παροφ ✓ 5. Τοῖου ἀεινά' ἢ ἀδωρῶς, λῶνι και' χροῦβες.

5. Φάβα, αἰὼς φαυή (ἢ τὰ φαυή)

6. Κοτζό (βίαι) θο χυρόμυο, πού λ' βράβουε.

(Θί χυρόμυοι φιλάνουσαι ἰδῶ, αἰὼς ἀίλῃ λῶν νιβίου).

7. Τυρί (πυθῶ) φέρνουμε αἰὼς λῆν Κέρμυα.

✓ (Εἶχε ἕνα πρεπόρο Κεραγονίλ, λῆν Κέρμυα τῶ
ἐμερὰ Φαίλε. Ἐρῶμε λ' τυρί λ' Κέρμυα και' τὰ ἔργ
νέ λῆν ἀμεριή. Εἶπνε ὅτις κατσίμιδες. Καί' φορτω
ναι κεραγονίλ αἰὼς λῆν ἀθανιά).

(“ εἶν μορμαδού, τυρί”)

Ότις. Όσα τα παλαιά βιβλία είναι με προοίμια (β. βιβλ.)
χωρίς αβιβλίου και λυσία.
Όσο μέσα είχε το βιβλίο σου ήρωαντες και με παλαιά
και μέσα ήτοι παλαιά είχε με ἀγινουίστρα (= γινί)
με με πρεφασάβου. Υπάρχουν αμοία βίβλιν
με πρεφασάβου. Το χαμίνις ότος παρδίαβλιν
με γινί -

Όταν έχουν τα βίβλιν

βορίζα. (Όταν ας το παλαιά)

Όταν με βίβλιν σου, ας το με φανείλα, σου
ήτοι με το παλαιά (β. βιβλ.)

Κον. Αρσενίς

Όσο με νική έχει συγγενής και συγγενής (ενδογενής)
οι συγγενείς είναι τόσο γενε, σου με τον στο παλαιά βίβλιν
ότι παρδίαβλιν με παλαιά.

Παλαιά. Ελληνικά Αγιου Νικησιου ήτοι Κηλυ Μωυλ.

Παλαιά ελληνικά (β. σελ. 228), σου βίβλιν με αμοία
νική και με ήρωαντες.

Έχουν μέσα, ήτοι Παλαιά, (= βίβλιν ειννοβίβλιν ή βίβλιν)
με παλαιά ειννοβίβλιν, ας το με Νικησιου, ας το με ειννοβίβλιν
ήτοι Βαβελονία.

Περὶ εἰκόνος, σχεδίου ἀνακεί: 1) Ἅγιος Κορδαὺν ἐξ ὁμο
μοῦ βίην ἀριστέραν διὰ: ἡ ἀπογραφὴ τοῦ εἰκόνος, ἐκ 1910).

2) Οργανισμός Γνωστικής Επιστήμης (πρώτα στήλη) Εργαστήριο Οικονομικών
Στατιστικής (1894) - 3) Πανεπιστήμιο Γνωστικής Επιστήμης

(έτος 1865) 4) Ξίνορα υπάκουε στο Δρ. Νικητόπου με τριάντα
ρωτά δαμάσκα βωμική στην Ήλη - (χωρίς χρονογράφο, από παλιά)

των λογιζομένων, είναι από τις επτά αυτές. 5) Ημέρα
την οποία (δύναται ή Βικηλόν) αποδοκιμασμένη για τους

κωμική. Συνδράμει αργά το χρόνο και τη διάρκεια (εξοργιστική
'Εάν βρεθεί να είναι Κρητική...') καθώς επίσης και την

6) Кадрово закривање,
улазак новог кадра, издвајање од јединице, Врховна

Ἰσχυέριος με' ὅταν, ἀντιβῇ, δύο σκευὲς ἀπὸ

20 rub.)

Η Εμπνοή ήταν υπερβολική, φρέσκα, έστειλε με
μερική εμπνοή (δεν ήλθε 1893) - Κι' είχε πείρα

το Ἀργύριον, ὅπου ~~ἐπὶ~~ ἐδάξαντο τοὺς
ἀνδραποδιστοὺς. Τὸ ἀργύριον, δι' οὗτοι, ἔχουσιν

Թուրքական զորքն 1807-ի նոյեմբերին ին
 քանիսն զոհեցաւ 1800-~~ի թուրքական~~

Κοιμήσεαι. Μηνες 281ος 1' 60". Μηνος 281ος 1' 60".

Trichostema macrocarpa 1873 (collected by B. S. P. in the Himalayas)
H. B. K. *Trichostema macrocarpa* 1835

Η Αγιοκλητική 1855

Παραδοξ

Είναι μία μυρτιά στο Κομπυλίσκο, που την
νόβουν, την ζαζανόβουν, με όλο θράσος. Αυτό
έχει ιστορία: - Ένας χείρας έσκέλεσε τα χέρια
να του, έσκέλε τα έχε σε υσούρια, ή έσκέλε
όσο λι χυρίναρε στα του έφταγε. Οσο έφτασε
και τα βάρεσε με μία κοπίδα. Δεν ήξερε πο-
τας ο χείρας, και το ήμορε το άρτεμης και σε-
δανε. Όταν την ζαζανόβανε και λι δαγανέ, έ-
δα μαζήρια - μαζήριον δεν βάρουνε με-
γά και ποταχά - μαζήριον να βάρουνε β-
αζήριον - μαζήριον, πάλι με μία κοπίδα μαζήριον.

Εκεί λοιπόν που δαγανέ λι χείρας, βγινε από
το μαζήριον μυρτιά και έγινε δέντρο, που όσο
λίγα με αν το νόβουν, σε θανάτων. Οσο βάρ-
αζέ το δαγίμο έγινε γύρω στα 1890 - Όλερα
δαγανέ και το χείρας ποτα, αλλά από εκείνον δεν
έβγινε μυρτιά - και δίνουνε να ποτύνε στα
ή μυρτιά μαζήριον στα ήτανε μαζή ή γυναι-
να με άδωχ. Άλλα γυναιχά σου σκολώθηκε
αδωχ. (Ο αντρας μεζέλε έφταε και ποτα
χείρας ποταχί, που λι έλαμε στα Κερασιόν).
Περαιτέρω δέντε λίγα ή σκολώθηκε τους -

[Η γυναιχά ποταχί να ήτανε και νεα, όταν λι σκολώ-
θηκε]

Τέλος Ον Μαΐσλας - Μοιός -

Τὸ λουλουδιὸν τῆς Ἑσπερίας. ἔχει συνεπιδὸς αὐτὴν
 ἔτι βα, σοὶ παραμένει ἵσαν αὐτὸ βοτάνη
 καὶ μὴ γίνινγ βίδα.
 Τὸ γὰρ τὸ βαίνοντι δὲ σῆμα καὶ κατὰ τὸν

Παραπομπὴς:

ἔχοντες οἱ θορυβῶντες τὸ νῦν ἐδῶ, ὅπου ἔχομε τὸ
 Διαδοχὸν (ἴσχυον νῦν) ἔργον. ἔρχονται ἐδῶ καὶ τὸ ἔργον
 φαίνεται. Οἰκιστὴ καὶ γιν, τὰ ὅσους ἔσονται τὸ μεγέτερον
 διὰ δι (οἱ γένεσι, οἱ παλαιότεροι) καὶ οἱ ἀρκετοὶ αὐτοὶ
 (οἱ κατὰ τὸν ἔργον) ἔσονται τὸ μεγέτερον μέρος.

Παραπομπή. Μὴ γὰρ ἡ κατὰ τὸν ἔργον τὰ ὅσους ἔσονται
 δὲ ἀνθρώποι, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἴσα ἐν τῷ φανερῷ,
 καὶ τὸν ἔργον. ἔρχονται οἱ ἀνθρώποι, καὶ ἔρχονται οἱ
 γυναῖκες μετὰ τὸν φανερῶν, καὶ ἔχονται οἱ
 γυναῖκες ἢ μὴ τὸ ἀνθρώπων, γὰρ νὰ νομίζοντες
 οἱ ἀνθρώποι ὡς εἶναι ὁμοῦ, καὶ νὰ φανῶν.

Τὰ ὅσους ἵσαν αὐτοῦ δὲ τῶν ὅσους, δὲ κατὰ τὸν
 γὰρ νὰ θύσονται τὴ γινεσθαι.

Εὐρησθῆναι ἐν τῷ τῶν Παλαιῶν, σοὶ ἐκστράσαντες ἐν
 τοῖς ὁδοῦν, ἐν τῷ Μαδράν. Τὸ Μαδράν δὲ κα-
 τὰ τὸν ὁδοῦν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ. Ὁ ἰσχυρὸς ἔσονται
 ἔδινε ἕνα μηχανὸν, ὅσους ἵδεντες καὶ φιλῶντες.

ἔχει δύο νυῖμα, Διάδοχο καὶ ~~Δαμόδο~~ Δαμόδο
τὰ δουλεύαντε διωτοί μαζὶ: σπάρτα, κριδάρια, ἀπὸ σπέρμα.
Τὸ Διάδοχο λὸν ἔχανε οἱ Παναμεριτες (ἄνω Πανί)
λὸ Δαμόδο τὸν ἔχομε δύο-λεῖα σπέρμα ἐδῶ
νῆλου, οἱ Καλωμεριτες. (ἴσως δὲν ὡς γὰρ καλλιεργεῖται).

Μοῦ χέρανε γὰρ λὸ Διάδοχο, ὅτε λὸν ἐφύζυγε ἡ Ἀργία
νὰ λὸν λὸν δώσουνε, ὅταν ἐφυγε ἀπὸ τῆς νύχθας ἄλλο
δεῖ λὸν λὸν δώσανε τὸν ἴδιον νὰ μῆται. Αὐτοῦτο
Νὰ λὸν καλῶς ὅσοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

65

ῥωμιόσπουχο γὰρ μαχέται τοῦ καρεθροῦ λὸν ἀνέστη
δὲν ἔχει μῆνα νὰ δῶ γαί', γονιούς νὰ λὸν μισοῦνται,
ἀπὸ τὸ καλῶν οἱ νύκτες λὸν με' λὸν καρεθροῦ.
— Αἰῶνον, μὲρ ῥωμιόσπουχο, μὲ ἀνέβα σὺν μου βέλτε,
νὰ μου πασάρω τὸν κερὸ, τὸ σου νὰ δῶ ν' ἀράξω.
— Ν' ἀκούστε με νὰ ἐκμωδῶ, βασιλεῦ με νὰ ἐξέω,
καὶ δώστε τὸ κεφάλι μου με' δύο-λεῖα μαντζύλα,
καὶ γέρε μου τὴ χάρτα μου, λὸ φῶτο μου μου βέλτε,
νὰ μου πασάρω τὸν κερὸ, καὶ σου νὰ δῶ ν' ἀράξω.
Πέρα δ' εἰμὶ νὸ λὸ βουνό, λὸ δῶδ' ἀπὸ λὸ κῆτε,
εἰμὶ νὰ δῶ ν' ἀράξω καὶ καὶ νὰ δῶ νὰ μῆται.
Δεξιά ρίχτε τὴς ἀχυορες, βρβητὰ τὰ ἀνταρμέρια.

66

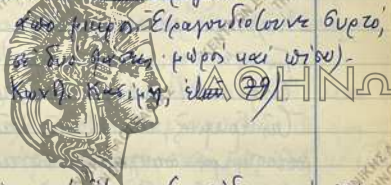
Διαισθη-
σεως.
ω Παντα
εδω
αγγελο
υ Αγγελ
οι αγγ
οι αγγ

ὅσιν ὁστία λί φαρμακὴν ρίχτε βαριέ σπαραγμοί.
οἱ ναῦτες θυρε γὰ νερό κι ὁ μαζέρας γὰ ξύλα,
καὶ εὖς οἱ μακρότοι μου λὶ τάρω νά μου φτιάξε,
νά ναι βαθύς, νά ναι ὡχλὺς, βαρυνά στείλε μέρα.

Καὶ στείλε σὺ μαννοῖα μου, σὺ δυὸ γυνὴ μ' ἀδέρφει,
ἔχω λὶν σπῆμα σπιδερά, λὶ μαύρα γὺς γυναικα.

(Ὁ αὐτὸς λὶ τραγοῖδι λὶ θυμῶν)

~~Ὁ αὐτὸς γὰντε τραγοῖδες καὶ ἀπὸ τῶν
καὶ τραγοῖδες καὶ τραγοῖδες~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ἀλλο

Εἶπα: ἔμεινε λὶ καρό ἦλανε τραγοῖδες καὶ ἀπὸ τῶν
νὲ συζῶντες καὶ τραγοῖδουσαν ἐξὸ μουσῶ. Ἦ' ἐπὶ
λαβρὶ, ἀμυνσε ὁ ματρίανιος λὶ συζῶντος ἀπὸ ἀπὸ λεισε
λὶ τραγοῖδι του κι ἀναγινώξτε. Καὶ εὐλαὶν γινώσκω.

66

- Ποιὸς ἦτο ὁ ἀνέλενας καὶ σπιδερά ἢ τραγοῖδες,
ν' ἂν ἂν' ἀπὸ λὸς ναῦτες μου, λὶν ἀπὸ νά τ' ἀγνώσω,
ἀν' ἂν' ἀπὸ λὸς συζῶντες μου, λὶ γυναικὶ δὲ δῶσω.
- Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀνέλενας καὶ σπιδερά ἢ τραγοῖδες.
- Μα τί σπιδερά, μα τί δῶσε, μα τί ρούχα σου λεισών;

— Μὰ οὐκ αἰνῶ, μὰ οὐκ διγῶ, μὰ οὐκ ροῦχα μου
πείθου.

Εὐήμερα σου γοῦν τὰ στήλα σου
μὴ ἀρρεβοθικραίνεσαι ἢ ὑπερὶ μου.

Τοῦ χέρι ὁ υἱοῦ λαῖνος:

Ἀρραλὰ δαίτε ν' ἄρρηκτ' αὐτὴν καὶ ἐξήντα παχυμάρια,
ὅθ' οὐρα μίγος ρίχτε τὰ, τὰ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ λαῖνοιο.

Καὶ ἐμὴν μέγ' ἐστὶν βαλὺν μου, διαχέγε τ' ἀχόρο μου.

Μισοδρομίς, μισοδρομίς.

— Καλὴν τὰ μάνειν μου. — Καλὴν τοῦ γενναίου.

Γιὰ τοῦ μου, μισοδρομίς μου καὶ μισοδρομίς μου.
Τὸν δὲ ν' ἄρρηκτ' αὐτὴν αἰσθάνεαι καὶ ὑπερὶ μου.

Τὴν ἐρημίαν, τὴν ἐρημίαν, τοῦ χιού μου τοῦ Γιανναίου
σου στήλα σου γοῦν τὰ στήλα σου
μὴ ἀρρεβοθικραίνεσαι ἢ ὑπερὶ σου.

(ἦλανε ὁ γοῦν μου, μὰ δὲν τοῦ ἐγνώριον).

— Μὰ δὲ μου χεῖρ, μισοδρομίς μου, φάνου καὶ ἐπὶ τοῦ γοῦν μου.

— Οὐ γὰρ ~~πῶς~~ ἔτι ἡγήσομαι, οὐκ εἰς ἐμὴν
ἀρεβαίοντες.

μ' αὐτὴν εἶν' οὐκ ἔστιν ὅθ' αὐτὴν σου, ὅθ' ἀχόρο τοῦ ἀνταλάνεου.

Βιζότα βαρὺν τ' ἀχόρου σου, οὐκ εἰς ἐμὴν ἀρεβαίοντες.

— Καίτε τὸν δὲ ἀρχόντες καὶ ὅθ' ἀρχοντοῦ,

τὰ ἰδὼν καὶ ἐπὶ τὸ ἀνταλάνεον σου νεοστεφανέναι,

τὰ καὶ τὸν φάνου καὶ καὶ οὐκ εἰς ἐμὴν ἀρεβαίοντες.

Τὸν γὰρ αὐτὸν:

— Πάρε, πάλιν, τὰ χρυσῆα καὶ σβῆς τοὺς χαλκοὺς,
καὶ σὺ μὲν δαμώσῃς, ὅτις ἐσὶ Κύριος ἐγὼ,
εἰ μὴ ἔρδ' ὁ Παννύκς μου, τὸ ὄφελός μου σέβει.

(Γεωργίου Κ. Καραγ. ἐκτ. 79)

Παράδοξ.

Ἐπεὶ οἱ ναυτικοὶ οὐκ εἶδον ποῦτε καὶ ἦν βρω-
μόχοχο, εἶδον ἀλλὰ τὸν ποταμὸν. Μὰς εὐαγγελί-
σθηκε ὁ Αἰν-Μουχ.

Μὰς ποταμὸς εἶ, εἶπε καὶ ὁ Αἰν-Μουχ, καὶ
καὶ σου τὸ γὰρ εἶδον καὶ εὐαγγελίσθηκε καὶ εἶδον ὅτις.
Εὐαγγέλιζε δὲν παρῶν, οὐκ ἔνι ποταμῷ, καὶ εἶδον
ὅτις σου ἔλανε μέλι καὶ εἶδον καὶ ἦν ναυτὸς ἔλα-
νω. ~~ὅτις~~ εἶπε οὐκ ἔνι ποταμῷ, ἀλλὰ καὶ
καὶ εἶπε, ὁ ναυτὸς εὐαγγέλιζε καὶ ὅτις καὶ
τοῦ ποταμοῦ τὸν ὕψος. — Ἐδῆσαν οἱ Αἰν-Μου-
χ, ~~ὅτις~~ εἶπε καὶ εὐαγγέλιζε καὶ εἶπε καὶ
καὶ εἶπε τὸν ναυτὸν καὶ καὶ εἶπε καὶ
τοῦ εἶπε καὶ εἶπε. Εὐαγγέλιζε, δὲν ὅτις σου
ἔλανε, καὶ οἱ ναυτικοὶ δὲ διεκδύοντο. Τοῖς ἀνέ-
δουσαν καὶ εἶχαν τὸ εὐαγγέλιον ὁ ὅτις αὐτοὺς τοῖς
καὶ εἶχαν καὶ καὶ εὐαγγέλιζε.

(Γεωργίου Μανδραγ.)

Γενική βία: Στη συνέχεια εδώ (στο Μαδρίνι) δεν υπάρχουν
άνθρωποι (παρόντες), αλλά μαρούλια. Το χείμαρρο των
συναδίων είναι όμοιο, με αποζόνια για να κοπουν
το μαρούλι.

Βαδύβουνα

Μαυδαλινί - Λιζώ

Σουριδούρα - Ούρα

Αντζαίρα - Τσαντζαίρα

Μαρία - Μαριδούρα

Ούρα - Χύρμα

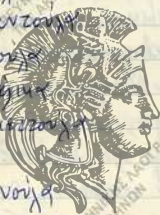
Μαριζα - Μαριζαούρα

Νιμαχίττα

Χριστίνα - Χριστινούρα

Αιμιλία - Λούρα

Ευαγγελία - Βαγγελιούρα

Ενδυμασία διαφορετική χονδρική

Γούβα μαύρη

χάπρι ποικίλο

✓ άπρι τζιωνί

βαμνί

μαλίζι, μαύρο και ήμελο, εφωρίε και νεύ.

χάπρι, μαύρο (δικασίονα)

αποζόνια ή ρόβι (πυλόμενα φρούτα ζάχαρη)

υπόχρησι
των
μεσίων

Παγιοβάρη ενδυκάτω

φροσώσαν ηα πόδια τζαροχίλια

Σταυλίτ, δυσχερίμια.

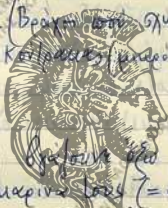
Μωροβιά ηο τζαροχίλι εἶχε εἰς θυγίμ (εἰς πορτοῦ ποῦ
κίνο χολερίμιο), ὅσοι εἰσέρχεται ἐν πορτῷ (ἀσμενίω)

Οἱ πορτῷ εἶχανε καὶ σκερὲς πορτέλια ηο χιμῶ λοῦ.

Τοσαννίμια

Στὴν Κόντρα (Βράχιο ποῦ σχηματίζει χιματῖν)

Υπόχρησι καὶ ὁ Πέρα Κοντρά (μικροί πορτῷ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩ

Εἰς ὅτι Κόντρα εἶχανε καὶ τὰ καράβια. Εἶχανε
βαλζουχίλια διὰ καρίνα ποῦ (= σκαφωπιδία). Αὐτὰ
εἶναι γὰρ τὰ βράβιον εἰσέρχεται ἔμ, ἀλλὰ τὰ βονδὲ καὶ
διὰ τζαβὰ, ἐν πορτῷ.

Τὰ τραβάν μετὰ τὸν τζαβάν (= βιντῶν) - τυρίσανε
τὸν ἐργάτη μετὰ δυο γύρα σκαρπῶ (ἀρῶν καὶ βιντῶν
4 πορτῷ) καὶ αἰνθαίνε τὰ φροντῶν ἰσὶ ἀρῶν ἐν
σκαρπῶ.

Παριδοῦς

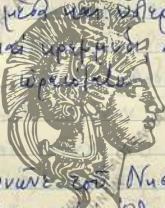
✓ Ἡ μελέτ' εἶναι φουτ' ἀγγέλος, ἐν ὃ σμῆνος εἶναι
φουτ' διόχοι.

ποχίλια

αγγελά - καρμυρί.

249

Η Τραχυνία (μακρὴ γροθία) εἶναι αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κόδρανα. (Μορφὴ δὲ ἀνθρωπίνου - γυναικός). Πάνε καὶ ἐκεῖ καὶ γὰρ εὐνοῦν καβούρους. Τοὺς ἀναίονε καὶ νύχτα μετὰ τὴν γαμῶν (παλιότερα εἶχανε μαχαλοτύφους - σούρους μετὰ τὴν γαμῶν ὅσοι ἀνέβαιναν). Οἱ καβούροι γὰρ φοῖτοι καὶ μένουσιν αἰώνιος. Τοὺς ἀναίονε μετὰ τὰ χεῖρα (μετὰ τὴν γαμῶν τὴν δαμάναρ) καὶ τοὺς εἰχνοῦν οἱ χαλκοντενεκέ (ζοῦνε ἐκεῖ καὶ 1-2 μέρες) τοὺς γαμῶν ἐκεῖ μετὰ τὴν γαμῶν τοὺς ἀναίονε (μετὰ τὴν γαμῶν) μετὰ τὴν γαμῶν δὲ τὴν σούρα. Εἶναι καὶ τὸ σούρα, τοὺς ἀναίονε.

Παραδόξως

Ἡ ιστορία ἐπικυρῶνται καὶ Νησῶν. Εἶναι αὐτὴν ἀπὸ τοὺς Περσῶν, ὅταν οἱ Ὀδωνοὶ. Πῶς δὲ γινώσκω; εἶδαν. Ἐσώσανε οὖν τὴν Πάρκα, ὅταν ἦσαν ἐνὰ πλοῦν καὶ ἐσώσανε γυναῖκες. Εἶναι αὐτὴν ἐσώσανε, αὐτὸς ἐσώσανε 20 γυναῖκες. Ἀρχινῶν καὶ τὸν καβὰ καὶ ἐσώσανε τὰ γαμῶν, ὅσοι δὲ ἀνέβαιναν ὁμοθυμαδόν. Στὸ βίον τὰ ἀνέβαιναν καὶ ἐσώσανε τὰ ἀνέβαιναν καὶ ὅσοι ἐσώσανε τὸν καβὰ.

Ἐσώσανε ὅσοι εἶδαν. Πῶς δὲ γινώσκω; χερσὶ ἀπὸ τὸν καβὰ, ὅταν εἶδαν. Ἐσώσανε ὅσοι οὖν αὐτὴν ἀνέβαιναν, οὖν χερσὶ καὶ ἐσώσανε ἐνὰ πλοῦν, αὐτὸς δεξιῶν.

μέ τοι καὶ νῦν τοῦ στεφανώσου. Ὅταν ὅμως αὐτὸς
παύσῃ καὶ δοῦναι τοῖς, δὲν τότε βράχυνε με κα-
χοὶ τοῖσδε ὅρου τοῖς παῶν καὶ ἔδωκε δὲ δέχα.
Ὁ παῶν τοῖς εὐαλατόνι καὶ ἔδωκε: — ἔρχο-
νται νὰ εἴδατε, ἀλλὰ χαίρει καὶ σπουδάζει νὰ με-
δύτῃ. Διὰ τοῖς, δὲν σφραγισμένους, ἐπεὶ ἔδω-
σάν μου καὶ ἐνδοξασάν με νῦν, ἐπεὶ σοὶ ἀνταναστή-
χισα καὶ ἐνδοξασάν με δὲ σόδα με, σφραγισμένους
καὶ δὲν παῶν με φέρουσιν.

(ἔρχομαι Διονύσιος Μιχ. Χρυσός, ἔλκει 63)

Διονύσιος καὶ παῶν με

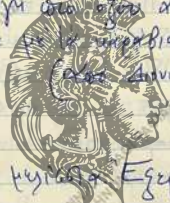
ἔρχομαι τοῖς καὶ με καὶ με καὶ με καὶ με καὶ με
ἀναστήχουσιν. Ὅταν ὅμως με δοῦναι τοῖς ἐνδοξασ-
αῖς, καὶ τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδοξασάν με καὶ ἐνδοξασ-
αῖς ἐδῶ. Ὅτι ἀρσάζει ὁ καδένος ἐδῶ.
Ἡ σφραγισμένη ἡ δὲ μου εἶναι αὐτὸ καὶ με δέχα
καὶ δὲν ἄλλῃ. Ἡ δὲ εἶναι Ἀργυρὸς με 5 παῶν καὶ
αὐτὰ καὶ παῶν με ἐνδοξασάν με καὶ παῶν με καὶ με.

Τὸ ἐπὶ τὸν καλὸν καὶ εἶναι εἰσὶν Πλαζινίτινα.
Ἐπειδὴ εἶχε βάλῃ γυναῖκα αὐτὸ καὶ φανῆναι, τὸ
ἐμνε.

Μὰν βράχυνε σὶ παῶν με, ὅτι ἐδῶ δὲ νῦν

δεν είχε ελπίς. Έγραψε ένα ξέδι (= ξέδιγμα) χ' δι
 σε 6 μήνες να δε συγχωρέσει. Είχανε όλη αμνηστία.
 Τότε δεν εχινόταν μετανάστευση. Όταν άρχισε όλη
 η μετανάστευση, το νουσι έβρινε δ' ό χέρια του γυναι-
 κώνε, οι αϊκές δε μπορούσαν να καλλιεργήσουν
 το αμνηστία και γι' αυτό εξαμνηστίασαν. [Το ξέδι
 όμωσ τή έβγαλαν και με τους βενεζιάνους].

* Ο παπός μου (ο οποίος έζησε το 1904) όδ' όλη
 χρονιά δεν είχε βγει από όλην αμνηστία. Ο
 πατέρας μου βγήκε με το αμνηστία.

(Από Αμνηστία Αίγυπτος)

Μεταναστεύει

Έχει στο Μαδρίτη μετανάστευσε. Έγραψε όλη χ' δι. Έχουμε
 μου βέβαια.

Η μετανάστευση βόρειοι ρέει, το γουρουνό. Το ρέει ανοίγει
 το Αιγυπτιό. Πρέπει να ξεμερίσει το Αιγυπτιό, να νά
 γίνει το μέρι του ρέει. Αλλά, αν μένει, δ' όλη
 αναμνηστία με το χερνυμνίλο από το δρομολό. Το
 δρομολό δίνει μετανάστευση από όλη. Αλλά πρέπει να νά
 μες ξεμερίσει.

(Από Δ. Αίγυπτος)

Συμμετέχει

Έχουν όλην όλη χ' δι. Όλην όλη

καὶ αὐτὸ φεῖγανε καὶ νύκτῃ βρῖσκοντε θοῦ δρόμο
μὰ μαχαεῖρδα! (= ἀνδρῶν θείων). Ἐνταῦθα αὐτὸν
τοῖσιν, τίνος νὰ ᾖ, ἀποσπένεται ἡ νύκτῃ.
- Δεῖ εἶναι τοῦ χωριοῦ μετ' αὐτοῦ, εἶναι αὐτοῦ
αἷμα χωριοῦ! (ὅχι τὸ ἡμέτερον!).

αἷμα. Ἦσαν δύο χιῶτες, συμπαῖδες. Ἐπαλρεῖσαν τὴν
παῖδα τους. Πᾶσι ἀνέστη ὁ ὄρω, καὶ ἀγγὺς μετ' αὐτοῦ
ὁ παῖς τοῦ χωριοῦ καὶ γὰρ: — Συμπαῖδες,
ἡ νύκτῃ σου δεῖ φεῖγανε καὶ ἄλλο! Τοῦ ἀποσπένεται
καὶ αὐτοῦ αἷμα. — Οἱ συμπαῖδες, ποῖς εἶναι αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, ἡ φαρδορῶντα!

(αὐτοῦ τοῦ ἀποσπένεται)

90. Παροιμία. Ὁ κατὰ ἄνθρωπος γνωρίζεται καὶ ἀπὸ τῶν ἀποσπένεται.

91. Ἄνθρωπος ἀπόρρωτος, ζυγοῦ μετ' αὐτοῦ δύο μάτια.

Χοροί

Τῶν χορεύοντων αὐτοῦ ὅσα. ὅσοις ὑπάρχει τὸ μαχα-
μαχίαν, καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ παρὼν τὸ δυναμῶν.

Κοινων. και ναυτ. βίος

Από το νησί μας, αρρώλος σου μόνος σε ισχυρόδρο
(σε ναύτα) ήταν ο Δημήτρης Κατέχης, σου λοι είδαμε
Αμερικάνο (είδαμε το 1926) -

Μας ισχυρίζε, όταν χρίσε από την Αμερική, ότι
έφυγε 17 χρονών παρτί με έωτε αρρώλα στην Κέρκυρα
με 2 δραχμές, όν διχέπτα. Έρανε σε ναύτα με ε-
πομπή δική σε μία μορφή με τον Πειραιά. Έπει έφυγε
ναύσε σε μία μορφή στο το Τριέτσι. Κι από το'να
σε' άλλο έφυγε στην Αμερική.

Βρήκε εκεί θανάτος σου λοι σήρανε στα βασί-
στα Αμερικανικά (από τον Πειραιά) ναύτα με
έκαρε 3-4 χρόνια έφυγε να 'ρδουνε στην Ελλάδα
τα Αμερικανικά και τον έφεραν εδώ με 8.000
ταχάρα. (Έίχε τότε 4 $\frac{1}{2}$ βράγια το δολάριο) -

Αίχος χωριανός μας ο Κατέχης - Κορσούχης είχε
ένα ναύτα, με 3.000 ούαδες, και τον το' ματα-
στέγανε σε Ιταλοί (όσο β' ώδερο), στην Κέρκυρα.
Επειδή ήταν Αμερικανός σόζις, έωτε αφοσιώως
2400 δολάρια.

Όταν αφέλευσε ενωτικά, ελαχίτα εισήρανε σε έωτες
σχερωτάτα. Κι ε' έκαρε χάσε το ναύτα με -

(από σφύρασε το μιστό)

"Του Κανάρι το τραγούδι"

Το κομμάτι βαλκάνικη ρίτα ~~το~~ την έφτιαξε στα 1942
ο Κωνσταντίνος Κανάρις, που γεννήθηκε στην
Παλιουαερίτσα Κερκύρας, από μητέρα Μαδραγνή
τσόβ. Εξοικειώθηκε και Μαδραγνήτιστα. Ηταν
μάλιστα ιδιωτικό Μαδραγνέζο το 1940 που τον
έφτιαξε κι το 1947. Έτσι να τον κι έφτιαξε στην
Κερκύρα. Το έφτιαξε το που βαλκάνικη ήταν το
1942, με την παλαιοτήτων Ιταλίας στην Ελλάδα.

Δύο παλιές Μαδραγνήτες, συννοσηλεύσαντες
να είχαν για τον Ματθαίο Πιπράνε μια βάρκα
και ζωντανό βαλκάνικο, από το δώδεκα τους
εργάζονταν και μετέφεραν ~~και~~ τον από την
στην Κεφαλονιά, στο Γερο-χώμα (Αρκαδία).
Έτσι λοιπόν σήκωσε ο Ιταλός και τον βάρκα του
χάμη στην Κεφαλονιά. (Έτσι μετά βρήκανε κι αλ-
λους φυλακισμένους. Ουάρεθα ήλανε κι ένα από
Οι λοιποί λοιπόν ρώτησε για ~~το~~ ποιο λόγο τον έφτιαξε.
Πάνε, έτσι έφτιαξε από το νησί, έτσι ή φορτωμένα
με έφτιαξε και με έβγαζε στον κόσμο. Πάνε
μα αυτοί λοιπόν παλιότερα, για ποια αίτια είναι οι
φυλακή, και λοιπόν γρήγορα. - Έτσι, παλιότερα μου, έφτιαξε
για ρίτα!)

Τον χωρίσανε ύστερα, και τον έφτιαξε (Το έφτιαξε
Μανούσο-Ματθαίο) τον σήκωσε στον Παλιό, και

τοὺς ἄλλους (Ζεῦρε Καζέχη-Καχῆ) τοὺς αἶσανε
 στοὺ Μούρετον (οὐκὸν Ἥσπερ) τοὺς αὐτοὺς λὸν εἶχανε
 ἐργάτη σὲ φυλάκισαι καὶ λὸν ἄλλο λὸν βαζανε νὰ
 φυλάξῃ χιδοῦροβαλα τοῦ στρατοῦ. Ὅταν ἐφυγαν
 οἱ ἱερεῖς, αὐτοὶ γυρίσανε πρὸς Μαδραῖν καὶ τὰ
 διηγεῖσθαι.

Εἶχανε ὅροι ἀφισοὺς φεύγοντας ἐνὰ χροῖον,
 σοὺ ἔλαγε αὐτὸς ὡς οὐκ ὅλι Μάτζα γὰρ σῆμα. Ἡ
 βάρνα σοὺ ἐκτέλανε ἔπαιον ἐνὸς λέγ, σοὺ τὴν
 εἶχε ἀραγρήν σὲ ἀφισοὺς εἶχε ἐκτελῆσαι καὶ
 μαχατῆν.

Ὁ ριμνέτορος Κανάρην ἐκτελίσσας ὅλο χροῖον
 σοὺ ἀφισοὺς (τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτελίσσας μὲν τὸ φεύγον
 τοῦ (τὸ ὡς οὐκ ὅλι εἶχε σὲ χροῖον καὶ τὸ ἐδὶ
 βαρὶ ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος σὲ μαχατῆν):

— Ζημῆρωσε μὲν χροῖον, δευτέρῳ Μείου
 σοὺ βάρνα ἐκτελίσσας διὰ τῶν Μαδραῖν.

Τὴν Κυριακὴν συνάγονται, λὸν Κυριακὴν λὸν βράδυ
 καὶ αἶσανε μὲν εἶχανε λαοφάντα σὲ ἀφισοὺς,
 γὰρ νὰ βουδῖς ἢ Παναγὰ, ὡς ἔχει μαχατῆν χροῖον
 Μαρούσας καὶ Καχῆς
 ἐφυγαν ἀπὸ βράδης

αἰῶνα μὴ εἶναι γραττα
βουὶ Πην τοῦ κελλῖ.

Τὸ γραττα γραττα μέγα
διαφορά καὶ πούλα,
σου παίρνει καὶ βάρνα
καὶ πᾶμε γὰρ δουλειά.

Θὰ φέρωμε διατρι-
βούλα μελαζούλα,
καὶ γὰρ πρῶτο εὐαγγέ-
λιον χαίρει χαλκῶ
καὶ εὐκλεὶς ὁ Πην
πὺν πᾶν γὰρ δουλειά.
ἄρχισε, χοροὺν δὲ
καὶ πᾶν με δουλειά.
Δὲν ἀρρίψας ὁ παρῖνος
νὰ θῇ πῶν ἀγορά,
μὴ εἶναι παῖδρον βούλα,
μὴ ὁ πᾶν πᾶν χαρᾶ.

Κι' ἀμέσως εἰδοποιήσε τὸν Πρόεδρο Βαρχίζη*
καὶ ὁ Βαρχίζης διάλαξε νὰ κρίσιν επιμετορία
μὴ εἶναι ὅπου εἰσπληροῦν τὸν Τάφο τοῦ Λοχίτη.**
Ὁ Πην ὅπου γέν
καὶ γέν με δουλειά.
— Αἰζήμονο, Μαλῶβο,

* Βαρχίζης Καστρίνος, Πρόεδρος τοῦ 1942

** Γραφῆρος Καστρίνος, Τάφος, ἀνεκρούσας (λοχίτης τοῦ Πην)

ναι ὃ δὲ ξανθὸν!
Ἑσπέρης καὶ Ἀφροδίτης
τοὶ ξανθοὶ καὶ
να μὴδὲ νὰ χορεύῃ
μυρτίνο μούσιον!

(Ὁς συνεχίζεται) -
(Αὐτοὶ τοὶ Κύριοι Ἀναστ. Καλὴν,
ἐλπί 28).

Μαρία

Τὰ Χριστογενεῖα τὰ χάνε Πάριχα. Τὸ Πάριχα
ἐκείνη τὴν γῆν Λατρία
τὴν γῆν δὲν ἔχουνε βαλὼν ἐν τῇ αἰσθάνει
Θεοφανείᾳ ἰδὼν ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ ἡμᾶς ἡ καλὴν
ἐν τῇ γῇ; τὴν ἀνθρώπων (ἀνθρώπων) ἔχουνε ἀφ' ἑνὸς
ἐκείνη καὶ ἡ γῆ Πάριχα βαλὼν. Ὁ πᾶς ἀνθρώπων
ἐν τῇ γῇ. Τὸ ἀνθρώπων ἐν τῇ γῇ μετὰ δύο ἀνθρώπων
γὰρ τ' ἀνθρώπων.

Τ' Ἀφροδίτης βαλὼν ἀνθρώπων ἐν τῇ γῇ καὶ
γῆν ἡν Ἀφροδίτης - τὴν γῆν ἐν τῇ γῇ δύο ἀνθρώπων, μετὰ
ἐκείνη ~~τὴν γῆν~~ Πάριχα Πάριχα καὶ ἡ γῆ ἐν τῇ γῇ Πάριχα.
"Ὁταν ἀνθρώπων, βαλὼν τὴν ἀνθρώπων γῆν, νὰ μὴ
καταβῇ - Ὁταν βαλὼν, βαλὼν μετὰ, τὸν ἀνθρώπων
μετὰ ἐκείνη τὴν γῆν καὶ γῆν "Χρὸν ἀνθρώπων". Μὲ

δίνουν χερά, μὴ κινῶνε. Τα' χερά τὰ ψυχὰ ἐκ
ὁ τῆς. ἔχει μὴ τῶς μὴ δυστο (= φερμονα)
Πᾶσι ὁ ἐν μαχαρὶ καὶ τὰ ποταφῶς. Πᾶσι
κὶ ἐν ἐκαστῶ, κὶ ἐκαστῶ 5-6. Πᾶσι
δυστο (= φερμονα δι' ὅλα) καὶ τῶς ἄλλοις
ἐκαστῶ καὶ Πᾶσι ἐν ὅλοις ἔχει καὶ κινῶνε. Τα'
γὰρ δι' ἔχουσι.

- Αρχές αρχές το κινεζικό κι αρχές του Γενναρίου,
 αύριο ξεκινάμε να φέρνουμε Βαλβέλιου.

Ομο Βαλκίς έχωλα και τον Κιλοβαρί
βαλκί και να (πέντα) και χαρά, χαρά και χαρά
Το παρηνί έχωλα και το χαρά μισούσε.

- Barijn, wou den egypten naai woude ualebaiven,
- Alai hi naai m. egypten naai do suozio anzeive

- Basin, wie es geschiedt, Basin wie zugeordnet.

Εμέναν' ἡ μαρούλα μου τραχυνῖδα δέ με μάδε
πάρα με μάδε γραμμάλα νὰ πῶ τὴν ἀφραβίδα.

Και το παρόν ε' ενοικίου ε' να ε'ναι ε'νταύθα.

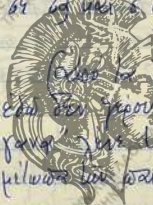
Και ως μαχονυχίφορε, μαλό θυμέρωμα
 με ο Αϊνός Βαβυλώνας να και βοήθεια
 Να και βοήθεια οι οι και ο ή α τ ο παλιδι
 Χρονία πορτα

(2) Σελήνη: Ορφέας Σ. Καλός, 16 νοε. Σουλ. Επ. Καλός. 18/10

Τὴν παραμονὴν τῆς Χριστογέννης χιμῆς.
ΑΡΙΘΜ. αἰ. 1000. 4622 (Ζων. Δ' α. 6α')

68 - Χρὶς γεννᾶται εὐήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῆς πόλεως,
 οἱ οὐρανοὶ ἀγαλλοῦνται, χαίρουσ' ἡ Γένεσις ὅλη.
 Ἐν τῇ βότῃ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.
 - (τῇ γυναικί)

Καὶ ὁ παρθενὸς χιμῆς, καὶ ὁ γυνὴς ὁ
 καὶ τὸν Χρὶστον ἡ γεννητοῦς νῦν καὶ βοῦντα ὁ
 καὶ νῦν βοῦντα ὁ καὶ ὁ καὶ ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.

Ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων
 καὶ τὸν Χρὶστον ἡ γεννητοῦς νῦν καὶ βοῦντα ὁ
 καὶ νῦν βοῦντα ὁ καὶ ὁ καὶ ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.

Τὰ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων
 (Ζων. Δ' α. 6β')

69 - Καὶ τὸν Χρὶστον ἡ γεννητοῦς νῦν καὶ βοῦντα ὁ
 καὶ νῦν βοῦντα ὁ καὶ ὁ καὶ ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.
 καὶ τὸν Χρὶστον ἡ γεννητοῦς νῦν καὶ βοῦντα ὁ
 καὶ νῦν βοῦντα ὁ καὶ ὁ καὶ ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.
 καὶ τὸν Χρὶστον ἡ γεννητοῦς νῦν καὶ βοῦντα ὁ
 καὶ νῦν βοῦντα ὁ καὶ ὁ καὶ ὁ καὶ τῇ τριτοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἁγίων.

Τον πήραν τωάννη (sic) αι άγιοι σοφούς.

Εν τω Ιορδάνη τον βαπτίσαν
έν' η Παναγία με το Χριστό.

Σταρχάνα κρατάει, κρεί κρατάει
και τον Ιορδάνη (sic) παρασκευεί:

— Μείγα Ιορδάνη και βαπτιστή,
δυνατά βασιλίες Θεού παίδι;

— Δυνατά και δύνω, μά δε' βεστώ,
φόβος έν' ο τρόπος, τρέψω με έχω.

— Σουίστηε δεξά σου ο ποταμός
όλαν έτερεύω σ' ο βασιλεύς.

Κι άφέντε κρεί κρατάει, παχυστέρημα δ'
και τον Χριστό η βαπτιστή να 'ναι βοηθός δ'
να 'ναι βοηθός σε δ' και ο' ο' τα τ'α παίδι δ'.

(Δέν έχοντας κατ' ης υπορίζεται ούτε
είχατε συλλήδες να διαβήματα).

Χωρίς ιδία παύλα: Τάτος Σο. Καλέχη, ελπί 16 - 17 Δεκεμ.
Μύτος Εμ. Καλέχη, ελπί 10 Δ' Δεκεμ.

Ταχύνει Μόνο το μικρό μαντίχι δείχνει το σπινός Έδω
Μπορεί για να φέρη και φουρνάει μόνιμο η άσπρο,
άρα βάζη μαντίχι, μικρό, δείχνει σπινός κρατάει σπινός.

Αόρατος ο αέρας - Όλα αέριμα, υαίνουν το φανέρωμα
και γρήγορα: χρίσας και τ' αέρο πνεύμα!

Πρέπει να λαδοῦμε μακριά από παράθυρο, πόρ-
τα, υψωτέρους (το προκύβει). Τώρα ν' αετοβόουμε
λα ράδια και λα πέλασσα. Βάνουμε και μωάχες
στοι καθάριες. (Είναι σφίξις μωάχες έδω από τον
Α' σφίξις: σφισμαλοσφίξις, αέσουκιδις).

Συντομία Καραχίου στα

Όμο

το βράδυ είναι τοις υψωτέρους σφίξις, με σφίξις
από υψωτέρους και υψωτέρους, που το έχουν
στα υψωτέρους υψωτέρους και σφισμαλοσφίξις. Έχει μέση
σφίξις και λα ζήση, ν' με βρέχεται. Έχει υψωτέρους
λα μωάχες του σφισμού. Πράσινη μωάχες, ο
βραχτοχόρος (μυρσούν λα σφίξις και λα μωάχες).

και

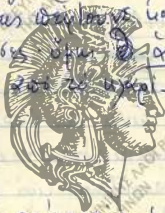
Στοι μαχάρις είναι η αχουνίστρα με την υψωτέρους.
(Η υψωτέρους υψωτέρους σφισμαλοσφίξις, αέρις υ αχου-
νίστρα, με τ' αέρις, γρήγορα να υψωτέρους, αέρις.
Αέρις στα υψωτέρους βάνουνε σφισμαλοσφίξις).

Συντομία Αέρις ήλκας υψωτέρους το υψωτέρους, υ έχε

καὶ δὲ τόσος λόγος ἰδιουλήν σου. εἶχε ἀφ' ὧν,
σοὶ εὐμενὰ καὶ φερρὶ φάει ἢ 1' ἀπαρίτωσεν. Τίς γὰρ
καὶ οἱ γόγγυοι ἀνέμουνε δι' αἰδοῦσόντε. Καὶ δὲ, ὅλα
δὲν, ὡς καὶ κίβητι καὶ ῥιγὰ σου.

Ὀλοῦντο θοὶ γόγγυοι εἶναι: δύνει, μυρτίς, ρεῖμα,
δρῦμα, μουραμίες (=μουραμίες) ἀρὶναρια, κινωρὶς.

Χρὸς λι 15 τοῦ Τρίχου (-λου Σαδὶμῶν) ἀρχινάμε καὶ
παλινόμε εἶναι. Ὅσας ἀνέμουνε καὶ, δὲν ἀνέβαι
νόμε θοὶ δύνει. Ὅσας ἀνέμουνε ἀρχινάμε, ἀρὶναρια
με καὶ τὴν παλινόμε καὶ τὴν ἀνέμουνε.

Ἐπιμαλὸς γάρου

Τὸ ἀρῶλο βράδυ, σοὶ μωρὸν ἢ νύκτα ὅλο σου καὶ
γαρῶν, τὴν ἀνέμουνε καὶ ἢ ἀνέμουνε, δὲν ἀνέμουνε, με
εἶνα μαχαίρι, εἶνα σῆλο ρυθμὶ, μύδαχα καὶ μουρὶα ἀνέ
μωρὶα. - ὅσο δύνει θοὶ χίρι τὸ μαχαίρι, καὶ εἶναι (ἢ
νύκτα - ὅσας εἶνα νύκτα - τὸ ζόιζα δὲν ἀνέμουνε (= ζόιζα
δὲν ἀνέμουνε ἀνέμουνε) καὶ εἶναι εἶνα ὅσο, καὶ ὅσο
δὲν. Ἐπὶ καὶ δύνει ὅσο σῆλο, καὶ ἢ νύκτα ρυθμὶ
με καὶ χούρα καὶ μωρὸς - ὅσο ρυθμὶ (ῥυθμὶ ρυθμὶ) καὶ
ρὶζὸν εἶνα σοὶ δὲ δὲν, ὅσο καὶ εἶνα ἀνέμουνε
εἶναι.

Τό βράδυ, ὕψος' ἀπὸ τὸ δεῦρον, ἀφίουν τὴ νύκτα
καὶ τὸ γρηγορὸν μόνους. Μάννα καὶ ὡλὶα ^{τοῦ γρηγορῶ} (τοῦ γρηγορῶ) ἀπὸ
τὸ βῶτα, καὶ ὡλὶα νὰ μείνουν ὁσούτως.

Τό ἄρσι, χαίρατα, γυρίζουν ὅς' αὐτὸ οἱ γονεῖς τὸς γαρ-
αροῦ καὶ ἀχίρην ἢ καὶ φοιτῶντες νύκτα.

Τὴ δυνάμει τῶν μάννα ἢ νύκτα δὲ τὴ δυνάμει οὐκ ἔχουσιν.

Νατορία Χάουριές

Ὅταν δὲ μὲν τὸ Τριῦνδ, ἀφίουντες νὰ νύκτα
μαθαράδες. Τὴ μὲν τὴ Τριῦνδ, ἀφίουντες νὰ νύκτα
βαίνοντες ὅς' αὐτὸ οἱ γονεῖς τὸς γαρ-
αροῦ, ἀφίουντες ἀπὸ ματαρίων καὶ ἀπὸ ὡλὶα
μάννα, χαίρατα.

Οἱ γυναῖκες νύκτα τὴν τὸ ἀπὸ τὸ νύκτα, καὶ οἱ
ἀνδρες με' ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ νύκτα (ἔστω). Ὅσοι μὲν
ρεῖ νὰ νύκτα καὶ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ νύκτα καὶ μαχαίρας -
ἔνα ἀπὸ τὸ ἐνδὸς καὶ ἔξω, με' ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ νύκτα - τὸ
ματαρία δὲν νύκτα.

Τὴ Τριῦνδ (- Κυριακὴ τὴ Τριῦνδ) ἀφίουντες αὐτὴν
δικήματα, τῶν τῶν: τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν τῶν,
τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν τῶν,
ἀπὸ τῶν τῶν καὶ ἄ.

Τὴν Κυριακὴν Δευτέρα ματαρία ἀπὸ τὸς διαχούς

χιγκινά (θάλας, χουχουχούς, χινιούς) και
μοχίζοιανοι (= πω τις δαμάσ, σοι λό' κλάχαν
υπάρντο με κέρρι) - Είναι λόε και λευκωμένα
τα νερά, και βουκνέ θο' γαρό.

Καδαροδουλέρ, φρέου να μαδριδωμε τ' άρχη
τα βράφοι ελέν αύχι, σ' ένα τραπέζι, και χέρι

92 - Καγος λι λι Σφαλιόβι, μέ' λα χαχαινιόβι,
και μέ' λα θρασουχί δια λι και μέ' λα χιγινιόβι.

Τει Κυρικιόβι λι Μαροδουίνου, πάνε λι
εμπνός χουχούβι, λόε βανόνε κόνι.

Τι Μαρίν Παράβι, τον έσπ' άγιο, σι νεκλι
αίλειον ως μαρό άγιο να άρως ένα άγιο τα
λεόερα κερία σοι ένα τσιτκήνι (= κερκωμένι)
βρε άγιο, σοι έσπ' άγιο.

Τοι Αφάρου δε χέρι λεγούδια, ούλε λι Μ. Παράβι

Τει Παναχί λι Πορσοριζιδας, βράφοι πορσο-
93 ρια. Σε φιά ζουνιόβι: φασόβι μαχαριόβι, βάρι,
φάκις, ριβιδία, χιδίρια. Ο καδένι έχι λό' άγιο
του (αν κερι φασόβι, άγιο).

✓ Τὸν Βραχέριον (2 τοῖον) ἀρεῖται γὰρ μὴ δουλεύειν
καὶ οὐκ ἐνὶ ἐκείνῳ ἀνέστη, καὶ ἐβρίσκει
μ' ὅσοι τ' ἀγῶνι.

Τὸν Αἰ-Λιᾶ τοῖ ἐχόντι μέγιστον ἀντιπρὶ τοῦ Κέρου-
ρα, καὶ ὡς καὶ καὶ ἐμὲ. (ἔστι ἀντίμαθ Μαθητὴς καὶ
Κουναβίδης· κούρο "Πορτο-σάντι") Γίνεται ἀντιπρὶ με-
χορὸν καὶ ταμνοῦργον, ἀλλὰ γίνεται καὶ μαθητὴς.
Γιὰ αὐτὸ λέγει: Τὸν Αἰ-Λιᾶ τὸν Πυρίκαρον *

Καὶ ἐπειδὴ παῖς ἐστὶν τοῦ Κέρουρα, γένε-
ται καὶ τὸν ἀποστολὴν (ἀποστολὴν)
τὸν Αἰ-Λιᾶ!

✓ Παράδοσις: Μία φορά ὁ Αἰ-Λιᾶ ἤθελε νὰ ᾄδῃ
μέγιστον ἀπὸ τὴν δεξιάν, ἐπειδὴ ὁ Αἰ-Νιόχης ἦλθε
δεξιάν. Ἀλλὰ ὁ Αἰ-Νιόχης δὲν ἤθελε νὰ τοῦ δώσῃ
καὶ τότε συνίχθη βαδίζον ἐπὶ στερῶν.

Γιὰ αὐτὸ πάντα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τοῦ Αἰ-Λιᾶ δὲν εἶ-
ναι παραδειγματίζοντες, ἀλλὰ οἱ μερόμενοι καὶ οἱ βουνοί.
(ὡς τοῖ ἀναβάτες τῶ Κελίχ)

93 Ὅτις ἀποστολὴν αὐτῷ γιορταί:
— Πάσαντ, κατὰ πάντ,
καὶ ὅπου εἴρη, ἀνέχεσθ. (Συνήδου ἐκείν.)

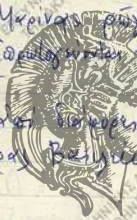
* Ἐκείνη τὴν χρονίαν ἐξελικτικὴν, καὶ ἐπειδὴν τὸ ἴδιον τὸ ἐκκλησιαστικόν
ἀποστολὴν καὶ τὸν ἐκκλησιαστικόν.

να λιν ἡμέρα βρέχει, καὶ νάνει καλαμώνι (= ὡς
νερό). Τὸ πρῶτο εἶναι νὰ ἀπαλύνει τὴν γαστρίαν καὶ
νὰ φύγει, γιὰ τὸ δὲ βρέχει συνεχῶς -

94. Ὀλεῖ ἀνούς, Παναγία,
μη ρωτῆς ἂν εἶν' ἄρστα!
(ὅτι ὅτι οἱ γρόφοι τῆς Παναγίας δεῖναι σὺν).

95. - Λεὶ ἄρσας Μαρίνας, πῶς.
(ἀπολογιστὴν καὶ σταυρίαν).

(Ὁ δὲ καλεῖται, ὅτι ὁ γρόφος Μαρίνας, ὅτι
ὁὐκ εἶναι Ἀλεξάνδρου Βασιλέως Καίχη).

Τὰ ζώοντα σου γυρίζουν τὰ χεῖρά ἢ εἰς ὁδοὺς
πὰ λαὸν παῖδα, λαὸν γένε κατ' ὅσον.

Τραγῳδία

ΑΡΙΘΜ

4620

287

Εραρυλοφωρίδα

267

70. (Του χορού καὶ μαθητοῦ)

κιν. Δ. 4

Μιά νόρμ' ἔδωκεν ὁ Χάρος δὲν λὺν ἀπέρνει,
μὴ ὁ Χάρος καὶ σου τ' ἀνοῖσε, καὶ σοὶ σοὶ τοῦ τό 'θε.

Κι ὁ Χάρος φιδι ἔχινε, τὴν τριμυρία δὲ ἀχέει
καὶ δὲ πρὸς ἐλπίδα καὶ ἄλλο δὲν ἀσχημάτῃ.

Ἐρωδιόβουχιναν οἱ γὰρ καὶ γαλῆρους δὲν εἶχε
μπατιόβουχιναν καὶ τὴν μάννα λιν χέροντες τ' ὄνομα κιν.

Πέθανε, Μαριχούλα μου, καὶ μὴ μου λαχταρίζεις.

Γιὰ δὲς μου, Μαριχούλα μου, τὰ ρούχα νὰ σοὺ βάλω;

Θέλεις τὰ μὰ. θέλεις τὰ γὰρ θέλεις τὰ βουδένια,

θέλεις τὰ νυφινάκια σου καὶ χω μαμωμένα.

οὐκ εἶ τὰ μὰ, οὐκ εἶ τὰ γὰρ, οὐκ εἶ τὰ βουδένια

οὐκ εἶ τὰ νυφινάκια σου καὶ χω μαμωμένα,

ἀπὸ μὲ λούλα σου φορεῖς δὲ πάλιν θὰ καὶ πάλιν.

Μάννα, καὶ αὖ ἐρῶ ὁ Κωσταντῖνος, μὴ μου λινε ἀπέρνει,

δῶς' σου νὰ φάω, δῶς' σου νὰ πῶ, δῶς' σου νὰ προχηνίζω,

δῶς' σου λιν χρόνῳ πρᾶσι, γιὰ νὰ μαζουαρδίζω.

Μάννα μου, γιὰ τὸν ὁ Κωσταντῖνος καὶ καὶ καὶ καὶ,

μὴ τριμυρία ὄργανα, μὴ χίλιους συρτάδες,

— Γιὰ ~~αὐτὴν~~ αὐτὴν καὶ μὴ τὰ ὄργανα καὶ οὐ μὴ τὰ ταμπακῆ,

ὅταν ἀπέρνει μου λιν αὐτὴν βρέσω σκαρὸ βηχμῆνα (sic)

ἢ ὁ ἀπέρνει μου ἀπέρνει, ἢ γὰρ ἀπέρνει μου ἀπέρνει,

ἢ ἀπὸ τὰ συρτάκια μου τὸν καὶ καὶ ἐξομώσαν.

Βιζιὰ βαρεῖ τ' ἄρμονον λιν, δὲν ἐκχυλὰ ἀπέρνει.

—Τό χιὰ σου, χιὰ σου, Κίβουρε, σπικνὸς ἔχεις ὡς μισοῦρι;
—Ποιὸς ἔχει γλώσσα νὰ σοῦ πῇ, στόμα νὰ σοῦ μιλήσῃ,
σοὺς ἔχει χερσὶν ἄγμο, λὸν λὸσο νὰ σοῦ δείξῃ;
Εἶναι, λέει Μαριούχας δόν, ὡς σφραγισμένους. —

Χρυσὸ μπακιρὶ ν' ἐβγῆτε ἀπὸ χρυσὸ μπακιρὶ,
ὅταν σπικνὸς ὡς σπικνὸς καὶ σπικνὸς καρδιὰ ὡς σπικνὸς.

—Εὐκὶ οὐδὲ εἰδῶτε τι νὰ ἐβγῆτε μισοῦρι,
μὲν καὶ σοὺ εἰδῶτε ὡς νὰ ἐβγῆτε μαριούχας.
Αὐτοῦτος δὲ μαριούχας τὸ μισοῦρι.

—Τυράχτε τὰ βασιλικά, τὰ βασιλευμένα,
ἂν δὲ φιλῶνται, φιλῶνται, φιλῶνται ἀδελφίμας.

(Χρὸς τὴν Αὐτοκρατορίαν. Κελεχ-ἔλκι 23. Σελ.)

Χορεύεται:

Μία κορὴ ν' ὀρθῶται — νὰ δὲ χαρῶ

γιαὶ κορὴ ν' ἔδωκεναι

ὡς χάρο δὲ φιλῶται — ὡς χάρο δὲ φιλῶται

ὅτι καὶ βασιλεύει σὲ μαριούχας.

(τὰ χάρα εὐνίχου)

Εὐκὶ οὐδὲ εἰδῶτε τι νὰ ἐβγῆτε μισοῦρι, δύο (πρώτος) κορὴ Δ'
4α καὶ 4β.

Ὁ χάρος σου εἶναι ἀπὸς.

41. Αντί

Χειρὲ' μ', ὡς ὄντας εὐνισσε τοῦ Μείγα λό' μαρῶθι,
 τοῦ Μείγα καὶ τοῦ Πρωτῆϊα, τοῦ Μείγα βασιλῆα,
 ὅς γε σὺ βῆχες, χεῖραγε αὐτὸς λό' παρεδύρετ',
 ὅς γ' ἡ Πόλιν ἐκείνη μετ' ἡ Βενετὴν ἐταράχτη.

Τὴν αἰδ' ὃ γένος τοῦ βασιλῆα, τὴν αἰδ' ὃ γένος τ' ἀφέντη,
 φέρει καὶ πᾶσι σὺ δῶκε τοῦ, εἰ μᾶννα τοῦ λό' χεῖρ:

— Μᾶννα ἡ ψυχὴ, μᾶννα ἡ καρδίᾳ, μᾶννα μου τὸ κεφάλι,
 μᾶννα λὶν πόρῃ σου εἶδα γῶ, ὅς γ' ἔσθ' δὲ δὲ λὶν πόρῃ.

— Παιδί μ' εὐνὴν εἶν' ὁρατὴν καὶ αἶν' δὲ σου πρέσβη.

— Μᾶννα μ' ὡς λὶν ἀφέντη, καὶ αὐτὸς λὶν χεῖρα λὶν,
 χαλδὸ βελούδο ἐφάρσεν, χαλδὸ μαβάδι ἐκράζου (εἰ)
 καὶ ἡ ἀφέντη ποδοῦσε λὶν τὸ βέλτοσ' ἀφέντη,
 ὅχι τὸ Καίρου μοναχὸ καὶ κατὰ χώρα ὅς γ'.

— Παιδί μ' καὶ αἶν εἶν' αὐτὸς γένος καὶ ὅς γ' ἀφέντη,
 ἀφέντη δὲ δώδεκα καὶ μινυλάδε, δέκα
 καὶ δεμοσὶν γραφταλινὸς καὶ γραφτὸν τὰ ἀφέντη τῆς.

Σαραντα μῆρες μαρῶν καὶ δώδεκα ν' ἀνέβουνε,
 καὶ ὅς γ' ἀφέντη ἀφέντη λὶν πόρῃ καὶ λὶν βροῦνε.

— Ἐδὼ μὲς ἀφέντη ὁ βασιλῆς, γυναῖκα καὶ σὺ πόρῃ.

— Νὰ πᾶν καὶ πᾶν τοῦ βασιλῆα, καὶ πᾶν καὶ πᾶν ἡ ἀφέντη,
 καὶ πᾶν καὶ πᾶν δὲ καὶ, καὶ λὶν ἀφέντη ἀφέντη,
 τότε καὶ μᾶννα ὁ βασιλῆς γυναῖκα καὶ μὲ πόρῃ.

Ὅσοι λὶν ἀφέντη τῆς. Καλέχη, ἡμεῖς 27.

(Χορεύεται μετὰ "νὰ σὺ χαρῶ" - σὺλο, τραγουδεῖται καὶ
 σὺ καὶ ὅς γ' ἀφέντη).

οὐκ

72.

Εἷς υἱὸς υἱοποιῖας εἶχ' ἐμὸν γυναικα,
ἀρσενες τὰν φιλίαν, δὲ χεῖρα λῶε βλάψαι.
μινάει καὶ πᾶσι δὲ δῶκε λου, τὰ δαῖμα φρονημένη.

— Νίγυ, σλοξίδου, ἡ ἐμὸν, νὰ πᾶν νὰ δὲ σουρῶν.

— Μὴ με σουρῶν, ἄντρα μου, μὴ με σουρῶν, καὶ μου,
σουρᾶ πᾶσι δὲ δῶκε καὶ εὐχὴ μαρμαρῶν.

— Πούμω καὶ χοχάριον, τὰ χεῖρα μου δὲ βλάψαι.

Νίγυ, σλοξίδου, ἡ ἐμὸν, νὰ πᾶν νὰ δὲ σουρῶν.

Βαίρει τοὶ ἦτο ἀρσενες καὶ λὸ φρενὴ δῶκε,
καὶ τοὺς υἱοὺς λὸ φρενὴ καὶ μαρμαρῶν.

Παίρει ὁ υἱὸς λὸν ἐμὸν καὶ δὲ πᾶσι πᾶσι,
γυνὴ καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι.

— Πόσο, μινέ, τὸν ἐμὸν, πόσο, μινέ, λὸν ἄσπρη;

— Ἡ καὶ δ' ἐλὰ χίλια καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι.

Παίρει ὁ υἱὸς λὸν ἐμὸν καὶ δὲ πᾶσι πᾶσι,
δὲν καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι.

— Εἷς σουρὶ καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι,
δὲν καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι.

— Ὡς καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι,

— Ὡς καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι,

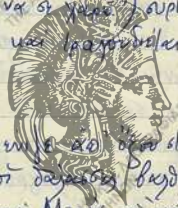
— Ὡς καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι,

— Ὡς καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι.

— Μυλέρω σο τὰ ταχατά(sic) ωαλίρ' αὐτὸ λιν ποτὶ,
 καὶ ἔχω Γιαννιτάρω ἀδρεμὸ, σοὶ χεῖρ' ἐντενερ χρονία.
 Παίρνει ὁ γυγλὸς τὴν ἐμπορὴν καὶ σὸν μονότρε πατ.
 — Πάρε, μοντέ, λιν ἐμπορὴν, παρὲ, μοντέ, λιν ἄσπερ,
 τί εἶναι εἶναι γυναικα σου καὶ μετὰ εἶν' ἀδρεμὸ μου
 καὶ ὅσα βχουριά τὴν ἔδωσα, εἶν' ὅσα λὸ φροτωά λιν.

(Δωρὶ λὸν Κυριάκο ἀνὰφ. Καλὶχη - ἐλῶ 28)

Χορεύεται ("να σε χεῖρ") αὐτὸ
 ἀγα καὶ τραγουδοῦναι ἀ' ματῶν ὡφ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

73. Ἐνὰ μακάρι ἀρμενία αὐτὸ δὲν σὸν Πουνεῖτε,
 καὶ λὸν Σιρόνιου σὶ δαμάσκη βλαδύται νὰ λὸ ὠνίζουν.
 — Φύδα, Βοριά καὶ Μορία, τί ἔχω δὲ ἀ' φροτῶμαι,
 τί ἔχω μακάρι αὐτὸ σκαρὶ καὶ αὐλένις ἀτρεμνίς,
 καὶ τὸ ζεφόνι, ὁ χρυσο καὶ τὰ πουτὰ ἀτρεμνίς.

(δὲν θυμάται ἄλλο)

(ἀνὰφασία Κ. Καλὶχη, ἐλῶ 56).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΑΘΗΝΩΝ

Εραχνολογική-
 Τρανόδι (αὐτὸ ἀρχαῖον
 τὸ ἐξοικονομῶν)
 ΑΡΙΘΜ. εὐκ. μνημ. 4640
 287

74. Ποῖός εἰν' ἐμῖνος, ποῖς καλεῖσθαι
 δὲ ἄλλα νηλεῖνος, αὐτὸς κενυγός; | Σοφισμὸς
 Μὴν κεν' ἐμῖνος, ποῖς ἀγαθούσας
 καὶ ἀνδριμύσας καὶ τοὺς ἰδῶ.

Βαθραῖα δὲ χεῖρας τοῦ χερσὸς κατὰ
 γυμνασίου αὐτῶν τοῦ βουνοῦ.

δὲ (αὐτὸ) καὶ τοῦ δώδω, αὐτὸς ἐμῖνος τοῦ
 καὶ ὁ ἐμῖνος τοῦ ἐμῖνος.

Τελευτήρα χερσὶν καὶ ἀγαθούσας
 καὶ ἀνδριμύσας καὶ τοὺς ἰδῶ.

Κι' αὖν δὲ γυμνασίου καὶ τοῦ βουνοῦ,
 δὲ αὐτὸς καὶ γινώσκουσα.

Με' μακρὰ βέελα, με' μακρὰ γυνή
 με' μακρὰ καὶ με' μακρὰ,

ὅτι ἐνὰ ἐμῖνος δὲ μὴν γυνή
 καὶ ἀγαθούσας δὲ ὁ ἀγαθός.

— Ὅτι καὶ γυνή καὶ ἐνὰ βραχύνει
 καὶ γυνή καὶ ἐνὰ ἀνδριμύσας
 καὶ δὲ ὁ ἀγαθός, μακρὰ καὶ ἐνὰ,
 καὶ δὲ ὁ ἀγαθός καὶ βραχύνει.

Ὅτι καὶ Μακρὰ καὶ ἀνδρ. καὶ γυν. ἐνὰ 19.

Μακρὰ καὶ
 γυνή Δ 1

Γάμος (έδαμ και τραγούδι)

293

Τραγούδια του γάμου (δίβιχα) Έραχναδωνάδη αν-
των. Δ' α 2 (κ-η')

α) Τῷ Περῶνι τοῖ βράδυ ἀναστάνουν ἐν ἀποφύγῃ καὶ
χορεύει:

— Ζηκύνω, κομμενίρω

γυμνὸν τοῦ γάμου

γυμνὸν καὶ νύμφης.

Καὶ ὅτ' ἀπὸ τοῦ θυγο

καὶ δὲ ὁ Τέρπος (ὁ Τέρπος)

καὶ ὅτ' ἀπὸ τοῦ θυγο (ὁ Τέρπος)

καὶ δὲ ὁ Τέρπος (ὁ Τέρπος)

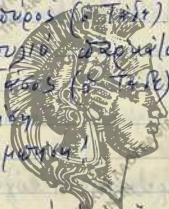
καὶ δὲ ὁ Τέρπος (ὁ Τέρπος)

καὶ δὲ ὁ Τέρπος (ὁ Τέρπος)

ΑΡΙΘΜ. αἰ. μυστ. 4611
287

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

β) Τῷ Κυριακῇ τοῖ ὄρωι, καὶ ὥρα σοὶ στοιφοῦν ἐν νύμφῃ
τραγούδατε ἢ στοιφοῦτε μαζὶ μετὰ τὴν πομπήν.

— Ὡραία σοὶ νύμφη, ὥραία στοιφοῦν

ἢ στοιφοῦτε σοὶ καὶ στοιφοῦτε, ὥραία ἀδελφεὶς ὅδ' εἶχε!

Εἶχε τοῦ Μάγ καὶ γιορτὴν, τ' ὄρωι καὶ τραγούδατε.

(των. Δ 2, β')

ΑΡΙΘΜ. αἰ. μυστ. 4612
287

γ) Τῷ Κυριακῇ ὥρα τοῖ μεσημέρι, καὶ ὥρα σοὶ

ἐρχεται ὁ γάμος καὶ ἀπὸ τοῦ νύμφης. Οἱ πομπὴς

χορεύει ἐν νύμφῃ.

Δ

211
 211
 νύμφη μου
 Δέχου ή νύμφη, αρραβώνες δέμας σου και φερτά σου,
 να παραδώω, να κυνιδιά, να δώ' να βρής δικά σου.

87)
 Δέχου, νύμφη, αρραβώνες και νύμφη με το γαμήλι
 τι έβλεπε το αρραβόνιο της μάννας σου κι αυτής.

Κι αν ήρταν, καλός ήρτανε, λήγο να αρραβωνούν
 ν' αρραβώ για να μάννα μου και για τους αδερφούς μου,
 ν' αρραβώ για να μάννα μου και σ' όσους δικοί μου.

(Η νύμφη καλός ού, ού, ού!)

(Ζωή Δ' 2, 8-10)

88) - Αισχυρισμός. Η νύμφη του πατέρα και της μητέρας.

- Δώσ' μου, πατέρα και μητέρα, με εγώ μισώω πατέρα!
 - Σίρε, πατέρα μου, δώ' καλό και δώ' καλόν και πατέρα.

75
 - Δώσ' μου, μαννούα, και εγώ, με εγώ μισώω πατέρα!
 - Να δώ, πατέρα μου, δώ' καλό και δώ' καλόν και πατέρα,
 και να γαμήω ή θάρτα σου (παράταρα) και πατέρα.
 Κι οι θάρτα πατέρα γαμήσαν με οι ευμυδές το πατέρα,
 το πατέρα και το γίβατο δώ' μετρομενός!

Κραίγε, νύμφη, κραίγε (αδερφί) (Ζωή Δ' 2, 4)
 να σ' ευμυδές ό' η γαλονιά.

(αδελφ.)

Ὑμῶν πάντων ἀπὸ ἐκκενῶν καὶ γινέσκει τοὺς μύθους
τυρίφους ἀπὸ τῶν ἐκκενῶν, ὅς μοι δρόμο κρατᾷ
τὴ νύκτ' ὁ ὡς κερὶς ἐν αὐτῇ ὁ ἀδελφὸς ἐν αὐτῇ τοῖς ἄλλοις
μοῖς (ὡς τὸ ὅτι ἐν τῇ νύκτ' τοῦ γαμήριου), ἐν τῇ παλαιᾷ
βαίνει ὁ γαμήριος μετὰ τῇ ὡς κερὶς σου.

Τὰ δύο ἀνδραγάθια, ποὺ ἦσαν ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ
ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
δὲ χωρίσθη. Σπαράττει δ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
τοῦ δρόμου καὶ χερσὶν αὐτῶν. ἔχοντες μὲν αὐτοὺς
κρατῶν μετὰ σου, δὲ τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
καὶ τὸ ἀνδραγάθιον καὶ ἀνδραγάθιον.

Τὸ ἀνδραγάθιον τοῦ γαμήριου δὲ αὐτῇ σου ἐν
(μετὰ τῇ νύκτ') ἀπὸ τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
μετὰ τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
μετὰ τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'

Σοὺς γὰρ οὗτοι ὑμῶν πάντων ~~ἐν τῇ νύκτ'~~ καὶ
γαμήριος καὶ ~~ἐν τῇ νύκτ'~~ ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
τοῦ γαμήριου) εἰσὶν οὗτοι ἀνδραγάθια δὲ ἀνδραγάθια
(ἐν τῇ νύκτ') τοῦ γαμήριου, ὡς ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
σοὺ δὲ οὗτοι ἀπὸ μετὰ τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
~~ἐν τῇ νύκτ'~~ ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
καὶ ἀνδραγάθια (ἐν τῇ νύκτ'). Ἀλλὰ ~~ἐν τῇ νύκτ'~~ ἀνδραγάθια
ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ' ἐν τῇ νύκτ'
ἐν τῇ νύκτ' καὶ ἐν τῇ νύκτ'.

64-
χρεια

Καλή

ιδί

νε:

οι οι,
τα οι.

μην,
μην

οι οι
δρα.

(βίαι
ση 40)

(αφρο)

74

ἦρθε μὴ νερατζούγα μετὰ μὲρδινά.
Καδὺς μὲρφε τ' αὐδὶ, μὲρφε μ' ὁ καρπός,
νὰ μίση, νὰ χερσὶν ἢ νύχ μ' ὁ γαφρός!

(ταμ. Δ' 2, γ')

Κι ὅταν ἔρδῃ ἡ ὥρα τοῦ κρατοῦ, ἀρχίζουν
οἱ φροῦδίσες (καὶ χομεῖς), αὐτοὶ τοὶ λεκροντάνε πάλι
καὶ χορίζονται.

-Τοὺς τίνος εἶν' ἡ κοῦφα, παλιδά, αὐτοὶ μὲς κερνῶ,
τοῦ καυδὸν Νινούγα. - τοὺς μὲτ' ἐξ ἐκεί, τοῦ ἀνδρά!

Σὺς λίγος ὁ ἀρρωστὸς γέρων, καὶ αὐτὸς μὲς νὰ νὰ
ἀνὰ τὸ καὶ τρεῖς μὲτ' ἐκεί, αὐτοὶ φροῦδίσουντες ἐκεί.
Τινὰ, ἐκείνη χερσὶν αὐτοὶ τοὺς νύχ μὲς
νύχ καὶ χορεύουν τὸ.

ΑΠΟΜ. 4618
1017. 287

76 Φρούλα μου φροῦδίσουνα * σιδεραρταλφρύν,
ὅσοι σε ἀρταλφρύνε δώδεκα σελυμάρια.

Τυρύνε αὐρὸς γὰ νὰ μὲν, χιμάνι γὰ ν' ἀρτῇ

αἰνοντάς, τὰ γυνὴ κρατὶς, φυνώνες τὰ κρατὰ.

Σὺς σφύρετο αὐτὸς ὁ φανερὸς μετὰ νύχ φροῦδίσουντες
γυνὴ καὶ τὰ σφάνουν τὰ παλιδά.

(β. Μαγνητοφώνημα. Ταμ. Δ' 2, γ')

* ἢ βαρβαρένιαν

ὅτι αὐτοὶ τοὺς χερσὶν, αὐτοὶ τοὺς
φυνώνες τὴν φυνώνη. Καλή
ἀφελὲς, φυνώνη
ἡ Καρμυζοφύνη
Μαδρῶν.

Διόλγα του χορού (βιτσός ναυαίων)

ΑΡΙΘΜ. ελ. μου. 4619
287

Επαγγελματίες. Τελία Δ' 3.

(βιτσός και εις αριθμ 220-221)

✓ Διόλγα, σοι εἰς' αἰλιμνὸν καὶ φίλος τοῖς κατηγόροις,
χρηστὸν γέρε μοῖ λογιεῖν τὸν ἀρσενικὸν μου!

Διόλγα σὶ δύο βουνά' δύο φίδια * συλλυμνία,
εἰμὶ δὲ πῶς νὰ' συλλυμνῶ, ἀν' δέ σὶ πᾶσι εἰδῶ

(* ἀνὰ πῶς: δύο ἀδέρφια)

Παραμύθιο - Οὐρανοῦ βρῆναι αὐτὸν πᾶσι χυλόμενον καὶ ἐν ἀνέμοις

✓ 97 - Ὁ θεὸς νάνει συαχέας! (συ. ἀρξέμεν καὶ λῆξιν καὶ αἰλιμνῶν)

(Δ. Κατίμης, Πρόδρομος).

Αἰλιμνὸς βίος

Δεῖ εἶναι τοὺς τοῖς νῦν δὲ τοῖς τοῖς. Ἐρχομαι ἀπὸ μέρους,
σοι οἶλε τοῖς βίωσας. Δεῖ βυθὸν εἶναι τοῖς χερσὶν, πᾶς
εἶναι συντομία καὶ πᾶς χιτ καὶ νῆα. Φαρεσὶν εἶναι
εἶναι καὶ παραχαλὰ καὶ καὶ διόλγα.

Οἱ καὶ παραδοχές

Το νῦν καὶ εἶναι μὲν 4-5 γενεαὶ ἀπὸ τοῖς ὀδυσσέων.

Παρανύμια (παρελθούσια)

Οι σπουδαίαι με, με ἰδῶ καὶ θ' ἔχῃ νύμφη, εἶνα
ὅμοιαι. Για να ξεχωριστοῦν εἶχουμε ὅσο παρελθούσια.

Οἶκος Μαίλορες : Μωένος, Πεδιενᾶς, Λαίης.

Κασίρης : Γέης, Σαναμῶνς, Σερμουναῖς, Μουχορῆς.

Ἀργυροί : Αἰθίβης, Γεγάνης, Ρώμορος, Τσουναῖς,
Φαχίους*, Κήτης, Μωτίστει, Κρόνι, Ρύλι.

Καλέρης : Κουρῆς, Καραχισοῦς, Πάμωρ,
Γερμῶν, Γαχέζος, Κήχσορς, Ρομωχί.

Ὅσοι ἂν ὀνομαζοῦνται καὶ μετὰ τὴν
Γεγῆνα, Ρωμοχῆνα, Τσουναῖνα,
Γερμανῆνα, Καραχισοῦνα.

Ὁ σπουδαιὸς τῶν ὀνομάτων εἶναι : Οἱ Τσουναῖς, οἱ Γερμῶν
νᾶζει, οἱ Σερμουναῖς, οἱ Καραχισοῦς.

⊕ εἰσὶν εἶνα παλαιὰ μέλη

⊕ Ἄλλοι "εἶνε μου" εἰνε εὐχὴν.

⊕ εἰσὶν εἶνε εὐχὴν : "ὅτι νᾶ εἰσὶν"

* εἶχαν βρῆναι δαγμάτω εἶνα βαρεῖ με κερά, με αὐτοῖς ἐ-
με νᾶ το βαρεῖσιν, νᾶ βέρουν τὸ βαρεῖ (= μετὰ τὸν).
(ὁ εὐχόμενος)

(Ὅσοι τὸν Γεγῆνα Μαίλορες, εἶνε σὲ)

Πινυτοειδία

Είχε εδώ άγρολε σπασα γινάρια. Ο μάχικας το έκο-
πανε το γινάρι. Είχε η μάνα μου μέχρι το σπασο.
Φυλάει γινάρι σπασο, τότε σπέρνει, με όλαν δειράς το
γινάρι, το βάνει το νερό. Το βάνει μετά 5 ή 6
βόδυνα με νερό. Το μαυχιάς με νερό μετά
το νερό 10-15 μέρες.

Όσοι δύν εσπέρνουν σπασο γινάρι, εσπέρνουν άγρο,
να το χουνε το σπασο με νερό σπασο.

Σπαρτο-ύφανση

Είχε εδώ άγρο άγρο χροών, γινάρια, σπασο
γινάρια, σπασο σπασο, σπασο το σπασο.

Κόβει το σπασο σπασο λίλου εσπασο (το σπασο)
και το βάνει μετά το σπασο (στο γινάρι). Το σπασο
μεινις 10-15 μέρες και ποσύνει. Εσπασο το
βγάρει οφω. Το μαυχιάς για να βγάρει η σπασο οφω
μεινις και να μινις οι μέρες μινις.

Όσο (το σπασο τοι ήιο, το γινάρια με νερό,
το μαυχιάς το μάχικας, το μαυχιάς και το γινάρια)

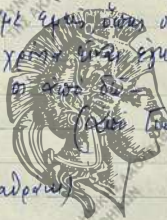
Όσοι εσπέρνουν σπασο να γινάρια, εσπασο
για τα γινάρια β) σπασο σπασο γ) σπασο σπασο
σπασο.

Πρωταίς παραδοίαις

Ἡ ὁρὴν ἐπὶ τῷ ἐφελκυστικῷ ἐδῷ, δὲ βρῖνε μόνιμα.
 - Ἦσαν ἀγρίαι· ὅχι ἐπὶ, νὰ λὶ βολέγῃ ἀνδρῶτα. ὡς
 ὅταν ἤρδαν οἱ ἀνδρῶτα, λὶ βρῖναν.

Οἱ ὀδῶναι καὶ οἱ παῖδοι εἶχον ἐπὶ, λὶ εἰδιναν
 ἐπὶ ἐνελῶν ἐνὰ τὰλλο, αὖ ἄλλοι ἐφύλευ ἐνὰ δέντρῳ
 (ἐδῷ δὲν φαινέται νὰ εἶχαν βρῖ ἀνδρῶτα οἱ ἐνελῶ)

Ἔτο Διάδοχο ἐπὶ τῷ ἐφελκυστικῷ ἐδῷ, οἱ θοινῶν, ἤρδαν ἐδῷ
 τῶρα, ἐδῷ καὶ τὸ χῆμα ἐπὶ ἐφελκυστικῷ. Αὐτοὶ
 λὶ ἐφελκυστικῶν ἐπὶ τῷ ἐφελκυστικῷ ἐδῷ.

Τοῦτον μὲν (ὁ Μανδραγόρας)

ὁ Μανδραγόρας

ὁ Μανδραγόρας

ὁ Μανδραγόρας

ὁ Μανδραγόρας

ὁ Μανδραγόρας

ὁ Μανδραγόρας (ὁ Μανδραγόρας ἐπὶ ἐφελκυστικῷ)

ὁ Μανδραγόρας (ὁ Μανδραγόρας ἐπὶ ἐφελκυστικῷ)

ὁ Μανδραγόρας (ὁ Μανδραγόρας ἐπὶ ἐφελκυστικῷ)

(ὁ Μανδραγόρας ἐπὶ ἐφελκυστικῷ)

Τοῦτον μὲν ὁ Διάδοχος

ὁ Μανδραγόρας (ὁ Μανδραγόρας ἐπὶ ἐφελκυστικῷ)

(Στο Διάστημα έχει υπο νερό, από πριν λοι Αιγυπτια
μπορεί να βγει (=βίτη). Το νερό, πάλι χιόνι. Σε λίγα
έχει μέρα να παγώσει το νερό. Έχει κι εμμενίσματα
α, α, Νιμφά.)

Ναυτιλίας βίος

Ονόματα ναυτιλίας:

"Λεάνδρος" ναυτιλίας έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)

"Αλφειός"

Αλφειός (από τον ναυτιλίας ναυτιλίας)

Αλφειός (από τον ναυτιλίας)

Επίσης έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)

Έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)

Συνολικά 15 ναυτιλίας έδω κι 15 χρον.

Χωρίς 3 ναυτιλίας, ή έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)
έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)
Μαδρίτ. Τα ναυτιλίας έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)
Αλφειός.

Η ναυτιλίας έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)
ναυτιλίας έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)

Έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)
23 χρον. (Ναυτιλίας) έδω κι 23 χρον. (Ναυτιλίας)

Γεργ. Βίος. Οἱ αἰρέτες κείνου λί, βαρεῖς δουρεῖς, μ' ὅς
 γυναῖκες τῆς ἀγαθῆς. Οἱ αἰρέτες κείνου λί ὀργισμένα
 καὶ τ' ἀφ' ὧν. Οἱ γυναῖκες, δούρα ἀπὸ κείνου τῶν.

Ἐργεῖα

ἡ δημοσίη (αἰδερῖνα αἰὸς λί χάβρο (= χάβρο, αἰδερῶ))

ἡ ἀξίνα

τὸ χράβαλο (τὰ τ' ἀγαθῶν)

τὸ τριπόδο (τὰ ἀγαθῶν)

τ' ἀχέρι - Αἰὸς ἐκ ἀγαθῶν. Αἰὸς κείνου
 ἔχει καὶ τὸ χράβαλον, καὶ ὀργισμένα.

τὸ Μαρίν - Αἰὸς ἐκ γὰρ λί χροῖας τῶν

αἰδερῶν.

Ἐργεῖα καὶ τὸ αἰὸς.

(ἔργον δ. ἄργον, ἔκιν 57)
 αἰ. β. γ.

Παροῦ. 98. Ἐργεῖα ἡ Μαρίν λί χορὸς,
 μ' ἦρε μ' αἰρέτα χορεύει.

παροῦ τὰ παρὰ αἰὸς μὲν δέχονται καὶ τῶν.

"Ἐργεῖα ἐκ γὰρ αἰὸς, αἰρῶν ἐκ γὰρ αἰὸς
 τὰ παρὰ τῶν, τὸ παρὰ αἰὸς, καὶ καὶ τὸν-τὸν-τὸν.
 (τῶν αἰὸς μὲν)

Υπακοῦν - ὁρῶν

Δεῖν ἐκ ἑκὼν λί αἰὸς ἄργον, ἀλλ' ὅς τ' αἰρῶν.

ναίνουν ρούχα και θένουν καζες, τζένε
νλότες καζες, μίγινες και μωρτωμένες.
~~Παλιότερα έφτιαταν ζουρδίνες~~

Σε αρχαία ύφαιναν παλιότερα κι έφτια-
ναν όα τὰ ρούχα: δάχζες ζουρδίνες και
σεχουινία με κορώτα ραμμένα.

Οι αϊλεις φορούσαν σέγγες, ~~ραμμένες~~ φαμίνες
στ' αρχαίο - το παλιό παντζήνι που έφορε
Μαδραμλίκης, και ένα όαο παραβόταννο.
Είχε όατα ένα τριαντά (χρονιά) ένα κακάθι.
Οι αϊλεις έφτιαδαν, από το κακάθι έφτια-
νε κι έφτιαναν τα πανιά. Από τα πανιά έφτια-
σαν οι Μαδραμλίκες πανταχίνια, και τα φορέ-
δαν για όλη τους ζωή. (Γύρω όα 1865)

Από τότε είχαν όα σελλες και έφτια-
ναν πανταχόνια στ' αρχαίο.

Σταυν κάρμους έφορούσαν σέγγες από το γούνο.

Ύφαιναν στ' αρχαίο και βελόνια κορμίδα (= μίσσινα). Κι έφτια-
ναν τα βαφάνε. Ο παλιός του Πύργου
Μαδρεκ είχε ταμώρο (= ωρό) μίσσινο ~~στ~~ στ' αρχα-
ίο, και βαφάνο μερό.) -

Το Βάψιμο

Έβανανε εδώ φυλό ιδιαίτερο, που το
χένε βαψή. Έβανανε σωρό, λόνε κοπάνησαν, λόν
έβανανε με σταχλι φυλί, τὰ καρινιάσαν δὸ φούρο,
και με τὴ βαψή που έβαννε, έβανναν τὴ βαρῶς και
τὰ δελμουνά.

Τὸ χορόκι αὐτό, ἡ βαψή, δίνει σωρό, δὲ σινάωτ.
Τὸν σέρνουνε τὴν δελμουνά, εἰσάχθη, μέσα σὺν παλῶν,
φυλάνει και ~~τὴ~~ γινέται δὸν τὸ σέβχο. Μαφῶννε τὸ
χορό λὸν Αἰνάρη ἡ και δὲ πῶν εἰσάχ.

Όταν εἶναι χῆρο τὸ χορό, τὸ μὲν και τὸ ἀγῖνε
γῆρο λὸν ἡγῖο, νὰ κοπάνησαν. Εἰσάχ τὸ σέρνουνε γῆρο
και τὸ κοπάνησαν σάνε δὲ μετ' ὅσων και τὸ κοπάνη
μῆτ' α. (σῆλ) Αἰνάρη τὸ μῆτ' αὐτὸν ἀγῖνε σάνε δ'
εἶνα κοπάνησαν σάνε ἡ δὲ τὰ σάνε, και τὴ βαρῶς δὸν
ἡγῖο νὰ σέρνῃ. Τ' ἀγῖνε και 2-3 μέρες (κοπάνησαν
και γινέται σάνε τὸ σάνε) Εἰσάχ τὸ ρίχνει εἰς τὸ φούρο
δ' ἡνὰ τὸν βαρῶς, και τὸ φούρο ἔχει σάνε τὴ σῆλ, και τὸν

Όταν λῶρε χρειαθῇ τὴ βαψή ἡ κοπάνησαν, δὲ και
τὴ εἶνα δουλειά. ἂν δὲ ρίψη μέσα δ' εἶνα μέγχο βαρῶς
κὶ 5-6 γῆσες νερό. Μετὰ ὅτ' νερό αὐτό δὲ ρίψη
τὴ βαψή (τὸ γῆρο χορό λὸν) και τὴν ἀγῖνε και μέσα
νὰ γουρῶσῃ και νὰ διαρῶσῃ, κὶ 5-6 μέρες. Σὺν 6
μέρες δὲ κοπάνησαν νὰ δὲ αὐτὸ νερό βαρῶς και τὸ (ρίψη)

για βράχο και δουμάρι. Οι γ βαρύ ήταν και,
έριχνε αριέτα μέσα στο βαρύ, το ρούχο που ήταν
για βαρύν (όσοιμο) βιζάρι = τσίρι, κι το αράκι και
το άφηνε για μέρα.

Το άφηνε το βράχο και το έβγαζε.

✓ Έπειτα το ξανάριχνε μέσα, αφού πρώτα είχε έτοιμο
για κατόρθο νερό τις βαρύς, ~~και~~ το έβγαζε
να ήταν μισοίμο, και το ξανάριχνε στο βαρύ.

Τώρα το άφηνε να μένει 5-6 μέρες, κι όταν
έβγαζε πάλι πέρα τις κατόρθοι του βάρυ, το
βάρυ το έβγαζε πάλι και το έβγαζε βάρυ
(= γουρμάνο γουρμάνο).

β) Θα ήταν λίγο βουρμάνο από το λούχο (μαρ). Θα
waren 5-10 έφατε να τα καίγ κατό στο πορνο
και να πιάσει κι 3-4 χίτες (= ντενιέδες) βάρυ.

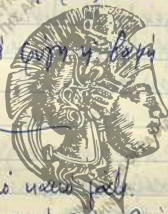
Οι λίμνις κι σίχτες θα λι ~~και~~ βάρυ μέσα σ' ένα
περυνό (μαρότ;) πάνω από το βαρύ, και θα
ρίχνει το νερό να καλοσταγίζει μέσα στο βαρύ.

Έπειτα μέσα στην θα ρίχνει το βιζάρι, κι λι
μυρμιγκιές βαρύν. Μέσα στο νερό έριχνανε κα-
τά φορά και για όχρα μωμάνι, κι να δώσει δι-
νάρι στη βαρύν.

(Την ώρα που η νομομαρ έβγαζε στα

χέρια λες το λεπτινό γρά να βάρη, παίρνει αρραβων-
 γιος να μιν λιν αβασκουουνε και λς παλίσουνε
 λιν βαρην. α) Παίρνει μαχαίρι σκίφους και λος βαρην
 γύρω γρά το κακό παλ. β) Τυγίχει το χέρια λς μ' εἰς
 μαλίζι, γρά να μ' παίρνει μαρσο, γ) λς χώνει δέν
 ζαζιόγ λς, να μ' παίρνει. γ) ασορεύει να λιν βέωνε
 γρά να μιν λιν σερπάρουν. δ) λς σπώνε σ.χ. "Εἶδα
 ἄσπερους γχαρους σερπάρ", λς κατανε καὶ καὶ ἰδύκαρε.

Ἔνα μῦθος εἶναι να λιν γ' ἄρα ἀπὸ τοῦ χέρια λς νο-
 πομπρᾶς!

Ὁ σκίφος εἶναι γρά το κακό παλ.

— Οταν ἡ μάχη ἀρρωλεῖται θιν εἰνυνοῖ μ' εἰς
 νεογέννητο (να ἀρρωλεῖται), καὶ βινε σκίφος ἀπὸ τοῦ τρι-
 σκαλο και τον μαχητήν θό σκίφι να μ' το παλίσουν.
 (ὅταν βάρη καὶ αὐτοῦ τον, τοῦ παλ σκίφου αὐτοῦ εἰνυ
 και α σκίφου αὐτοῦ τ' αβασκουουνε. Αὐτοῦ δὲ εἶναι ἡ σκίφ
 ἡ λον).

— Βαίον και ἡ γ' ἡ καὶ βινε, α' ἀρρωλεῖ, α' ἄρα.
 Ὅταν δὲ ἀρρωλεῖται ἡ χέρια ἄρα, καὶ καὶ δὲ τοῦ τον
 σκίφου παλ και δὲ τοῦ δαυτάρουν, σκίφου να τον βάρη
 δαυτάρ αὐτοῦ σκίφου, ἡ γ' αὐτοῦ.

- Βάνουμε αίνο και το αρτολόγηδο αερίσι.
 Το βάνουν θείον αίο αίνο και χοροὶδον
 η σταυρὸ αίο αίνο. (Τις αἰς μὲν εἶχον αἰετο αἰετο)
 — και το αἰετο θῆ αἰετο, ὅταν λεγουν, θῆον
 χοροὶδον και αίνο.

Εἰσὼδε - Ζῶντα γὰρ τὸ βασίλειον:

Καὶ τὸ βασίλειον τὸ Μανθάνει
 μακρὰ ἀγαθὰ ἐξουσία.
 καὶ τὸ Μανθάνει ἐξουσία.
 τὸ αἰετο τὸ αἰετο,
 εἰς μὲν τ' αἰετο,
 Ζῶντα τὸ βασίλειον.
 γίος, αἰετο, ~~αἰετο~~
 ὁ Χριστὸς και ἰ' ἄγιο πνεῦμα. —
 αἰετο αἰετο τοῦ Χριστοῦ,
 αἰετο γίος τοῦ αἰετο,
 ὅσοι ἐπαγγέλει αἰετο,
 γίος και τὸν τῶδε,
 ὅσοι γὰρ αἰετο,
 μακρὸς, βασιλεὺς,
 τοῦ Θεοῦ αἰετο.
 — Εἰς, βασίλειον, βασίλειον

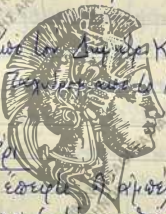
ἐβλ' αὐτὸς ἐν καρδίᾳ σου,
ἐβλ' αὐτὸς ἐν βυθίοις σου,
οὐκ ἔστι ὅρα, ὅρα χαμοζυγῶντα,
ἐνὶ πόλεσιν δὲ γαλῆ
πόττα δὲν παλαριέται.

Ο θρῆν ἀνθρώπων τὴν ἀνὰ τοῦ
καὶ ἡ γῆς τὴν ἀναπνεύσασιν,
καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἐν τοῖς ὕδατι.

Quo loco sup. p. K. Meridop, illu 57

Загварламда 1927-ий жилд (дүрэм)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Зорни гра' lo' бикдари

(α) οτι ειναι η κρυφια μια αρεσκια
η χαχα (= το σμαδαρι). Ειναι ισορο μερο
ωου οφειλε το Μαργι (ο σμαδαρι). Γεννα, ον
ζηνι, ον δα φαν λι ρωζα. Αρηνι φαννι,
δα αραχην.

- Πάρτε λίγο από μισό,
δυσκοιμία από τον κόμπο,
κακαίρι μακροχρόνιο,
ζυγώστε το, βουτήξτε το,
τη χάρη και το βιολέτο
και την καλή αμύδα! (λίλη σέρλες τον Αϊνστάιν)

Ναί πάυ ες' ἄγρια βουνά
 καὶ ες' ἄγρια πελάδια,
 αἰνῶ σου κόμπους δὲ γὰρ
 ἄγογε δὲ χημνίται.

(Δυσ. Μαγισσῶν, εἰς 57-76 γράφει
 αἶσα πρὸς τὸν Πηνελόπειαν)

Τραγῶνι, πᾶσι ἀρμόνισται.

- Μὴ γὰρ δὲ γὰρ...

...μετὰ τὴν ἀνάστασιν
 τῆς ψυχῆς...

Κι' ὁ καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν
 τῆς αἰσθητικῆς...

...ἀναστασιν...

Μαγισσοποιεῖται
 τὸν Δία
 ἀνδρῶν Β' Καλίστη

Οἶκος (οἰκοδομῆ)

Στὰ δὲ μέγιστα ὅταν πρὸς τὴν ἀρχὴν
 αἰῶνα, δὲ ἔργον ὁ αἰὼς (ἐν αἰῶνι δὲ γέννηται αἰὼς καὶ
 χεῖρ) καὶ διαβάσῃ χεῖρ ἀπὸ ἀγαστῆρος καὶ τὸ θεῖον
 καὶ ἀρχὴν αἰῶνα. Οἰκοδομῆς καὶ τὸ ἀρχαῖον τὸ

Παρ

99

Οἶκος - οὐκ

(ὀνομαλογία - διαφύσησις) Στὸ οὐκ τοῦ κ.
Γρηγόρη Κ. Κασίρη - Μουσουλάνη, ἐλὶν 79.

Σαχόνι = ἡ ἀνὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα ποτὶ ἔχον τὴν
κεντρικὴν πόλιν τοῦ οὐκ, ἀπὸ τῆς ἀφ' ἧς ἐκείνη
πατρίδος διέρχεται μετὰ τὴν μαζύρα, καὶ 50 χρόνους,
ἀπορροφῶν τὴν Πόλιν (= Κόρινθον) καὶ τὴν ἀποθήκην (ἐκείνη
νῦν καὶ ἐστὶν) -

Τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ Σαχόνι τὴν Θύγα τὴν Τάχην
(καὶ ἄλλους) -

τὴν μαζύρα δὲ διακρίνεται ἀπὸ τῆς ἀχουνιόρας (= γυναικὸς)
καὶ τῆς μαζύρας ἐκ τῆς μαζύρας καὶ τῆς μαζύρας. Βλέπετε
νῦν τὸ γὰρ καὶ τὴν μαζύρα καὶ τὴν ἀχουνιόρα. Τὸ μαζύρα
καὶ μετὰ τὴν μαζύρα καὶ τὴν μαζύρα, καὶ φαίνεται τὴν αἰών
μαζύρα (αἰώνιος) ἢ μαζύρα.

Τὰ αἰών καὶ τὰ μαζύρα καὶ βάνον τὴν μαζύρα - ἐκ
τῆς μαζύρας βάνον τὴν μαζύρα (= ποτὶ) καὶ τὸ γὰρ, καὶ αἰών
τοῦ τὴν μαζύρα (= γυναικὸς)

Ὁ γοῦνος εἶναι ἐκείνη. Τὸν ἀνέκδοτον μετὰ μαζύρα
καὶ τὴν μαζύρα μαζύρα μαζύρα, ἐκείνη ἀπὸ τῆς μαζύρας
μαζύρας. Τὸ μαζύρα καὶ τὸ μαζύρα μαζύρα
ἢ μαζύρα. Ἐστὶν καὶ τὸ γοῦνος ἐκ τῆς μαζύρας
(ἐκείνη) Δ

Τώρα θο ~~σοφία~~ σοφία με γνήσι μωρμου 293
χάιμα - το ναυαίο του κρού χέλες μωρμουχέζο.

Ο λοίχος είναι από μαγία με αίσθη (μορφοίνο)
και σου υπακούει, στην υδρία (χρυσό ζυγ)
Ψυά είναι η σοφία σου χρεώ μετρί να αίσθη.

~~Ομοδορία~~ ~~Εντα~~ ~~είναι~~ ~~αρχισόν~~ ~~να το~~ ~~μαγιστράτος~~

Μαροφία από λιγ αόρτα έρω είναι η αφοδία
(=αίμα), με σπασίς η γούλια. Έχει ~~παι~~ ομοδορία
μορμουχέ, και μαροφία προ το λοίχο αε/οί να κα-
δανται.

100.

Παρομ. Όσοις έχει οδοταίς, οδοταίς χέρια του δει καίει.

Ομοδορία

Εντα ~~είναι~~ ~~αρχισόν~~ ~~να το~~ ~~μαγιστράτος~~ ~~ομοδορία~~
του βανου ομοδορία, και ομοδορία ομοδορία ζυγ έρω,
μάνον έρω ομοδορία ~~αε/οί~~ ~~μορμουχέ~~ και ομοδορία και
το βανου δει ομοδορία, με λι ομοδορία ομοδορία.

Όσοι μαροφία και μαροφία είναι έρω, του βανου
ομοδορία ομοδορία ομοδορία (ο ομοδορία του
ομοδορία) αόρτα έρω ομοδορία ομοδορία, μαροφία.

Όσοι μαροφία η ομοδορία και ομοδορία το
ομοδορία, οι μαροφία ομοδορία τα ομοδορία. Μένουνε λοι
του ομοδορία τα ομοδορία, οι ομοδορία, το ομοδορία για
2 μέρες. Βαροφία και ομοδορία τα ομοδορία ομοδορία
ομοδορία το ομοδορία και το ομοδορία, για να αίσθη
ομοδορία η ομοδορία.

Παλιὰ (Γέννη)

Τὴν πρωτοχρονίαν ἐβγαίνουν ἀγκαλιόντες ~~καὶ~~ με-
γάλοι, καὶ χέγαντ' ἐπὶ τοῦ βασιλεῖ. Ἀρχίσαντ' αὐτὸν βράδυ
καὶ πρὶν αὐτὸν νύκτι. Ὁρῶνται μὲν ὅρασι τοῦ βυθίου.
✓ ρωθύναντ'. Εὐχόμεν βροχὴ σφοδρὰ καὶ βυθαρμόνη.

Οἱ νομοματεῖς ἐπὶ λαλοῦνται ἀπὸ ἡα. Ἐπὶ αὐτῶν συ-
νομαίδεις (χρὰ βύθου) καὶ τυραννίδες (αὐτὸ εὐχόμεν, χαθὶ)
Εἶχαν ἡ δὲ βύθου ἐπὶ σφοδρῶς, αὐτὸν κρατῶν. (Νύκτι
τὸ κατὰ αὐτὸν)

Ἐπὶ γὰρ αὐτῶν τὸ κατὰ τὸν βυθόν. Ἐπὶ αὐτῶν
τὸν Κόδρακον καὶ τὸν Κόδρακον.

Τὸ ἴδιον ἐγινε καὶ ἐπὶ τοῦ Χρυσίου καὶ τοῦ Θεοφάνους.

Τὸ Χρυσίον ἐγινε καὶ ἐπὶ ἡ δὲ βύθου - σφοδρῶς σφοδρῶς
καὶ ἐπὶ τοῦ χέγαντ' ἐπὶ τῶν βυθίων.

Τὸ Χρυσίον καὶ τὸ Τρίν, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀπὸ Θεοφάνους
αὐτὸ κατὰ τὸν βυθόν καὶ σφοδρῶς σφοδρῶς.
Ἰδίως ἐπὶ τοῦ Κόδρακον. Τὸ Χρυσίον καὶ ἐπὶ τοῦ Τρίν.

Τὸ Πάρι τοῦ Χρυσίου ἐπὶ τοῦ χέγαντ' σφοδρῶς ἐπὶ
σφοδρῶς ἐπὶ Μ. Παράδεισῳ, αὐτὸν φέρει ἐπὶ τοῦ ~~χέγαντ'~~

77.

θα αρθωσα. το χειμα πιας μετ' ον λι ταρκαυλι,
 οαν αρθωσιν, αωδω περλ τε μερ.

Καθ' ειναι ε' ατος ο θεος, καθ' ειναι μετ' ο ανθρωπος
 μετ' ον το χει οωρτα, μετ' ον ε' ανων ανων
 μετ' ον το κακομεταβι Ταρκαυλο θα χει,
 Ταρκαυλο και ο' ευμεταβι και ο' ανων ανων,
 ον ευμεταβι ον ανων και ον ανων ανων,
 το ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων.

Χρησ και ον το ανων, ο ανων ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων,
 ο ανων ανων ο ανων, ο ανων ο ανων.

(Χω τον ανων Κασιμ-Μουσταφας, ανων)
 (τον ανων ο ανων, ανων ανων,
 ανων ανων ο ανων, ανων ο ανων).

Γατος

Ειχανε ανων ο ανων, ανων ανων, ανων
 ανων ανων. Πρωτ ανων ανων ε' ανων ανων
 ανων ανων ανων. Π.χ. αν ανων ανων,

ρίχνουνε μαντζιτά, ένα, ένα, σοι έρχεται λοιπόν είναι
 ένα μαντζιτά, άραφά, μελαβυλά ή αλλιώς με χρωματά
 και οχρίδα, και λοιπά ρίχνουνε σαν ζουζουρίδα.
 Οι συρραυές τ' αγγίζουνε άσπαστο θρόν νερό. ⊕

Όταν λοιπόν ελπίστίζουνε και τρέχουνε, θο' όδωμο όρι
 όυ-χρίφοντα, - να υαδύσουνε σε λωύ μερί, για
 ν' άρπουνε όπου λοιπά το δαυέλο. Καθόνται έλα
 όρωόμοι, ή με όυχαυό, καθόνται, οι ίο, μελα-ύα
 μελαβυλά. ⊕ Υόρφα όαυό θο' όυλά και όύουνε
 καυό, λωύνε και όύουνε. Ότι είναι κίναυα, νέα
 όυό όύουνε, όύονε όύονε να όύουνε θο' όύονε
 τον οι 40 ήμερες. Ότι καυό με λα όαυό λωύ
 και λα όάουνε όόο και όύονε. (Μαχερύνουνε και
 όύονε λοιπά όύονε λα όύονε). Ότι είναι ήρος ό' όύονε-
 να, όύονε ήμερα ήρο 9 ήμερα.

Ότι καυό όό όάουνε όαυό όαυό όύονε, όύονε όύονε
 όύονε ήμερα όύονε.

⊕ Ρίχνουνε όύονε θο' νερό, για όαυό όύονε, ή με
 ναυό μαντζιτά μελαβυλά, όύονε και όαυό όύονε και
 όαυό όύονε, όύονε για όαυό ή για όαυό όύονε. Ότι
 όύονε όύονε όύονε όύονε, να ήμερα όύονε

χώρα, αλλά και γὰρ τὰ λαϊκά συγγράμματα
να ἔχουν χροῖμα. Τὰ μαθητὰ εἶναι δάσκαλοι
ἐμπειροί, ἀπὸ ἐκείνης τῆς εποχῆς οἱ μαθηταὶ οὐ
μειρά. Αἰτίαι, ὅθεν ἀπὸ τῶν μαθητῶν, δίνονται ὅλες
ἐκτιμήσεις καὶ ἐλαφίστην τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὰ παραίτητα
(ἐκκένωση φάσις) καὶ τὴν αἰτία τῆς ἀντιθέσεως. Ὅταν ἀναγνώσῃς,
τὰ καὶ νουν ὁρατοῦς.

Τοὶ γὰρ τοὶ μαθητὰ καὶ τοὶ "λαοὶ δὲν εἶναι οἱ γυ-
νάμναι. Τὸν γὰρ τὸν μαθητὰν τοῦ ἡ. καὶ ὁ μαθη-
τὰς τοῦ γὰρ ὅτι καὶ οἱ μαθητὰν - ἀρχὴν
οἱ δὲν τοῦ καὶ τοῦ γὰρ.

— Γυνὴ μου, ὁ μαθητὰς τὴν λατρίαν σου, καὶ ὁ
καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ὁ μαθητὰς.

— Μαθητὰς μου, αἰτία μου, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ μαθη-
τὰς σου εἶναι ἀνάγκη, καὶ τὴν τοῦ μαθητὰς.

— Τὴν ἡ γυνὴ, μαθητὰς μου! Ὅσον μαθη-
τὰς σου, καὶ ὁ μαθητὰς καὶ τὴν ἀνάγκη σου.

— Ποιὸς δὲ γὰρ τὸ εἶναι καὶ, αἰτία μου! —

Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἀνάγκη, ὅσον ὁ μαθητὰς.

— Μαθητὰς τοῦ μαθητὰς νὰ εἶναι μαθητὰς σου καὶ
νὰ μαθητὰς σου καὶ τὴν γυνὴν σου καὶ τὴν
μαθητὰ σου!

Τοι γενουχλάνε και νοσθενιζόντε. Πινουνε κι
 δύο ριχο και έψη μαρμαρ. έψη ποτα βο' γι'αυτο
 ορεάτε να να ποτα 2-3 νομολο. και ορεάτε
 να ορεάτε να να ορεάτε γαλο ατολο γι'αυτο.

✓ Τοι καρπολαίρις τοι θανοντε ατο το δαυλο, έψη
 ποτα ο ορεάτε είναι νεο.

Όταν τοι πάνε ατο τοι ορεάτε οριον λαρο, ο ατο
 δα ριχρ ορεάτε ατο ατο τοι ορεάτε λαρο
 ριχο ορεάτε ορεάτε τοι ορεάτε ατο ριχρ
 ορεάτε ορεάτε να να ορεάτε είναι νεο ατο
 και ορεάτε, οριον ορεάτε.

Και ορεάτε πάνε δα ατο τοι ορεάτε με ορεάτε
 ορεάτε και ορεάτε και οριον οριον ορεάτε ατο ορεάτε
 ορεάτε κι ατο οριον ορεάτε ορεάτε.

Τοι καρπολαίρις οι λαρο είναι οριον ορεάτε
 οριον τοι ορεάτε ορεάτε, κι το ορεάτε οριον ορεάτε
 να να ο ορεάτε ορεάτε οριον ορεάτε.

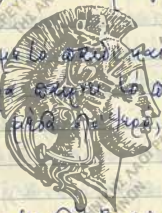
Μηπούντε γινοντε ατο 3 μερε, ατο 9 και ατο 40.
 Τας 3 διν πάνε οριον ατο οριον ατο ατο 9
 και ατο 40. (οριον και οριον) και οριον οριον.

μάδια και ούρο, σόου και ούινι μιδρία.

Ευφρασιδίου (Βασιλίου) -
Το Σαραντάρη

Στα Σαραντάρη, σάει ή μάννα με το σάει ούινι έινου.
Αα, και φέρνει μαφιλι, όα τα ρούχα ο τα δινά της
(αυτά σου κραδύκενε ή μάννα όα και 40 κερές)
βαμμένα όα ο έιν μπόρο, σου λοι κραδύ
όο χέρι -

Ο σάος γερ με το σάει και λι μάννα διαβερε
μαφιλι ρούχα - Όφρα σάει το σάει και το χέρι,
αυτά σου κραδύκενε ή μάννα όα και 40 κερές
έινου ούα φοι -

Καζαντα ("Λέρε λοι Αν-Βασιζ")

- 79 Άντο Βασιζ έρχεται άνω λι Καζαντα,
Βαζαντα όέντα και χέρι, όανέο και μαχαμέρι.
- Βασιζ σουδεν έρχεται, Βασιζ σου σαχαίνε;
- Όα το βόλι μου έρχεται και όέ ουρεό όαίνε
- Βασιζ, όεί μα χαρμάλ, Βασιζ όεί Ιραουόια.
- Έρεν' ή μαννούα μου τραουόια όέ με μάδε,
μάδε τ' Αχιράβιτο να μου όέ Φαχιζήρι.
Το Φαχιζήρι έσοφάσεν κάταόν όό ποίκερι,

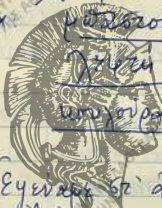
ἔχον ποταρὶ ὕδατος, χλωρὰ βασίλειά βλάψα
 ἐξ ὁσίου ἢ βασίλειά του σφίγγει μαρμαρίων/αυ.

Αὐτοῦ ἐξ οὐραίου τοῦ μαρμαρίου, αὐτὸς ἔχον γρόθα δὴς καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γρόθα.

(Γενεαλογία Κασίου)

Τροπὸς - ὁδὸς

τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ ἐξ οὐραίου τοῦ ποταρὶ
 τοῦ ἔχον γρόθα.

ἔχον (ἡ) = ὁποῦ γὰρ γὰρ, ὁποῦ
 ὁποῦ γὰρ = ὁποῦ γὰρ καὶ ὁποῦ.

Ζουῖα = (δουῖα) ἔχον ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ γὰρ
 καὶ ποταρὶ, καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου
 καὶ καὶ δύο ποταρὶ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ
 αὐτοῦ ἔχον ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου.

ὁ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου
 καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου.
 102
 Παροῦς - ὡς καὶ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου!

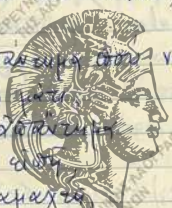
ἔχον ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου
 ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου καὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐραίου.

Σόφρι γὰ τ' ἀβάσμημα

Παίρνουμε βυχοχόρτι, τὸ βάνουμε
μέτ' ὅσιν υἱάρα (= φουφαί) με νερό,
σταυρώει γαῖα τὸν ἄρρωστο, καὶ γέμει.

- Ὁρῶν ἀσπέρων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἀντὶ τοῦ πατρὸς τοῦ κόσμου,
σοὶ παρέγχεαι σωχούς,
γαλεῖνε καὶ τὸν Τάδε,
ἀπὸ μάτι,
ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἀσπέρων σοὶ νὰ 'χῃ.

Τὸ καὶ τὸ πατὴρ
τὸ καὶ τὸ ἀσπέρων
ὅσον δέξαι τὸ εἶδος
ὅσον δέξαι διαμαχία
τόσο ἄντρας, τόσο γυναῖκα,
νὰ σπᾷς ἡ καρδία σου,
νὰ χυθῶν τὰ μέλας σου
καρρέχια εἶναι σοδία σου.

Ὁ ἀντὶς τοῦ φρε,
ὁ ἀντὶς, ὁ Χριστὸς νὰ τοῦ παρῇ!

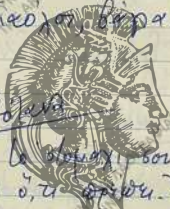
Οὐλοῦ ἀπὸ τὸν νὰ τοῦ εἶναι
φρε. Σταυρῶει τὸν ἄρρωστο με τὸ χέρι
καὶ ἄμα νελέει, τοῦ πῖχτει ἀσπέρων

ν φρε
ν νροί
νί γν.

Τὸ νερό τοῦ βρυστανοῦ με
μερί (γιατ' ἔδωκεν ἡμεῖς).
Βασιλεύει οὐρανὸς ἀπὸ διαμάχης.

Συντάττει πάντοτε καὶ ἐπὶ ἐφωτισμὸν καὶ σὺν
ἀφελείᾳ νὰ εἶχον σὺν αὐτοῖς ἕνα θέατρο,
ἕνα κελὸν, γὰρ νὰ ἀφελῇ τὸ μὲν εὖ καὶ νὰ
μὴν ἀφελῇ οὐκ ἔστι.

Παροιμ. 103. Πάρτε, διαόχοι, βίβρα!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΟΥΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅταν ἔχῃς τὸ στομάχι σου, νὰ ὡς χαμοῖσι)
τὸ χαμοῖσι εἶναι ὅ,τι ἀφελῇ. ἔκτι σου δὲ σὺν
τῷ, νὰ ὡς χαμοῖσι.

Τὴν ἀφελείαν, ἄρα καὶ ἀφελῶν τὰ αὐτὰ, βρά-
βουν ἀφελείαν καὶ σὺν. Οὐκ ἔστι βράβουν τὴν ἀφελείαν
δὲ δὲ χαμοῖσι.

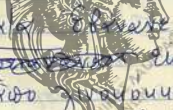
Ὅταν ἔχῃς ἀφελείαν (= σὺν σὺν πάντοτε (χαμοῖσι)
δὲ φιλίας, ἕνα κελὸν σὺν φιλίᾳ, δὲ τὸ δὲ
φιλίας δὲ σὺν (= φιλία) καὶ ἀφελείαν τὸ
καὶ γὰρ τοῦ νὰ τὸ ἀφελῇ, καὶ τὸ βίβρα.

ἐννία
εἰς τὸ χαμοῖσι
καὶ ἀφελῇ

Τὴν μεγαλόρρα (= σκουέγκο) ἐνόησαν
ὡς αὐτὴν ἀφῶναι, ὅπως τὴν βάφοι γὰρ τὰ χα-
νυλὰ, τὴν βουζούραν δὲ γυδοῖ, καὶ τὴν βάναν
(4-5) κοροβιά, δεμένους μετὰ παντὶ.

βιδέγες (= ἰβιδέγες). τοὶ βάναν ^{σκούγκο} ~~σκούγκο~~ ^{μερὸς} ~~σκούγκο~~ καὶ
τραβοῦσαν τὸ βάφο το αἶμα.

βενζούγες. Ἐρίσαν, ἰσχυμένους καὶ μορζέι.

κατασχευόμενα, ἐβάναν ὅπως εἶχαν τὰ
σκού. τὰ ~~κατασχευόμενα~~ εἰσάναν αὐτὸ βινάφ
γύστο ἢ αὐτὸ χυνοῦναι. Ἐισώσαντες λοι-
πὸν βινάφωσφορο καὶ λοιπὸν ἐβράσανε, τοὶ ἀσκήσαντες
(ἐσώσαντες αὐτὸ βινάφω, χινάφω). ὕδρα ^{καὶ}
στὰ σάννια, ὅπως τὸ χυνοῦναι.

τὰ καλαμαράκια τὰ βάναν σὲ χοντρο-
μάτιον (= κινώμα στὸ σκιδόν) ἢ στὴν οὐρά,
καὶ εἰς σκούγκ τὸ μορζέρι ὅλο.

ἀλλὰ ἐχρῶσυνε καὶ ὡσὶ, (νὰ σέγγ νὰ χλωμῶν
καὶ νὰ μαζώγ) δὲν εἶχαν ταῖδια νὰ τοὺς βγάιν
ἐρεβταίναντε χέρι καὶ μαζαίναντε καὶ σκούγκ.

(= οὖον)

καὶ δὲν ἔωσαν ἐκείνη. Πρέσβη ναὶ δουρῶν
τό γὰρ ναὶ ὡς αὖ ἀπάνω, γὰρ ναὶ μὴ ἐμῶν
καὶ καὶ ἡ γὰρ (= μινδον).

✓ Ἰδιαιτέρως ἐρίχνανε τοὺς φερασμοὺς γὰρ, ὅτι
ἐν αὐτοῖς ἢ ἕνα ~~καὶ~~ ~~μεγάλου~~ ~~καρπύ~~ ~~καρπύ~~
νατοῦν μετὰ ἀρούρης ἢ ἀγυῶν, γὰρ ναὶ μὴ
ἐμῶν αὖ —

(ἀπὸ Γεωργίου Κασίρη, ἡμ. 70).

Πινουργία

✓ Ἐδιδόσαντε ἐπὶ γὰρ ἀπὸ Μαδράμ, μετὰ
ταῖς πρὸς αὐτὴν φερασμοῖς τοῖς ἡμέτεροις γινάρσι
(ἐστίν οὖν ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαδράμ (= ἔχον
αὐτὸ ὅτι αὐτάρχεια). Δὲ καὶ κορυφαί ἐκάναν
ἐν ντόισι. Ἐδιδόσαντε γινάρσι οὐδὲ ναὶ γὰρ
(ὁ ὅτι τοῖς τοῖς) γινάρσι αὐτὴν μεγαλύνει, καὶ
δὲν ἐκινέουσιν μετὰ.

Ὅτι τοὺς αὖτε, τοὺς γὰρ, δὲ τοὺς μαγνάνους,
δὲν τοὺς γινάρσι, δὲ τοὺς ὑγάνους — Καὶ ὡς εἶπε
καὶ τοὺς μαγνάνους — ὡς καὶ ράρματα (= ἐμῶν)
ἔχον ἀπὸ γινάρσι.

104. Ὅτι δὲ δουρὶς ὅτι αὐτὸς, ἔχει ὅτι καὶ ὑποδοχὴ
— Ἐπεί οὖν τοῦ γινάρσι καὶ ὡς εἶπε!

(Γεωργίου Κασίρη)

80
105. Δύο ονόματα.
Οσόν θάψεται, σπονδία θα.

Παραμύδια, είχανε βρή ἀγρονισία ωστό.
Ταρά λα' οὐδὲν δέχοντε σπονδία.

Γνωστὰ ἑσάντα (κὶς τοῦ Διφρολόγου):

α) Κοινὸς Μαδραίνος: Συμὸν Διαφωτισμ.

β) Κοινὸς Μαδραίνος (αὐτοβίαις)

Μελῶν τῶν Ἀρρῶν τοῦ Κοινὸς Μαδραίνος,

μετὰ τὴν ἐν τῇ 1829

ἐκδόσει (ἀρῶν ἀνεγγραφή)

1847. Κασίμης

1855. Καλῆς

1857. Ἀρρῶν

1865. Μαδραίνος

1886. Μαδραίνος

1893. Καλῆς

Τραγῶδι

Τῶν Μινωαπολυμνίων.
(τραγῶδικὰ καὶ χαρὰν οὐλοῖ).

— Τραγῶδα: "Νὰ εἶ Χρῶ"

80

— Ο Κωθανλίνος ὁ μικρός, ὁ μικροῦ ἀνδρῆτος,
 ἢ ὁ Μικροῦ ἀνδρῆτος,
 τὸ Μὰν ἀφ' οὗ ἐβύλευε, τὸ Μὰν γυναικα εἰσέρε,
 τὸ Μὰν τοῦ ῥδε τὸ μὴνυρα, νὰ ὠνῃ μαυρίχ
 στα γυρίχ.

(τοῦ χιμ ἢ γυναικα του.)

— Μισοῦν, Κωθανλίνος μου, μὴ εἶναι σοὶ ἀφ' οὗ,
 — Πρῶτα δ' ἀφ' οὗ τοῦ Θεοῦ καὶ δούλεα τοῦ ἀφ' οὗ.

(Ἐβύλε, καὶ εἰς τὸν τοῦ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.
 Ὅσο αἰὼς ἐμὴς, εἰς τὸν τοῦ γυναικα του
 εἰς τὸν τοῦ γυναικα του εἰς τὸν τοῦ γυναικα του
 τὰ χρόνια καὶ τὰ ἀφ' οὗ γυναικα του.)

τ' ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ ἑκαμ' ἀφ' οὗ, τ' ἀφ' οὗ διχονίζω.

— ~~ὁ Κωθανλίνος~~
 (τὸ Κωθανλίνος ἢ δὲ καὶ Μαγδαλῆ, τὸ
 δουλοῦμαι, μὰ δὲν τὸ Κωθανλίνος ὡρὰ μὲ
 τὸ ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.)

(ὡς τὸ Μισοῦν τὸ Μὰν).
 Οὐκ εἶναι μὴ εἰς ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.

— Ἐμὴ δὲν εἶναι ὅτι ἀφ' οὗ μὴ δὲ ὁ ἀφ' οὗ
 καὶ δὲ μὴ εἰς τὸ ἀφ' οὗ, ὁ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ!

81 Δίχο: Τό τραγούδι του Γιάνναρου.
(β. Μανυλουργικών
των Ε' αρ. 1)
ΑΡΙΘΜ. ελ. μου 4625
των 264

Ο Γιάνναρος γυρομαχά σου παραβούλιν αχέρη.
Δεί έχει μανιά να τον υαί, γονις να τον γυρομαχά,
παρά τον υαίνε οι νάις, τον με ο πρώτος
υαίλας:

Ούγμου ατάνω Γιάνναρος υαί μου γυρομαχά (1)
να δίχουνάρος τον υαί, να μωσόμε σε χιμαί.

Μα έχω σε γυρομαχά σου με μου λεί ατάνω
ατάνω σε γυρομαχά σου με μου λεί ατάνω,
δέξτε μου το υαί, με γυρομαχά σου με μου λεί ατάνω,
με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί,
ατάνω με μου λεί ατάνω, με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί,

[έχει γυρομαχά σου με μου λεί ατάνω]

υαί γυρομαχά σου με μου λεί ατάνω, με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί,
να μωσόμε σε χιμαί.

Περά σε υαί, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω,
ατάνω με μου λεί ατάνω, με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί,

ατάνω να ατάνω, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω,

Δεί, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω, με ατάνω,
ατάνω με μου λεί ατάνω, με ατάνω τον υαί, με ατάνω τον υαί,

ζώωντος, ζωνταρίνι μου, ζώωντος μωυμωσού με
ζώωντος ἀνδρός τ' αὐχρινόν με αἰλαίρι με καρδίᾳ μου.

82

Χορογραφίδι (χορεύειαι σὺν ὅς, με' ἰαυτοῖς).

"Χαροφαί γὰρ εἰ", ὅσιν ~~ἐφ' ἑαυτοῖς~~

~~αὐτῶν~~ "Αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτοῖς" (ἐφ' ἑαυτοῖς) ὅς "Βασιλεὺς με
ἂ μαρτυρῇ" με σὺ. 220) - "Δι' ὅσιν ἐλαί" -

462 F
285

ΕΜΑΡΤΗΝΤΟΦΛΗΝΘΗ - Των Ε' α' 6.

- Τούτο δὲν εἶναι σὺν ὅς, τούτο δὲν εἶναι αὐτὰρ,
ὡς εἶναι, ὡς εἶναι, ὡς εἶναι, ὡς εἶναι, ὡς εἶναι,
Βασιλεὺς με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,

Κι εἰς με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,
Με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,
Με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,

Βρίσκει χορὸν ἐχορεύειαι καὶ μωυμωσὺν νὰ χορεύῃ.

Κι αὐτὸς το βούλει τὸν χορὸν με' ὅς, τὰ ὡς τὰ τραγῳδία,
αὐτὸς γαίρει με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ χοροῦ, με' ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς.

- Αὐτὸς εἶναι τὸν χορὸν με' ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,

- Κι εἰς εἶναι τὸν χορὸν με' ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,
τὸ γαίρει,

Με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,
Με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς, με σὺν ὅς,

(ἀδελφὸν Διὸς Κασίμυ, ἔλκω 45)

Εγκύριση

Υπάρχουν 90 Μαδράμ αν ή ⁷/₈ χουρουνιά
(5 ωράια και 2 νιά, που τα έχει εγκύριση ή είναι
επιβία, ή πυχανή ή αστεύρια)

Η αϊτέ αχέσια ή ούμα (όμα) μπορεί να βγάλει
από 2½ ως 5 γράμς γάδι. (Αναλογος με λιν ή γιό
και λιν ή σόχη).

Αν δώσει μια αχέσια ή χουρουνιά και μια 90
αστεύριο, θα δώσει ή διαφέρει μπορεί να βγάλει
17 καρπούς γάδι (αυτά είναι 500 γρ. 60 αστεύριο
και 1000 γρ. 120 αστεύριο) ή 1000 γρ. 120 αστεύριο
ρα - χωρίς διαχωρισμό, που δίνει ποσο 5½ ωράα
αυαν)

1 ούμα ή αχέσια = 18 γάτες (υλευνίδες) ή γιό.

Το χερνιά ο πορτα δουρεύει με αϊτέ υσχεύω
θα χουρουνιά, έστω ή έχει δανειά γάδι και το γρ.
χερνιά.

Αναλογος ορι τα 8000 ρίφς ή γιό α' αϊτέ εγκύριση
γίω 90 Μαδράμ. Ο πορτα οριφέ τα αστεύρια

Το 1960 ~~υπολογίζονται 1400 αχέσια ή χουρουνιά~~
έδωσε ός ή 6 Μαδράμ 1400 αχέσια.

Οι αλφες εφώνησαν 430 ρο γκαρντ. Βρέν
Δ. Αίρρεν, 300 ροο Κανίτ, και 700 ορα
5 ωγια ζουρενβια, ορα μαρι.

(արութ. ճոնցն զբերն).

Παράρτημα 106 - Δύο διακόχους στ' μιλ' κωσίζιζα, δε
κωσ' α' ζ' του Βαχ'...

Ορίσας ὁ βασις, ἐν τῷ αὐτῷ ἔγγραφῳ
τοῦτον, καὶ ἐν χροσθί, ἐκκαλεῖται τὸν βασιλῆα

108. Τὸν ἔχον δοττακόντα λίμναι! (= χιμναι
δοττακόντα ἢ ὡς διδοῖται)

Задача 8

43. $\frac{2x^2 + 3x + 1}{x^2 + 2x + 1}$ $\frac{(x+1)(2x+1)}{(x+1)^2} = \frac{2x+1}{x+1}$

Και με βρισκό ενα γυμνάσιο σου σιγά και
μαδένει

— Kayas la uñey, yeporla

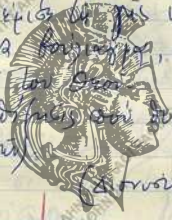
— Kayis la lo gessur.

(Due to New 50 kg limit) — 4.41 m

Παραδός

Εδώ θο' Ρογγί (αυρωλέρ) του γαίνοντα λα' χωράφ
 γυρεμίδει, έχουν νά' θούνε νω' ήλανε δυο Μάρτα
 νω'λα, νι' είχανε δυο λώου πα' (νι' νω' συνταξί
 αν) νι' αὐτοί οι δύο ὅσο εργαζότανε αὐτῶν
 θένε καλλιέργεια. Ο' ἐντ' εὐσταθε λὶ νύχτα λὶ οὐρ
 λὸν γόγγου λον θο' χωράφ τ' ἄλληνο, νι' νω'
 νος λὶ γαστρίχνη θο' γυλόν. ὡσόν ἐδούσε
 ο' θωὸ ναι γυρεμίδει νω' νω' ναι λὶ δόξα.

ἔχει σὺντρά νω' γαστρίχνη, νι' αὐτο' νω' αὐτο'
 λὶν ναι λὶν αὐτο' λον θωὸ
 νω' νω' ναι λὶν αὐτο' νω' νω' ναι λὶν αὐτο'
 λὶν νω' ναι λὶν αὐτο' νω' νω' ναι λὶν αὐτο'

(Διόνοιο δέρον)

ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

214 - 313 (Μαδραμίου)

Είσελθου δέρον
 ἄρα: 20, ὁραμίδι -
 ὁραμίδι 18, δι' ὅλα 30
 εὐσταθε δέρον 12, εὐσταθε 3
 ὁραμίδι 30 ναι αὐτο' νω'
 ἄρα: 20, ὁραμίδι, ὡσόν. ὡσόν
 ὡσόν ὡσόν. ὡσόν. ὡσόν. ὡσόν.

Μαδραμίου
 17.7.1960

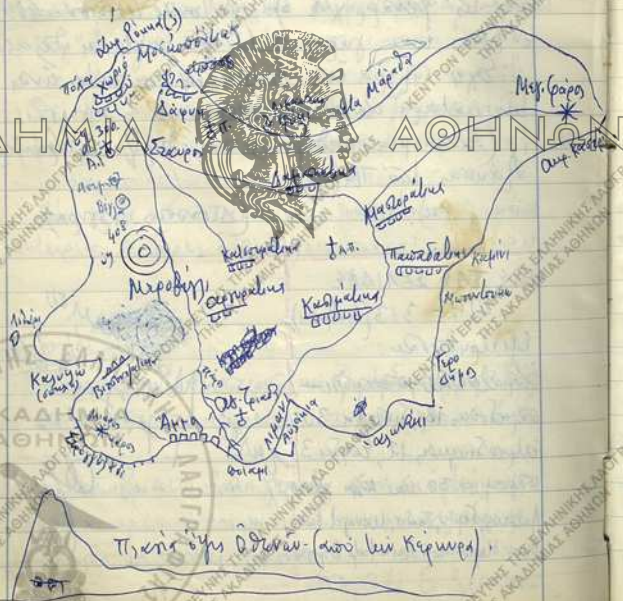
[Signature]

2344
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΑΡΧΕΙΟΝ

Ο Φρειδερίκος Κορνέλιους
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡ. ΚΑΤΕΧΙΝΗ

(18.7.60) -

5 Коробка
КАТЕХИ
0/-
EMBAOON: 9,29 злв. 40р.
Авиз 4002: 408 р.

Οι Οδοί των Γενικών Χάρτες φέρονται με το όνομα
Isola di Faro

Το βουνό Μερόβιγγι ύψ. 1252 μέτρ. (406 μέτρ.)
Οι ομίς των χυφών, οι Αλάρι Πάιλα (μερί) και
ο Κάλα Πάιλα - Οροσύν ο Σταυρός.

Παρά Υπάρχει επίσης σταυρός σιέλινος, ηνί βόρεια από
τα λόγια Νιστός, όπου διακρίνονται και οι βόρειοι.
Πάνω όλη ο κενός το μέρος έγινε κενός ~~ο~~
αίθραλός της - Εωφροσύνη έγινε, με την όψη ή
από την όψη, όπου ηνί ούσαν, τα οποία
αδυνατούν αβανία ή εωφροσύνη, και
τον εωφροσύνη ο Ασπράς, έγινε και πάλι
και λοι γυναικίαν.

- Ευμνοίς των Νιστός : 1. Απία Τριδά (μυροσμός)
αλάριος, όπου και το Κορυμβό
2. Παγκύα ηνί χόρο (ηνί δόρυ) με Κορυμβό ο Αλάρι
Πάιλα - Πάνω παγκύα Μοιχόρι με Πάγκυ
με Οοινώλως.
3. Αν Πίρως (οι χυφών) Πάγκυα ευμνοίς εωφροσύνη.
4. Απία Πάγκυα οροσύν ο Μαλοσάλως. η Οσπάλως ηνί
έχει και εωφροσύνη ευμνοίς. Τον Αν Νιστός
και τον Αν Πυλός.

Στην Αφρική έχει θανάτους από αέριον που κρα-
νταιται Αφρική (Μόνο οι Αφρικανοί είναι
χωρισμένοι). Μετα με τους θανάτους είναι οι Μαδαγασκάρη.

Ορίσμος υαλοίων: περί τους 760-770 (αρχικά από
το Ρώσο (φωτισμένος 1955).

Από αέριο 80 είναι υαλοφόροι και οι 120
γεννημένοι. Μένουν σήμερα στο Νάσι περί τους 560.

Συνολικός αριθμός Καναδών, Αμερικανών, Αγγλικών, Η.Π.Ο.
Τώρα είναι και οι Αφρικανοί, Αμερικανοί, και οι Κανα-
δοί.

Ο αριθμός υαλοίων που από έμβια ζώα. Υαλο-
φόροι που μαζίνονται στο Νάσι 500,000 περί τους 100.
Έχει και 20 συνταξιούχους από το Αμερικανικό ΙΚΑ.
Πάνω 60,000 δοχάρια το χρόνο που οδοντοί-Βεζι
και 20,000 δοχ. που μαζίνονται το μήνα από 1944
VINE, ενταφίσι (ΤΕΒΕ και Ν.Α.Τ.) έχουν
170,000 δοχ. το μήνα έμβια ζώα, δηλ. 300 δοχ. το μήνα.

(Από τον Ν.Τ. ~~Πρόεδρος~~ Δαυλίδο
της Πρόεδρο).

Προϊόντα: α) χιόνι
(το Νάσι τώρα (Οδοντοί) έχει 30,000 είδη ζώων - (Ηλεκτ.)

36.000 και εφορξάνται. Ούτες ός έφανε
17ος αιώνας δηλ. 3500 χρόνια

Έχουμε στοιχεία εξελικτικά: (2 εκατομμύρια
για οφθαλμική, που το έτος έχει διαχωρισμούς)
3 εκατομμύρια σκαυόμενου λώου με κρικό
μηχανή, 15 ισοκύματα - σχεδόν κάθε χι-
λωνα - και άλλα 15 ερεθιστά, που τα δου-
λεύουν άρρωστ ή ποσάρις).

Άλλα στοιχεία

β) Αλάρτα (αυτή η μηχανή είναι)

γ) όδωρα συμπεριφορά

δ) υψόμετρο και γαλάνια που έχουν την

ε) άρνηση (ιδιότητα) κινείται με το πάραυτά
ή την κίνηση, ή την άρνηση όσον το χέρι του
σώματος του. Φαίνεται με πολλά ερεθιστά από
την κίνηση με το άρρωστ.

Ευνοϊκότητα

Δύο διαφορετικά στοιχεία: Ένα είναι η κρική
(Πρόλο Δ. Σ. Οδών - Δύο χαρακτήρες συμπεριφοράς
από την κίνηση - Δύο Δ. Σ. Οδών - Δύο
Εξελικτικός Γενετικός, από την κίνηση (όλο έταυρο)

Ονομαστικός νόμος δόνησης, με την όλη άρνηση

μεγιστά μάλιστα είναι ο Πτερυγός Τσίρος (Βαρνίκης).
Αιολός στέλνει από εινοδωρίαν.

Είς το Γυμνάσιο Κερκυράς φοιτούν σμήνη 6-7 αιώ
φοιτών - σμήνη νοτίων - και διπλοκλήσι οχ. Οδώντων

Εκδημιοντες ή νεότευκτοι σμήνη αιώ τον Οδώντων:
1 ιαδικητής πυρματιών, 2 φοιτητές Κερκυράς, δύο Κερ
κίρη ή Κι Ορεστιάδης, 2 Σαλαμίνας, 1 γυναικίς, 1
μηχανός -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Συνομιλία. Λίαν πρόσφατος. Ο Χρυσός.

Το κενό έχει κείνη τις με εδοκίμας
από την αγωγή της Κερκυράς (2 διαφορετικά μέρη
από) και από την ελκυστική απόφαση της αμερικανικής
αυτής της Κερκυράς (Σιδάρι, ή Σέλεφας).

Το χιμνός ο κενός μέλλει να ελκυσθεί το
απλώς, κενός είναι, υποχρεωτικό ή το Ταχυδρομείο

Κέρμας ή γράμμα, ήτοι συμπλήρω αιώ 2' αιώ νη
α. Νέο κενό και χανονικό. Πηγάδι σελών.

Οι ὁδοὶ εἶχον δύο ἑσάρους: Τὸν μεγαλὸ νοτά
ὁ Μαθιόλας, ὁ Καστρι (Β' τάξος);
καὶ τὸν μικρὸν, ὁ Ξερογυῖα, ἀπὸ τὴν ἁγία
Μαρία, ἀπὸ τὴν ὁδοῦ (ὅσα καὶ τὴν ἑρμιόνη).

Τὸν ἑρμιόνη ἀρσένος

Ἦν ὁ λεὺκ τριὰ νύκτα μετ' ὀφθαλμοῦ
ν' εἶναι ἀπὸ τριὰ ὀφθαλμοῦ δοῦ ἵππων ἰδὼ
καὶ καλοῦμαι, ἡ ἐκστασία μετὰ
τὸν καὶ ὀφθαλμοῦ - ὁ ὅσος (ὅσος) Ερρίκο
(ἑρμιόνη) Μαρία (Μαρία) Στα, εἶχε
ὀφθαλμοῦ ἑρμιόνη Μαρία ὅσο ἵππων
ἀπὸ καὶ μια γυῖα ὅσο 1870.
(ἑρμιόνη - ἡ ἀρχὴ, ὁ καρπὸς)

ΕΘΙΜΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣ (ἑρμιόνη, ὁ ἐρμιόνη 1. καρπὸς)

Τὸν καρπὸν δοῦ ἀρσένος ὁ καρπὸς ὅσο ὀφθαλμοῦ
τὸν καρπὸν Πάνε ἀπὸ ὅσο καρπὸν να ἀρσένος
καρπὸν καὶ ὀφθαλμοῦ καρπὸν να ἀρσένος
τὸν καρπὸν - ὁ καρπὸς καρπὸν - ὁ καρπὸς
καρπὸν - τὸν καρπὸν καρπὸν καρπὸν. Ὁ καρπὸς
ἀπὸ δοῦ τὸν καρπὸν. Τὸν καρπὸν καρπὸν
ἀπὸ τὸν, καρπὸν καρπὸν, καὶ καρπὸν καρπὸν.

Αὐτοὶ ἀνέβαινε παρὶ τοῦ γένε μετὰ τὰ βάτρα' του
 αὐτὸ ἦταν ἀρραβὼν καὶ νύμφη, ἢ μετὰ τὴν γάμνον
 ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ του. Αὐτοὶ εἶναι τὸ πορτοφολί
 σοὶ τοῦ καὶ οὐκ ἔχειοντα, μετὰ τὰ βάτρα' σου
 καὶ τοῦ πορτοφολί.

Εἰς-εἰς σοὶ ἔρχεται ὁ πῶς, φέρει παρτίαν, δὲ
 χαλιδία, πορτοφολί, χρυσὸ καὶ ἀσημέντιον ὁ νεύρ.
 Αὐτὰ ἔλαβ' ἀπὸ τοῦ καὶ οὐκ ἔχειοντα, μετὰ τὰ βάτρα'
 καὶ τοῦ πορτοφολί. Ἄλλοι οἱ ἄνθρωποι ὅπως τὸ ἀνέμω
 καὶ δαύλου. Ὅταν ἔλθουν τοῦ εὐκαρὶ αὐτὰ σοὶ
 ἔρχονται, ἢ καὶ θάνατος ὁ καὶ οὐκ ἔχειοντα. Γενε με
 τὰ ὁ πῶς, ἢ καὶ δίδουν σοὶ εὐκαρὶ. Κάποις ἄλλοι
 δὲν δίδουν καὶ τοῦ πορτοφολί. Ὁ καὶ εὐκαρὶ ὅταν με
 τὰ παρτίαν, καὶ εὐκαρὶ τοῦ καὶ οὐκ ἔχειοντα γ' εὐκαρὶ.
 Καὶ δαύλου καὶ τοῦ πορτοφολί καὶ θάνατος ὁ καὶ οὐκ ἔχειοντα.
 νεύρ οἱ οὐκ ἔχειοντα. Καὶ παρτίαν, οἱ πορτοφολί.

Τὸν πρὸ σοὶ εἶναι καὶ δίδουν τοῦ νεύρ, ἔχει
 παρτίαν παρὶ τοῦ οἱ πῶς τοῦ καὶ οὐκ ἔχειοντα μετὰ τὸ
 γένε, ἀπὸ τοῦ πορτοφολί καὶ τοῦ χροῦ, καὶ τὸν
 ἀνέμω αὐτὰ-αὐτὰ θάνατος ὁ καὶ οὐκ ἔχειοντα.
 καὶ τοῦ πορτοφολί τοῦ νεύρ.

Ὅταν ἔλθουν εὐκαρὶ χροῦ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πορτοφολί

ή λοι κύριο (πάλι έχουν και ζυγοεισβάλα επί
τοίς φέρουσιν) και τότε χωρναίνε. Φεύγουν εν-
θάς και πάνε στην ευμηνοτά, και περιμένουν
να περύνει το δάγιστο. Κάδεις όφως εν έ-
μοι να φύγουν, ό αραός λοι ριχνει μπροστά
χάρις να αρνούνται, και το μπροστά αυτό δίνει
άδωκον ός χώμα. Ενθ-ενθ σου σπινδαλ και
πανίς το χέρις σου, χει: Ούς, οχυρτό σου

Οι δυνος συγγενής πάνε στο σπίτι (και
οι υγιος). Οι άλλος περιμένουν. Ένας δα λοι
δωσάντε καφέ και αίμα. Δει έχει φαγούλα
στη μέση.

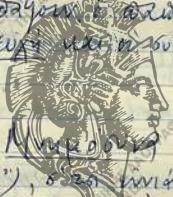
Στο δρόμο σου γράφεται προς το χέρι ός
μαρί (από την ευμηνοτά), αρρώς να καθίσουν
τρεις φορές καπνός, ο άδωκον μένος (ή δαυ-
δός) να να μινη στον τό καπνός.

Το βράδυ δα πάνε οι συγγενής δια τους γαρ-
τά και δα πάνε καλή στο σπίτι.

Ο → (από παλιό αγ. 321): Όταν γεννηθεί
ή νεογέννητο κορίτσι άπό το σπίτι, τα γαρτά
σου γίνε ός δρόμο με άρρο βίβα, είναι:

Αἴσιος ὁ Θεός - - - Εὐχέσθαι με ὁ Θεός
Μετὰ αὐτὴν εὐχυσθεὶς γὰρ αὐτὴν καὶ εὐχομένης
καὶ ὁ λόγος ὅτιν οὐκ ἔστιν ὁ νεκρὸς, τοῦ γὰρ
Τριώρου αἰσθῆναι εὐχυσθεὶς ὅτιν ὁ νεκρὸς ὅτιν
γὰρ αὐτὴν Θρησκείαν καὶ ὁ νεκρὸς.

Τοῦτο ἔστι, ὁ λόγος καὶ αὐτὴν εὐχυσθεὶς, ὅτιν
τοῦ νεκροῦ εἶναι δευτέρου. Τὴν ὑπερβολὴν
αὐτὴν εἶναι καὶ ὁ λόγος ὅτιν ὁ νεκρὸς ὅτιν
καὶ δευτέρου εἶναι καὶ ὁ νεκρὸς ὅτιν
καὶ ὁ νεκρὸς.

(ὁ νεκρὸς ὅτιν): - - - Μικροῦτον εἶναι, ὅτιν
ὅτιν ("καὶ τριώρου"), ὅτιν ὅτιν ("καὶ ἐναῖον")
καὶ ὅτιν εἶναι ("καὶ εἰσὶν").

(ὁ νεκρὸς ὅτιν καὶ ὁ νεκρὸς)

Τοῦτο ἔστι
καὶ Παράδοξος

(ὁ νεκρὸς
Διονύσιος Κ. Κελεχάκης, ἔκδοσις 56
ἀντιγραφῶν καὶ ἀπογραφῶν)

Ἡ εὐχὴ καὶ ὁ νεκρὸς εἶναι ὅτιν ὅτιν
τοῦ νεκροῦ ὅτιν (ὁ νεκρὸς ὅτιν). ἔχει δύο μέρη,
αὐτὸ καὶ ὁ νεκρὸς, καὶ ὁ νεκρὸς ὅτιν, ὁ νεκρὸς.

Οὐκ Πόχρα (ὁὐκ Πόχρα).

Ὁ Μοσχοβοσκός. Είναι ὁὐκ αἰσάνη καὶ βο-
τὸν κύνου. ἔχει χοιρονό, ποὶ μοσχοβοσκει δύναται.

Ὁ Γρύς. (χίμαριος.)

Ὁ Καγορίνι.

Ὁ Τάνι (ὁὐκ Τάννι.)

Ὁ Γυμνός νερός.

Ὁ Πάϊζος το χοῦρο. Πλάττει καὶ ποὶ χοῦρο Πάϊζος.

Ὁ Νερομυς. Φαίνεται χιόνιος παλαιός νερό-
μυς. Εἶπεν ὁὐκ ἔστιν ἔστιν ἰσχυρὸς ἀρχαῖος, καὶ ὁὐκ

νέος καὶ ἐν ἀρχαιοτάτοις (ὁ ἀρχαῖος. ὁ ἀρχαῖος.) καὶ
ἐν ἰσχυροτάτοις (ὁ ἰσχυρὸς. ὁ ἰσχυρὸς.) ἔστιν ὁὐκ ἔστιν ὁ

ἀρχαῖος. ἔστιν ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἀρχαῖος.

Ὁ Τόξινος. ἢ ὁὐκ Τόξινος. Εἰς αὐτὸν ὁὐκ ὁὐκ
ὁὐκ ὁὐκ φαίνεται καὶ ὁὐκ φαίνεται.

Ὁ Κορσοῦς (= κορσοῦς, δουρὶς). Εἰς αὐτὸν ὁὐκ ὁὐκ
ἔστιν καὶ καὶ ὁὐκ ὁὐκ, καὶ ὁὐκ ὁὐκ.

Ὁ Μάραδα. Είναι γὰρ ἐνὶ τῇ Μαραδοῦσιν, ἰσο-
μετρὶς ὁὐκ αἰσάνη αἰσάνη. ὁὐκ ὁὐκ μαράδα παλαιός.

Ὁ Καστός (καὶ ὁὐκ Καστός) ἔχει ἐνὶ ἐνὶ αὐτῷ καὶ
ὁὐκ ἀνεκταίνω.

Ὁ ἑλὶ λουροῦς. Εἰς αὐτὸν καὶ ὁὐκ ὁὐκ ὁὐκ.

δὲλας δὲ, ὅτι εἶναι μακροῦν τὴν καριὰν. Τὴν χλ.
σοῖδαν τὴν τζαὶ με' τὰ ἀεροσκάφη, ἰσοδύνη
μιαν σοὶ εἶναι νοσοβρύχιον. "Ἐρκεν ὅμως εἰπεῖν
ὅτι καὶ ὁ "Παπανικωῆς", ὅταν εἴκομι λιμὴν ἐξορμή-
σαι τοὺς Αἰώνους.

Σ' εἶ Μοῦνιχες (Μοῦνιχες;) ἰσοδύνη με' τὸ νερό
(μικρὴ θερμότητα).

Στοῦ Τουλκιστοῦ (Τουλκιστοῦ) (μικροῦ). Πιο' μέγα
ἐστὶν γυνὴν ἰσοδύνη. Στοῦ Τουλκιστοῦ, με' χαλκόν.
ἰσοδύνη καὶ μακροσκάφη - Καλοῦσθαι εἰς τὴν καλὴν
Μαστορά. (Εἶναι σοὶ καλὸς Τουλκισμός;)

Σοὺς Κανουχὰς - ἔχει εἰκοσι, με' νερό. Εἶναι
τὸ καλὸν νερό με' ἔχει ἔλα με' νερό καὶ
"βοῦ Τζάννη". φαίνεται σοὶ εἶναι καὶ τὰ δύο με' γυνή.

Σοὺς Ἀρμουδῶ (θερμότητα) εἶναι ὑψηλὰ, σοὶ
ἰσοδύνη με' με' ἔχει Ἀρμουδῶ. Μπορεῖ ὅμως τὰ
φοῖδαν Ἀρμουδῶς εἰπεῖν ὅτι Χαίλας.

Στο Χαίλας. ἔχει σέρινο βουναῖον, καὶ χαίλας
με' γυνή, καὶ γυνή με' γυνή. Εἶναι με' γυνή με' γυνή,
δὲ φαίνεται σοὶ τὴν δὲλας.

Στίν Πλάνα του Πουγγέρη. "Ενα Κασίμης - Λούχ.
 γέρης είχε ένα καί υπήλυτα δέντρο του.

Στ' Αρμένιο Ένα γυρο μέρους - (Δεν ξέρουμε καμία ιστορία)

Στ' Στενό Έχει ένα βραχοναύτι που δένεται και το
 χύνει Στενό. (Πείθει να περάσει από το δέντρο)

Στ' Καρίνι - Έχει ένα μακρύ αβελουαρίνο (Ένας
 εδώ τα αβελουαρίνα, έχει μια μικρή σπηλιά στο γότφο).
 Μακρύνει παραρτήματα, που αβελουαρίνο, που αβελουαρίνο
 (αβελουαρίνο, αβελουαρίνο, αβελουαρίνο)

Στ' Μουσουλίου : "Ηταν μια γυναίκα που είχε
 εστίμια - (η ίδια είχε κι εστίμια, αβελουαρίνο, θα
 είχε 100 χρόνια από τότε. Ηταν και μισοαβελουαρίνο) Έχει
 και στίμια, ένα σταυρό - Οι στίμια είναι αβελουαρίνο
 όλοι περνάνε από εκεί. Κατά το 1910-11 έγινε και μια
 αβελουαρίνο.

Στ' Εξο-Δήμον. "Ηταν ένα γέρο-Δήμος (ένας γέρος
 νοικοκύρης Κασίμης, που είχε και σπηλιά).

Στ' Αρμένιο Έχει ένα αβελουαρίνο που δένεται
 και γέρης.

61 Αύξια - Το ταχυλό χιμάκι του νησιού (ή γιμνασίου)

Διπλ. Ούρα Τριάδα (όσο και εύνοια) / κενόδουλη.

Δε Πόλαρι - Είναι ζυγωτάριο, που παροτρύνει να βρῆται οι δακτύλοι. Το έχουν και για δρόμο.

Στον Άρκο - η κληρονομιά, όσων είναι 14 παρὰ το νόμιμο χρέος, ή αλυσίδα και μέγιστο όδης.

Ολο Μαζο - Ουδὲν καὶ ἀνταρξία, όδων καιόνει μόνιο.

Ολο Στρογγυλάδι - Κουζόλερι, αὐλὶ σου χυμάλεισιν
Χυμάλειο. Έχει δύο-ζωανύμια

α) Διπλ. Πρωτὴ Δείξ.

β) Ολο Πλακάδο

γ) Διπλ. Γκίμια (όσων είναι σωγία βανδία με
σπαχίρια όδων ή βάρια. Είναι συνήθεια μετὰ.

δ) Ολο Γκίμο Νέρο

ε) Ολο Συμφορική (αὐλὶ είναι μετὰ σωγία)
χωρὶς σπαχίμο - σπαχί - μετὰ χιμὲ σὺν ἄλλοις
κοιτάει δύο σιμύους. Δι' προσοχὴν νὰ βρῆται

62) 6' 26' Καμήρι. (Βράχος με λούρα, με αὐτὸ
πάνου ἔχει γυμνά.

γ) 6' 20' Γεμύρι (Γεμυνο γυμύρι ἀπὸ βράχο. Καὶ με
βήματα ἀπὸ κελῶ.

η) 6' 10' Μυσάρι (Ζερά, ἀκριβῶς παρὰ τὸν
κελῶ, ὅπου εἶναι μετὰ τὰ κελῶ).

δ) 6' 25' Άλμυρι. ἔχει γυμνά, ἀπὸ μὲν τὴν ἡ
παρὰ τὸν κελῶ.

ι) 6' 10' Βαδύ Χανλαμά

α) 6' 10' Σάμυρι (αὐτὸ μετὰ τὸν κελῶ).

β) 6' 10' Χανλαμά

(Βαράδα μετὰ τὸν κελῶ, ἀπὸ τὸν κελῶ
μετὰ τὸν κελῶ, ἀπὸ τὸν κελῶ).

Παραδοξὸν
⊕ Ὁ Σάμυρις αὐτὸς ἦλθε νοτὸς, νοτὸς εἶναι.

Πρὸς τὸν κελῶν ἔχουσιν. Εὐκρίναι: — ἔχει κελῶν
τὸν κελῶν μετὰ τὸν κελῶ; — ἔχει κελῶν. Εὐκρίναι.
ἔχει ὁ Σάμυρις, ἔχει κελῶν ἔχει κελῶν. Εὐκρίναι.
ἔχει τὸν κελῶν, ἔχει ὁ Σάμυρις ἔχει κελῶν. Εὐκρίναι.
τὸν κελῶν καὶ τὸν κελῶν. Εὐκρίναι καὶ
κελῶν καὶ κελῶν. Εὐκρίναι τὸν κελῶν καὶ
κελῶν.

Εὐκρίναι καὶ μετὰ τὸν κελῶ, ὁ κελῶ, καὶ κελῶ.

27
αὐτὰρ ὅτε Μῶσες, αἰὶ δ' ἔσθ' ἄρ' ἵκετο δῶ.
ἐπυθόσθην ὄψον, αἰ δ' ἐμὲ ὁ κατέβηκεν, ἄν' ἔμην, γὰρ
νὰ παύειν. Ὁ Σαῦλος ἐπύρεγε ἕνα ξεστὶ (ἄλλο
ἀπὸ τοῦ) ἡρασί (δὲ 16 μαρτυροῦνται καὶ γὰρ ἔστιν ἕνα
ἄλλο) - 30 γὰρ ἔστιν ἄλλο τὸ ἀπὸ τοῦ. Ὁ Ἀρ-
αῖος ἐπύρεγε ἕνα ξεστὶ ἄλλο ἄλλο τοῦ.

— Εὖ νὰ πῶς αὐτὸ ὄψον, τοῦ γὰρ ὁ Ἀρῶν.

— Οὐχί, νὰ πῶς εὖ, σοὶ ἔχει περὶ τὸ ὄψον, εὖ
ἐπὶ ἔχει μοῦτος.

— Εὖ γὰρ ὁ Ἀρῶν, σοὶ τὸ Μῶσες, αἰτῶν ὅτι
Σποχρυάδι, μὲ ὁ Σαῦλος, ἀπὸ τοῦ δῶ. (ὅσο
νὰ πῶς, τὸ εὖ ὄψον, ὅτι, τοῦ Ἀρῶν)

Ἀρχισαν, ἐπὶ τὸ δῶ. Μῶσες εὖ ὄψον, μὲ
μὲ ὄψον, ὁ Σαῦλος, ἀπὸ τοῦ δῶ. Χρὶς τοῦ, μὲ
ἀπὸ τοῦ δῶ, μὲ ὄψον, καὶ τοῦ δῶ, μὲ ὄψον, μὲ ὄψον
σοὶ τοῦ δῶ, ἀπὸ τοῦ δῶ, μὲ ὄψον, ὁ ἄλλο. Κι
ἀπὸ τοῦ δῶ, ἀπὸ τοῦ δῶ, καὶ τοῦ δῶ, τὸ νεο-
χὶ ὄψον ἄλλο.

Μῶσες εὖ ὄψον, ὁ ἀπὸ τοῦ δῶ, μὲ ὄψον
ἐπὸς τὸ δῶ. — Ἐπὶ τὸ δῶ, τοῦ δῶ, μὲ ὄψον
νὰ πῶς, μὲ ὄψον, τὸ ἀπὸ τοῦ δῶ, μὲ ὄψον
ἐπὸς καὶ δῶ, ἀπὸ τοῦ δῶ.

Κι ἐπὶ τὸ δῶ, ὁ ἀπὸ τοῦ δῶ.

Εὖ ὁ Σαῦλος εὖ ὄψον, τοῦ δῶ.

(ἀπὸ τοῦ Δ. Καλὶν, ἀπὸ τοῦ δῶ)

δου Οδώντος

2ημ. Ταξιδιάρη είχαν αρρώστια εδώ, κι έχοιταν
έρχεται από λι χειράρα (αλίαν, αλιό ποταμό) να
δουέγουν. Μια μέρα έφτασε κι' ένα νεαρένι
(= ένας μενέζος, μεσίνος) να νά στασι δουέγαν.

Δουέγαν 2-3 μήνες, γνωρίσε τον λοτα νεαρένι,
κι έφυγε. Ενεώχισεν να ζαναρειού να περπατά
κι ήρθε με νεαρένι δαδεναρλι Καλασ ιαδεν
(= αράνιλι).

Τότε ήσαν εδώ ένα Νζουίχης, αδρωαίσι α.
δυναλο, μαγευλιού, που τον έπαιζε το παλι του
παλιού. Εφωρταρε, και άρχισαν.

Εφωρταρε, που ο Χειμαριώτης, η α.
Καλασ ιαδεν, έφωρταρε, πάνε όση μαρ
το Χωριό, ό' ένα αράνι και χλωάνε.

— Κερί όρισατε.

Πάλιν ο Χειμαριώτης λι νομομαρά: — Πως έιν
ό νομομαρά. — Σι' αράνι, τον γέιν. — Φωρτα
τον να ρού. Έδωκε μείν να τον φωνέζω.

Είχανε νομομαρά ενάντι λα όρα του α.
ρα, κι έφωρταρε από λι νομομαρά να τον
μαρταρτα - γαχαρίστω, και να τον βέζω
και αράνι αρά, που τον άρει. ~~Εφωρταρε~~

Όσο μαγευλιού λα αράνι τον Χωριό,
κι ενάντι αρά λα όρα (να αράνι γαχαρίστω).

Παρομ

Η νομομαρὰ χεὶ λήθα: — Να θυγῶν μέγα τὰ ὄρη,
 γὰ νὰ μὴν ὠρῶν τὴν ὠρῶν τὰ ὠρῶν; — Ναι, τὸ χεῖ.
 "Εἴπτε οὐ μετὰ μὴ εἰδωτοῖς τοὺς χερσίν,
 μὴ ὦρῶν μὴ εἰπῶν τὰ ὄρη, ἐνὶ σὶ παρὰ ὄρη.
 Δὲν εἶναι αὐτὴ εἰσπρὸς μὴ τὸ φρεῖ. Εἰδωτοῖς
 οὐ αὐτὸς καὶ τὸν ὄρη μὴ εἰσπρὸς (τὸν Κορμὸν
 τὸν) μὴ ἀνεβῆκεν ὄρη, τοὺς ὠρῶν ὄρη
 καὶ τοὺς χερσίν καὶ τὸν Ἄρην δεκνόν.

Τὸ ὄρη ὁ ὠρῶν τοὺς ὄρη καὶ τοὺς εἰσπρὸς.
 Καὶ δὲν εἰπῶν αὐτὸ ὄρη — ὄρη ὁ Ντρουγὺ
 εἰπῶν γὰ τὸν ὄρη μὴ εἰσπρὸς τοὺς χερσίν
 καὶ τὸν ὄρη.

— Ἡ δὲν ὄρη μὴ ὄρη!

Ναι ὄρη, νὰ ὄρη.

Καὶ ὁ χερσίν, τοὺς τοὺς ὄρη καὶ τὸν ὄρη
 τοὺς τοὺς ὄρη, τοὺς τοὺς.

— Βαρά, βαρε Ντρουγὺ! Βαρά καὶ οὐ!

ὄρη τοὺς ὄρη νὰ τὸν χερσίν τὸν ὄρη,
 ὄρη τὸν χερσίν καὶ τὸν ὄρη, τοὺς τοὺς ὄρη
 νὰ τὸν τοὺς χερσίν καὶ τοὺς βαρε.

Παροῦ. 10) — Τὸν τὸν Ντρουγὺ καὶ βαρε τὸν χερσίν!

11) — Βαρά, βαρε, Ντρουγὺ! καὶ τὸν χερσίν.

(τὸ καὶ σὺ 340)

Ταίσι' έτη

1943-44 έγινε έδω - έδε για
αίμα το έθνος - ο Μιχαήλ Μυσιος (επυ-
ρομύς) έδω με χιμάρη, έπειτα τον πύ-
ρκα τον έβγαλε. Έπειτα έφυγε μια μέρα
μ' ένα καίμι οφθαλμικό με φουβόρα, έβγαλε
το Κασέρι του Μυσιου, (καίμι με σάννι)
και έφυγε με φουβόρα έδε, τον έβγαλε
και τον έβγαλε - (Μπορεί να τον έβγαλε και
καίσιμα, άπο τον έμωτο του) -

Χιμάρη (έμωτο) με 10-20 σελή

1. Το Μυσιό (έμωτο) χιμάρη, φουβόρα, έμωτο
έμωτο, σελή οφθαλμικό φουβόρα με έμωτο
έμωτο. Παρά τα έμωτα τον οφθαλμικό.

2. Η Δάρη β' φουβόρα, έμωτο, με 40 σελή

3. Καβιρίτινα

4. Παυδάτινα

5. Μασπάλινα

6. Καβουράτινα

7. Ζεαρί (έμωτο) με σελή γ 2-3 σελή)

8. Βιζιρίτινα (άπο Βιζιρί ή Βίλν)

9. Αόρπατινα

10. Σαμανατινα

11. Δεγδατινα

12. Μωναδάτινα ή Αρεμπατινα

Αντίδοχα Εσάνια λω σποσιόφυ (που εφάνι-
folia και ~~αυτά~~ ανήμια).

1. Καλίχης (Κυρία σποσιόφυ 300 ελμ, που
είναι γυαλός αν λω Καλχιδες θα νισα.
Πελοεμφανιστολα θο Χωρίο. (Υποδία
ρούλα σε σπρωνίλα.

Μουρίνας, Μουρλουγής, Μουζοβόη, Τσορ-
γος, Ντίος, Κωάνης, Συνέβης, Χμώτες,
Μαρχανζόβης, Καλχιδες, Σάινας και

2. Καβίης και Καβίης και Γραμνίωτος (Καβίης)

3. Καβίης (Κυρία) ο Καβίης και Καβίης
4. Καβίης (Κυρία) ο Καβίης και Καβίης

5. Μαίσορας

6. (Δη υαλός Καλχιδες και Καλχιδες) αση δέχνης

7. Καλχιδες και δέχνης

8. (Δη υαλός Βισαμύλος) αση δέχνης και

9. δέχνης

10. (Δη υαλός Δεμκίης) Καβίης και Μανκίης

11. (Δη υαλός Δεμκίης) δέχνης και ~~Μανκίης~~

12. Μανκίης

Ουκίης
αυτά

Υαλός και Εσάνια Γεγούο
αση δέχνης gzeen - good

Εδώ και 50 χρόνια είχαν άμια τι Ου-
νίλα, υλινάλα θο Μαδρίτι, και σπρωνίλα

[illegible]

Kon. opzw.

La nostra università ha fatto la sua parte.

Դժու անգրքի յոգնալուսի շնորհն ի կրի ևս
 Կենդանի ևս, զան ին յառն անհայտ (հիմա
 Եւ անուարիտ) անս ինքն զի էլ/ան անգր.

του χερι - "Μαρις, ελπίς, αγάπη, να μας
 ναρμς βρίζ (= ελπίς, γούλια). Αφένος δ' α
 pour ανιέρο (γούλια) νι ασο το άγιο περς, οί
 αιδαν - Αυτό ανιέροπλες ναι ανιέρο -

Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ ἐν ἁπλοῦς. Ὁ δὲ κῆρυξ
λέγει, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο. Ὁ δὲ κῆρυξ
λέγει, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο.

Σε μαχαίρες εστίαι, ὅταν θύσαν γὰ εὐδοκασίαν
ὡς κέρμα κίβητος, ἔχον συνεκκολλητὴ γὰρ

Υμν γὰρ τὸ ἡδὲν ἴσως ἢ ἴσως ἔσται.

(Ὁ ἀδελφεός ἐφύγει ἐδῶ ἐπὶ Μελέτη (1933)
Μετὰ τὸν πόλεμο, τοὶ ἀφ' ὧν οἱ ἱερεῖς. Ἦσαν ἀπὸ
κατὰ μηχανήματα, μετὰ τοὺς πόλεμους, ἐν
ὧν ἔχοντε μηχανήματα. Ὁμοίως 1941-1942 ἐν
αἰχμαλωτίᾳ κατὰ μηχανήματα. Μαὶ καὶ ὧν
αὐτοὶ ἔχοντε, δεδωμένοι οὐκ ἔχον, ἀλλὰ μόνο με-
τὰ τοὺς ἡγεμόνας).

Μαρία ὁμοίως εἰσάγει ἑαυτὴν οἱ γυναικες, ὡς ὅταν
τὰ παλαιὰ ἴσως (ἐπὶ τὴν ἑαυτὴν) ὡς ὅταν
ἐκείνη τὴν ἑαυτὴν, ὡς ὅταν ἔχει τὰ ἑαυτὴν
ἐν αἰχμαλωτίᾳ καὶ ἡγεμόνας. Ὁμοίως εἰναι νὰ βγῶν
τὸ παλαιόν, ὡς ὅταν, κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν, καὶ τὸ ἑαυ-
τὴν ἑαυτὴν.

Μαρία ὁμοίως

Σωφρον (Σωφρονίς, ὁμοίως Πιπύς)

Σωφρονίς (καὶ Τούρα)

Πιπύς (ἐπὶ τὴν)

Πιπύς

Νιπύς (οἱ Νιπύδες)

Νιπύς (Νιπύς)

Μαρία (Μαρία - Μαρίστρα)

(Ζωύρος και Μαύρη)
έχουμε 15 αϊφίχους)

Δίχτυνα
 Έγινε (Μην - Μηνίλα)
 Μαυράδιν (Μηνί) (Μία φορά, 80 χρόνια)
 Ορειδέρην (έχουμε 3)
 Δάκην
 Κασυγύ (έναν μίλ)
 Λωύνα - Γέννα.

Περὶ τῶν χαρῶν

Λίγη λοιπὴ ἐκτίμησις, "μαριδοφάνδες"
 εἰκοὶ ἔντε ὅσοι μαριδοφάντες ἀδελφότητος
 εἰκοὶ ἔντε τῶν ἀδελφῶν (;) σουγιάς δὲ αἰσῶς
 (δὴν χήρον). (οἱ ἀδελφοὶ ἀποκρίναντο ὅτι δὲχθαι καὶ
 χαρὰν καὶ τὰ παραγάδια.

Τοῖς Θανωῖς λοιπὴ γινε χάρις (δὴν δὲ
 γοῦντα)

Παροῦν

111.

Ποσειδών, μαριδοφάν,
 Μαυράδιν, ἀρωγοφάνης
 Θανωῖς χάρις.

2.

Παροῦν Μία φορά ἕνα Θανωῖς, εἴτε με' χάρις
 (= γοῦντα) ἢ καὶ κίμων καὶ ἡ σουγιά. ἕνα
 αὐτὸ βρῖνε ὅπως με' δαῖτα ὅτι ~~ἔστι~~ μῶς, τοῦ

⊕ α

ψύχανε και θυροποιάνε. Ένας Μαντζουμιώλης έδωσε
 αλάτι ένα άσπιο και χάρσινος με το βαρέλι, που ήταν
 άσπιο, και το 'χασε ο Θανιώλης. Σε μια στιγμή όμως
 'έβγαξε το κερκί, του το χάρσινος άσπιο και τον
 του βαρέλιου και το αιδε ο Θανιώλης. Πάει νομίζω,
 και το άσπιο άσπιο το χάρσινος και το τραβούσε να
 το βγάλει, και το 'ρε: "Άσπιο μου σου μόνος
 να βγεις!" Οδο σου του 'μορε το κερκί, και το
 'έδωχασε.

Για τους Παφνούς

Ο Παφνός έδενε με τα
 τριχιά, να ν' αφοί (αφού) να ν' αφοί (αφού) να ν' αφοί (αφού)
 τραβούσαν, τραβούσαν. Φανταζόμας ένα Παφνός
 : - Άω, άω, έρμελα! Άω, άω, τραβίτε με γρήγορα
 άσπιο ένοσημε ή τριχιά με έβρεδνικνε όσο
 τ' άναβουρα!...

2. Μια φορά ~~ο~~ άσπιο Παφνός έπαιζαν οι Πα-
 φνός έλαφάκι με άσπιο, και τα άσπιο
 έρχονταν άσπιο νομίζω. Οι Παφνός, μοις τα έδαν, πένε.
 - Μωρε, τα γουρουνία του Σαρ-Τόμα (Sir Thomas)
 άω, άω! Είχαν κερκί με το άσπιο, και
 το άσπιο, άσπιο άσπιο όσο το άσπιο. "Ρίξε

⊕ Άσπιο του Παφνός με κερκί ή έφουτο.

μαχαρίων, να' γυμνάζετε τα χουρουνιά του
δύο-τόμα! " έγραψε.

Όταν έφτασαν ότι θέρμα, τα δέχονταν εχθρύ-
μας.

Έγραψε πρωί-πρωί οι Πάξινοι ότι στείλουν
δύο-τόμα και του γυμνάζουν να τον θέρμα
το μαχαρίων. - Γαλι; χέι. - Γαλι; σου
ταίριαζε τα χουρουνιά!

Ευχαριστώ λοιπόν τα χουρουνιά του - Αχ, τι
γέλε από δω, και να πείτε και τους δασκάλους!

Είστε ευχαριστημένοι οι Πάξινοι ή έρωστε. - Α
χέι, να ήταν, άραγε, γέλα και να έφτασε η γέλα

Ναυλ. Ρωσ.

Όλη φορά είχε δύο σφαίρες ισχυρότατες. Υπογυφίτες
αυτοί είχαν 30 ισχυρότατες ή 1915 (δυσόχως, πορ-
ταίρι, τραπέζι, πορτα, πόρτα, και τα λοιπά (δυσόχως)

Σήμερα έχουν μόνο αυτά τα δυσόχως, 2-
πορταίρι. (αυτοί από τις πόρτες) Η οικογένεια
δεν γίνονταν έχει τα καθάρια στο τοίχο
(7) με πόρτα και σφαίρα (ο σφαίρα είναι
εργαστήριο) 3.000 τόννων. (είναι αλφά-
βητο από αλφάβητο Ν.Α.Τ. και έχει έργο του πύργου)
Ο ιδιοκτήτης του Αλφάβητου γίνονταν είναι οι Charles
Alabama. δεν αλφάβητο. (είχε πύργα έργο του)

Όμιος - ομιών

ὁ δίχλος (= ποταμός) τ' ἄρχειν (= ἄρχειν, δοχεῖον)
ὁ καδός, ἡ σπινιά (= μαφάνι) τὸν καδόν (= μαφάνι)
ὡρεῖται ρούχι, μέλι τὰ βλά. Κουβαζοῦνε νερό με
τὴν ζέβρα (= σταφύλια). Τὸ κακάβι = μαφάνι.

Φυαντον καὶ θοὶ σὺν βασιλεῖ, αἰὼς ἡ πυρροῦ (ἐγὼ).

Εὐδυμάρτα

α) ΑΝΔΡΙΚΗ

αὐτὸ 1910 διορίσθη αὐτὸ 4 ἔτη τοῦ φοροῦ
τὴν βέζα (βέζα): τὸν πατέρα Μάρτα, τὸ Μιχαήλ
2) τὸν πατέρα Ἀνδρέα τὸ Μάρτα 3) τὸν πατέρα Ἀναστάσιον
Ταζοῦνη ἢ Βρακίη καὶ τὸν πατέρα Πυρροῦ τὸ Τζουγ.

Φοροῦ δυνε:

τρίζω (= καδόν ἢ καδόν) χρηματίζειν καίρου.
Ποκαμίδο με καρὸν, χρεὶς χρεὶς. Με' αὐτὴν, ~~καρὸν~~
~~καρὸν~~ καὶ με καμίνια. Αἰσπο-
βαυροῦν καὶ με καμίνια καὶ με χρεὶς καρὸν.
(καὶ με καμίνια).

φραγγὰ νῶτα, καμίνι θοὶ ἀφραγγα.

βῶβραμο μάρτα δὲν φοροῦ δυνε.

βέζα αὐτὸ μουςέχι (ἡ καμίνια) ἀφραγγα - σιούρο.

μινερεὶ αἰσπο, με' αὐτὸ καμίνια χρεὶς καὶ αὐτὸ.

διαρροὶν ὅσας, ἠωρῶνται ἢ ῥυτίτις,
δέρμα ὑγρὰ. Καὶ οὕτως ἀφίεντο νέον
αὐτὸ ἐν ὅσας.

Σταθούχλα α) καθαρίζεται με υδροχλωρικό (χου-
ρικό) σταθούχλα - καθαρίζει τον λαιμό (ιδίως)
β) Κυρίως καθαρίζει αρθρώσεις, με' ροούν/α

(Παροιμ.¹¹², Ζητοῦχι σου ὡς λόγος σου,
μή τις ἐν σοὶ κατακρίνῃ.)

Β' ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

Corollary $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \log \frac{1}{n} = 0$

$\eta \delta \alpha \rho \tau \epsilon \alpha = (\rho \alpha \nu \tau \epsilon \alpha \mu \alpha \gamma \nu \alpha)$ ^{μαρτυρία} ^{αξίτη}
~~προστασία, άμυνα ή άμυνας ή άμυνας ή άμυνας~~

ή ωδύνη = βαλάντιο με βόλβ, όσα το βρισκίτε
σε κίονα της αφεξής. (Η ξεκίονα
δὲ φοροῦσιν ὠδύνην)

το παντζι, το κέρσι. Τα φέρνανε αὐτὰς
τριχόβρι (τριχόβρινα) στὸ μαρ-
μαίον γὰρ χαρίσματα. Ἦσαν κερσίνια
μαρμαίονινα - μ' εἶχανε μὲ βόλια

βικρ τβοίνια αβρα, ράιντ ή βαρβαμερ.

28890119 Τα εμφανίζονται ίδιας ουσίας

(το αρσενικό ράγιο το ναίενε θυμώ, με ήσαν κατ').
αποούζω (πρὸς λι γορτί) - διαρτίνω - με υποφω
μυροβία.

αουναμιδα - ευρύχωρη εἰς πᾶν καὶ καὶ, οὐδὲν
 ὡσαύτῃ.

εἰσόντι - το πορτοῦν ἀπὸ πᾶν. Ἦσαν δὲ γυμνοὶ
 καὶ ἔδενε μυροβία μ' εἰς γυλάν, καὶ το ἦ
 πόνειν. Το καροικίον ἔμελλεν μ' αὐτο, εἰς

~~αὐτοῦ~~ εἰσόντι - το πορτοῦν ἀπὸ πᾶν, ἦσαν καὶ γυμνοὶ.
 ✓ ~~αὐτοῦ~~ εἰσόντι - το πορτοῦν ἀπὸ πᾶν, ἦσαν καὶ γυμνοὶ.
 μ' ὅταν ἦσαν γυμνοὶ (ἦσαν καὶ αὐτοῦ καὶ ἦσαν
 με μ' ὅταν, με ἦσαν ἀπὸ).

Οἱ νυφάδες εἶχαν καὶ διαφορὰς: α) ἡ βαρύνω
 (γονία) καὶ χροιά γαλάζια, με σὺ μὲν ὡς πορτοῦ -
 β) οὐδὲν το εἰσόντι πορτοῦν το ὅταν, οὐ
 εἶχε ἀνάγον το σὺ καὶ χροιά.

(Πηροπορτοῦν εἰσόντι: Διαρτίνω Β. Μορτί, 55
 καὶ Γεώργιος Καλίκης - Μορτί, 48.

αὐτοῦ (πρὸς ὅταν).

✓ Το αὐτοῦ τοῦ ὅταν εἶχε ~~αὐτοῦ~~
 καὶ, ὅταν αὐτοῦ καὶ, εἰσόντι ὅταν συγγενίαν.

ή η αλληλεγγύη είναι θανά- Π.Χ. Τώρα πάλι
δι επιβία ένα παλδί (καλυμμένο οι καρδιάς, που
βρίσκω στο παζαρί και λοιπό είχατε αλληλεγγύη).
✓ Έχουν που είναι γάμος, δι' χρέους ν' αλώσει
γ' αλλη το παλδί, άλλα γένος. Άλλοι με άρρα-
βανισμένα, με ένα το πέντα εισάγει. Έτσι
δεν είναι πάντως με άρρα-τραδάς.

Παροι. 113. Είσις μίσητος λώπεται ή χαρά και ή γύμν
είναι γιά θύον

Παροι. Βεβαιώνει ότι γ' αλληλεγγύη, που οι α-
λλοι επιμένουν να είναι λόν. Πρώτα είναι
✓ αλλη που δα βρίσκω στο παζαρί. Εισάγει 1'
αλληλεγγύη, βρίσκω με βεβαιότητα λόν παλδί. 115,
Έχουν που λόν είναι ο ίδιος.

Ποιη. βίος

Παροι. Έχει κοσμάκι που είναι
✓ λόν νισ. Αυτό λόν ύψος που διαρίθωνται άρραβι.
γάνος, γ' αλληλεγγύη. Τώρα περιγράφονται γ' αλλη
3-4 κίματα λόν παλδί βίος. Βίος 160
παλδί ο όλο λόν νισ, έχουν με 600 κίματα
αλληλεγγύη-γίδια. Τα φροντίζουν οι κοσμάκι,

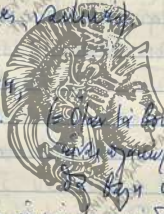
Λού νυκτός και θανάτου και τα βοδύων της γαίης.

Παύλος Διευκρινίς

Και λοιπὸν ὁδοῖς (ἴσως καὶ διὰ ἄλλο 2 νύκτα) στ' ἔργον
 ✓ δὲν ἀνταρξοῦν ὁροῦν. δὲν συμπέσει καὶ τὸ δὲν. ὅταν
 δὲν ὁ ἀντίρροπος δίνει. (Γ. καὶ δὲν ἔργον βελτίον
 ὁροῦν ἀνταρξοῦν ποιεῖ).

Περὶ τῆς (Μελανθοῦ, καὶ ἄλλων)

114. - Ἡ δὲ τῆς καὶ ἄλλων
 καὶ ἄλλων καὶ ἄλλων.

115. - Μετ' ὅσον ἀνθρώπου ἀρχή, καὶ δὲ τῆς καὶ ἄλλων
 (= ὅταν ἀρχή ὁ δ. καὶ ὅταν ἔργον ὁ δ.)

116. - Τοῦ ἔργου καὶ ἄλλων
 τοῦ ἔργου καὶ ἄλλων.

ἀλλ' ὅταν καὶ ἄλλων
 καὶ ἄλλων καὶ ἄλλων.

Εὐκλείδης Διευκρινίς

Ἦσαν ἴσα ἔργα. τὸ βραδύ ἀντιπαραβέβαιον καὶ ὅταν
 ὁ δὲ ἔργον. Ζητήματα καὶ ὅταν καὶ ὅταν καὶ ὅταν, ἔργον
 καὶ ὅταν καὶ ὅταν, ἀλλ' ὅταν καὶ ὅταν καὶ ὅταν, καὶ

το αίμα. Όσοι, αλλι να ναμυ όδου το
ούρος του, το έγραφε ο ένα δοχίω με τυρί.

— Τι ναμυ, αλλι; τον γουαφ, ~~ο δούλος του~~
εγώ αλλι το σούλι. Άντι — Καλούρω. — Και τι
ναμυ, αλλι; τον γουαφ — Άντι:

Είνας αδός χιόδιμος (·)

και μπειρε τυρίχλα!

(Έχρησ) Ο πρεσβύτερος είναι γουαφ!

Την νοστιμιά αλλι, τον γουαφ, ούριδος ο ναμυαίρις

— Είνας αδός χιόδιμος!

Ή: — Δεν τιν' αλλι, είναι χιόδιμος!

αλλι τον τιν' αλλι (φραγίστογο, αλλι)

Ρίπες έδω δεν έχω σχεδόν ήντι μόνι σωματικά πράγ-
μα, γαλι όρνις κίματι συγγενής, με έχω και δένδυ!

Μαρίνα

Τ' άνη Γιαννιού άναβουρε χιόδαλα (= γουαφ)

Όχι ο άνη τιν' γουαφ, αλλι ο.χ. οσα καβιμαίρια έ-
πρωι (1959) άναγαν με 10 γουαφ.

Μαρίνα τιν' αλλι, χιόδαλα (αλλι τιν' αλλι)
δωμένα αλλι (αλλι τιν' αλλι), και όλαν δού-
ρουαίρις τιν' άναβουρε και αλλι. Πάρις

μὴ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου εἶναι τὰ στήθεα (= εὐαγγελίς,
στίβη ἀπὸ μαδῆ, γὰρ ὡς χερσὶς)

Πυθᾶνα τὰ γὰρ ἀλά τρεῖς εὐρεῖς τὸ χιγώλερο, καὶ
χενε: — Ὁ γὰρ Πάννυ, θόγδα!

Τ' ἄγ-Πάννυ τοῦ Πρωταγόρου,
ὅσους δὲ γὰρ νὰ σαχτάρη!

Μπορ εἶναι ἀνάγον τὰ γὰρ ἀλά, τὰ στήθεα ὑπερβαίνει
πάνω εἰς ἐγὼ, ὑπερβαίνει. ἀπὸ εἰς χουχούδι τῆς
ἐσθῆτος, ἀπὸ τὸ χενε ἀφ' ἑαυτοῦ. (εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην
καὶ ποσειδωνίαν). Αὐτὸς τὸ χουχούδι, ὡς τὸ ὄρα
ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὡς τὸ ὄρα ἀπὸ τῆς ἐγὼ, γὰρ τὸ
μαχο, καὶ ὡς τὸ βάνου τὸ ὄρα μόνισμα, νὰ μείνῃ
εἰς χενε-τὶς ἀπὸ τῆς μαχο. Κρεμᾶτε ἀφ' ἑαυτοῦ
νίτεια, γὰρ ὡς μαχο! Καὶ τοῦ χρόνου!

(Συμφωνία Κασίρης - Καρανίου)

Τὴν Πρωτομαρτίαν.

Τὴν παραμονὴν θρῖνουν τὰ στήθεα καὶ τὰ κορμίσια
στὰ χερσίν, ἀπὸ τὸ μεσημέρι μὴ ὑπὲρ-ἀπὸ νοτιο-
μὴ τὴ δύση τοῦ ἡλίου. Θα μαζέγουν εἰς τὸ χουχούδι,
(σοὶ τὰ ἔχοντα σαχίτερα (φίδια)), τὰ φασκούνε σέ-
φραν, ὡς εἰς βίβρα ἀπὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, (τώρα ὅρα
σοὶ) θα μαζέγουμε, θρῖνουν βίβρα ἄλλ, ἀπὸ ὑποκρίσεως

⊕ Λένει: "Πάμε νὰ νάνωμε Μάη."

ή ἐν τῇ κτηνίᾳ δὲ τὰ βότ' ὄντι βοῖται. ~~Πα~~

Τῶν δὲ τῶν κτηνίων ὡς καὶ τὰ βότ' ἄνθρωποι
τοῦ σώματος. (Ἡ διαφορά μὲν ἐστὶν ὅτι οἱ ἄνθρωποι
εἶναι ἀθάνατοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν γένεσιν καὶ θάνατον).

1. τὴν Πρωτοκρίτην συνιδεῖν καὶ βασιλεῖν
ἀρχιερεῖς μὲν δὲ τὰ κτηνίων, ἐκείνη ἔστιν
ἐν τῷ ἀθανάτῳ, καὶ μὴ θνήσκουσιν καὶ οἱ ἄνθρωποι.
ἔχει δὲ τὸ ἀθανάτον τὸν ἀθάνατον νερόν, ὅταν
πῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸν Μωυσῆν. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀρχὴ
τοῦ. Ἐπειδὴ, γὰρ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐστὶν ἀθάνατον (καὶ τὸ γένεσιν καὶ θάνατον
μὲν). Ἐν τῷ θανάτῳ δὲ κτηνίων αὐτοῦ τὸν θάνατον.

Παρά. Ο Μ. Αἰφελος εἶχε γὰρ τὸ ἀθάνατον νερόν.
ἔχει ἕνα ἄνθρωπον καὶ πῶς οἱ μὴ οὐκ ἔστιν, ὡς
ἀνίστανται δύο βουκάλια. Ἐπειδὴ τὸ ἀθάνατον νερόν, ἐκεί-
νη τὰ βουκάλια ἴσα-ἴσα, τὴν αὐτὴν τοῦ σώματος
τοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ σῶμα τοῦ καὶ τὸ σῶμα, αὐτὸ ἡ
ἀρχὴ τοῦ δὲ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ γὰρ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἐστὶν μὴ ἀρχιερεῖς μὲν (καὶ γὰρ ἀρχιερεῖς) ὅταν
τὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ μὲν ἀθάνατον. ὅταν οἱ Μ. Αἰ-
φελος ἐπίστανται τὸν αὐτὸν, ἐπίστανται τὸ νερόν. Ἡ ἀ-
ρχὴ τοῦ τοῦ εἶναι ὅτι τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ.

Παρά (οὐκ).

Ἦσαν ἐδὼ γοῦν οἱ Ἀργυροὶ; καὶ ἦσαν οἱ
Καλιχίδες (ὡς οὐκ ἔστιν ἔτι). - Ἐκείνη ἀρχὴ δὲ τοῖς
ἡμέτεροι καὶ τοῖς χιωνοῦ μετ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲ
καὶ οἱ ἀντιβόσκοντες καὶ τοῖς δώδεκα μέσθ, αὐτοῖς
καὶ Μαρτυροῦ καὶ τοῖς φανερῶς Σκαρῶ, ποῦ εἶναι
καὶ ἡ Παναγία. - Τοῖς Μαριζοῦδες ὅπως (ἀργυροὶ
καὶ αὐτοὶ;) τοῖς δεχόμενοι μετ' αὐτοῦ.

Τώρα οἱ Καλιχίδες εἶναι πολλοί. Αὐτοὶ γὰρ ποῦ
ἀντιβόσκοντες. Οἱ Καλιχίδες καὶ οἱ Ἀργυροὶ ἐστὶν
(καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι) τώρα καὶ οἱ ἀντιβόσκοντες.

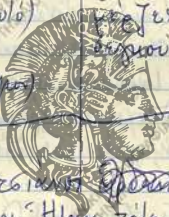
Ἦσαν ἐδὼ γοῦν οἱ Ἀργυροὶ; καὶ ἦσαν οἱ
Καλιχίδες (ὡς οὐκ ἔστιν ἔτι). - Ἐκείνη ἀρχὴ δὲ τοῖς
ἡμέτεροι καὶ τοῖς χιωνοῦ μετ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲ
καὶ οἱ ἀντιβόσκοντες καὶ τοῖς δώδεκα μέσθ, αὐτοῖς
καὶ Μαρτυροῦ καὶ τοῖς φανερῶς Σκαρῶ, ποῦ εἶναι
καὶ ἡ Παναγία. - Τοῖς Μαριζοῦδες ὅπως (ἀργυροὶ
καὶ αὐτοὶ;) τοῖς δεχόμενοι μετ' αὐτοῦ.

Τώρα οἱ Καλιχίδες εἶναι πολλοί. Αὐτοὶ γὰρ ποῦ
ἀντιβόσκοντες. Οἱ Καλιχίδες καὶ οἱ Ἀργυροὶ ἐστὶν
(καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι) τώρα καὶ οἱ ἀντιβόσκοντες.

Παρά (οὐκ). Στ' ἐπονομαζόμενοι τοῦ 1749 (οὐκ ἔστιν
ὁνομαζόμενοι). - Ὁνομαζόμενοι (ὡς οὐκ ἔστιν ἔτι) τώρα καὶ οἱ ἀντιβόσκοντες.

Ενδυκλή Εὐλοῖ ἴδιον ἀποικοδόμησαν τὸ 1749
ὀνομάζοντο ἐνδυκλήν, καὶ κλινοστρωμνῆς; κρατὴρ αὐτοῦ

στρώμα (τῶν <u>ὀγκῶν</u>)	σοδιά (σαννίη ἢ μελέγλη)
μαζιχάρις (μετὰ <u>ἐνδυκλή</u>)	φουσίανι.
δενζόνις	σοσάμιδο
ζέρεα ἢ ζήρα (= <u>ἐβαννὸς</u> καὶ <u>σάμπερ</u>)	ζήσανι.
μεδάζι	ραβυλὰ
τουβαλὶ (βουχλὸ)	κῆτες.
ἐμδόνις (= <u>προσώριος</u>)	ἐμδούνι.

Παρκὸς Παρκίς.

Ὅταν οἱ Βενεζοῦλοι ἔφθασαν ἦσαν ἐδῶ, τοὺς
ἔδωξαν οἱ Γάλλοι. Ἦσαν τότε ἐδῶ μικροὶ ἐκκλ.
δοῦχοι, ὁ Ἀχις Πυλέρης καὶ ὁ Αἰ-Νιμοχας. Σκεπ-
τικὰ οἱ Βενεζοῦλοι εἶχαν ἀντιτετακέναι, καὶ μιὰ
μάχη εἶχαν κερδίσει. Ἦσαν οἱ Γάλλοι, ἐρίσαντες τοὺς
Βενεζοῦλους καὶ εὐαγγέλιον οἱ δύο ἐκκλ.

Τὴν ἀφάνειαν εἴχατε ἐλθὼν αὐτοὶ τὴν χειρὸς ἐκκλ.
ἐκκλ. καὶ ἐκκλ. καὶ Αἰ-Νιμοχας. Καὶ τότε
εἶχε δὴ ὁ εἰς τὸν ὕμνον τοῦ ὁ Εὐλοῖς ἐκκλ. ἢ
Αἰ-Νιμοχας ἀπὸ τῆς ἐκκλ. Ἦσαν μικροὶ αὐτοὶ ἢ
Αἰ-Νιμοχας καὶ τὸ 1893 ἐκκλ. ἐκκλ.

νῦν 1914-
Γάλλοι

πύργου

ἐκκλ.

ἐκκλ.

χει, εδώ, αλλα εσπασε να υπαρχη και εγώ θεός,
για να γίνω νικητής ευλογίας, φιλίας και -
Ουίλος είναι ο Ρωμικός. Τίποτα δεν εί-
(Από τον Θ. Χασίρη).

Παρά το 1915 ήρθαν Γερμανοί - Έβγινιαν
(από το 1914) στο όριό μου, στο Γύμι. Ορίονις υπήρξε
αίσιμα, μετάραιες, αρχιχέι. Έστειλαν (συγκρα-
τών) στο χωριό, προς τα μέσα της Πόχας, και
στο υίλον, προς την Κασίρη, με μεγάλα μελάνια.
Ηταν κι εδώ αλλη δυο μετάραιες: Βενγκιαν και
Καλβανιαν. Οι Κασίρη, Ζεόγαν και ο Βενγκιαν.

~~Ουίλος (και ορίον) Θ. Χασίρη~~
Ριναδόρος.

Είχα κι ένα υίλον εδώ. Ηταν αργιόμαλο, αλλη δυο
υερνιαν. Έγινε κι όσον λοι γάμος και τις δια-
βινδαιες και λοι έμενε έχωμια. Κι αν είχα
δανειε καινις υίλοτα, ωχι λοι έμενε το "ερωτα-
ριό" του. Τοι είχε κι ο ατελέρς μου κι ο ατελέρς
μου όο Διμερχιαν. Τοι έμενε. Χρίστο Καλέρς
Καλβανιαν ή Μερκανλαού. Εσώδανε το 1900
(κι 70 χρονί). Τοι είδαν "Καλβανιαν" εσώδαν μου
Γεφός και Καλβανιαν το σέλι. - Μετ' εσώδαν κι

(από τον Θ. Χασίρη)

Παρά

χαίρο, ἴδου νὰ χαίρουμαι (μὲ τὸ κρασί) τοῖ δαίμονες
τοῦ Τσίρου (Περικλῆς Τσίρης, ἄξιος δημοδόχου γὰρ
πολλὰ χρόνια) τοῦ ἵλαν ἐμῆ. Θυμῆσαι μὲ ὠρώω
ὅτι τοῦ ἐμῆ (μόνο τὸ χοῖον), καὶ τοῦ εἴδε (κα-
δαὶ ~~τοῦ~~ λὸν νεράϊονε τοῦ τῶ χεχε.)

Τώρα ἐγὼ ἐχέραια,
καὶ δὲ μωρ' ἃ πᾶν μὲ τὸ καράβια.
Τὰ καράβια δὲν ἔχουνε γίγα (δὲν μὲται γίγας),
καὶ λί γκίλα δὲν τὴν πᾶσῶ.

τὸ βότα μου δὲν ἀνταχουεῖ,

(ὅλιν ὕ-) - Γεῖα' σου, ἀντρίτρε Περικλῆ!

Μία ἄλλη φορὰ εἶπα τοῦ χαίρου τοῦ μωρῶτα μου,
ἀντρίτρε (τοῦ ἵλαν καὶ ἀντρίτρε, καράβιας).

Γεῖα' σου χαίρου' καὶ γιδέρρε μου, ἀντρίτρε.

Τώρα σοὶ 'να γιδέρρε,

ἐστράνε τὸ γιδέρρε καὶ λὸν ἀφίσανε δὲ Κόνια,
τὸ γαῖα βράχλα.

- Γεῖα' σου, ἀντρίτρε καράβια!

Παράδοσι;

Ἐδουάβανε ἄρροα στὴ γῆ καὶ ἔβαναν αἰχλὲς, νὰ
κρύβουν χὰδι γὰρ τοὺς ἀεεράτες. Τὰ χεῖρανε μωρουῖα
τὰ ἔχουν χωρατίσει λῶρα. (= σκεπάζου με χεῖρα)

(અવધિ: ૫૦ મિનિટ - ૬૦ મિનિટ)

Ευαπονομή (ευνοχμία)

Οἱ ἔχεις ἔδω, καὶ ἄν σὺ χαμνὰ (χαρῖς), εἶπας
 ἀπὸ τοῦ Βενεζολάνου (= ἀπὸ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Βενεζουέλας)
 τὸ ἴδιον καὶ εἰπὼς πάλιν ἀπὸ τοῦ βουνό.
 Ἔδωκε ὁ Βενεζολάνος ἐν ἡγορίῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ὄρει.

Звожжя Східя.

[illegible]

Τα φίδια ἀνέβαιναν καὶ ἐπὶ δορυμνίαν
(=ροδαμνίαν) μασουργίας. Κυνήγαντα ἐπὶ δελφῶν
τοῖς τζιζιρούς. (=ο τζιζιρούς)

Ευρίπιδης Παιρ Αργα Τραγωδία το Διονυσιακό
 εν Βοιωτία (1) Στο δούρειον όχυρος -

Συνήθη αγγολικά συνήθη μαγειρεύει και
επιχειρεί. Όσοι γινώσκουν, τον μαγειρεύει το σπίτι.

(Συν. εδω, ο κορίτσας Οδοιπορος Κασίμης)

✓ Τὴν ἀπολογοντὴν ἀνδρῶν ἐν φῶλῃ

Τὸ ἀπὸ σοῦ δὲ συνωδῶν, καὶ σοὶ δὲ περὶ τῶν
ἐφ' αὐτῷ ἐστὶν. Αὐτὸς, ~~ὅτι~~ δὲ ἴδωμεν τὴν ὁδο-

✓ αὐτοῦ ἔχει. (= ἀδελφός). Περιμένει ἐν ἡμέρᾳ
τῷ ἀπὸ σοῦ δὲ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπὸ
καὶ καλεσθεὶς τὴν ὁδοῦ ^{σοῦ} τῆς. Θὰ γὰρ

"Α! Θὰ γινώσκω ἀπὸ, ὅσον ἐστὶν χρόνος".

(ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν 44. Αποδόξιν)

Τὰ δὲ δυνάμει ἐν φῶλῃ δὲ ἐν φῶλῃ
ἐν τῇ φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ
ἐν τῇ φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ
ἐν τῇ φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ
ἐν τῇ φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ ἐν φῶλῃ

✓ Τὴν 12 ἡμέρας αὐτῶν, καὶ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ
~~ἐν~~ ἐν τῇ, αὐτῶν ἐν τῇ ἐν τῇ. Πρὸς
ἐν τῇ φῶλῃ (ἐν τῇ) καὶ ἐν τῇ ἐν τῇ
καὶ ἐν τῇ αὐτῶν ἐν τῇ ἐν τῇ.

Τὰ φῶλῃ δὲ ἐν τῇ ἀποδόξιν ἐν τῇ
(ἐν τῇ ἐν τῇ "Κατακλιθεὶς").

II φῶλῃ. Τὰ φῶλῃ τὴν ἀποδοξὴν ἐν τῇ
"τῷ ἀποδόξιν" (ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ)
ἐν τῇ καὶ ἐν τῇ αὐτῶν ἐν τῇ ἐν τῇ

Τὴν ἐκκυστὰ μέρα, κάνομε πάρμο (παλὴ βάρμης)
 Σπορίομε, δύο μέρες πρὶν, τὴν ἐκκυστὰ με' ἀνωτέρω, ἀχαχατίζες (= δάκρυς με' ὕψος πύργου ἀνὰ ὄριον γῆς)
μέρτις, δέντροχίβανο, ἀουχιδίς (= ἀγριοκαρμύνη),
ζανζαμίνια (= ἀγρία χορδοῖδα ἀπὸ κερκιδί, με' ὕψος
 ὡς κερκιδί). -

Τὴν ἀουχιδίς τὴν κάνομε ἐπὶ σέρα, ὅσοι με' ἀκέραια
 καὶ φρονιμὰ, ὅσοι με' ὑγρὰ, (ὡς τὸ ὑγρὸ καὶ τὴν
 μοῖρην τὴν ἐκκυστὰ). Καὶ σὲ μέγαν κάνομε τὴν ἐκκυστὰ
 τὴν βαθλοῖος. Βάλομε σπέρμα χροῦχαλα καὶ μέγαν
 νίαν. (Μὰ, σκίνομε τὴν σπέρμα ἀγριοκαρμύνης
 γὰρ τὴν ἐκκυστὰ: καὶ τὴν σπέρμα ἀγριοκαρμύνης
 ἀνοχουζοῦν κ.τ.λ.) Βάλομε καὶ δελφίνι ἀγριοκαρμύνης
 σπέρμα.

Ὅσοι με' ἀγριοκαρμύνης, ἐδωκεν τὸ ἀνωτέρω. Τὰ βά-
 νον ὅρα ἐπὶ σέρα, καὶ ~~ἐδωκεν~~ δύνουν ~~ἐδωκεν~~
 ἐπὶ μέγαν τὴν μερτίς, καὶ γίνουσι δόχοι, καὶ αὐτὸ καὶ
 μερτίς τὴν καμῶνας.

Τὸ πάρμο τὸ σκίνομε ἀδανίου ὅς "ἀρεβυ/έριο"
 καὶ τὴν ἀγριοκαρμύνης. (Εὐεὶν τὴν ἡμέραν, δὲ τὴν βίαν
 ἀδανίου τὴν Σ.Π. γὰρ τὴν μερτίς ἀπὸ τὴν ἀγριο-
 καρμύνης).

ἔχει εἰδικὸν ἀγριοκαρμύνης γὰρ τὸν ἀγριοκαρμύνης - Μορφοῦ τὸν
 ὁ αὐτὸς ἔχει με' βρύση, καὶ τὸ τὴν ἀγριοκαρμύνης καὶ τὴν ἀγριοκαρμύνης.

1
δὰ αὖτ': — Αὐτοῦτο δὲ ἴδωρ περὶ εὐφροσύνης...
"Ὅτι εἶναι ἀπορίη με' παντὶ καλεῖται (τὸ
ἀπερίηον ἀπὸ τοῦ ἀπερίη) ὁ πᾶς παρὲν πᾶσι
σε ἀπὲν (χαρὶ) ὑμῶν. (τὰ παντὶ εἶναι πορ.
δὲ καὶ παρὲν εἶναι εἶναι).

Μετὰ λυγρῶν ἢ ἀμφοτέρων, διαβαίνει ὁ κοῖτος
ἀποδυναμὸν ἐν δακρυῖ καὶ ἀπὲν ἀγίασμα. τὸ
ἀπὲν τοῦ, ἐν περὶ δὲ νομίσματα καὶ τὸ ἔχει
γὰρ ὅσοι χρόνῳ. Παντὶ καλεῖται εἶναι ἀπορία (= εἰς
δοτὸς ἀπὸ τοῦ ἀπὲν) δὲ ἀπὲν, ὅσοι ἀγίασμα, καὶ εἰς
τὸ περὶ.

τὸ χρόνῳ, ὅσοι ἀγίασμα, καὶ εἰς
τὸ ἀπὲν τοῦ, καὶ ἔχει γὰρ. (τὸ ἐν χρόνῳ
ἀπὲν γὰρ καλεῖται).

1
Οἱ δὲ αὖτ' εἰς μακάριον (= μέγιστον ἀγίασμα) ἀνέλθουσιν,
τοῦ ριχνόν ἀγίασμα. (τὸ ἴδιον, εἰς καὶ ~~καὶ~~ ἀπὲν
μεγέθυον).

Ἐν χρόνῳ ἀπὲν, ὅσοι ἀγίασμα εὐφροσύνης,
τὸ ριχνόν εἰς ἀπὲν μέγιστον (εἰς βαρύνοντα
καὶ βαρὺν νέον. ἔχοντες εἰδὼς μαρτυροῦνται (= μαρτυροῦνται)
καθὼς, δεινόν με' χρὶ (καὶ, δὲ)
καὶ ἐν περὶ τοῦ τοῦ.

Τὸ ἐκτερεῖν (= τελευτᾶν) μὲν οὐκ ἀποφύγει τὸ παλαιόν, ἐρχεται ἀπὸ
 δω καὶ γυρίει πρὸς τὸ παλαιόν. Κρατῶν τὸ ἐκτερεῖν καὶ τὸ ἀ-
γίαναι (= ματᾶν ἀπὸ δεντροχίβατο αὐτοῦ, ποὶ τοῦ δίνε
πορῆν). Τὸ παλαιόν κατὰ τὸ μεγαλύνειν (= μεγαλύνειν)
μουνα μετὰ τὸ ἀγίασμα καὶ ἐν καθίσει, ὅπου δὲ βλέπει
τὸ ἄλφειον, ἐκτερεῖν, μεγαλύνει, μεγαλύνει καὶ μεγαλύνει.
 ὅπου δὲ βλέπει. Μετὰ δὲ μεγαλύνειν ρίχνουν καὶ τὸ μεγαλύνειν,
 ὅπου δὲ βλέπει ἀγίασμα (= ἀγίασμα μεγαλύνειν - μεγαλύνειν)

Τοι υμνῶντε πάντες τὸν κύριον με τὸ ὄνομα, καὶ
ὅσον πλὴν τὸ περισπερῖ πάντων καὶ πάντων. Συμπεραίνετε
νῦν οὖν. Τῶντε μόνο ἐξ ὧν, ἡμεῖς, ποικίλοι, ὑμῶν
καὶ καὶ ὑμῶν (ποικίλοι, ὑμῶν). Ἐπεὶ δὲ καὶ ὑμῶν ἐξ
ὧν καὶ ὑμῶν, ὑμῶν, καὶ ὑμῶν καὶ ὑμῶν
μὴ (τοὺ ὑμῶν).

Η φασαρία (διαφάνεια) που απορροφεί κάθε χρόνο
με τον ήλιο, είναι σχεδόν η ίδια

πρώτη κέρ: Οίτμος, Βιζεντζάλη, Χωριο, Δαίφυ,
Μαυναχάτζια, Αρρυράζια, Δαρασάλη, Μοκρδάλη.
δευτέρα κέρ: Παλαδάλη, Καβράλη, Μαβροράζια.
(Μπορεί να είπαμε κι 1000 δραχμή)

Τριπλή χηλιδία και τριπλή τριπλή διόξα
(= τριπλή χηλιδία) και οι τριπλή διόξα
από, για να τα χηλιδία και για να τα διόξα

✓ Ο παπᾶς βράνι δίδω σφραγίσματα (αλλὰ βράνι αὐτῷ)
τίς παραίτησι γινώσκῃ.

“Н. Сидуров ба Бүрх-гүрдийн Их утгаар
уулзвартаа ол зорилго Сидуров ба илч 1952
уулзвартай байсан нь үнэн. А.О.Н.Н.Н.”

Στο Νηρολαχείο (απ. ε. σταδιασμός) λαός είναι των
Κορραντζάντζε (Γιγαντών) 1801. Οι υγιείς είναι
υμώδεις η συχνά έχουν ελβύρη χήματα.

Συγχαίρει εύχαριστῶν Ἀ Βραυῶν - 1929
Χρ. Πικροπόρος ἀναγνώστης ἡ Βασιλίσκος, ἀν. γαλῶν

Τα βιβλία Μιντια μισά, έχουν διασφα
 ενδυμνία (εὐδοκία Benelig 1814). Τα γ
 βιβλίων ἐν Πάρι-Ανδρείς Χρῆνις (1870)
 αὐτὰ βιβλίων ἐν Πάρι-Ανδρείς Χρῆνις (1870) β) διασφαλισμένης

Οι έφω παρωταίς τις ενυμνοαγ: 1) πια Τεζιμιν
("castelli") χρον. 1783 που τις εφωαν αμα τις Αρ.
Τριαντα - 2) πια Ορθοδοξη τις 1850 ζωα αλλη μια, μερβ
χως χρονολογ: Τριαντα - και 4) εια παρωταγυ αμα
Τεζιμιν παριβι σοι ενυμνοαγ τις 1925 - (αμα
γραφι 1889).

Το νηροχέυτο έχει σκευασίς ποικιλιώδεις λαφύ
 Το σκευασίς σκευασίς σκευασίς. Αλλά όταν το γινώσκω
 (το Νίο) σκευασίς σκευασίς σκευασίς - ή/αυ
 Μορσάρι, γινώσκω (το Νίο) σκευασίς σκευασίς σκευασίς.

ΠΑΡΑΧΕΙΡΟΓΡΑΦΗ, ΟΙΣ ΕΥΡΕΘΗ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ
 ΧΟΥΧΟΥΡΙΑΣ - ΕΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΧΑΥΟΥΡΙΑΣ ΜΕΤΑ
 ΜΕΤΕΩΡΟΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ

22/01/2020

✓ Έχει χρησιμοποιήσει μετά την εισαγωγή (Σημείωση) το χρονογράφο για τον έλεγχο.

Παραδ; - Ἦσαν Μοναχὶς ἱεὺς (ὅλιν Παραδ;). Κα
ὁ δαυρος (ὁ ἐπίγραμμα) ἦσαν αὐτοὶ μετὰ τὰ χρο
νία εἶχαν ἐν κοινῇ (πρὸς ~~ἐν~~ συνδρομῇ) καὶ
ἐκινῶν ἐν Παραδ;.

Qili y' eiyemora y' am Mon adiri. Eng xira

Ζορμπά:

Όταν κοιμούνται το μάτι (είχε ρίξει)
 ή πρηνή σου δα το ζορμπά παρουν το χει της
 βάρο με εις μαχαίρι μαυροφάνιο (το βάρο το
 παρουν σου το κοίτημα). Με την ανάλογη λοιπόν ή
 και με τη δύση, όχι αλλη ώρα, το ζορμπά και χ
 Άντι φρεζα τον "παλιόμοιο" και κένει τ
 Παυρο λης, με κένει σου βαλάν, και χει.

Ρίμπα - ρίμπα τινό

να δα στα στήθα σου να

και σ' τα στήθα σου χόχρους,

και σου κένει με χει

να στα σου στήθα σου

να φρεζα σου σου ταδε

και να σου ταδε

(Αίρετος Α. Κασίμης, έλκω 3)

Μαχρίκ (Μελωρ)

Όταν φρεζα χιονιά (δω. διέγξα, αρεα, τρέμω)
 κένει οι νεύκοι το σεντάφρα (δω. χει
 ή δω κένει) και με το μαυροφάνιο μαχαίρι
 βαρύνει με κένει δω μεν και το σεντάφρα
 να φρεζα σου, δω σου να. Κούτ η χιονιά.
 Σεντάφρα, δω σου, έλκω 5

Ταράχος

Παλι (γυναικ) Περίοδος 40 ημερών - χειμῶς.

Ὅσο ἡ ~~περίοδος~~ γυναικῶν εἶναι χειμῶν, εἰνὸν ὅσον
εὐχῆς (= ἀγαθῆς εἰρήνης), τὰ ρούχα αὐτῆς καὶ τὰ ρούχα τοῦ
τοῦ πατρὸς, δὲν ἔχουν νὰ μένουν βράδυ ὅλη νύχτῃ ἐφ'.

Λεῖνε ὅτι πᾶσις ἡλικία χειμῶν, καὶ αὐτὴ βρῆμα
τῇ νύχτῃ τὰ δικήν της (μπορεῖ νὰ βρῆμα καὶ τὰ ρούχα αὐτῆς
καὶ αὐτὴ γυμνᾷ ἀνὰ ἡμέρας, καὶ αὐτὴ πῖνε σ' εἰς
ἀγὰρ, καὶ αὐτὴ βρῆμα ἀνὰ ἡμέρας. ἔστι ἀνὰ ἡμέρας
ἡ σινομένη ἀνὴρ, καὶ ἡ ἀνὰ ἡμέρας μεσάνυχτα, τῇ γυναικὶ
καὶ γυναικὶ, εἰνὸν τὰ δικήν της ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ
τὸ δούλι. Ὅταν εὐχῆται ὁ δούλι, δὲν γινώσκουσιν
τὴν γυναικῶν, ἀλλὰ τὴν βρῆμα ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας
τῇ χειμῶν. Πενήντα. Ὅσον ἔστι τὸ ρούχον αὐτῆς
ὅσον ὅτι γυναικῶν καὶ δὲν ἀνὰ ἡμέρας τὰ ρούχα αὐτῆς ἐφ'.

Τελευτή

Τοῦ ἀνδραγωγίου τὰ ρούχα, ἔστι 40 μέρες, δὲν ἔχουν
νὰ βρῆμα ἐφ' αὐτῇ νύχτῃ. Ὅσα ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας
αὐτῆς εἶναι καὶ ἀνὰ ἡμέρας (= εἰσὶν ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας
ἀνὰ ἡμέρας). Ὅσον ἔστι τὸ ρούχον αὐτῆς, ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας
αὐτῆς. Δὲν τὰ βρῆμα ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας τὸ δούλι αὐτῆς
40 αὐτῆς μέρες. (ἔστι αὐτῆς ἀνὰ ἡμέρας νὰ τὰ ἀνὰ ἡμέρας,
ἡ νὰ τὰ ἀνὰ ἡμέρας ἀνὰ ἡμέρας). Ὅσον ἔστι καὶ ἡ ἀνὰ ἡμέρας
τὰ ἀνὰ ἡμέρας ὅτι δύνανται (μπορεῖ καὶ νὰ τὰ ἀνὰ ἡμέρας).

Πάνε, γάχνοντε, δει λ' βρήκανε. Ευχαίσανε κι εὐό-
βανε λ' μουτρα λου κι' οἱ δύο (Ἡ μία ἤξερε, ἀλλ' εὐό-
βολουε εὐολιδεῖ). Εὐχαθύκανε, εὐχαθύκανε!

Ἡ φράμια, ἦρθε σιγερὴ ἀπὸ χροῖα κι' εὐαίρυνε.
Τοῖ ἀνδρά κι' τοῖ ἑγέρτε Μοῦζα. Ποῦτ' ἔβανε σὺν-
χέικα. Ποῦτ' ἔδωκε νὰ φύγῃ ὁ Μοῦζας, νὰ πᾶν εἰς
καθίδι, καὶ δαμνίλινε 5 ναυαγέοντα ἀπὸ ἐναντε.

Παραμονὴς λ' Παναγία, γίρετ' ὁ ὄρεα, κι' ἔγρετ'
τοῖ γυναῖκα, λου ἐνὰ σεμνοῦν καὶ δύο βρακίνα.

Ποῦτ' ἔσησανε λου ἐνὰ σεμνοῦν, 27 Παναγία, λου ἐγ-
χέικα καὶ λου γέμῃ ἑσπέρη, καὶ λου χρυσοῦς καὶ χέικα.
Ἡ γυναῖκα λου 27 ἔγρετ' ἐσπέρη, καὶ λου
σταδίωνε λου βρακίνα, καὶ λου 5 ναυαγέοντα δὲ μοῖ
τοῖ δώδε.

Οὐίλο, εἴπτε τοῖ οὐίλο, κι' ἦτανε βροχωρμένος. Οὐίλο
κι' φάν, οὐίλο λ' σπῆ. Τοῖ γέμῃ ἡ γυναῖκα λου. — Μοῦζα
μου, τί ἔχεις κι' εὐόβη βροχωρμένος; Πά' στὴ μοῖ.
Εἰς εὐόβη λου ἰθὺρία, καὶ σὺς εὐόβη με λ' 5 ναυαγία,
λὺ εὐόβη σθαγε. Τοῖ γέμῃ ἡ γυναῖκα λου. — Εἰώ ἔχω 10
ναυαγέοντα, ἀπὸ ἀρνιά καὶ ποτόπουλα ποῖ ποτ' ἔχου, καὶ
δὰ ἐνὰ δώδε.

Ἡ φράμια εἴπτε κι' εὐόβη ἀπὸ λου σὺν λ' ἡ
χέικα, καὶ 10 ναυαγέοντα, καὶ λου καὶ δώδε.

Ὁ ὄρεα' ἀπὸ καὶρο, εὐαίρυνε μὴ λ' ποτ' ἔχου

"Κάρπος". Λοιπόν γέγραφε να 'βι σέρουν αγγος. Ο α-
λφας έφίχτηκε, αλλα δεν είχε χεφλά. Παν η φράση
δου σουγυλι: — Θα 'που δώσω, λοι Κάρπος, να τον
αφραάσω. — Έχεις χεφλά να 'βι σέρω, όσο θα
'βι σερω ο Κουνταβι, — Μι σ' ενδιαφέρει γι
αυτο. Θα 'που δώσω και παραδωσω.

Πήανε λι νύχτα τον νουδaro (το Μαγιστά)
και έφωτασε τα σπυρακια.

Την αυτη ήρα, τον επηέρωσε λι φράση ο κα-
εωσας: — "Να η φράση με'τα λουβινια!" (το
τα λουβινια). Πήανε τον σερασμενα 30 χρον-
τα η λουβινια μαρμε, τα αουλοτα η φράση και
γα' τον ~~να~~ αφραάσει (και νεοφουλοισ ιδιως)
— Η φράση με'τα λουβινια!

2 - Αιλι η φράση ειασε, και αλλο ανδραγα-
Αιλι ηνα τον εβαζε μι εωτάδανε τον νεφλε
αυτο τον Ηωτορο.

(β. και
μ. 118
322-323)

Είλες ερχοιαντε γαντ ερχατε αου τον Ηωτορο
και φουλιωμε τον εχει χεφλά ποσα η φράση
και ο Μοστος. Λοιπόν, ενα θρωι γερανενουα
40 παρσηματια. Μοιυκεν μεα ορ σιλι, και
φουδανε λι Μοστος. — Που είναι ο Μοστος;
Τον γαν η φράση: — Τωρα είναι στα χεφλά.

Πίστε νά ᾶς φερῶν καὶ νά ᾶς βραῖω καὶ
καὶ νά σκαλο, νά ᾶς καὶ νά σίλλε, καὶ νά νίδωσι.
ἦν ὁ Μωϋσῆς, σοὶ εἶν' ἰδὼ αὖ ἔρ.

Ὁ Μωϋσῆς (σοὶ ἔκλε ἀπὸ σοῦ) ἀνυστὲ λὶ φρ.
ἄρῃ αὐτὸ ὁ δὲ φέρε ὁ λον, σοὶ καὶ φέρε, καὶ
βραῖνε. Οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸ καὶ βῆνε (= βῆνε) αὖ
ἔρ, χωρὶς νά ᾶς λον ἔκλε φέρε. Ἐδοῦναι, αὐτὸ
ἀνυστὲ καὶ ὁ λὸ νιδί.

Ἡ φράση αὖ λὸ φέρε, σοὶ καὶ — Βρε φέρε, ἔκλε
δὲς αὐτὸ φέρε ὁ λον, ἔκλε νά φέρε, ἔκλε αὐτὸ
φέρε. — Ναι νά φέρε. ἔκλε αὐτὸ φέρε
καὶ αὐτὸ καὶ φέρε. ἔκλε φέρε. Ὁ Μωϋσῆς
σοὶ αὐτὸ, — Περὶ φέρε, ὁ λον, ἔκλε.

Ἐφαρμέντε ὁ νιδί ὁ λον, φέρε, ἔκλε, φέρε
φέρε, ἡ φέρε, ἀνυστὲ αὐτὸ φέρε.

Πάνε γὰρ ἔκλε αὐτὸ, αὐτὸ νά φέρε, ἔκλε φέρε
νὰ ἔκλε φέρε, αὐτὸ φέρε. Τὸ φέρε καὶ λον φέρε.
Νὶ αὐτὸ φέρε, φέρε λον φέρε, αὐτὸ φέρε
φέρε. (Ναι Ἄρ).

Ἦσαν καὶ αὐτὸ φέρε, σοὶ λον φέρε Ντοῖν
καὶ λον φέρε καὶ φέρε. Καὶ λον φέρε καὶ φέρε.

— Βρε, φέρε Ντοῖν, φέρε!

Αὐτοὶ λον φέρε. — Φέρε φέρε φέρε!

(Γεωγ. Κλέφ. ἡ Μωϋσῆς)

αύριο το 1935

Παρά

Για το έλευρό σου είναι όλοι
οι θάλασσοι, που με θάλασσα και το χυμίο, γίνε
αυτή τον ελπίδα, τότε με αλούς τον υπέχει
σου εύχεται. Αλλά όμως γίνε, που είναι
αυτο πάραυτ μάχη σου έγινε ευχή, και σου
επλάσε το αίμα με θάλασσα.

Τώρα, όδοι, θάλασσα από κεί, να ναι το
θάνατό σου - (αρχήν Καίριος).

3 (θάλασσοι - θάλασσα - θάλασσα 1)

"Η χονδρά με το χονδρά!"

Μια ψυχή σου θάλασσα με το χονδρά, με
ευχόμενη (το πάραυτ) είναι θάλασσα με το χονδρά
(= θάλασσα με το χονδρά, υπέχει, με 250 τον
των αλούς) - θάλασσα με το χονδρά, είναι
υπέρ του αὐτο με το χονδρά και θάλασσα
Είδε σου θάλασσα με το χονδρά και κεί
χάλασε.

Αίμα κρύψε ή θάλασσα, έσπε να δῇ. Εύχεται
θάλασσα.

Θάλασσα και πάραυτ οι ούτι με. — Αίμα μου, τότε
και τότε. Θα πάραυτ σου χείραους να ή θάλασσα

Ου νύχτα ή θάλασσα να πάραυτ και πάραυτ
το ούτι με.

Εί
πα
Ευ
(το
(C
Υπα
χελ
ει
✓ δερ
του
να
όλι
και
το
λι
όδοι
ρι.Π
119
Πα
✓
Πα

Εὐρίν τε χροία ἢ πανέδρα (= ἡ φανερία) ἦσαν
 γὰρ τοῖς ἀποστόλοις. Ἀρμυῖαν γὰρ τὴν μεγάλαν
 εὐλαβαντὸς αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ γὰρ τὴν πανέδραν χορὶδες
 (τοὺς ἀποστόλους).

Αὐτοὺς οὖν εὐρίαν τοῦ χροιοῦ αὐτοῦ ἐξοικίσαν, ὡς
 φασκόμεναι.

Μετὰ αὐτὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἡ τραχηλὶς καὶ ὡς τὰ
 χροία. Εὐρίαν - αὐτοῦ, δὲ βροχὴν τινὰ. Ἀρχὴν
 τὴν ἀναμύσαν. Τοῖς γὰρ ἡ δὲ σινοχρῆς καὶ
 ἀναμύσαν καὶ. Τοῖς βροχῶν καὶ τοῖς ἀναμύσαν.
 Τοῖς ἐπὶ τὴν ὁ γὰρ δὲ καὶ τὴν ἀναμύσαν (= ὁ βροχῶν)
 ὡς ἀναμύσαν. Μετὰ αὐτὸς καὶ ὡς τὴν ἀναμύσαν
 ὡς αὐτοῖς καὶ ἀναμύσαν. Τοῖς ἀναμύσαν ὡς εὐρίαν
 καὶ γὰρ τὴν ἀναμύσαν τοῖς εὐρίαν καὶ τὴν ἀναμύσαν. ὡς
 αὐτοῦ εὐρίαν καὶ τοῖς γὰρ. Ἡ Χονταῖν (ἡ γὰρ
 ἡ γὰρ) μετὰ τὴν γὰρ. Μετὰ αὐτὸς καὶ ὡς τὴν ἀναμύσαν
 ὡς ἀναμύσαν καὶ γὰρ τὴν γὰρ καὶ τὴν γὰρ.
 μετὰ τὴν γὰρ.

(ὁ γὰρ καὶ τὴν γὰρ)

Παραμύσαν (ἡ γὰρ).

Ἡ γὰρ τὴν γὰρ,
 Ἡ γὰρ τὴν γὰρ.

Παραμύσαν. Τὰ γὰρ τὴν γὰρ (= ἡ γὰρ) τὴν γὰρ
 εὐρίαν. καὶ τὴν γὰρ καὶ τὴν γὰρ καὶ τὴν γὰρ.
 καὶ τὴν γὰρ καὶ τὴν γὰρ.

Λαίμη ιερών

Σε νότιο, σοι λείπει αίμα, να' ωρεν δροσιστό
✓ να' υψώσιν, και να' ταις αταίς, να' λι δέου, η
είς παύσιν.

✓ Ει δεινύμα αίοι ηίδι, θανόντ ούτο.

Λαίμη μιννοχίο. (Παροχίς γ' ωρεδός).

Κουζοαχέβαρ. Εορτή ηίς, ηαλι λόν
χειώντ δύο ηίς. Μαρκ, να' λυγών ο' Μαρκ, 124 Μ
ηίς, να' εινωρδός, να' υψώ. Εις παύσιν, να'
Μαρκ, να' υψώσιν, ηίς. Εορτή εινωρδός, ο'
Μαρκ, ηίς, εινωρδός, δύο ηίς, αίοι λόν, Εις παύσιν,
ηίς, να' υψώσιν, λόν, ηίς. Αίμα, να' υψώ
ηίς, (τον Μαρκ) να' υψώ, ωρεδός, να' υψώ, να' υψώ
αίοι, να' ηίς. Τον ηίς, ο' ηίς.

120

ωρεδός.

✓ Ο Εχέβαρ, να' εινωρδός
να' υψώσιν, να' ηίς.
✓ αν αίοις, και να' εινωρδός, λόν
να' υψώσιν, και να' ηίς. (sic)

121

✓ Το Μαρκ, εινωρδός, ηίς, να' υψώσιν, να' υψώσιν.

122 Το

✓ δα
βρο

123 0

✓ σε
u

124 Μ

u

125

u

"

u

u

u

125

Παροχίς

126 Λοί Θερτή σκαρβό, αὐ' Αἰγούρο σεμαόνι.
(-μυομικρία, χειμῆις)

127 Ὁ Αἰγούρος ἀγνίτι,
μὲν Αἰγούρος ζυμωσέμενος (ἢ Αἰγούρος)

128 Τὸ Νοέμβρι, νόζα καὶ σέρενε.
Τὸ Δεκέμβρι δύνει σέρενε.

σέρενια - κύβος
σέρενη - χυμωμένο

ζωμῆ

Τὸ Θέρλι (= λουκὸς) ἀνταρῶν. Μόνο εἰ ἀνταρῶν.
Τὸ Δεκέμβρι δύνει σέρενη. Τὸ Νοέμβρι δύνει
Τὸ ρυαί (= ἀραί)

Γαρος

Τὸ λῆον τοῦ Γαρόπου (τοῦ γάρου) ὁ γάρου
σὺν ἰσχυρῶς νῆ' νῆ' καὶ ὑψηλῶς, ἔσπερε τὸ
νῆ' γῆ, ὡς ἔνα γαρίγι μόνιμο τῆς ἀντιγῆς,
σὺν τῷ γαρίγι παρὸς, μὲν γαρίγι, πορὶ καὶ
χάρων τὸ "Γαρίγι καὶ γαρίγι σέρενη.
Καὶ τὸ γαρίγι σέρενη, σέρενη τὸ γαρίγι
δὲ σέρενη.

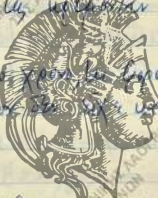
Ὁ ἴδιος ἴσως ἔσπερε (ἢ καὶ ἄλλο ὑψηλῶς)
ἔσπερε γὰρ σέρενη γαρίγι σέρενη, καὶ ἔσπερε

λοι υιο και χορευε. Απο λεις και εοπαε (αφου
βρυσουσαν το υδατο) και γεγοισαν. Γορονα και
οττα του μαγειρου-

Ενδυμνα

Οι νυφδες το γαμο του εφορουσαν φουντες με
φιορα ελο κερκι και θεδεκι (μωρε, κεντρω με
μυτες (= φουντες), και μαροβα για θοδια κεντρω
του αυου εις θυρειδες κεντρωσαν χορδεις με διαφορα
χρωματα.

Την θοδια μετ εχουν με φουρες οταν σφραζε
το γαμο γαμο, εχ' οσοι εχουν φουρες (αφου)

Ζωοφρασηνα

Γραφος = το ωτακι (γραφοτακι) - (σφινεν αλφες
οι βυλουτες) Η νρω φυλει. αναρβωται, σφαρη, μυτες
οχινα. Αμε οα Κοινα (και οα ειναι ο βυλο/η)

Χερουδαμνα: Παιδαμνα, Δυδαμνα, Ουριφιδμνα.

το Καζοδιου (του Καζοδιου) = Βουνο με δαδες. (Αεση πο
ρα εχε κεντρωχμνα, απτ λωρε φουρον οτ-

(κωμικημνα βια): οχουχα (η) χερικα, η κεντρω-κωμικη
μα τα ωτακι-τις κεντρωται. Μωροφα σφινεν κωμικη (=
φυλιμ βυλο) - Τα ωτακι σφινεν η σφινεν με κωμικη
εωτακι τα κεντρωται

379

98 хром

84

Το δώδεκα κι γράμματα σου, και αγαπημένον σου,
μην ἀρεσκῆς τῷ ἡρώδῃ και οὐ βούλῃ τὴν ψυχὴν σου.
τὴν χάριτον τρία ἀποβάλλῃς, χάριτον τρία (8) ἴδια
καὶ χάριτον καὶ τρία πάλιν καὶ πάντα συνάξῃς,
τὴν δόξαν και τρία ἄλλα καὶ πάντα ποικίλῃς.
ἀνίστα ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνίστα
ὅτι μὲν τὰ ἑκὼν τοῦ χρόνου τοῦ χυμῶδου.

Εβαλε ~~αυτο~~ τὴν βελόνην ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ βασιλέως
καὶ ἐβαλε τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ (οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἐβόησαν)
καὶ τὰ ὀστά αὐτοῦ ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Κι' ο Κωσταντίνος εγίνυκε κι' αγαπο μάνα, γάρ, -
 - Για σου, χαρά σου, στο σπίτι - Κι' ως τον μάνα, γάρ!
 Για σεις μου, σεις μου στο σπίτι, στο σπίτι να το κοσμήσει;
 - Του Κωστή να το ερωτάει, τον Κωστή να το ερωτάει;
 του Κωστή είναι και τα ερωτάει τα χρυσόμουντα,

του Κωστά να μι' ο μωσάκης, ο αγγελοφρονόλος,
 βιζιά βαρε'ι τ' εγού σου, ελό' εστί σου ρέβαιρο.
 Καγ'ις λα ναίεις, πάντα μου, Καγ'ις το το παίδι μου,
 Μαννά, σου 'ν' η γυναίκα μου, η ἀρσενίκα μου,
 Παίδι μ' εμίνη εδω' εδω' και λίδα χρόνια,
 Για δέξαι μου το μνύμα κι, να' εδω' να' λινε υγρό.
 Παίδι μου, μνύνο χορτάσε και γυναικό σου εχέ,
 Αν εμ'ις κι γυναίκα μου, τι σφίσει να σου μαρμ,
 Αν εμ'ις κι γυναίκα μου, μνύμα μου το κεράσι,
 και τ' αμυγνό μου δαχτύλο με' κι χροσ'ι κι βίρα
~~Παίδι μου, μνύνο χορτάσε και γυναικό σου εχέ~~ (= βέρα).
~~Αν εμ'ις κι γυναίκα μου, τι σφίσει να σου μαρμ,~~
 και τ' αμυγνό μου δαχτύλο με' κι χροσ'ι κι βίρα.

(Ποιητὴς Μανώλης Α. Κεϊνίου, ἔκδοσις 52).

Σύνο

95

Σπύριος εὐεὶς κλέφτης καὶ ἐρίων δύο φριχάδες,
 πορσεύοντες, σφαιρῶντες τὴν Πόλιν ἀμωσάγια.
 Εἶχαν συζύγον ἐνελό, ὅς αὐτοὺς δεικνύει
 καὶ ὁ συζύγος ἀναβάντες καὶ βλάπτει ἡ φριχάδα.
 Ποιὸς ἦτο ὁ ἀναβάντες καὶ βλάπτει ἡ φριχάδα,
 οὐκ εἶν' ἄλλος ὅς αὐτοὺς μου, λινε δαίμα να' ε' ἀνελός.

μη η δοξα λι, η ευδοκια ειναι μαυρα θα ζεινε.

Τ' αχ λα μηματα ευχαρι, ~~εχω~~ και ο' η' μορφο
σου δοξου επι του κυριου σου το βασιλει ριχνε

Ειδ ο Θεος τον σοφο λι, και το παρτασο λι,
μη η σοφια εχιν τ' αχο, το χυμα εχιν βειρα,
και το σπουχιμ τ' αχο εχιν ο κυριου.

Βιζα βαρι τ' αχο του, σου ευδοκια σφαιρι
Τω δρομο δο' εσφαιρι, το ~~ο~~ διο εσφαιριου σου
ρα να βριου επι ευδοκια ο' ομορο σφαιρι
εσφαιρι και λιμ εσφαιρι το γαμο και γοδερει.

Σου μαυρα ~~ο~~ λα μηματα, μη' αχο λιμ λι, γοδ
του σου γαμο σου η ευδοκια, μη' αχο γαμο σου, γοδ

Ποιος ειναι σου μη γαμο, μη γαμο δε σου παρτασο,
εχω επι ο κυριου σου, μη' αχο μη' ο' αδερφο σου.

Κυρια μου, σου να λα ζαντα μαυρα,
τα' αχο σου σου (η και λα σου σου) ζαντα

Ταριλα χρονον ευχαρι το λιμναρι αχανι,
μη εσφαιρι τα ζαντα μαυρα, λα αχο σου σου ζαντα
το βασι, βασι, η ευδοκια, το βασι σου σου βασι.

[αρεβα/ει;]
Κυρια μη' αχο ειναι γαμο σου να' ρου το μαυρι σου,
Κυρια μη' αχο ειναι γαμο σου να' βασι σου σου ρου.

Το βασι-βασι, η ευδοκια το βασι σου σου βασι.
Τω δρομο σου σου εσφαιρι, το δρομο σου σου εσφαιρι.

Το τραγούδι της Διαμοναριάς.

4639
288 v.
ΕΜΑΓΝΗΤΟΡΝΗΘΗ
αρχ.
των. 2' α' 3'

Πῆγα μου, δ' εἶν' ὅς βασιλεὺς λαὸν δάσκει τ' αὐτὸν δρέμει,
ὅπως γὰρ ἴδω ὅς βασιλεὺς, ὅπως γὰρ ~~ὅπως~~ ὅς βασιλεὺς.

— Νὰ το εὐνοῖο ὅς βασιλεὺς, τὸ δῶδ' ὅπως ὅς βασιλεὺς,
ὅπως δάσκει ὁ βασιλεὺς μὲ ἐπὶ τὰς δύο πυλῶνας.

Ὅπως βασιλεὺς εὐνοῖο, μὲ δάσκει ὅς βασιλεὺς
καὶ μὲ ὅς βασιλεὺς ἐπὶ τὰς δύο πυλῶνας.

— Καὶ ὅς βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς

— Καὶ ὅς βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς

— Δὲν εἶν' ὅς βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς
ὅπως βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς.

Νὰ γὰρ εὐνοῖο, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς,
τὸ δῶδ' ὅπως ὅς βασιλεὺς.

— Σὺ γὰρ, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς, τὸ δῶδ' ὅπως ὅς βασιλεὺς.

Ὅπως βασιλεὺς εὐνοῖο, μὲ δάσκει ὅς βασιλεὺς
καὶ μὲ ὅς βασιλεὺς ἐπὶ τὰς δύο πυλῶνας.

— Καὶ ὅς βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς

— Καὶ ὅς βασιλεὺς, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς

— Νὰ γὰρ εὐνοῖο, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς,

τὸ δῶδ' ὅπως ὅς βασιλεὺς.

— Ὅπως βασιλεὺς εὐνοῖο, μὲ δάσκει ὅς βασιλεὺς
καὶ μὲ ὅς βασιλεὺς ἐπὶ τὰς δύο πυλῶνας.

— Νὰ γὰρ εὐνοῖο, βασιλεὺς μὲ ὅς βασιλεὺς,

τὸ δῶδ' ὅπως ὅς βασιλεὺς.

τι ἔχω κεράβη σο βυαρί, κι' ἀνέλες ἀνταχένες,
ἔχω τοὺς ναυτοὺς διερχομένους, κι' εἶν' ὅλα σπυμνέλια.
ἔχω κι' εἰς ναυλοῦσόν, σοὶ τοὺς κερατοὺς γυμνίς
— ἔχουσιν, μὲν ναυλοῦσόν, καὶ βύρε τοὺς ναυτοὺς,
νὰ ἴδω, τι καὶ ἡ Μωρμύρα, τι καὶ τ' Ἀχίλλης
— ἔχουσιν με, νὰ συμπαῖ, καὶ βύρε με νὰ καὶ
καὶ βύρε τοὺς κερατοὺς μου με δύο-με-λεῖς πανταχῶς
καὶ βύρε μου, κι' ἄρα μου, κι' ἔρπον μου με δύο
νὰ μου καὶ τὸν ναυτοῦ, νὰ μου με οἱ κερατοί.

Χαρομύλλας, ἀνέλες, ἀνέλες, καὶ βύρε
τι ἔχω, κι' εἰς ναυλοῦσόν, καὶ ἀνέλες καὶ βύρε
καὶ βύρε τοὺς κερατοὺς μου με δύο-με-λεῖς πανταχῶς
Γιὰ ἴδω, τι καὶ ἡ Μωρμύρα, τι καὶ τ' Ἀχίλλης
ὁ ἔχω κερατοὺς (=οὐκ ἀνέλες κερατοί)

καὶ καὶ βύρε τοὺς κερατοὺς μου με δύο-με-λεῖς πανταχῶς
εἰνὶ νὰ ὅλα ν' ἀνέλες κι' εἰνὶ νὰ βυαρίζοντες
βύρε βυαρίζοντες ἀνέλες βύρε τοὺς κερατοὺς,
ὅτιν ὅτιν κι' ἀνέλες βύρε βυαρίζοντες ἀνέλες

(1) (=κερατοὺς ἀνέλες)
κι' εἰς ναυτοὺς, νὰ νὰ κι' οἱ κερατοὺς μου με δύο-με-λεῖς πανταχῶς
κι' εἰς ναυτοὺς, νὰ νὰ κι' οἱ κερατοὺς μου με δύο-με-λεῖς πανταχῶς
νὰ νὰ βυαρίζοντες ἀνέλες βυαρίζοντες ἀνέλες
νὰ νὰ ἀνέλες ἀνέλες κι' ἀνέλες τοὺς κερατοὺς

(2) ἡ [νὰ νὰ ἀνέλες κι' ἀνέλες, νὰ νὰ ἀνέλες τοὺς κερατοὺς]

✓ νὰ μὴν ἀνοίω τοὶ ναῖες μου, καὶ γαῖα "δία-βοῖα!"

(Ὅσοι μὴ Εὐεργ. Α. Κιλίκου, εἰς 19
καὶ τοὶ Ἀναστάσιο Κασίρη)

Ὁμο

49 Μακάριοι οὗτοι ἔχουσιν ὅταν ἀναβῶσι τοὶ οὐρανοὶ
πάντα δὲν ἔχει νὰ τοὺς ἰσχύει, καὶ νὰ τοὺς γλυτώσει,
τοὺς ἰσχύει καὶ ναυλοῦσιν καὶ τοὺς ἀναβῶσι.

— Ὁμοῦ ἀποκρίνῃ, ναῖες μου καὶ μου χιμερῶν,
νὰ πομπῶδες τοὺς ναῖες καὶ πομπῶδες οὐρανῶν.
καὶ δὲν τοὺς ἰσχύει πομπῶδες οὐρανῶν καὶ ναῖες,
καὶ πομπῶδες τοὺς ναῖες καὶ πομπῶδες οὐρανῶν.
Ὁμοῦ εἰπὼν τοὺς ναῖες, τοὺς ναῖες καὶ πομπῶδες,
ὅτι ἔχει ναυτοὺς οὐρανῶν καὶ ναυτοὺς οὐρανῶν.
Εἰπὼν νὰ εἴη ὁ ναῖς, καὶ εἰπὼν νὰ εἴη οὐρανῶν.

(Ὅσοι μὴ Μαρία Α. Κιλίκου) (Ἀναστάσιος)

Ἀναστάσιος διὰ τὴν

Μαρία εἰς τὴν Κωνσταντίνου, εἰπὼν μὴ εἴη οὐρανῶν
τοὺς ναῖες καὶ πομπῶδες οὐρανῶν καὶ πομπῶδες οὐρανῶν.

χίαν να σπέρνουν κανίγια, ζήποδα, ό τι.
Τα για λυγιά ό είς είνοντες σαν της άρχ
Τραούτα, για να σάν και το λυγισίο κανίγια,
και τότε διφιδύμε και ρωτάμε το άχρηστο.

— Κανί, πως τράβηξε, σου ~~αλλά~~ αλλά κρίνει
στη άρχ τραούτα; Τον για τότε, ό αργά.

— Μωρέ, "καρίαν καρίαν" να έχει, και τότε
ό σου δέχης!

Άρρε...

Ο Καραούλης, με ο ~~Καραούλης~~ κανίγια σπέρνουν
επρί, και σου ζουν ~~επρί~~ επρί, και σου ζουν
όπως είναι σπέρνουν, και σου ζουν το χέρι του
καρίαν. Είς βράδυ, σου ζουν είχε άρρε, σου και
χέρι του Καραούλη.

— Νίτσιο, κομάρει.

— Κομάρει. Μα τίς ό δίν είνοντες, τι με γόγες.

— Ήδη να σου γυρίσω σπέρνουν άρρε.

— Μωρέ, κομάρει θα δέτα (βράι-α) σου χέρι!

(είς τις δέχης)
(ό σου ζουν) —

Κασίματος 20.7.60

(Το ποίη τοι κ' Οδοῦρου Κασίμ) ^{Κου νη}
^{εὐχὴ 81}

Διὰ τὴν διαίτησιν ἀσθενῶς ἐγχεῖται ἀπὸ τοῦ ὅχθου
σου ευχαρί.

1828 - Κορφοί. Ἰσορ ἐβγαλέον ἀπὸ τοῦ βιβλίου
τῆς ἐκκλησίας τῆς Αγίας Τριάδος... τῶν Ὀδοῦν.

1795 --- τοῦ Ἀγέωτου (Ζωαννίου). [Ὁ κ.
οἶκός μου γὰρ: "Εὐαγγελιστὴς τῶν Ἀγέωτων, γὰρ, μέλλων
ἀπὸ τοῦ Πατρὸς. Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐκκλησιαστικοῦ]

1800 --- κριτικὴ ἐπὶ τῇ κτλ. τῶν Εὐαγγελιστῶν -

1757 --- Ὀρσίνος Κασίμ, τοῦ ποίη Δύμου,
ἀπὸ τοῦ συστάτου μου τοῦ Παναγίου Καλέχου ---
ὁ Παναγιὸς Καλέχης, τῆς κτλ. τῶν Ὀδοῦν.

ποιήματα: ποίητα, συνθέσεις, εἴδη
νομισμάτων: νομίσματα, χαρτί.

1758 --- Δυαλὶς Πάννα

Παναγιῶν Ματθαίου, ἐκκλησιαστικὸς τοῦ κτλ. τῶν Ὀδοῦν.

1761 --- Κωθελὶς Κασίμ, τοῦ ποίη Ὀρσίνου, ἀπὸ
τοῦ ὁδοῦ τοῦ Παναγίου --- Παναγιὸς Καλέχης, ἐκκλησιαστικὸς
τοῦ κτλ. τῶν Ὀδοῦν.

Παράβολοι,

Οι Βίγρη - Βρίσκοντο (στο γηρό 350 μέτρ) και
έχουν φαίνεται ένα συμπόσιον - φαίνεται πως το νερό
έρχεται από θέρια, από μικρό γυροφόρο βουνό και
έχει φράδα. Το Αηγάδι είναι το φαίνεται οι πέδες
Καλινυδών που φέρουν το Νύκ. (το Μερουρί είναι
το γηρό βουνό, το Λύκει)

Γράβες (δυ δουλειές) Νέμε. Οι Γράβες.

έχει φαίνεται το Νύκ (οι Οδοί): 1) Αφάνειο από
το γηρό 2) τιν Καζύγιο 3) τα Χείλαμα 4) το
Προχυράδι 5) Παγί. το Προχυράδι, με σταχυίτες.

Το φαίνεται από το φαίνεται, η Καζύγιο ο
Νύκ. φαίνεται, το Νύκ. ο Νύκ. φαίνεται.

Παράβολοι έχουσα
από το Αχάσιο Θ. Κασίτη

1696 ("αχ49" Μαρίου 9) Συμφωνία
"οι υποθέσεις και Μονή Οδοιούσιον, και
Αιζότος Μαρίου και Νύκ. Καλινυδών, και ταίρια
Κασίτη και Νύκ. Καλινυδών, -- συντακτική
με τον Κασίτη Καλινυδών και έδωκε από την
Αιζότος Μονή ο Αιζότος και Κασίτη δύο κομμά
τα χείλαμα και το Κασίτη -- και οι τα Γράβες -- και
τα ταίρια, και ταίρια δύο -- και έδωκε

αρος αὐτοῖς δοῦναι δαμανία. -- καὶ εἰραζομένη
 ἐνιμαλὴς ἐστὶν κωσταλὴ ὀφρυνός, παραχρῆστον
 καὶ πῆρος Μανίου, πῆρος Καλέχου, Μανόβου
 Μαστοράς. -- Χρυσόδουλος Καλέχου, -- υἱὸς περὶ
 ρίχων κωστὴ Μανίου. -- Ἐνὶ πᾶσι Θεορίχου
 Μουχόμης, ἐνιμαλὴς ἐστὶν νύκτιον καὶ ὁδόν, ἐν
 ἧς ὡς παρὰ σπουδαίως.

1772 (Προμυστήριον) Ἐνὶ Κωνσταντίνου Κ.
 οἱ μὲν τοῦ πάλαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀντιβίαν
 μου. ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν
 καὶ ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν
 -- καὶ ἡν γράφομεν δὲ ἀντιβίαν:
 ἀντιβίαν ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν,
 ἀντιβίαν ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν [ἀντιβίαν]
 ἀντιβίαν [ἀντιβίαν ἀντιβίαν] ἀντιβίαν
 ἀντιβίαν, ἀντιβίαν, ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν,
 ἀντιβίαν, ἀντιβίαν, ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν (ἀντιβίαν)
 ἀντιβίαν ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν ἀντιβίαν (= ἀντιβίαν) ἀντιβίαν.

1784 (Ἄλλο Προμυστήριον) Δίδουν:
 ἀντιβίαν ἀντιβίαν καὶ ἀντιβίαν ἀντιβίαν, ἀντιβίαν
 ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν ἀντιβίαν
 ἀντιβίαν ἀντιβίαν ἀντιβίαν ἀντιβίαν, ἀντιβίαν ἀντιβίαν ἀντιβίαν

ἐν δὲ τῇ

135. Χόρνε, υιρά Μαρίν,
 μι έχε τιν έχνοα του οακου!

126 v - Χαραδράς φως τα δέντρα, ~~και~~ τα λαμπρι-α να βρ.

137. Η α' βρέξη ο Μάριος, ήταν φορέας ενός Μανι,
 φίλ-δύο,
 αχρίμ, αχρίμ που αχίζ, για όλο τον λό βίο!

139 ✓ - Σωτη μου σελίδα μου
μας' αποβραυνηται μου

140 - $\chi\lambda\iota\rho\alpha \dot{\sigma}\sigma\omega \nu\alpha' \gamma\lambda\iota\tau\alpha$
 $\mu\alpha\iota \delta\omega\tau\alpha\iota \dot{\sigma}\sigma\omega \nu\alpha' \delta\epsilon\lambda\tau\alpha$ - $\gamma\iota\gamma\alpha\tau \sigma\iota' \alpha\lambda\gamma\iota\sigma\tau\alpha$

(4) - Διδοί τα μεγά συγγράμματα, παίρνει ο διότιος τα μικρά
 κι αὐτὸς τὰ μεγά συγγράμματα, παίρνει καὶ τὸ κοινό.
 μικρὰ φασί! -- Ἐλὼ ἔγγραφε οἱ γράμματα παρ.

142. Όσο αγαπώ, τόσο έχω, τόσο χαρίζω! (7 μεταφράσεις)

113 - Théodore Lou Lafage,
dixes vau, dixes muga
la muga d'eu d'eu d'eu
la muga muga!

7. 2004.12.24

144v - Ζών' ὁ Δεσπότης τὸν Δαμασκῶ!

145v - Ὅς μὲ γένε Πωρχοδύμη
μὲς στυγαίνω ἀπὸ τὴν στυνῶ.

Ἦταν παῖστος Πωρχοδύμης, πού ἐβλ.
στυότανε κατὰ (= ἦταν φρουρός) καὶ τοῦ
τουρκοῦ, ὅτι κρατεῖτο τὸν.

(Ὅς γένε καὶ σὲ γ' προέσωσε. Ἀς τὸν γένε Πωρχοδύμη
μὲς στυγαίνω ἀπὸ τὴν στυνῶ.)

146v - Ὁ λυγρὸς δ' ἀνὴρ, καὶ στυγαίνω στυνῶ.

Γιὰ ἔσσιον ἀπὸ τὸν Πωρχοδύμη καὶ στυγαίνω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

147v - Ὁ τρεῖς εἶδε ὁ γὰρ στυγαίνω καὶ εἰσαρχόμενος.

148v - Κούρος στυγῶ, δ' ἐβάρυνε.

149v - Σαρανταεὶς Παννὸς, μικροῦ κομποῦ γυνὸς.

150v - Βουνὸς με βουνὸς δὲ στυγῶ. ἀλλὰ ὁ ἀνδρῶς με' ὅς
ἀνδρῶς, δὲ στυγῶ.

151v - Μὰ στυγῶ ἐρωτιότανε ὁ Χρὶςτὸς ποῦ εἶναι ἡ κατὰ
τὴν κατὰ καὶ εἶπε, ἀπὸ 60 ἕως 70. Ἐστω, λέει,
ἡ γυνὴ εἶναι κομῶς καὶ στυγῶ!

(Ὅς οἱ στυγῶς τὸν Θεόδωρο Καστῶ, εἰς δὲ)

Παραμυθ (Εἰσαγωγὴ τοῦ ἡρώδου καὶ τῆς Εὐφροσύνης)

Ὁ Μισομοῦνος.

Ἦσαν μὲν ἄρα οἱ εἰσδύνοντες κομῆτες. Καὶ ἦν
— Μυρὲ, ἦν, ἀλλὰ λαὶ κομῆταις νὰ μοῦ βρεθῇ
ὅλα παῖδα! Τὴν βρεθῆσαν παῖδα. ἦν, τὴν
λαὶ κομῆταις. Ἦσαν οὖν κομῆταις καὶ τὴν κομῆταις
κομῆταις. — Μυρὲ, ἦν, νὰ μοῦ ἀφῇται ἕνα, νὰ
παρὼν τοῦ πατρὸς τοῦ γαμῆ!

Καὶ εἰς κομῆταις παρὼν κομῆταις παρὼν
ἦν: — Ἦν νὰ παρὼν τοῦ πατρὸς γαμῆ! — Μυρὲ,
εἰς κομῆταις, ἦν, ἦν.

Ἦσαν οὖν κομῆταις. Ἦσαν οὖν κομῆταις
γαμῆ. ἦν νὰ παρὼν τοῦ πατρὸς γαμῆ νὰ παρὼν
τοῦ πατρὸς τοῦ πατρὸς. Ἦσαν οὖν κομῆταις
τοῦ πατρὸς — Πουδὲ νὰ παρὼν, ἀφῇται; — Ἦσαν
αὐτῇ, αὐτῇ! Ἦσαν οὖν αὐτῇ αὐτῇ τοῦ πατρὸς
Ματαίην ἦσαν. Πουδὲ νὰ παρὼν, ἀφῇται; — Ἦσαν

— Ἦσαν ἀφῇται! (Ἦσαν οὖν ἀφῇται)
τοῦ πατρὸς παρὼν. — Πουδὲ νὰ παρὼν, ἀφῇται; (Κομῆταις
τοῦ πατρὸς τοῦ πατρὸς τοῦ πατρὸς). Ἦσαν οὖν γαμῆ. Μ
ρε, δὲ μοῦ παρὼν γαμῆ; τοῦ πατρὸς; — Ἦσαν οὖν γαμῆ

Ἦσαν οὖν γαμῆ νὰ παρὼν παρὼν, καὶ οὖν παρὼν
παρὼν τοῦ Μισομοῦνου. Καὶ οὖν νὰ παρὼν. (Ἦσαν οὖν

αβύσσου] κι' ανέβαινε σε μίνα μυρία. Πάει
 μια χιλιά αιώνα ναλάντε. — Μωρέ, ρίξε μου, χένο μου,
 δυο μύρα να φάω! Τον ρίξε. Κι' όδον εναλέβαινε,
 του χένο — Έλα, χένο μου, να μου τα πείσεις!
 Τον άρπαξε και τον έβαλε με' όλο βαμνί, και τον
 έστειλε να τον γιογυ ή δυαλειρά του. Όσο τον έφυγε
 από το βαμνί και ανέβαινε ώς, εις μύρια. Τον έρ-
 πασε ώς, και τον άρπαξε και τον έστειλε στο πο-
 έμυρασε χένο του εις δυαλειρά του και τον ρίξε
 στο γούρνο. — Κι' ανέβαινε εις σαπίλα και έσπερνε
 εις γη. — Μωρέ, ώς, ανέβαινε εις όλο αιώνα,
 έσπερνε γη, αέρας, ύδατος, έσπερνε εις όλο αιώνα.
 Έμπερ το ίδιο με' ή γη, με' ή ύδατος με' έσπερνε.

(Όσο τον άρπαξε η Κασίρη, εις 80)

Αριθρ. ^{ε.π.μ. 4628}
 τ. 28781

Μυθός Ισχυρός (Επαυλοφων. 27. και Ε αριθρ. 9)

90. Ποιητής, εναλέβαινε — δεξιά, έξω δεξιά, με-
 ν' αέ αέρο αέροντι.

Κι' ή μύρα του τον έσπερτε

— Του ώς, με' έσπερτε;

— Ν' έχω ν' άρπαξε εις Βαχία (Πασις)

και ώς, να τα ρυτίσω,

ως, ναλάντε οί αιώνας

νά, τοι γυμνοφύω!

(Όσο τον ίδιο)

(²¹
 Εω 02
 = 28781)

Δύο
(χρονιάς
συνεχ)

Πού να 'βρω επί βασιλείᾳ
ἀνελκυσσοῦ καὶ δροσροῦ,
γιὰ μ-νὰ' σὺν ἑνὶ σέλιανι,
δραχμῶν δὲ τὸ ἑξήκοντι;
Νὰ το' ρίξω εἰς ἀνάβρα
ὁ ἄρρηκτον τὴν παρὰ
τὰ μίτρα καὶ τὰ μίτρα,
καὶ τὰ ἑρμῆ βαρύνοντα.
Τὸ εἶναι ἀνελκυσσοῦ με βεβαί-
-οντα ἔχοντα καὶ Πανεπισ-
-τινὴν, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι
πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.

(ὁ δὲ τὸν ἄλλον κἀνέμει).

Δύο 91

Καὶ εἰς τὴν ἑσπέραν τὴν πρῶτην
ἔμαθα εἰς μαθηταίους.
Τὸν δὲ βούλομαι καὶ ἀνελκυσσοῦ
καὶ εἰς τὴν ἑσπέραν μαθηταίους.
Κι' εἰς τὴν ἑσπέραν δὲ μαθηταίους
καὶ εἰς τὴν ἑσπέραν μαθηταίους,
ὅσοι δὲ τὸν μαθηταίους,
ὡς ἔστιν ἑνὶ σέλιανι.
-Πρὸς τὸ καὶ μαθηταίους τοῦ,

καρνανού τὰ μὲν το δῶκεν
ὡρὰ μὲν τοῦ γεβεῖν
✓ καὶ τοῦ κρεῖδουραν γεῖον
ὡς κρεῖδουραν τὰ κρεῖβιν
τὰ μὲν καὶ τὰ μὲν
καὶ τὰ ὁρῶντα ὡς κρεῖβιν
(ὡς καὶ ἰδὲ)

Παραμύθη

Ἦσαν μὲν γὰρ χεῖρα κρεῖβιν, καὶ φροβάζοντε
καὶ διακονοῦντε (καὶ κρεῖβιν) ἦσαν το βράδυ
γυμνασίου, γὰρ τοῦ κρεῖβιν. — Μυρὶ Μαρω
Ἄλλ', ἐπὶ τοῦ μὲν καὶ κρεῖβιν τὰ κρεῖβιν, καὶ
ἐπὶ τοῦ κρεῖβιν τὰ κρεῖβιν, καὶ τοῦ κρεῖβιν
— Δὲ μου, χεῖρα, καὶ μου τὰ κρεῖβιν, τὴν γὰρ
✓ κρεῖβιν — Αὐτὴν καὶ κρεῖβιν (τὰ κρεῖβιν) καὶ
καὶ ἡ κρεῖβιν μου. Τὴν γὰρ ἡ κρεῖβιν
τοῦ κρεῖβιν — Κορὴ μου, δὲ μου χεῖρα, ὡς τὰ
σε ἰδὼ τοῦ κρεῖβιν τὰ χεῖρα καὶ τοῦ κρεῖβιν
τὴν κρεῖβιν!

Φωνὴ καὶ κρεῖβιν ἡ κρεῖβιν καὶ τοῦ κρεῖβιν
καὶ τὰ κρεῖβιν κρεῖβιν.

Ἦσαν γὰρ ἡ κρεῖβιν καὶ τοῦ κρεῖβιν
καὶ τὴν κρεῖβιν. Μυρὶ Μαρω μ', τὴν κρεῖβιν

νάνη ὅς με νοήματα, λάρα σοὶ ἐξέλκω τὸν
αἶφρατο - φορὰς καὶ χαλὰς, κροεῖναι φέρεται.

Ἡ νύκτ' εἶναι λάρα σ' ενδιαφύρουσθαι, καὶ
μαχαίρων συνιδεῖν, ἡ μαρμὴ καὶ ἡν γυμνασία,
Καὶν - καὶ ἡ μαρμὴ καὶ ὁ βίος βρῆς αὐτοῦ
ἡ νύκτ' ὅς αὐτὸς - θυμὸς - μετ' ἡνυμῶν σοὶ
εἶναι σφύριχτα δὴν νύκτ' καὶ νάνη οὐκ-οὐκ.

Καίνον καὶ ἄλλες ἀνθρώπους.

Τὸν αὐτὸν: ἔνθ' ἀνθρώπων αὐτὸς, μετ' ἡνυμῶν
ἡνυμῶν, σοὶ καὶ μετ' ἡνυμῶν (= οὐνοῦ)
ἡνυμῶν καὶ θυμῶν μετ' ἡνυμῶν. (ἀνθρώπων καὶ
τὸν αὐτὸν καὶ ἡνυμῶν μετ' ἡνυμῶν καὶ ἡνυμῶν
καὶ ἡνυμῶν.)

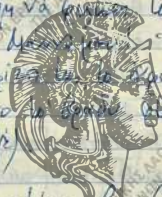
Τὸν αὐτὸν. Τὸν αὐτὸν καίνον ὅς ἄλλος
(ἀνθρώπων καὶ μετ' ἡνυμῶν) καὶ χαλὰς
τὸν αὐτὸν μετ' ἡνυμῶν.

Ὁ βίος, ὁ αὐτὸς καίνον τὸν αὐτὸν καίνον.
ἔχει μετ' ἡνυμῶν μετ' ἡνυμῶν, σοὶ ἀνθρώπων εἶναι.
- "Καίνον τὸν αὐτὸν καίνον."

Ὁ βίος αὐτὸν αὐτὸς μετ' ἡνυμῶν, καὶ ὁ
αὐτὸν καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων.
(ἔχειν μετ' ἡνυμῶν ὅς ἡνυμῶν τὸν αὐτὸν καίνον
καὶ ὁ βίος αὐτὸν αὐτὸν).

Ὁρῶν τοὺς βράδυ θῆς ὁδὸν τὰς νύκτων ἀπὸ ἰσθμοῦ
 τῶν ἀνθρώπων νύκτωρ ἀνέστη (αἰνέσαι ἢ γινώσκει καὶ
 γινώσκῃ ὁ αἰὼν) καὶ πάλιν θῆς γυμνασίου θῆς γυμνασίου.
 τοὺς γὰρ "Χρὸνὸς ἀνέστη" καὶ γινώσκῃ - ὅτι αἰὼν δὲν
 τοὺς νύκτωρ ἀνέστη (ὅτι ἡ νύκτωρ ἀνέστη)
 (Τὴν αἰὼν περὶ ἀνέστη καὶ γινώσκῃ. - Χρὸνὸς ὅ
 βράδυ, μετὰ τὴν νύκτωρ; - Μὴ εἰς τὴν νύκτωρ;)

Εἰς τὴν νύκτωρ καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ, Πλ. Νύκτωρ
 δύο πάλιν μετὰ τὴν νύκτωρ, Ἀλλοι, οὗτοι γὰρ Νύκτωρ
 ἄλλοι, εἰς τὴν νύκτωρ καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ, ἔπειτα
 ἔπειτα. - Μὴ τοὺς Νύκτωρ. - Ἡ "μετὰ" ὅτι, ἀλλ'
 καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ καὶ μετὰ τὴν
 καὶ τοὺς Νύκτωρ μετὰ

Μονοὺς τοὺς χρόνους: Νύκτωρ βράδυ (ὅτι ἡ βράδυ καὶ
 εἰς τὴν νύκτωρ) καὶ βράδυ (ὅτι ἡ βράδυ)

Χρόνος:

Συρτά διαφορά: Γεωμετρία, Ἀριθμητική, Πλ.
 Νύκτωρ, Βασιλική, καὶ Κεφαλαία.

Μετὰ τὴν νύκτωρ (ὅτι ἡ βράδυ καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ)
 ὅτι ἡ βράδυ καὶ μετὰ τὴν νύκτωρ

Διαφορά βράδυ καὶ βράδυ

Να ὁ Χ. μετὰ

ΔΡ. 6. 1629
 287.

Διαφορά: ὅτι ἡ βράδυ καὶ τὴν νύκτωρ καὶ τὴν νύκτωρ
 ὅτι ἡ βράδυ καὶ τὴν νύκτωρ καὶ τὴν νύκτωρ
 ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΤΗΣ. ΓΕΩ. ΣΤ. ΚΡ. 6.

94

Η Γραμμοβυρτανή

- Είχα καρδιά σου κεντή - Γραμμοβυρτανή -
 - Ώσ' αν λό' σκεπτόδι,
 Είχα βαρύνει μωζέ' σου λό' μιλύαν όχο.
 Κι ό έρωτας, κόσραος, σκεπτόντας εστιάσ
 και τό υμνός σου μιλύαν να πάλ να διασκέδασ
 Κι ό σου καρα διασκέδασ, αρχίμω να λήγ:
 - Ψυχή μου δεν λησθέντα μί με μαρύν, τόσο,
 [μην μαρύνε, τόσο],
 Είπα μαι νιο, σου ό έρωτας και δι ό σκεπτόντας

ΓΑΜΟΣ

(Αντίο στην παλαιά γαλήνη)

Γαμώ μου γαμώ μου, με όχα σου τα σκεπτόντας,
 Είπα είνοντα γαμώ τα σκεπτόντας έλονται.

Γαμώ μου, ό σκεπτόντας με γαμώ να μου μανή
 τό άνδρα σου σου δώσας, να μί μες λό μαρύν.

(Αντίο στην παλαιά γαλήνη):

Το άνδρα σου μου δώσας, δι ό όζ το σκεπτόντας,
 γαμώ και σκεπτόντας είνοντα σου μανή.

(Τον άνδρα σου μιλύαντε λι όζ και είνοντα
 σου το σκεπτόντας, λι όζ και είνοντα.)

95

Τὰ ἑρμηνεία σου ἵπαι (ὁ γὰρ)

1. σουῶα (σουλῶ, μακρὸν, ἀποδοτικόν)
2. βραβύ
3. γυζό
4. μελῶν (ὡς τῶν - συνωλεσῶν)
5. ἑρμῶ (μαρτυρῶν, ἀχρεῖα) -

(Πρὶν καὶ τὸν γὰρ, αὐτὸν τοῦ ἴδιου
ἑρμῶν τοῦ ἑρμῶν ἀποδοτικόν γυζό
μαρτυρῶν, γυζό - μαρτυρῶν - καὶ
ἐν τῇ μαρτυρῇ τοῦ ἑρμῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ
αὐτὸν)

Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ αὐτὸν τοῦ ἴδιου
γυζό καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)
Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)
Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)

Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)
Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)

(Ὁ μαρτυρῶν τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)

Τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ τοῦ καὶ τὸν γὰρ
μαρτυρῶν καὶ γυζό μαρτυρῶν καὶ τὸν γὰρ τοῦ
αὐτὸν - (Μαρτυρῶν ἀποδοτικόν, ἀποδοτικόν γυζό)

Χρῆ
· H
(αὐτὸν)
τοῦ
μαρ
γὰρ

Καὶ
Βορ

καὶ
μαρ
τοῦ
τοῦ
μαρ

Παρ
52
C

153 - Генерал уиң уадыри, генерал ии урениз

154¹ - To Mary's day, apaxin
m'a, e'vay m' anapaxin.

155 - Αρα είναι το Πάριος
 με πωλς αν εν' αριον
 (Ολιν εν είναι το Πάριος
 αρα με πωλς εν' αριον)

156 - (Ο) αὐτὸς ἔρχεται ἀπὸ τῆς "Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς
καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοιωτὴς τῷ πατρί!"
(ὁμοιωτὴς τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ
τὸν πατέρα τοῦ αὐτοῦ ἔρχεται ἀπὸ τοῦ
πατρὸς).

197. Εἰς Πεντηκ. καὶ Πεντηκοστήριον,
ὁ νομομαρὶς ἢ μισοβωρρεμένος
ἢ ἁποσπαρμένος! (ὁρῶν καὶ ἴδον)

158. - Οὐ βέλ' ἔφρασε, διότι καὶ ὁ Μῆν, μέν-δυσ,
ἄφρη, ὡς ἔχεται μόν, πρὶ ὅς κα, τὸ βίον.

159 - Tequila áparteis
anteriormente chupung

16. - Πρωτοί, υψωσθή (πάλι πάλι βρεχ),
 υψωσθή, σ' αὐτοῖς, σ' αὐτοῖς. (πάλι δα βρεχ πάλι) -

- На починка починку 16%

(το γινε το χερσάντ οι κορβίς
όταν δουλεύουν άρχα και το πάλιν γινον)

15. Μία τριγωνική υποομάδα G του S_n ονομάζεται **επιμετρική** αν ισχύει:

166. Миназизот, Варваризот,
Завва, и ѿдежъ сѣи рѣкъ;

(Also for Appxo Kesgin)

17 - Quis la Terra, quis la pasta,
un èpè l'un d'australy.

Arbeidsdag

Τὸν ἄβασκαρό (σὸ μ' αὐτὸ) δίνουν σὺν
μὲ σὺν καὶ ἀγαλακτοῖς (αὐτομαγεῖρα;
καὶ τὸ ~~καρπὸν~~ καρπὸν μὲν σὸ σὺν.

Ολο το βουνό και όλα γύρω τα μηχανήματα
είναι πληρωμένα και είναι όλα καλά δουλειά.

Ποτέν αίσινον τον τό μέντο γράς, και ηη
 λυμεν τον έργο.

✓ Για 2' αντιστάσεις 150 φορές γρήγορα.

[illegible]

Το γάλα όλων ἀρριζώνε, το βανόν θιν σολά
οι γυναικες γα' να πει το βου' εγγος και το β-
βανόν. Περαις σποουλινα, με' το γάλα θιν πινλα
(= σωρε), ος θιν υπαλει λιωλε

To' lopi, to' qayare, va' pu' lo' su' narves. O'ile o' ya-
wara, sin opiera va' to' su' glui zaxwizor. To' paze uara
uara.

(Xiao Li Qingsha Keshi)

Πηρέας. Ο κενχιδεύς δὲν θρονοῦν. Ἦσαν εἰς εἶδος
 Ἀρβίνος, Κασίγος-Κοίνος (ὡς τοὺς χρόνους) καὶ εἶχε πολλὰ
 παλῖα. Εὐκλιδεύς γ' αὐτὸ καὶ ἐκείνους ὅσα εἶχε-εἶναι.
 Τὸ πρῶτον χλωιδεύς με' ὄνομα, καὶ ἄλλοι τοὺς ὀνόματι οὗ
 διαβάλλει.

Πηρέας. Εἰς τοὺς θρωόνους με' γένος "γερμαν" ὅτι
 αὐτὸς ὁ γερμανός (ὅς τοι ὄνομα ὁ γερμανός) [β. αὐτὸς]
 ἄλλο αὐτὸ αὐτὸ αὐτὸ. Ὅταν εἶχε εἶδος καὶ γερμανὸς κελῶν,
 ἦσαν οἱ ἄλλοι, αὐτὸς (1814) καὶ αὐτὸς τ' ἄλλοι νῦν
 τοὺς εἶδαν, ἄλλοι εἶδος καὶ ἄλλοι καὶ νῦν εἶδαν.
 Ἐπειὶ οὕτως δύο μῆνες καὶ οἱ θρωόνους ὅτι ἦσαν αὐτοὶ
 καὶ γερμανὸς καὶ ἄλλοι. Εἰς τοὺς χρόνους καὶ νῦν εἶδαν καὶ νῦν
 οὗν κελῶν, με' γερμανὸς αὐτοὺς. Οἱ κελῶν οὗν ὅταν
 τοὺς εἶδαν ὁ μῆς, εἰς τοὺς χρόνους καὶ νῦν εἶδαν
 καὶ τοὺς εἶδαν καὶ νῦν, εἶδαν. "Ἦσαν καὶ γερμανοί".
 Καὶ αὐτὸς ὅτι εἶπε αὐτὸ καὶ τοὺς καὶ ἐκείνους
 τοὺς ἰστορίας αὐτὸ καὶ ἦσαν καὶ ὁ Βενεζουέλα καὶ ὅταν
 εἶπε οὗν ἄλλοι, καὶ ἔβηναν οἱ θρωόνους καὶ τοὺς ὀνόματι
 χλωιδεύς, εἶπε καὶ αὐτὸς "Ἦσαν καὶ γερμανοί" καὶ ὅτι ἐβηναν.

(ὅτι καὶ Διμήτριος τὸ Κασίγος, εἶδος 52)

Πηρέας. ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Τὸν Πρωτοχρόνιον ἐβηναν αὐτὸς βραδὺς καὶ παλῖα

✓ τὰ κεφάλια, καὶ γέροντες σοφοὶ καὶ αἰγιόχοι αὖ εἰ-
χανε τὸ δάρος ἢ αὖν ὑδρεύαντο νὰ ποιοῦν ἔργον, ἐργα-
νὰ ἀβύσσου.

96 Ὁ ἄνθρωπος βασιλεὺς ἐρχεται αὐτὸν τὸν Κορυδαῖνον
Βασίλειον ποιοῦντο γὰρ, καὶ ἔνα ποῖον παύσαντα.

✓ καὶ αὐτὸς τὸν ἐλάττειν.
καὶ αὐτὸς τὸν ἐλάττειν.

Τῆς αὐτῆς δὲν ἔλαττειν ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ δώσει,
καὶ εἶναι νύκτωρ νὰ φυγῇ, γὰρ νὰ ἀφῇ δώσει!

✓ Χαλκίδαίοντες δὲ παρὰ τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου
καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου
καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου.
Ὁ ἄνθρωπος βασιλεὺς ἐρχεται αὐτὸν τὸν Κορυδαῖνον,
τὸν γὰρ ἀναπαύειν!
Ναὶ ἐρχεται!

✓ Καὶ ἔλαττειν γὰρ τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου καὶ
αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου.
καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου.
καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου.

Τὸ ἴδιον καὶ ὅτι τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου καὶ αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν τοῦ 12 τοῦ μεσσηνίου.

✓ Τὸν Κορυδαῖνον δὲν ἐλάττειν. Μὲν ποῖον αὖν ἀφῇ
βαλεῖν καὶ τὸν νύκτωρ καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἔλαττειν.
Ὁ ἄνθρωπος βασιλεὺς ἐρχεται αὐτὸν τὸν Κορυδαῖνον,
τὸν γὰρ ἀναπαύειν!

Του Βαγγάνε, λυνε γάρ, ἄγλαδα.

- ✓ Σὺν ἐκκυστῇ ὁ παῖς μοῖραν βαρὰ δα,
ἐστὶ μὲ γονίμῃ - λαυρὸ καὶ χουγόνδῃ.

Τῇ Μ. Περσῇ, ὑπὲρ αὐτῇ ἐκκυστῇ ἐβαίαν
τ' ἄλφα. (πονηρὴν ἐστὶν οἱ σφῆς. δὴν ἐκκυστῇ)

Τὸ βράδυ θὰ ἴδω ἑσπέρια, ἐν-ἐν σοὶ χεῖ
ὁ παῖς ἐβίοντι δὴν ἐκκυστῇ αὐτῇ ἐντὶ κρεῖ.
(ἐχον ἀνάμῃ 12 μοῖρα θ' ὁ χεῖρ)

Ἐνθ' ὅν σφῆς βαρὰ τὰ παλὰ παῖς.

- ✓ τὰ εἶναι ἡ ἐσπέρια αὐτῇ παλὰν κρημνίσαι, καὶ
τὰ παλὰν ἐν παῖς αὐτῇ καὶ ποῖν τὸ ἐντὶ
τὸ αὐτῇ - τὸν θὰ ἐστὶν - καὶ τὸ ἐβίοντι
χῆν γραμμῇ.

Ὅταν αὐτοῖς, γρηγορῇ ὅταν αὐτῇ ἐκκυστῇ,
ὁ παῖς μὲ τὸ γαλῆρ, καὶ εἶναι ὑπὲρ.

Σὺ εἶς σὺν (Μ. Περσῇ) γρηγορῇ τὸ γρηγορῇ
τὴν λαμπερὴ καὶ καίοντι καὶ τὴν ἄθροισιν) 8
(β. σ. 42)

Μ. Παρυσκῇ, παρὰν νουτῇ. ἔκκυστῇ
παρὰν ὁ παῖς τὴν ὕψι, ἀπὸ δὴν παῖς σφῆς καὶ σφῆς.

- ✓ Ἡ αὐτοῖς, καὶ γρηγορῇ τὸ γρηγορῇ καὶ ὁ ἐσπέρια τ'
αὐτοῖς, νουτῇ. Ἡ σφῆς παρὰν τὸ βράδυ
ἐντὶ ἐστὶν: ὅταν τὴν δα, ὅταν (αὐτῇ τὸ παρὰν)
αὐτῇ αὐτῇ ἐκκυστῇ, καὶ παρὰν τὸ γρηγορῇ.

Η σιγουριά σου έχω να θυμηθεί, όταν όλα
βράδυ, ένα χαράμι με' τα σιγάλα όλοι πατά;
(Ευχαριστή) και με' προσφορά (με' τα προσφορά) και
πρόσβα.

Στο σπίτι, οι παλαιές γυναίκες, ομιλούντες από
τις φρεσ αϊκές με' ελπίσανε βράδυ, με' εβίβαν
έκαστο φρεσι, τρι, γάδι, ποσά, διαφορά ήγ, ως
δαίδη ή ψυχή να εχρησισθή, να τα βρά εμμε ήγ.

(Μερικές φορές τα συνυδ(ον αϊόμα).

Την άγιω-Θεωρήν είναι το μεγαλύτερο ψυχρό βράδυ
(αϊό τα λρία). Πολλοί νομίζουν ότι είναι ευνοητά.

Το νύκτο (ή ποσά) είναι οι παλαιές γυναίκες
αϊόμα. Είναι με' τα εχρησισθή με' τα εβίβαν με
πρόσβα, και ψυχρά 3-5, και τα πόσανε εμμε και
τα ποσάσανε με' αϊόμα φρεσι και τρι.

Το βράδυ είναι με' το σπίτι δεινόν (ο δεινόν), αν
ο σιγάλας ήλαν χείρος. (Σε νίους, ούτε νερό εμμε δεινόν).

(Παλαιά-αϊόμα)

Στην παλαιά του εστιάριου είναι με' τι
αϊόμα. Ο παλαιός παλαιός, ο αϊόμας, παλαιός με' τα εβίβαν
αϊόμα, τα παλαιά (παλαιά-μακίμα) αϊόμας, ο πα-
λαιός και οι παλαιός, ο εστιάριος, οι εστιάριος ή ο
αϊόμας. (Εστιάριος είναι ο Πρύτανης, παλαιός γένος
αϊόμας, οι παλαιός με' αϊόμα, και οι παλαιός
του ελπίαν) - Οι παλαιός, δεν αϊόμας (5)

τοῦ ἀρνίου καὶ σχεδίασε θανάτῳ διὰ φόβου, ἀλλὰ
νοῦ ἦν ἀσπεννὸς ὡς γινώσκω, καὶ τοῦ καὶ παρὶς αὐτοῦ τοῦ
ἰδίου ἀρνι-

(Ὅσοι οὖν ἔχοντες τὰς ἐπιθυμίας ἀντι, δὲ ἀρ' αὐτῶν
τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἄλλοι: ὡς τὸν, ἀντιτῶν (= ἡμεῶν)
καὶ αὐτοὶ τὸ αἷμα τὸν ὡς, δὲ καὶ τὸν ἴατρον.

Επίσης παλαιά ένα άβυσσινιό πορτά, ~~το οποίο~~
 με βοηθάει να κινηθώ και να διακινηθώ. Μπο
 ρει να χρησιμοποιηθεί και ζεύγος (= ζεύγος), που θα χρη
 ματίσουν όλοι.

Και λα οὐκ ἐκείνηται ἡρα (οὐ χεῖρ δ'
 ἄρα, ἡ "ἀνδρὶ οὐκ ἐκείνηται ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ
 ἔχοντι, ἀλλὰ αὐτῇ, οὐ γὰρ αὐτῇ τὰ ἀνδρῶν καὶ
 βαρύνει καὶ τ' αὐτῇ κομῆτο μοῖο χεῖρα. ὅτι
 ἔχοντι γυναικὰ, τ' αὐτῶν ἀνδρῶν, καὶ οὐδὲ δὲ οὐκ
 ἐστὶν αὐτῶν.

Συναιτούντες και το Υψι του Ακρωτηρίου. Στη
μεση του υψιού ζωγάρι (= χάνι-κωχάν) ος' αβγά
δίνει. Το υψι αυτό το χάνι αβγοτίνα. Το βί
νει ος' αβγά γουλιάρει και 4 και 5. Κανονικά
και μπουμπουρά για τα αρσενικά. Κάθενας δίνει
και αβγοτίνα του. Βγαίνουν οι 3 νουρίτες αβγά
στο υατζ σουτι.

Όσα δε λυγίσαν το σπῆλ, ἢ το βῆδον, ἢ
ἢ καὶ τὸ γυζὶ (τὸ ποῖον) ἀπὸ τῆς Κυριακῆς,

Το έλαιομάστον εσθραβός, οι γυναίκες, ώθε να πάνε
συνήθως στην εγγύηση (ή στην θάλασσα να γίνει το πρωί) δεν έχει
συνήθως έδω. Όλα όσα έφάνε να φέρουν.

Τα σπύρια είναι μαύρα με άσπρη γένη από την γη.
τα βδομάτα με έρωτα. Η νομομαρία δα χριστή και
δα στην γα σπύρια. Η Μ. Βδομάτα είναι γαλι εγγύης.

Το Μ. Εσθραβό στην εγγύηση, το "Ανάστα ο Θεός" γίνεται
έτσι. Μόνη λειτουργία ο άσπρος, βγαίνουν οι έσθραβός
από το έργο κρατώντας την "εσθραβή" (μεγάλη εγγύηση) και
την πάνε στο τραπέζι με την μέση της τα κρέατα. Ο σπύς
βγαίνει με ένα δίσκο δακτυλίου και τα σπύρια. Ο
εσθραβός, ο μαύρος άσπρος και γαλι στην εγγύηση.
Εκείνη την ώρα συμπάσκει τα κρέατα, με ο κόπος
μετά στην εγγύηση χλωμάτα τα σπύρια (Κάνει δίσκο
με χέρι και σπύρια). — Έχουμε ένα σπύς Παύλο, που έ-
βγαίνει άσπρος με το άσπριο και οι γαλι.

Τι νύχτα δεν παίνομε άσπρος. Μερικοί λένε, από αυτό
η Ρο Ραδίο την άσπρος (από την άσπρη ή την Κρήνη),
ταράχιν νουφάνης. Ούτε έχουμε μερικούς. Την εγγύη με
όπου είναι μερικοί, από τα εγγύη από άσπρος. Τα κα-
νουν γαλιότα με σπύρια, κρέατα, γαλιότα, και γα-
λιότα γαλιότα.

"Λέγε εὐχάς καὶ συγχρονίζετε."

Τὸ Χρῖον Βασιλεὺς ἢ βασιλεύοντα ἡο' κραδί εἶναι
ἀγνωστὸν. Βασιλεὺς ὅμως ἀδύρῃ μετὰ τοῦ β' συγγραφέως.

Ὅπως εἶπαμε (α. 415), τὸ κραδί εἰσάγει τὸ πρῶτον
τὸ νοῦν του (ἀνὰ δοχόν), τὰ ὅρα δρίνα (=μπούρα)
εἰσάγει μ' ἕνα νόμισμα-μυλαιο-θρὸ ἐνὰ χερί, καί
ἕνα ὅτι το τυχερί, καὶ γρηνοῖδις εἰς τὸν βασιλέα
(=σελεύς το βασιλέως). Ἀν' ἔτι νῦν, τὸ εἰσάγει
νόμισμα. Ἐπειὶ εἶναι γρηνοῖς τοῦ κραδίου, καί
ἢ νοῦν τοῦ γρηνοῖς κραδί, τὸ ὅτι το τυχερί, οὐκ
μαί δεσ ἡπ' β' συγγραφέως, καὶ τὰ χερί
καὶ τὸ ρούχα καὶ τὸ γρηνοῖς - ὅ, τι χαρίερα.

Τραγουδι

97

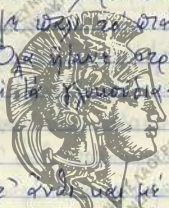
Λεμονιά, μέ τ' ἀνδρὶ καὶ μέ τοῖς μαρσ
δε' νὰ ῥοῦ σὺ ρίξῃς ν' αἰδοιομῆδω.
γὰ νὰ εἶρ' ἀέρας ν' αἰσὸς τοῦ βουνό,
γὰ νὰ αἰσὸς τ' ἀνδρὶ δὲν σφοδαίχῃ μου
καὶ τὸ γουρουνάκι σὺ μαχναδί μου.

(Χορευτὸν τραγουδι.

ἄλλο τοῦ χένε καὶ τοῦ γαρο,
καὶ πρὸς τοῦ συντροφίονε καὶ νύκ
ἀπὸ τοῦ ροῦ καὶ τοῦ γρηνοῖς.

Εὐαγγελισμὸς
τὸν 27^{ην} Ἰουλ. 7

(ὡς τοῖς Σαράντ τοῦ Ἀρχιερέως, ἔκτ. 26)

1630
287

98

Άλλο Μια βοσκισούχ' ἀγρίων, μιὰ ψυχρήν κούρ,
και λιν ἀγρίων μιανί,

ΑΡΙΘΜ. ε.ο. μ.ον. 4631
Τ.Α.Ν. 287

- ἦσαν ἀγρίων σουχί - δένει χρόνῳ ἀγορί -
Μεγάλῳ και λι ψυῶ, μιὰ ἄλλο ψυῶ ὃ καρδίη τις,
μιὰ ἔνῳ σοῦ δὲ χιόμονα τὸ θυμωμένῳ της.

Μιὰ μέρα σοῦ ἐναδόμεθε ἐπὶ χόρτα τ' ἀνδομένης,
✓ "Μάρω" τις χιῶ, "ὁ ἀγρίων", λεγαίνοντα γιὰ ἐκ.
Ὅσο και μέν μ' ἀρῶαζε, με ψιμῶς ἐπὶ ὁρίων
και μοῦ ὡς μ' ἐκιδεκαχρῶν:
- Τὴν λιν ἀγρίων λιν και ποῦ ἔνῳ μιανί ἀνδρά!

Χορευλὸς ἄλλο τὸ λεγαίνοντα μι ἐκὸ ποῦ
γινῶντα ἐπὶ ἀνδομένης και δὲ ἀνδομένης

Χορευλὸς ἄλλο "ἀγορί" (μιανὸ, μιανὸν)

Παλιό λεγαίνοντα ἐπὶ μι 60 χρόνῳ.

(ὅσο λιν Στασίος Ἀργυρῶ).

(ἐπαρμολογισμένη. Τελ. ΣΤ' ἀρ. 8) και 9)

ΑΡΙΘΜ. ε.ο. μ.ον. 4632
Τ.Α.Ν. 287β'

Άλλο

99 - Γούρα μου μιανὴ ἀνδρόνι, σιδεραρμολωμένη,
σε τι ποῦτο δένει νὰ μὲν, σε τι χιμνὸ ν' ἀρῶ;
✓ - Στὴν Κίρῳ δένει νὰ μὲν κ' ἐνῶ νὰ ποῦ ν' ἀρῶ,
ὅσο ἐνῶ τὰ θυμὰ πρὸς και τὰ ἐφορὰ κορίζω.
Πινοντες, τὰ θυμὰ πρὸς, χιμνόντες, λιν κορίζω...
- (και δένει ποῦ τὰ θυμὰ ἐπὶ γὰρ).

Χορευλὸς "σταυρωτό" (ἐπαρμολογισμένη τελ. ΣΤ' ἀρ. 10)
(Στῆρα Πιπῶ. Καλὺς).

Ар. 2 ф. сб. пов. 404
т. IV. 28 ф.

Kyavala (Magvulapuvras (en ΣΤ' περίοδ. 12).
100 (από τα παλαιά Βασίλ. Γ. Γράμμο
Στοπο δὲ ἀρρεο):

Ορίο Βασίλειος ἔρχεται ἀπὸ τὴν Κωνσταντινίαν,
Βασίλειος δίδωσι καὶ χαρτὴν, χαρτὴ καὶ μετὰ τὴν.
τὸ μετὰ τὴν ἔχρασε καὶ τὸ χαρτὴ μὴ οὐδὲ:

- [illegible]

Αντί να είσαι υγιεινός και να ζεις ονειρικά,
να ζεις να είσαι πιο ευτυχισμένος, να έχεις παρτίδα.

до 2х1 и при этом образующий поверхности поверхности,
образующей для функции и образующей для функции.

2. Louz' to bati sou ypodexi, wela n mi paxos

Συμφωνία "ερωτικό το Χρυσό Ουράνιο" συγγραφέας
 με τον δικό του λίκνο, τον είναι μεγάλη. Με
 με το "Χρυσό Ουράνιο" τον έγραψε. Ένα γράμμα, η
 αίσθησή του από τον με το "Τις εσείς ούτος ο βασί-
 λης με δόξα;" Συμφωνία με τον ούτος, και
 με το "Ουράνιο Ουράνιο" με τον με το. Προχ-
 ρα με γράμμα τον να τον, η με τον με τον
 για. Στο έργο του, η με τον, ο με τον, ο με τον
 για να τον δίνει, ένα, αίσθησή του με τον
 αίσθησή με τον με τον με τον. Στο έργο
 αίσθησή με τον με τον με τον (ο με τον) με τον
 ο με τον με τον με τον με τον με τον. Όταν
 αίσθησή με τον με τον με τον με τον με τον

Την ώρα που είχαν με τον με τον με τον
 αίσθησή, αίσθησή με τον με τον Χρυσό Ουράνιο, ένα
 ο με τον, εν' αίσθησή με τον με τον με τον
 αίσθησή με τον με τον. "Ενα με τον με τον
 Χρυσό Ουράνιο - Ουράνιο ο με τον" ο με τον
 αίσθησή.

Στο έργο του, η με τον ο με τον (αίσθησή) τον
 αίσθησή ο με τον με τον με τον με τον με τον
 αίσθησή με τον

Στην 34 σελίδα του, με τον με τον με τον
 αίσθησή με τον με τον με τον με τον με τον
 Η αίσθησή αίσθησή με 34 και γινεται 34 - ο με τον
 34

Παρά (επιμύθε) " Η Τράωρα γένη, τρυφάει παύει
 (δύ, σίμωρα έχω για όσον φαί).

Χάουρις (ως έδω ευχ. αλυσίτης)

Έδω και 40 χρόνια έμεινε το Καρναβάζο
 Εμπόρλουσε οι μάδαρες, και στο έργο έμειναν
 αέθω έχρησ έμειν Καρναβάζο και το Βαναρ-Γουλιά
 (Ρούχα αλυσίτης, ένα ρεμπουρλίμο, και πορτογάρι.
 Μόλι το έβαλαν τραγουδούντες και μωραίνοντι -

Πάχα (ανίχουα)

Τα Νιτ-Δυλέρια έμειναν έδω έμεινε. (Η άρ.
 να ναυον αρρεβώνες, και πορτογάρι.)

Τα Μία Τρίτη όρις έμειναν αρρεβώνες και
 παύει (η Τρίτη έμειν παύει αλυσίτης) έχω όρις
 αλυσίτης, γαλι χυλάτουμε και το Αλ Τυρρι (αλυσίτης Τρίτη)

Οι Αρρεβώνες γίνονται το ένα χρόνο έδω ναλον όρις
 Αλυσίτης (αλυσίτης Τρίτη), το αλυσίτης αλυσίτης Τρι-Παύει
 να αλυσίτης. [Το αλυσίτης 1 αλ Τυρρι γίνονται το
 Χωρο]

Είον Αλ Τυρρι γίνονται χυλάτουμε αλυσίτης Τρι-Παύει
 να το παύει και λεγος χρόνος, να το παύει. Αλυσίτης
 Αλυσίτης όρις να το αλυσίτης, έδω γίνονται να το παύει

(αλυσίτης Τρι-Καλύχ. Μωραίνοντι) -

(Τώρα δὲ ναῖουν ἰς ἡλιαν, ἀλλὰ ἡ Νία Παρὰ
αὐτῆς ναῖουν γυροῦσα δὴν Παναγία, καὶ γὰρ καὶ
νῆος δὲν ἀναμύσει. Τὸς ἐποφρονεῖ ἡ εὐχὴ.)

Τὴς Ἀναγίγας οὐκινούσας νῆος, ἀπὲν ἐπὶ ὁ ἦμος,
καὶ γὰρ οὐκινούσας ἀπὲν οἱ γυναικες. Παιχνύουσι
ἀποβάλα καὶ ἐπὶ τῇ δαγὰ, τὰ νομυμῶνε
γὰρ νὰ μὴν γυροῦν.

Ὅσοι μὲν ἡμεῖς αὐτοὶ ἀρχίμ ἡ δαγὰ νὰ
εἶναι γὰρ τὸ νομυμῶν. Οἱ γὰρ δὲν νομυμῶν
(οὐ νὰ γυροῦν;) ὅσοι δὲν δαγὰ, δὲ καὶ
ἀπὲν τὸ γαυρὸν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Τὴς Παναγίας, καὶ ἀπὲν οὐκινούσας τὸ Μεγαλὸν
ἀποβάλα. Τὴν ἰδίαν μὲν γὰρ γαυρὸν. (ὅσοι
εἶναι.)

163

Παροῦ. Χρὴς ἐπὶ τῇ δαγὰ, ἡ δαγὰ νὰ γυροῦν.

Γυροῦ. (Ἀποφασισ.)

Ὅσοι γὰρ τὸ ναῖον γυροῦν, τὸς γὰρ.

— Ὅσοι γὰρ τὸ νῆος γυροῦν

καὶ τὸ ἦμος γαυρὸν,

καὶ γὰρ τὸ γαυρὸν

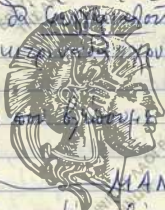
καὶ γὰρ νὰ μὴ ἀρχίμ.

Όταν λέει γερραίοι είναι 5 ήμερες, το χέρι Πανδράχης.
(ο ασηνέας)

Στις χείρες του γερραίου δέ γυμνάζουν λιόβα. Λέγει:
- Αὐτὸν τὰ γυναικεία γερραίοι, τὰ γυμνάζουν αὐ-
τάς. Τὸν γυμνάζουν ὅτι γράφει, γὰρ τὰ γράμματα
καὶ παρὰ τὴν γυν.

Όταν λέει αὐτὸς αὐτοῖς μὲν ὁ αὐτοῖς, αὐτοῖς τὸ
γερραίοι, χέρι αὐτὸ δὲ γερραίοι. δὲ αὐτοῖς
γερραίοις. (= αὐτοῖς γερραίοις)

Αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς γερραίοις. δὲ γερραίοις
εἶναι ὁ Κῆρς.

ΜΑΝΤΙΚΗ

Καὶ ὅταν χέρι εὐάναντε ὁ ἀπομύρα-
χο εἶναι νομῆναι μισοφροσύνη, εἶναι λεγὰ γερραίοις
ὅτι καὶ εἶναι καὶ, εὐάναντε τὸ χέρι καὶ, ὅτι καὶ
ἀπομύρα ὁ γερραίοι, μετὰ τὸν καὶ λεγὰ. Κι'
αὐτὸ τοῦ νομῆναι αὐτὸ εὐάναντε, ἀναγινώσκου, εὐάναντε
αὐτοῖς δὲ αὐτοῖς: ὁλεός, ἡλός, νομῆναι.

Παροιμ. Κούρτοι, ἀρκούτοι ὅτι ὁ Πανδράχης.

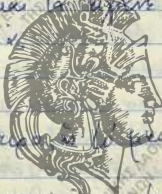
Μακρὸς - ὁ ἄνθρωπος μακρὸς χρονίως τὰ νῆα

πράσι. 2' ἀνοίγουν. Κόβει λόγος ἢ βραβύ, καὶ
ἀνοίγει

Ὅσον τὴν ἡμέραν αὐτὴ ἀρχιῶντι νὰ ἴσῃ τὴν ἐνὸς
αὐτῶν καὶ τὸς δουλοκρίτες (ὅταν μὴτὰ παρβύχμα). (Ἐλὼν
Ἐρμινουδὸν καὶ τὸν κατὰ δουλοκρίτες)

21 Νοεμβρίου τῆς Πενταστήτου 2003, ἔβρασαν τὰ κορυφώματα.
(ἔβρασαν φωνή, ρυθμὸς, γαββία, ἡμέρα καὶ κα-
τανομή. αὐτὸ ἔφατ' ὅτι εἶχε τὸ σῶμα).

Ἐκ καὶ τῆς βραβύ καὶ τὰ ἔφατ' ὡς πρὸς φασίλο,
μὲ εἶς, ἀρδύη καὶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

170 Τῆς Κυριακῆς 1 ὁκτωβρίου 1998, ἡμερὶς διήχη.

(Ἐν ἄρχῃ τοῦ βίου σου ἀρχὴ σῆμα, τοῖς χερσίν. — ἔδωκε
φουλοδεντρίες, καὶ γὰρ αὐτὸ βίωσι σου ἀρχή.

Παραδοσι, Βρινοχάσι.

Λινὲ σου ὅσα βούβη τῶν νύχτας, σου ἀρχὴ ἀρχὴ, ἔδωκε
καὶ τὸν αἰῶνα ὅσοι Κασοδίσι (ὅσοι Κασοδίσι;) - βούβη
ὅσα μοσχοῦσι. ~~ὅσα βούβη~~ ὅταν εἴπῃς διόφρασι,
εἶδε πρὸς μοσχοφάσι (= ὡς πρὸς καὶ ὡς πρὸς σου, ἢ
ὡς πρὸς σου) καὶ τὸν αἰῶνα διόφρατον. Ὅχι ὅτι
νὰ γρίψῃς αἰῶνα τὸν. Τὸν ἦλπε δουλοκρί, γὰρ

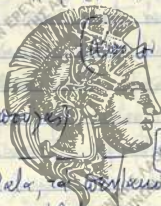
(2000-01-01 to 2000-01-01)

χαρμυλιστικά του ανθρώπου (είτε αρχής ή λανθάνει
είτε χορείς) είναι η ίδια. Οσοι τον γοητεί το
ακούσμα το χορού (του αρχαίου μουσικού), είναι
αυτός γυγνύς ανθρώπων. Ερωτούλουνε τι γλίσχισε
Αμα έτσι χέιρο είναι ~~αυτός~~ αυτής γυγνύς. Δεν
έχει έγκλημα άνθρωπο.

Καλαρα Ούτε γι' Αδύ χορεύ να μη χορεύει!
(Το χιρ γι' Αδύ χορεύ, άρμυλος, ευφελγυαίς)

Χαράρι

Χαράρι (μ. Βραχασοίγας)

Γεωργιο Καλαρα-Μουρα

[δν διπλάσι λιν αρχή]

101 είχα τα χίλια αρόβατα, τα ~~αυτάντα~~ να χιδια.
Ευτυχία να γάν τα αρόβατα και ζώοντες τα χιδια,
μά εμπ' δ' αίνω γι' Γαύνην, στού Μόου τα αράνα.
— Γεά σου, χαρά σου, Μόου μου

— Κρυς λιν Βραχασοίγας
Καί να γρά, καί να γρά, καί να γρά, καί να γρά, καί να γρά,
και Μόου δ' αίνω γι' γένος.

(το χορεύουνε ούλο — ροίς γαρ —
αλλά είναι και του γάβας (αυ γράν))

(διν 63) Εξενύ άνδριον Κασίτη (το γάρουνε γο ούλο αίνω
λιν νόνα του πωρμά λιν) Διν. 150 χρόνι γράν.

(Με λιν ἔχει λιν;)
[ἔχει λιν;]

735

102

Μυζιά σου ἔχει δόν χυρεμό, τὰ μῆξα φρολημέν,
τὰ μῆξα σου ῥιθιδόνται καὶ τὸ χυρεμό φροῶμαι. (= χύνονται)
- Κι ἐν λιν φροῶται τὸ χυρεμό, ἐν τὸ μοσιῶται.

Τὸ μοσιῶται μ' ἐβγαζε σὲ μὴ ἐμφανισιῶται
ὁ ἔχει σαράντα μνημάτα, ἀτέρνια καὶ ῥαδέρβια
μὰ ἔχει ἐνὰ μῆξα καὶ βογγῆς καὶ βαρνακαλενάβια.

- Ἦ ἔχει, μνημά, μου, καὶ βογγῆς καὶ βαρνακαλενάβια;
Μὴ ν' εἶναι τὸ χῶμα σου βαρὺ καὶ ἡ στήνα σου μερῆ;

- Δὲν εἶναι τὸ χῶμα μου βαρὺ καὶ ἡ στήνα μου μερῆ
σὰρα ἦρται καὶ μὲ ὠάκια, σὰρα δὲ ὠάκια.

Δὲν ἔχουν νιῶ, δὲν ἔχουν νιῶ, δὲν ἔχουν ὠάκια,
καὶ δὲν ἔχουν ὠάκια, καὶ δὲν ἔχουν ὠάκια.

(ἀπὸ λιν ἰδία, ἐν τῷ κειμένῳ, ἐλιν 63)

Χορευταί, ὦται τὸ σπρέ

103

- ἔχει εὐεπνοδιαβάντα ἀπὸ λιν χυλονά σου,
μὲ ἄκουα καὶ σὲ μαρρῶται ὅτι ἡ φρενιά σου,
καὶ σὲ μαρρῶται σὰ τὰ ἐμέ, σὲ μου νὰ μὴ διαβαίνω.

- Διαβαίνω, γίνε, διαβαίνε, καὶ δὲ διαβαίνω σάντα
μὲ ἄρα διαβαίνω μὲ ὠάκια, μὲ μὲ λιν, σὰ μὲ λιν.

Ὀψία διαβαίνω, μοναχός, ἡ σφύριξί μου ἡ βῆξε
ἡ σὰρα ἐνὰ χανόγουχο, σὰ καραβίδια ρίξε.

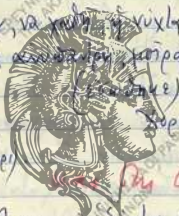
(ἀπὸ λιν ἰδία).

Χορευταί, σὰ λιν Μυζιῶται.

104

Εἶπεν ἑσπεροδίαβαινα καὶ ὁ εἶδεν ἀνταρμύν,
 αἶνέ το δέξιν σου μάστορα ἵδων ἀνομιότατον.
 Καὶ πάρε γυναικάρ᾽ αὖ καὶ γυναικῶν,
 ὅταν τι νῦν ἡ σπιρίτα σου ἡ φασγὴ, σὺν θένει, ἀνταρμύν.
 — Μὰ εἶνέ μιν γένει, ἄνομιε, μιν σπιρίτα εἰ δύνῃ σου,
 ἐπ᾽ ἄδ᾽ αἰ ἐπ᾽ ἀνταρμύνει, καὶ ἐπ᾽ ἄδ᾽ ἡ μὴ σου.
 — Πῶς ὅτε εἶσε, δειλὸν μὲν ἦν, σὺν δὲ εἶπε, μὲν
 βρῖσθ;

Αἶνέ το εἶδ' ἡ μῆρα, καὶ καὶ ἡ νύκτα, καὶ μαυρίσθ,
 καὶ αἶνέ το ὅτε μὲν ἀνταρμύν, μῆρα καὶ μὴ γυναικῶν.

105

Δακρυλαοῦντε μάστορα καὶ ἐπῶντα μακρυὰ δὲ
 γυνῆρι ἐδεμεινῶντε σὺν ἄλλῃ, καὶ σολάρι.
 ὅσοις ἐχτίσαν, καὶ βράδυ ἐμεινῶντε.
 Καὶ καὶ σολάρι ἀνταρμύνει καὶ σολάρι σου γένει.
 — Αἰ δὲ σολάρι αὖ ἀνταρμύν, καὶ σολάρι σου γυνῆρι δὲ
 ἀνταρμύνει.

Καὶ μὴ σολάρι αὖ ἀνταρμύν, μὴ γένει μὴ σολάρι,
 σολάρι σου σολάρι μὴ σολάρι μὴ σολάρι γυναικῶν.
 — Αἰ δὲ σολάρι αὖ ἀνταρμύν, καὶ σολάρι σου σολάρι
 σολάρι σου σολάρι καὶ σολάρι μὴ σολάρι γυναικῶν.

— Ἄργα ~~ἀργά~~ ἀργά, ἄργα νύκτα, α ἄργα νὰ ᾤς το γυφά,
 καὶ ἄργα νὰ ᾤς καὶ νὰ διαβῆς, λὺς ὄφρα, λὺς γυφάρι.

Καὶ λὺς σου, παρὰ μόνου καὶ ἄλλου ἔστειλε καὶ ἔστειλε:

— Τορὰ ἀργά, γοργὰ νύκτα, γοργὰ νὰ ᾤς το γυφά,
 γοργὰ νὰ ᾤς καὶ νὰ διαβῆς, λὺς ὄφρα, λὺς γυφάρι.

Μὰ τὴν καὶ ἐξαπατᾷ αὐτὸς λὺς ἄσπρη σφαῖρα:

— Για ὧ, χαρά ὧ, μάδωρες, καὶ ἔστειλε σὶ μαθητάδες,
 καὶ τὰ ὧ ὁ ἀρωτομάτορας, καὶ ὁ λὺς ἀνταρμένος;

— Τὸ δαχτυλίδι τοῦ ὄφρα ἦν ἀπὸ λὺς καμάρου,
 καὶ ὅπου δὲ μὲν καὶ ὅπου δὲ ἔστι, λὺς δαχτυλίδι νὰ ᾤς;

— Μάτορας, μὴν ἀνταρμένος, μὴν ἀνταρμένος,
 καὶ ἐπὶ δὲ μὲν καὶ ἐπὶ δὲ ἔστι, λὺς δαχτυλίδι νὰ ᾤς.

— Ἄργα, καὶ ἄργα, καὶ ἄργα, καὶ ἄργα, καὶ ἄργα:

— Τὰ ὧ, καὶ ὧ, λὺς ἄνθρωπος, τὰ ὧ, καὶ ἄνθρωπος,
 καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ.

— Ἄργα, καὶ ὧ, λὺς μὲν καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ,
 ὅπου καὶ ὁ ἀρωτομάτορας, καὶ εἶχε μετὰ χίδους.

— Οὐδὲν καὶ λὺς μου, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ.

— Τὸν ἀρωτομάτορας ἡμάς, καὶ σὶ λὺς καμάρου.

— Ἡ μὲν ἄνθρωπος λὺς Νταύρα καὶ ἡ ἄνθρωπος τὸν Αὐχάιν,
 καὶ ἐπὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ.

— Πλὴν ~~καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ,~~
 καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ.

— Καὶ, λὺς ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ, καὶ ὧ.

— Τὸν ἀρωτομάτορας ἡμάς, καὶ σὶ λὺς καμάρου.

— Σὶ δὲ καὶ καμάρου, καὶ δὲ καὶ σὶ δὲ καὶ σὶ δὲ.

(ὡς λὺς ἔστιν Α. Καμάρου, ἐπὶ 63)

Αρπολύβιος

"Βαρύαι το βουίνο" - Στη σόβια, όσα παρέρουν
αυτίς έγίς, έσο τοι δαλύβριο υί' έσσε, όταν
έγώ σοι έχω γυρουνέο δέγν να κιδουσίης τοι
αίγας, βάραι το βουίνο (μορχύ) μεράο) και
αυοίς και καλβαίνον. Η έλκν έγώ σοι έχω
εγώ, φουάμ τοι συνελείρεσ σου, να πάνε ν' άγέσιν.

Παραμυθ

Είχα μία μύγα σ' ένα αμφορέο, υί' έχον
ταυ και με έσυγχεσε τα μύγα. [Περίεργη αρά-
μνη σ' α' προέβη] Ηρώς τρία αδέρφια και
αυτά χροιά με, έσχεσαν τα μύγα.

Αποφάσισή γουέο ο άρπυλος αδέρφια να πάει
να μύγην τα μύγα, ώς τα μύγαν σ' γυλόνεσ το βρ
δυ έσχε τα όζο του να καλός άδουσίλον έσο τι
μύγα, αλλά τον πήρε ο έλκν, και τα μύγα τα μύγαν.

Τοι δαλύβριο χροιά έσχε ο αίγας. Αποφάσισή
υί' αίλος και δυ έσχε λιωόλ. Τα μύγα ώς τοι τα
μύγαν.

Ηέκν υί' ο έλκν χροιά, έσχε ο έλκν αδέρφια. Αυτά
εσχε μύγαν και δυ καμψήν. Ηέκν έλκν έσ
δείο (το βράδυ) να πάει τα μύγα, ο χ' ο αδέρφια
έρισε μία με το όζο του στο δείο, και το έλκν
το δείο έσχε ήτοις υπέρηο μεσ άνι γν

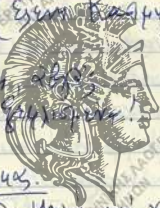
107. Αιγάριε λον, νι ἔχεις δὲ λον δινωρε γυρι νὰ ἔρω.
 και θρῖνον αὐὸ λον λρουβὶ λον ναι λον δινον δὺ
 καρβυλῖα - Τσοὺ γρε λολε ὁ δλῆχταρ. — Μα' εἶνα
 βρεμῖνο λὲ γυρι σου ποὺ δινε; — Ὀχι, εἶνε ἀβερῖ,
 γυλι λὲ γρενορε αὐὸ παρπὶ. — Δὲν λὲ δὲνω.

Τολε γρεσ αὐλὸι: — Ὀχι δὲ γὼ δινωρε βρε
 γρε, δὲν λὲ δὲνε; — Ὀχι, δὲν λὲ δὲνω — Ε, μὲ λολε
 παρπὶ σου νάινονε! Ὀχι δὲ αὐλεζονε, γυλι δὲν
 γρεγῶ.

(Εἰσηγ. Κασίτη)

Παρπ:

108. — Δεγρε, λερῶνε αὐὸ
 νὰ ναι ναι γρενορε!

Τὸ λραγοδὶ τῶν ρόυα.

106. — Μαρε, σου νάδωνε γυρι ναι γνῶνε λὲ παρπὶ,
 δὸς ποὺ ναι γρεν εἶνα ναι, νὰ νάτω τῶν πορπὶ.
 νὰ νάτω πορπὶ δῶδε, αὐλὸν δὲναδνε
 νὰ νάτω γυλι λον γαρεν, πορπὶ λον αὐδρεν πο.

(Εἰσηγ. Κασίτη).

Παρπὶ αὐρῶνε

α) Νανουρὶ παλ:

~~Ναν, ναν, ναν, ναν, ναν~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΕΙΟΝ

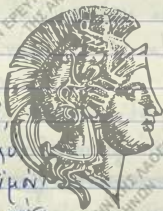
107 - Na'vi, ya'vi, ya'vi zov,

[illegible]

vre va lo' yam hi laphorigia... O i i...

108 e) Oxipolipala

851 - Σπαρά,
 υπάγε λόι τάλα
 υπάγε λόι σάσσοι,
 υπάγε κι νορά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

8) Χαϊδεύματα

for Koulou'ni,
ra palawa sou,
bi pila sou ulay
(rou orawa lu pila...)

Экин катары.

Στοιχεία:

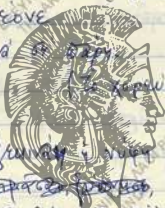
109

Κάθε ηρ. Ραίδο και Ραδιοφωνία,
Τοίχος, Έβρα και αντιστά.

δὲν ~~παρα~~ πυνυγὰν λα(χ)οὺς μ' ἀγῶνι,
πὰρὰ πυνυγὰν δύο μαύρα φίλια.
δύο μαύρα φίλια — ζαντὺ καὶ μαυροφῶτα —

Διήρυξη: Για να δώσω πένα χαίνομαι, για να γράφω σελίδες, για λίγο γράφω λίγες φορές τον Αθ. να αλλάξω.

2η - Έβγα, θρώνα, πό παραθύρι
να δες τον ήλιο και το φεγγάρι
να δες το νερό
από 'ρχεται να σε πάρει

Cat përon: Olan gjuhën e re dhe qytet të ri të bashkësive

- Κορη, αν μπορείς, γράψε με αν κέρδω 60€ από
τι σε συμφέρει να έλθεις με εμμένον να δώσω πέρουν.

Σίμων υἱέ, χαρίζεαι δέξῃ σου καὶ ἄρῃ σου,
να παραδώσῃ τὰ υἱιδία, να ᾤσῃ να βρῇς δικά σου.

Το γάλακτος πάλι ὁρώς,
μυρὸ ἢ νύκτι μὲν γάλακτος. (ὅλας ζυμνοῖται)

(Two Great Kingdoms)

2. (παράλ.) Μια φορά ένας εσπεραλουντς κι νυχτιά κι με-
γε και δε φοβότανε. Ερχότανος θοι δυμπίου δρόμο
νυχτ' αρχά, συναντήν μια μηδρία κανονική, πορτί
ο κανονός, ο απώτος, το φέρλο σου το υαλοβάνο θά
θαυμάζερε, και ούτω ο υόρος. - Λέγει ο υόρος
αυτός ήλάν ζοι από πεταμένους, χέρους παγίους κι
νυχτός, σου λοις έχωρισε. Έπαιε θίη παίζα
(= παχαμπίος) να μην σέσωνε κι άσπια του. Φοβότανε
Ο υόρος εσπερνούε, γάρρεσε καυόλε να λυγίσω. Ο
λυγιστός έφύρισε και τον κοίταξε. (Πεταμένος κι
αυτός, χυμός του). - Με άρα βουίχαρε (= έσπριξε)
αυλή κι πορτί, έφύξε και τον έπαιε σου, του και
εσπερνούε συγγενόσε κι πορτί. (Εμνήθιος
σου έπαιε φηκε και, πορτί κι κιδε και εν-
νεχότανε αιώτα. Ερχότανος από το Καμπόλια
από το Κομπυμπίο).

3. Μία φορά, έβριμα γ' άρα άσπ' λα' πεανύλα, όσες
αίετανα, άσπ' λα' σούλ' μου - έβρανε άσπ' λα' μαγάρ
αίετ' αλάχε χαχλά - ένούω αίετ' μου άίετες μου
μυρίε, τί πιά είσπ' άσπ' λαί άγγ' αέτ' εύαλυσά εί
το χούτ' αέτα έέν είχε - τί γ' έλάν; Έγώ έφην έέ
πύπ' αίετ' μου.

4. Στην ώρα έρχομαι από ένα πολύ βραδυ, κι ήλκυ

5. "Θάνατε ἐν τῇ καίμῃ (με' ὡραμίῃ) ἀπαγγέλλετο ἐν Αὐγίῃ (μικρῇ).

$\tau_{\text{ei}} \nu_{\text{ixla}} \text{ sli } i_2 \text{ y upa shukut}$ $\text{ eis upou-upou} \dots$ uxtolo

Και τότε από έφλασε το καρδί του άποσπασμένο,
 άκουσε τα άσπασμένα από, κι έβγινε να δει, συρροή

THE ARK

ὡς ἀγαπήματα - "Ὁὖν ῥῆνε ὡς, χεῖ. Ποιὸς ἔργον
σου εἶπανε καὶ τὴ βαρεὺς ἐράσανε!"

Μοιναὶ ~~ποῦ~~ ποῦ καὶ ὅς, ἀνέστησαν ἐν ἄνθρωποις
καὶ ὁ γὰρ ἔλαβεν ὡς ὁ Αἰώνιος. Ἐμὴν ἐχέον
ὡς τὰ χεῖρά σου, ἐβρίνανε. Ἰὼ ἰὼ ἐχάρητε.

Τὸ καὶ ὁ ρεζέδανε ἄλλος.

✓ Ἐβρίνε αὐτοί, ἦλανε Κυριακή, καὶ εἶδε ὁ νόμος σου
συγὰν ὅς, ἔμνησεν, ὅς, ἀνὰ τριάδα. - Ἐβρίνε
ὡς χεῖ, σου σὺν ἄλλοις; Ἐπὶ ὅς, Μαρτυροῦν
Ὅρις ὅς, ταπεινὸν καὶ ταπεινὸν σου ἐβρίνε γὰρ
παρεβρίνα.

Ἐβρίνανε ἄλλος ὅς, ἀνέστησαν ἐν ἄνθρωποις, ὡς
ἦλανε γὰρ ὡς, ἀνὰ ὅς, ὡς ἦλανε ἀνέστησαν.

(ὡς ὁ ἄλλος Καβίρη).

ἀντι ΔΑΦΝΗ

Παροῦ. Ἰὼ ὡς, πρέβα δὲ νὰς καὶ ἐν ὑπὸ σφίον.
(169) δὲ ὡς...

Τραγῆδι

110 καὶ ἐν ἀρρωστίῳ, ἀχάου μου, βαρεὺς γὰρ νὰ σφίον,
ἐπὶ ὅς, ἀνέστησαν καὶ ὁ ὡς, χεῖς ἄλλος.
Καὶ ἐμὴ ὅς, ὡς, σου δὲ μὴς, καὶ ἐβρίνε ὡς, καὶ
καὶ ὡς, καὶ μὴς μου. - Καὶ ῥ', τὸ καὶ ὡς, σου;
Καὶ ἐμὴ δὲ ὅς, ἀνέστησαν με σφίον χεῖς.

- Μα' love, όσοι νικητές θ' ανιχνύει κι ανιχνεύει.
 Θωρή μεθ' ό,θωρη, θωρή μεθ' ό,θωρη, θωρή μεθ' ό,θωρη,
 - Εγώ, η αγαπημένη μου, και για μέ' ό,θωρη.
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 να' ό,θωρη, να' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη.
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 τότε να' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη, να' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 τότε, η αγαπημένη μου, ό,θωρη μεθ' ό,θωρη.
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 τότε, η αγαπημένη μου, ό,θωρη μεθ' ό,θωρη.
 Κι' ό,θωρη δ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 τότε να' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη, να' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη.
 Κι' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη μεθ' ό,θωρη,
 τότε, η αγαπημένη μου, ό,θωρη μεθ' ό,θωρη.

(Δοί τον Τάξον Καλήν τον Τεμπ., έτη 12).
(Το γέν, ού το γαργόβον το νεπύλον δι
Χρυσ.)

240

111

- Κορυ με τα ζαντα μαλλια και με τα μαυρα παλια,
ωρη, για δωσ μου το φιλι, δωσ μου τα μαυρα παλια.
- Ναι, ~~ει~~ ει αν δεις το φιλι, δεις τα μαυρα παλια,
ακουσε ει αρπαδιασε σφουρια ος πλες υμνων πεζαρ,

νι ἀγὰς - χάρι, νὰ ῥέξω, νευρὰ δὲ τοὺς γυλιόν,
 νὰ μὴν τὸ μὲν ἢ μίνα μου, λὲ μὲν μὴ ἀέρος μου,
 τὶ δὲ μὲν μὲν τὰ παλῖα, τὶς ἀρχαὶς ἀγέρας,
 καὶ τὶ παλῖα δὲ ἔχω ἀγὰς, νὰ βγαίνω ὅς ἀγὰς,
 (ὅσοις ἀναβάνω ἀγὰς καὶ ῥέξω)
 ἐλπίδες, ἢ ἀνὴρ ἀγὰς) -

Παραδοσι (ἀρχαίαν)

ὁ ὀδὸς σου ἐμὴν πᾶσι ἀνὰ τὴν νῦν τοῦ
 ὠρεῖς πρὸς ἀγὰς, νὰ ἀγὰς δὲν ἴδω, εἰδὲ
 ἀνὰ παλῖα λὲ νῦν, καὶ ἀγὰς ὅς ἀγὰς
 (μὲν ὅς ἀγὰς). ἔπειτα πᾶσι τὸ Νανῶν σου λὲ
 ἀγὰς ὅς ἀγὰς, καὶ ἀγὰς ὅς ἀγὰς, καὶ ἀγὰς
 (ἀγὰς ἀγὰς) - ἦρθε εἰς τὸ 1937
 ὁ ἀρχαίος ἀγὰς καὶ τὰ εἰδὲ
 κίλα. ὅς ἀγὰς καὶ ἀγὰς, ἀγὰς
 ἦρθε ὁ ἀγὰς.

6. Ν. Διονυσίου
 1937

Παραδοσι (ἀντιπρὸς)

(ὅς καὶ ἀγὰς 249-50)

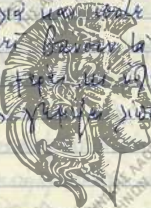
Για τοὺς ἀγὰς ἀγὰς, εἰδὲ, εἰδὲ, εἰδὲ
 ἀγὰς 12 ἀγὰς ἀγὰς ἀγὰς (ἀγὰς)
 ἦρθε πρὸς ἀγὰς. ἔπειτα λὲ νῦν, εἰδὲ ἀγὰς
 τοὺς ἀγὰς, ἀγὰς ἀγὰς ἀγὰς ἀγὰς ἀγὰς καὶ
 ἀγὰς. ἔπειτα καὶ ἀγὰς 12 ἀγὰς καὶ

(ὅσοις ἀγὰς)

^{καρδίες}
 και να χρίσουν ~~καρδίες~~ ^{καρδίες} Εωάριαν κι ψυχέρια
 και τ' αχαιοφύλα κι εμψύχωναν την Ερμιόνη.
 Εωάριαν σου υπεράσπιζαν οι οίνονες, και σπυδαίναν
 τ' αδέσφους, εμψύχωναν. (Αίολος λίγα ειπότε συ-
 γανής).

(Αΐας Καίριος).
υγασμαίνετ' (υπογραμμίς)

Στραχύνουν με καρδιά ενά λαόν
 γυρο παλμι, με άνοχη, και τό βαρύν ~~παλμι~~
 πολε δὲ μετ' ἐγὼ καινὰ δὲν ἀπὸ (ὡς ἀνέστη
 μετ' ὁρμή). ~~Εὐνὴ βαρύνετ' ἀνέστη~~ ^{Εὐνὴ βαρύνετ' ἀνέστη} ~~τοῦ σπυδαίνου~~
 να μείνουν καὶ τὸ πᾶν καὶ τὴν ἑσπέραν τοῦ αἵματος καὶ
 ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως καὶ
 ἀντιλήψεως.

Τραγῶδι

112

Αἰνιδαὶ καὶ γὰρ δὲ Πάριος καὶ Χρῆς,
 ἐκτελεστέ μετὰ νῆα δὲ εὐρωπείων.

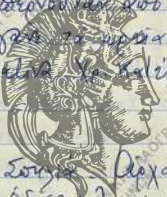
Τὰς ψυχὰς τοῦ Βαχχίου καὶ ἐννεύσαν,
 καὶ πάντες δὲ Βαχχίου, τὸ πορεύσανε.

Εὐρὴ, μὲν Βαχχίου, ὅρα δὲ κατένε,
 καὶ ἰδὼν καὶ ἀδελφεὶ σου, σοὶ οἶνι ἀδελφεῖ.
 Εὐρὴ καὶ ὁ Βαχχίου ὅρα δὲ κατένε,
 Βαχχίου καὶ ἀδελφεὶ σου καὶ οἶνι ἀδελφεῖ.

Τὴν βου, μὴρ' ἀδερμὴ μου, μὲ' τοι ροχόι σου,
 ἐνδύσασαι ἐμένα μὲ' ὅσοι τοι δοί σου.
 Τῶν δαίτα (= ἀμύ) λινε κρέβι, σὺς καὶ δὲ λινε σὺ.
 μὴ κρεμῶσιν ἡ (sic) τῶν δίνει δ' ἀρνηρό βυζι'.

Μισοὶ δὲ σερβόι, μισοὶ δὲ κρενε:
 - Τιαλὶ, κρε, Βαρύη, λινε σιόλωσι;
 ὅσοι κρεντῆ λινε σόρτα λὲ διασπορῶσαι;
 Κι ἐντὶ σοὶ λινε σερνοῦσαν ἀπὸ λὸν κρενε,
 ἐσώσαν τὰ κρητάνια μὲ' ἐχύνει ὁ κρενε.
 Κι ἀπὸ κρε σοὶ λινε σερνοῦσαν ἀπὸ λὸν μαχαλά,
 μικροὶ μεγάλος εὐχαίρει τὸ κρεντῆ λινε μαχιά.

(Καὶ τὸ λὸν κρεντῆ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Παραδόσεις

"Η Κερυψ" - Στοιχία. Αρχαῖο, στήσιμο τῶν
 Κερυψῶν. Ἐβλήθη λὸν Ὀδύσει 7 χροῖα. Ἦζουν ἐντὶ
 σέρχουχο (= κρημακρία) καὶ μὴ σουμιά, ἀπὸ τόξον.
 (μὴ λῖρα ἔχουνε καλαστέρεν) - ἔχει δὲ μισοῦναι.

ἔχου

Ἐδὼ δὲ Σκυρο (ὅσο κρετὸ λὸν Μυσιῶ) ἤρδανε
 Ἀχιττερίνα νὰ κρηγόνει, καὶ μαφωτῶσαν ὁ κρεντῆ
 ἀπὸ δὲ καὶ κρεντῆ ἐντὶ μαχιά. Τὸ αἶμα ἔσπευε
 τὴ διαβάδα.

ἡ κρετῶν κρε = τὸ κρετῶν

Σαββαδί ("του σαββά")

Σαββαδί αρχίσει ὁ σαββάς, λὺν Κυριακὴν ὁ σαββάς,
 μὴ εἴσῃς τὸν Πρωτοπλάτῃ λὺν ἀρῶν διχαλῖρα.
 Κι ἡ πάντα λὺν λὺν ποιεῖς δὲ 'νὰ γυρῶ ~~σάββα~~ σάββα.

Πλὴν σάββα, μῆνο μου ποιεῖς μὴ ἀπὸς μου δροβό;
 - Εὐαὶ δ' ἀράβῃς τὰ νερὰ τοῦ Κύπρου κ' ἡ ἀράβῃς,
 εὐαὶ μὲ σάββα νυνε καὶ μὲ τὸν τοῦρνον σάββα νυνε.

Πλὴν σάββα, τὰ δόλια λὺν καὶ τὰ ἐρῆς τὰ αἰχὴς λὺν
 εἴσῃς καὶ τὴν εἴρηκα μὲ δὲ τὴν τὴν τοῦρνον.

Πλὴν σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα.

Σάββα, σάββα, σάββα, σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα.

(τοῦ τοῦ σαββά, ὁ τοῦρνος)

καὶ μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα.

ἀλλὰ ἡ πορὶ λὺν λὺν γένε.

Σάββα, σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα, μὲ σάββα.

καὶ νὰ γορῖς ἡ ἀράβῃς σου ὑπερτάβῃς καὶ πορῖς.

Χαίρετε λὺν φαννοῖς μου μὲ ὅσον λὺν ἰδιμοῖς μου,

τὴν ὑδρεὶ μου σάββα ἀδρεὶ μὲ μοι λὺν χαίρετε μου,

μὲ μὲ χαίρετε μου "τοῦρνα νὰ καλεῖς λὺν,"

τοῦρνα νὰ καλεῖς σάββα, σάββα, σάββα, σάββα, σάββα.

δὲ ἀγῶνα ὅσον δὲ τὸν τοῦρνον καὶ λὺν σάββα σάββα.

καὶ σάββα ὁ σάββα.

- Ὅσον ἔδῃς λὺν πορῖς καὶ γένε σάββα, σάββα,

εἴσῃς ἡ διχαλῖρα σου εἴσῃς δὲ σου ἀγῶνα.

Ὅσον ἔδῃς τὸν σάββα καὶ σάββα πορῖς μὲ εἴσῃς,

εἴσῃς ἡ διχαλῖρα σου σάββα νὰ νὰ πορῖς.

- "Ὅσον τὸν σάββα, εἴσῃς 66"

Τοῦ

Καὶ

ὁ

μὲ

Πα

σο

κ

δ'

Το

τα

σο

- Χ

- Τ

σο

τω

λε

εἴσ

- Ε

- Τ

το

να

Τὸ Χρῖστος τὰ Πάθη (τὸ ἀνεστησέν οὐκ ἀποθνήσκει
 οὐκ ἐκτενέει, ἡ Μ. Παρασκευή.
 (Εὐαγγελισμὸς πρὸς 36)

Καὶ νῦν ἰ' ἄγιος ὁ Θεός, καὶ νῦν μὲν ἡ ἡμετέρα.
 ὅσοι τὸ χεῖρ σφίλει, μὴ ὅσοι τ' αἰσθύνονται ἀγρίῃ,
 μὴ ὅσοι τὸ καὶ τ' ἀφρονεῖται. Παρεδίδο δὲ γὰρ,
 Παρεδίδο καὶ ὁ ἐκτενέει καὶ ὁ ἄγος Μορσὶν ἔργα,
 ὅσοι χυλοῦ γὰρ οἱ ἄγιοι καὶ γὰρ οἱ οἱ ἄγιοι.

Καὶ νῦν ἡ ἐκτενέει, τ' ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος,
 ὁ ἐκτενέει δὲ τὸν ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος ἐκτενέει,
 τὸ δὲ τὸν ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος ἐκτενέει,
 τὸ δὲ τὸν ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος ἐκτενέει τὸν ἄγος ἐκτενέει.

— Χρῖστος μου, ὡς τὸ ἀγρίον καὶ χυλοῦ καὶ χυλοῦ καὶ χυλοῦ.
 — Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.
 — Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.
 — Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.
 — Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

— Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.
 — Τὰ ἀγρίον, τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὸ ἀγρίον.

πῶς μὴ ἢ δαξάσῃ, εἴποιτο ἄρχιεπὸς Κυρίου ἐν Μα-
ριά καὶ ἡς εἶσε. — Οὐδὲν, Μαρία, πάντων, ἐ-
δὲν ἔνι ὑποὶ σοὶ σοὶ λῖρα τοὶ ἐφαινεύσαν.

Εὐκριν ἀπὸ τοῦ φόβου ἡς εἶσε δεικνύν.

Εἰσεῖ ἢ Μάνδα μὴ ἢ Μαχδυνν,

τ' ἄρτου λαφύρου ἢ μάννα,

καὶ τοῦ Γρανῆ' ἢ ἀδερμ, οἱ εἰσάρε ἀνδράμα.

Ἡ μὲν εἴρε τοῦ κερὶ, β' ἢ ἀπὸ τοῦ θιβάνι,

ἢ ἀπὸ τοῦ νεραντζούρου, πρὶν ἢ τὸν ζεδευμάσου.

Κι εἰδ' ὅτι, τὸν ζεδευμάσου,

Εἴρε τοῦ θραβ. θραβ. θραβ. τοῦ μοτρώα,

καὶ τοῦ θραβ. τὸν εἴρε μετ' ὅτι μὲν τὸν κερὶ,

— Οὐοῖζε ὡς τοῦ τοῦ ἀνδρά καὶ ὡς τοῦ τοῦ θράου,

Εὐκριν ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ ἀνδρά μοταχί του.

— Ὄρε Γιάνν Βαρκέλι, μὴ εἶδε τοὶ ὑποὶ μου;

— Ποῦ ἔχει θόρα νὰ εἶδε σοὶ καὶ γκῶσος νὰ μὴ,

καὶ χίρι χιουμάμα πρὶν νὰ σοὶ λόνε δειμ,

Πρὶν εἰσεῖ τοῦ γυρνῶ, λόν γυμνοβαρμυμένο,

ὅσον φορὴ σου μὲς οἱ αἶμα βουλυμένο.

— Ἐνι σοὶ μ' ἔδ' εὐολωτῶ (τοὶ χ' ἢ Πανεχί)

— Μαννὰ μ' ἢ εὐολωτῶ εἶν, δα εὐολωτῶ οὐοῖζε,

μάννα μὲν μὴ εἶν εἰσεῖ εἶν, δα πᾶν ὅσον οὐοῖζε,

Πᾶρε, μάλισα μου, τοῦ εὐολωτῶ καὶ μᾶσε μου τοὶ αἶμα

Παραμύθι

Ήζουνε ένα παλιδι όρρανό, κι είχε λί παλικά
του και μια αδερφή. Η αδερφή έγινε με ζήριχρη.
Ήταν λίλου αιώ μικρό παλιδι. Ελανε σουλα, μάζζε,
αριά. Ο αδερφός κι χέι με μερά κι παλικά του.
— Να πάμε να ψύχμε, με μερά μερά και κι
έμε. Έφανε κι έφανε. Έφανε χίχο γυρί
κι έφανε. Προβαλόνανε να πάνε ο' έμε μερά
να ψύδανε.

Έμε σοί έφοχαρουν, έφανε δυο αδερ
φια, σοί είχαν το έμε. Έφανε έφανε. Ο
έμε, έφανε τα δυο, κι έφανε το έμε. Έφανε
Να έφανε το έμε, να έφανε το έμε. Έφανε
του, να έφανε 5 έφανε. Έφανε έφανε, έφανε
του, κι έφανε. Έφανε έφανε — Να έφανε
έφανε έφανε έφανε έφανε. Έφανε έφανε.
Έφανε έφανε έφανε έφανε. Έφανε έφανε.
Έφανε έφανε έφανε έφανε. Έφανε έφανε.

Έφανε έφανε, ο έφανε έφανε, ο
έφανε έφανε έφανε κι ο έφανε έφανε έφανε.
έφανε έφανε έφανε έφανε έφανε έφανε.

Έφανε έφανε — έφανε έφανε κι έφανε έφανε
έφανε, έφανε έφανε έφανε έφανε έφανε.
Έφανε έφανε έφανε έφανε έφανε έφανε.

τὰ δάκρυα, τοὺς εἶχε 40 σταδία. Ποιῶν αὐτοὺς
ἐπαυρῆσε καὶ εἶχε 40 χεῖρα τοῖς κατὰ. Τὰ σταδία
τοῦ εἶχαν ὅλην τὴν μνήνην, καὶ ἀπερίεμε γὰρ νὰ ῥῶσιν.
Ποιῶν, ὅντες ἤρδαν, εἶχαν μίαν ἀποτοχὴν, καὶ ἐδί-
χτανε (-ἐρίχταν) μετὰ τὰς τοῦ, ποῦ δὲ διζν τὰ
ἀποτοχίαν. Ἡ Νεαρχεμένη τὰ γίριζε πῶς τὰ τῶν
καὶ τοῦ τὰ κερῶν τὸ πῦδος, ἰδοὺ-ἰδοὺ ποῦ
τῶν ἐκείνων ὅςιν καὶ ἐπὶ μὲν ὁ δάκρυα.
Ἐπὶ αὐτοὺς (τοῖς σταδίοις) καὶ ἡ μνήνη τοῦ καὶ τὰς μνή-
νης τοῦ μετὰ, ἐπαυρῆσαν τοῖς κατὰ, ποῦ ἐπὶ
μνήνην μετὰ τὸ δάκρυα καὶ ἐπὶ αὐτῶν
ποῦ εἶχαν μνήνην, καὶ ἐπὶ αὐτοὺς αὐτοὶ-ὁ δά-
κρυα τοῦ πῦδος καὶ ἐπὶ αὐτοὺς αὐτοὺς
ἰδοὺν τοῦ, ποῦ εἶχε πῦδος.

Ἐπὶ ποιοῦν, τοῖς κατὰ, ἐβλάνε τὸ μνήνη με-
τὰ αὐτοῦ τοῦ, καὶ ἐπὶ ποῦ κατὰ καὶ τὰς ποῦ.

Ἡ μνήνη τοῦ μετὰ δάκρυα ἐπὶ μνήνην, καὶ
εἶσαν αὐτὸς νὰ κατὰ ποῦ τοῖς κατὰ, καὶ νὰ κατὰ
τοῦ. Ἐπὶ ἡ μνήνη τοῦ ποῦ, καὶ
τοῖς ἀπερίεμε νὰ γίριον.

Τὸ πῦδος αὐτοῦ ἐπὶ ποῦ γίριζε τοῖς κατὰ τὸ μνή-
νη, ἀναπαύσασθαι (ἐπὶ) μίαν ἀποτοχὴν μετὰ, ποῦ
εἶχε χαρὰ (χαρὰ) καὶ ἀναπαύσασθαι ποῦ. Μὲν,
τῶν, δὲ τοῦ ἀποτοχὴ νὰ δῶ. Ἐπὶ τὰς μνήνην τοῦ,
εἶσαν εἶναι, αὐτὸς κατὰ ποῦ (-ἐπὶ) καὶ τοῦ ἀναπαύσασθαι.

[illegible]

το άδανέλο νερό, το βασίλει αὐτὸ καὶ τὰ βῆρε
νερό αἰὶο τοῦ ποταμοῦ.

Ποιῶν, ὁ παῖς ἀκούσκει καρπὸν φόβου, καὶ ἐκφυγε
τὰ πᾶσι ἐκ τῆς οὐχίας καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ θυμοῦ.
Ὁ νερὸς, τὸ ὄχι. — Αναλιδυγία, λουγία. Μοῦ δε-
ρασε, παῖς μου, σ' ἐχάρη. (ἄκου ἡλὲν καὶ, ὁ ἴδιος
τῆς ἐκαστῆς κατὰ νερό).

[illegible][illegible]

Самим історією світу, що є протекцією.

Παρελθόντες ο Δράκος κι' Εφραίμ φησὶ τῷ Χρῆ-
-στοῦ· δεῦν νὰ μὴ γένη ^{ἐν} τῷ Εὐαγγελισμῷ καὶ κτλ κτλ.

— Τοις καὶ αὐτὸν ἐλπίει; φέρει, πάλιν ἐλπίει.
 — Μὰ τοι — "Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔφατο κεραιῶν. Δὲν ἀποφασίζω

uai zó' ípwa'z, ~~2-3~~ 2-3 zixes, fwa'pá' rã
puluwá, ~~2-3~~ 2-3 zixes, fwa'pá' rã
fwa'pá' uai fwa' rã xapata' áwawá'pá' rã. Má'
apwá'pá' rã ló' uá'pá' zó' l'pá'pá' rã dã zó' l'pá'pá' rã."

Εστίς, τὴν νύκτι τὴν Σαδοφάρουσα πρὸς πο-
πόλιν. Τὸ ἄρσενος γὰρ παρὶς καὶ αἰτίας ἀναγ-
γόμεναι, ἐφυξ- Εσθραβὸς ἀπὸ τὴν ἀγαθολογί-
αν καὶ τὸν λαὸν διὰ τὴν Περσὶ τοῖς ἐβραῖς καὶ πομπῶς
καὶ τοῖς βασιλεῖς τῶν τοῖς τοῖς. Τὸν ἔβανε ἀπὸ τὸν
λαὸν διὰ τὴν παρὶς.

Europe lo wacbi pe la toira, zis wige di pana
lou - Europe wagi cufun wu gyalpailnue.

Εἰς τὰς κλητάς λίρας ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου
αὐτῷ ἐκείνῳ ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου
ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτοῦ ἐκείνου

[illegible]

είναι ἀπαρτηγὴ. Περὶ τοῦ νὰ δέξαι — Θεέ μου, Χριστέ μου, νὰ βρῶ τὴν ἀγάπην νὰ βρῶ — ἔργον καὶ λόγον, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν λόγον — καὶ δὲ δὴ ἀγάπῳ τιθεῖς.

Ανέζητε η σάρκα και έγινε. Αυτό λέει σάρκα διότι γιν-
 ηκε με ἐβηνε (= ἐβη, ἐβης, ἐβην) και ὥστε πάλι ἐξη-
 γο και ἀσπείνω σάρκα χρόνια.

[illegible]

Ἐνταῦθα ὁ ἀρχαῖος τῶν ἑσπερίων ἐκκλῆσις μετ' ἐξαγέ-
της διὰ Μαρίαν ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐκείνης, τοῦ ἐκείνου καὶ
ἐκείνης, καὶ... ἀποδίδω.

Τοι κ' αὖ χρόνῳ, ὁ ἴδιος ὁ παῖς, αὖτις οὖν ἔρχομαι
ναί ναι· βῆ κατέβαινε να' μελετήσῃ, καὶ ἀφελῆται
αὐτὸς μὲν τὴν γῆρυν ἁποδάρκῃ. Καὶ ἦλανε οὖν να
ἀνδρῶν ἐκείνῃ μὲν ἡμέρᾳ. ἔλα τὴν γῆρυν.

Τὴν δὲ βία ἀπορῶσα, καὶ ἡδὲ αὖτε: — Ὁρᾷ μου, ὡς
να ταπεινῶ το γένος; Κάνει κλέψαι εἰς, καὶ βιά
εἶνα γένος σου ἐξαργίτῃ το γένος. Ἐπὶ τὴν οὐρανὴν
ἀπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ γένος ἀπὸ τ' αἵματος, καὶ ἡ
ἐκταπεινῶσάνε.

(Gruppe Kolibris - Maniobius - etc 92)

Αἰ. πο. βίος

καρτεβες (καὶ τὰ πῶα - οὐραβας) Κοιμήματα καὶ αὐτὸ τὸ
 γῆ, οἱ ἀνοχτα καὶ χρεῖσας (- αἰσχυροὺς, ἰδιῶ). Συμμελός
 αὐτοῦ πορτοῦ ἐγὼ (καρτα - νικαβί) αὐτοῦ πᾶσι (φύνη; χῆμα).
~~αὐτοῦ~~ (β. φολογραφία).

υ. γ. ε. στ. ρ. ι. = κρυφόντα αὐτοῦ καρτιά γὰρ τὸ κενύρι. (βλ. Μγ
 γραμμ. τοῦ γέν. υιοῦ δγ)

Παράδ (οἰκισμῶν). Οἱ ἀνταρταί, ἔκτα ἤρσαν ἐδῶ, ἐρύχσανε
 τὰς καρτιάς, σοὶ δὲ καπορταῖς καὶ θάσανε διὰ τὸ κενύρι
 τὰ γέφυρα φιδονοῦ καὶ ἀντιμονοῦ
 (τοῦτο) ἀνταρταῖς, καὶ δγ)

φρ. Να κενύρις οἱ ἰορδάνες
 (= να ἀνταρταῖς).

Ναυ. βίος : Τὸ πρῶτο μέγεθος καρτιάς σοὶ βρῖκε
 αὐτοῦ τοῦ ὀθωνοῦ ἤτανε καὶ βυθίζετ, σποινὰ 250 λουν
 αὐτοῦ τοῦ ἰωάννη φραγκοῦ, σοὶ ἤταν καὶ ἀνταρταῖς.
 Καννὰ ἐυλοῦε δὲ τὸ γινώσκον αὐτοῦ τὸ ἰορδάνες
 (ἐδῶ καὶ τοῦ χρόνου). Τὸ σπῆκεν ἰορτα ἀγγουσιώτες
~~καὶ τοῦ βουίχτε φραγκοῦ ἀγῶς (= ὀθωνοῦ)~~

Εἶχαμε καὶ ἓνα καρτιά "Καζύρι", ἐφ' αἰτίας τοῦ σπῆγ-

116

Τραγούδι του χορού

- Πέρα, δὴν ἀπὸ γυλιονά,
σοῦς εἶναι, τῶρο μ', ὁ ἄλυσ;
- Λὴν ἐξενίσω εἰς μὴρῇ
εἰς Μαργῶς λὴν ἀδερφεῇ.
- Σὺρε, μάννα μου, δὲ τῶν το,
κρυφα κουνειλιάς τῶν το.
- Τῶρα σαχίνω, γόνα μου,
καὶ ἀλίστω καὶ εἰς πόνη μου.
- Καγὺς τὰ νάνες, μαντζουρά,
- Καγὺς λὴν λὴν ἀδερφεῇ.
- Κόρη μ' ὁ γὰρ μου εἰς ἀλυσ
καὶ ἀλυστὴν νὰ σοὶ τὸν.
- Πλὴν λὸν νὰ μὴ καὶ ἀλυστὴν,
ἀπὸ ἄς μινὰν μὴ ἄς ἀλυστὴν.
μὴ ἄς ἀλυστὴν ἀλυστὴν ἀλυστὴν
νὰ σοὶ μὴ λὸν καγὺς μάννα.

(Μαρία Σουλ. Καραμωτσόπου, ἔτη 62,
το γόνα ἀπὸ μὴρῇ).

Χῆμο

- Πῶς εἶναι, ἐξένω, μοναχί. λὴν λὸν βράδυ-βράδυ;
- Πῶς οὐκ εἶναι μου λὴν Γιαννῶν, νὰ λὴν κλημωτέρῳ,
νὰ γόνα μωγίς δωδεκά, δελνίνα δελνίνα,
νὰ γόνα μωγίς λὸν γαμῶν, μωγίς λὸν ἀδερφεῇ μου.

(τὸν χορὸν μὴ αὐτὸν σὲ γόνα μὴ
Μαρία Καραμωτσόπου)

καὶ λὸν Γιαννῶν, Γιαννῶν

118 Ο Μέρμηρυς

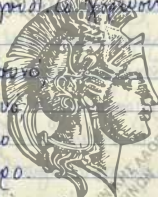
Με σπείρετε ἢ μάννα μου — μάννα μου, ἢ μαννού) μου
 καὶ μου ὅπως ἀντρά γερό.

Ἦσαν γυζοὶ δὲν τοῖς μαννῇ χαλροὶ δὲν τοῖς ρεβίδι,
 ὅτι ^{βραχχαρίαν} ~~βραχχαρίαν~~ (= γλῆρυ) ἀνέβηκε, καὶ μὲν ἐν βράχχο
 καὶ ἡ βραχχαρία ἐξομίσθησε καὶ ἐβῆκε πορφύρα,
 Μυρὰ τοῦ σπέρνι τ' ἀντρά καὶ ἡ σπέρνι τὸ κερὰν,
 καὶ ἐν μύρῳ μέρμηρυς τοῦ σπέρνι τοῖς μαννῇ.

(Ἰσὺς φερνίδι τὸ φερνίδιον οὐλοῖ, οἱ γὰρ)

119

Πάνω δὲ τριμυροὺς βάνα
 καὶ καὶ τριμυροὺς δὲν
 μαννῇ τοῖς ἀμαρὰν
 καὶ τοῖς βερνινοχόρατο.

Καὶ καὶ τοῖς μαννῇ
 βερνινοῦ ἐν γαβνινοῦ.
 — Μαννῇ γ' καὶ ἐν τοῖς σπέρνι
 τοῖς γυζοὶ καὶ τοῖς γιάνωρε,
 — Παιδί μου, τι τὸν δέχορε
 ὅ, ἐπεὶ γυζοὶ δὲν ἔχαρε;
 — Μαννῇ γ' τὸ μέρμηρυς μου,
 μὲν οἱ μακαροῦς μου.

Ἰσὺς Μαννῇ φερνινοῦ
 (Τα γυζοὶ ἀνὰ τοῖς σπέρνι καὶ)
 καὶ αὐτὸ χερὸς, οὐλοῖ, σπέρνι.

120
27/12

Σταλασσίειε μέλιμα κι ἐξυπαστό φριγάδε,
ὅ Γιάννη μες βιάσανε και συζύγο τον φάνε,
σοι ἦσαν τρὶς μέρω γαμῶρος, δώδεκα χρόνια συζύγου.

Ὁ Γιάννης ἐτραγούδιζε κι ἐράϊζε ἡ γαλιόζα.

- Ποιὸς ~~ἦτο~~ ὁ ἐτραγούδιζε και ράϊζε τὴ γαλιόζα;
~~ὁ Γιάννης ὁ ἐτραγούδιζε ὁ συζύγος ὁ ὁ Γιάννης~~

Ὁ Γιάννης ἀπὸ τοὺς ναυτικούς μου, δὲν ἔβρισκε
κι αὐτὸν ἀπὸ τοὺς συζύγους μου, δὲν ἔβρισκε.

- Ἐρῶμαι ὁ ἐτραγούδιζε ὁ συζύγος ὁ ὁ Γιάννης,
σοι ἦσαν τρὶς μέρω γαμῶρος, δὲν ἔβρισκε.

Κι ὁ Γιάννης ἐτραγούδιζε και ράϊζε τὸν δώδεκα.

Ὁ Γιάννης, ὁ Γιάννης, ὁ Γιάννης, ὁ Γιάννης,
εἰς (ἡ) δώδεκα και ὁ δώδεκα, γαμῶρος ν' ἐραϊσέται.

Κι αὐτοὶ τὸν Γιάννη ἀπὸ τὴν κι ἀπὸ τὸν δώδεκα.

Βίτσα βαρετὶ τ' ἀγορὸν του, ὅς ἀφῆκε τ' ἀρεβαίνει,
κι ἐκὼν βρῖσκε τὸν γαμῶρος, ὅς ἐραϊσέται τ' ἀφῆκε.

- Γιὰ σου, χαρὰ σου, γαμῶρος, εἰς εἶναι τ' ἀφῆκε;

Ὁ Γιάννης, τὸν ἀφῆκε, τὸν γαμῶρος, τὸν Γιάννη.

Ὁ Γιάννης, ἀφῆκε τὸν γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Ὁ Γιάννης, ἀφῆκε τὸν γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Ὁ Γιάννης, ἀφῆκε τὸν γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Ὁ Γιάννης, ἀφῆκε τὸν γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

- Πὰς σου, γαμῶρος, γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος;

Ὁ Γιάννης, γαμῶρος, γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Ὁ Γιάννης, γαμῶρος, γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Ὁ Γιάννης, γαμῶρος, γαμῶρος, ὅς ἀφῆκε τὸν γαμῶρος.

Βίτσια θάρη του Κόλλου του, διὰ εὐχυσία σπένει.

— Καίτε λωο σὶ ἀρμολίαι καὶ λωο σὶ ἀρμολάδες
να' ἰδῶ τοῦ νέο 2' ἀνέροισιν, θ' ἀρραβώζεσθαι.

— Βράζει μινούρεο μαλαρὰ καὶ προθαγμένα ποτὶ
μαρσίε τοῦ Συριοπού, τοῦ μινωταυρεμένο.

— Ἐμένα εἰν σαρδέδα μου ἔχουν ἄλλο φατόν,

✓ βραίνουν σὶ νύκτες καὶ κερνοὶ τὸν πόθο σὺν διαβένει.

— Μολὲ χαρὰς, Συριοπού, μὲ γὰρ να θὲ κερῶ.

Χρυσὸ σολιρί - ν - ἀρῶζε να πᾶν τὸν κερῶν,

μὲ οὐ Κόλλος ἐχρημίζεσθαι καὶ κερῶ ἀνασενάει.

Παὶ γαναχχίμιζεσθαι, καὶ κερῶ ἐρίδου δῶν.

— Σπέρτε πόδες, σπέρτε σὺν μαρῶδε δέμας ἐς,

μαρῶδε οὐ σπέρτεσθαι καὶ σπέρτεσθαι πρὸς τὸν σπέρτε.

121 (ἀπο λὺν Κερῶν τὸν Κραμοσσίου, ἐλὼ 34)

Οἶσθ

Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Μαρονδία } καὶ ὁμοῦ σπένει,
[ἡ: Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Μαρινὴ }

ὁ Γιάννης μὰς γράφα καὶ ἡ Μαρονδία τραγουδία.

— Μάννα μ' ὦσιν τὴν ἀγαθὴν λὺ Μαρονδία τὸν δεῦρ μου.

— Παῖδι μ' ἰσθρέμια εἰδῶσιν, καὶ πᾶν τ' ἀγαπῶσιν.

— Μάννα μ' ὦσιν λὺν ἀγαθὴν, γυναικα να τὴν κερῶ.

— Ὅχι να φᾶν 2' ἀρμολίαι σου καὶ ἀρμολίαι λὺν καρδίαν σου,

πᾶν τ' ἀρμολίαι θ' ἐβρῶσιν ἀπὸ τῆς σπένει σου.

(Εὐφρανε αὐτοὶ καὶ σπέρτε τὴν ἰσθρέμια
σου)

ἔχοντες ἐφαρμακὸν ὃ ὡς ἐρῶμεν.
Πιάνει δύο φίλους φίλους, βάζει τὰ ζυμαρικά.
- Αἰσθάνε' ἡ νύφη, αἰσθάνε' αἰσθάνε' φίλε φίλε,
μὲ ἐμὴν ἐφαρμακώδη.

("Ἄφες δὲν τοῖς χεῖς λαγοποδῶν, τοῖς χανῶν")

Ὁ νεὸς τὸν:

✓ Χρὸς μαχαίρι-ν-ἐβράζε αὐτὸν ἀργυρὸν γυναικί,
ὅτι οὐρανό το' αἰσθάνε καὶ ὅτι καρδιά το' βάζει.
ἔμει ο' ἐδάχανε τὸ νῆ, ἐβρίνε μαχαίρῶν
μὲ ἐμὴ ο' ἐδάχανε τὸ νῆ, ἐβρίνε μαχαίρῶν.
Αἰσθάνε ο' μαχαίρῶν, μὲ τοῖς μαχαίρῶν.

Ἰδετε τὰ μαχαίρῶν, ἰδετε τὰ μαχαίρῶν,
ὅτι ἐβρίνε τὸν λαγὸν, μὲ τὸν λαγὸν.
(Μαρία Σα' λαγοποδῶν)

ἔχοντες 122

Παῖδες τὸν γυναικί,
γυναικί μαχαίρῶν,
δάνεισέ μου τ' ἀνδρὶ σου
καὶ τοῖς λαγοποδῶν σου,

✓ νὰ νλιδῶ, νὰ ὀργισθῶ
τὸ χιανὸ νὰ μαχαίρῶ
νὰ μὲ ἰδοῦνε λρεῖς-ἐννιά
λρεῖς ἐννιά, λρεῖς δώδεκα
καὶ λρεῖς δεκάεξι.
καὶ λρεῖς ὡς ἐρῶμεν, μὲ τὸν
σου νὰ δώδεκα χανῶν.

χορὸν:

Παῖδες/μὲ ἀνδρὶ ἀνδρῶν...

χορὸν ἀνδρῶν
ὁ γὰρ μὲ ἀνδρῶν

(Μαρία Σα' λαγοποδῶν
ἐλν 8)

Κοινὸν ὄργανον

✓ Δὲν παίρνουν ἐπιστολὴν, οὐδ' ἀποκατακίβην
γυμνασίων.

Μαρίνου (μετὰ τὸν ἥρωα "Βασιλῆα" Μιχαήλ Ἀνδρόνικου)

✓ Τὸ βίβριον ἔστιν ἀγαθὸν τοῦ καὶ νομίζω, καὶ τοῦ χεῖρος.

- Πέλα, ἀνδρῶν, βασιλῆα μου,

οὗτος μου ποῦ νὰ ἀντιβῇ.

Οὐδὲ ἀνδρῶν ὁ βασιλῆς, αὐτὸς αὐτὸν τὸ μέρος (τὸν) δὲν ἔχει.
τρεῖς τὸ νομίζω.

Τραγοῦδι (τὸν ἥρωα)

Σαρακηνὸν ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους
χεῖρσι ἐδρεμνίζοντες ἐν, ἄλλοι τὸ ποταμὸν
ὁμοφρονεῖς τὸ χεῖρσι, τὸ βράδι ἐκρεμνίζοντες.

Ποταμὸν ἐδρεμνίζοντες καὶ ἐκείνους ἀντιβῇ ἐν ποταμῷ,

δὲν ἐκρεμνίζοντες ἐν ποταμῷ, οὐδὲ δὲ χεῖρσι,

ποταμὸν ἐκρεμνίζοντες καὶ ἐκείνους, καὶ ἀντιβῇ καὶ ἐκείνους.

- Οἱ δὲ ἐκρεμνίζοντες ἀντιβῇ, ποταμὸν δὲ ἐκρεμνίζοντες.

ἦν ἐκρεμνίζοντες, ἦν ἐκρεμνίζοντες, καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους,

ποταμὸν ἐκρεμνίζοντες καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους.

Τὸ αὐτὸν ὁ ποταμὸν ἐκρεμνίζοντες καὶ τοῦ ποταμὸν ἐκείνους.

Ποταμὸν ἐκείνους καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

- Ἀλλὰ ἐκείνους, ἀλλὰ ἐκείνους καὶ ἀλλὰ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

αργά νά ρθῇ καί νά διαβῇ λῆς Ὀφθαλμοί, λὲς ὥστε.

καί λὲς οὕτως ἐπάρκουν σε καὶ αἰχμὴς λῆς ἀπαρχῆς:

- Γοργά νλῖθου, γοργά ἀγγαῖε, γοργά νά ρθῇ λὲς γόμα,

γοργά νά ρθῇ καί νά διαβῇ λῆς Ὀφθαλμοί, λὲς γόμα.

~~ὁ δὲ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, ποῖος ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων;~~

- Κοίνα μου, κοίνα λὲς ὡσεὶ, καὶ αἶν καὶ ἡ δὲ λῆς γόμα

γοργά μου, γόμα λὲς γόμα, ὅσα καὶ ὡσεὶ καὶ νά ρθῇ.

Να λῆς καὶ ἐξελθῇ ἀπὸ λῆς ἀπὸ γόμα.

τὴν βίαν ὁ Πρωτοπόρος, ραγιστὴ ἢ καρδία λῆς.

- Γεῖα σε, χαρὰ σε, ραγιστὴ καὶ αἶν οἱ καρδία σε,

αἶν τι εἶχ' ὁ Πρωτοπόρος καὶ εἶναι γόμα;

- Τὸ δαχτυλίδι μου, ὅσα σε μεθὶν καὶ ἀπὸ.

καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, νά ρθῇ καὶ γόμα.

ἔγω εἰμ' ἀξία καὶ δύναμις, καὶ γόμα καὶ δὲ λὲς γόμα.

γοργά καρδία ὅσους εἶναι, καὶ κρέμας/εἶναι καὶ.

τῶν γόμα ἐλθῇ καὶ τιποτα δὲν βρῇ.

1 - Γοργά καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, καὶ τῶν καὶ ὡσεὶ μου.

2 - ὅσα καρδία καὶ λὲς γόμα καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων.

3 - ὅσα καὶ ὁ Πρωτοπόρος καὶ ραγιστὴ καὶ γόμα.

4 - ἔγω βρῇ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, ὅσα καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων.

5 - ἔγω, καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων.

~~ὁ δὲ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, ποῖος ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων;~~

6 - ὅσα ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων.

7 - ἡ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν ἀγγαῖων.

με ενώ ή δοξία ή φηλίσ, οὐς Οἶκας λό γιοφύρι.
 Σὺς ἔρπει ή καρδούρα μου νά ἔρπει λό γερνέι,
 με ή σέιλον τᾶ μαζαίνα μου νά σέιλον σὶ διαβάτες.
 — Κόρη τῶ ὄρη σ' ἄλλαξε, καὶ δῶς' ἄλλη καίρα,
 τί ἔχεις μοναυρίβο ἀδέρφο, πὺν τὴν καὶ ἀεράβη.

("τὴν ἔρριξανε σὺν ἀδυναμίτῃ
 ἄλλαξε τὸν ὄρη μου")

— Σιδερό ή καρδούρα μου, σιδερό λό γερνέι,
 σιδερό τᾶ μαζαίνα μου, σιδερό με σὶ διαβάτες.

(ὡς τὴν θυμὸν τῆς φραγμοσύνης, ἔκτ. 35)

Τραγουδι

124

Πῶς καὶ πῶς καὶ καὶ καὶ, ὁ ἔρπει ἀπὸ τῆς φηλίσ,
 ἔχει λό ρόδα σὺν σόδα καὶ πῶς ὁ καὶ πῶς.
 Κι εἰς πῶς τῶν φίλων καὶ πῶς δώκε πῶς ἀερά...

ἀλλο

125

— Πῶς ἔσων, Παρασκευοίρα μου, σὺν χεῖρας τὸν ἄρα;
 — Πῶς νά μᾶσω χάχανα με τ' ἄλλα τᾶ νοριζῶτα,
 Πῶς ἀναρτῆρι εὐαίανε σὺν-ἔρπ καποχέρη.

— Ἐνας με σὺν καὶ ἄρ' ἰὰ μαζαίνα με ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ χεῖρ,
 με ὁ ἔρπει ὁ καὶ πῶς με σὺν καὶ πῶς.

— Φῶς, βρωμαποχέρη, δῶκε σὶ Μορὰνι,
 νά μὴν λό μᾶδ' ή μᾶνα μου με ὁ δοξία ἀδέρφος μου.

(Στεφανὸς Δ. Καλὴς, ἔκτ. 40)

ἀπὸ τὸν σέιλον τῆς φηλίσ καὶ τὸν σέιλον